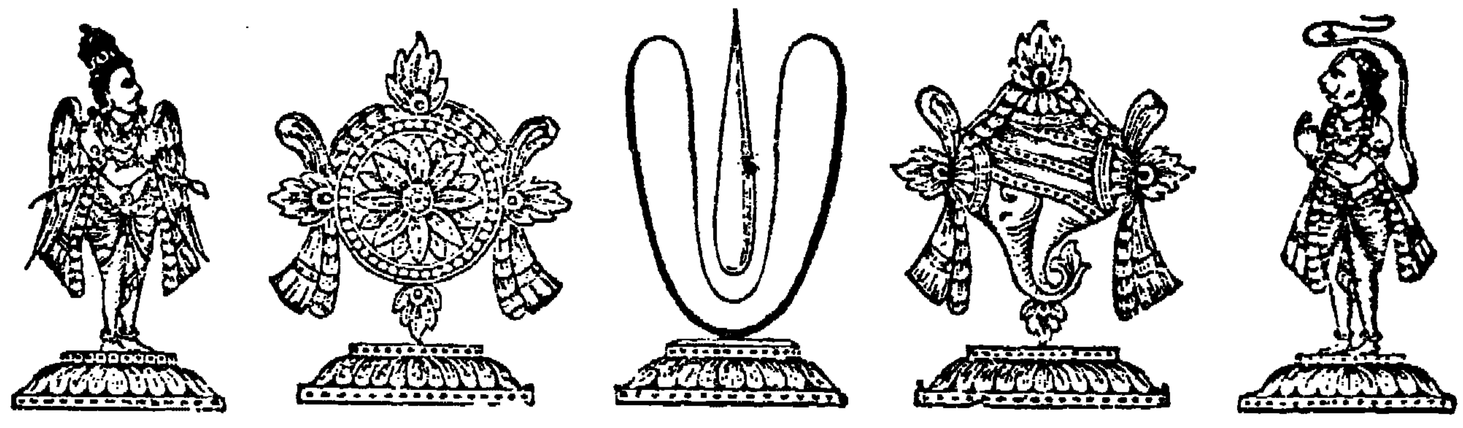
ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீயக்ஷ்ணீந்ருஸிம்ஹ வரஜுவுணே நம:

ஸ்ரீ அஹோபிலமடம் 41-வது பட்டத்தில் ஸ்ரீமத்-ராஜீவிகதராய் எழுந்
தருளியிருக்கிற ஸ்ரீமத் வேதாந்த-ஸ்ரீ ஆதிஷ்டாவைநாவாய-ந்
வரதஹம்ஸ வரிவ்ருஜகாவாய-ந் ஸவ-ந்தந்த்ர
ஸ்வதந்த்ராலய வேதாந்தாவாய-ந் ஸ்ரீமஹாக
ராஜநாஜ விஜயாதே நிய-ந்தாரண
ஸ்வாவ-ந்லௌகி

ஸ்ரீவண் ஸம்கோவ ஸ்ரீயக்ஷ்ணீந்ருஸிம்ஹ
ஸம்கோவயதீம்ர ஸஹாதெஸிக

ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் அருள்மொழியும்
சதாபிஷேக மலரும்

ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான் ரா. கேசவய்யங்கார், அட்வொகேட், சென்னை
அவர்களால் பரிசோதிக்கப்பட்டு

ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான் தேவனூர்விளாகம் ப. வ. திருவேங்கடாசார்யர்

ஸ்ரீ. உ. வே. தோட்டாலம் ராஜகோபாலாசார்யர் (ரிடைர்ட் ஸப்ஜட்ஜ்)

ஸ்ரீ. உ. வே. பருத்திச்சேரி சேட்லூர் ஆசார்யாஜ்ஞா ரஸிக
நுங்கம்பாக்கம் கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார்
இவர்களால் ப்ரசுரம் செய்யப்பட்டது.

1938

KABEER PRINTING WORKS
195, HIGH ROAD, TRIPLICANE, MADRAS.

விஷயங்கள்

ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் அருள்மொழி

(த்யேயகுண விசேஷம் முன்னுரை) ... 1—2

1. ஸ்ரீலக்ஷ்மீநரஸிம்ஹயாதவொவாசநழி ... 1—9
2. ஸ்ரீவெஙவாஙாஸீதிஹவம் ... 10—18
3. ஙஸாவதார வெஙவாஙஹவம் ... 19—20
4. நிதயஸூரய்-நா கரிகாவமிः ... 21—24
5. கூவாய-ந திநவய-ா ... 25—29
6. ஙஹாஸ்லாதிமஙழி ... 30—31

ஙம்மஙழி ... 32

ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் சதாபிஷேக மலர்

தொகுப்புரை ...

பதிப்புரை .... iii—iv

பூமிகை [ஸ்ரீ அஹோபிலமடம் 42-வது பட்டத்திற்காக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற ஸ்ரீவண் சடகோபஸ்ரீரங்கசடகோபயதீந்த்ர மஹா தேசிகர் அநுக்ரஹித்தது] ... v—x

உள்ளுறை ... 1—4

மலர் ... 1—239

மங்களம் ... 240

சித்ர படங்கள்

அருள்மொழி

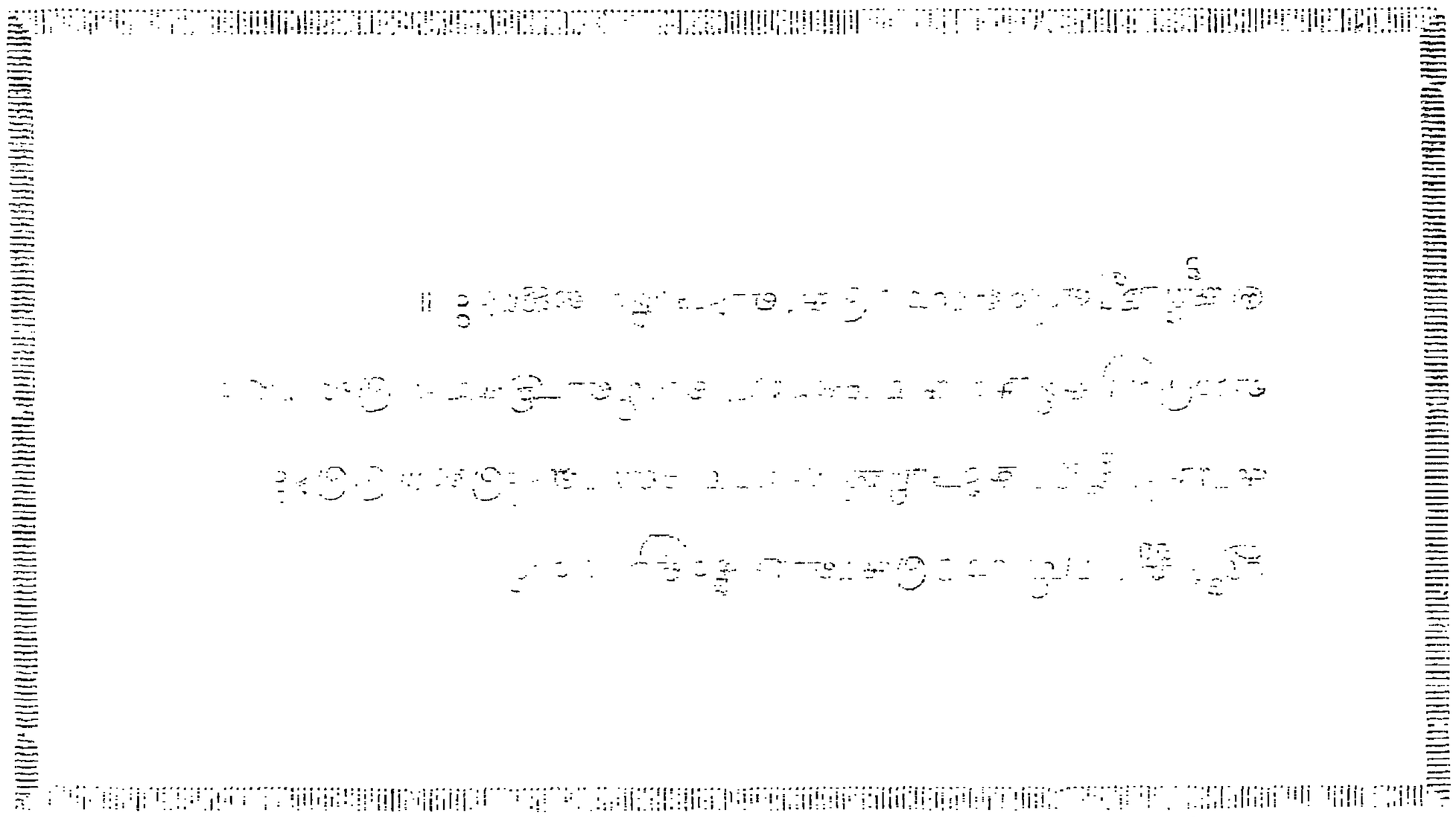
1. ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் ஆஸ்தாநத்துக்கு எழுந்தருளிய ஸமயம்
2. ஸ்ரீ அஹோபிலம் லக்ஷ்மீநரஸிம்ஹன்

சதாபிஷேக மலர்

3. ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் சதாபிஷேக மஹோத்ஸவக் கொண்டாட்டம் 1
4. திருவெவ்வுளூர் ஸ்ரீவீரராகவன் ... 10
5. ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் திவ்யதேச யாத்ராஸமயம் ... 45
6. ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் தேவகோட்டையில் எழுந்தருளியிருந்தது 61
7. ஸ்ரீ அழகியசிங்கரின் பூர்வாச்ரமம் ... 161

ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் ஆஸ்தானத்துக்கு
எழுந்தருளிய ஸமயம்.

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ ೨೨೯

ಶ್ರೀ ಜಗನ್ನಾಥ ವಿಜಯ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಜಗನ್ನಾಥ ಸ್ತೋತ್ರ

ಸಂಪಾದಕರು
ಎಸ್. ಶ್ರೀಕಂಠಶಾಸ್ತ್ರಿ

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು
ಬೆಂಗಳೂರು
೧೯೭೫

ஸ்ரீ ॥

॥ ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவஸ்ரீகொவ ஸ்ரீமத்ஸ்ரீநிவிஹ ஸாகொவயதீந்ர

மஹாதெஸிகாய நமஃ ॥

த்யேய குண விசேஷம்

ஸ்ரீமத்ஸகலவேதிகும் யஜ்ஞிதம்ச ப்ரதிஷ்டிதம் ।
ஆத்மஸ்ரீநிவிஹஸாகம் தஜ்ஜுஷ்டம் தத்வாஸ்துஹே ॥

ஆநெரமுத்தில் ஸ்ரீவிஷ்ணுகுணத்தில் நாஹாதி கருமமாகச் சொல்லி வரும்போது ப்ராணஸம்ஹுத்திலில் சொல்லப்பட்ட ஜீவனை ஸ்வஸுமாக உவாஸநம் செய்யச் சொல்லி அதற்கு மேலும் சொல்லுமிடத்து 'ஸ வா ஏஷ ஏவம் பஸ்யந் ஏவம் உபாஸந ஏவம் விஜாநந் ஏதிவாதீ ஹவதி' என்று சொல்லியிருக்கிறது. அவ்விடத்தில் சொல்லப்பட்ட ஈதிவாதிகமாவது ஈதிகாதே ஹ்ரோவாவது வஸுவாதிகம். அதாவது தன் உவாஸ்ய தெவதைக்கு ஸர்வோத்கர்ஷகத்தை வாதிக்கை. இதையே இன்னும் கொஞ்சம் விவரித்தால் ப்ரதிலோமர்கள் ஸ்ரேஷ்டதை தாழ்ந்தவர்கள் எதிரிடையாக வாதித்தாலும் அவர்களுக்கும் ஈப்ரதிலோமத்தை யுண்டுபண்ணும்படியாக தன்உபாஸ்ய தெவதைக்கு வாரஸ்யத்தை வாதிக்கும் திறமை என்று சொல்லலாம். 'ப்ரஜாபதி ஸ்ரேஷ்டயதி-ஜநாப்ரதிலோமாZZயாக ஹ்ரோவாஸ்ய தெவதாவாரஸ்ய வாக்ய ஸீமகூழ்' என்று நிஷ்கர்ஷிக்கலாம். இவ்விதம் சொல்லப்பட்ட ஈதிவாதிகம் எப்படி ஸமமாக ஆகும் என்றால் உவாஸ்ய தெவதா ஸாகூர்ண்யாரம்பம் வந்து அதனாலேயே அதாவது ஸாகூர்ண்யமான அந்த தெவதா நாமதெஹத்தாலேயே இந்த ஈதிவாதிகம் வருகிறதாகையால் பரம்பரையில் கடைசியில் வரக் கூடிய இதை ஸமமாகச் சொல்லக் குறையில்லை.

இப்படி ஸமமாகச் சொல்லப்பட்ட ஈதி வாதிகம் வஸ்துதம் வாரஸ்யமாக இல்லாத தெவதாவாஸநத்திற்கு ஸமமாகச் சொன்னால் ப்ரதிஷ்டிதமாகாது என்று கொண்டு ப்ரதமம் பண்ணையிலிருக்கும் பொழுதே மேல் 'ஸர்வ தா வா ஈதிவதி யம் ஸதேந நாம வதி' என்று ஸத்ய ஸங்கல்பத்திலில் வாரஸ்யத்தை நிர்தேசித்து தத்விதமாக வரும் ஈதிவாதிகத்திற்கு ஏற்றம் தோற்றும்படி தா ஸங்கடிதமாக சொல்லியிருக்கிறது. ஸதேந—ஸத்ய ஸங்கல்பத்வாதி வாரஸ்யவாசகா உவாஸ்ய நாம உபலக்ஷிதம் யம் ஈதிவதி, ஸர்வ தா வா ஈதிவதி—ஸர்வ ஸர்வாதி வதி ஈய வா ஸர்வம் ஈதிவாதீ வர்திவெஷாதிவாதிநம் விஸ்ருஜ்ய ஈதியாத். இவ்விடத்திலும் ஈதிவாதிகம் முன் சொன்னமாதிரி ஸாகூர்

தீர்ணம் பிற்ந்து லாகூஷாதீ்ரதவாரதெவ தாந்ரு ஹ்ருதத்திரல் வருவ தொன்ரு்கையாலே லகுமாகிறது. அப்படிச் சொல்லப்பட்ட சுதிவாதிகுவம் நம் மஹா தேசிகனுக்கு ரூதிவிதமாயிருக்கிறது.

ஸ்ரூதியில் சொல்லப்பட்ட லதர்ஸனம் லாதார்ந்ரு்தம் வாஸ்ரூவஸ்து விஷய மாக இருந்தாலும் ரூயொமத்தில் ரூகூர்தாந்ரு்ணமாக சுவதாரவி ஸெஷ விசிஷ்டமான வாஸ்ரூவஸ்துத்தை அதாவது லகூஷீ்ரநாவிம்ஹ ஸ்ரூவி யான எம்பெருமானைக் குறிப்பிடலாம். (‘ஹிரண்ய ஒம்ஷத்ர்’ என்கிற விடத்தில் ஹிரண்ய விதாரகூஒம்ஷத்ர்ம் என்கிறுப்போல்) ‘லதர்ம் வியா தம் நிஜஸ்ரூதர்லாவதிதம்’ ‘எங்குமுளன்’, ‘அங்கப்பொழுத்த..... தோன்றிய’ என்றிவை போன்றவைகளையும் இதற் கூந்ரு்ணமாக எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஆகவே, யம் லதெர்ந—லதர்ஸனவாவர் ஸ்ரூர் நாவிம்ஹாஸ்ரூவினா வாஸ்ரூவஸ்துனா லவெகாதீ்ரவெஷ்ந ஸ்ரூவோ வெர்ந உவெலகூஷித்ர் சுதிவாத்ர் லவதி வாக்யம் சுதிவாத்ர் லவ-ஸ்ரூர் தீர்ஸ்ரி வெஷ லவதி என்ற சொல்லலாம். வதாஸ்ரூர்ஸாதி வாதிகுவம் நம் மஹா தேசிகனுக்கு மிகவும் பொருத்தமானதாக இருக்கிறது. இதை லேயே தஸ்ரூவஹாரம் செய்தருளினபடி. இவ்வதிவாதிகுவம் விசிஷ்ட ரூதிலாகாயக்மே. அது தானும் லமவதீ்ரவாயஹ்யும். ‘ஏவீ்ர வாஸ்ரூ தெவ வாகூஷாதீ்ரத யஸ்ரூர்வஜ்ஞ தத்ஸுஸ்ரூர்வெ ரூர்வெஸ்ரூணவிஹ்ரிதி ஸ்ரூரொவகாரணவிஸ்ரூர்ர்ம்’ என்று திருமுகப் பாசுரமாக அனுஸந்தித்தார் கள். இப்ரூதிலாவிஸ்ரூஷத்தையும் இதனல் வரும் முற்கூறிய சுதி வாதிகுவத்தையும் இறைவன் கலியாண குணங்களைய உரைக்கின்ற வா ஷ்ரூர்த்தைகளை உம்பர் தொழ எப்பொழுதும் உரைக்கின்ற காலத்தும், மற் றும் ஹிதாவஸ்ரூம் செய்தருளும் காலத்தும் நெருங்கி வர்த்தி நிரஸ்தரமாக அனுபவிக்கலாம். ‘வாஷ்ரூகார்ர்ம் வாநஹ்ரூளை வாஷ்ரூ ரூவஸ்ரூநாஸ்ரூர்ர் யஸ்ரூர்வெணாஹவகூ, என்று கொண்டாடும்படியான நம் கூவாயக்ன் விஷயத்தில், வாஷ்ரூகார் விஷயமாக ‘யத்ஸ்ரூர்ஸ்ர்த ஸ்ரூர்ரூவா ர்ரூஸ்ரூயா ஸிஜ்ஜளஷயாஸ்ரூர்ஸ்ரூர்தி நாம் ரூர்ஸ்ரூவாயை ந வொஹவ்தி ஹ வந்ரூயா ஸ்ரூர்யாஜிநீ’ என்றனுஸந்தித்ததையே நாமும் சுந்ரு்ஸ்ரூங்க்ர்க வேண்டும்.

இவ்வதிவாதிகுவ நிமித்தமாகவே தாம் செய்தருளும் எந்த ரு்ரூத்திற் கும் விஷயமாக வெவ்ரூவாஸ்ரூவதெவதையான லகூஷீ்ரநாவிம்ஹனையே வைத்த ருளுகிறபடி. இதுவும் ‘தாம் விதிகையெகூ’ என்ற ரீதியில் வருமதான்று! ஸ்ரூரீ அழகிய சிங்கர் அருளிச்செய்த ரு்ரூங்களை ஹ்ருதியோடு ஸேவித்தால் இதை விஸ்ரூஷமாக நாம் அனுபவிக்கலாம்.

லகூஷீ்ரநாவிம்ஹாஹாவெந தஸீ்ர தாந்ரு்யாயஸாரு்தம்।
ரூணைரூவாவெஸ்ரூ ரூணவெஸ்ரூஷ ரூர்ரொரார்ரூகெதா லயாகநவம்॥

ஸ்ரீ

அஹோபிலம் லக்ஷ்மீநரஸிம்ஹன்

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ ஸ்ரீ ஶக்தீ ந்ருஸிம்ஹ வாஜ்ரவுணை நம: ॥

॥ ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவண்ணகொவ ஸ்ரீமாங்கொவயதீந்த்ர மஹாதெஸிகாய நம: ॥

॥ ஸ்ரீமதே ஸ்ரீ ஶக்தீ ந்ருஸிம்ஹ திவ்யவாதூலகாலெவக ஸ்ரீவண்ணகொவ
ஸ்ரீமாங்கொவ ராஜ நாஜ்யதீந்த்ர மஹாதெஸிகாய நம: ॥

॥ ஸ்ரீமதே ஸ்ரீ ஶக்தீ ந்ருஸிம்ஹதிவ்யவாதூலகாலெவக ஸ்ரீவண்மாங்கொவ
ஸ்ரீமாங்கராஜ தாயஸ்ரீமாங்கொவயதீந்த்ர மஹாதெஸிகாய நம: ॥

॥ ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவண்மாங்கொவ ஸ்ரீ ஶக்தீ ந்ருஸிம்ஹ மாங்கொவயதீந்த்ர
மஹாதெஸிகாய நம: ॥

ஸ்ரீ ஶக்தீ ந்ருஸிம்ஹயஜ்ஞ ஸொவாநி

ஸங்கல்பம்

ஶக்தீ ந்ருஸிம்ஹ மாஜ்ஞாதெஜ்ரோதிஸு ஶக்தீ ந்ருஸிம்ஹமாழ் ।
மவக்ஷீ தாம் யுாநவவர்ஸ்ரித்தி ஜெ காரா ஸுஹ்ருதாழ் ॥

ஜாயமான கடாக்ஷ மாஹாத்ம்யத்தாலே பாதத்ய நிக்கர்ஷம் பெற்று ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹனையே 'வாயவனியல்லது வாழ்த்தாது' என்றபடி ஸர்வகாலமும் அனுஸந்தித்து வருவதினாலே உண்டான அவனுடைய த்ருஷ்க்ரஹ விசேஷத்தால் 'ஸ்ரீமதே தெஸாவிது காருயொமி நீஷ்ஹம் கவஷ்ரா வுவிதா வுநநுயீ: । ஸ்ரீமதே ஶாலெவுகா நீஷ்டவாவாநு ந்ருஸிம்ஹ வதெர்பவஹா கவதேதெ ॥' என்று ஆஜ்ஞைப்பட்டபடி எப்போதுமபிநிவேஸ லாதபடி அந்த எம்பெருமானே அனுபவிக்கும்படி தரீயாச்ரம ஸ்வீகாரத்தையும் ஆஸ்தான நிர்வாஹகத்வத்தையும் ஏற்றுக்கொண்டு, பினபு மாக வைகுந்தத்திலே போய்ப் பெறும் பேற்றை 'இங்கே திருந்தாதற்கு' என்கிற க்ரமத்தில் இங்கேயே அனுபவித்து வரும் நாளில் அவ்வனுபவ பரிவாஹ மாக வெளிவந்துள்ளது இப்பிரபந்தம்.

இதில் ஊஹ்ய ஹகம், ஊஹவெவாயாய்க்கம், முதலானதுகள் இல்லாமலிருப்பதற்கு காரணம் முழுவதும் அனுபவகனரஸமாயிருப்பதே.

ஷ்ணை-ர்ஹஸெநzவஷ்ஷிதஷ்வ ஸீ ந்ரவஸிம்ஹஷ்வ மொஷிணேः।
வ்ரவிதஸ்ஷ ஸ்ரஸாஸ ணவலெளகய-ர்ய வ்ரவஸாஸிது ॥ 2

பகவத் தியானம் செய்யும் போது முன்னதாக அறிய வேண்டிய குணங்களுள் முக்கியமானவை பரத்வமும் ஸௌலப்யமும். அவை இந்த திவ்ய மங்கள விக்ரஹ விசிஷ்டாவஸ்தையில் ஸ்புடமாக வெளியாவதை அனுஸந்திக்கிறபடி. அதில் முற்பட ஸௌலப்யத்தை அனுஸந்திக்கிறபடி ஜ்ஞெவெ ராஜத ஜதுர்புஜி—தெய்வமல்லால் செல்லவொண்ணுச் சிங்க வேள் குன்றிலிருந்து கொண்டிருக்கு மிருப்பை விட்டு ஆச்ரிதர்களின் பிரார்த்தனைக்கிரங்கி அவரவர் கிருஹங்கள் தோறும் எழுந்தருளும் படியன்றே கோயிலமைத்துக் கொண்டிருக்கிறான்.

ஜ்ஞெவெ ராஜதெ—'ஸ்ரீஜதி வெகுஜ்ஞெ லொகெ' என்பதை ஸ்மரிப்பிக்கைக்காக வெண்மையுடைய வெள்ளி மண்டபத்தில்; சுத்த ஸத்வ மயமான லோகம் இதனால் ஸ்மரிப்பிக்கப்படுகின்றபடி.

ஷிவெ—இது ப்ராக்ருதமன்று; அப்ராக்ருதமாயிருப்பது.

வதூர்ஹஸ்தெ—ஸ்தம்பசத ஸஹஸ்ராவ்ருதமாய் உட்புகுந்து அறியும் படி இல்லாமல் மண்டபத்துக்கு அத்யாவச்யமான நான்கு ஸ்தம்பங்களோடேயே இருக்கிறது. இவைகளால் தேச ஸௌலப்யம் ஸூசிப்பிக்கப்படுகிறது.

ஜநாஹரெ—'வாஜு நஹாமொஹரெ' என்றில்லாதபடி 'விதாவ ஹாரிணே' என்றுப்போல் மனதை ஆகர்ஷிக்கும்படியான. கூநக ராதூவ விதவ்ஷண-ர் ஸொலாவ்ஷ துர்யாஜி—இவைகளினால் பரத்வம் ஸூசிப்பிக்கப்படுகிறது. தாதுக்களாலலங்கரிக்கப்பட்ட மஹா மேரு பர்வதத்தின் சிகரம் ஸ்மரிக்கப்பட்டதாய் அணி மேருவின் மீதுலவும் தன்னு சூழ் சுடர் ஞாயிறுபோல் அனுஸந்தித்தமை தோற்றுகிறது.

உஜ்ஜ்வெ — ரத்னகசிதமாயிருப்பதைவிட சுத்த ஸ்வர்ணமயமாயிருப்பதற்கு தன்னொளிகுன்றுதிருக்கும் மேன்மை விவக்ஷிதமாகிறது. 'கவ்யாஹம்' என்ற ஸ்ருதியில் 'கூ வூணவாகூ' என்று திவ்யமங்கள விக்ரஹத்துக்குமட்டும் சொன்னதை ஒருபடியாய் ஒருதிருமேனியில் காட்டி நிற்கச் செய்தேயும் அதுபோதாது என்று கொண்டு கூ வீராகூ சூஷ்ரூஷாஸு ஸுவண-ர்கும் காட்டியருளுகிறபடியை விவக்ஷிக்கிறது.

கூஸநெநzவஷ்ஷிதஷ்வ—உள்ளத்தே யுறையவேண்டிய வஸ்துவாகையால் ப்ரதிபிம்ப க்ரஹணத்தில் பிம்பத்துக்கபேக்ஷிதமான அவஸ்திதி விசேஷம் போலுள்ள அவஸ்திதி சொல்லப்படுகிறது.

வவாஹாகம் வபௌஷ்ப யுதம் வாஜுஹ்வி நா ஊஹா ॥
யுாயாதி உக்ஷிணம் வாஹகஜும் லவஸோவ நது ॥ 3

ஸ்ரீ நுவஸிம்ஹவஹ்வு ஸௌஷ்டிணம்—சேஷ பூதனுக்கு ஸ்ரீமானே கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தியாய்க் கொண்டு அனுஸந்தேய னென்பதைக் காட்டுகிறது.

'ஸ்ரீ நுவஸிம்ஹவஹ்வு' என்கையாலே 'வதும் வியாதாம் நிஜஹ்ருது ஹாவஸிதம்' என்கிற ச்லோகத்தில் விவக்ஷிதமான ஸாதுவாக்ய பரித் ராணத்தை பர்யந்தமாக வுடைத்தான ஸாதுபரித்ராணமும், இவ்வவ தாரத்தில் உடனே செய்தருளின துஷ்க்ருத் விநாசனமும் (அவதாரங் களில் முக்யமாயறிந்து கொள்ளவேண்டியதுகளான இவையிரண்டும்) முதலெடுப்பிலேயே வ்யக்தமாயிருப்பது அனுஸந்திக்கப்படுகிறது. மற்றும் அந்த ச்லோகத்தில் சொல்லப்பட்ட அத்யத்புதஸங்நிவேசமும் ஸூசிப்பிக்கப் படுகிறது. இவ்வவதாரத்தின் சீர்மையை 'யதுவாராய வஹ்ரஜிஜ்ரஜம் கூயி ஸாரணவு ஹிரணவு உவாவஹசு। வாஉ தெந வீரம் கூவிவிதி யொ விக்ரு திஹ்கூநிஹ்ஜு நாஉமாஃ॥' என்று பூர்வர்கள் அனுஸந்தித்ததைக் காட்டுகிறபடி. ஒரு ராஜவுஉஸ்தோத்ரத்திலும் முதலிரண்டு பதங்களா லும் ப்ராதாந்யேந துஷ்க்ருத் விநாசனமே சொல்லப்படுகிறது.

வலது திருவடியைக் கொஞ்சம் முன்னதாக நீட்டித் தொங்கவிட்டுக் கொண்டிருக்குமிருப்பை ஓர் உத்ப்ரேக்ஷையாலே அனுபவிக்கிறார்—ப வி: தஹ்வ நாதி தயாதி। [1; 2]

வவாஹாதி தயாதி—ஸ்ரீ தாதஹ்வ நிஸ்ரவண வெஹாயாஉவ போய் ரக்ஷிக்கவேண்டிய ஸகல ஸந்நாஹமும் வித்தமாயிருக்கிறபடியை வெளி யிடுகிறது. ஆதிதேசஷனும் பாதுகையாக அனுஸந்திக்கப்படுவதால் இரண்டு விதேசஷணங்களாலும் 'அரவுங்கருடனுமன்புடனேந்துமடி' என்றதை அனுசந்தித்ததாகிறது. அன்றியே 'வாஉகாதீர ஸாகொவஃ' என்ற படியாலும் 'வெஹாதா விஹமெஸ்வராஃ' என்றபடியாலும் உபய வேதாந்த ப்ரதி பாத்யத்வம் அனுஸந்திக்கப்படுகிறது. 'ஊஹா' என்பது 'யுாயாதி' என்கிற மேல் பதத்தோடும் ஸம்பந்தித்து நிரதிசய ப்ரீதியை விவக்ஷித்து 'நிரதிஸயவீ தயா சுநு தீஸ்ரிதஹ்வம் ஊஷவாம் வதஹ்வுஸாதஃ யுாயாதி' என்பதைக் காட்டுகிறது. 'கூஉழு' என்பதால் அதனுடைய போக்யதாப்ரகர்ஷமும், லவஸோவநது என்பதால் அதனுடைய பாவந தமத்வமும் விவக்ஷிதமாகிறது. [3]

சூகுஹாஞ்சிதம் வாஉவாஉஉவஹ்லாநாய ச ஸ்ரீ.யஃ ।
ஜஜெ ஸம்ஹாரவஉவீஜாஜ்ஞிகஹ்வநிவதி-ஃகெ ॥ 4

ஜாநாயம் வாரஹாரஸ்வஉஸ்ரஸ் ஸம்லொவஉள ஸஜெ ।
வ்ஹண-ஃகாஹ்யோவ்ருதஸ்ரீ.உஉவ்ஹ்ரோவ்ருதகுடிம் ஸஜெ ॥ 5

சூகுஹாஞ்சிதஜ்ரீதாஞ்சி சுவஹ்லாநாய ச ஸ்ரீயஃ—மாமலராள் மன்னியுறைய வேண்டிமடியிடப்பட்டிருக்கிறது என்றபடி. அன்றிக்கே சுவஹ்லாநாய—உவாயவாணஉஹாயாய கெஜ்ஜய-ஃ கூரணஉஹ்ராயாய ச கூடி-ஃதயா உஜ்ஜீஹ்ருதயா சுவஹ்லாநாய : ஸ்ரீயஃ அவஸ்திதி சொல்லப்படுவதால் 'யதிஹ்ருஹாஜ்ஞயஜிஹம் யஹாவாவ்ருஹாஹாஃ லளநுய-ஃஜ்ஜ்ரீதி யந்ஹரிஹாம்ஹலெஹஃ' என்கிற ச்லோகத்தில் சொல்லப்பட்டது அனுஸந்திக்கப்பட்டு 'கஃ ப்ரீ: ஸ்ரீயஃ' என்கிறபடி வாஜ்ஜெவதாத்வம் அனுஸம்ஹிதமாகிறது. பெரிய பிராட்டியார் பிரிவில்லாமல் வீற்றிருக்கும்படியை அனுபவித்தபடி ஜஜ்ஞ உதயாஜி—'ஜஜ்ஞாம் ஹ்ருஷ்டா ஜநநவஉவீஜாம்விகஹ்வம் ஜஹாதி' என்ற அனுபவம் ஸ்மாரிதமாகிறது. அவ்விடம் இரு ஜங்கைகளும் ஒரே மாதிரியாக இருந்தமையால் ஏக விதாநுபவ விஷயமானபடியால் ஏக வசனமுள்ளது. இவ்விடம் ஸங்நிவேச விசேஷம் வேறுபட்டிருக்கிறபடியால் த்விவசநாஹவ விஷயமாயிருப்பதை உத்தேசித்து த்விவசனப்ரயோகம். இப்படியே ஜாநாவிலும் ஊராவிலும் அனுஸந்தேயம்.

ஜாம்விகஹ்வ நிவதி-ஃகெ—ஓடியோடிப் பல பிறப்பும் பிறந்து கட்டிக் தாலிற்றழுல்கின்ற சேதனனுக்கு ஸம்ஸார நிவர்த்தகத்வத்தை அனுஸந்தித்து ஸம்ஸார நிவர்த்தகத்வகாஷ்டையான கைங்கரியத்தை கொடுத்தவளவும் அனுசந்தித்தபடியாகிறது. [4]

ஜாநாயம் ஹாரஹாரவழி—'முழுந்தாளிருந்தவா' என்றிதை அனுபவித்தார்கள். 'யா தெ மாதஹ்ரு வாஉ ஜநிதா கௌஸல்யாவமா' என்ற ச்லோகத்தின் படியை ஒற்றி வாரஹாரவமே ஜாநாயமாக பரிணமித்ததாக அனுஸந்தித்ததாகவும் கொள்ளலாம்.

ஊரவ ஸம்லொவஉள—பெரியாழ்வார் கண்ணபிரானுடைய துடைகளை அனுபவிக்குமிடத்து 'மறங் கொளிரணியன் மார்வை முன் கீண்டான் குறங்குகளை' என்றனுபவிக்கும்படியா யிருந்தது.

வ்ஹணை-ஃதயோ—எம்பெருமானுடைய கூடிதடானுபவம் பண்ணப் புக்கால், சாத்திய பீதகவாடையும் காதியும் அவ்வனுபவத்துக்கு உத்

நாஹிம் வவக்ஷஜகத்ப்ரஜநிலகுசிரோவாஸ்யை।
வக்ஷஸ்ஸ்தலம் ஸ்ரீநிகேதம் ஸ்ரீவத்ஸாங்கிதம் ஹஜே॥ 6

நயகணீரவகணம் ச கௌஸ்துபாலோகிதம் ஸ்யை।
நயவிஸ்மயாவேஷஸ்வரூபாம் வாசாஜ்ஞாம் ஸ்ரியம் ஹஜே॥ 7

தேஜகமாக இருப்பதோடு 'முடிச் சோதியாய்' என்கிற ரீதியில் கபிதட சோபைதான் பரியட்டமாகவும் காதெனியாகவும் பரிணமித்ததோ என்று தோன்றப்படியிருக்க அவைகளையும் சேர்த்து தன் அனுபவவிஷயமாக்கின படி. சுவ்ருத ஸ்ரீசுக—சுநாஸாபாணத்திலில் ஏற்பட்ட ஆவரணமன்முகை யால் அவ்ருதமாக இருப்பதனாலும் பின்னுமழகு வாய்ந்ததாக இருக்கிறது. இப்படியே மேலும். [5]

நாஹிஸ்தாநி—இது பரத்வ ஸூசகமாயிருப்பதை விசேஷண முகத் திலில் காட்டியருளினபடி. 'விஸ்வாயீஸ் கதஸ் இதி தம் நிஸ்சயம் வண்யாஸ்...தெதவி ஜவஜாதாலெ வாத ஜதிதாஸ்ரா கந்தாரவிதெ' என்கிறதும் 'அயஜ்ஞப் படைத்த தோரெழிலுந்தி' என்றிவை போன்ற தும் பூதாலிஜ்ஞாதங்கள்.

வக்ஷ ஸ்தம ஸ்ரீநிகெத தித்யாதி—ஸ்ரீ ஸ்ரீஹரத்திற்கு ஸ்ரீவத்ஸம் அலங் காரத்தை உண்டுபண்ணுகிறது என்றதும் தோற்றப்படுகிறது. [6]

நயகணீரவெத்யாதி।

கௌஸ்துபாலோகிதேத்யாதி—ஸ்ரீ கௌஸ்துபத்தைத்திருமார்பில் இருக் கிறதாக சிலர் அனுபவித்தாலும் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுக்கும் இவ்வெம்பெரு மானுக்கு முள்ள அபேதத்தை 'எங்கு முளன் கண்ணன்' என்கிறதில் ஆழ்வார் அனுபவித்தபாதிரி இவ்விடத்திலுமிருக்கிறது. 'ஸஹ ஸ்ரீஸ்ரீ கௌஸ்துபாலோகி' என்று மஹர்ஷி சொல்லியிருக்கிறானன்றே!

திருமார்பை அனுபவிக்கும்போது கண்ணபாதகௌஸ்துபத்தின் ஒளி யால் இழுக்கப்பட்டு திருமிடற்றை அநுபவித்து முன் அனுபவித்த ஸ்ரீ வக்ஷஸ்ஸ்தல நிலயத்திலிருந்து பெரியபிராட்டியாரை அவ்விடம் சேவித்து இடது படியில் வீற்றிருக்கு மவளையும் தனது பஜநத்திற்கு விஷய மாக்கு கிறபடி திருமார்பிலிருப்பதைவிட பிராட்டி தனித்து வீற்றிருக்கு மிருப் பில் உள்ள விசேஷத்தை அனுபவிக்கிறபடி நயவிஸ்மயாவேஷ வாசா ஜ்ஞாம் வாசாஜ்ஞாழி என்றதால். [7]

ஸஹாயிஹ்ருதவாஸாஹ்ஸஹாஸீ நாஹ்விகநுகுழ் ।
வாஸஹஸ்ரா ச ஸாரணாகதிஸுஷ்ருஷ்டிகம் ஸஜை ॥ 8

ஹரொரஹயஸுஷ்ருஷிஸஹாநிதஸஹாஸுஜாநு ।
யுவாயாதி ஸ்ரீநரஸிம்ஹவ்ருஷ்ணிவஸுஸ்ரஜ்வ ஸுஸ்ரிதவ்ரஜே
உதஸாஜ்ரம் நரஹரெர் கருயெடதிவிராஜிதே ।
நாநாரதவிவிதைரணை கிரீடைநாகைரொவிஷா ॥ 10

தஷ்ருஜ்வைரெரெ ஸளவணைர்ஹதீ ஸுதஷணீஸ்ரவே
தஷ்ருஜ்வைரெரெ ஸளவணைர்ஹரலயாதிவிராஜிதே ॥ 11

தஷ்ருஜ்வைரெரெ ஸளவணைர்ஹதூவ்யதஸஹம் ஸஹா ।
வாஸாஜ்ஹஸ்ரா வித்யாம் ருக்ஷீம் வஸுதேம் வாஸநதுதஃ ॥ 12

ஸஹாமிம்ரிதத்யாஜி—ஸ்ரீ தேவியைத் தழுவின திருக்கையின் வழியாக எல்லா திருக்கைகளிலும் ப்ரவஹிக்கிறது அனுஸந்தான ரஸம். அதில் அல்லாத அவதாரங்களைவிட இதில் அஸாதாரணமாய் இடது திருக்கை தோற்ற அதை அப்படியே அனுபவிக்கிறார். பிறகு மூன்று திருக்கைகளையும் சேர்த்து ஆயுதங்களையும் பூஷண ஸ்தானத்தில் அனுபவிக்கிறார். 'சங்கிணேடும் நேமியோடும் தாமரைக் கண்களோடும், என்று ஆயுதங்களையும் சேர்த்தல்லவோ அனுபவரஸிகர்கள் அனுபவிப்பது.

யுவாயாதி ஸ்ரீ நரஸிம்ஹவ்ருத்யாதி—ஸுஸ்ரிதவ்ரஜே—'ஸ்வாதீ யி வரிவஸ்யா ப்ரகாரிக' மாயிருந்தாலும் ஶத்ருக்களுக்கு தோன்றும் ப்ரகாரமிது। ஸிம்ஹ முகம் அன்யர்களுக்கு பயங்கரமாயிருந்தாலும் ஸிம்ஹ சிசுவுக்கு ஆஹ்லாத கரமன்றோ! [8—9]

மேல் விஸ்ருதி யயாதி ராஜ்ய ஸமசகமான அஞ்சிறை சேர் மணியனந்தனுடியிடு மணி முடியையும்; அதற்குமேல் இவ்வொளிகள்தான் பரவியிருக்கிறதோ என்று சொல்லும் படியான ஜ்ஞாநாஹையையும், கூதவதூத்தையும் அனுபவிப்பதைச் சொல்லுகிறது। உதஸாஜ்ரிதவ்யாதி இவைகள் பரத்வஸமசகங்களாய்க்கொண்டு தத்விசிஷ்டாநுபவத்தைக் குறிப்பிடுகிறது. [10—11]

இதற்கு மேல் இப்படி நிதாந்தரவிலக்ஷணமாய் பரதம மாயிருப்பது நம்மிடமிரங்குவதை விவரிக்கிறது வாஸாஜ்ஹஸ்ரீதவ்யாதி 'கிஞ்சிதஹிஞ்ஞ ஷஂ கு ஜ்ஞ ஜ்ஞதி' என்றிப் பிரகாரமாகச் சொல்லும் பிராட்டியின வார்த்தைக்குத் தோற்றமை தோற்றுகிறது 'வஸுதே' என்பதால். [12]

உக்ஷிணை ந ச நெநெ துணை லக்தாநு வர்ஹுஞ்ஸோஹ்ரா ஸ்ச ।
ஜாதர-ரூவசயெஹ்ரோரெஃ ஸாயுஜ .ரஜயெஷ்டுவா ॥ 13

வ்ருணை-ர்யஜ்ஞாவவீதெந லக்ஷிதம் காவசாயுயா ।
வ்ருணை-ர்சம்வகஹாரெணை ஜ்ஞாஹாரெணை மொஹிநா ॥ 14

சுநவெ-ர்ராஜ்ரஸ்தாப்யுகாஞ்சுவா ஸம்வ்ருதவிம .ஹே ।
வனவம் லக்ஷ்மவாராயீநம் லக்ஷ்ரமெக்ஷகஜீக்ஷிதே ॥ 15

யுவாயாதி ஆக்ஷீந்ரஹரிஸாவாஹ தயுஷ்வகே ।
ஆக்ஷீந்ரஸிம்ஹஸம்ஜிஜ்ஞொகி நா ரஜிதம் ஜுஹ்வா ।
ஆக்ஷீந்ரரஹரெர்யு-ர்நவெஸாவாநம் லக்ஷ்மிவய-ர்கே ॥ 16

இதி ஸ்ரீவண்ஸ்ரம்கொவஸ்ரீ ஆக்ஷீந்ரஸிம்ஹஸ்ரம்கொவயதீம்த்ர
ஸஹாதஸ்ரிகொர நாஸ்ரஹீதம்
ஸ்ரீ ஆக்ஷீந்ரஸிம்ஹர்யு-ர்நவெஸாவாநம் ஸம்வ-ர்ணை-ர்கே ॥

பெரிய பிராட்டியாரிடத்தில் வைத்த கண் வாங்காமலேயே, சுவபித வடநா வாத்ஸ்ய-ர்யுத்திரல் சிங்கவுருவான தோபாதி நோக்கையும் ஒரு கண்ணுக்கு இலக்காக ஓரிடத்தையும் மற்றொரு கண்ணுக்கு மற்றோரிடத்தையும் இலக்காக வைத்து செலுத்துவதை அனுபவிக்கிறார் உக்ஷிணை ந வெதி । ரூஜுராஸ — 'தன்னடியார் திறத்தகத்து' என்றநீதியில் திரும்பினமை தோற்றப்படுகிறது. இந்தஸம்வாதத்தில் வர்யுதம் வாதி நெநதுதம் । 'என்னடியார் அது செய்யார்' என்று சொல்லும் போது நெநதுத்தில் தோன்றும் வெலுக்ஷணயுத்தைக்காட்டுகிறது 'வாதி' என்பது.

லக்ஷ்மாநு வர்யுதம் என்று தன்னோடொக்க அனுபவிப்பாரையும் தன்னால் எம்பெருமான் வீக்ஷணத்துக்கு பாத்ரர்களாய் செய்யப்பட்ட அடியாரையும் திருவுள்ளத்தில் கொண்டவாறே 'வரிஜநவரி வஹ்ர-ர் ஹ்ருஷணாநி' என்றபடி இவர்களுக்காகவன்றோ நீ இவ்வளவும் செய்தருளுவது என்று தோன்ற 'ஜாதர-ரூவசயெஃ' என்பதுகளாலே அவனுடைய திருமேனி ஸம்பந்தத்தால் ஏற்றம் பெற்ற திருவாபரணங்களின் சேர்த்தியை அனுபவித்து விட்டு 'வனவம் லக்ஷ்மவாராயீநம்' என்று மறுபடியும் அவனுடைய சூஸ்ரீ தாய-ர்வஸ்துதியை நிஜைந்து நைந்து அவ்விதவெளவ்ஹ்யாநுவஸாநத்தோடே தம்முடைய பேரும் ஒரு வ்யொஜநம் பேச மறக்கும்படி தாம் பெற்ற அனுபவமே மறுபடியும் 'ஜுஷ்வெ ராஜதெ' என்கிற க்ரமமாக தனக்கு வருவதைக் காட்டுகிறது 'யுவாயாதி ஆக்ஷீந்ரஹரிஸாவாஹ தயுஷ்வகே' என்று.

ஆக்ஷீந்ரஸிம்ஹஸம்ஜிவீ்ராக்ஷம் ஆக்ஷீந்ரஸிம்ஹமழி ।
ஆக்ஷீந்ரஸிம்ஹொ வ்யாவஷ்டு யுவாநம் தவீ்ர ஜோஜநே ॥

ஸ்ரீஃ

ஸ்ரீ வெஹவாஹாஸீ திவ்ஹவஃ

ஹ்ரியாஹ்ரஹ்ஹ்ரவொ ம்ரணாஜ்யாஃ
ஸ்ரஜாஃ ஸஹா ஹக்திஹ்ராவநஜ்ராஃ ।
ந்யஸிம்ஹவாஹாம்ப்ரஜஹக்திஹா ஸ்வ
வெஹாஹ்ரவிஜ்ஹா நஸ்ரநிஸ்ரி தாயஃாஃ ।

1

ஸம்ஹராட் ஸம்கொவாவ்யயீம்ஹ்ரம் தஜ்ஹம் ஹஜே ।
ஜநாZயம் யஸ்ய க்ரவயா ஹ்ருத்ரு.ஹ்ர ஸஹஸ்ரநிதை ॥ 2

ஸம்ராஜ்ஞி ராஜ்ஞவ்ராஜயொதீம்ஹ்ரம் ஸ்ரீவாஹ்ரயே ।
யஜ்ஞீக்ஷயா ஹரிஜ்ஹ்ரா நாஹ்ஸிஃஃஸ்தா ஊத்தக்ஷ்ஷிஃ ॥ 3

விவ்ராத ஸ்ரீஸம்ராராதியொதீம்ஹ்ரம் கூயெ ஹ்ரயி ।
யஜ்ஞ்ரு ஹரிதா ஜஜ்ஞ்ரஃஃஸ்தெஜ் ஹ்ரவஸ்யொகதாழ் ॥ 4

ஸூஷிவண்ஸம்கொவாயஃா ஜ்ரவ்ருஜ்ஸ்ஃஸ்தழ் ।
யெ ஸ்ரவ்ரு நஸ்ரஸிம்ஹாவ்யம் ஸஹா வஸ்ருத்தி ஸஸ்ரிதயஃ ॥ 5

தயுத்தை ஸஸ்ரீம்ஹ்ர யதீம்ஹ்ர காரி-
தந்ரிஹவாம் ஷ்டாந்ரு ஸ்ரிரஸ்தா நஜாதி ।
ஸவஃாயிகுக்ஷ்வந ஸ யெ ஸ்ரஜஜ்யொ
ஹ்ரயஜ்ஹா ஜநீஷ்டா ஜநஸ்தாஹிகுளத்தஃ ॥ 6

ஸ நஃ ஸம்ராதிஃ ஸம்ஜ்ஞுக்ஷ்ணாயஃாயதீஷ்டஸ்ரஃ ।
ஸம் நஃ ஸ்ரீதி-ஃஸுதாகுஹஸ்தியஃ ஸம்ந்ரா விஷ்ணுஸ்ரகுஃ ॥ 7

கவ்யவஸ்திஃாஃ ப்ரகாஸஸ்தெ ஹ்ரயஃாஷ்டஸ்ய ஜஹ்ரதீநஃ ।
யஸ்யாஸ்தி ஹக்திஸ்ரு வாரா யயா தெவெ தயா ஸ்ரஸ்ர ॥ 8

ஹஸ்திதெவீம் ஸ்ரீஸவீம் ஸவஃாஜ்ஜநாதாஜ்ஜ்ஞயாழ் ।
ஸவஃாஸிஜ்ஜிகுஸ்ரீம் ந்ரொஜ்ஹாம் நஜாஜ்யவ்ரு தவஸ்ரு ஹ்ரயாழ் ॥ 9

கூஷ்ணாஜ்ஞ்யஸாநாஜவ்ரியாயஃாஸிஸ்தெஜ்ரு
ஷ்ரவஸ்ரு ஹாம்கூஷ்ரு ஜாஸ்ரயஜ்ஞீழ் ।

ஶ்ரியம் ஃவவெஹ்ரு ஶ்ரீ சதொஷஹஜ்ஞீ ம்
சம்ஹாரம் ஃரஹாவஹாம் யமஃவஸாஜ்ஜ்வஜ்ஞீ ழ் ॥ 10

ஸுயாஷ்டிஜை வம்சுஜவெஃவெநாஸ-
ஷ்டுஹாஃவெயே ஹஷ்டயஃஜாஸாவிநே ।
ஸவ-ர்யிகை ஸவ-ர்வாத்ய-ர்வெ ஶ்ரீம்
கஃசுவாஹவஹ்ம் உயி ஸஜ்ஞியசுஷ்வ ॥ 11

விஷ்ணவக்ஷஸ்தி தா ஶ்ரீஉ-ர்ஃவ்ரு ஹ்ஸ்வ-ர்ஜஹீ ஸ-ர்யிம் ।
நீவ நீஸஹயஃஷ்டு விஃவ்ரு-ர்த்ருவெவ ஸாஷ்டஸா ॥ 12

ஸ-ர்யிகூ நஃயஸிம்ஹொZவதி ஸவ-ர்வொகூஸ்து
யஜ் வ-ர்யிஜ்ஞாஸ்ரு நம் ஸம்ஜிஜ்ஞ்ரு-வாயெ-ர்ஃ ।
ஷ்டுவ ஷ்டுயம்ஜ்ஞாதிஸ்ரு ஹம் ஶ்ரயாதி
தவெகஃவ்ருக்ஷஸ்ரு நஜ்ஞாஸ்ரு-ர்வெழ் ॥ 13

வெஹ ஸவ-ர்வொகூம் ஸ்ருணு-ர்தாஷ்டஸாவெ
வ-ர்வெஸா ஹஜ்ஷ்டம் ஸாஸணம் நஃயஸிம்ஹழ் ।
ஷ்டுஹ்ஷ்டவெவ நந யயெஷ்டஸிஜ்ஞிம்
நஸ்ரு-ர்ணா நஸ்ரு வ்ருஜ்ஜயா யஸ்ரு நஸ்ரு ॥ 14

வெஹ விக்ஷ்ரு ஷ்ருக்ஷீ நஃயஹரிம் ஹஜ் கூம்
உஜ்ஜீவஸ்ரு நஹ்ரு யஜி தெZஷ்டி கூவிகூ ।
ஃவவஸ்ரு-ர்தம் ஷ்டுவஸ்ருஷிவெ ஷ்ரு ஹவெ
யாத்ரு-ர்ஃ வ்ருஸாஸ்ரு நஹிஸாஸ்ரு நஜீஸ்ரு ழ் ॥ 15

வொகெ ஸ-ர்யீஷ்ரு ஹவெஷ்ரு வ்ருஸ்ரு நஃ-
வெவாநு விஹாயாக்ஷயவொக ஷ்ரு-ர்ம் ।
ஷ்ருக்ஷீ நஃயஸிம்ஹம் ஸ்ருணம் ஃவவெஃவ்ரு
தஃக்ரு-ர்தாம் வஸ்ருதி வீதவொகாஃ ॥ 16

ஃவ்ரு ஹ்ரு ஸுவாக்ஷ்ரு ஸ்ரு நஃயஹரிஃ ஸஹாயாம்
ஷ்ருஜ்ஞாஸ்ரு-ர்தீணை-ர்ா விஹ-ர்ரவ்ரு யாம யகூ ॥
தஜ்ஜீவ-ர்ஸ்ரு ஸாதெஸ்ரு-ர்வி தம் ச ஸஜ்ரு க்ரு-ர்
யதஃ வரம் நாநுஸ்ருணீயஸம் ஹி ॥ 17

வலாஜாவிரகதம் வநு உரூக்ஷமுக்ராஉமிதம் ।
யொ நரஸிம்ஹம் ஹ்ருதி க்ருஷ்ண மதெச்ச ஸ்ருஹ்வயொகதாழி ॥ 18

ஸ்வாஉதாயீ ஸ்வதாஸ்ரீதாநாம்
கூஸ்தாப்ரஸாநாஉவி நாரஸிம்ஹம் ।
வொரzயம் உஹாப்ரநியிம் ஸ்ரீதஸ்ய
வஸுதாவக்ஷம் வ ஸ்ரீணொதுகணக்ஷம் ॥ 19

ஸரணம் நாஸ்ரயதெ யெ நரஸிம்ஹம் வாதெவதழி ।
நப்ராப்தவதி தெ வெக்ஷ விஷாயக்தரஜம் வழி ॥ 20

க்ருஷ்ண வநெகாடவ்யம்வெயமாவமாவத்ரவிவஹாக் ।
ஸரணம் தம் ப்ரவதெzஹம் விஸ்வாதாரம் வாராயணழி ॥ 21

ஜகத்ஸ்ரீகீர்திஹம்மதெஹதாம்
ஸ்ரீதிப்ரஸாதெனைவிக்ஷிதம் வரொஸம் ।
விராஜதெ ஸ்வாஸ்ரீதவத்விஷெzய
சும்வஸ்வவாரெ ஹ்ருவநஸ்வ உயெவ ॥ 22

ஜ்ஞாநம் விஸ்ருஜம் ஜகதெகஹெதாம்
வத்ஸ்ஜ்ஞாநாஉநுநஞ்சக்தி ।
ஸ்ருக்ஷம் வாம ப்ரவ ஸஹாஸ்ரயெzஹம்
நவம்ஸ்ரயெதிஷ்டி ஸ்ருவஸ்வ ॥ 23

ஸ்வஸ்திநம் வத்ஸ்ஹாஸ்ரீதாநாம்
உவாஸிதாம் ஸ்வஷ்டவ்யாக்ஷம் ।
நாரெஷணீயொ வஹாயாந்யெஷெ
ஷாதா ஸ்ருஹாயாம் நிஹிதாzவஸ்வ ஜஞோ: ॥ 24

வத்ஸ்ஸ்ய ஹ்ருதீவிராஜஸ்தாநம்
யக ப்ரவ உஹ்யம் வஸ்விவெக்ஷவஸ்ஸ் ।
கல்யாணாத்மவம் குணஜாதிஷ்டம்
தவ்ஸ்ய யஷ்ஞவ்ஷ்ஷுவாவிதவ்ய ॥ 25

ஹரவ்ஸ்ரீவஸ்ஹ்ருதாநாம் ப்ரவளநாம் உரூக்ஷயா ।
ப்ரவ்யம் கீர்திதெஷ்டம் தவிஷ்ணோ: வாஸம் வழி ॥ 26

கூராணி ஸவ்ஹ்ருதாநி வாதத்ராணி ஸ்ருஹோ ॥
யொ விஷ்ணொரேக வசவாயம் வொராகூராஃ வாரஜஃ வ்ருராட்ட ॥ 27

ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹ ஸ்ரீ நிவாஸ ராஜ கூஷ்ண ராஜாவெ த ।
ஹதெந்ரவம் ஜ்ரும்ப நாஜாநி ஹந்ருர வாவொ விஜ்ருத்யை ॥ 28

ஸ தாஜவி ஸ்ரீயொ யாஜ்ஞ விஷ்ணு நஹவ தந்ரஸள ।
யஜ்ஞ மாஹ்ரய்ஸ்விஜ்ஞ நம் வா ஹி ஸ்ரீ ராஜ்ய தா ஸ தாழ் ॥ 29

ஹரொ தவ தந்ரம் ஶிவ்ரா ஸ்ரீஜ தீஜ தாந்ரவ்ர ஹாழ் ।
ஹ்ரிஷி தாஜ தீஹொஸ்ரா நஃ வஸ்ரஜ ஸ்ரஜஃ ஸ தழ் ॥ 30

ஒ ஸவ்ஹ்ரகுஸ்ரா ணம் ஸவிஹ்ரி தீம ஸ்ரஹாகூ தீழ் ।
கூந்ரஹ்ரிய ஸ்ரஜிஸ்ரம் கூவா ஹவாஜ ஸ்ரஜஸ்ர தழ் ॥ 31

ஸ்ரீ தீஹ்ரு ஜ்ரு தந்ரக்த வண்ஹாழிய ஜ்ஹா நஷ்ரா நதஃ வாழ் ।
கூர்தா நம் வ்ரிஜ்ரய தெஷ்ரூ வா ஜீவெ ஜ ஸ்ரஜஸ்ர தழ் ॥ 32

ஜீவஷ்ரூணா ஜ்ஹ்ரா தீர்தா நம் கூஜெஸ்ரஸ் கூ வாநியிழ் ।
ந்ரவெஜ்ரு தெ வெஹ்ரணம் வ வாநஞ்ஞாய கூவ 33

ஸவெஹ்ரவாவாஸ்ரு ஜ ஸ்ரஜெ தாம் ஸ்ரீ நிவாஸம் ஸ்ரூணாகூ ழ்
நஜாழி நிஜ்ரஸ்ரும் ஸ்ரவு ஸ்ரா ஸ்ரூ தம் ஸ்ரிவஜவ்ரு தழ் ॥ 34

ஸ்ரா ஸ்ரெஷ்ரு கூஸ்ரஜ்ரு ம் நிவிஸ்ரெகூ ஸ்ரெஹ தாம்
யீஸ்ரக்ரிய ரூக்தம் விஜவிஹ்ரீ ஸ்ரழ் ।
ஸ்ரீ ஸ்ரம் ஸ்ரஜ ஜ்ஹ தம் வாஸ்ரவாஸ்ரூ ஸ்ரெஜவம்
யெ நாவ்ரு தம் வம் ச ஶிவம் ஜஹ்ரீ ஸ்ரு ॥ 35

யஜ்ஞாழிவிஷயம் ஜ்ஞா நம் வாத தக்வாழி ஸ்ரா வாழ் ।
யஜ்ஞா ந்ரு ஸ்ரு ஸ்ரூஸ்ரஜீவீ நம் தஸ்ரொ விஷ்ரூஃ வ்ரு ஸ்ரொஜயாக் ॥ 36

ஸவெஹ்ரவாஸ நவாஸ்ரெ ஷ்ரூ தத்ரு ஹ்ரு ஸ்ரெஜ்ரூ ஸ்ரீரி தழ் ।
உவாஸ்ரும் ஸ்ரெக் கிழி தர்ரு க்தம் விஸ்ரம் நாஸ்ராயணஃ வாஸ்ரஃ ॥ 37

கெஹிச்ரிம்ஸம் ஜ்ரூ ஜ்ஞி வாத தக்வம் தயா ஶிவழ் ।
வெஜர்ஹ்ரூ ர்ரவஜ ஸ்ரெ ரவம் தக்வம் நாஸ்ராயணஃ வாஸ்ரஃ ॥ 38

தம் பூவனெ விஹ்ரம் ஸ்ரீமம் ஸரணா விதவிந்யழ ।
யொடதைவ-ர்ஹிஸ்ய தத்ஸ்வ-ர்ம் வ்யாவ்ய நாராயணஃ ஸ்மிதம் ॥39

ஸவெ-ர்ஸ்வரம் ஸவ-ர்ஜகதி-ர்ம் ஸவ-ர்லெஹதாம் ஸ்ரியம்வெதிழ ।
வீ-தர்யா ஜ்ஜதி யம் லொடயம்-ந விலெ்தி கூதாவந ॥ 40

கெவித்ரம் ஜ்ரவ்ய ஸ்ரூலெணவி-ர்ஹீந
ஸளவாயிகம் ஜ்ரவ்யஸ்ரூணம் வ கெவிக ।
ஜ்ஞ்ஞ்யாக்ரம் ஸ்ரூதிராஹ தஸ்ய
வ்யாஹாவிகீ ஜ்ரூாநவைகி்யா வ ॥ 41

ஸவ-ர்ஸ்யாதிந ஜ்ஜ ஸ்யாதிந கூரம் வ-ர்ஜயத கூதூராக ।
ஹவத்ய-ர்ஜாவிலொயீநி ஊரீதாநி வராவஸ்ரவ ॥ 42

ஸிநெஸிநெந ஜ்ரவ்யகாலதாரஹ்ய கூஸ்ரூணாந ஸஹா ।
வம்தஃ ஸ்ரூதஃ ஸ்ரீம யஜ்ஞரம் தந்ய கூவஸ்ரவ ॥ 43

யொ ஜ்ரவ்யஸ்ரூ-ர்ஹிரண்யாதிவி-ர்தஃ
ஸ்ரிக்ஷ்ரூ-ர்ஹிரண்யாதாவாம்ஹிரவி-ர்தஃ ।
ஸ்ரியா ய ய-ர்கெதாZவிரகூணாய-ர்யா
நிவாயு தம் ஸுதவ்ரூ-ர்வாக்ஸ்ரூ-ர்வதெ ॥ 44

கூவாணிவாஹொடவக்ஷ்ரூ ஸ்ரூ-ர்தயா யஜ்ஞவ்ரூ-ர்தீரிதஃ ।
தயாவி வ-ர்ரூ-ர்ஷஸ்ரூஷ்டஃ வஹவஸ்ரகஷஃ வஹவஸ்ரவாக் ॥45

வெ-ர்ஸ்ரூஸ்ரூடவ்ராக்ய தர்ம-ர்தி-ர்ய-ர்கெத
நாநாஜ்ரூ-ர்தாநி ஸ்ரூ-ர்திகீ-ர்தி-ர்தாநி ।
தத்தெதுகூரஸ்ரூய-ர்ஜ்ரூ-ர்ய-ர்தெதயகு
கூவாணிவாஹொ ஜவநாக-ர்ஹீதா ॥ 46

வஜ்ரூ-ர்தெதா தெஸகூரஸ்ரூாஜ்யாவஸ்ரிஜ்ஜிஸ்ரூ-ர்திவவாநு ।
கூவ-ர்யாம் ஸ்ரீந்யஹ்நிம்ஹாடயஜ்கதிஷ்ஜ்ஞாம்ரூ-ர்யழ ॥ 47

கூஜ்ஞாநு ஸ்ரீந்யஹாரிஃ வாயாகு விஹ்ரஃ வவ-ர்த வவ-ர்ஜா ।
வ்ரூணவஸ்யாதிவண-ர்ஸ்ய யஃ வரஃ வ உஹ்ரூரஃ ॥ 48

வ்ரூணவெந வ்யாஹ்ரூ-ர்திஹிஸ்ரிஸ்ரூஹிஸ்ரூாதிதம் ஜஜெ ।
ஜமஜெ-ர்தம் ஸ்ரவ்ரூகாமம் யியொ யொ நஃ வ-ர்ஸொஜயாகு ॥ 49

நூவஸிம்ஹ தவ தித்ராணாம தித்ரம் நஃ ஸவ-ர்வெவ ஹி ।
வொடவ்யதீவ ச தித்ரா ஸ்யாசு யஸ்ய தெநா தெஷதெ ஜநஃ ॥ 50

ஆக்ஷீநூவஸிம்ஹ ஸமவநு ப்ரவெஸ்ஸ்ந ஸயா கூ்ய தழ் ।
கி்யஸாணம் ஸவிஷ்யத்ச யதாவம் தஸ்விவாஸய ॥ 51

ஸஹாவ்ஸாதிகூ்யவாஸ-ர்யஸாணாமதி்தம் வாழ் ।
ஸயா கூஸதிவ்ஸ ஸமவநு கூ்யதஸெநம் கூஹாவ்ந ॥ 52

ஆக்ஷீநூவஸிம்ஹவாஹாஜ்ஜம் ஸஹாவ்ஸாதிகூ்யவாவஸாசு ।
ப்ரவெஸ்ய ஸாணம் வஸ்ய்மதிஸ்யதகூ்ரம் தாராஸ்யஹழ் ॥ 53

ஸ்ரியஃவெதிம் வாவஸ்ரெஷவம் ஸாரணம் கூாஸ்ரவாவஸி தஸ்ரம் ।
கூவீயவஸ்ய கூஸ்ரதெதச்ச ஸி்யம் வாவஸய ஸெ கஸ்ரெ ॥ 54

யம் ஸ்ரீஸம் வவ-ர்கூஸ்ய்ாணம் ஸஜதஸ்ய நிஸஸாஹாசு ।
வொடயஸஹ-ர்தி ஸ்ரெதெகூஸ்ய ச ஈவ-ர்ராய-கூாய வச-ர்வெஸ ॥ 55

வரிஷ்டிஸ்ய வாரம் ஸ்ரவஸு ஜாநதாம் விதி்தம் நதஸ்ர ।
ஸயதுயா வரிஷ்டிஸ்ய விஜ்ஞாதஸவிஜாநதாழ் ॥ 56

ஸ்ரியா ஸஹிதம் ஸ்ரீதவாரிஜாதம்
ஸ்ரீதாக-ர்வணெ-ர்ராஜ்ஜ்ஞவாதநொஷம் ।
ஸுதாதி-ர்ஹா ஸ்ரீநூவஹாரிஸ-ர்யாஸ்ரம்
ஸிவம் வ்ரஜாமெய ஸிவஸஷ்ஸ்ர ஸஹஸ்ரழ் ॥ 57

ஸமவநு கூஸ்ரூணாநநம் வரிஷ்டிஸ்ரதம் கூ்யதாஸ்ரஸாம் ।
ஸ்ரூதயஜ்ஞம் நிவத-ர்தெ ஹஸ்வ்ாவஸ்ய உநஸா ஸஹ 58

தி்வம-ர்வ்ய வணாநாஸ்ர ஸெவா நாஸநஸ்ய ஸாஸ்ரதழ் ।
கூஷ்டாகம் ஸ்ரவஸ நிஷ்டாநாம் தஸெவாஸ்ரதஸ்ர ஸ்ரவதெ ॥ 59

யொ ஸஜதஸ்ய நிஸம் ஸ்ரீஸம் ஜுஹாகூவா ஸெவம் யஸாதயழ் ।
ஸ்ரவஸ நிஷ்ஸ்ய ஸஹதஷ்டஸ்ய ஸெவா கூஸநஸ்ய வஸெ ॥ 60

வஸா தி்ஸ்ரொகூ்யாகூ்ஸணம் ராஜ்யஸாநம் ஸ்ரொஸிதஸ்ரம் ।
ஸ்ரீராவஸொமாஷ்டாஸநஸ்ய விஷ்ணொஃ கஸ-ர்ாணி வஸ்ருத ॥ 61

ஸாஸாவாணி ஸ்ரிதாநி ஸெஸ்ருகூம் வாஸஃ வாராத்ரிநம் ।
வாரஸ்ய வாஸ்ரஸெவஸ்ய தி்வாஸஸ்ய்ாஸ்ருதம் ஸிஸி ॥ 62

இம்ருராராதவம்லொஹ்ராதர நிம்ம ஹாயம் மஹஸ்ராஃ ।
வஜ்ரதேஹ ஜமதக்ன்யம் சிஹ்ம விஷ்ணுவிம்சகுரதெ ॥ 63

கொஸ்திக ஸிராயிக்ருத ம்ரும்ரிதாந்து விஹா
ஸ்ரம்லொஹ்ராம்ருதவர்ஷிவாம்ஸ்ச யொ ஹரிஃ ।
ஸ்ரஷ்டாவ்யாக்ஷிச்சிவஹாம் நிர்மாஹிதா
ந தத்தஸ்யாலுயிகஸ்ச ஸ்ருஷ்டெ ॥ 64

கூடாக்ஷாஃ ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹஸ்ய ஸயாவ்ரிணம்ராதிஸீ தஸ்ராஃ ।
சுவவர்ம்ம வ ஹதெதஸ்ய சூர்யாஃ கீர்திம் வ்ரஜாம ஸஸ்ராஃ ॥ 65

ஹஜதி ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹம் யஃ கொஸ்ரிந ஜந்ந ஸக்திஹாக் ।
ஹவதீஹாயாஷா வ்ரிணம்ஃ வ்ரஜயா ச யதெந ச ॥ 66

ஹக்ரீ ந்ருஸிம்ஹ ஹவதஃ கொகம்கமெர்கவ்யொஜந்ந ।
ஸாவஸ்யாஸ்ய வ்ரவணஸ்ய ஸரீரம் ஸெ விஷம்ணுஃ ॥ 67

ஹக்ரீ ந்ருஸிம்ஹ சுசுகுர்ம்ருணநாஸா நி ஹ்ரிஸிம்ஃ ।
ஹம்கீதர்யாஸ்ய வ்ரவணஸ்ய ஜிஹ்வா ஸெ உயஸ்தஸா ॥ 68

ஸ்ரதிஹ்யதீதிஹாஹாஸிவ்ரஹிஜா ந்ருஹ்ரதாநி ச ।
சுச்சரிதாஜ்ஜதாநெ நுவ கணர்ஹயாம லஹரீ விஸ்ரவ்ய ॥

ஹக்ரீ ந்ருஸிம்ஹ சுவாம் விதுவாக்காயெஃ கூரணெஷ்ரிஹிஃ ।
வ்ரஜயஸ்ரெவ வதெர்கஹம் ததொ ஸ்ரீ யஸாவஹ ॥ 70

ஹக்ரீ ந்ருஸிம்ஹ ஹவதொ ஹாஸா நாஸிவயர்ப ।
விவெகஹோயஸ்ராரொஹ்ய ஸாரதெஸ்ய ஹவர்ஹா ॥ 71

ஹக்ரீ ந்ருஸிம்ஹ சுவம் ஹவர்காரணம் நிஜர்ஹ்ஃ ஸ்ரயம் ।
யெயஸ்ச ஸக்திஹஸ்ராஸ கிரிம்ஹ சுஹஸ்தாஃ ॥ 72

ஹக்ரீ ந்ருஸிம்ஹ சுவாம் ஹவர்தெஹிநம் ஸ்ராதிநம் விஹ்ரம் ।
நஸதி வஜ்ரஜஃ ஸவர்ஃ வாநரிம்ஹ்ரா ஜ்ரஹஸ்ரதிஃ ॥ 73

ஹக்ரீ ந்ருஸிம்ஹ சுஹ்ரகஸ்ய நிரொஜாம் ந ச ஸகஸ்ராஃ ।
ஸ்ரயம்ஹரிஃ ஸரிவாணிஸ்ச வஜ்ரஹஸ்தஃ வாரநாஃ ॥ 74

ஔக்ஷீந்ரஸிம்ஹ கவசயுக்மம் ரக்ஷிதாம் ந ம ஸுந்தரம் ।
ஷ்ஸயம்ஹரிம் ஸுரிஔவாண்ஷ்ச வஜ்ரஹஸ்தம் வராம்ஷாம் ॥ 75

ஷ்ஸாதிங்ஔக்ஷீந்ரஸிம்ஹ கவம் தக்ஷ ஸவர்ம் கூஷ்ணேஷஹர்ஸி ।
ஷாவெந ம ஔவலெந யந்யா ஷுஷ்ரூதம் கூருதே ॥ 76

ஔக்ஷீந்ரஸிம்ஹ மாணைள வஔலெஔ ஸாணம் தவ ।
தஸ்திவதர்ய நிஸ்ரூஷம் யதா ஷுஸ்ரூஷிதம் மே ॥ 77

ஔக்ஷீந்ரஸிம்ஹ ஷாஹஸ்ர வ்ராத்தஸ்ரூந மே கர்ணா ।
கூஷதேவ் வன வெராடயம் யஃ வாவெலஔஸ்ச வ்ருத்ரஹஃ ॥ 78

ஔக்ஷீந்ரஸிம்ஹ கவூஷாலெ வஔலெந கவத்ராயணெ ।
தஸ்திவதர்ய நிஸ்ரூஷம் யத்தின்ய ஷுஸ்ரிதம் மயி ॥ 79

ஷாஸநாமஹ்ரெந தாஸி ஸவர்ம் வஸ்ரஸி ஸவர்யா ।
தஸ்ராகு கவாம் ஸ்ரீந்ரஸிம்ஹைவ ஃபலம் விவஸ்ச்சதே ॥ 80

ஷாஸாநா மஹ்ரெந தாஸி வாஸ வன வஹிதம்கரஃ ।
தஸ்ராகு கவாம் ஸ்ரீந்ரஸிம்ஹைவ உக்ரிஃபலெ வாரொஹிதே ॥ 81

ஔக்ஷீந்ரஸிம்ஹ கவத்ராஉவம்கஜாயஹெவிநாழ் ।
ஹவாநு ஸகுஸம்வத்ஸரோஹி வ்ருஜாதிம்ஹரஃ வ்யஜாயத ॥ 82

ஔக்ஷீந்ரஸிம்ஹ ஸவர்ஸ்ய நியதாத்ரா கவாம்ரயஃ ।
கதஸ்ரு திஷ்ரிஷ்வஸ்த்ர கயி ஸவர்ம் வ்யதிஷ்டிதே ॥ 83

ரக்ஷ்யதாநீ நி தக்வாநி வஜ்ரஜ்வாலீ நி ம ।
ஹதாநி ஜஜ்ஞிரெ கவதெத்ரா விஷ்வக்தஃ வாராஷாஇயி 84

ஹதசத்ரு ஹவ்யத்ரு ஸர்வவஸ்த்ரா
ஸுஷம் ஸுதஃ ஸ்ரீந்ரஸிம்ஹதெயர்தாடகஃ ।
கவெ ஸ ஔக்ஷீந்ரஸிம்ஹ ஸர்வ-
ஹதவஸு ஜாதஃ வதிரெக கூஸீக ॥ 85

ஶ்ரீகூர்ம்யவிம்ஹஸ்ஸஜிஜ்யோதிர்நாமவிதேயாஸ்தூ ।
வேதவாத்யவத்யேந வ்ருஷ்ஹீர்ணாதி விஸ்ம்ருதாகத ॥ 86

இதி ஸ்ரீமத்ஸகலவித்வஜ்ஜநநிவர்ஹணயுவராஜயாவ்ய
ஸ்ரீமச்சடகோபதாஸ்யாதி—ஸ்ரீகூர்ம்யவிம்ஹ திவ்யவாத்ராகா வேவகு
ஸ்ரீவண்ஸ்ஸகொவ ஸ்ரீஸ்ஸகொவ நாதநாஜ்யதீந்த்ர மஹாதெஸிகதிவ்
கடாக்ஷஸ்வீகாதாகவ்ய ஸ்ரீகூர்ம்யவிம்ஹஸ்ஸகொவவம்யதி நாம் கூர்திஷ
வேதவாதாஸீதிஷ்யவம் வந்திணர்ம் ॥

ஶ்ரீஃ

உஶாவதார ஸ்தவராஜஸ்தவஃ

ஶாஷ்ட்யம் ஶ்ரத்தீக்ஷா வஜ்ரப்ரஹரணம்
வயொயிதாயை ஶ்ரீ தாஶமண்டிதாயை ।
யஜ்ஞ வராஹ வபுஷே வராஹாய வராய தஸ்மை வராஹ ஸ்தவராஜ ஸ்தவாய ॥ 1

யஃ காரணவபுஃ ஸ்வஷ்டாம் ஸ்வயாயுதம் யுகதஸந்நஃ ।
ஸாஹ்யம் உக்ர ஸ ஈஶவ்யாத்ஸ்வாக்ஷராச்ச வராதஃ வராஃ ॥ 2

வராஹராஜ்ஞெ வயொயிஶ்ரீ
ஶ்ரீவீம் ஸஶ்ரத்ய ஜ்ரொஷ யொZஷள ।
வ்ரொஷ ஸம்ஶ்ரவ்ய ஶ்ரஜாத்ரிஹம் தம
நித்யம் விஶ்ரம் ஸவக்ரதம் ஸ்ரவஸ்தி ॥ 3

ஸதயம் வியாதம் நிஜஸக்தவாக்யம்
ஸ்தம்ஶாஶ்ரீணாம் நயஹரிந்நவெயஃ ।
தெத்யம் ஜவாநாவத ஶாஸஹ்ரித
உணொரணீயாநு உஹதொ உஹீயாநு ॥ 4

ஸஹஸ்ரதெவெஶக்யதெ ஜ்ஞெந
வெமிம் நிஜஶ்ராஹ வஶக்ரெயஃ ।
ஶ்ரஜாதி தம் வாஶ்ரவ்யவிஶாஜம்
வராதரம் யஜ்ஞவராஹ உஹாஜ்ஞே ॥ 5

ஸ்ரஃஷ்டுராஜ்ஞயுக்ரயாநி ராஜஃ
தீர்ஸ்தக்யுக்வஃ ப்ரஜவாந யொZஸள ।
ஶ்ரீரொரஸீண்டம் கவ உத்தஶெ தம்
வெதாஹதெதம் வராஹம் உஹாஜ்ஞே ॥ 6

தெவஷிண்டஸிஶாதிஹிரண்யதம்ஷ்ட்ரம்தா யஃ
நிஶ்ரஹ்ய ஊஷதாநு ப்ரஜாரொவ ஶிஷ்டாநு ।
தஶெவஸீ காரணம் ப்ரவெஶ்ய
யஜ்ஞாவராஹஸ்தி கிம்சித் ॥ 7

வைரோசநாய வித்மஹே மஹாதீபாய தீமஹி
தந்நோ விரோசன: ப்ரசோதயாத் ॥ 8

ஸ்ரீமஹாதேவாய வித்மஹே ருத்ரமூர்த்தயே தீமஹி
தந்நோ ஈஸ்வர: ப்ரசோதயாத் ॥ 9

ஸ்ரீமஹாதேவாய வித்மஹே ஸஹஸ்ரபாதாய தீமஹி
தந்நோ விஷ்ணு: ப்ரசோதயாத் ॥ 10

ஸ்ரீமஹாதேவாய வித்மஹே ஸஹஸ்ரவதனாய தீமஹி
தந்நோ ப்ரஹ்மா ப்ரசோதயாத் ॥ 11

ஸ்ரீமஹாதேவாய வித்மஹே ஸஹஸ்ரகிரணாய தீமஹி
தந்நோ ஸூர்ய: ப்ரசோதயாத் ॥ 12

இதி ஸ்ரீமஹாதேவாதி மஹாமந்த்ராணாம் நிவர்ஹணயோரம்பாரப்ய
ஸ்ரீமதேவமஹாமேருதாராதி — ஸ்ரீமகுடீ நரஸிம்ஹ ஸிவ்யவாஹகோ வைஷ்ணவ
ஸ்ரீவணிஜாம்கொவ ஸ்ரீஜாம்கொவ ராஜநீதிஜ்ய மஹாதபஸிகளிவ்ய
கடாகஷயுவ்ஸ்வதந்த்ரகவ்ய ஸ்ரீமகுடீ நரஸிம்ஹஜாம்கொவஸம்யதி நம்க்ரதிஷ்ட
மஹாவதார வைதவாஹ்வயம் வர்ணநம் ॥

ஶ்ரீஃ

நித்யவ்ரதஃ நா கார்யிகாவஶ்யிஃ

ஔக்ஷீந்ர்யஸிம்ஹ ஔஷம ஶ்ரம கூர்த்ரயிகுஹ்யி தஶ்ஜஹா ।
வ்ரஜிவ்ரம்ஹிஶ்ரம்ஹாஸ்ரா தி ஸ்ரஸ்ரெஷ்டி தவெஷ்ணவெஃ ॥ 1

கூநாய்ய ஹ்யயஶிவ கும ஔகா தர்யஃஸ்ரஜம ஶஶ ।
தவாம்வி வ்ரஜெந ஹ்ரா நநிவ்ரஹெ வ நிய்ரக்ஷவாந ॥ 2

ஔஹாZஹம லவஔஜ்ரூம தாம ஸ்ரஹீகுவா ஸ்ரிரவா நதஃ ।
கவ தூஔவஜ்யர்ரா ஸஃஔஶாஸ்ரீர்த்ரு ஸ்ரரணம ஔ்ரபத்ய ॥ 3

கவ தூவ்ரஜநாஶிகும லவ்ரம கரொதீஹ லவஷ்வரா ।
ஔக்ஷீந்ர்யஸிம்ஹ லவதஃ வ்ரஜநாஶி ஶிநெநஶிநெந ॥ 4

கவெத்தீஜ்ஜய்ரஃஶி நாயாவலவாஜ்யம நிரவாரயகுத்ய ।
நிவ்ரர்யம வ்யாகு யயா வ்ரிணர்ம கவஸ்யும ஶெ தயா கூர்ரு ॥ 5

வ்ரூவ்யுஶ்ச வ்ரூவகுஶ்ச கும வ்ரஸீ ஸ்ரீந்ர்யகெலரிந ।
கூதீரகூஷாஹரவ்யாவி வ்ரீகுதர்ர வ்ரயஶிவ ஹி ॥ 6

கஶிதாSஹம நிஹர்ரஹ்ரு நிஹர்யஶ்ரூவ்யுலம்ஶயஃ ।
வ்ரிஜயஶிஷவ நித்யும கும வதெர் நிரவாரயதஃ ॥ 7

வாவஶிவ வ்ரூதிஶிநம லவதஃ வ்ரிஜநாஶிகுத்ய ।
கவீயாரயநம ஔவி காயர்ம தஔநர்வாரி ஔ ॥ 8

ஶ்ரீஃஹ்ரீஷ்யாஶிவ்ரிக்ஷீநாம வர்ஷ்ரூவவநாஶிகுத்ய ।
தவ்யாநர்வாரிண் ஶெயா வாஃயர்ர்யும ஔ தயாவியத்ய ॥ 9

தர்ரீயாரயஃயஃர்ஶ ஶிஷ்யாஜ்ஜீவநஶெவ ஔ ।
ஜ்ரூநஶிவொரஹ்ரு லஷ்யாஶி வஸ்ரூணவ்ரூவீரவ்ரயா ॥ 10

லவஷீயவிஸ்ரிதீநாம வஶ்ரூஜிரநவாயிநீ ।
தஷ்ரு ஔ்ரஷெஷ்ர லவதஃ ஸாஸ்ரூதீ ஃஂகுவ்ரு நா ॥ 11

வனவ3ாழி கூவ்ஹூாநநிவ-ாஹம் வ்ாகுொ5நவம் ।
நிவை-ாயம் வர்ிவ-ிணை-ஷ்ஹு யபா வ்ாஎஜ்ஹ் தயா கூர்ா ॥ 12
வனவ3ாழிவ்ுகாொணை வீ்,தொ நாஹஹொ ஹவ ॥

ஹகூஜீ்நூ்வஸிஹ்ஹ கூவ்ஹாவஸா.ஸு கூஹ்ஹாஸு வவ-ஹ்த்ரு வவ-ஹ்வா ।
வவ-ஹ்ாவஹ்ஹாவஸ்ா வவெஹ்ஹ்ஹும் வவ-ஹ்யா ாகூஷ ாகூஷ்க ॥ 13

ஸ்ரீ்நூ்வஸிஹ்ஹாஹ-ஹ்கொZஹ்ஹம் தெ ஹாவஸ்ஹு ஸ்ாணாாமதிம் ।
ஸிஷ்ஹும் வ்ெஷ்ஹுஷ்ஹு ஹ்ஜியொர்மாக ஹவஹ்வாாயகொZஸ்ஹுவி ॥ 14

நியாகுஷ்ஹு கூவ்ஹாஹ்ஹ்ா நநிவ-ாஹொZஸ்ஹிஹாநவி ।
கூம ஹாதா வ வி்தா ஷ்ஹாதீ ஷ்ஹீக்ஹூதாஷ்ஹ்ஹுஹ்ாம் ஷ்ஹுயழ் ॥ 15

ாாாம் வ்ொாக கூாாயஹும் வவ-ஹ் நிவ-ாஹஸ்ஹிஹாஸு ।
தஷ்ஹாக வவ-ஹ்ாணி காய-ாணி கூஜிவ கூாாா காாய ॥ 16

ஹகூஜீ்நூ்வஸிஹ்ஹ ஹாவஸ்ம ஹாம் யாவக்காஹ்ம ஸ்ராஜ்ம் விநா ।
நிவை-ாயாநி நிாாமாம்வி கூவெத்ஜ்ஜய-ாணி காாய ॥ 17

கூவக்ஹெகுஜ்ஜயெ-ாவெயாகுதம்வ ஹளகிகும் வெவெழிகும் தயா ।
காய-ாஜாதம் வ்ாநிவை-ாயம் வெஹஹும் வ-ிணை-ாஜ்ம்ஜவா ॥ 18

கூநாயாவஹ்ாவாயம் வ கூாாா காாய வ வ்ுவெொ ।
ஹகூஜீ்நூ்வஸிஹ்ஹ வாவாநி கூஜி-ாணி வ ந காாய ॥ 19

கூூதாநி வாவகூஜி-ாணி கூஷ்ஜிஷ்ஹு கூம ஹயாநியெ ।
ஹாவஸம வ்ுவஹும ஹாம வெஹவ நிஷ்ஹாவம கூஹுதிவி்யழ் ॥ 20

கூவீயாழிவி்யம வாவி கூாாா வவ-ஹ்த்ரு வவ-ஹ்வா ।
கூஹுநாாஷ்ஹாணம ஹகூஜீ்நூ்வஸிஹ்ஹ வ்யாகு வஹுா யபா ॥ 21

யபா வாநூ்ஹுஜ்ப்தி்ந-ஹ்வ்யாகு கூந.ாஹூ்ப்ஹீக்ஷ்வ வெ தயா ।
ஹகூஜீ்நூ்வஸிஹ்ஹ ஹாவஸம ஹாம ஜவஹா ஷ்ஹாழிகூ்வாவஸாகு ॥ 22

கூவீாஹுவஹுயொந-ூ்ஹ்ஷாகூஹாஸாஜிகும்வநழ் ।
வஜிஷ்ஹுாநவாாயாம்ஷு நிஷ்ஷ்ஹும் வி்நிவதூ்-ஹ் உ ॥ 23

கவ்ரீமுகே தவேஹாதெ பூஜயாமஸ்ர ஸ்ரமம் விநா ।
ஸ்ரஜா லவத்ர தே நித்யம் வெதோமர்காந்ர ஸாரிணீ ॥ 24

யதந்ர ஸ்ரஹிதா ஓக்ஷீந்யஸீம்ஹா ஸ்ரீநவாயநழ ।
தஸ்ரித்யாராயகுகும வ பூஜாத்வாநு தலிஹம் ஹஜே ॥ 25

கஹம் முக்ஷீந்யஸீம்ஹ கவ்ஹ்ரீரகுவாசு கவ்ஹாக்ஷீகும் ।
கதவ்ஹமுவ்யுகுவஸிஜபுகாரஸ்ஹ கவ்ஹாஸ்ரயம் ॥ 26

கஇதாZஹம்வொஜிஸஜ்ஹள கவ்தயர்தொவாகூயெதந்யாசு ।
கதவ்கவ்ஹமுஹவஸீக்ஷீதி கவ்ஹவ்ஸ்யுஹஸ்ரிதி பூவொ ॥ 27

நிதெர்வஷ்ரம் ஸகூயுதெ ஸ்ரவ்யம் வெஹாதெ வ தயொரிதழ ।
கும்வா ஹவ்ஹஸீக்ஷீ ஹமவளுஹம் வெவ கவ்ஹஸீதி வ ॥ 28

ஹாவொZஹம் தவ ஸிஹ்வஸாஜீ கும் வ ஸ்ரீந்யஹவொர வ்ஹ்ரதம் ।
கவையுவ ரகூக்ஸ்யுஹாவெந முர்ரஷிக்ஷ்யுாஹம் வஸவிர்தம் ॥ 29

கவயா வ வ்ஹஹாரவெந வ்ஹீகூயுதொதாடஹம் கூயவாவஸாசு ।
தவ்ஹாஜிநா கும்ரா ஹாவஹஸ்ய ரகூக்ஷகும் கொடவி நாவ்ஹ்தி வெ ॥ 30

கதவ்கவ்ஹெவ வவர்து வஹா வவர்ஹுஸாவ்ஹவி ।
வவர்ஸ்ரு காரரகூக்ஷாகூயஹஸ்யுதெதா நிஹர்வொடவ்ஹி வ ॥ 31

ஸ்ரீந்யஸிம்ஹ கவ்ஹ்ரியாஸ்ரியுவ்கவ்ஹெஹ்ஷவ்கவ்ரிாயணம் ।
கவ்ஹாயதுவ்ஹ்ரவிவொஜிம் கும்ரவ்ஹம் ஸரணம் மதம் ॥ 32

கநவர்ஜிவ்யாஹரணஹ்ரிவ்ஜிதம் வர்ரர்ஷொதுவ்ஜிழ ।
வஸ்யாஜி முக்ஷீந்யஹரி ஸாவாஹ தலுவ்ஜ்ஹுகூழ ॥ 33

கவஸம்வ்யுகுயுாண முர்ணம் ஹெயவ்ய தில்டம் வ்ஹ்ரதம் ।
யுாயாஜி முக்ஷீந்யஹரிஸாவாயர்ாம்ஸ்ர தயாவியாநு ॥ 34

கஹவஸாதீர நெவொடவ்ஹி ஸ்ரீவெஹ்ஹவ்ஷொடவாரிமுஹம்
கும்ரவெவ ஸரணம் பூவ்ஹ்தக்ஷுகுஹெக்ஷயர் விகீஷ்டயா ॥ 35

முக்ஷீந்யஸிம்ஹ கும் வவர்ஜிவ்யுஹெஸாலயெஷ்வ்வி ।
வர்ரணவ்ஹுலுவெமவெஹவ்ஷர்ர தத்தஜ்ஞாலயெஷ்வ்வி ॥ 36

தத்துஉவ-ர்ாஷ்ஸ-ரூவெண வாஷ்யாவிஹ-ர்ூய வெத நாநு।
தாஉ்ஸ்ஸம் கூவாம ஸ்ரீ ந்ஸ்வஸிம்ஹம் ஹஜெஜ்ஹம் வீ ர்திவ-ரூவ-ர்கழ்। 37

வீ ர்யதாம ந்ஸ்ரீ ர்ாஸுஹாஷ்ஷகுமாரவாவாவர்ம்।
வீ ர்யதாம கூஜ-ர்ணாநெந வ்ஸ்வீயெந ஷ்ஷகூர்ீதெந வ॥

இதி ஸ்ரீஉஉவெஹாவ்வியஉ்ஸிவ்யாஷ்ஷாந நிவ-ர்ஹண்ணய-ாரம்யாஷவ்ய
ஸ்ரீஉஉவெஉஉாமெ-ர்தயாதி—ஸ்ரீயகூஷ்ீந்ஸ்வஸிம்ஹ ஸிவ்யவாஉ-ாகூா வெஷவக
ஸ்ரீவண்ீஸ்ம்கொவ ஸ்ரீஸ்ம்கொவ ாாஜா ந-ஜ்யதீம்ஸ்ர உஹாவெஸ்ஸிகஸிவ்ய
கூடாகூஷ ஷ்ஷ்ஸ்வஸ்தூாகூவ்ய ஸ்ரீயகூஷ்ீந்ஸ்வஸிம்ஹஸ்ம்கொவவஸ்ம்யஜி நம்ஸ்ய திஷ-ா
நிதயுஸ்ாயை-ர்ந கூாரிகூாவயிம் வ-ரிண-ர்ா।

ஶ்ரீஃ

சுவாயஃ ஶிநமயஃர

ஔகூஷீந்யஹிம்ஹழிவ்ய ஶ்ரீவொஉ்கொகதுஃஹெவகுழ் ।
ஶ்ரீஃசு ஶ்ரீவண்ஸ்ஸாஸாதி ராஃொநாஜ்ஃநிம் ஹஜே ॥

ஸவஃரகூஷகுதா ஷ்ஹய்ய ஶ்ரீவிஸ்ஸிஷுதயெதி ஹி ।
ஔகாஸநாயாஜ்க்யதஶ்ரியம் ஶ்ரீந்யஹரிம் ஹஜே ॥

நிதய்வம்யொமஜீஸெந ஸாஷ்ட்ரவெஒ்ம் ஸஹாத்நஃ ।
ஔதய்கூஷீகுத்ஃரொவொலம் ஶ்ரீதெதஸாஃகாம் ஶ்ரியா ஹஜே ॥

ஸவெஃரவகாரஹிஜ்யுஃம் ஶ்ரீதய்ஹொநு ஔதிவாத்நா ।
க்யதவஜ்தம் ஔயாவஜ்தம் ஸாஸாதிஃஹம் ஹஜே ॥

ஷ்ஹலொமஸாயிநஃ ஸெஷஃ ஸம்ஹாய்ஃரகுாரணெ ஶுஃழ் ।
வீகூஒ்ய ஷ்ஹயம் யஔாத்ரீவஜீசு தம் யதீம்ஔஃஹம் ஹஜே ॥

ஸாரணாமதிஔாஹாதீய் ஔகாஸாயாஜ்கிஃ யுஃமெ ।
சுவதீண்ஃம் ஶுஃரதிஸ்ரிஸ்ஷ்ரீம்ஔஃநிஸாம் ஹஜே ॥

ஷ்ஹாராயஸ்நமயாம் நயஹரிஃம் சுநஃஹ்யஹய் நியஃரத்தவாநு ।
சூழிவண்ஸ்ஸாம்கொகாவாவ்யம் தம் யதீம்ஔஃஹம் ஹஜே ॥

யொ ஹஃஹாந்யஹரிம் வ்ரவ்ய வாராயுாஔ்ராவி வத்ஃதெ ।
தம் வாராஜ்ஃஸயொதீம்ஔதெஸ்ரிகெம்ஔஃஹம் ஹஜே ॥

யெந வாஸெ ஸஃராவஃரீவெஜ்டாயெஃர ஃஹாநு ஜிதஃ ।
ஶ்ரீஃஜ்ஞம் தம் ஶ்ரீநிவாஸயதீம்ஔஃநிஸாம் ஹஜே ॥

விஷ்ணோ ரூபாய்தஃ ஸ்ரிதெஷ்யஃ க்யதவா நாஹ்நிகம் தஃ யஃ ।
ஸம்ஸாயகிராடுஸ்ரீஷ்ஸாம் தஃநிஸாம் ஹஜே ॥

யெந ஔதெந விஸ்ஃயதனொஃ ரூஸ்ஶ்ரிதொ ஃஉ ।
ஸம்ஸாஸம்ஜிதெ்ராஹிஸாவஃஹளஃஜஹம் ஹஜே ॥

ஸஃஜ்ய ஸ்ப்ரஹஷ்டுதஷ்டஃஜ்யம் விஷ்ணோ ஸஜ்யதீஃதிதி
ஶ்ரீவாஸநிமஃாஜ்ஞாவ்ய ஃஉநீஸாஃநிஸாம் ஹஜே ॥

ஸுகயொதீ தயிஹிதம் விஷ்ணுஸ் வரூணாகரூழி ।
வீராராவவயொதீம்ரு தெஸிகெம்ரு ரூஷாம் ஹஜை ॥

வாவஷ்ரிகநிராஸெ யஃ ஸ்ரீஃதெஷாஜதெஸிகஃ ।
தம் ஸாராராதியதிராஜ்தெஸிகெம்ரு ரூஷாம் ஹஜை ॥

ஸ்ரீஷகுஸ்ரீவண்ஸாராராதியதீஸாநமரூஷ்ரிதகுழி ।
ஜகுாநவெராராஸுஹதயாழி ரூநீராகரூஷாம் ஹஜை ॥

வொயுாவீர்ஹுதி ஷாவெஸாக்ஷம் கூயவயா யஷ்ய வஷ்ரூதாழி ।
ரூவுத்தஸம் ரூம்ஹநாயாஷ்ருஸாராராதிஷ்ரூநிம் ஹஜை ॥

வ்யஸ்ரீகெ ரூவஷ்ரூகுராஷாஷாஹ்வநகூத்ர ஸம்ரூதெ ॥
கூதாவதாரூம் ஸ்ரீஜிஷ்ராஷ்ரூஜஷ்ரூநிம் ஹஜை ॥

ஸ்ரீஷெஷாதெ ஸ்ரீம்ரு ராராஜாவே விஜயஷ்வஜழி ।
ஸாஜிஷ்ருதிராஜாவ்ருஷ்ரூநீம்ரு ரூஷநிஸாo ஹஜை ॥

வீராராவவ வெஷாதெயதிவ்ருகூவாவஸாசு ।
ருஷ்ரூதாவாழிவஸாஸ்ரூரூம் யொதீஸுஷநிஸாம் ஹஜை ॥

ஸஹாஷ்ருஸவ்ர்வெஷஜ்குஂ ரூஷிஷ்ரூதிவாரூமழி ।
கூாயர்ஸ்ரீஜயதிஸ்ரூஷ்யதீஸுஷநிஸாம் ஹஜை ॥

நருாயதத்ரு வ்ருகூரூண நிமஷாதெதஷ்யஸுழி ।
ஸாஂகெகூவயதிஸ்ரூஷ்யதீஸுஷநிஸாம் ஹஜை ॥

கூருஷ்ணஷ்யதிவாரூாணஜ்குஂ வர்விவர்வாயெர்ஸ்ரீவாரூமழி ।
ஸாஸ்ர்ருக்ஷ்ணாவ்ருஸ்ரீயொதீஸுஷநிஸாம் ஹஜை ॥

ஸ்ரீரூம்ஹநாயஸாஂஜிஷ்ருதீஸாநஷ்ய ஸஹியள ।
ஹ்ருஹீதெராலயவெஷாதெம் யொதீஸுஷநிஸாம் ஹஜை ॥

ஸ்ரீவாஸ்ரூதி வர்விஷாயர்நாரூருதெஹண ஹராவர்ணழி ।
கூருதவதெம் ஸ்ரீ நருஸிம்ஹவரணா ஜ்ஜZநிஸாம் ஹஜை ॥

ஷ்ரவெஷாஸ்ரீதஷம்தாவத்ருய விஷ்ணம்ஷதெநஷ்ணயா ।
தித்ருஷ்ணயாரிணம் ஸ்ரீஃஷ்ரோதீ ஸுஷநிஸாம் ஹஜை ॥

ஸிவாயஜ்ஞாவவீதாஷ்ணர்வாரூ்ருகாஷாயயாரிணழி ।
வவித்ருதரூஷவஸீராலா ஷயாநஷநிஸாம் ஹஜை ॥

ஔகூஷீந்யவஸிம்ஹவஸம்ஶ்ரீந நிவஃர்ஹைஹகுயாராயுராழி ।
ஜ்ஞாநஸக்தயாஶி வஃமுணம் யொதீஸஃநிஸம் ஹஜே ॥

ஸ்ரீஃஜ்யவஸிம்ஹவாணகுஃஔஹ.ஃராயிதழி ।
ஃர்நீஸம் ஸம்ஜிஜ்ராஃர்நாஜாவ்ஃநிஸம் ஹஜே ॥

ஜ்ஞாவைஹ ஃர்ஹஷிதெதஃர் ஊதஃர்வ்யாஜ ஜ்ஞகுவா நித்யம் யஶாவியி।
யொமம் வஃராவையகம் ஸ்ரீயொதீஸஃநிஸம் ஹஜே ॥

கூயாஹிஸஃநாஜீநி வம்குஔ்ய ஶ்ஞாநகுஃர் ஐ ।
கூதவகம் ஸம்ஸாராதியதீஸாநஃர்நிம் ஹஜே ॥

வூாதம்காமிகுகூதயாநி கூகுவா ஸ்ரீ ந்யஹவொஶ்யர்ஹழி ।
தஃவர்யஜ்ஞேராமதய் யொதீஸஃநிஸம் ஹஜே ॥

ஹமவஜ்ஞாஃதீயர் ஸ்ரீஸம்ஸாரி தர்ஊவஸீஃர்வாஜ ।
ஷ்யம் வ்ஷ்ரீகூதவகம் ஸ்ரீயொதீஸஃநிஸம் ஹஜே ॥

கூய தீயர்வ்ருவஸாஃாழி உகுவா ஸிஷ்ஷ்யஹ்ய குஃஜாகு ।
ஸிஷ்யாணாம் வஜ்ஞவஸம்க்ஷாராஜ கூர்வர்ஜ்ஞஃநிஸம் ஹஜே ॥

கூயஅ கூஷீந்யவஸிம்ஹாம்வி்வஜ்ஞ ஹாஷஃவெர்ணழி ।
ஸிஷ்யாணாம் காராயகம் ஸ்ரீயொதீஸஃநிஸம் ஹஜே ॥

ஸ்ரீ ஹாஷ்ய வஸாராஸ்ரூ ஸ்ரீ ஹமவஜ்ஞிஷயாழிகுாஜ ।
ஸிஷ்யாநஜ்யாவையகம் ஸ்ரீயொதீஸஃநிஸம் ஹஜே ॥

வீக்ஷாராண்யநிவாஸிஸ்ரீவீராராவவக்ஷிம்குஜெஃ ।
தந்ஸம்ஹஃராஸவநாயாயி்தம் தஃநிஸம் ஹஜே ॥

ஹதுவாஃராஜீஜெஷ்ஜ வாஜ்யவொஜெஷ்ஹ்யர்ஹம் வ்ருகி
வீராராவவஜெஃவவஸ்ய ஹஜ்ஜஃநிஸம் ஹஜே ॥

கூய ஸ்ரீஃஜெஃஜாமெர்தயாழிஹிஜெவர்ஷ்ணவொஜிதெஃ ।
வெஹ்ராஃநவஜெவாராஜிஜெஹ்ஷ்ரூத ஜெஃநிஸம் ஹஜே ।

ஜ்ஞவம் வ்ருவ்யாஜெநகுவிஜகுஜெவ்ஷ்ணவொராவவாஹுயழி
யயாகுஃம் வ்ருணஜ்யாஜெஹர்ஜ்ஞஜெஃநிஸம் ஹஜே ॥

தது ஸ்ரீஹஷிழி நீஹுாஹிஃ வாஃஜ்ஞம்வஹ நாழிஹிஃ ।
உவாஸி தஃர்வா ஸீ நம் ஜெவஜெஃநிஸம் ஹஜே ॥

ஸ்ரீ தாதிஸுஷவையம்கம் ஸாமீஹொத்ரஸஹிவ்ருதம் ।
வஜ்ரநாஸிரவாவஸீநம் யொதீஸஹநிஸம் ஹஜே ॥

கயஸாவவதத்தாநு ஸ்ரீ ஸம்ஸ்ருதரவஸீரவாநு ।
ஸுஸுஷாஹயஹத்ஸாதீநு ஸ்ரவணேஸநிஸம் ஹுஜே ॥

ஊர்வஷ்டவம் ஸாவவம் தெவீம் ஸுவண்வதிகாஹியாழ் ।
வ்ருவ்ராஹாயவ்ர நவி தயொவாவஸீ நஸநிஸம் ஹஜே ॥

யதிஸாட்ரஸத்திஸ்ரீகுவொஷணாய வஹிஸ்வம்ழ் ।
மகுவா ஸஹாமதாநு ஸ்ருயொZநரவ்ரணேஸஹம் ஹஜே ॥

கயஸாஜ்யாஹ்நிகாதீநி கூதர்யாநி வியிவ்ருவ்கழ் ॥
கூகுவாவ்யஜம் நஹரிம் யொதீஸஸநிஸம் ஹஜே ॥

கநஞரம் ஸ்ரீ நஹரெஸ்வம்மஹாஸாதி காம் விஹொஃ ।
கூகுவாதிஸதர்யா தரஷ்டஜம் யொதீஸ்ஸநிஸம் ஹஜே ॥

வ்ருவ்வகு ஸவ்வஸ்ரதெதஹ்ருஃ உகுவா தீய்வ்ராஹ்ய நரவ்ரஹாகு ।
கநரஜா நஞஸாஸாஹரம் தஸீயா நநிஸம் ஹஜே ॥

ஷ்யம் ஸாயரகரம் கூகுவா ஹிகுஷாவரணேஸதுதழ் ।
ராஸாயணாதிவ ந்ம் கவ்வ்ஞஸநிஸம் ஹஜே ॥

ஹமவஜ்ஷயாஹ்ய்வ்ராநு ஸிஷ்யாணாம் கூவயா வரநஃ ।
ஊர்ஜீகரவ்வ்ஞஸவகூகு யொதீஸஸநிஸம் ஹஜே ॥

வாஹாஹவாமதாநு ஸவ்வ்ராநு வாவஹ்ரிகாநு ஷ்ஸவாகூநெஃ ।
ஜிகுவா ஷ்ராவிதவஹிஜாஞம் யொதீஸ்ஸநிஸம் ஹஜே ॥

ஹ்ரவழுவ்ரிதராய்வ்ரிம்ஜய்வ்ராஹ்ருஸம்வெய்ய வ்ருவைஸுதஃ ।
தயுஞொய்வ்ராநு ஷ்ஷுடயஞம் யொதீஸஸநிஸம் ஹஜே ॥

வாயாஹ்நிகாநி கூதர்யாநி கூகுவா ஸ்ரீ நஹரொம்ர்ஹழ் ।
தஸவ்யஞஸாமதர்ய யொதீஸஸநிஸம் ஹஜே ॥

வ்ருவ்வகு கிம்ஹ்ரஹொஸஷ்ய ஹ்ரஹம் மகுவா ஸஸஹவ்ணெஃ ।
வொவிகுவாSமதவஞம் ஸ்ரீ யொதீஸஸநிஸம் ஹஜே ॥

நரவிம்ஹஸஸ்ரியள ஷ்ராவி ஷ்ரிகுவா கூஜ்ஞாஜிநாஸரந ।
யொமம் ஸஜ்ஜய்ய கவ்வ்ஞம் யொதீஸஸநிஸம் ஹஜே ॥

வஸவஸெவ ஸ யொ நித்யம் ஸம்ஸகாலவொராயணம் ।
ஜயதெ தூதம் ஸுமாரா தித்ய கூஷ்ணாய-ர்ஸ்ரீம் ஹஜே ॥

ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹம் ஜ்வலம் ஸவ-ர்ஜ்வ நாஜ்ஜ்வல நஹெ தவெ ।
யதூ-ர்வெணா ஹவ தூதம் ஸ்ரீ யொ தீஸஸ்ரிஸம் ஹஜே ॥

ஸுகொவம் வ்ஹொ தித்ய கூவெஸுஜ்ஞாய வ்ர்நஹ-ர்வி ।
சூவஸீஜ்ருஜா தீர கூ்யவயா தம் யொ தீஸஸ்ரிஹம் ஹஜே ॥

யதீம்ரெ ரா ஹாஷ்ருஸ்ரி-ர்ஸ்ரீ-ர்ஹ்ரீஷ்ருஸிவிஜ்ரெ யஜா தீ நா ।
கஜ நி ஸ்ரீ ஸ்ரிஹா யொ தீஸ்ரா ஜஸ்ரிஸம் ஹஜே ॥

தூயுஜ்ரஹ-ர்ரிஸிம் ஸ்ரஸ்ரி தஸ்ரீவ நாய வ்ர்நஹ-ர்வி ।
சூவஸீஜ்ருஜா தீர கூ்யவயா யொ தீஸஸ்ரிஸம் ஹஜே ॥

வெஜ்ரவ்ருஸம் வ்ர்நஹ-ர்ரிஜள வெஜ்ராய-ர்வ்ருதிவ தூயெ ।
சூவிஹ-ர்ரித ஜ்ரதி ஜ்வெ ரா தூதம் யொ தீஸஸ்ரிஸம் ஹஜே ॥

ஜயதா ஸ்ரீ ஸுமாரா தீரா ஸ்ரி நா-ஜ்ஜஸ்ர-ர்நீஸ்வராஸ் ।
ஜயதா தக்ஷீ்ரதா ஸிவ்ருவ்ரஜ்ஞர்ஸ்ரு தஜ்ரஸ்ரயாஸ் ॥

ஜகூஷ்ணஸ்ரிஸ்ரிஹஸுமாஜிஜ்ரெ ராஸி நாSSவாய-ர்ஹக்ஷி தம் ।
ஜ்ஜொ தூம் கூ்ய தஸிஜ்ஞம் ஸவிவெ-ர் ஹ்ர-ர்ராஹ்ரயம் ஜ்ரெரயொ zயி-ர்ஸிஸ்ஸுஜ்ரா ॥

ஸவ-ர்கூஜ்-ர் ஸஜ்ராராயஸ்ரம் வீ்ரணா தா-ர் ஸ்ரீ ந்ருகெஸுரீ ।
ஸஜ்ஜ வரிவாராஸ்ர கூ்ய தெ நாதெ நந கூஜ்-ர்ணா ॥

இதி ஸ்ரீஜ்ஞஹாஸிஷ்ரஜ்ஞஸிஸ்ரிவ்ராஸ்ரா நஸ்ரிவ-ர்ஹணயா-ர்ரம்யாரஸ்ரவ்ரு ஸ்ரீஜ்ரெஜ்ஞஜ்ராமெ-ர்தூராஸ்ரி—ஸ்ரீ கூஷ்ணீ ந்ருஸிம்ஹ ஸிவ்ருவாஜ்ஞ-ர்கா வெஸுக ஸ்ரீவர்ண்ஸுமாகொவ ஸ்ரீஸுமாகொவ ராஜ்ரா நா-ர்ஜயதீம்ரு ஜ்ஹாராஜ்ரெஸுஸிகஸிவ்ரு கூடாகூஷ்ரு ஜ்ரஸுஜ்ஞ தூராகஸ்ரு ஸ்ரீ கூஷ்ணீ ந்ருஸிம்ஹஸுமாகொவஸும்ரஜ்ரி நம்கூ்ய தி ஷ-ர் சூவாய-ர்ஸி நமய-ர்ர வ-ர்ரிணா-ர்ர ॥

ஶ்ரீஃ

உஹாஷ்ர்ஶிமஉ೨೪.

ஜயதி ஶ்ரீமஹாதிராஜநாஜயதீஷ்டாஃ ।

உவ-ாஸிமாஃதிஶாஷ்யநுக்யுகநஹாந்ோநு ॥

ஜய ஜய உஹாதெஶிகு, ஶ்ரீமஃகொவராஜநாஜயதீஃஉ೨உஹாதெ ஶிகு, கது)ய-ர் ஹமவஹுத்தி ப்ராக்தஹரஆஜ கூ்வு கவுஶாஃவை்நியி நிஜஃஉஃக வ்ரிணை-ர் ஸ்யாகூர, விஃமது)ஐ வஃய ஸஃயிமத ஶ்ரு்திஷ்யதீதி ஹாஸ வை்ராணநு)யபதஜ்ஞ, வ்யாகூரணாஸ்திவிவிதஸ்ஷ்ட விஜ்ஞாகுயாவ, ஶ்ரீஉஃமநாயஃ்நிநாயாந்ஹ்யஹீத ஸ்திவ்)ஹ்ஸ்திகொக்தகு்ரநா்வ்ஷ்ித வாஃவகூாமிகு நிது)கூ்யத்), ஸ்திநகூரஸஹாநதெஜஃவை்ஃஜ ப்ராக்தஸ்திவ்யஃமஉவிஹ்ஜ்ஹ, ஷ்ஸவராணநஸ்திந ப்ராஃஉாஸ்திகு்ராயஃாநஸஹ்ஹாத்ர ஶ்ரண தாவதுயநிராஸநாயஃ-ர்கூராய்யததி்ர்ஃம்ப, பஜ்ஞாவவீத வஸித்ர தை்உஸீவஜ்ஞாகூஷ்ாஃராவ்ஃம்கூ்யதவக்ஷ்ஹ்ய,வாவ்தரணிக்ரணஸவண-ர் ஸ்திவ்) காஷ்யொஜ்ஜ்வகுஸிதட, விவ்ஸஜ்ரிவாஜாகூ்யதிஆஉஸ்ராஷ்ய-ர்வை்ாப்ர் ஈம்யித, ஸ்ரிவாவரிக்ஷ்யதெதாக்துஃாம்ஶ, வதை்ராநநதி்நய நஸஹஸ்ர நயநாஸி ஜெவஶ்ரணவரீவீப நதஷ்ராஜாநநஹநநாய-ர் ஹை்வ நாவதீண-ர்ரவை்நந நாஃவுவய நஸம்ஷ்ை்தவஜகூஃவ்ராஜெஹாஸ்விவ்ராவய கூஃ வ்ராவயாந்யஸிஃஹவராணாராவிந்வ்ரிஜஜெநகூய்ை்ராம்யாரா, நிஶஃதஜம்வவ்ரா ஸ்திநிஶ ஸ்திதாய-ர்தகூவஸ்விவிக்ஷ்ை் விவிய விஜ்ஞ்ஜ நஸஸ்வ்ராய-ர் நாஸம்ய்ை்காஷ்ித கூ்யவாவரீவாஹாந்ை்ஹ்யஹீதாயிகூராண கூ்ய்ை்தாரை்ஶ்ரீ ந்யஸிம்ஹஷவஷ்ஸ்ி வாஜவணை-ர்கு ந்யாஸவிம்ஶதிவ்)வ்யாந வஸாஃாந்யவிஶ்ரஷாஸ்ி ந்யாய ஸம்ஶ ஜெஹகு ஶ்ராஷ்ட்ர்)ஸஃய-ர்ந கூவிஹ்ய்ஜயாராம்ஜ நீ ஜெவராராஜஸஹஸ்ர மணி ஜம்ஃகூாநஜ்ஞ்ய்)நிண-ர்ய ஐவஹுஸ்ி்தராய-ர்ஃம்ஜரீ ஜணிவ்ரவாஜாரை்வதீ தாவ்யாவ்யா !ஸ்ராரஜீவிகூாஹ்யஜய வீக்ஷாராண்யஃாஹாதீ்) வ்யாவ்யாந ஜெஜிரிவண-ர்நதை்ராரஶமதி க்ஷிம்ஹ்யஜெஹஶ்ஶவிஷய ஜ்ராஶிஃவ்ர ஃவம்யஜ்ரீ ஃஹாஷ்ராதீகு ஃகூஜீ ந்யஸிம்ஹவ்ரவக்தகு்யாஜ்ர்)நெகஃவ்ரஃவம்யஃவ்ய்நு, ஜ்ஞ்ராந ஶக்திகூ்யவாவாஜீஃ்யு)ஜெஸளஶீஃ்யு)ஸஃஜ்ராண்யு)ஜெவராஹ்ு ஶா ஜ்ரிக்ஷாஜ்ய்ை்யாஜ்ர்)ஸஃவ ஜெஸளஶீஃ்யு)ஸஃஜ்ராண்யு)ஜெவராஹ்ு ஶா ஜ்ரிக்ஷாஜ்ய்ை்யாஜ்ர்)ஸஃவ வெ்ய கூஃ்யு)ாண்ஶ்ரண்ஶ்ரணஜெஹாஜெய, ஷ்ஸதஷ்ஸ்ஃவராவராக்தராணை ஷ்ணவாதை்ராஜ்ர வஸித-ர் ஜ்ஞ்ராநஶீஃ வயொவ்ய்ஜ ஜெஹாந்ஹாவ விஜ்ஜெஜ்ஞ ஷ்ணவாதை்ராஜ்ர வஸித-ர் ஜ்ஞ்ராநஶீஃ வயொவ்ய்ஜ ஜெஹாந்ஹாவ விஜ்ஜெஜ்ஞ ஸம்ஶ்ரீதவஜகூஃஃ யஶ்ரஃ, வாஜாஹவாஶத வாவஜ்ரிக

வாரணைம்ஹ நீரவ நஹ்ய மைம்ஹ வாஉய்ட்ய், கூடிநகாவ்ய தீவரி ஸ்ரீ ஸ்ரீ தாயுாவித ஸ்ரீஉஹாஷ்ய ஸீதாலாஷ்ய வாராஸாவ்ஹ்ய லமவத்ஷ்ய ஸதஹ்ய ஷண்ட தகுஉ கூராகுவாவாஉ வாம்வ உாயிக ஸீவ்யவ்ய தீக்ஷிகுவாவ, ஔவநி ஷஹவாக்ய்ம தவஷ்ப் வ்ராக்ஷராவ்யாக்ய தாகாஸவ்ராணைம்ஹ்ய ஸிவஸம்வ்ராதி ஸஜ்வாவ்யவ்ய வ்ப்ரீரக ஸ்ரீஉஹாராயணாலீயவாரதகுவ நிண்ய வஉய்ட், வநகுவநந்ந நவநக கூடிராரநாராஹவாஉ ஔவவ்வஸிஷ்யாஜ்ஞவஜ்ஞ்ய்வெஹவ்யா வஸராகுஸளந கூஉடிவெஉ ஹவதி-ட்வஜ்ஞ ஹஹஸராஜ்ணாயிகுஉவ்யவெஹவ, கூஸ்ரீ தவாரிஜாத, கூவஷ்வ, வ்ஸதவ்ஸ்ஹவிஸாஹஜ்ஞாநவிஜ்ஞிதவி வாயஜ்ராராவய்ட், வெவிகுவாவ்ட்ஹளஉ, வாரவெகோஞ்சி ஸ்ரீவாஉணை, வகுவ யதீகுராநாய, கூவ்ஜ்ஞாய, உஉ நாய, நஉவ்ஹ வாநவ்ஹ நஉவ்ஹ நஉஂ ॥

நஂ கூவாவவெ ஜ்ஞாநவெவாஹ்யகுஷாஞ்சிவ்ஸ்யவெ ।
ஸாரிராஉவாவஜயொதீம்ஹ்ராய உஹாதீ்நெந ॥ 1

வ்குஷ்ண்ய்வஸ்ஹஸ்ரீவாஹ்ரகொகுதஉவெவகுழ் ।
ஸ்ரீவண்ஸாரிஸாஜிஹ்ராஉாநாஜஉநிம் ஸ்ரயெ ॥ 2

தினநிநs நாவஸம்யாநவெளகுயட்ராழ்தீஉம் கூ்ய்தழ் ।
வவெவ்ட்ய்ம்ஹ்யும் உஹாவ்ஸாதிவிஷயம் ஸ்ராஹ்யுாஉராகு ॥ 3

வ்குஷ்ண்ய்வஸ்ஹஸாஜிஹ்யுாஜிநா ஸ்ராராஹக்திநா ।
ஐஉம் வாதிவ்ட்ராஸ்ரஉகூ்யதம் வீகுஷ்ய தாஷ்ய்ஞ்ச் வஜ்ஜ்ஞாஂ ॥ 4

இதி ஸ்ரீஉஹொவிஉஉஂதிவ்யாஷ்ராநநிவ்ட்ஹணயாராஸம்யாஸவ்ய ஸ்ரீஉவெஉஉாவெவ்ட்ய்யாதி—ஸ்ரீவ்குஷ்ண்ய்வஸ்ஹ தீவ்யவாஉாகா வெவகு ஸ்ரீவண்ஸாகொவ ஸ்ரீஸாகொவ ராஉாநாஜயதீம்ஹ்ர உஹாவெஸிகுதிவ்ய கூடராகுஷவ்ஐவததாகுவ்ய ஸ்ரீவ்குஷ்ண்ய்வஸ்ஹஸாகொவவஸம்யதிநஂ கூ்யதிஷாஸ்ரீஉஹாவ்லாதி உஹ்யஂ வாசிணவ்ழ் ॥

ಸಂಗ್ರಹ

ಶ್ರಿಯೊ ಹಾಕ್ಷಿ ಬಭೂವು ಶ್ರಿಯಕಯ ನಾಥೀವುಕ್ಷೆ ಹಾವು ಶ್ರಿಹಿತಾಂ
ಕಾಞ್ಞವೊಸುರಾರ ಬಕ್ಷಾರಾಜ್ಞಾಯಕಯಾವಿಕ್ರಾಞ್ಞವಣೊಣಾಂ ।
ವಿಂಹಕ್ಷೆ ವುಬಭೂವೊಕ ಶಹಿಶಬ್ದಕ್ಷೀಶವೀಶಾಯಿತಾ
ಜೀಯಾಸು ಶ್ರೀನಾರಬಲಾಖ್ಯಕ ಭಾಂಜಿಸು ಯೊತೀಶ್ವರೊನಾಽಷ್ಟಮಃ ॥

ಭಾಂಜಿಷ್ಣುಕ್ಷ್ಮಾಣಾಂವಿ ಶ್ರೀಶ್ರೀನ್ಯವಿಂಹಭಾಂ ಶಿಷೆ ।
ಬಕಿಬಾಬೊಗಾಬ ಯೀರಾಬ ನಿತ್ಯಶ್ರೀನಿಂತ್ಯ ಸಂಗ್ರಹಂ ॥

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமத் ஸ்ரீலக்ஷ்மீநாரஸிம்ஹ வரதரவரணே நம:

ஸ்ரீமத் ஸ்ரீவண்ஸடகோபஸ்ரீலக்ஷ்மீநரஸிம்ஹஸடகோபயதீந்ர

மஹாதெஸிகாய நம: ॥

விண்ணப்பம்

யாவீறு மொன்றீது தானென்று தோன்றும்
மாவீரர் தாமேறு பாவீறு தாங்கும்
நாவீறு டைச்சங்க நாதர் மலர்த்தும்
பூவீதெ னச்சிங்கர் தாவிப்பு னைந்தார்.

நல்லார் பணிக்கும் இம்மலர் வெளியீட்டில் அடியேனுக்கும் உடம் பாடுற்றது பெறற்கரியதோர் பெரும்பேறே யாகும். இத்திற சதாபி ஷேக உற்சவம் இற்றைக்கே இங்கண் நிகழ்ந்த ஒன்றுபோல், இத்த கையதோர் அருந்தொண்டும் அடியேனுக்கு இற்றைக்கே ஆற்றப்பெற்ற ஒன்றுயிற்று. நந்நல்லாசிரியருடைய இத்திறத் திருநாட் கொண்டாட் டத்தை நன்கு சிறப்பித்து நிகழ்த்துதல் நமக்கு வகுத்த கடனுதலின், இதன் இன்றியமையாமை கூற வேண்டாதாயிற்று. இருமொழிப் புலமை பொலிந்த பேரறிஞர் பல்லார் இங்கண் குழுமிச் சிங்கவொலி செய்துள்ளார்கள். அன்னவர்கள் நன்மொழியை முந்துறவே சேவித்துத் தொகுத்துக் கொள்ளும் பெரும்பாக்கியம் பெற்றுள்ளேன். "கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட்டென்னுற்றும் கொல்லோ உலகு" என்றே அப்பேரறிஞர்கட்கு அடியேன் செய்துகொள்ளும் விண்ணப்பம். அவர் கள் கட்டுரைகளின் அரும்பொருளனைத்தும் நன்குள்ளித் தெளியற்பாலன. சிங்கப்பிரானுக்கு யாமனைவரும் ஒருங்கிச் செய்யும் பணியனைத்துள்ளும் இத்திறத்ததே தலை சிறந்த தொன்றுகுமாதலின் அன்னவன் பொன்ன டிக்கு இம்மலர் இடப்பெற்று ஸர்வம் ஸுஹ்ருத்ஸம்ஹம் என்றே மங்கலமாய் ஓங்கி விளங்கா நின்றது.

நன்னடையு டைத்திருநி றத்தநர சிங்கன்
தன்னடிம லர்கவென மன்னருணி ரம்பிப்
பொன்னடிநி லத்திருவ ளர்த்திதுப ரப்பும்
தன்னவரு வப்பமல ரன்னவனு வந்தான்.

ரா. கேசவய்யங்கார்
தொகுத்தோன்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீமத்கூரீநாராயணாய நம:

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவாணீமாலாய ஸ்ரீமத்கூரீநாராயணாய மாலாய

யதீந்த்ரமஹாதேஸிகாய நம:

பதிப்புரை

விஞ்ஞாபனம்

'கமல நயனீ தரூ கெமவ' என்று இக்கலியுகத்தில் பகவன் நாமஸ் மரணமே பரம நிச்ரேயஸ ஸாதனமாக அறுதியிடப்பட்டிருக்கிறது. "யஸ்ய தெவெ பரா ஹக்தி:" என்றும் பகவத் துல்யமாகவே ஆசார்ய ப்ரதிபத்தியும் பண்ண ப்ராப்தமாயிருக்க, இரண்டும் சேரச் செய்ய வரி தானபோது பகவத் கைங்கர்யத்தைவிட ஆசார்ய கைங்கர்யமே செய்ய வியலும் என்று நிச்சயிக்கப்பட்ட ரீதியில் ஸ்வாசார்ய குணநுவர்ணனமும் அவற்றின் அநுபவமும் எல்லோருக்கும் ஸ்வரூப ப்ராப்தமான ஸர்வோத் க்ருஷ்ட கைங்கர்யமாயிற்று.

இந்த ரீதியில் இந்த ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் சதாபிஷேக மலர் என்கிற க்ரந்தத்தை ப்ரசுரிக்குப்படியான காரியத்தில் எங்களுக்கு அந்வயம் நேர்ந் ஒரு மஹா பாக்ய விசேஷத்தாலாகும்.

இந்த க்ரந்தத்தை வெளியிடுவதின் நோக்கம் பல உண்டு. அவைகளில் சிலவற்றை இங்கு குறிப்பிடுவது அவச்யமாகும். ஆயிரம் பூர்ண சந்திரன் களை தர்சித்தவர்கள் நமக்குத் தெரிந்தவரை நம்முடைய ஆசார்ய பரம் பரையில் வெகுநாள் தொடங்கி வேறொருவர் எழுந்தருளியிருந்ததாக நமக்குத் தெரியவில்லை. இப்படிப்பட்ட ஆசார்யனுடைய ஸர்வோத் க்ருஷ்ட மான குண விசேஷங்களை நாம் ஸேவித்தும் அநுபவித்தும் அதன் பரிவாஹ மாக இத்தகைய ஒரு நூலின் மூலமாய் அவற்றை வெளியிடுவது பின் காலத்தாருக்கும் இப்போர்ப்பட்ட ஸதாசார்யனுடைய குணங்களில் ஈடு பாடு உண்டாகி அதன் மூலம் பகவத் கடாக்ஷத்திற்கு ஹேது ஏற்பட்டு ஸத்கதியை யடைய ப்ரஸக்தி உண்டாவதுடன் அவர்கள் நடந்து கொள்ள ய விதத்திற்கு இது ஓர் நிதர்சனமாகவும் நிற்கும்.

இம்மலர் ஸர்வருக்கும் ஸுலபமாக சாஸ்த்ரார்த்தாநுஷ்டான ரீதியை போதிப்பதால் இது ஸர்வோபஜீவ்யமாகவும் ஆகத் தடை யில்லை. இப்படி எல்லோருக்கும் அந்வயம் ஏற்படக்கூடிய ஒரு சிறந்த

ங்கைங்கர்யத்தில் இறங்கவேண்டும் என்று முதல் முதல் அபிஸந்தியை வெளியிட்ட மஹான்களின் ஔதார்யம் ஸர்வஜ்ஞனையும் வியக்கச்செய்யும். அதற்கு ஓர் கைம்மாறு மாயனும் காணகில்லான் என்பது உண்மை.

இதை ப்ரசுரம் செய்வதில் உபகரித்தருளிய மஹான்கள் பலர். அவர்களின் உபகார விசேஷங்களின் பெருமையும் கணக்கிலடங்காது. விஷயங்களை எழுதி அநுக்ரஹித்த மஹான்களுக்கும் அவ் விஷயங்களை பரிஷ்கரித்து யாதொரு வித பாதகங்களில்லாமல் ப்ரகாசிக்கும்படி செய்துள்ள நம்முடைய ஸுஹ்ருத்தான வடமொழி செந்தமிழ்ச் செல்வர் ரா. கேசவய்யங்காரின் உபகாரம் மிகப் போற்றத் தக்கது. இதை அச்சிடும்போது மாத்ருகைகளை பரிஷ்கரித்து அச்சுப் பிழை அகஷர ப்ரம்சம் முதலிய யாதொரு தோஷமுமில்லாமல் இதே கார்யமாய் முனைந்திருந்து பரிசுத்தமாக்கிக் கொடுத்த ஸ்ரீ. உ. வே. வேதாந்த சிரோமணி வித்வான் தோட்டாலம் வேணுகோபாலாசார்ய ஸ்வாமிக்கும் ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான் வ்யாகரண வித்யாப்ரவீண பாதூர் புராணம் ராகவாசார்ய ஸ்வாமிக்கும் ஸ்ரீ. உ. வே. பந்தல்குடி மாடபூஷி தமிழ் வித்வான் ரே. திருமலை அய்யங்கார் ஸ்வாமிக்கும் நாம் எக்காலத்திலும் நன்றி பாராட்டக்கடமை பட்டிருக்கிறோம். இந்த நூலை பலவித சித்ரப்படங்களுடன் பார்ப்போர் மனதையும் நேத்ரங்களையும் கவருமாறு சிறந்த வகையில் காலத்தில் அச்சிட்டுக் கொடுத்த "திருவல்லிக்கேணி கபீர்ப்ரிண்டிங் ஓர்க்ஸ்" முதலாளி அவர்களுக்கும் நாம் நன்றிசெலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

இம்மலரை அச்சிடுவதில் விஷய தானம் செய்தருளிய மஹான்களின் வ்யாஸங்களில் சில ஸங்கோசங்கள் செய்ய வேண்டி நேரிட்டதை அம் மஹான்கள் பரம க்ருபையுடன் க்ஷமித்தருளவேணுமாறு அவர்களை ப்ரணாம பூர்வமாக ப்ரார்த்திக்கிறோம். இம் மலரை ப்ரகாசப் படுத்திக் கொள்ளுமாறு அநுமதி தந்தருளிய ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரின் அநுக்ரஹ விசேஷமும் போற்றத் தக்கதாகும்.

ஶ்ரீதாஹிஷ்கூரொயம் வஸ்துநாஹிரலங்க்ரியதா ।
ஶ்ருத்வைதந்மஹிமாஹரஶ்ரீஜீஉவஜ்ஜ வஸ்வர்யதே ॥

இப்படிக்கு அடியார்க்கடியார்கள் :

ப. வ. திருவேங்கடாசார்ய தாஸன் (தேவனூர்விளாகம்)
தோட்டாலம் ராஜகோபால தாஸன் (ரிடைர்ட் ஜட்ஜ்)
சேட்லூர் க்ருஷ்ணஸ்வாமி தாஸன் (பருத்திச்சேரி)

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீமுக்தீந்ரவரமஹ வரவரமுனயே நம:

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவண்சடகோப ஸ்ரீமுக்தீந்ரவரமஹ சடகோபயதீந்ராய

மஹாதேசிகாய நம:

லக்ஷிகா

முக்தீந்ரவரமஹ வரணாரவிந்தத்வயம் ।
ஜயதி முக்தீந்ரஹரி சடாரி யதிசேவாராம் ॥

நிகழும் ஈச்வர வரு மார்கழிமீ 24உ திருப்பூரட்டாதியில் ஸ்ரீமதேஹாபில மடாஸ்தாநத்தில் 41-வது பட்டத்தில் மூர்த்தாபிஷிக்தராய் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீவண் சடகோப ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரவரமஹ சடகோப யதீந்ர மஹாதேசிகனுக்கு 84-வது திருநக்ஷத்ர மஹோத்ஸவம் நடை பெற்றது. இவ்வயதில் நடக்கும் இம் மஹோத்ஸவத்தை சதாபிஷேகோத் ஸவமென்று லோகத்தில் வ்யவஹரிப்பார்கள். அம்மஹோத்ஸவக் கொண் டாட்டத்தின் பரிவாஹமாக பல மஹான்கள் பத்ய கத்ய பாசுராதி ரூபங்க ளான பல மலர்களைக் கொண்டு நம்மழகிய சிங்கரை ஆராதித்திருக்கிறார் கள். பக்தி ப்ரகர்ஷ க்ருதங்களான அவைகளிலுள்ள விஷயங்களை ப்ரத் யேகம் குறிப்பிட்டெழுதிலுல் விரிவாகுமாகையால் அவைகளை அநுவாதம் செய்யாமலே ஹ்ருதயாங்கமான அவைகளுக்கு மிகச் சுருக்கமாய் ஓர் பூமிகை எழுதுகிறேம்.

லக்ஷிகாவ்யாஜராமம்ய ஷ்ரோஷ்யாத்யுத்ய மாரமிதுரோது ।
வாஷ்ஷலக்ஷிகயொஹம்ஹொ லெநவாஷ்தி உதிஹ்ச ॥

இங்கு "யொ ஹ்ரு நம வாரவாஷம வெத ஹவா கவி ந தம விதுஃ" ஹ்ருதயாதிகளில் யவனொருவன் நிரதிசய மஹிமையையுடைய பரமபுருஷனை யறிந்தாரே அவனைத் தேவர்களுமறியார்களென்று சொல்லியிருக்க ஸுவஸுவிஹ்ரு ஸாரராய் கவரிஹ்ரு உ ஹிமையையுடைய நம்மழகிய சிங்க ரின் மாஹாத்மயத்தை யறிகையும் அதைக் குறித்து ஸாதாரணமாக எல் லோரும் ஸ்தோத்ரம் செய்து மலரெழுதுவதும் சக்யமோ? அப்படி அசக்ய மான விஷயத்தில் ப்ரவர்த்திப்பதுதான் யுக்தமோ வென்று சிலருக்கு சங்கை யுண்டாகும். அதுவும் கவரிஹ்ரு மான அம்மஹிமையை ஒவ்வொருவரும் பூர்ணமாக அறியவும் ஸ்தோத்ரம் பண்ணவும் அசக்தராஞலும் பெருங் காகமுள்ளவன் கங்கையின் ப்ரவாஹத்தை முற்றிலு மருந்த சக்தியில்லா

*

விடினும் தம் தாகத்திற்கும் சக்திக்கும் அநுகுணமாக அத் தீர்த்தத்தை பாநம் பண்ணி த்ருப்தனுகும் கணக்கிலே தம் தம் சக்திக்கும் பக்திக்கும் அநுகுணமாக அறிந்து ஸ்தோத்ரஞ் செய்து த்ருப்தராவதும் அத்யந்தம் யுக்தமே என்றறிந்தால் நிவ்ருத்தமாமிறே. ஸ்ரீஸ்தவம் செய்ய விழிந்த

நிச்சங்கை ஸமாந

யெ வாவாம் உநவாம் வ உ ஹ்ருதயா வ்யாதா ஹ்ருணாஷ்டாவகா-
ஷ்டாநெவ பூதி வாம்வாஜிஹ்வ உ ஷிதா ஹெ ஈதிகா ஹாரதீ ।
ஹாவ்யம் தத்ர நரஹ்ரிஹெ நவி வகொயெ-ஷ்கோவிதாம வம்ஹி ஷாம-
நாதம வாதாஷிதி பூஷ்ணவ ஈவ நாரீவீத வஸ்த்ராம்தூஷி ॥

என்று ஹம்ஸதூதனை அருளிச் செய்தார். மேலும் சிலர், மேல் பட்டவர்களோ ஸமாநஸ்கந்தர்களோ எழுதும் க்ரந்தங்களுக்கு பூமிகை எழுதுவதன்றே பொருத்தமானதென்று நினைப்பர். இம்மலர் எழுதும் ஆசார்ய பக்தர்கள் பாகவதோத்தமர்கள், எல்லாரும் நமக்கு மிகவும் மேற்பட்டவர்களென்றே நாம் ப்ரதிபத்தி பண்ணுகையால் இதற்கு நாம் பூமிகை எழுதுவதே உசிதமென்பது நம் அபிப்ராயம்.

ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரையும் விட்டு தன் மஹிமையை ஸ்தோத்தரிப்பவர்களையும் விட்டு அவர்களின் மலர்களோடு நாம் யோகக்ஷேமவஹ ஸம்பந்திக்கப் புக்கால் 'கூஷ்ப்தாஷ்தா' என்கிறபடி நமக்கு மாற்று அதிகமாகுமன்றே. மேலும் இம்மலர்களிலுள்ள விஷயம் ஸ்ரீஹாரீதரீமாகையால் இதை இன்னார் உபதேசிப்பது இன்னார் கேட்பதென்கிற நிர்பந்தமில்லாப் போல், இதை இன்னார் ஸ்தோத்ரிப்பது இதற்கு இன்னார் பூமிகை எழுதுவதென்கிற நிர்பந்தமுமில்லை. இதில் யோகஸித்தி மஹிமையை யறிந்தவர்கள் உபதேஷ்டாக்களும் ஸ்தோத்ரிப்பவர்களும். ஆதரவு உள்ளவர் ச்ரோதாக்களும் பூமிகை எழுதுகிறவர்களும். இதில் உபதேசத்தில் கூயிகோரி நியசோஷாவத்தை

" கூவஉகூஷ்யு ஸ்ரீவம் யுக்ஷ்ணவ்ய ஈஹாதிநம் ।
ஹரதாயாபூயோய முஹ மஹநமோவாஹம் ॥ "

என்கிற ச்லோகத்தால் மஹர்ஷி வெளியிட்டான்.

தயாஹி—ஹக்திமான்களுக்கு பூயஸோஹாஹரணமான ஸ்ரீ பரதாழ்வான் கேகய புரமிருந்து திருவயோத்திக்கு வந்து ராம வ்ருத்தாந்தத்தைக் கேட்டு சோகார்த்தராய் "விமலாவ ஸஹாஜையு ஜமஹெ-ஷ்ய வ்ரொஹிதழ்" ஸபையின் மத்யத்தில் பலர் காண விலபித்து சோகவேகத்தாலே "முரம்ரஹவி வொயயெஷ்" என்பதையும் மறந்து தன்னையபிஷேகம்

செய்துக் கொள்ளும்படி நியமித்த குலகுருவான வஸிஷ்ட பகவானேயும் "இதுவோ நீர் மனுமுதல் இக்குலத்திற்கு ஆசார்யகம் பண்ணினபடி; சேஷனை என் சேஷத்வத்தை இப்படி அபஹரிக்கப் பார்ப்பது ஆசார்ய தர்மமோ! ராஜ்யம் வாஹம் ஒ ராமனுக்கு சேஷமாயிருக்க என்னையதை ஆளும்படி நியமிக்கில் ராஜ்யம் தான் என்னை யாளும்படி ப்ரஸங்கியாதோ; அது என்ன யஜ்ஞஜ்ஞதை" என்று ஸபாமத்தியிலேயே நிந்தித்து சித்ர கூடத்திலிருந்து ராமனை எழுந்தருளப்பண்ணி ராஜ்யத்தில் முடிசூட நிச்சயித்து ஸைந்ஸந்நாஹத்தோடு சித்ரகூடபுரத்தை யடைந்து அங்கு குஹன்

"கஜ்ஜ ஊவ்வடா வ ஜஸி ராஜவ்யாத்ஜ்வடகூடிணம்।
ஜயா ஹி ஜஹதீ வெநா ஸம்கூாம ஜநயதீவ தெ॥"

"சுபசரிதனை ராமன் விஷயத்தில் தோஷ சிந்தையின்றி—அதாவது காட்டிலுமவன் ஜீவித்திருக்கக் கூடாதென்கிற துஷ்ட ஹாவமின்றிக்கே போகிறீரோ? இம் மஹாஸேனை விபரீத சங்கையை உண்டு பண்ணுகிறதே" என்று கேட்க மிகவும் சோகார்த்தராய்

"ஸாஹ்ஜிஸ்ஸ காவெ யத்தீவ்டம் நர ஸோ ஸம்கி தூஜஹ்வி।
தம் நிவ தர்யி தூம் யாதி காகூ சுஜ்ஜம் வநவாஸி நு॥
வூஜிரந்யா நதெ காய்ர மூஹ வஸ்தம் ஜுவீதி தெ॥"

எந்த காலத்தில் நீர் சிந்திக்கிற த்ரோஹசிந்தநரூப கஷ்டமுண்டாகுமோ அக்கொடிய காலமிப்போது வேண்டாம். ராமனைத் திருப்பி ராஜ்யத்திலபிஷேகிக்க நினைத்து செல்லுகிறேன். என் விஷயத்தில் கூரயாசங்கை வேண்டாம். ஸத்யமாகச் சொல்லுகிறேனென்று ஸமாதானம் சொல்லி ராமசிந்தாமய சோகபீடிதராய் துக்கித்திருக்க உடனே அவர் குணத்திலீடுபட்டு விஸ்மிதராய்ப் போந்த குஹப்பெருமாள் பலவிதமான தேறுதலைச் சொல்லி அவரை ஆச்வாஸிப்பித்தாரென்பது பூர்வவ்ருத்தம். மேல் குஹர் இளைய பெருமாளின் ஸ்வபாவமஹிமையை பரதருக்கு உபதேசிக்கிறார். அவ்வுபதேச க்ரமவைசித்ரய விஸ்மிதரான வால்மீகி பகவானுடைய வாக்யம் 'குஹவகூஷ்யு' என்கிற இந்த ச்லோகம்.

இங்கு ராமசிந்தாஸந்தப்தரான பரதாழ்வானுக்கு ராமவ்ருத்தாந்தத்தைச் சொல்லவேண்டியிருக்க அதைவிட்டு ராமாநுஜ வ்ருத்தாந்தத்தைச் சொல்லுவானென்னென்னில் ஜ்யேஷ்ாநயந வ்யவஸ்தாபநரான பரதனுடைய

'வகஸ்வஸம்பாயிஜ்ஞாநஸ்வாவஸம்பாயிஜ்ஞாவக'

ந்யாயத்தாலே ஜ்யேஷ்ாநுவர்தநரான இளைய பெருமாளின் குணங்கள் உபஸ்திதங்களாக முதலில் அவைகளைச் சொல்லத்

தொடங்கிறனென்னுதல். சுயவா "லவ-ஹ்ஸுமம்யெஷு விஷ்வஸிதி" என்கிறன்யாயத்தாலே ராமபக்தரான பரதனுக்கு ராமவ்ருத்தாந்தத்தைக் காட்டிலும் ராமாநுஜவ்ருத்தாந்தத்தைக் கேட்டால் ஆச்வாஸமுண்டா மென்றுநினைத்துச் சொன்னராகவுமாம். சுயவா—ராமாகமநகாலத்தில் அநுபவித்த இளைய பெருமாளின் ஸ்வபாவத்தை ஒருவருடன் சொல்லியல்லது தரிக்கமுடியாமலிருந்த இவர் அதிகாரி லபித்தவுடனே அதை முதலிலே சொல்லி தரித்தார் என்னவுமாம். சுயவா—பரதனுக்கு ராம பக்தியை அபிவ்ருத்தி செய்ய லக்ஷ்மணனுடைய ராம பக்தியை முதலில் சொன்னரென்னவுமாம்.

சுவயவகூஷ—இங்கு சுஜீ ஸ்ரம்ஷஉயஃகும். தன் சக்திக்கும் புத்திக்கும் வாமிஶ்யத்துக்கும் எட்டினவளவே சொன்னன். ஸஜீவாண-ஃவலை ஸத்தைச் சொன்னனென்றபடி. சுயு—ராமசிந்தாக்ராந்தனை பரதன் கிஞ்சித் ஆச்வஸ்தராய் தன் வார்த்தையைக் கேட்க விணங்கினபிறகு. ஸஜீவவு-'ஸாயுாவீ-ஹ்ய தி ஸ-ஹ்ஸிஸ்ஸ்' என்று ப்ரஸித்தமான ஸ்வரூபஸத்தாநுரூணஸ்வஹாவத்தை. சுயவா-ஸஜீவவு-ஸாய-ஹாவு ஜ்ஞாந-வத-ஃநர-ஷிவஸஜீவீ நஜ்ஞஹாவம். சுயவா ஆ-க்ஷிணஸம்வாஸியான நிரவெகூஷகூவாஜிர-ஷிவ ஸத்துக்களின் ஸ்வஹாவத்தை. உதஜ்ஞ நிரவெகூஷகூவாஜி ஸகுஜ்ஞஹாவெவா ஹமவதா யஜ்ஞ நநு நெந வனகூஉஜ்ஞஸெ வஜ்ஞவிம்ஸாயுாயெ—

'ஸஜ்ஞொZநவெகூஷா உஜ்ஜிகூஷாஃ வ்யூஹாத்ஹ்ஜ்ஞஉஜ்ஜி-ஃநஃ ।
நிஜ-ஃஉ நிரஹம்கூாரா நிஷ-ஃம்ஷ நிஷ்ப்ரிஹ ஹாஃ ॥"

ஸத்துக்கள் தம்முடைய சுவஹதவாவுத்வாஜி ஜ்ஞாஷகங்களை யனுஸந்திப்பதுபோல் இச்லோகத்திலுள்ள ஸத்துக்களின் ஜ்ஞாஷகங்களை தாமனுஸந்தித்து உஜவருக்கு உபதேஸித்தவைகளிதே இக்குணஷ்டகங்கள். உபநிஷத்து 'பாபமின்றியே ஒருவனிருப்பதே' என்று விஸ்மயித்து 'சுவெஹதவாவுா' என்று முதலிலே சொன்னப்போல இவரும் கூந வேகூஷனை ஒருவனிருப்பதே என்று விஸ்மயித்து முதலிலே 'கூநவெகூஷா' என்றார். 'கிம் தெZஹீஷ்ம உஜ்ஞாநி' என்று மஹாபலி சொல்ல 'தி வஜ்ஞ வாரிஜிதா ஜ்ஞிஜிஃ' என்றும் 'கொள்வன் நான் மாவலி மூவடி தா' என்றும் நாமும் கூஜ்ஞாவிஜ்ஞாவெகூஷராயிருக்க இவர்களிப்படி யிருப்பதே என்று விஸ்மயிக்கிறார். ஸத்துக்களிடத்தில் இவன்பரிபவப் பட்டது இக்குணத்தாலிதே. ஒரு ஸமயம் ஹமவாநு வூஜ்ஞாஜ்ஞாழ்வாஜ்ஞவரம் வேண்டிக்கொள் என்ன அவனும் வரங்கேளாமலிருக்கும்படி அனுக்ரஹிக்க வேண்டுமென்ன ஹமவான் லஜ்ஜிதரா ஞரிதே. 'சுயி ஹொ ஹமவதம் யாவெத நஹொ ஜ்ஞதூாஜ்ஞயிதவெ்யா ஹமவாநு நகெவ யாஜ்ஞ்ஃ' என்கிற ரஹஸ்யாஜ்ஞாயஸாஸநநிஷ்ர்களிதே ஸத்துக்கள். ஸ்ரீஜெஜிக

னும் தம்முடைய இந்த குணத்தை 'நாயெ நஃ' என்கிற ச்லோகத்தில் வெளியிட்டார். இவ்வெட்டு குணங்களையும் நம்மழகிய சிங்கரிடத்தில் விவரித்துரைக்கும் இம்மலர்கள் 'ஸவெஷணாவிநிஜோகூஹ லெகூம் யதோ ஜஹாதி' ஜதிவ நவிஹித தூரீயாஶ்ரஜ ஸ்வீகாரத்தாலேயே நம் அழகிய சிங்கரின் ஸர்வாநபேக்ஷத்வம் ஸுவ்யக்தமிறே. மூஹரும் இளைய பெருமாளுடைய ஸர்வநிர பேக்ஷத்வரூப ஸ்ரீவத்தை—

'கயம் ஜாஸ்யமெள ஹதிதெள ஸயாதெந ஸஹ ஸீதயா।
ஸக்யா நிஜ்ரா யோ லஜ்ஜாம் ஜீவிதம் வா ஸுவோநி வா ॥"

என்கிற லக்ஷ்மண வாக்யாநுவாதக ச்லோகத்தாலே சொல்லப்போகிறாரிறே. இப்படியே மற்ற ஏழு குணங்களும் நம்மழகிய சிங்கரிடத்திலும் இளைய பெருமாளிடத்திலும் ஸுஸங்கதங்கள். லக்ஷ்மணஸ்ய ஜ்ஞாநம்—ஓர் தாடிக்காரன் யானறிவேன் இந்த தபஸ்விகளுமறிவர், என்று சொன்ன ராம மஹாத்மாவின் ஸ்ரீ வத்தையன்றிறே இவர் சொல்லப் புகுந்தது. 'யோ ஹ்யநம் வாரயேத்தம் வெஜ ஹெவா கூவி நதம் விஜஃ' என்கிறபடி தேவர்களுக்கு மறிய வொண்ணுதவரின் ஸத்பாவத்தையிறே இவர் சொன்னது. ஜ்ஞாநம்— கூவரிஹ்ருமான கடலை கையிட்டுக் காட்டுமாப்போலே காணிவர் சொன்னது. ஸவ்ஜ்ஞனை நீதாவாயன்—

'வஹ்நிநாம ஜந்நாஜெ ஜ்ஞாநவாநு ஜாம ப்ரவதஃ।
வாஸுதெவஃ ஸவ்ஜ்ஞி ஸ ஜ்ஞாதா ஸுஜ்ஞாநமுச்யதெ ॥'

என்று கைவிட்ட ஜ்ஞாதா மூஹருக்கு ஸுலபமானார்.

'கூஹம் தாவந்நஹாராஜெ விதூகூவம் நாவயுகூஷயெ।
ஜ்ஞாதா ஜ்ஞாநா வ வாஸுஶ்ச விதா வ ஜ்ஞி ராவவஃ ॥'

என்று ஸுமந்த்ரரோடு சொல்லக்கேட்டு இவர் மாஹாத்ம்யத்தை வால்மீகி போல் குஹருமறிந்தார்.

'ஜ்ஞாதாயா ப்ரியயாய'—கூவரிஹ்ருஜ்ஞிஹிரான ஜ்ஞாநத்தைக் காயிற்று இவர் சொன்னது. இதனால் ஜ்ஞாதாவின் பெருமை சொல்லப்பட்டது. இனி வக்தாவின் சிறுமையைச் சொல்லுகிறார்—'மூடஹ்ரா மஹாநமோஹாஃ' வந்யவ்ருக்ஷங்களின் வாசி மாத்திர மறியுமவனிறே மஹாத்மாக்களின் ஸத்பாவத்தைச் சொல்லிப்போந்தது என்று மஹர்ஷி விஸ்மயிக்கிறார்.

இப்படி ஸ்மாஹாத்ம்யத்தின் ப்ரபாவமிருப்பதால் இதற்கு பக்திமான்களெல்லாம் மலர் எழுதுவதும் ஜ்ஞாநிகள் ஹ்ருதிகை எழுதுவதும்

சுதர்சனம் உயிர்தமே. 'முராரே ஜகந்நிவாஸ' என்று வேங்கி மான்களுக்கு வனதாவுமுராரே ஜகந்நிவாஸமும் விதிக்கப்பட்டதிறே. ஸ்ரீவெங்கடேசனும் சிஷ்யக்ருத்யாயிகாராந்தத்தில்,

"ஏற்றிமனத்தெழில் ஞானவிளக்கை இருளினைத்தும்
மாற்றினவர்க்கோர் கைம்மாறு மாயனும் காணகில்லான்
போற்றி யுகப்பதும் புந்தியில் கொள்வதும் பொங்கு புகழ்
சாற்றி வளர்ப்பதும் சற்றல்லவோ முன்னம் பெற்றதற்கே"

என்கிற பாசுரத்தால் ஸ்ரிஷ்யனுய்ப் போந்தவன் தன்க்ருதஜ்ஞதைக்குப் போக்குவீடாக சூவாய-ர் விஷயத்தில் செய்யவேண்டும் கைங்கர்யங்களைப் பரக்கப் பேசினார். இதில் 'போற்றியுகப்பதும்' என்கிற அம்சத்தில் இம்மாதிரி கைங்கரியமும் ஒன்றே ஆகையால் ஜ்ஞாந ஸ்ரீவயோவாய-ர்க்கு ஸமவ்ருத்யாஸ்ரிஸ்ரிஷ்யகயாணமாணஸிஹாயியாய்ப் போந்த விம் ஸிஹாவாய-ர்விஷயத்தில் ஷய-ர்விஷ்ணவிடயம்ஹாஸிதொஷங்கள் கலசாதபடி இம்மாதிரி கைங்கரியங்களைச் செய்வதே சிஷ்யர்களுக்கு ஸகல கேஷமாவஹம்.

விதத்ரவகவ்ருக்ஷெஜம் வஹ்ருவெஜம் வஸ்ரவஸாவ்ரீஹவெரம்
ஸ்ரீமகேஷ்டி நாரஸிம்ஹகாரிஜயஸோமவெஜர்மதெதாஷவெகம் ।
விவெதுர்ப்ரஸ்ரீவெஜம் வஸவிர்தவஹொ விதஸ்ரீர்தாஹரம்
ஜீயாஸ்ரீ நாரஸிம்ஹ காரிஜ்ர நீவா வம்ஹுஸா தாரகம் ॥

ஸ்ரீஸஹ்யம்முராராதி யொகிராஜவிநிர்-தா ।
ஹ-ஸ்திகெயம் ஸ்ரீ நர்ஸிம்ஹம் வீ யதாஸ நயா வூஹ-ம் ॥

உள்ளுறை.

வெஹவதூகாஸிகா 1

[ஸ்ரீ. உ. வே. வங்கீபுரம் வித்வான் வெங்கடராமாசார்யர்]

கவிதார்கிகஸிம்ஹ நாம தேயாங்கித 11

வரதராஜஸ்துதி 13

ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் யோகதேசிகமங்களின் நிரை. ... 16

[ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான் வங்கீபுரம் நரஸிம்மாசார்யர்]

கவாயல் ஜ்ஞாநி 23

கவாயல் உம்பகம் 25

ஸ்ரீமத் ஹஸ்திவரீவாஹம் 27

[ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான் சிரோமணி தேவனார் விளாகம் லக்ஷ்மீ நரஸிம்மாசார்யர்]

சிங்கப் பிரானும் அவனை யாராதிக்கும் ஆசார்யர்களும் ... 29

[ஸ்ரீ. உ. வே. திருக்கோட்டியூர் வித்வான் ஸௌம்ய நாராயணாசார்யர்]

ஆசார்ய குணம்ருதம் 33

[ஸ்ரீ. உ. வே. திருக்கோட்டியூர் வித்வான் ஸ்ரீ ராம தேசிகாசார்யர்]

ஆசார்யஸ்தவம் 41

[ஸ்ரீ. உ. வே. தில்லியம்பூர் வித்வான் சக்ரவர்த்தி வெங்கடாசார்யர்]

குருகுணாநு ஸந்தாநம் 43

[மதத்ரய நிரூபக வித்வான் புதுக்கோட்டை தாநாதிகாரி வங்கீபுரம்
ஸ்ரீ. உ. வே. ரங்காசார்யர்]

ஆசார்யவரிவஸ்யை 45

[ஸ்ரீ. உ. வே. வேதாந்த சிரோமணி வித்வான் தோட்டாலம்
வேணுகோபாலாசார்யர்]

குருமலர்க்கலம்பகம் 53

[ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான் ஆர். கேசவய்யங்கார், தலைவர், திருவல்லிக்
கேணித் தமிழ்ச் சங்கம், அட்வொகேட், பத்திராசிரியர்,
வகுளமாலை.]

சுவாமி வெங்கடேச வழி 72

[ஸ்ரீ. உ. வே. நெடுந்தெரு வித்வான் ரா. பத்மநாபாசார்யர்]

ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரின் குணநுபவம் 81

[ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான், முக்கூர் ராஜகோபாலாசார்யர்]

ஆசார்ய ரத்நப்ரபா 94

[ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான், பிரம்மதேசம் ராமாநுஜாசார்யர்]

சுவாமி திவ்யவரி தழ் 96

[ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான். மகாமகோபாத்யாய தட்டை ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர்]

முக்கோற்பகவர் 108

[பந்தல்குடி பாரத்வாஜ மாடபூசி வெ. திருமலை ஐயங்கார், தமிழ் வித்வான், காரியதரிசி, திருவல்லிக்கேணித் தமிழ்ச் சங்கம்]

குருவணக்கம் 124

ஆரியவழகர் 126

ஸ்ரீ முரா முனை வெஜயகீ ... 131

[ஸ்ரீ. உ. வே. குறிச்சி வித்வான் வேதாந்த சிரோமணி சே. ஸ்ரீநிவாஸ வேதாந்தாசார்யர், எம். ஏ ; யல். யல். பி.]

அபிநவதேசிகோதயம் 132

[ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான் வெங்கட ரங்காசார்யர்]

குருகுண சிந்தநம் 136

[ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான் தட்டை பவுண்டரீகபுரம் தேசிகாசார்யர்]

ஆசார்ய ப்ரபாவம் 140

[ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான், அபிநவ ஸரஸ்வதி வாங்முக ரத்நகோச வித்வத் சிரோமணி பண்டிதராஜ குருவர்ய நடாதூர் ஸ்வாமி கிருஷ்ண மாசார்யர்]

சுவாமி வெங்கடேச வழி 143

[ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான், ஏ. ஆர், கிருஷ்ணமாசார்யர்.]

சுவாமி வாதூலகுல விளக்கு 146

[ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான், லதயார் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர்]

ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் 150

[ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான் யன். ஆர். கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார், அட்வொகேட், மதுரை]

அழகிய சிங்கர் மாலை 151

[ஸ்ரீ. உ. வே. வி. டி. ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்கார், தமிழ் வித்வான், புதுக்கோட்டை]

ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் வைபவம் ... ஷை .. 155

சரணாகதிப் பதிகம் ... ஷை .. 167

அடியேன் காணிக்கை 1 9

[ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான் ரா. ஸ்ரீநிவாஸ தேசிகமய்யங்கார்]

அழகிய சிங்கர் தோத்திரமாலை 172

[புதுக்கோட்டை வித்வான். ப்ரம்மஸ்ரீ நா. கநகராஜய்யர்]

திருநரசிங்கர் திருப்புகழ் ... ஷை ... 174

அஹோபில லக்ஷ்மீ நரஸிம்ம தசகம் ... ஷை 176

ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் வைபவம் 178

[ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான் குறிச்சி, சே. லக்ஷ்மீ நரஸிம்மாசாரியர்]

ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரின் பெருமை 188

[ராவ் சாஹிப் கமலாபுரம் ஆர். ராமஸ்வாமி அய்யங்கார், அஸிஸ்டெண்ட் செகரடரி, டெவலப்மெண்ட் டிபார்ட்மெண்டு, சென்னை]

ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரின் பிரபாவரகஸ்ய 190

[ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான் குறிஞ்சிப்பாடி துரைஸாமி அய்யங்கார்]

வண் ஸ்ரீ நரஸிம்ஹஸ்துதிः 192

[ஸ்ரீ. உ. வே. ஜோஸ்யம். டி. எஸ். கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார், மதுரை]

ஸுவாயஸ்துவः 196

[ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான் ஆவியூர் ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர்]

ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரின் கீர்த்தி ப்ரவாஹம் 205

[ஸ்ரீ. உ. வே. பாலூர் தூப்புல் சேஷாத்ரியாசார்யர், எம். எல். ஏ.]

ஆசார்ய குணஸ்வாதம் 207

[தோட்டாலம் ஸ்ரீ ராஜகோபாலதாஸன், ரிடைர்ட் ஸப்ஜட்ஜ்]

ஸுஹிநவ உஷாவதாரஸ்துவம் 211

[ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான் பாதூர் புராணம் ராகவாசாரியர்]

ஆசார்யநாம ப்ரபாவம் 213

[ஸ்ரீ. உ. வே. பருத்திச்சேரி சேட்டலூர் ஆசார்யாஜ்ஞாரவிக நங்கம்பாக்கம், ஸ்ரீகிருஷ்ணஸாமி தாஸன்]

அடியேன் ஈடுபாடு 220

[ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான் குறிச்சி சே. ஸ்ரீநிவாஸ வேதாந்தாசார்யர், எம். எ., எல். எல் பி.]

யதிராஜஹ்ருதயம் 225

[ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான் பிரும்மதேசம், லக்ஷ்மீநரஸிம்ஹாசார்யர்]

ஸுதிவசஸ்ஸுதா 232

[ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான் பழவேரி, சக்ரவர்த்தி நரஸிம்ஹாசார்யர்]

நவரத்நமாலிகா 234

[ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான் இஞ்சிமேடு ராகவாசார்யர்]

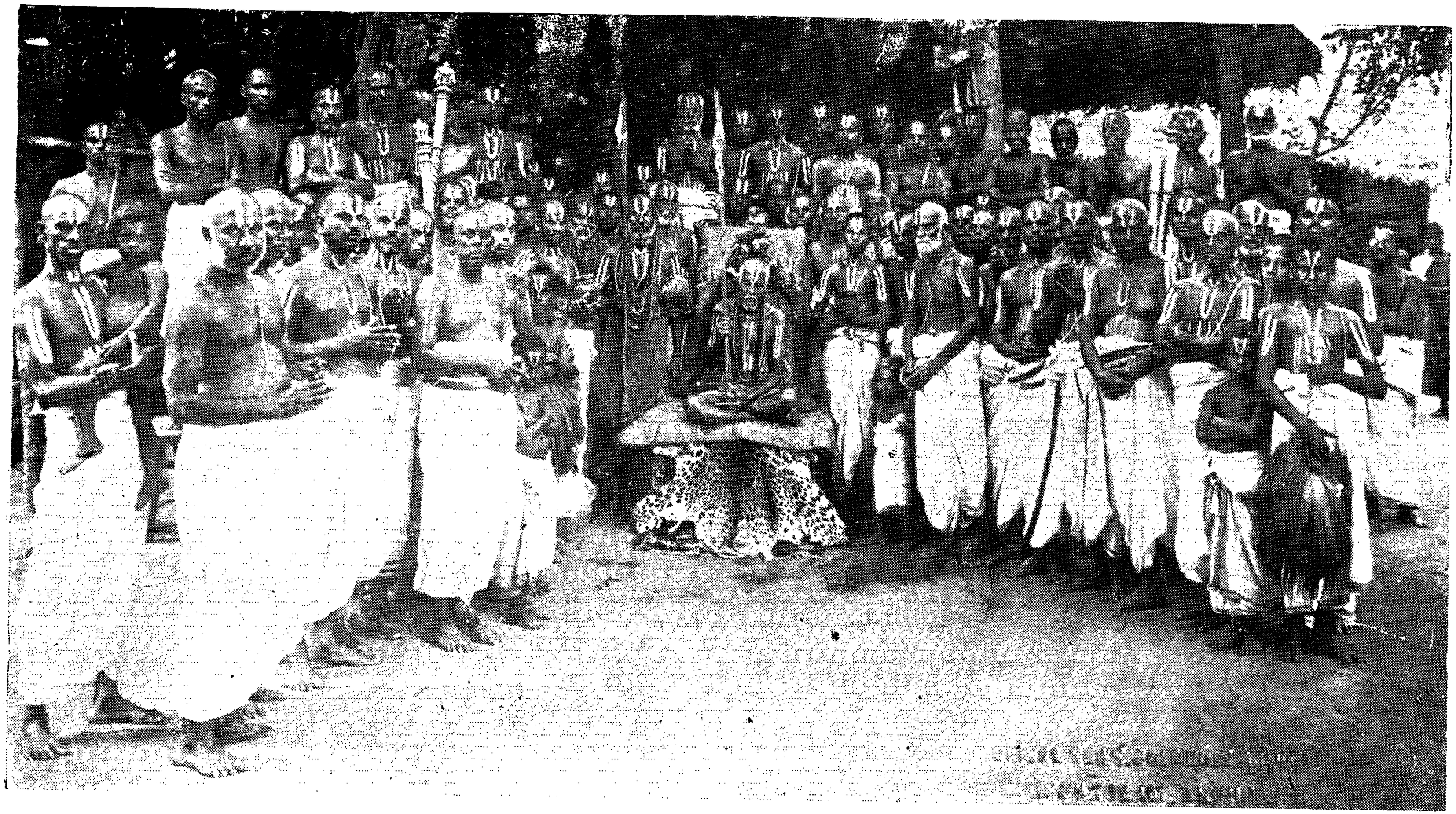
ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரின் புகழ் ... 236

[ஸ்ரீ. உ. வே. வளயப்புத்தூர் தட்டை நரஸிம்மாசார்யர், போஸ்டல் ஆடிட் ஆபிஸ் ஸப்ரின்டென்டென்ட், மதராஸ்.]

ஸ்ரீ அழகியசிங்கரும், அடியேன் அநுபவமும் 238

[ஸ்ரீ. உ. வே. வி. வி. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார், சென்னை.]

மங்களம் 240

ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் சதாபிஷேக மஹோத்ஸவக்கோண்டாட்டம்

ஸ்ரீ.

ஸ்ரீமத் முக்தீ நரஸிம்ஹ வர ஜீயரண நமஃ

ஸ்ரீமத் ராஜா நாஜாய நமஃ

ஸ்ரீமத் ஸ்ரீமுக்தீ நரஸிம்ஹ திவ்யபாதுகா லெவக ஸ்ரீவண் ஸ்ரீகோவ

ஸ்ரீ ஸ்ரீகோவ ராஜா நாஜ யதீந்த்ர மஹாதெஸிகாய நமஃ ।

ஸ்ரீமத் ஸ்ரீவண் ஸ்ரீகோவ ஸ்ரீமுக்தீ நரஸிம்ஹ ஸ்ரீகோவ

யதீந்த்ர மஹாதெஸிகாய நமஃ

ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் சதாபிஷேக மலர்

லெலவவஜ்ரகாஸிகா

[ஸ்ரீ. உ. வெ. வங்கீபுரம் வித்வான் வெங்கடராமா சாரியர்]

ஸ்ரீயஃநாத உத்தராக்ஷீம் வீக்ஷணாணாZதிகாம்க்ஷயா ।
விவக்ஷுரிவ யத்திம்விசு வாயாமுக்தீ நரகெவரீ ॥ 1

குவாய-ர்லெலவம் வக்த்ரம் யதீரா நவ்ய ஸம்ஸ்ரயாசு ।
கரிஷ்யதி கராலம்பம் ஜி முக்தீ நரகெவரீ ॥ 2

குஜ்ஜாந நரஹரெ ரெகுவகுராமிம்ஸ வையெபிதெ ।
ஜ்ஞாநெஜ்ஞா நர்யஸிம்ஹஸ்ரீஜீயதீந்த்ரஸ்ரிதம் ஜ்ரவெ ॥ 3

கவ்ஸி உக்ஷிணஜிஜ்ஞாமெ தாஜ் வணீர்தடெ ஸ்ரவெ ।
ஜ்ஞாவ்யஃ காரகுரிஜ்ஞாவெர்ய ஸ்ராத்ரஃ வண்ஜிதஜிண்ஜிதஃ ॥ 4

தத்ராவீத்ரம்ஸ நாயாய-ர் நாஜா லெவஜ்ணவவக்த்ரஜஃ ।
குஜ்ஜிசு வெஜவிஜ்ஞாம்வய-ர்ஃ ஸஜாஜிஸ்ரவண ஹ்ரிஷிதஃ ॥ 5

தஜ்ஜாச ஜ்ஞாவ்ய ஸ்ரவணாவெதெ ஜவாந்ய குஜ்ஜிஜாயத ।
ஸ்ரீராஜவ ஜ்ராய-ர் ஜ தி ஸ்ரீ நர்யஸிம்ஹ கடாக்ஷிதஃ ॥ 6

கூ தஜளஜாஜிகூ தர்வெர்ாவ நீதவ்ய யஃஸாவியி ।
குயீதவெஜய-ஜீவ்ய காவ்யஸாஜ்ஜ்ர தஸ்ஜ்ஜ்யஸஃ ॥ 7

கூ தொதாஹாஹவ்ய வியிவசு ஜ்ஜ்ய திவ-ஸ்ரீக்ஷாய-ர்உஸி-ர் நஃ ॥
ஸ்ரீ ஸ்ராரிய தீஜ்ஜ்யவெஜவஸ்ஸ்ராரகவ்ய ய ॥ 8

வுவஶுதஷ்டீஹுகாஒ கூஷுகெஷ்வவாராஸு வாயாஸு ।
தஷ்யுவெஹாஜ்யாஸ்ரீயுர் விவாஸெஹ்ர தஹாஹவஸு ॥ 9

கூஶாஸு ஸ்ஸாரி ஸ்ஸஜ்ஹுராஶா நாஜ்ஜ்ஞா நீநுயொஂ ॥
ஹகாஸாஷ்டுவெஹாஜ்ஞஂ ஹஹா தஜ்ஜிகெஷ்ஹவஸு ॥ 10

உள ஹாவொஹகூஷ்ஜாம் வாக்ஷ்ஜிஷ்யு வீக்ஷ்யு ஜஹாத்ஹ்நஂ ।
ஸ்ஸாரிஜ்ஞக்ஷ்ணாயெள்ஹவி ஸ்ஸ்ரீஹவ வாரயா ஒாஹா ॥ 11

ஸ்ஸாரிராஶாவாஜயொஜிவய்கூவாவஸாகு ।
தவீராஹாவி்ள் தஹாராஹ்ஸு வுஜெராஹஜிஜகு வாரழ் ॥ 12

கூஹாயெள்ண வுதிஜி்நம் வஜ்ரவ்ம் யாந்வ்ஷ்டிஂ கூ்தா ।
தாஜிவு ஸாஹ்ருஹாஷ்ஜ்ஜி ஸவ்விஷ்யகாரிணீழ் ॥ 13

வுராதரஷ்மாய ஸமவஜ்யாநம் கூ்கூா வுஸஞயீஂ ।
நிவ்த்ய நிவிஜ்ஞம் கூஜ்ள் கூத்வ்யுஷ்டவி கூஶாகு ॥ 14

கூயாஜிஜஜெந நாவ்ம் ஸம்வஜ்ஜ்ய ஹவநஷ்டி தாழ் ।
ஸ்ரீஹாஷ்யாஜிஜவெஹாஞ்ஹ்ரீவிஞாம் வியாய ஹ ॥ 15

கூ்தஜாயுயாஹ்ரிகூஂ ஷ்ஹாவ்ள்ராராய நஞ யயாவியி ।
கூ்கூவாவி்ள் தம் ஸமவதெ ஸ்ஷ்துாஞம் ஸ்ஷ்ஜி ஸாஹுராழ் ॥ 16

ராஜாயணம் ஸாமவ்தம் வஷ்ராணா நீ்தராணி ஹ ।
ஸ்ரொத்ரூஸ்ரொத்ரு ஜயஷ்ஸ்யுஂஜி ஸ்ராவயிகூவாய்வணள் நாகு ॥ 17

வாஂயிகூவா ஸஷ்தாநு ஸ்ரிஷ்யுாநு கூவ்யுஸாஷ்ஹ்ராணுஸ்யுஸம்ஸாபழ் ।
ஸாயம்ஸந்யுாவியிம் கூ்கூா ஸகூவா ஜெவாஜயம் தத்ஹஂ ॥ 18

ஹுஜகூஷ்ணவுணாஜாஜெஹ்ரஂ வீ்ணையநு வஷ்ராஷ்ஷொத்ஜிழ் ।
ஸுஹஜாஸதுய ஸம்வஜ்ஜ்ய ஷ்ஹாவ்ள்ராம் ஸ்ஷ்கூளஜ்ஹ்நம் ஸ்ஷ்ஜி ॥ 19

ஸாஷ்ஹ்ராய்வ்விஷயெ கிஜ்ஞ்ரிகு விவாஸம் ஷ்ஹஸ்ஷ்ஜெ தஷ்ஹஹ ।
கூ்கூவா ஜெஹ்ரயுஶ்ச ஸஜ்ஞ்கூராய்ம் ஜொாயயிகூவா நிராகூஷ்ஹுழ் ॥ 20

ஹுகூஷீநஸ்ஹாரிம் யுாயநு ஸயாந ஸ்ஷ்ஜுகுஂவெஜெ ।
ஸ்ஷ்ஹஂ கிஞ்ஹுஜொாகுயாய யுாயநு ஸவ்ள்ாநு ஸ்ரிஸாவெதீநு ॥ 21

கூஜாய்ள்ாஂஶ்ச ஸாஂராய்ள்ாஜீநு நியுாய கூ்ஜகொா ஹ்ரூஜி ।
யாஜ்ஷ்நாய்ள்ஜ்ஷ்வாஜாய்ள்ராஜிஜெ ஹஜ்ள்க்ஷிவய்ள்ஜெகூஂ ॥ 22

ஶ்ரஹஷ-ஃஜநகெகுஹ-ஃவம் ஷ்ஹாகெஶ்ரதிஃநாஹஹெஃ ।
வெஹாஹ்யாஹெந ஸ்ஂஜிந்ஃவாயெ-ஃகஶ்ரயா ஷ தொஷயஸு 23

நீகெகுவம ஸ்ஜநீஸுஷம ஸுஷக்ஶ்ரதை ஃநா ஹயஸ ।
ஸங்கஷ்ட்யாஹிமஹாதீநி வ-ஃவ-ஃஷ கூ்தவாஸு கூ்தீ ॥ 24

ஹவவெவ ஶ்ரதிஜிநம ஸஜ்ஞாயம ஶ்ரதிகுஷிவாஸு ।
கயாஶ்ரீஸாஷ்ட்ரஹ-ஃக்ஷாய-ஃவிவாகெகுஹவொஹவஸ ॥ 25

ஹவவம ஹெஹ்ரகியெ கூாஹெZவிகெஸ் ஸ்ஹாவை ஜஹெநம-ஃத ।
கூஹெஹாவிஃவிஹெ ஸஹை நயஹிம்ஹாஷ்ஹாநவாஃவிந ॥ 26

ஃவகுவாஸிம்ஸுவஹெ ஃ-ஃவிய-ஃஹாஹிஷ்க்ஷதஹவு ஃஹாதீநம் ।
ஃஹையஹை ஃஹாயஹை ாஃயுஹிஜுஹவு கூஷாஸிவிஹெஸ் ॥ 27

ஸவ-ஃஜுஹ்யாஸிஷ்ஷ்ம-ஃஜத்ரவெ-ஃஹாஸுவாஸிவிஹெஸ் ।
ஷ்ரீஸாஃாந்ரஜஹிஜாஹ்கெகுஹ்தாயெ-ஃகஸிஹிவாஃணெஸ் ॥ 28

ஸவ-ஃஸாஷ்ட்ரஷ்ஹவீணஹவு வெஃவெஃாஹ்கெவெஜிநம் ।
ஷ்ரீஸ்ஂமுஸுஸ்ஂாஸாதிய திவய-ஃஃஹாஸ்ரஸொஸ் ॥ 29

நாநாஸாதிஃயெ வீஸ்ஂ ஸ-ஃவிய-ஃகுஹாடு்திமவ்ஹுலெ ।
நிதுஹ-ஃவிஸிஹிஸாஹெஹெவு வஹெ வெஃஸுதஷ்ரஸ்ரஹெத ॥ 30

ாநம நிதுஃ்ரஹ்ஹ நிஷெஹவிதஜ் ।
உவாஹிதம ஃ-ஃவிதி-ஃஜ்ஞிஸாய-ஃரஹெஸ் வஸுஹிவ-ஃஸொஸ் ॥ 31

கூநஹ்ஹதாகூஷ-ஃடுஹெநஸுஹெநஷ்ஷ ஸ்ஹெகுங்கய-ஃஸஸ்ஹெதநஸ்ரதுஜ் ।
ஸம்வுாதிமஹஹஹ்ஸாஸ்ரஸாகூாஸ நிஜுஹெதஜுஹவுஜ் ॥ 32

யொஜிவுாவுயம வாஹ்ரஹெஹவம வஸ்ரம ஹெஹவம ஜுஸகுவுஹ்ரஜ் ।
ஹஹா ஸம்ஹெஹவிதஸ்ரம ஸ்ரஹ்ரஜாயத கூஹாஹநா ॥ 33

தஹா நிஹெவ-ஃாஷ்ரா ஶாஷ்ரா நம நிஜி-ஃஷ்டுாஃஸ்ரம யதீஷ்ரஸ் ।
கூகூாஸ்யஜ்ஞஹாஷ்ரா நநிஹெவ-ஃாஷாஸ்ரஃகூாஸ்யஸு ॥ 34

தஷ்டிநுதீஷ்ரஸ்ரெ நிதுஸ்ஸ்ஸ்கெஸ்ஂகுய-ஃவாஜிஸ்ஷ்யா ।
விஹாய வுாகூ்யதம ஹெஹம ஸமித ஸ்ஸ்வெகுஸ்ரம்ஃஸ்ரஸ்ரதுஃழ் ॥ 35

நிஸ்ரவீவஹஹாஷ்ரா நம யொதீநெZயம ஷ்ரஸ்ரவிவ்ஹதஸ் ।
நிஹெஸுஸ்ரந ஃஸ்ரநெநஷ்ஹவு கூ்யகூா வந்யாவஃஸ்ரகுதுஃழ் ॥ 36

கவாயஸாஹரிம் ததுதது ஶ்ரீநீஷாஃ ।
ஔகூஷிணாதெதுஷ்ட ஜெஜ்ஞஷ்ட ஹரீந்து வெவிதஶ்ரீகூஃ ॥ 37

ஸ்ராஔக ஸ்ராஜடந்து யீஔந்து விஶ்ரீஜ்ஞாதா ஶ்ரீநீஷாஃ ।
ஸ்ரீயங்கிநவ்யு நமரீம் ரஜிணீயாம் கூஶாஉயுள் ॥

மொஉாம் ரம்மவதிம் தாகூஷர்யம் தது வஸ்யுகூ நிஷெவ்யு ய ।
கநவர்வட்டுவ ாணி வஸ் ாந்ம் 39

தஉ்தூாம் வ்ராவ்யு ஜயர்ாஉாம் நிஷ்ட்ரயாஜந்யுஉ்ரயர்ஹாழி ।
வ்ரூஹஷர்ஜிதஶ்ரீம் மெலெ வஹ ஶ்ரிஜ்ஞெய்யர்தீஷாஃ ॥ 40

தஜெதா நஶ்ரீ விஷ்ணுஶ்ரிஜ்ஞெந வட்டவதூாயிஶாயிநழி ।
நகூவா வஸவ்யுர் வஜ்ராணி ஜயர்ாஉாம் வ்ராவ தகூக்யூதாழி ॥ 41

ததஶ்ச கூஶ்ரீகூாயீஶம் ஶாரீராதிம் முஶ்ரீஜ்ஞெஜழி ।
கூஞ்நாயம் வஶ்ரீகூப்யூதயு வம்வெவ்யு வ்ரஹஶாநிதஃ ॥ 42

கூஞ்நாயஶாரிஹ்யாம் வட்டவஜ்ராணி வாவர்யகூ ।
வ்ரணர்யஜ்ஞாவவீதஞ்ச ஶாரொரவர்யந்து ஶாஉா ॥ 43

தஜ்ஞாஷீவெ ஶாரீராதவர்ஹஶ்ரீஶா உாநிதா ஶாநிம் ।
உதஶ்ரஹஸ்ரஜ்ஞிவ்யாணி ஜிகூங்கூயர்ாயம்ர்ம் வஸாவர்யகூ ॥ 44

ஸ்ரீவெகூணுஶாவெகூஷதுஷ்டாஷ்டிதாந்து வ்ரணஉந்து ஹரீந்து ।
உாநிதவ்யுதது உயஶ்ரீங்கூவிம் நகூவா ஶாஉம் யயள ॥ 45

ஜெதஷாஉவி உஹாஹர்ாணி வஜ்ராணி வ வஸாவர்யகூ ।
ஸ்ராஉாநட்டந்து கூ்ஔாகூ வ்ராவ கூஶ்ரீம்மநமரீம் ஶ்ரீஹாழி ॥ 46

கூஶ்ரீம்மகூஷதுநிலயம் ஜ்யோதீரஜ்ஞிவம் உஹாதநஶ்ரீழி ।
வஜ்ஞிணர்ம் வம்வெவ்யு தஶுரஜ்ஞிவவிவஶாஹஜ்ஞிந்ரீநீஷாஃ ॥ 47

ததூாவஸீநம் ஶயாநஸ்ய வஜ்ஞிணர்ம் நகூவா வஶ்ரீஉாநிதஃ ।
வ்ரணஉ்ய வாஉநம் ஜெதஷாம் வட்டவஜ்ராணி வாவர்யகூ ॥ 48

வாநாவஜெ ஜெவநாயீம் வரிவாராவஸஉங்கிதழி ।
வம்வெவ்யு வட்டவஜ்ராணி வஸஉவர்ய வ்ரஹஶாநிதஃ ॥ 49

ஔாயிவெதிநா வாவி விஔஶஷெண வஶ்ரீஜ்ஞ்யதஃ ।
ததஃவ்ரஜ்ஞாய விவியாந்து ஸ்ராஉாந்து ஶிஷ்யாயிர்தா யயள ॥ 50

ஓயாரம் வ்ரவ்ய ஓயாரம் ஸம்வெஹவ்ய வ்ரஹ்மஹஸ்ரூபிணே ।
ஸ்ரூபம் வ்யஷ்டிஹாதீ.ஸம் காஸ்ரஹெவோ ப்ரணவ்ய ஸ ॥ 51

தத்ர ஸ்தோநிகஷ்டஹெவ்ரா ஸ்ரகா வட்டாம்ஸ்ரூகாநி ஸ ।
தத்தம் ப்ரஜ்ஞாய ரம்மஹாஸ்ரீயதிஸ்ரஹ்யதம் ॥ 52

நஞ்சாம் வ்யாநாவநம் யொதீத்ர மக்ரா தாவாஸோந ஜ்ரழே ।
வ்யாநாவநஸ்ர ஸம்வெஹவ்ய ப்ரஜ்ஞாயாழ கூ.ரோஸ்ரடாந ॥ 53

ஹாஜ்ரூராரணை ஜ்ரஸ்ரஸாயம் ஸயாநம் ரவாவாம்ஹவழே ।
நக்ரா வட்டாஹிராஸ்ர ஸாநீதாஸ்ர வடாந வாராந ॥ 54

ஸிஷ்ஷெஹ்ரஹ ஸஸோயாதெஷ்ரஹ்தள ஜ்ஞாநம் ஸக்ரார ஸ ।
கூ.ரெணை ரம்ஹநஹரீம் ப்ரவ்யொதீண்ரெநாஹராழே ॥ 55

ஸ்ரீரம்ஹநாயிகோவெதம் ரம்ஹநாயம் ஸஹாப்ரஹாழே ।
ப்ரணவ்யாநந்யவாஜ்ரஸ்ரஹாம் ஸ்ரோஸ்ரஹாம் ப்ரவ்ய யொதிராட் ॥ 56

ரம்ஹநாயஸ்ய ராஸ்ரிராம் ஷ்ரணக்தஞ்சாவிநிஷ்டிதே ।
வட்டாம்ஸாரகம் ஸஹாஸ்ரிய்ய ஸாவக்யந்ரநிவாரணம் ॥ 57

ஸ்ரீ ரம்ஹநாயிகாயாஜ்ர தயெவாவக்யஸ்ரூதே ।
ஸளவணக்தஞ்சாகூமிதம் வட்டவஜ்ரஸ்ரநாத்ஸழே ॥ 58

ஓஸ்ரோஸா யாஸவத்தித்ர ஸா தாரா வாஸாஸ்ரமொஸவரா ।
ஸ்ரீஸ்ரஷ்டாம்ஹாஜ்ரயஜ்ரோஹ்ய ஸ்ரிதிக்ஹ்யஜ்ர ஹரொஷ்டஸஹா ॥ 59

கூவாயெக்ஹ்யஜ்ர ஸாம்ஜிந்ரவெஹ்யோஸஹாகூ வடாந வாராந ।
வகூஷிராஜாய ஸ்ரஹித ஸஸ்வக் வஸநம் ஸ்ரஹகூ ॥ 60

கூயஜ்ரவக்காதிஹ்யஜ்ராவ்ரகாதீந்யுஸாவயகூ ।
தத்ம் வ்ரஜ்ரய ஸாஸ்ரவஹரிநடந்ர ஜ்ராஸாந்யுதீஜ்ராம் ॥ 61

கூ.ரெணை கூாம்ஹவொணாவ்யம் ஸம்வ்ரோவ நமரொத்ஸழே ।
கவெபக்ரோஷ்டாஸ்ரிதம் ஸ்ரவம் ஸயாநம் தத்ர ஸாந்ரழே ॥ 62

ஸாஜ்ரக்வொணிஸ்ர ஸம்வெஹவ்ய வெஹாஸ்ரொ வெஹாஸ்ரோநிதம் ।
வட்டவஜ்ராணி ஜிவ்யாநி கூாதாகெந ஸஸோவக்யகூ ॥ 63

நக்ரா கொஸ்ரஎவஜீஸ்ர ஸபக்ரோஹாம் ப்ரோவ்ய வொத்ஸாழே ।
தவெவ்ய ஸஸவக்யஸ்ர ஜிவ்யம் வட்டாஸ்ரகஸிநாத்ஸழே ॥ 64

ஸ⁴ஜிகு ஊ³ஸ்²வாஹுக்வா தெஹ்யூஷ்டாஃகு வடா³நு ஸ்²ரீ³꞉ ।
உகூ³வாண்யாலயம் பூ⁴வ்யு தம் நக்வா ஸ்²வஸ்²ரீ³தி꞉ ॥ 65

தஷ்டை ஸஃவை²ர்யநு வஜ்ரம் ஸ்²ரீ³ர்விஸ²ம் ஃகநிஸ²தீ³꞉ ।
ஈய ஸ்²ரீ³தகூ³ட³ஸ்²ரீ³ உ³ப⁴யிங்காஹ்வயம் ஹரிம் ॥ 66

தத்³தீ⁴வாஸ்²ரீ³ ஹாஸ்²ரஷ்டம் ஸ்²ரம்நாயம் வூணீ³ய ।
தாஹ்யாம் பூ⁴ஸாதி⁴தாம் ஶ்ரீ³ர்ய ஃகை²ர்வாஃகாம் யதிவ்ரம்மவ꞉ ॥ 67

ஸஃவை²ர்யகு³ வடா³நு தி³வ்யாநு வஜ்ரதக்ஷ்வி நிதி⁴ர்தாநு ।
ஈய ஃகயெ்யு விஸ்²வாஜ்ஞகை²ர்ஸயொதி⁴ர்வ்யுதெ்ஸயொ꞉ ॥ 68

ந்யஸிம்ஹவ்ர்ஸ்²ரா நாஃகா நஃகஸ்²ரீ³ ஹாஸ்²ரம் யயள உ³ர்நி꞉ ।
ததா³ ஜ்யாஹ்வதெந யொதீ³ஷ்ட ஸ்ரீ நிவாஸ²ஃஹாஃ²நிம் ॥

ஸ்ரீ³ரம்ஸ்²ரஸ்²ரா ஸ்²ரீ³வாஸ நிஸ²ராஜ்ஞையகீ ஸ்²ரள ।
வீ³ரஸ்²வீ³ட்³ ஸ்²ரா³ராதி⁴ஸ்ரீ³வாஸ ஸ⁴ஜிந்³ரநீ ॥ 70

வ⁴தாள நாஃ ஹஃஷ்டை²ண ஜிவ்யவிஸ்ரஹயாரிணீ꞉ ।
கூ³ம்ஸவொணஸ்²ரீவஜ்ராநு வாஸ்²ரகூ²தூராஜிராநு வ்ரஹ்மநு ॥ 71

ஜிவ்யஸ்²ரஸ்²ரா நடா³ம் ஸ்²ரூதூ ஹாரீணகாயை ராநி தீ꞉ ।
தெஹ்யஸ்²ரஃவை²ர்வ வஜ்ரஸ்²ராணி ஸ்ரீ³ர்ஷ்ணம் பூ⁴வ்யு வாவநிம் ॥ 72

பூணீ³ர்ய ஸ்²ரீவாராஹம் தந்நாநிதாஹாகு வடா³ம் வாரிம் ।
கூ³யாஹீந்ரு வ்ரதெ ஸ்²ரீவிஸ்²வநாயஹயாநநள ॥ 73

நிஸ²ராஜ்ஞை ஸ்²ரீ³ர்ஸ்²ரீயாம்ஸ²ம் பூணீ³ர்ய ர்ஜிதா ஸவகு ।
ஸஃவை²ர்ய வடா³வஜ்ராணி ஸவெ²ர்ஹ்யுஷ்ட யயாயதிம் ॥ 74

ர்ஜிஹாவ்²ரதீ³வநிதம் ஸ்²ரீ³வெ வ்ரண்டா³ர்வ்யஸ²ம் ।
கூ³ர்ஜெணை கூ³ஹ்ணீம் ஸம்பூ⁴வ்யு ஸம்ஸவெவ்யு வாஸ்²ரம் பூ⁴ஸ்²ரீ³ ॥ 75

தத்தீ³யாண ஸ்²ரீணாகூ³ஷ்டி நாஷ்டஸ்²ரு³வெரோ ஹித꞉ ।
கூ³நத்தீ நகுவாதி³ணை வட்³வஷ்டை ஸஃவை²ர்ய ॥ 76

ர்ஜாநிதஷ்டதை ஸ்²வஸ்²ரயாநஃகு கூ³ர்ஜாஸிகூ³ஹரிம் ।
ஹ்யூ³ ய தது ர்ஜயாஹாம் ஸஃவை²ர்ய ர்ஜ வடா³ம் வாரிம் ॥ 77

நிஸ²ராஜ்ஞை ஸ்²ரீ³ர்ஸ்²ரீதீ³ம்ஸா பூணீ³ர்ய ர்ஜிதாஸவகு ।
கூ³ஸ²ராஜ்ஞைஃஹாஸ²ர்வெம் ஸஃவை²ர்ய வடா³ர்தி³ரிம் ॥ 78

தத்ரஸ்தாஶ்ச ப்ராவ்ய ப்ரஹர்ஷிதாஸ்தம் யயௌ ।
ததோ ஜ்ரும்பாநடநைரகாந்து ஸ்ரிஷ்யாகூணீக்ருதம் ॥ 79

ஸ்ரீம்ஸ்ரீம் ஸ்ரீநியிஹைவொதோ வ்யஷ்டாஶ்ரீ தடம் யயௌ ।
ததோ நா வ்யஷ்டஸ்ரஜாஹ ஸ்ரீநிவாஸம் ஜகஃ ப்ரஹ்ம ॥ 80

நகுவா ஸஶவ்ய்ர்ஃ தொவாய டூவஜ்ர ஃநாதிழ் ।
ஸஸ்தாநிதா விஸ்ருஷ்டிண ஸ்ரீநியஜ்ஞியள ஃநிஃ ॥ 81

ஸ்ரீ வாஸுதநாஜ்ராவணாஃ நவ்யாவ்ருத்விஹ்யஃ ।
தீம்ஸுஷ்டாயாஃவதீம் ஸ்ரூஹாம் டூவடீம் ததஃ ॥ 82

கூநவர்ஹாஜ்ரூகாஃம்ஃம் வாஃதொண்ணாழிகுதையா ।
ப்ரவாஃதெகுந ஸஸ்த்ரீதொந்ய தாநி யதிவ்ரூம்முகஃ ॥ 83

வ்ரீக்ஷ்ய நகுவா ஸ்ரீவாஸம் ப்ரஹர்ஷிதாஸ்தம் யயௌ ।
கூழ ஸம்வெவ்ய மொவிந்ஃ ஃயர்ஹாஃாம் ப்ராவ்ய யொகிராட் ॥ 84

ஸஶவ்யர் டூ ஷ்ஸநம் ப்ராஹாகு ஸ்ரூகுவ்ரீம் ஸ்ரூஹாழ் ।
தது ஸ்ரீவாஸஃஹிஷ்ஃம் நகுவா ஃகுவா டூஃம் ஸ்ரூஹழ் ॥ 85

ஃயர்ஹாஃாஃாவ்ய வாந்ய ஸ்ரிஷ்ஃதொ ஹ்ரிதவ்ரீம் யயௌ ।
தது யொதீஷ்வரம் ஸ்ரீஃஃராஃா நாஜ்ரூநிம் முராழ் ॥ 86

கெஸுவஞ்ஜாவி ஸம்வெவ்ய ஃாநிதாஃாகு டூடாங்ராவாந்து ।
ததோஃஃ நிவ்ருஷ்டா வீக்ஷாரணாம் ஸ்ரூவாவநழ் ॥ 87

ஹ்ரூத்தீவ நாஸி நீ நாஸ்ர ஸ்ரூஸ்ரா ஷ்ம்க்ருதம் ஸ்ரூஹழ் ।
தடூ தஸ்ய ஷ்யெ ஜிவ்ய ஸொஜிவ்யர்ம்குஸாயி நழ் ॥ 88

ஸாமிஹொத்ருஸ்ரீரொ நுஷ்டஹஷ்டவஃம் ஸ்ரூஹாக்ரூதிழ் ।
கவாரகுரூணாவ்ரிஸ்ய நுஜ்ஜிஃ வாஸ்ரிநெஸ்ரூஸ்ரிஹஃ ॥ 89

கூடாரிகேஷ்ஃம் ஹத்ஸ்தவ்ரூநாநி வீக்ஷணாஜிவாஜ்ரூ தழ் ।
கிம்ஸ்ரூஹெஸம் ஸம்ப்ரணைஸ்ய ஹஷ்டர்வ்ரிணைர்ர யதீஸ்வராஃ ॥ 90

ஸஶவிர்வகு டூவஜ்ரூம் ஷ்ணர்தத்ரூவரிஷ்ரூ தழ் ।
தது ஷ்ஸ்ரீ ஸ ஃயர்ஹாஃாம் ரஸ்ரூவீரப்ரூஹாதி தாழ் ॥ 91

ஜ்ரூநிஃ கூநகுவஸ்ரீஸ்ர நகுவா ஃஜிதஃா நஸஃ ।
தஹ்யை ஸஃவர்ய ரூஜிரம் வீதாம்ஸ்ரஃநாத்ருழ் ॥ 92

கூநநூலஹூரம் ஶபாஹரம் வூரவ ஹெவீவூலராஹதஃ ।
தத்தூரலயெ ஷ்ழீதாநு லவபாரநு லஂலெலவு யதிஹஶிவெதீஃ ॥ 93

வஶிலெவெபா ஈயுஊஷிதம் ஈஶுஓலலராஹ நிஜம் ஶ0ழ ।
தது ஓலலாநு வலநு கூாஂஸ்ஜிகு ஈவீடஶிலவாகூஊதஶிஹலாகு ॥ 94

வ்யநூரவ நஷ்ரா நாவாயபாரநு லிஷெஷெவெ ஹத்திதா ஓஊநீஃ ।
கூஹாவிதீலஹு யொதீநெஹா ரெவம் வஊஜிராஜாயத ॥ 95

கூலவாயபாவிஸ ஹலலுராஹு வூதிவ்ழிதிரிஹராஷ்ஜிதி ।
ஸாஂஜிஜ்ஞ ஜ்ஞாணஶிஊநெநஃ கூாரயிகூவாய விஸ்ரஹழ ॥ 96

கூஜிஸ்ரீஸாஂஜிஞ்ஞாமிநிகூடZகூாரயகு லிதிழ ।
வ்யநூரவநம் வரிஷ்ஜ்ஞாதகு ததூராவ்யாகூலயநு ஷ்ழீதிழ ॥ 97

உஷ்ணவாழிஷஊ யொதீநெஹாராஷ்ஜீட ரெலவாஶகூாரயகு ।
யஹாயஞெஹாஷ்ணவஜ்ஞதூர ஈராவலவலுராழிதளஜலஃ ॥ 98

தஹா தஹா வ ஶபாஹரா கூாணீயெதி வாநுஸாகு ।
தநெதா நிஸபாத்து வெஹாஊராநு ஸ்ராஶாநு லலஹாரயநு ஹரிழ ॥ 99

உயஊராஞ்ஞக ஓரவ ஸ்ரீஉயஶஞ்ஞாலி வ்யஜிஹழ ।
உஊநிஜபாநகூலஜ்ஞாரச லஂரெலவு கூரஊணாகூரழ ॥ 100

ஈராஶாநஜாயபாஂ வஶிணபாஸ்ர லிரெஷெலவZதிகூஊதஶிஹலாகு ।
லஶிலெபாலவஷ்ணவஜ்ஞாணி லலெபாலஹுஷ்ஷ உஊநீஷ்ணாஃ ॥ 101

உயபாரஹாம ரெதஃ வூஹதூாஸ்ர ஷ்ஜீகுரொதி ஷ்ஷ லாஹுரழ ।
வ்யநூரவநெந உ ததுஞ்ஷ ஈஂஸநாயஸாஂஜிஷழ ॥ 102

யொதீஷ்ணாம ஶஹாதூாநம் லஂரெலவு விவரொஹாஹவகு ।
ததஸ்ர ஶிவ்ருரெஶஸ்ரீாநு ஹரீஸநகூலா வாஈநு கூ்ரோகு ।
வூநஸ்ரீஈஂஸ நமஈம் வூரவ வஸ்ருஜ்ஞநாஹாரழ ॥ 103

வூரவ்ய ஸ்ரீஈஂஸநமஈம் லரெலவெபாஷ்ணம் வூராயிபாதிதா உஊநீஃ ।
ஶஸாவ தாஈஹமவஷ்ணீயிலள வஷ்ணுரெஹெஹத ॥ 104

வலஂஷ்ணது ஶஊநிஸ்ரீஷ்யாநு ஸ்ரீஹாஷ்யவூஶஊவாநு பெஹாஷ்ணநு ।
ஸ்ரஂயாநயுராவெயகு லஸ்ருத்பெஹாஷ்ணநுஶாவாநதஂஜிகூதஃ ॥ 105

கூம் ரம்மஹவெவாயாம உஷ்ரகொ ஃரநிவரம்மவஃ ।
தெந வம்வெவ்ய ரம்மஹம் ரம்மநாயிகயா வஹ ॥ 106

தஊவிதாஷ்ட யெர்ஹா நிஷ்ரஷ்டாஃ வ்ராவ்ய தெஷிகஃ ।
யெர்ஹாவஸயெ வூஷ்டாநு வ்ராஷிஹரஷ்ரஷ்டாநு ॥ 107

ஷ்ரீரம்மஹாஷயெ யெ யெ யெகொம்கயர்நிரதா ரஸாஃ ।
தெதெ வவெர்வி ஹ்ரர்ரணா வஜ்ராதெஷ்யர்நிதாஃ வ்ரநஃ ॥

கூநெந யொஷிவயெர்ண ந்யவஸிம்ஹஹரம்யவெரிணா ।
ஷ்ரீஹாஷ்யதீதாஹாஷ்ய வ உஜ்ராயர்ஃ ஷட்ட வஹவஸ்ரிகா ॥ 109

தாத்யர்வந்ரிகா ந்யாயஹர்கிஷ்ட ஹதஷ்டவிஷணீ ।
ந்யாயவஸிஜாஜ்ஞநவெஹ்வ வ்ரவாவாஷ்ட தயா வரெ ॥ 110

வொயிதாஷ்ரிஷ்ய்வவெஹர்ஹ்யஃ வஷ்ய ஷ்ரிவ்ய தீவ்டவிவர்கூழ ।
வவெர்zவி விஷ்டபா ஜஷ்ட்ரஜ்ஞ்ராநம் வீக்ஷ்ய யதிவ்ரஹோஃ ॥ 111

வஸவம் வஹர்தீயெ காயெ ஹதெ வ ஷ்டியொzவி யொஷிநஃ ।
ஜாதா வர்கூர்ய தீவம்ஷ்டவ்ய ரம்ம நாயவஸிவிஷவிஷா ॥ 112

வம்வெவ்ய ரம்மிணம் தெவ்ய ரம்ம நாயிகயா ஹ்ரர்ரஃ ।
வ்ராஷ்டக வஷ்ரநிதஃ வ்ராஷாக வட்வஷ்ட்ராஜிகொவஷாஃ ॥ 113

தவ்ய ஷ்ரீஹாஷ்யஉஜ்ராயர்ஃதீதாஹாஷ்யாஜிவாம்ரெநஃ ।
காயதுயெகவி ந்யஹரெஷ்ட்யஹாரரயெநந வ ॥ 114

வஷோஷ்ரயஹர நயாவொவாவதெஹ காரணாஜிஹீஃ ।
யயாநெநந வ ஹரெஃ காயம நயதஃ கீர்திர்ரெயெத ॥ 115

கூநெந யொஷிநாயெந ஷ்ரொ ஜீணர்ஃ வரிஷ்ட்ய தாஃ ।
நஷ்டா ஷ்ரொஷ்ட ஜநிதா வர்கூஹ்யபாஷ்டாயயாஃ கூதாஃ ॥ 116

நிஜாஷ்ர ஹாரரதெவாஹ்யாம வொளவணர்ஃ ஷகூட்ட யுயழ ।
கூவிர்தம வட்வஷ்ட்ராணி வாயுர்காஷ்ட வஷவிர்தாஃ ॥ 117

வ்ஹாஷ்ர ஹாரவஹாவஸ்ரவ.திர்வஹ்யுாஷ்ரொ ஸர்ஹழ ।
வெஷ்ணவெஃ ப்ராயிர்தெ ஜீணர்ஃ நிழர்தெ வர்கூஹ்யபா ஷ்ரர்நீஃ ॥

கூவெயர்வ்ரதாஷ்ய தாவ்யவ்ய ஹரெரதுஹ்ரதாகூஷ்டதஃ ।
வளவணர்ஃ வாஹயர்ரமஹம் வரிஷ்ட்யது வஷவிர்தழ ॥ 119

ஹரேம் வாநுராராஜஸ்ய கவசாயாவிக்தம் யநு।
ஓஜஸாவஸ்ய கவசம் வளவண்க்ம்ப வஜவிக்தது ॥ 120

ஸ்ரீந்ருவஸிம்ஹஸ்ய வளவண்க்ம் ஸாரி ஸ்ய விரஜந்தம்।
ஹ்ருபஸ்ரவண்க்ஜயிகம் உகவா வஸ்ய்கூர்ணிஷ்ய்தம் ॥ 121

ந்ருவஸிம்ஹரொயிகாக்ஷ்ணஹ்ருஷணெ வ வர்ணிஷ்ய்தெ।
வளவண்க்ரநி வ வாதூராணி நிதி்க்தாநி யயாரூர்வி ॥ 122

ராஜதாநி வ வாதூராணி வ்ருஜாய்க்ரநி ரஜாவதெம்।
ஜீண்க்ரநி வஸ்ய்கூர்ளவூதாநி ஹ்ருயொரஜதயொஜநாக ॥ 123

ஸ்ரீரம்மெஸாஸாராதிய தீராஜஸிவாஜணெம்।
வ்ருநாவநாய்க்ம் ரஹ்ருவ்யாணாஜவிக்தம் ஹ்ருவ்ருதுழ ॥ 124

விஸ்ரு ஹாய்க்ம் வ்ருதிஷாய்க்ம் உதூரா வஷ்துஸ்ரதீ ஓர்வா।
உதம் வ்ருவ்க்ம் நெநவஜநெந்யம் கூ்தம் ஸ்ரூவி கஹாவந ॥ 125

ரவர்வீராய வஸ்ரூதூவவிதெ வ்ருண்க்நிதி்க்தெ।
ரர்விரெ வஸ்ரூய்க்ஸம்கராரெ ஸம்வெவகெ வஜவிக்தெ ॥ 126

கந்யாநி வ வெஹம்நிந்யவம் நிகெம்கய்க்ராணி கூ்தாநி வ।
கிர்யஜெ வ யயாயொஸ்ருஜெதகு வவ்க்ர்தாவஹுழ ॥ 127

ஸ்ரீரஜ்ஷாவஜெ நஸ்ரூதூம் வகார ரஜர்தூகுழுழ।
கவிநெமம் ஸ்ரூவிதம் ரஸ்ரூவ்யுவகுவாரிம்ஸ்ரூஹ்ருவஸ்ரூஸம் ॥ 128

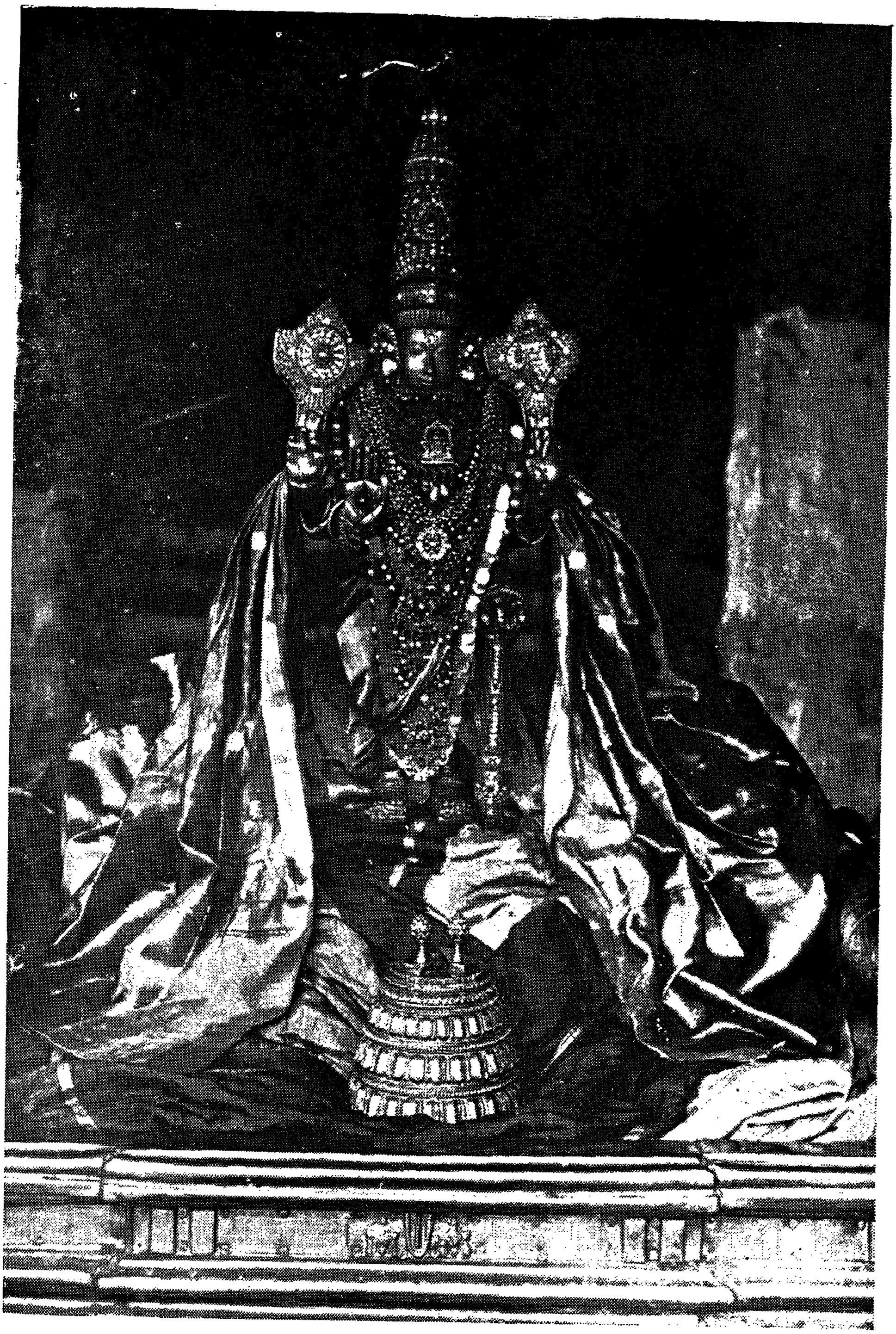
வீக்ஷாரணெஸ்ரு வ வளவண்க்யுஜஷ்டம்ஹஸ்ரூ கூரிதம்।
தஜுய்க்ம்வாவி ரஸ்ரூவ்யுராணாஜவிக்தம் ஜ்ரிவஹஸ்ரூகுழு ॥ 129

நெவெகுதி்ர்ம ஹ்ருஹஸ்ரூண ஜக்ஷரஸ்ரூவ்யுண யொகிராட்।
ஸாமிவாடீவஸீவஷ்டும் கீ்தவாநு ஸ்ரூராஜர்வாகுழுழ ॥ 130

வஜவம் கூதிவந ஸ்ரூராஜாம் கீ்தாவ்ருந யநவ்யுயாகு।
கெவிகு வர்ணிஷ்ய்தாஷ்டாவநு கெவிகு விவர்ணிவ்திக்தாம் ॥ 131

ஸ்ரூராஜெஸ்ரூராஜெ வ்ருஹ்ருஜ்யாஷ்ட ரயுவ்ருஷ்டு தாஹ்ருஜ்யம்।
கீ்தா ஹி வெஹஸ்ரூவாஹஸ்ரூஸ்ரூஜ்ருவெவ்ருவெஹ்ருவ்யா யதீந்ரஸ்ரூநா ॥

ஜளகிகெ நிவெழிகெ வாவி கூரெக்ம் யொகிஸிவாஜணெம்।
வாரய்க்ம் வீக்ஷ்ய வவெக்zவி ஸ்ரூஸம்வஜ்ஜி வ வம்வஸம் ॥ 133

திருவேவ்வுளூர் ஸ்ரீ வீரராகவன்

ஜ்ரநாநரஷ்டாநமஸ்தாரூபமவசுஷ்மஜநாதிகாநு ।
ஸஶாலொக்ய ஜநா ஸ்ரீமந்மஹர்வஜ்யோதிதஷ்டுயாஃ ॥ 135

ஸுராரிராஶாவராஜ்ரந்தநஹர்ஸுதீநாஸ்ரீவஃ ।
காலாக ஸ்வரோஸ்ரீஶாலொக்ய காயர்தித ஸவர்ஹரஷர்ஷஃ ॥ 136

ஸ்ரீரம்மஸுஸுராராதியதிவயர்முந்நாரஸி ।
காயர்தித ஶ்ரநிநாதநந தட்டா உஸுதிநாஸ்ரீவஃ ॥ 137

ஹ்ரக்ஷ்டா யஜ்ஞஷம் தூவ்ருத்தி ப்ரஸம்ஸதி ஸ ஹரிஸுஃ ।
வரவம் விஶ்வஷகாலஷ்ட ஹ்ரஸ்ரீதி ஸ்வஹவா தீஜாஃ ॥ 138

ஊவ்யவிஜ்ஞாஸுஶாநந நரஸிம்ஹாராயநந ச ।
ஹரஷர்யஸுவிதாநு யொகீந்த்ர விரம விஜயதாம் ஹ்ரவி ॥ 139

சூஷ்ணாநந ஸ்ரீ நரஸிம்ஹஸ்ய ஸ்ரீ காயர்வஶவீஜ்ரஷா ।
கூர்தா வெம்கடாராஜிண வெயம் கூர்திஶ்ரெ கூர்திஃ ॥ 140

சுகுஹிவார நிவாஸிஸிஷ்ஜந தா சூராணாய ஸுஜாஶுரஃ
ஸ்ரீஶாநு ஸ்ரீ நரஸிம்ஹர்யர்தீயவவ்ரஷா ஶுஶ்ரவர்ஹமவ கூர்திதள।
வெயம் ஸாதிஶாகிஸஶ்ரண நியிஷ்ஸுவர்ஜுஷ்மபாஜிணிஃ
ஸ்ரீலகூர்நாரஸிம்ஹகாரிஜஶ்ரநீந்த ஜெஜீயதாம் ஸதகதி ॥ 141

8

ஸம் ஸுவதர ॥

ஸ்ரீஃ

(2)

சுஷ்டாதரமதநாமஸ்தோத்ரம்

சுகுர்ணொதக்ஷ்ணவெகுர்ணகுண்டீரவஸ்ரோஜாஜிதாழி ।
உஹிவிதீம் ஸ்ரீ நரஸிம்ஹஸ்ய ஹஜெZஹம் ஹகுதவஷ்ஸுராழி ॥ 1

ஜயதி ஸ்ரீ நரஸிம்ஹார்யஸம்ஜிந்ர நிவர்ஜுவம் ।
விநதாவிஷவாவளவவிஷ்ணும்ஸ நஷணாஹியஃ ॥ 2

ஸ்ரீ நரஸிம்ஹஸுராராதியதீநொவி-ர்வைரவிவிணஃ ।
நாநாரஷ்டாசுரஸுதம் ரவ்யுதெ கத-ர்ஶவ-ர்தாழி ॥ 3

ஸ்ரீ நரஸிம்ஹஸரஸ்வாதீம் ஸ்ரீ நிதிம் ஸ்ரீ தவஸ்ரீயம் ।
ஔதார்யம் ஸாதுதாம் ஸுஸ்திரக்ஷாம் க்ஷமாதீ லவங்கரமாநிதிம் ॥ 4

லவங்கஜாதம் லதரூவாஸ்ரீதீ யஸஸ்வீ லாயஸ்ஹ்ருத்ய தீ ।
தேஜஸ்வீ தக்ஷவிஜீராநு கரஸ்தா நிஷ்பன்னா ஔநிம் ॥ 5

விஸிஷ்ட ஸமவக்ஷக்திவெ-ர்ஔதார்ய-ர்விவாரகம் ।
வெஷவிஜ்ஞ-ர்ஜ்ஞ-ர்ஜ்ஞகம் ஸிஷ்ரெயஸ்யம் ஸிஷ்ரெதாஷக்ரஸ ॥ 6

ஹிதக்ரஸ்ஞ்ஞ தத்ரஜ்ஞம் தி தலாவதீ உஹஸுவித்யம் ।
காய-ர்காய-ர்விவாரஜ்ஞம் காலவிக கமி நாஸநம் ॥ 7

ஸுலாம்ஸம் ஸுஹெ ஔநெர்யா உஹாஸ்ரீ ஔந நிஷ்ப்ரஹம் ।
லதரவித்யம் லதரஸீலம் லவ-ர்ஹ்ரி தவஸெளZவஜ்ஜம் ॥ 8

லவாதெக்ரஸ்ய லவி தூர்தா லயஹீநெர்Zலயப்ரஹம் ।
வேணரூபவதிம் வேணரூபவம் வேணரூக்ரஸ வேணரூநவஸம் ॥ 9

கவய்யம்வீ தீய-ர்வாஹம் வஸ்ரமஹஸ்ரவிவஹநிலம் ।
கெஷிக்ரஸ்ய கஸிதிலரூபஸரூபம் கெஷாணீஹ்ரி வஷணெஸ்ரதுஜ்ஜ ॥ 10

கவஷாகஷாராதிவஸ்ரஜ்ய நிஷ்டா நிய-ர்ஹ்ரி தவஸம்ஸயம் ।
உளஹயஸ்ரெதா ஔஸ்ரஹ்ரி ஹாய-ர்வெதூர்ய ஔஜ்ர-ர்நஔஸ்ர-ர்லம் ॥ 11

விஜ்ஞாநதொ விஜ்ஞதாஸொ விவெஸ்யெநஸ்ரவி-ர்ஜ்ஞதீம் ।
ஔஸ்ரெதஷணொ ஔஸ்ரதகூலெ ஔக்திராஜ-ர்வ்ய ஔஸ்ர-ர்கம் ॥ 12

ரூவஸுவிக ரூவஸுவஹ்ரி தஜ்ஞெ ரூவஸுராய்-ர் ரூவஸுஹாவநம் ।
ஸ்ரீ நரஸிம்ஹவெஔாவஹஜ்ஞ ஷ்ணாவெதயவிநாஸநம் ॥ 13

நரஸிம்ஹ ஜ்ஞவிதயெ-ர்ா நரஸிம்ஹாவ-ர்நதவீரம் ।
கூதீ கூதஜ்ஞம் வ-ர்ரிநூம் ஸ்ரீநாஷ்ஸ்ரீநாராம்ஹகம் ॥ 14

ஔரீகூதஔஸ்ராராவாளொ ஔஜ்ர-ர்தவ்வாஜ்ஞஹாஷ்ஸ்ரம் ।
ஸாரிராராஔவாஜஔஸ்ர நிஹ-ர்ஜ்ஞயகூய-ர்வாரவிக ॥ 15

கூஸஔாஜ்ஞாய-ர்வஸ்ரூம்யதகூஜ்ஞஷ்ணதவிரயம் ।
கூவாய-ர்மக்ஷணொவெதம் வஹாவாரவிவய-ர்கம் ॥ 16

வஔராயாவெஔாவஜ்ஞம் வாஷம்பஜ்ஞதலஜ்ஞநம் ।
வ்யாவாழிவவநெராஜ்ஞாவஸகாரீ காரிஜஹக்திஔநு ॥ 17

பாஸாதாரஸாஹிஜ்ஞம் பஸுகாரவராயணம் ।
கூடாம்பவியிஸம்வெத்தா கூடவாதீ கநாயணம் ॥ 18

ஸிவ்யாக்ஷரம்பரமுஹிதம் ஸம்பவகாரம்கஹ்யாஜ்ஞம் ।
பஜ்ராக்ஷதாரமுஹீசாமராஜாநஹாஜ்ஞாரம் ॥ 19

ஹிதயஜ்ஞாவவீதாம்ஸம் தீக்ஷம்பவரிஹம்ஹிதம் ।
காஷாயவஸநோபவீதம் கமண்டலுமஹாதண்டம் ॥ 20

சூவாயக்ஸுத்தி ஸம்யுக்தம் ஸஹாவாயக்கூடாகூஹிதம் ।
ஐயம் நாசாவஜ்ஹிம் த்வொக்தா ஸவக்வாவத்ரணாஸ்ரிநீ ॥ 21

விஜ்ஞாநவிநயாவாரஸமவஜ்ஹிதாயிநீ ।
ஹஷக்வாதாயக்ஸகுஸம்வகுஸஜ்ஞாநாஹிவ்ரதாயிநீ ॥ 22

இகுஸம யதிஜிஹ்வஸ்ய நாநீசிஷ்டாக்ஷரம் ஸுதழ் ।
யம் வதெகு ஸ்ரூணுயாத்ரவி ஸவக்காசாநவாப்நுயாகு ॥ 23

ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹஜ்வாலாநஸ்ரீகாயக்வஜ்ரவீர்யஷா ।
கூதா வெம்கூடாஜிணை வெயம் கூதிஜ்ரெ கூதிம் ॥ 24

ஸுஹழ் ॥

பூர்ஃ

(3)

வஜ்ரபஞ்சரம்

வதெஜ்ரஃ ஸசாநஹாவெஃம்
ரவிதெஹம்ஸுதெணநிதெஹாவெஷஃ ।
ஹக்ஷீந்ருஸிம்ஹ காரீட்—
ஸகிநாம யொதீஷ்வரம் ஷுளதி ॥ 1

ஐஐ நிவஸ்தா சாநஹாரவிதெ
விஜ்ரஹ்ருணாம்வ்ராநியிக்திகூஷிதீஷ்ஃ ॥

ஸகுஸ்ரூஹகுஸ்ரவ்காஸநாய
வ்ரவ்யஜ்ஞீயதஜ்ஞோவிநாஸநாய ॥ 2

ஐஐ ஹ்ருதயவெதெ வஹெகு வ்ரஹாதாகு
தீநகுரஸஜ்ஞிஹவிஹ்ரெஹா யதீஷ்ஃ ।

ஔகுடயிதாஶவி ஔக்யஷவிஜ்ஞாம்
ஔஶயிதாஶாஶ்ரு தஶாம்ஸி ஶாஶிகாநி ॥ 3

ஹவதா நிவஹ தீஶ-ஃதீயவிதெ ஹ
ஔஸஜ நயாஜ்ஞ நஹொ யதீஶ்வராஹ்ய ।
கூய விஶலகூலா ஔகாஶ தாம் ஶெ
விஷஜ்ஞ தஶொ நிகூரம் ஔணஶ்ய தா ஜ்ஞாக ॥ 4

ஹ்ரூஸி ஜ்ஞ விஶெ ஹஷொஷ்ய தாம் ஸ்ரீ
நாஹரிகாரிஹ வா யதீஶ்வரெண ।
கூஹஜ்ஞ ஶாஹகூலா ஔகாஶ தாம் ஶெ
மஹா நதஜ்ஞ தஜ்ஞ ஔணாஶஜ்ஞ தா ॥ 5

ஜ்ஞ ஹ்ரூஜயவஜ்ஞம் ஹஜ்ஷ்ய விஃகு-
ஔவாரமணைஃயவஜ்ஞாம்வாஜ்ஞம் ஔஹஸ்ரம் ।
ஶாரரிஜி தகூலாம் ஔகாஶயெந்
விதத தஶொ நிகூரம் ஔணாஶயெச்ச ॥ 5

ஜ்ஞ ஹ்ரூஜயஜ்ஞாரஹவாஜிஹாஜொ
ஹவதா யதீஶி தாரா தஶொ நிவாஹம் ।
ஹாஜ நஜ்ஞ தகூலா ஔகாஶ நாஶ-ஃம்
நிஷிக தஶொ நிகூரஹ்ய நாஶ நாஶ-ஃழ் ॥ 7

ஜ்ஞ ஹ்ரூஜயவஜெஜ வஹஸ்ர ஜ்ஞஹாஜீா
ऽநவஜ்ஞ ணொ யதிராட் ஹ ஹஷ்ரூஹாஜ்ஞழ் ।
விஜ்ஞ தஜ்ஞகூலா ஔகாஶ நம்வா-
விஷஹ தஜ்ஞம்ஔஜயம் ச ஜெZஜ்ஞ்கூ-ஃராக் ॥ 8

ஹ்ரூஜயஹாரஹிஜம் ஜ்ஞ ஔஹாஜ்ஞாக்
கூயிவஹ தா ஔஶ்ரு ணைஃயொமிவய-ஃம் ।
ஔகூடயதி ச யஃ ஔஶஷ்ஹவிஜ்ஞாம்
ஶயதி வாதிஜ்ஞ்யம் தஶொ ஜீயழ் ॥ 9

ஜ்ஞ ஹ்ரூஜயஹஸொராஜ்ஞஹாயிவாஹம்
ஶயநவஜ்ஞ்யவஶொ யதீந்ர ஹ கூராஃ ।
கூஷஹராகூலா ஔகாஶ தாஜ்ஞ்க்-
திரிலயள ஹவதாதிதி ஔஹாஜ்ஞாக் ॥ 10

ஓம் ஹ்ரீம் யஸ்மாத்ஸர்வே தேவா ஹ்யஹோராத்ரே
விதயமுன்னே விஹரந்தம் ஸ மொதிஷ்யம்ஸ்தே ।
அய ஓம் ஸஹஸ்ரசிவேயதே நம
ஸ்தாமுன்னதயோம் யிஷ்ணாம்தா யோ வ்யக்ரோ-ர்காய ॥ 11

ஸமிதி நியிஷ்வாந்யஸ்மிம்ஹகாரி-
ஸ்தாவதீ நீம்ஸ்தவதா ஜ்ஜுஷ்வமர்ஷம் ।
ஹ்ரீம்யதி கிவி நஷ்டதௌஷ்ட்யவம்சம்
விவியக்ஷந்தாயிஷாய கூர்வர்தாம் தே ॥ 12

ஓம் ஸ்ரீம் ந்யஹரேம் ஹ்ரீம் நம ஸ்ரீம் காய-ர்வதவீர்ஜ்ஷா ।
க்ரதம் வெங்கடராஜேண வஜ்ரபாஞ்சரம் ரக்ஷது ॥ 13

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் யோகக்ஷேமங்களின் நிரை

[ஸ்ரீ. உ.. வே. வித்வான் வங்கீபுரம் நரஸிம்மாசாரியர்]

தயாஸாரதி வாரஸ்யாஸ்ரவிவ்ரதள ஸ்ரீ வாஷ்ணுகாராயதெ
ஸ்ரீஉவாஷ்ணுஸ்ரீமஹலாவ விவ்ரதள யொ ஸ்ராதிபீநாம் மிராழ் ।
வ்ரதாநாம் யுமிதாழ்வணர்நவியள காராஸ்ரீஜாதாயதெ
விதெத தம் கருயா நரஸிம்ஹமாஜிஸ்ராதீஸ்ராம் வாவயெ ॥

யக்ஷீம் நரஸிம்ஹம் மாகொவஸுரிம் யதீஸ்ராம் தெஸிகராநிதாzஸ்ரி ।
வதாநி நாராநி வராஸி தாநி யம் வொயயெயாயர்திநம் தநீயெ ॥

ஸ்ரீஉவெஹாவிஸ்ரம்ஹிவ்ராஸ்ராநத்தில் 41வது பட்டத்தில் ஸமர்ராஸி ஷிக்தராய் எழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீஉவெஉராமர்வ்ரதிஷ்ராவநாவாராவ் வாரஹவாஸவரி வ்ரா ஜகாவாராவ் ஸவர்தநஸ்ரூஷதவெ்ராஹயவிவஹாஹா வாராவ் ஸ்ரீவண்மாகொவ ஸ்ரீயகஷீநரஸிம்ஹமாகொவயதீம்ரஹா ஸெஸிகனுடைய யோகக்ஷேமங்களின் நிரையைப் பற்றிச் சிறிது இங்கு விசாரிப்போம்.

ஸ்ரீ ராஷ்யகாரர் கீதாராஷ்யத்தில் யோகக்ஷேமபதத்திற்கு "காவ்ராவ்தவ்ய வ்ராவ்தியெர்ராகம், வ்ராவ்தவ்ய வரிராக்ஷணம் க்ஷேமம்" என்று வ்யாக்யாநம் செய்தருளினார். இதையடியொற்றியே ஸ்ரீமங்கிகமாந்த மஹாதேஸிகனும் வைதிக ஸார்வபௌமரும் "காயர்ய்ராலா யொகம், யோவ்ய வரிவாலநம் க்ஷேமம்" என்று பர்யாய பதத்தினால் வ்யாக்யாநம் செய்தருளினர்கள். இந்தயோகக்ஷேமங்களின் நிரை ஜந, ஜ்ராந, ஸந்தி, ஸம்வஸு, ஸ்ரூயாநயோக க்ஷேமங்கள் முதலிய லெஷங்களால் க்ரமேண ப்ர காஸிப்பிக்கப் படுகின்றது.

இந்த நிரையை உற்று நோக்குங்கால் ஸ்ரீ தேஸிகனுடைய மங்களத் தில் குமாரதேஸிகன் தமது திருத்தகப்பனரிடம் சில குணங்களை அடைவே அடுக்கி ஈடுபட்டிருக்கும் கணக்கிலே யாகின்றது. அவ்விடத்திய குணங்களின் நிரையாவதென்னென்னில், "யொ வொலெ" என்று தொடங்கி ஐந்து ச்லோகங்களில் ஒவ்வொவர் விசேஷத்தையும் ஸகாரண மாய் இட்டு நிரூபிக்கிறார். அதாவது யோக்யாய, ப்ராஜ்ஞாய, ச்ரேஷ் டாய, ஸெவ்யாய, ஸவ்யாய, என்றிம்மாதிரியாக ஸாதித்தருளினர். இதற் கடி யென்னென்னில், முதலில் பால்யத்திலேயே ப்ராசார்யாநுக்ரஹம்

வ்ருதிஷ்டாவித” இத்யாதியின்படி பெற்றதினால் யோக்யரென்றும், அதற்குப் பிறகு வித்யாக்ரஹணம் செய்ததால் ப்ராஜ்ஞரென்றும், பிறகு பூர்வாசார்ய க்ரந்தத்தை ப்ரவசநம் செய்ததால் ச்ரேஷ்டரென்றும், பிறகு ஸம்ஸ்கிருதத்திலும் த்ராமிடத்திலுமாக அநேக ப்ரபந்தங்களை எழுதியருளியது மூலமாக ஸேவ்யரென்றும் க்யர்திலாபபூஜாநிரபேக்ஷதையடியாக பவ்யராஜர் என்றும் அநுபவம் இப்புடைகளிலே இருந்தேதையாகும். இது ஓர் புருஷன் முதலில் யோக்யன் என்கிற பெயரோடும் பிறகு ஜ்ஞாநியென்றும் பிறகு அநுஷ்டாநங்களாலும் வைராக்யங்களாலும் ச்ரேஷ்டதை பவ்யதை முதலிய குணங்கள் உடையவனுகவும் இருக்க ப்ராப்தம் என்று ஸம்ஸிப்பிக்கிறது. ஸ்ரீ தேசிகனுக்கு பால்யம் தொடங்கி இந்த குணங்களின் நிரை எப்படி ஏற்படுகிறதோ அதுபோல் இம்மஹானுக்கு பால்யம் தொடங்கி யோகக்ஷேமங்கள் நிரையும் ஜந்ம, ஜ்ஞாந, பக்தி, ஸம்பத் ஸ்தாநாதி பேதங்களினால் க்ரமேண உண்டானதாக வகுக்கப்படுகின்றது.

அதில் ஜந்மக்ருதயோகக்ஷேமங்களை முதலில் நிரூபிப்போம். “ஸ்ரீமாந் ஸ்ரீமதாம் மஹோ யோமஹ வேதாந்தஜீவாயதே” என்கிற தாவசனப்படி மஹான்களின் திருக்குலத்தில் அவதரிப்பதென்றால் ஜந்மாந்தர ஸுக்ருதவிசேஷம் இருந்தே தீரவேண்டும் என்பது திண்ணம். இவ்வாசார்யோத்தமரின் பித்ருபிதாமகாதிகள் மஹாச்ரோத்ரியர்களானதால் “ஸ்ரீவத்ஸாங்கமிச்ரா வாஸாநி, வா ஹி ஸ்ரீரஸ்ய தாவதாத்” என்றுதிய படியே ஸ்ரீமத்த்வம் உள்ளவர்களாக எழுந்தருளியிருந்த அநந்தஸூரிபுண்டரீகாக்ஷதீக்ஷிதருக்கொப்பானவர்கள் என்பது ப்ரஸித்தம். அத்திருவம்சத்தில் இம்மஹான் தூப்புல் பிள்ளை போல் தோன்றியருளினார்.

இங்கு ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் விஷயமாய் ஓர் ஐதிஹ்யம் நமது ஹ்ருதயத்தில் உலாவுகின்றது. அது பின்வருமாறு—

சில காலத்துக்கு முன் ஓர் ஜ்யௌதிஷிகர் இவ்வாசார்யரத்னத்தின் பூர்வ ஜந்ம வ்ருத்தத்தை வர்ணிக்கும்போது “இம்மஹான் பூர்வ ஜந்மத்தில் ஓர் அரசனுகவிருந்து வேண்டிய தர்மங்களை அநுஷ்டித்திருந்து அந்த ராஜ்யத்தை வெகு காலம் அநுபவிக்கப் போதுமான ஆயுள் மட்டில் இல்லாமல் போனதாகவும் அக்குறை தீருவதற்காகவும் தர்மத்தின் பயனுகவும் ஆசார்ய பீடஸாம்ராஜ்யத்தை அடுத்த ஜன்மத்தில் அநுபவிக்கும்படியான பாக்யம் நேர்ந்தது” என்றபடி.

இப்படி அலப்யமான ஸத்குல ப்ரஸூதி என்பது யோகம். அதற்கு ஓட்டியே ஸதாசாரபரதை இருப்பது. அந்த ஸத்குல ப்ரஸூதிக்கு ஸதாசாரபரதை க்ஷேமம். அதாவது ஸத்குலலாபத்துக்கு “க்ஷணம் க்ஷயாவ்யாதி” என்றபடி ஆசாரபரதை பாலனமாகிறது. இவ்வாசா

ரத்தால்தான் சாஸ்த்ரஜ்ஞனுக்கும் ஏற்றம், "சூவாரஹீநம் நவாநம்தீ வெஹாஃ" என்றன்றோ சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாசாரசீலனை இத்தனை காலமாக அன்றோ அநுவர்த்திக்கிறது அனைவரும் அறிந்ததே.

இது நிற்க, ஜ்ஞாநயோகசப்தமத்தை சற்று விசாரிப்போம். ஸதாசார்யர்களிடமிருந்து அலப்யமான ஜ்ஞாநத்தின் லாபம் ஜ்ஞாநயோகமெனப்படுவது. இங்கு அந்த ஜ்ஞாநம் ஸாமாந்யமென்றும் விசேஷமென்றும் இருவகைப்படும். ஸாமான்யஜ்ஞாநமான தர்க்கம்முதலியசாஸ்த்ரஜ்ஞாநத்தை இம்மஹான் பால்யத்தில் தமது ஊரிலே பெரியோர்களிடமும் 40-வது பட்டம் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரின் திருத்தகப்பனார் முதலியஸ்வாமிகளிடத்திலும் அதிகரித்தார்.

ஜகத்ப்ரஸித்தமான ஸ்ரீசடகோப மஹாதேசிகன் திருவடிகளில் இவர் பிதாமஹர் சொம்பவும் சைசவத்தில். இம்மஹானை குளிரக் கடாக்ஷித்தருளும்படி ப்ரார்த்திக்க அந்த மஹாதேசிகனும் வ்ருத்தையின் ப்ரார்த்தனைக்கிணங்கி சாலவும் அனுக்ரஹத்தருளியது ஸ்ரீ தேசிகனுக்கு ப்ராசார்யனை அம்மாள் "ஜ்ஞாநவிதவெஹாஜ்ஞாஃ" இத்யாதிகளால் தூப்புல் வள்ளலை அனுக்ரஹித்தது போல் ஜ்ஞாயமானகடாக்ஷத்திறல் உண்டான இத்தருதியான பாக்யத்திற்கு நிதாநம்.

அந்த காலத்தில் "வ்யாக்ரு" என்று அந்த மஹாதேசிகன் அனுக்ரஹித்ததே மறுபடி பஞ்சஸம்ஸ்காரபூர்வக மஹாமந்த்ரோபதேசத்திற்கும் ஸ்ரீ பாஷ்யாதி க்ரந்தகாலக்ஷேபாத்யந்வயத்துக்கும் ப்ரதாந காரணமாய் பலித்தது. அந்த ஜ்ஞாநம் சாகோபசாகமாய் வளர்ந்து பரிபாலநம் எனப்படும் க்ஷேமத்துக்கு பர்வமடைந்தது. இந்த காலத்துக்கு ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் முன் ஸ்ரீசடகோபயதீந்தர மஹாதேசிகன் ஸன்னிதியில் வேதாந்தவித்யாக்ரஹணம் செய்தருளிய காலம் 60வது ஸ்மாரா யிருக்கலாம், இப்போது அந்த கோஷ்டியை அனுபவிப்பது போலவும் அந்த மஹா தேசிகனுடைய வாக்ஸ்ரீ ஸ்தூல ஸ்தூலாக்ஷரவடிதங்களாகவும் ப்ரதிவாதிகள் நடுநடுங்கிப்போகவுமாயிருக்கும் என்று வர்ணிப்பதைக் கேட்ட நமக்கே ஸாக்ஷாத்கரித்தாற்போலிருக்கிறது. தவிரவும் ஹாந்யதிகரணம் ஸேவிக்கும்போது தானும் காலக்ஷேபகோஷ்டியில் அந்வயித்ததாகவும் "ஹாநளதமவாயநஸஜ்ஜெஷகுவாசு கூஸாஜ்ஞாஃஜ்ஞதூவெஹாநவதூ ஜ்ஞதூ" என்ற ஸூத்ரத்தில் உபாயந சப்தஸ்ய ஹாநிவாக்ய சேஷத்வாத் என்றுப்ரமமற ஸ்ரீ சடகோபமஹாதேசிகன் அர்த்தவர்ணநம் செய்தருளினதை ஸாதிப்பது நாளைக்கும் சிஷ்யர்களின்கண்முனையில் நிற்கிறது. பிறகு அடுத்த பட்டத்தை அலங்கரித்த பரமர்ஷிஸத்ருசரான ஸ்ரீ அத்திப்பட்டுமஹாதேசிகன் அனுக்ரஹத்திற்கு பரிபூர்ணபாத்ரமாகி ஸ்ரீ பாஷ்ய ரஹஸ்யாதி க்ரந்தசேஷங்களையும் பூர்த்தி செய்து கொண்டு மோக்ஷ்

ஸாம்ராஜ்ய ஸாதநமான ஸ்வாதமாக்ஷாபரதத்தை ஸ்ரீ லக்ஷ்மீநரஸிம்ஹன திருவடிகளில் ஸமர்ப்பித்து விட்டு இன்னும் தமக்கு ஸ்ரீ பாஷ்யார்த் தங்களை த்ருடப்படுத்துவதற்காக தமது ச்வசுரரும் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீநர ஸிம்ஹன் திருவடிகளில் ஸ்ராய வரிவஸ்யை செய்தருளினவரும் மஹா ப்ரஹ்மவிஉக்ரேஸராரான 40-வதுபட்டம் அழகிய சிங்கரின் பித்ருசிஷ்யரு மான ஸ்ரீ ராமபத்ராசார்ய ஸ்வாமி திருவடிகளில் சிந்தனை செய்து அடி யோங்களுடைய ஹாமயெயத்திலல் ஜ்ஞாநத்தை பரிபாலித்துக் கொண்ட ருர்.

காலக்ஷேபங்கள் செய்தருளிய பிறகு தனது ஸ்ரீக்ராமம் காரகுருச்சிக்கு எழுந்தருளி அச்சித்ரபஞ்சகாலபராயணராய் எழுந்தருளி யிருக்கும்போது திருவடிகளில் அணுகின புத்ரப்ரப்ருதி களான முதலிகளுக்கு சாஸ்த்ரப்ரதாநம் செய்தருளுவதும் செவ்வல் ஸ்ரீ. உப. வே. கோபாலாசார் ஸ்வாமிமுதலான மஹான்கள் எழுந்தருளும் காலத்திலும், நமது ஸன்னிதி 40-வது பட்டத்தில் மூர்த்தாபிஷிக்தராய் எழுந்தருளி அலங்கரித்த ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் பூர்வாச்ரமத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கும்போதும் "ஸஞ்ஜோஷாயம் விஜ்ஞாதி உஹம்" என்கிற கணக்கிலே ப்ரஹ்ம வித்யாவிசாரம் செய்தருளுவதுமாக தமது மாஹாத்ம்யு தர்மங்களையனுவ்ருத்தி வந்தார்.

இதற்கு நிதர்சநமாக ஜிஜ்ஞாஸாதிகரணத்தில் மஹாவித்தாந்தத் தில் "வவஹ நூஹ நாஹிவம்விஹொZவி கூஹ நவஹ்ஹிஸ்ஹாம் பூதீதாஹ்ஹஸ் ஸ்ஹவிஷயா நவி கூஹ நவஹ்ஹிஸ்ஹாந பூகூஹாஸயஜீதி தெ வஸவெ கூஹ நவஹ்ஹிஸ்ஹா நிதூஹ்ஸ்ஹூம்" என்னும் பங்க்தியில் செவ்வல் ஸ்வாமியிடம் தாம் ஸந்தேஹமாய் கேட்டதாகவும் அதாவது அநுமாநம் பூதபவிஷ்ய த்விஷயகமாகவுமாகலாமே ; கூடிஹ விஷயநிதூதா வாஜ்யுதெ என்று கேட அதற்கு அந்தஸ்வாமி ஈதீதகூவா நாமதகூவங்கள் ஆபேக்ஷிகங்கள், அநுமாநஸம்வித், நித்யமாகில் ததபேக்ஷயா அதீதத்வா நாகதத்வாதிகள் ஸாதிக்க முடியமாட்டா வென்றும் விஷயங்களுக்கும் நித்யத்வம் வரத்தெரியும் என்றும் ஸமாதானம் ஸாதித்தும் அதற்குமேல் கல்பாந்தரம் ச்ருத ப்ரகாசிகையில் இருப்பதை மறுபடி விசாரித்ததாகவும் அந்த ஸ்வாமி ஸ்ரீ பாஷ்ய ஸித்தாந்தத்தில் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கருக்கு ப்ரவேசவிசேஷத்தை மிகவும் கொண்டாடினவிஷயமும் இது போன்ற பஹு விசாரங்கள் நடந்த ப்ரக்ரியையை அவ்வோ அவஸரங்களில் ஸரஸ மாய் ஸாதிப்பதும் இப்போது காலக்ஷேப கோஷ்டியில் இருந்த திருவடி களுக்கு அதிரோஹணிதம்.

மேலும் இப்புடைகளில் கடிநமான பாவரூபாஜ்ஞாநாநுமாந, தத்க ண்டந, மித்யாத்வபரிஷ்காராதி, ப்ரகரணங்களில், இப்போது இருக்கும்

என்பத்திநாலு திருநக்ஷத்திரத்திலும் "யாவா வ்யாசு வாய்ய யாவா யாயகஂ" என்கிறபடியே யௌவநம் வந்ததுபோல் அத்யுத்ஸாஹத்தோடும் ளளித ளளிதமான வசநசைலியாலும் லௌகிக த்ருஷ்டாந்தத்திலும் கேட்பவர்மனத்தில் ஸுகமாக சாஸ்த்ரார்த்தத்தை உபபாதித்து ஏற்றுவது அகிலவித்வஜ்ஜநஹ்ருதயங்கமம் என்பதற்கு ஐயமில்லை. இதுவுமோர் ஜ்ஞாந கோஷமத்தின், கவடாகும். "வாத ஸுஜாதஜ்ஞாநி" என்றபடி ப்ரவசநமே பரிபாலநத்தில் ப்ரதாநம், பாஷ்யத்தை வாசித்து பிரவர்த்திப்பித்தல், என்கிற ஸ்ரீ ஸம்க்திப்ரகாரம் ப்ரதாந கைங்கர்யமுமாம். மேலும் சததூஷண்யாதிகளை அந்வயித்துகால கோஷபம் ஸாதிக்கும்போது விஸ்தாரத்தில் தெளிவு வாங்மனஸாகோசரம். ஆனதுபற்றியே முன் சொன்ன அவதார யோகத்துக்கு கூளவெ ஹவிஷ்ருதி என்று தொடங்கி தாஜ்வணீ நதீயது என்று சொல்லியபடி மஹதவதார ஸ்தலத்தில் அவதரித்தது குறிப்பாகிறதென்று இங்கு ஸம்சிக்கப்படுகிறது. இப்படிக்கு "கூவாஸ்ராவெவ விஷ்ணா விஜிதா ஸாயிஷ்ம பூவவ" என்றபடி ஜ்ஞாநலாபமும் பூர்வாச்ரமம் தொடங்கி துர்யாச்ரமம் வரை ப்ரவசநரூபமான கோஷமும் சற்று விசாரிக்கப்பட்டது.

இனி பக்தியின் யோககோஷமத்தை நிரூபிப்போம்.

முன்சொல்லிய ஞாநம் ஸாமாந்யவிசேஷபேதெந பிரித்து "தஜ்ஜ்ஞாந ஜ்ஞாநதொ ஜ்ஞாநயுக்தே" என்கிறபடியே விசேஷஞானத்தை பரக்கப்பேசியதால் அந்த ஞானத்திற்கு பக்தியும் கூடியிருப்பது ஹேநஃ வாஸாதொஷஂ என்னும்படி இருக்கிறது.

பக்தி என்பது மஹநீயர்களிடத்தில் வைக்கும் ப்ரீதியாகிறது இந்த பக்தி பகவத்பக்தி ஆசார்யபக்தி பாகவதபக்தி என்று இவ்வாறுக பல வகையாகிறது. இவ்வாசார்யோத்தமருக்கு பகவத் பக்தி என்பது ஸ்தாநத்திற்கு எழுந்தருளிய பிறகு தாஸ்ய நாமம் வைத்துக் கொள்ளும்போது இதுகாறும் அபரிசீலித பகவந்நாமகடிதமாக திருநாமம் வைத்துக்கொண்டதுமோர்குறிப்பு. மேலும் ஸ வாஜுகாஹ்யாம் பூயஜ்ம நிவெஜ்ய என்றதுபோல் எந்த வஸ்துவைக் கண்டாலும் நம் லக்ஷ்மீநரஸிம்மனுக்கென்றும் எந்த திவ்யதேசத்து எம்பெருமானை மங்களாசாஸனம் செய்தபோதிலும் ஸ்ரீ நரஸிம்மனுக்கே சேர்ந்ததென்றும் திரும்பிவந்து லக்ஷ்மீநரஸிம்ஹனை ஸேவித்துவிட்டு பிறகு ஆச்ரமாநுகுணகார்யம் பார்ப்பதுமாகும். இப்படி பகவத் பக்திக்குமேல் ஆசார்யபக்தியாகிறது. இதற்கு நிதர்சநமாக பூர்வாச்ரமத்திலேயே இரண்டு குமாரர்களுக்கு சடகோபன்என்றும் சடகோபராமாநுஜன் என்றும் நாமகரணம் செய்ததும் "ஹஹஷ்டஃ கீதஃ நாகூவஸ்ருஷ்டஃ வூாஜுலிரஜ்ரவீகு" என்றபடி மத்தகத்திடைக்கைகளைக்கூப்பி நாமகீர்த்தனம் பண்ணுவதுமா யிருப்பது. அதோடு திருவெவ்வுளூர் ப்ருந்தாவநம் ஸ்ரீ ஆதிவண் சடகோபயதீந்த்ர மஹாதேசிகன் ஸன்னிதி,

வெள்ளிமண்டபம் முதலிய இடங்களில் திவ்யமங்களவிக்ரஹங்களை ஏறியருளப்பண்ணி ஆராதித்து வருவதோடு ஸ்ரீராகவன் ஸன்னிதி திருத்தேர் முதலிய தகுந்த அவசரங்களில் கண்டாபதமாய் மங்களாசாஸநம் செய்விப்பித்து ஆநந்திப்பது அனைவரும் அறிந்த விஷயமே. இதுபோல ஆசார்ய விஷயத்தில் பக்தி நாநாவிதமாக அனுஷ்டித்திருப்பது மூலமாய் ஆசார்ய பக்தி செய்வதென்றால் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர்தான் கநிஷ்டிகாதிஷ்டிதர் என்று அனேகரின் தீர்மானம். இப்படி அநுஷ்டிப்பது மூலமாய் "யாநுநவஜ்ஞாநி கூஜ்ஞாணி தாநி வைவிதவ்யாநி" என்கிற ரீதியாலே ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரின் பக்திபரீவாஹம், அதாவது பக்தியின் க்ஷேமம் எனப்படும் பக்தி பரிபாலநம் சிஷ்யர்கள் வரை ஏறி சிஷ்யர் ஸ்வாசார்ய விஷயத்திலும் இது போன்ற விக்ரஹ ப்ரதிஷ்டாதிகள் செய்து வைத்து ஆராதித்து ஸேவிக்கவேண்டும் என்னும் அவாவிலால் லீலாவிபூதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் போதே எழுந்தருளப் பண்ணுவது சாஸ்த்ரீயமா என்று விசாரித்து, "ஜீவதாம் வா வ்ரு ஜீவதாம்" என்றிருப்பதால் சாஸ்த்ரீயம் தான் என்று சாஸ்த்ரஜ்ஞர்களாலும் ஐதிஹ்யங்களாலும் உணர்ந்து ஸ்ரீரங்கம் முதலிய திவ்யதேசங்களிலே ப்ரதிஷ்டை செய்து வைத்தார்கள். இப்படிக்கு பக்தியின் லப்தபரிபாலநம் எனப்படும் க்ஷேமம் ஆசார்ய விஷயத்தில் இருப்பதோடு தனது திருவடிகளில் ஆச்ரயித்த முதலிகளுக்கு பரஸமர்ப்பணம் செய்து வைக்குங்கால், ஆஜந்ம மூர்க்கனுள்ளிட்டோருக்கும் க்ருபயா ஸாரதமமான ஸம்ப்ரதாயார்த்தத்தை உபதேசித்து பகவத்ஸந்நிதியிலும் ஆசார்யஸன்னிதியிலும் ப்ரயோகங்களை சொல்லி வைத்து தமது ச்ரமங்களை அநாலோசித்து பக்தியை ஆவிஷ்கரித்து உபாயாநுஷ்டாநம் செய்து வைக்கும் வைகரீகிட்ட இருந்து அனுபவித்த மஹா ப்ராஜ்ஞர்களுக்கே நிலமாகும். இதனால் ஞாந பக்தி இரண்டினுடைய யோகக்ஷேமமும் ஸுவிசதமாகிறது. இப்படிக்கு ஆசார்ய பக்தி பரீவாஹம், தாம் அனுபவிப்பதோடும் பின்னுள்ளாரும் எக்காலமும் அனுபவிக்கும்படி தமக்கு திருவிலச்சினை, ஆத்மரக்ஷா பரார்ப்பணம், ப்ரேஷமந்த்ரோபதேச பூர்வக ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹ விபூதி, இதுகளை அனுக்ரஹித்த ஆசார்யோத்தமர் மூவருக்கும் திவ்ய மங்கள விக்ரஹம் எழுந்தருளப் பண்ணி ஆராதித்து ஆநந்திப்பதிலும் ஸுவிசதம். இப்படிக்கே பாகவதர்களிடத்திலும் பக்தி யென்பதற்கு நிதர்சநமாக இதுவரை ஒரு பாகவதரையும் நோகப் பேசியதல்லாதோடும் லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹன் திருவுள்ளம் உகக்கும்படி ப்ராப்த காலத்தில் ஸம்பாவனைகளை பாத்ரமறிந்து செய்வதேயாகும். ஆர்த்தாபராதிகளிடமும் "தஸ்யுஹித யீஹேத ரவ்ரவகாரீ" என்ற கணக்கில் குணங்கொள்வதையும் இத்தோடு கோர்க்கத் தகும். மேலும் பகவதாசார்ய பக்திக்கு பரீவாஹமாக நரஸிம்ஹத்யாநஸ்லோபாநம், ஆசார்ய திநசர்யை, முதலிய க்ரந்த நிர்மாணமும் ஜ்ஞாநத்துக்கும் சேர க்ஷேமமெனும் பரிபாலநமென்பது ஸ்பஷ்டம்.

இனிஸம்பத்யோகக்ஷேமத்தை விசாரிப்போம். இம்மஹான்பூர்வாச்ரமத்தில் "கூயஷ்ஹ விவ்ரூஃ கூஷ்ஹு கூஷ்ஹுஷூவ்தஸ்ரா வ்யஃ" என்றபடி சேமித்து பகவத் பாகவதாராதநங்களை குறைவற நடத்தியதோடும் ஷட்கர்ம நிரதனை ப்ராஹ்மணனுக்கு சாஸ்த்ரோக்தமா யிருந்தபோதிலும் "ஊஜ்ஹ்ரஷ்ஷு வ்ருதிஷ்ஹஃ" என்றபடியே அதிபீஷணமான ப்ரதிக்ரஹலேசமும் இல்லாதபடியே பகவத் பாகவதா சார்ய பாதோதகத்திற்க்கும் ஸ்ரீபாஷ்யாதி ஸ்ரீ கோசங்களுக்குமே ஏந்துகின்ற கையோடும் அபரப்ரேஷ்யதையோடும் க்ருஹஸ்த தர்மம் அநுஷ்டித்துவந்தது ஜகதீதலவிக்யாதம். பிறகு ஆச்ரமஸ்வீகாராநந்தரம் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீநரஸிம்ஹ திவ்யாஸ்தாநத்தில் துந்துபி வருஷம் தைமாஸத்தில் எழுந்தருளியது முதல் இதுவரை அந்த விபூதிக்கும் ஸம்ப்ரதாய ப்ரவசநங்களுக்கும் முன் பூர்வாசார்யாள் திருவுள்ளம் உகக்கும்படி "கூயஷ்ஹ" என்ற கணக்கிலேயே அனேக க்ராம பரிபாலனமும் அநேக மடநிர்மாணமும் அநேக திவ்ய தேசங்களில் கைங்கர்யங்களும் பூஷணாதிஸமர்ப்பணமும் குறைவற அனுஷ்டித்து வருவது பண்டிதபாமரஸாதாரண்யேந அறிந்த விஷயம். இங்கு சொல்லப்பட்ட ஸம்பத்யோகக்ஷேமங்கள் ஸ்தானத்தின் யோகக்ஷேமத்துக்கும் சேரலுக்கும் என்றது கண்டுகொள்வது. இதோடு ஸ்தானத்தில் எள்ளினது முதல் தமது ஆச்ரமதர்மாநுஷ்டாநங்களைச் சரிவர அநுஷ்டித்தும் அபிநிவேசலேசமும் இல்லாமல் இருப்பதே நைஸ்ப்ருஹ்யமுடைமையைக் காட்டுகிறது. இது விஷயம் அந்தரங்க கைங்கர்யபரர்களுக்கு நன்றுய் நிலமாகும்.

இப்படிக்கு எல்லாப் பெருமையும் வாய்ந்த மஹான் 40-வது பட்டத்தில் மூர்த்தாபிஷிக்தரான ஸ்ரீமத்வேதமார்கேத்யாதி விசிஷ்டஸ்ரீப்ரஹ்மஸ்ரீ அழகியசிங்கர் பரிபூர்ண கடாக்ஷத்திலுல் "கத்ரஹ்ரஹ ஸஜ்ஜூரூதெ" என்றும் இங்கே திரிந்தேர்க்கிழுக்குற் றென் என்றபடியும் "வஷ்ஹெஹ்ரு வாநநூயாதி" என்றபடியும் பரிபூர்ண லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹாநுபவஜநிதாமந்தாநந்த ஸந்தோஹங்களை அடைவதற்கே, ஆநந்த வருஷத்தில் அதிலும் "ஓவஸ்ரா நாம ஓமுஃஸீஷுஃ" என்றபடி மார்கழிமீ காமதேநுவின் முற்குளம்படியில் (வ்ருஷ்டிவ்ருஷ்ஷவாகு) அவதரித்ததும், ஸ்தானத்திற்கு எழுந்தருளுங் காலத்தில் ஜயதுந்துபி வாத்யத்தோடு எழுந்தருளினர் என்று தோத்த துந்துபி வருஷத்தில் ஸ்தாநத்தில் மூர்த்தாபிஷிக்தரானதும் ஸகசகங்களாக முன்னமே ஏற்பட்டு விட்டதென்று எனது சிற்றறிவிற்கு விஷயமாகிறது.

இப்படிக்கு அனேக விதமான யோகக்ஷேமங்கள் ஸ்ரீமத்வேதமார்கேத்யாதி விசிஷ்ட ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் விஷயத்தில் இருக்கச் செய்தேயும் ஏதோ எனக்கெட்டினவரை, "நாக்ஷிஷ்ஹு கூவ்ருத்தஃ ஸ்ஹஷ்ஹும்" என்கிற

கணக்கிலே அடியேனுல்அவதாரஞாந, பக்தி, ஸம்பத், ஆஸ்தாநம், முதலிய துகளுடைய யோககேஷமங்கள் நிரூபிக்கப் பட்டன. இதுகளில் அநுக்தி துருக்திகளை க்ஷமித்து ஆசார்ய குணபூஷணம் பாஷணம் நः என்று அடியேனை அனுக்ரஹிக்கும்படி மஹான்களை ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

ॐகூஸ்ந்யஸிம்ஹ ஸம்ஜீவ்ய தீராஜவஷாஜ்ஜயோः ।
ஸ்ரொயெ-ாஸ கெஷஜீவா ந்யஸிம்ஹெணாவ-ாவ்ருதெ ஜ்ஷா ॥

ஸ்ரீः

(2)

சுவாய-உஜுஐழ

ஜ்ஞாநாந்ஷாநவைராக்யஸித்யிः வஸந்யிம் ஹ்ருதி ।
ॐகூஸ்ந்யஸிம்ஹஸம்ஜிகு ஸ வியக்தாம் யதீஷ்வராः ॥ 1

சுநந்ஹாயதெந வாவெ வ-ிவ-ாஹாஜ்ருவெதொஜ்ஞாநி ।
ஹாதெஸ்ந ஹவிநாம் ஹ-ிஜா வவதீண-ாய உம்ஹுழி ॥ 2

சுதுகெ-ாந்ஞ்கு-ெ ஸ்ரீஉசாய-ிவாந்ய உத்துஜः ।
வ-ிணெ-ாZயஉவதீணெ-ாZஹ-ிகு ஜுதி தகு-ர்யாய உம்ஹுழி ॥ 3

தாஜ்ஞதாஜ்ராவமாதீரெ யஜாஹ்ரஂ ஸகுமிஷ்யா ।
ஹ-ியः ஸம்ராஜிம் ஸம்ஜாதஜெஷ்ஜ ஹவத்ர உம்ஹுழி ॥ 4

உஹாஸீஷள ஸ்ரொதி்யள ய வித்யதத்திதாள ஸ்ரீயள ।
யஷ்ய மொவாஷ்ரம்மெஸஸ்ரீவாஸள தஷ்ய உம்ஹுழி ॥ 5

வ்யாதஸ்ரீஉஷ்டாராதியொதீஸம் கார்ணாஜ்ஞயா ।
யம் ஸெஸஸவெக்நாஜ்ஜ்ராஹ வய-ாதாதி்தி உம்ஹுழி ॥ 6

ஸ்ரீஸம்ராஜிஸம்ராராதிராஜாவராஜயொகிநாः ।
உஜ்ஞீः ஸகுராம் மதொ யொZஹ-ிதுஜெஷ்ஜ வ்யாஜ்ருயாய உம்ஹுழி ॥ 7

ஸம்ராஜிவாஉஷ்டாயாயாம் ஸ்ரீஹாஷ்ருய-ாவிவக்ஷயா ।
ஹாஷ்ருகுாரொZவதீணெ-ாZஹ-ிதி்ருத்ரெஜ்ருக்ஷ்ருாய உம்ஹுழி ॥ 8

ஸ்ரீராம்ஸெஸஸஸம்ராராதியதீஷவாஜ-ிதி-ாநா ।
நிய-தாத்மः ஸ்ரீந்யஸிம்ஹெந யம் ஷ்ளாஷ்ரொநZவ்ய உம்ஹுழி ॥ 9

தகைநவ யொழிவரௌண டௌஷாந்ரு ஹவ்கிவ்கழி ।
ரூதிரு ராஹிதவ நுாவாஸ்ரூசாயா நஜ்ஜஂஹஃழி ॥ 10

ய்தீஷ்வராயதெ ஸாவ்ஷெ நு கவிதாக்கவ்ஸிஂஹதி ।
ஸஹவ்யெ ஸுதஜ்கிஷணுாம் யஷ்டவ்ஷ்ஸ் ஹ்ரிணி ஜஂஹஃழி ॥ 11

யஜ்ஞவெஷ வ்யணோதி ஷ்ட யஜ்ஞெ ஷ்டாம் வுவ்யணொஸ் தந்கிழி ।
ஷ்டஜ்ஞெ ஹக்தாய நுஹரிஷ்டஜ்ஞெ ரூநுாய ஜஂஹஃழி ॥ 12

கூஷிவண்ஸ்ரீ ஸ்ரீராராதிஃ ஸ்ரீ நுஸிஂஹாரிராஜீயா ।
ஹ்ரிஷுாம் ஹ்ரியொழவதீண்கஃ கிதிகுர்ஜ்ஜெவுாய ஜஂஹஃழி ॥ 13

ரூதெது விதெது நிவாஹாய ஸ்ரஹ்யதெ ஸ்ரணாய ஷ ।
ஹ்ரூதெது தெ மதயெ யொழிவுாவாவுாய ஜஂஹஃழி ॥ 14

நிதுயக்தஸ்ரியம் தெஷம் நுஸிஂஹம் வரிவஸ்யுதி ।
கூமஹ்நிதுயக்தஸ்ரீய்ஷ்டஜ்ஞெ ஷிவுஜஂஹஃழி ॥ 15

ஷ்டஸ்யு ஸக்தாநிரூாநம யஃ ஸ்ரீராரிய தீஷ்வரழி ।
ரூதிஷ்டாவுாவ்யாரூாஸ ஜஂபவெ தஸ்யு ஜஂஹஃழி ॥ 16

ஷ்டாவாரூம் யஃ ஸ்ரீராரிராரூாந்ரூஜய தீஷ்வரழி ।
கூநெகுது ரூதிஷ்டாவுாநவ்ம் ஹக்தாய ஜஂஹஃழி ॥ 17

ரூதிஷ்டாவுாநவ்ரூம்ஸிராஜீந்ரு தி ஹ்ரிவெதிழி ।
வகுவாரிஂராந்ரூ்ரிகுஂவஂ யஷ்டஜ்ஞெ ஜயஜஂஹஃழி ॥ 18

நுஸிஂஹய்யா நவெஷாவாநஜ்ஞவாங்கு ரூஂயாங்கு வகாரு யஃ ।
தஜ்ஞெ ஷக்தகுவ்வெஷாதெவாரூமாயாஷ்டு ஜஂஹஃழி ॥ 19

யஷ்டஷாஜ்ஜயந்ரூமய்யுநாகு ஸ்ரூந்ரு தெஷாயஃவ்ம் வுகாராதெ ।
யொ ஷாஜ்ஞகுாரூயாஷாவ தஜ்ஞெ வெவுாய ஜஂஹஃழி ॥ 20

வஸிஷ்ட்ராக்தி தத்ரூகுவஸா கூவ்யவிதாஷஹாகு ।
யஜ்ஞம்ராஜா வ்யாவஸ்தி யஃ ஸ்ரூகுஷ்ரூகுாய ஜஂஹஃழி ॥ 21

ஸ்ரீ நமாம்யாம் ஸ்ரீராராஜ்ஞநிரூாஜ்ஞஷெஹாஷ்ஸவெ ।
நாவஸீரூாஜ்ஞம்கூயுதெதா யொழஹ்ரிகு தஜ்ஞெ ஹவத்ர ஜஂஹஃழி ॥ 22

ஷிவுதெஜ்ஞநிவாஸிஹ்யஃ ஸாஜ்ஞ்ஹ்யுஷ்ஸவஹாஜ்ஞநழ ।
ஜஂஹஃஷாஸாவஸ்நம் வகெ யஷ்டஜ்ஞவெ நிதுஜஂஹஃழி ॥ 23

ஸம்மநெதே நெகக்யகெவா ஃம்மஊாஸாஸநம் வாஸு ।
மம்மளவஹாஷ்ருவவநத-ாம்மஜ்ஜூநாய ஃம்மஊழி ॥ 25

ந்ருஸிம்ஹஊவ்ஸஸி தம் யதீம்ஜ்ரூாவாஸ்ருஃம்மஊழி ।
வ0தா ஃம்மஊம் உஜ்ருாக ஃம்மஊாநாம் ய ஃம்மஊழி ॥ 26

ஸ்ரீ தவிஷ்ண-வெஃ ஸிஸிராந-ாலவம் வ-ஃநெநாநிவயெஃ-ர்ஹ நீயகவுஃ ।
கஃவுாநாஸிம்ஹஸ0ாரியஃீயகவுங்கவிய-ாஜ-ர்யதி ஜூலயா ॥ 27

வ-ாஸஉ்ருஜ்ஜுவ-ித்ரம் விஸாஜவீவித்ரம் வவெஜ்ரூாக்ஷ்ரோவும் வஊா ஃாந்ருஸீவுழி ।
ஸுயெ ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹாஉ்ருகாரீஸயொஸிஜ்ரூகாம்பம் ஸிவொஸுவரம் வதி ஜூ
ஃம்பழி ॥ 28

கூவாய-ர்ஜ்ஜூஃம் வம்வெ-ிணை-ர்ழி

---

(3)

ஸ்ரீஃ

கூவாய-ர் உம்பகஃ

நஃஃ் வஜ்ரூாநாஸாரிஸாரிய திஸ-ிஸ-ாஜெ ।
தஜ்ரொஃ-ாஷெ வம்ஸ்ரீதாநாம் ஸ்ரூ-ாதுஜ்ரூ கூ-ாஜ்ஞயீஜ-ாஷெ ॥

ஜய ஜய யதிய-ாரு ய-ர்ஜ்ஜுதுயீகொடிஸுளயெ விஸுத-ர்-ஃ் ந்ருஸிம்
ஸாவஸு ஜ்ரூக்ஷீவஸு நாயவஸு வெளஸீயுவாஜீயுவளஸுஸுஃ-வ்யாய-ர்பு
கவுாணஜீவுஃ-ணாராஃவாடீவிஜ்ராவகுவாராய-ாத்ரவித்ர வ்ரவாஜ்ரூாநதா
ஜெவவஸ்ரீாய-ர்வம்வாராஜ்ரூயாஸாம்வ-ாஜ் ॥

நதிததிரியஃஸ்ரூ-ா ஜ்ரூக்ஷீந்ருஸிம்ஹாஉ்ருகாரு்ருாஜ்ஜீஜாதாய ஸ்ரூ-ஸ்ரூாம்ஸ்ரூ-ா
ஜிவுாம்ஸ்ரூ-ாவம்வுஜவாராராஸிஸுஹம்ஸகுவாராஸும்ஸஜ்ரூாதுாஸ்ரூ்ரு ஜொவாஸஜ்ரூவ்ரூாஜ்ரூ-ா
தாவாத்ஜிவாம்வ-ாவ்ரூவாவாம் விஸாஜெஸநவாவாம் விஜ்ரூ-ிஜொணை யீவாட-ா
வாவஸ்ரூதிம் ய-ிஸுதெ யொஸிராஜாய தெ ॥

வுணஃித யதிய-ாருஸாஜாநஸ-ாஸும் கூநஜ்ரூவஸுஜ்ரூக்ஷீவ-ாராஃகூஸவம்
ஜொவி-ாராஜத்தி,ஃம்பம் ஸிவொவம்யவ-ிஸுபாவதம்வம் ந்ருயீய-ர்ஜ்ரூவ-ிஜொவா
வஜெஜெஸுஃ் வஜ்ரூாஜ்ரூ நதாஜெவவஸுஜ்ரூம் ஜ்ரூஸுா நந்ருஸிம்ய-ாம் நயதெம
ஸுவாஜ்ரூஃ் வஃ-ர்க்ஷாராயஜ்ரூம் ஸ்ரீ தாஸு வஜ்ஜ்ஞாஃ் ॥

முணமுணரணீயமுகூநீயவிம்ஹாம்வி வஜ யயீலஹிகாஷாஸஜ
வெ, கூஷ்காயாயவீயவ்லஹாவா, நவாவாரூலஹிவகுவஷ்ஷாஜூதாநெக
வெஜொசதுசோமுவ்வுதிஷ்ஷாவநாவஸதுவெதம் வரிவ்ராஜகாநாம் வரொ
ணூராஷ்ரிதாநாம் ஸாரணூராஷ்ட ஹ்ரியொ நஜ: ॥ 1

கூவெஷ்டாகுரஸுதமணஹாகூ நாரமணசாநூம் வ்லஹாவராஜணீயம் ।
யதிவம்ஜ்ரஜ்ஞம்பகொகாடயம் யஜ்ஞதட வாம்ஹாயிகாய-ஷ்வம்விஜ்ஜிழ ॥ 2
வம்தீஸநாரவிம்வெஹந யதிவம்ஜ்ரவ்ரு ஜ்ஞூகூம் ।
ராஜ்ரவிம்ஹவ்ரு தொஷாய ராவிதொ ராஜதாம் ஹ்ரவி ॥ 3

॥ ஸ்ரீ: ॥

ஸுதர்சன வாசீவாஹ:

[ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான். சிரோமணி .தேவனூர் விளாகம்
ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர்]

ஜயபநு நிஜஸம்ஜ்ஞாபகவ்ருக்ஷம்
ஜயதி: ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹகாரிஜாவ்ருத:
ஸுதர்சநாக்ய ஸவக்ஷஸாநு
ஸவிதை வாஸுதிபெஷ ஸஹ்யஜாயா: ॥ 1

ஸதிதாஉய ஊர்ஷுவக் வஸ-
ஜதிஹாவயி-க்தவஜ்ஜ்ஞநளவவ-ர்ண-க்:।
நிஜஸாஹஸ்ரொ: ஜவைஸுவக்ராநு
நியதம் வாயதி ஸுஸிஷ்யகொட்:॥ 2

ஸவஸயவரிதஷ்டாநு வாஜயநு ஸ்ரோத்ரிவஜைக்:
ஜுவச நவியயா ஸுாநு ஜாவயநு வண்டிதக்ருத்।
ஸகுலவிய நயஜ்ஞ: ஸஹ்ய க்ஷாம ஸஹா ஸ்ரீ—
நாஹரிஸுாஜிந்ந ஸாநஸை யொகிவய-க்:॥ 3

யம் ஸ்ரீஸுக்ஷ்ணயொகிவய-க்ஸணிதி
வ்யாவ்யாநகாலை ஹ்ருஸும்
ரஜைர்: ஸ்ரோத்ருஜநாஹஜைர்:
ஸவவஸாம் வ-ஜிஜைஸ்ரு-க்ராஸிஹா நவி।
கழ-க்நு ஸ்யாவயதி ஸுயம் காரணயா
ஸிஷ்யாஜாரஜ ஸவம்
ஸ ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹகாரிஜஸ்ரீ:
ஸ்ரோயொ விய க்ஷாம ஸ: ॥ 4

ரஜாயீஸுஸுாரிஸம்யதிஸ்ருஸா ஸம்ப்ரேக்ஷிதஸ்ஸாஸ்ரம்
தஜிஜீதி நயாதிவ ஸுயஜஹாzகூ க்ஷா ஸஜ்ரம் ஸ: ।
யாதெ யாஜ ஸ்ரீரள யத்நியஸுயயா யாதெதாzவ்ரி ஸக்ஷாதிராம
ரமாயீஸுஸுாரிஜாந்யஹரிகாய-க்ரீஸ்ரீவள தள ஸஜ ॥ 5

கூநவாயஶோந்ருஹரிவாஹவம்ஸ்ருயம்
கமீதாஷ்வ்வோண்ப்ரஶவவீதிநம் முராழி i
கூமயெ ஏயாஶ்ரர்ஹ்ருஏயம் தீருஷ்ணீநம்
ஹ்ருஏயெ ஸஶோந்ருஹரிகூரிஜம் ஶநிழி ॥ 6

கூஶ்ரா நாரவிம்ஹகூரிஜெந
ஏநிவயெர்ண விஹாதி ஹாரதர்யா ।
ஶஹதீ முர்ரர்வஜ்க்ஷிர்ஜ்ஞ்யா வா
ஶஹ நீயாழிஶாரிவெமவிர்கா நஂ ॥ 7

கூஹிமஶ்ரு ஶோந்ருஹரிகூரிஜம் ஶநிம்
லவவிஸ்ரர்வொதஶநவம கூஷஶோநியிழி ।
வர்வர்வெந ய்ஜ்ஹிததக்ஷ்வர்ஜயஂ
ஆலவஞ்தி ஶோந்ருஹரிவாஹவெமஜநெந ॥ 8

விநிவதர்யிதர்ம விர்ரஜவமர்ரநு
கவி ஏாதர்ம வெஹர்ரயா ஹ்ருஹீஷுவஜ்ஞாநு ।
கூஹியாவதி யொ ஹரிம் வ்லவெவெஏ்ருஂ
கூமயெ ஸ்ரீநாரவிம்ஹகூரிஜாதிழி ॥ 9

கூகூஜ்ஞஶோந்ருஹரிகூரிஜம் மதா
ஹ்ருதிவாஹஏமாரவயவதிர்நீ வ்ஸர்தீஂ ।
முர்ரர்லக்ஷ்மிவாரவரிவாஹாரமவிணீ
வ்லஹதாம் ஸஶோந்ருஹரிவாக்ஷ வஶர்கயிதா ॥ 10

ஸ்ரீ:

சிங்கப்பிரானும் அவனை யாராதிக்கும் ஆசார்யர்களும்

[ஸ்ரீ. உ. வே. திருக்கோட்டியூர் வித்வான் ஸளம்யநாராயண சார்யர்.]

ஸ்ரீமத்ஸிம்ஹ தவ வாஹஸைராஜ்யஸித்
யை ஸ்வைஸ்ரீ நிவ்யாஹ்ருதிபிர்ஜிஹிவிதே ।
ஸ்ரீமத்ஸிம்ஹாரிய திராஜஸவ்ரஜித ஸ
ஸ்வம் ஸ்தீயஹ்ருதயம் ஸ்ருஷ்டஸ்ய ஸந்து ॥

ஸ்ரீமத்ஸிம்ஹ ஸ்ரீஜ்ஞாதீந்த்ரா ஸெஸிகோத்தமஃ ।
யது நாதைகதாம் ப்ராப்தாம் ஸ ஜயகுரு ஸிம்ஹராஃ ॥

அங்கண் ஞாலமஞ்ச வங்கோராளரியாயவுணன்
பொங்க வாகம் வள்ளுகிரால் போழ்ந்த புனிதனிடம்
பைங்கணினைக் கொம்புகொண்டு பத்திமையாலடிக்கீழ்
செங்கணினி யிட்டிறைஞ்சும் சிங்க வேழ்குன்றமே.

அம்—அழகிய, கண்—இடங்களையுடைய, ஞாலம்—பூமியானது, அஞ்ச—(ஹிரண்ய பீடையால் ரக்ஷகாந்தரமற்று) அச்சப்படுங்காலத்தில், அங்கு அதே தேச காலத்திலேயே, ஓர்—ஒப்பில்லாததான, அன்றிக்கே ஒரு திருமேனியிலொன்றுகச்சேர்ந்த, ஆளரியாய்—நரங்கலந்த சிங்கமாய் அவதரித்து, அவுணன்—ஹிரண்யன், பொங்க—கிளம்பி எதிர்த்துவர, ஆகம்—அவன் சரீரத்தை, வள்ளுகிரால்—கூர்மையுள்ள நகங்களால், போழ்ந்த—பிளந்த, புனிதன்—பாவசுத்தியுடைய, அன்றிக்கே, பாவநனை பரமாத்மாவுக்கு, இடம்—நித்யவாஸ ஸ்தானமாயிருப்பது, பைங்கண்—பசைப்பு நிறமுள்ள கண்ணுடைய, ஆனை—கஜத்தினுடைய, கொம்பு—தந்தத்தை, கொண்டு—பிடுங்கிக்கொண்டுவந்து, பத்திமையால்—பக்தியால், அடிக்கீழ்—திருவடியின் கீழ் ப்ரதேசத்தில், செங்கண்—சிவந்த கண்ணையுடைய—செவ்விய கண்ணையுடைய என்னுமாம், ஆளி—ஸிம்ஹமானது, இட்டு—ஸமர்ப்பித்து, இறைஞ்சும்—ஆச்ரயிக்கும் நிலமான, சிங்க

வேழ் குன்றமே—இத்திருமலைதான். ஞாலமஞ்ச ஆளரியாய் (பார்க்கும் பார்வையிலோ, த்வநிமாத்ரத்திலோ, ஸ்ம்ருதிமாத்ரத்திலோ) உலகம் பயப்படும்படி நரஸிம்ஹமாகவவதரித்து என்னவுமாம்.

இப்பாட்டில் முன்பாதி தெள்ளியசிங்கமாகிய தேவின்திறம் தெளிவிக்கிறது. பின்பாதி இப்பெருமாள் பேர்வாய்ந்த பெரியோரின் பெருமை பேசுகிறது. அங்கண்—ஸர்வேச்வரனும் அவனடியாரும் சேர்ந்து வாழ்ந்த நல்வரலாறாய் வரலாநந்ஹரிதராய் வாழக்கடவ பல விடங்கள் இஞ்ஞாலத்திலுள்ளன. பூங்காவில் பூக்களை நீக்கிப் பொறி சிதறு மங்கியைப் புகவிட்டாப்போலே அநுபவரஸம் கிண்ணகமெடுத்துப் பெரியோருகக்கவேண்டு மிடங்களில் அச்சமுமழுகையும் புகவிட்டாளுயிற்று. இஞ்ஞாலந்தான் பகவதநுபவத்திற்காக வேற்பட்டதென்றிருக்கிறார். இவர்களுக்கு அச்சமாவது பகவச்சேஷமான ஆத்மவஸ்துவை பகவத் த்வேஷிகள் பலாத்காரத்தால் தமக்கடிமையாக்கில் செய்வதென் என்கிற பயம். இதிறை இவர்களுக்கு பயஸ்தானம். திருவடி தன் நாமம் மறந்தும் புறம் தொழமாட்டாரே. ஸ்நஹாரஹ்யவஹாரவ்யாக்ருத ஜனகிக ஜநபயம் விவக்ஷித மாகவுமாம். அங்கு—ஆச்ரிதர்களுக்கு அச்சம் விளையும்படி அதர்மம் மேலிடுங்காலமும் தேசமுமேயாயிற்று இவனவதரிக்க காலமும் தேசமும். யதா யதா ஹி யதி-ர்ஹ்ய க்லாநி ர்-ர்வதி ஹாரத । அப்யுத்தா நமதர்ம-ர்ஹ்ய தத்தா-ர்நம் ஸ்ருஜாம்யஹம் ॥ அங்கப்பொழுதே யவன் வீயத்தோன்றிய வென் சிங்கப் பிரான். அன்றிக்கே, அங்கண் ஞாலமஞ்ச—ப்ரஹ்லாதன் மேலிருந்த ப்ரேமம் சத்துருவின் பேரில் கோபமாய் பரிணமித்து விரோதியினளவின்றி விம்மி நிற்கையாலே விவியஹோமஹ்நம் பெற்ற வெயொ-ர்வர்களும் விளவதறி யாமல் நடுநடுங்கும்படியாக. இது ஹீஷணகுவிவரணம். அங்கு—ப்ரஹ்லாதன் ப்ரதிஜ்ஞா ஸமகாலத்திலென்னவுமாம். ஓர்—இதற்கு முன் இப்படியொரு வஸ்துவை யொருவரும் கண்டதில்லை. 'ஸவ-ர் விலக்ஷணம் இஹாவிஷ்-ர்ய' உலகத்திலுள்ள ஒரு பொருளாலும் தனக்கு உபத்ரவம் உண்டாகாதபடி வரம் பெற்று இருமாந்திருந்தான் ஸர்வேச்வரனது ஸர்வ சக்தித்வ மறியாமையாலே. ஆனது பற்றி ஆபூர்வரூப பரிக்ரஹம் பண்ண வேண்டிற்று. நரங் கலந்த சிங்கமாம்போது விதாகூடந்யாயத்தாலே விலக்ஷணாஜுவஜுத்தாலுண்டான வொருதாதிரூயம் விவக்ஷிதமாகவு மாம். இது ஹேதுகு விவரணம். ஆளரியாய்—'நரஸிம்ஹ' 'கூகுணாதி வர்-ர்ஷம் கணீரவ-ர்வரி' என்னும்படி விலக்ஷணமாக வவதரித்து அவுணன் பொங்க—இதற்கு முன் எதிரி யென்றொருவன் நிற்கக் கண்டறி யாதவனுகையாலே வாய-ர்ரகூகுணக வொருவன் தோற்றப் பெற்றிலன். பெருங் கிளர்த்தியாகக் கிளர்ந்தான் வாய-ர்க்களுக்கு ரகூகூ ஏற்படுவதை ஸஹியானே. ஆகம்—அவனுடைய ஸ்ரீமான சரீரத்தை,

வள்ளுகிரால்—ஆயுதங்களா லபாயமில்லாமல் வரம் வாங்கினமையால் ஆயுதாழ்வாண்களின் கூர்மை யனைத்தும் உகிரிலுண்டாயிற்று. இரக்க மேதுமின் றிக் கூரிய நகங்களால் குடைந்தானென்கையால் உழுன் என்ற தாயிற்று. போழ்ந்த—பிளந்த வீரன், புனிதன்—ஆச்ரித விரோதிகளை ஸ்வசத்ருக்களாக பாவித்து நிராகரிக்கையால் வந்த ஹாவஸுஜி. அன்றிக்கே பாவனன்—

'ராஜஹிய-ர்ய தஜ்ஞாஷ்ட வ்ரியஜெ வாதஜெகந-ர்ராஃ।'

'ராஜவொணாவஸ நக்ஷீவ்த ஹாவஹஜ்ஞ ராஜாம மதிழ்।'

'ரிவ்ரஷ்ட நிஹஜெதரெவ ஹிததா'

ஜெர்யாஜி ந்யாயத்தாலே ஹ்ரிதஜெர்யாஹ வார்ஜ்ஞாரிக்கவ யஜ-ர்வி நாஸ நாஜி வார்ஜ்ஞஹஜ்ஞ ஜொஷஜ்ரிஷிதனை சத்ருவையும் பரம கதிக்கு அர்ஹ ணம்படி பரிசுத்தனைக்கினவன். இடம்—ஜ்வலதம் என்கிறபடி தத்காலத்தி லுதவப் பெறுத மஹ-ர்நிஹ-ர்ாஹ்யான நமக்கும் தன் குணங்கள் ப்ரகாசிக் கும்படி நித்ய வாஸம் பண்ணும் ஸ்தானமாவது சிங்க வேழ் குன்றமென்று அந்வயம்.

இனி இப்பெருமாளுக் கநுரூபமாக வங்கு ஆசார்யர்கள் அடிமை செய்யும் ப்ரகாரத்தை ஹ்ரஷ்டாஜ ர்வத்தாலே சொல்லுகிறது; பைங் ணனை—மத கலுஷிதமாகையால் பசுமை நிறமுள்ள கண்ணுடைய கஜத்தி னுடைய. இத்தால் மன்னுதருக்கச் செருக்கால் மறை குலைப்ச் சாது ஜனங்களடங்க நடுங்க ஹ்ரயர்-ர்திகுவ்ரஷித ஹ்ரஹ-ர்ஸ நமுடைய உஜ்ஜ்வ லமான வாஹ்ய கர்ஹ்ரயஷிகளை நினைக்கிறது. கொம்பு கொண்டு—ஆனை யின் மத்தகத்தைக் கிழித்து அதனுடைய கொம்பைப் பறித்து. இத்தால் வார்ஹஸ-ர்நங்களுக்கு உத்தரோம்ஸங்களான தக்வஹிதவ்ரர்ஷாய-ர்ங் களை தங்கள் ஸ்ரீவீர ஹாரண தக்-ர்நவங்களாலே பிளந்து அவர்களது ஷ்ரிதஷ்ஹாவ நஸ ஸத்ர-ர்நிராகரண கீதி-ர்களை அபஹரித்துக் கொண்டு என்றதாயிற்று. பத்திமையாலடிக் கீழிட்டு—அந்த தந்தங்களை பகவத் பக்தியால் திருவடியின் கீழ் ஸமர்ப்பிக்குமாயிற்று அத் திருமலையில் வஸிம் ஹங்கள். செங்கணரி—வலி மிக்க சீயமாயிருக்கும் யதிராஜரை நினைக் கிறது. செங்கணென்று வாஹ்யகர்ஹ்ரயஷி விஷயத்தில் அவர்களுக்கிருக் கும் சீற்றத்தை நினைக்கிறது. செவ்விய—ஜ்ஞானவான, கண்—தர்சன முடையவென்னுமாம். அப்போது ஹவஹ்ரஹாநர்ஜ வஸிஹாஜ நிய-ர்ாரண வாவ-ர்ஹளஜ ரென்றதாயிற்று. இறைஞ்சும்—'நஜாஜி' என்கிறபடி கூரீ தீய நிவேதனம் பண்ணி யாச்ரயிக்குமிடமான, சிங்கவேழ் குன்றமே—

இத்திருமலைதான் ஹிரண்யாதிகளால் அங்கண்ஞால மஞ்சுறுப்போலே வாஹ்யகர்ஹ்ரயஷி ஜதஹமஜகர்தக்-ர் மவ-ர்வெஷ்டிதங்களால் புலி மிகுந்த

காலஞ்சும் ஸுஹஸாஜ்ஜ ஆதெஸ வஸுவஸம்வாஅஹஸ்தி ததெஸாஹி வாயஸுஜ்ஜ நயாயத்தால் ஹமவஅநஸுஹவாஅஸ்ஸாந ஹஸ்தி தஸுஸுதஸுவஜ்ஜம்ஹண வஸம்வாரியான வாயஸு ஜநங்களடங்க நடுங்குங் காலத்தில் தெள்ளியசிங்கம் தோன்றி வீரவிநோதங்கள் செய்து லோகோபகாரம் செய்து சத்ருவையும் சுத்தனுக்கினுப்போல் நம் வஸுந்த ஸிம்ஹங்கள் புகுந்து வாடொவதக்கூட்டா ஸஜ்ஜாஸஜ்ஜிவிஹார விநோதத்தாலே வாஹிகளாகிய சூஸாஅதம்ஹஜுமணங்களை கர்வமழித்து எம்பெருமானுக்கும் எம்பெருமானர்க்கு மாளாக்கின வாவநவரித்ரங்களை இங்கே அநுஸந்திப்பது.

இக்காலத்திலிப்படிப்பட்ட ஆசார்யர்களில் உத்தமராக எழுந்தருளியிருக்கும் நம் தர்சன நிர்வாஹஸிம்ஹ மிப்போது முளணஸுதாஹிஷேக மஹோத்ஸவம் கொண்டருளினுப் போலே ஊவ்வுஸுதாஹிஷெகமும் கொண்டருளித் தம் வாவநஉஸுந்த வுவவந வரித்ரங்களால் நம் தர்சனத்தையும் தஹிஷ்டரான அடியோங்களையும் வாழ்விக்க வேணும்.

வஸுஉக்ஸுநந்யாயநிஷ்ணாம் வுஉஸுபக்த வாராதிகாம் ।
சூஉஸுக்நித உஸுந்யாயாம் வஸுதெஸுந்யம் வஸுஉஸுக்நாம் ॥

ஸ்ரீ:

ஆசார்யகுணம்ருதம்

[ஸ்ரீ உ. வெ. திருகோட்டியூர் வித்வான் ஸ்ரீராம தேசிகாசாரியர்]

வ்யவஸ்ய ஹ்ருதாண஻யமாரூடா஻ஸா
தாவொஜ்ஜ்வலா தாந்யாவ்ருʼஹ்ருʼஸ்வா ।
விஹ்ருʼஷி தஸ்ரீ நாவளவ வத்ரா
ணயாவாய-ஸ்ரீதாநி ஜயந்தி ஹாஹிம் ॥

ஸ்ரீமத் கூரீ நாவிம்ஹ ஸாம்கொவ யதீந்த்ர ஹ்ருதயாவஸிகளென்னும் மஹாசார்யனுடைய திவ்ய ப்ரபாவம் இச்லோகத்தாலே விஜ்ஞாபிக்கப் படுகிறது. சீரிய மகிமை நிறைந்த இவ்வாசார்யோத்தமன் விளங்கும் நிலை மஹாரத்னங்களோடு துல்யமாகச் சொல்லும்படி இராநின்றது. எங்ஙனே யென்னில்: வ்யவஸ்ய ஹ்ருதாணி—அந்த ரத்னங்கள் தங்களை அணிந்தவர்க ளுக்கு உயர்ந்த மங்களங்களைத் தருவதாய் இருக்கும். அன்

"ரொவநம் வந்நம் ஹெ஻ ஸ்ரேஷ்டம் உவர்ணம் உணிழ் ।
மூர்ஸ்ரிஸ்ரிஸ்ய ஸ்ரேயர்ம் வ ப்ரோதம் வஸ்ரேஷு ஸஹ வாயம் ॥

என்கிற வாக்யவாக்கத்தின்படி ஸ்வயம்ப்ரகாசித்தமங்களரூபமாயிருக் கும். இவ்வாசார்யனும் ஸாத்யமான நிலையன்றியே மிகவும் ஹிதமான மங்களங்களை உடையராய் யிராநின்றார்.

அன்றிக்கே ஷ்ரேயாநாம் வ ஷ்ரேயம்' என்கிறபடியே நிரதிசயமங்கள னை பகவானே தமக்காகவே ஹிதத்தும்படி ஆக்கவல்ல பெருமையை உடையவராய் இருக்கிறார். அன்றிக்கே "தவ ஸ்ரீ-நாதீஸம் ஸ்ரீபதி கூ஻ரெ ஷ்ரேயவஹம் தவெஹம் நொவாயொரூவநிவ திதம் ஸ்ரீராஹிபதம்।" என்கிறபடியே நிரூபாயிக மங்களையான மஹாலக்ஷ்மியை தாம் ஆசே கூஷித்த ஆச்ரித ரக்ஷணவ்யாபாரங்களில் எல்லாவற்றிலும் மிகவும் ஹிதை யாக ஆக்கவல்லராயிருக்கிறார். ஹ்ருʼமென்பது ச்ரேயஸ்ஸாதநமாய் ஹித தமவாசியாகி "யம் கூம உநாஷ்யாய ஹிததமம் உந்யஹெ" என்கிற கணக் கிலே ஹிதஹாஸ்ரீவங்களான இரண்டு வகை பெரியஷ்ராயநங்களையும் ஆகஹெஷ்ண ஹிதங்கள் என்னலாம்படி கையாளும் பெருமையுடையரா யிருக்கிறார். அன்றிக்கே ஸ்ரீமந்த்ரராஜத்தின்படியே ஹ்ருʼ சப்தம் நாராயணவாசியாய் ஸ்ரீலக்ஷ்மீநாராயணரை ஸ்வாதீனமாக்கவல்ல மஹிமை உடையவர். அன்றிக்கே "ஸ்ரீக்ஷிதம் ஜாதாவிவ வ மாவம்

கூநுாஹுயா ஜிஜாஃ" என்கிற ஸ்ரீராமாயண ஸுலக்தியாலும் ரத்நாகரத்தில் உதாகரித்த,

"ஹொகெ தூ ஃம்ஹுயா நுவூள ஹுாவுணை முளஹுர்தூ தாஸுநஃ।
ஹிரணும் ஹவி-ர்ராஜிதுஃ கூவொ ராஜா தயாZவூஜஃ॥"

என்கிற ப்ரஹ்மாண்ட வசநத்திலும் 'முாூ உழ்நிம வ' என்கிற வஜ்ரிகா வசநத்திலும் ஸ்வயமே ஸுப்ரவித்த மங்களமுமாய் இராநின்ற்ர். அன்றிக்கே ஹுஜுசப்தம் உர்வேதஸ்ஸாய நிவ்ருத்திவாசியாய் "யஸ்யா நுஹவ யர்ஞோ வுர்ஜிஷ்டகெ வ்ருதிஷ்டிதா। தஜுஷ்டிமாவ ராஷ்ஸவெர் உுவுநெ ஸவர்க்கிஷ்டெஷஃ" என்கிறபடியே தம்மை ஸேவிக்கும் வ்யக்திகளையும் தாம் கடாக்ஷிக்கும் வ்யக்திகளையும் ஸித்தமங்களராக ஆக்கவல்ல மஹிமசாலியாய் இருப்பர்.

அன்றிக்கே "ஸாகூஷாஜுாராயணொ ஹெவஃ கூகுவா உதர்யஜீம் தநுழ। உஜுாநுஜுாதெ ஜொகுாநு கூாராணுா ஜுாஷ்ட்ரவாணிநா" என்ற படியையும் அழகியசிங்கர் என்கிற வுஸிஜுஸிஹுாதகுமவ்யவஹாரத்தையும் ஹேதுவாகக் கொண்டு ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹ அவதாரமாகவே பாவிக்கும் போது வுஸிஜு ஜுஜுாணி—ஜுஜு னென்கிற திருநாமம் வுஸிஜுமாம்படி உடையராயிருப்பர். கூயிமாரூபாநி—அந்த ரத்னங்கள் 'மாரூபாநி உ ரூநாநி ஸிஜுயாகு வுயதெதா நுவஃ' என்கிற வைஷ்ணவ வசனத்தின்படியே ப்ரவித்தங்களான மரதக பச்சைகளை காட்டிலும் மஹிதங்களாய் ஆகின்றன.

அன்றிக்கே, கீழ்க் காட்டிய மரதகபச்சைகளாலே நிரைந்து நிறம் பெற்று திருமலை யெம்பிரான் வஜ்ராங்கிபோலேயும் கிரீடம் போலேயும் விளங்கானின்றன. இவ்வாசார்யனும் "ஸத்திஜுதா நாஹிவுஜி வரிவாண முணாநு ஸஜீஜுஜி வ யாதுகுா நிதுா யாவெஜுநநுஃ தஜுவி ஹவதஃ தவு யஜுாஜுவமர்காகு" என்னும் "கூஜுாத் விஜுா வியெயா வியெயாஃ" என்னும் 'ஷிராம ஹதியெந' 'உயீயாஃ' என்னும் ஸ்ரீ ஸுக்திகளின் படியே முாவொவாஷி மிகுந்திருப்பர். ஆழ்வார்திருநகரியை அடுத்த ஷிவு ஜெஸங்களிலே அகிலர்களுக்கும் திருவாடி ஸ்வாதியிலோர் மஹோத்ஸவமாவது. அது ஸ்ரீ வைநதேயருடைய திருநக்ஷத்திரமிறை.

அன்றிக்கே, முாூ ஸம்வெம்ஸி முாூபமாய் முாூபாவ மென்று வுஸிஜுமான ஸ்ரீமதஹோபிலத்தில் 'கிளரொளி' திருவாய் மொழியின் கணக்கிலே கூயிகாஜுாமுள்ளவராயிருப்பர்.

அன்றிக்கே முாூபாவமாயீஸ்வாணை ஸ்ரீ லக்ஷ்மீநரஸிம்ஹன் திருவடிகளில் பக்தி மிகு பவித்திராயிருப்பர்.

இந்த யோஜனையில் முராரேஷடபதம் முராரேர்மஹிஷீபதாவான ஸ்ரீஉஹொவியாயீஷ்வரனைச் சொல்லுகிறது. முந்தின வசனத்தாலே இவருக்கு ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹன் திருவடிகளில் நிரதிசயபக்தி தோன்றுகையாலே இங்கும் அதை விவக்ஷிக்கில் புனருக்தி வாதோ என்னில், 'அந்தாமத்தன்பிலே சென்தாமரைத் தடங்கண்' இத்யாதி ஸ்ரீ ஸூக்திகளின் ந்யாயத்தை இங்கும் கண்டு கொள்வது.

அன்றிக்கே ஸ்ரீலக்ஷ்மீநரஸிம்ஹாவதாரங்களிலும் ஸ்ரீ மத்ஸ்யாதி யாவதீர்ணனான அவன்திறத்தில் அத்யந்த பக்த்யாதிக்யம் விவக்ஷிதமாகவுமாம். அன்றிக்கே ஸாக்ஷாத் பகவத்பரமான யோஜனையில் கருடாசலத்திலே எழுந்தருளி நித்யநிவாஸம் செய்தருளி பின்னுள்ளார்வணங்கும் சோதியாய் ஆச்ரிதானுக்ரஹம் பண்ணும் தன்மை விவக்ஷிதம். அப்போது கூயிவஹம் கூயிமதவாரம். அன்றிக்கே. கூயிகாநிமாரேஹ என்னும் வ்யுத்பத்தியாய் அஹோபிலத்தில் அநேக மூர்த்தியாய் அதாவது 'ஒன்பதொரு நாரசிங்கன்' என்கிறபடியே நவநவ நவமூர்த்தியாய் ஸேவை ஸாதித்தருளும் தன்மை விவக்ஷிதமாகவுமாம்.

தாவெளாஸி தாநி, ரத்னபக்ஷத்தில்

"வணோஷ்டா தயா ரெவா தாவஸ் காகவஹம் வ யஜ ।
விஹரைஷ்வெதி வரைஷ்த ஏஹாஹொஷா உஹாஹ்யதாம் ॥"

தாவெளா ஹயே ஏணைஹோஷே என்கிற ரத்ன பரீக்ஷா ஸ்ரேமவசனங்களின்படியே மஹாதோஷங்கள் இல்லாமை என்றதாகிறது. இவ்வாசார்யனும் ஸவோஹிதாலயபாகம் பண்ணிநாராகையாலே "லொகாக் நொதிஜதெ வ யம் யஜாமஹ லொகொ நாதெபகரம் கஜோ கரொதி ஸவோவிநாயிகநிஷ்யாக" என்கிற ஸ்ரீகீதா தத்பாஷ்ய ஸ்ரீ ஸூக்திகளின் கணக்கிலே பயமில்லாதவராய் இருப்பர். அன்றிக்கே "கதோவ்யம் வக்யதெவ ஹதே கரஷம் ஸவோம் கதெதா நஸ்யதி ஸ்ரீவெஷமாஹிஸாஹ் மஹம் வதஹவி ஸ்ரீவ்யம் ஏவா ஸாமி தி । விஸ்ராவ்ய திஸாஸி விதெநஜிஷ்ணோ வயோஸ்யதி நஸ்யதாம் ஸமஸாஸ்ரீ ஸரஸவதிக்ஷவஸ்ரஹம் நாராயணக்ஷதவ" என்கிற ஸ்ரீஸூக்தியின்படியே ஸ்ரீமந் நாராயண வதாயுத வாணாதீயுதநிஷ்டாதராகையாலே உபாயவரணத்தில் தாவெளாஜிதாராயிருப்பர்.

அன்றிக்கே ப்ரபத்திவிஜிதேச்வராகையாலே தந்நிக்ரஹங்களாலும் தத்காரியங்களான நாகஸ்வர்க்காதிகளாலும் தத்கார்யங்களான ஓஃ வாஹிகளாலும் பயமில்லாமல் இருப்பர். இப்படி ஒரு விதத்திலும் பயமில்லையாகில்மாற்ற முளவிலும், உண்ணிலாவிய ஐவரிலும், திருவுக்கும் திருவாகியவிலும் சொல்லும் பயமில்லையாகில் அவைகளின் விரோதம்

வாராதோவென்னில் சித்தாவபாதஹேதுவாயும் பயாபயஸ்தான விசேஷ
வேதிகளுக்கு அபயஹேதுவாயுமுள்ள பயம் சூஹொக்ஷாஷு விஷ்ணொர்வி
நிரந்ரவ்யாலீதிரிதி நலம்வ்ரவ்ஹி நவளராஹாவ்ராஹம் । ஸ்ரீகெஹகாஷு
கருணாகருணாஸிரவ்ஹிவெ தெஹாயிகெ வ ஹிதவாய நஹாவயொஹ்ரி
ஷ்ரவ்ஹ்வம்ஸ்ரீ நரவிஜயதெதா விவிதராம் கிதஹ்ருஹ்ரத்ர வரவ்ஷவ்ரி
நலீதிஹெதரவ்ம் என்கிற ஸ்ரீஸமக்திகளால் கதாவஷ்ருக மென்று தெரிகை
யாலே கநஹ்ரவ்மத ரராவ்ய்ரவ்ஹ்ரிவ பயமில்லையென்று தேருகையாலே
விரோதமில்லை. ஆகையாலேயிறே உபாயத்திலும் பலத்திலும் வரும் பய
விக்ஷேபம் இல்லையென்றே முன் சொல்லப்பட்டது. அன்றிக்கே கஹ்ரவ்
மத ரராவ்ய்ரவ்ஹ்ரிவபயத்திலும் கஹ்ரவ்வரிவதிர்கஹ்ரவ்நிரவ்ரணத்தில்
போல் வ்ரஜிநவஸிரவ்ரகவ்ரகஷ்மிஹரி யானபகவத்க்ருபா விநிர்மோகம் இல்லா
தாரில் இவர்தலைவராகையாலே ரராவ்ஹம் என்கிற கீதையின் விவரணமான
வராவ்ரஹ்ரகாயிகார ஸ்ரீஸமக்திகளின்படி ஸம்பந்தம் இல்லாதவர் என்பதி
லும் விரோதலேசம் இல்லை. அன்றிக்கே பகவதவதாரபரமான யோஜனை
யில் நலயாதெவலெதெதரஹ்ரஂ ரகஷாஹ்ரு லெஹ்ரவதெந்ரவ । என்கிற
கண்ணன் ஸ்ரீஸமக்தியின்படி ஒருவிதமான பயம் இல்லாதவராயிருப்பர்.

கூவ்ரவஸ்ரவ்நாதி ரத்னங்கள் அழகான பார்வை உள்ளதுகளாயி
ருக்கும். சந்திரிகாவசநத்தின்படி மங்களகரமான தர்சநத்தை உடையதா
யிருக்கும். பார்க்குமவர்களுக்கு மெல்லாம் இவைகள் நமக்கோ அல்லது
நம் அபிமதவிஷயங்களுக்கோ ? அல்லது காரியம் நல்லனகள் அவை
காணில் என்கண்ணனுக்கு என்று ஈரியாயிருப்பாள் என்கிறபடிக்கோ ஆகிடுக
என்று நல்லெண்ணத்தை தருவதாயிருக்கும். இம் மகானும் கூரகூரவ
யிவரைப் போலவும் கவிதார்க்கிக கேஸரியைப் போலவும் ஸ்ரீஉஹாரராயண
ஸ்வாமியைப் போலவும் ஸ்ரீ ரராஹாநரவஜிஹ்ராஜவரிவரவநத்துக்காக
ஸ்ரீ வரவ்ஹ்ரிநஹமவாணை உவாவியா நின்றார். அன்றிக்கே திமொ
ஹெஹ்ரம் தகெவஷரவ் கஹிஹ்ரயதி ஹெஹ்ரஸ்ரரவ்திரவஸள விஸிவெஷ்ரகா
ரெஹ்ரகஸ்ரரவ்திரவி வ வராய்ர்ரா ஹமவதீ । ஹராவய்ர்ரள மொஷ்ரவ், நிவிரவ
ஜமஹ்ரதெயர்ரவிதா நிரீமொரவ்கஷீஸ்ரஂ ஸ்ரரவ்திஹிரவாராஹிஂ வ்ரணிஹ்ரயெ ।
என்கிற நிவிரொவநிஷகு ரஹவ்ராய்ர்மான ஹமவஹ்ரராஹாநரவ்ஜ விஜா
ஹத்தை தஞ்சமாக அடைந்தார். அன்றிக்கே, கரயரவ்ஷ்ரஸ்ரு கஹயாய்ர்தா
ஹரவ்ரவ்ரஹ்ரதி தெ கதர்வ்ரழ—

வர்தாரா கீதிர்ய நரவ்ரவ்ரிஷரவ் நிவ்ரர்வெகஷ்ரஂ
வ்ரவ்ரொராவிதெஷரவ் வராயா கரவயா வ்ரவஸீஹரவ ।
வரத்தகர்தஹ்ரெ, வரிகஷ்ரிர்தஶாஸ்ரரீரா
ஹாரீராக வ்ரவவரந வ்ரதஶாஹ்ரி, யெயாஂ ॥

என்கிற வரஹாயனை எம்பெருமானருடைய ஸௌஹார்தமான திரு வுள்ளத்தையே அனுஸரித்து நிற்கிறவராயிருப்பர். அன்றிக்கே கூட மென்று நிரதிசய ப்ரீதி விஷயமாய் இத்தகைய ஸமீசீன விசித்தாந்தத்தை உடையவரிவர் என்கையாலே அஸமீசீனங்களாயும் ஹேவாகாரண வாதி-ர்தங்களாயும் உள்ள விஷயாந்தரங்களையும், அவைகளின் அஸமீசீனதைகளையும் தெரிந்து த்யஜித்தவர் என்று த்வநிக்கையாலே ஹேயோபாதேயவிவேகமான ஸர்வஜ்ஞதையாலே விளங்கா நின்றார். அன்றிக்கே கூடும் வாஹார்த்தம் யாதி தாங் என்று த்விதீயாவஹாவீ ஹியாய் ஸ்ரீஹஸ்திவண்ஸடகோபயதீந்த்ர ஹஸ்தாத்ருஸ்திகளாலே ப்ரஹ்மவித்வத்தமராக வாதி-ர்தமாயும் ஸ்ரீ ஸடகோப ஸ்ரீயாயும் ஸ்ரீ ஹயவதாவதார விஷயமாயுமுள்ள ஸ்ரீ ஹயக்ரீவ நரஸிம்ஹ திவ்யாவதார தத்வ முகாஸடக ஸம்ருத்ய தத்பாவ்யாத்ய ப்ரவண ஸ்ரீ வாஹார்த்த வாவஜ்ஜ்ஞ்யா ஹ்ருத்ய ஹாதிகளான வாரஹரஹஸ்யஸாக்கள் வாயர்த்தமாக தம்மை விரும்பாமல் திருமாளிகையிலேயே எழுந்தருளியிருக்கும் இம் மஹாத்மா தஞ்சமென்றும் அடையும்படி நின்றார்.

அன்றிக்கே வாஹார்த்த மென்றது ஸ்ரீ பாஞ்சஜந்யத்துக்கும் ப்ரஹ் மார்த்தமுமாய் அழகிய சிங்கரின் அடி மலர் மணியை இவர் அங்கீகரிக்கும் க்ஷணத்துக்கு முன் திருவிலச்சினையை பிறருக்கு ப்ரஸாதிக்க திருவுள்ள மில்லாத இம்மஹாத்மா திருவாழி திருசங்காழ்வார்கள் ஸௌகார்ய ஹேதுக்காக அடையும்படி நின்றார். அன்றிக்கே கூடும் வாஹார்த்தம் யெஹூ ஹாதி என்று வஹ்நீவாஹாவீ ஹியாய் அகிலர்க்கும் ஸ்ரீ பகவத் ராமா னுஜ தர்சநத்தை அனுக்ரஹித்து நின்றார். இத்தால் மேல் சொல்லப் போகும் ஆசார்ய ரத்ன்த்வம் வ்யாக்யாதமாயிற்று. வாக்ஷாக் ஹயவ தீரமான யோஜ்ஜனையில் கையிலங்காழிசங்கன் என்றதாயிற்று.

விஹ்விஷித ஸ்ரீ நாவம்ய வக்ஷ்ய ணி—மஹா ரத்னங்கள் கிரீடஹார கேயூரகடக ஹம்ஸகாதிகளில் நின்று ஸ்ரீமான்களான புருஷச்ரேஷ்டர்களை யும் ஸ்ரீய: பதியான புருஷோத்தமனையும் அலங்கரியா நிற்கும். இம்மஹா னும் வித்யாதிகளிலும் உயர்ந்த அதிகாரங்களிலும் சிறந்தோர்களான புரு ஷர்களை சால்வை முதலிய உசித பூஷண ஸம்மானங்களாலே அலங்கரித் திருப்பர். அன்றிக்கே எக்காலும் ஸ்ரீ ஹயக்ரீவ நரஸிம்ஹனை கிரீடஹாரகே யூரகடகாதிகளாலும் வீதாம்பராதிகளாலும் தூபவஸீ பகஸுநக கஸிகஸ ஹாரவகஸுஜாதிகஸுமங்களாலும் ஒப்பனை செய்து அவ் வொப்பனையின் அழகிலே ஆழ்ந்திரா நின்றார். அன்றிக்கே விஹ்விஷித ஸ்ரீ என்று ஒரு பதமவ்வீ ஹியாய் பிறகு தாஸ்ய ஸ்ரீ நாவஜ்ஜவக்ஷ்ய ணி என்று மற்றொரு வஹ்வீ ஹியாய் ஸ்ரீநவஸ்தியா தெவியைப் போலே திருமடி யில் எழுந்தருளியிருக்கும் மஹா லக்ஷ்மியை ஒப்பனை அழகாலே ஆரா

தித்து இது மூலமாக நரஸிம்ஹனை ஆராதியா நின்றார். அன்றிக்கே விபூஷித சப்தம் விவிய பூமிகளில் உஷிதன் வளர்ந்தவன் என்று சொல்ல தீயஞ்ஞிஹஉகூஷிணாவயஹ்ரெவா யாவத்தியுத்தயம் என்கிறபடியே விவெக்காஷ்டமான சூவெதஸ்ரெவெங்கடாசலமாயுள்ள புராணப்ரஸித்த ஸாசுவிக ஸ்தலசங்களில் லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹனை இத்தகையனுக்கி ஆராதித்திரா நின்றார். அன்றிக்கே, 'வி' ஸப்தம் விஸிஷ்டவாசியாய் லீலா விபூதியில் மத்தியமமான பூலோக மத்யத்தில் முளைத்த மஹிதபோக விபூதியென்னலாம்படி நீர் வாய்ப்பும் நிழல் வாய்ப்பும் நிரைந்த ஹ்ருத்தொகு ரெவெகுணுமாயும் "ஸாமெஸ்ஸாமெஸ் வயிகுநிவரெஹரஸ்ஸம்ஹ்யஸ்ஸா நாவவஸ்மாயும் சுஹ்ருதவஸஹஜஜ்ஞாஸ்யாஸ் வஸ்ரிய ஹ்ருஸ்வஸ்யாஸ் விஜ்ஞவாஜ்ஞெஹாஸ் ஜ்ஞதயீ ரஸ்மயாஜ் । ஜஹிதஜ் நாஜ்ஜதிய்ஸ்ஹ்யாவாசுவாஸ் ப்ரயதெ ஸ்நியத தி தி ஹஜ்ஜ வூஹஸ்ரெஹ்யா நஜ்ஹ்யாசு" என்றும் கொண்டாடப் பட்டதாயும் உள்ள ஸ்ரீ ரஸ்மநமரீ ஜிவ்ஞ்ஹ்ருதியிலே பெரியபெருமாளுக்குப் போல அநேகவர்ஷகாலம் ஆஸ்தான மண்டபம் அலங்கரித்து ஆராதித்திரா நின்றார். அன்றிக்கே, விஸ்ரஸ்ம் உஷிதஸ்ம் நாரவம்வவகத்ஸ்ம் யெஷ்ரெ என்று ஸப்தமீ பஹ்ரெவ்ரீஹியாய்மார்பம் என்பதார் கோயிலமைத்து மாதவனென்னும் தெய்வத்தை நாட்டி ஆர்வம் என்பதார் பூவிட்டு உள்ளம் மகிழா நின்றார். அன்றிக்கே விபுவான பகவானிடத்தில் உஷிதராய் (வஸிப்பவராய்) சுதவனவநரச்ரேஷ்டராய் இராநின்றார். பகவானிடத்தில் வாஸம் ஸர்வ ஸாதாரணம் ஆகாதோ வென்னில்—அப்படியிருக்கச்செய்தேயும் அதை இம்மஹானிடத்தில் விசேஷசமாகச் சொல்வது எக்காலும் இவர் அநுஸந்தாநம் இதுவேயாக இருப்பதாலே இது ஸர்வ ஸாதாரணமாகாது. ஆகையால் இங்கு வஸ்துவஸ்த ஸ்ரீஸ்ம் ஸ்ரெஷ்ஸ்லோகூஷணிகமாய் நரவத் ஸ்ரெஷ்ஸ்ஸ் என்று அர்த்தமாகி திருமந்த்ரத்தில் ப்ரதாநர்த்தமான 'சுயெயசுவா நாவஸ்யாநம் இவரிடத்தில் நிஜ நிற்கையாலே ப்ரதம ச்ரோதாவான நரமேறு துல்யராயிருப்பர். அன்றிக்கே உஷிதஸப்தம் சுதெஸ்ர்ரா விதணயுஸ்மாய் விஸ்ரவான ஸ்ரீ நரஸிம்மனுலே உஷிதராயும் அதவனவபுருஷோத்தமராயும் இருக்கும் நிஜ சொல்லப்படுகிறது. இத்தாலே

ஸசதா தாவசுவெவாரவஸ்ஹரிசு வசுயு ரகுணாவஸ்சார்ஸ்ணா ।
சுயுணாஉ யரதிவிரம் சுஂவிகுவொகூ விசுஜ்ஞசு தாவஸ ஂவிசு ॥
ஸசதாஜ்ஞாவசுவெவாரவஸ்ஹரி தாஜ்ஞசுயுரசுஷணாஜ்ஞசார்ஸ்ணா ।
சுரணாநி யரதிவிரஂசுாஂசுவி தவொசுஷா சுவி சுஜ்ஞ்ரதசுவயாஜ்ஞவி தாஂ॥"

என்கிறபடியே பகவானால் இவ்வாசார்யன் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு இராநின்றார். அன்றிக்கே விஸ்ரஜ்ஞம் தெத்யொகூயெவ நிஜ்ரகம் நரஸிம்ஹமஹ்ரு। என்கிறபடியே சுதெயஸ்ரு நரஸிம்மரூப விசிஷ்டவாசியாய் அவராலே

உஷிதமென்று இம்மஹானை அனுஸந்திக்கும் அனுஸந்தாநம் ஸமஞ்ஜஸமாகிறது. இத்தாலே கூரேசரை ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மீநரஸிம்ஹ ஸந்நிதௌ ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மீநரஸிம்ஹ ஸந்நிதாவாயர்கள் என்றும் இம்மஹான் விஷயமாக அநுஸந்தாநம் அழகு போலும். அன்றிக்கே இம்மஹானுடைய திருநாமம் இன்னதென்கிறது. லக்ஷ்மீநரஸிம்ஹ ஸந்நிதௌ விஜ்ஞாபநவிஜ்ஞாபயிதாவான ஸாரநாயிகாரணரும் உகிவ்யஜிஜ்ஞாஸாரூபரான ஸ்ரீநாரணமுநிவாக்யாநிரூபாயர் ஸந்நிதி என்று தேருகையால் ஸ்ரீலக்ஷ்மீநரஸிம்ஹனென்று திருநாமமுடையார் என்றதாயிற்று. நாதெஸ்ரீஹ்ருதயம் 'நாயாய' என்னுமாப்போலே நாதோக்தாவயோர்நிரவிவேகிணோர்நிகாயகரீ என்கிற நியாயத்தாலே லக்ஷ்மீநரஸிம்ஹ சடகோப என்கிற பூர்ண திருநாமத்துக்கு வ்யஸ்தரூபம் கூடி. அன்றிக்கே விபூஷித சப்தத்தாலே ஆசார்ய கூடஸ்தரான நம்மாழ்வாருடைய தாஸ்யஸாம்யகமான அவருடைய திருநாமத்தோடு சேர்த்தியென்னும் இம்மாதிரியான அலங்காரம் விவக்ஷிதமாகவுமாம். ஆக ஸ்ரீ லக்ஷ்மீநரஸிம்ஹ ஸம்ஸ்தாவ ஸஜ்ஜாவாத்யராய் இருப்பார் என்று தேறிற்று. லகவதீயமான யோஜனையில் ஸ்ரீ கருடாசலத்தில் பக்ஷியான கருடனுமே திருவப்பன முதலானதுகளாலே ஆராதிக்கப்பட்ட ஸ்ரீமதஹோபில லக்ஷ்மீநரஸிம்ஹனுகவே யிருக்கிறார். கூவாயர்நாநி—ரத்நஸஜ்ஜ ஸஜாதிஸ்ரஜ் வாஹியாகையாலே ஆசார்ய ச்ரேஷ்டர் என்றதாயிற்று. ஸ்ரீஜம் ஸஹ்ஸ்ரபூயெ ஸ்ரீயயிஸ்ரநவம் ஸ்ரோத்ரியா ஜ்ரவநிஷ்ம் ஸகுஷ்ம் ஸத்யவாஹம் ஸஜ்யநியதயா ஸாயர்வ்யக்ரூ ஸஜ்ரதிஷ்டி । ஜாஹாஸ்ரியாஜிர்க்ஷம் ஜித விஷயமணம் தீவ்ரவைராக்யம் உயாஉம் வ்ரூமிதி ஸாஸ்ரிதாரம் ஸ்ர வாரஹிதவாரம் ஸெஸிக்ஷம் ஸ்ரிஷ்ணுஸ்ரீஷ்ஸ என்கிற ஸ்ரீ ஸூக்தியால் இவ்வாசார்யத்வத்தை கண்டு கொள்வது. இக் குணங்களுடையவரில் ஸ்ரெஷ்டரானவது விஷ்ணுவாயொ விஷ்ணுஹயொ ஹ்ரூக்ஷஸ் வரிகீதிர்தம் என்றும் கூஹாரஹ்ருஹம்தாபஜாதாஜிநியமெய்ர்தம் கூயர்முக்ஷீஸெஜ்ஜயர்ம் ஸக்ருந்நமந்ர வ்யொஜநம் என்றும் உதாஹ்ருத ஸ்ரீ ஸூக்திகளாலும் தவம்ஸாயர்யாயநிரதம், வாக்ஸ்ரீமாம் வரஸ்ரீ, ஸ்ரீநிவாஸம்ஸவம், என்கிற பதங்களாலும் பலபடி விவக்ஷிதமாயிருக்கும். வக்ஜாயாம் ஸஹஸ்ரவத்நம். ரத்ந பக்ஷத்தில் பஹுத்வத்தாலும் இது உபபந்நமாகும். இத்தாலே அநேக ரத்நங்கள் ஒன்றுகூடி இவ்வாசார்யனுக்கு ஆபரணமாக வேண்டுகை தோன்றுகையாலே இவ்வாசார்யனுடைய நிரதிஸயயோக்ஷேமம் வ்யஞ்ஜிதமாம். ஜயந்தி—உத்கர்ஷம் பெற்று விளங்குகிறார்கள்.

ஸ்ரீமந்தம் ஸ்ரிகுலஸஹஸ்ரைவ ஸம்ஹ்ருத்யம் கும்பாரவரீஹாரம் ।
ஸ்ரீவந்தம் தா கு உவாணலொகவ விஉஉம் விஸுபாபவீஉம்பஉம் ॥

தன்னந்தொ கூவஹம் ஜணோ°வ தூவி
கூம்வெஸ்ணெ தன்ஸ்ரு° கூரம
வெ°வம்தொ ணிஹிஸ்ரம வி ஸ்ரு°ம்ஸ்ரு ஶகூம
லெ°தூம வி வெஜ்ஜ°வஹன்னி ॥

என்கிற ஸ்ரீ ஸூக்தியின்படி ஸ்ரு°ஷ்திக்த விநாயககூவம் இங்கு விவகூஷிதம். ஸ்ரு°ஷ்டி டதங்களுள் சிலவற்றை இது இருந்தென்பதற்கு ஞாபகங்கள் கூட இல்லாமல் விநாசம் செய்யவும் சிலவற்றை நீறுபட அழிக்கவும் சிலவற்றை மலைபோலிருந்தாலும் போனவிடம் தெரியாமல் பறக்கடிக்கவும் வல்ல விவேகத்துக்கு நித்ய நிவாஸ ஶிவ்யஸ்தான மண்டபமாக விளங்குகிறார்கள் என்றதாயிற்று.

ஸாஹிம்—ரத்னங்கள் இருளிரியும் இலகு சுடர்களால் ஶஹாவஸ்தங்களாக விளங்கும். இவ்வாசார்யனும் ஸயஸ்ரிஷாஶிதூவயாரிதம் என்னும்படி திருமேனிஜ்யோதிஸ்ஸாலே விளங்கியிருப்பர். அன்றிக்கே இவரிடம் நித்யவாஸம் கொள்ளும் புத்தி அனுஷ்டிதி வாக்படுதை முதலான விஷயங்கள் ஆசார்யர்களின் புகராகுமாகையாலே ஸாசப்தத்தாலே ஸ்ரு°தி வகாதிரூபயோக்தியில் ப்ரக்ரியையாலே நிகீர்ணங்களாய் சொல்லப்படுகின்றன. இவைகளிறே இவரின் உத்கர்ஷ காரணங்கள்.

இப்படி இவ்வாசார்ய ரத்நங்கள் விளங்கும் நிலையை ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹனுடைய பாதகடகங்களிலும் பாதுகைகளிலும் நிலை கொண்ட மஹாரத்நங்கள் அந்யோந்ய ஸௌஹாவஹங்களாய் விளங்கும் நிலையைப் போல் விஜ்ஞாபிக்கலாயிரா நின்றது.

வெஷ்ணவெஷ்வாஷ்ஷ ஸாவஸ்ய நாஶஸெஷிகூஸஶி-ஸ்ணா ।
கூஸஹாவி ஸஸாஸெஷ்ஷ கூவாயெ-ஸாஷ்வமாணாஜ்ஜ்ஷ தழ ॥

ஸ்ரீ:

ஆசார்யஸ்தவம்

[ஸ்ரீ. உ. வே. தில்லியம்பூர் வித்வான், சக்ரவர்த்தி வேங்கடாசார்யர்]

இம்மண்ணுலகம் எம்பெருமானுடைய விபவாவதாரங்களாலும், அர்ச்சாவதாரங்களாலும் அலங்க்ருதமானதுமன்றி, கர்மம், ஞானம், பக்தி, விரக்தியென்னும் இட்ட விரைகள் சடக்கென பலஸித்தியை அளிப்பதனாலும் விண்ணுலகினும் சீரியது. "அமர்ந்து வானவர்வானவர் கோனுடனும்" என்று இமையாவிமையவர் இங்கே திருந்து ஸயந ஸ்தாநாலஸர்களான எம்பெருமான்களைத் தொழ நிற்பதாலும், அங்குற்றைக்கு இங்குற்றை மேலானது. இத்தைக் கணிசித்தே "இங்கே திரிந்தேதற்கு இழுக்குற்றென்" என்றும் "ஸதா ஸுவை வாரணவெஸலநாயை வைகுண்ட வாஸைவி நதேZஹிமா ஷஃ" என்றும் பலவாறு உணர்த்தப்படுகிறது. இதனால் எம்பெருமானுக்கு அப்ராக்ருத வைகுண்டம் கார்யவைகுண்டம் போல பாரத வர்ஷமும் ஒரு பெருவீடாகக் கணிசிக்கப்பட்டதாய் நின்றது. அதில் "தூவிசு தூவிநுஹா ஹாமாஃ ஊவிவெஷு வ ஹுரிஸுஃ" என்று திரவிட தேசத்துக்கு மகான்களுடைய ஆவிர்ப்பாவத்தினால் பெருமை மகர்ஷிகளால் அறுதியிடப்பட்டது. அதிலும் 'தாஜ்வணீ நதீ யது' என்று தாம்ரபர்ணீ என்னும் ஆற்றின் தீரமான இடத்துக்கு பெரும் பெருமை பேசப்பட்டது. அத்தகைய நிலத்தின்கண் "செழு மாமணிகள் சேரும்" என்கிறபடியே ஸ்ரீஉஹா வீஷஉஃத்தில் 40வது பட்டத்தில் மூர்த்தாபிஷிக்தராயெழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீமுகஜீ நாவலிம்ஹ திவ்யபாதுகாலெவக ஸ்ரீவண் ஸடகோப ஸ்ரீரஜூநாயஸடகொவயதீந்ர உஹாதெஸிகன் முதலான பெரியோர்களுக்கு அவதார ஸ்தலமாயுள்ள காருக்குருச்சி என்னும் ஸ்ரீகிராமத்தில் திரவிடபாஷ்யகாரர் திருவம்சத்தில் கோபால ராமபத்ராசார்யரென்னும் ஸ்வாமி அவதரித்து அக்ஷராப்யாஸம் தொடங்கி ஸ்ரீஉஹ்மஹாஜஉஹா தேசிகன் போல் ஸர்வசாஸ்த்ரபாரீணராய் எழுந்தருளியிருந்தார். இவர் யதாசாஸ்திரம் ப்ரஹ்மசர்யம் கார்ஹஸ்த்யம் அடைந்து ஸாமாந்ய சாஸ்த்ரங்களிலும் ஸ்ரீவைஷ்ணவ சாஸ்த்ரங்களிலும் நிகரற்ற பெருமை வாய்ந்து நித்ய கர்மாநுஷ்டாந நிஷ்டராய் பரமைகாந்திஸார்வபௌமராய் விளங்கிவந்தார். இந்த ஸ்வாமி ஸ்ரீமதஹோபிலமடத்தில் 33வது ஆஸ்தானத்தை அலங்கரித்தருளின ஸ்ரீவண் ஸடகோப ஸ்ரீ ஸடகோபயதீந்ர மஹாதேசிகன் என்னும் மஹாஸ்வாமியிடம் திருவிலச்சினை முதலிய பஞ்ச ஸம்ஸ்காரங்கள் பெற்றும் ஸ்ரீ பாஷ்யம் முதலிய கிரந்தசதுஷ்டயங்களையும் யதாவத்தாய் அதிகரித்து ஸ்ரீமதஹோபில மடத்தில் 34வது ஆஸ்தாநத்தை அலங்கரித்தருளின ஸ்ரீவண் சடகோப ஸ்ரீலக்ஷ்மீ நாவலிம்ம திவ்ய பாதுகா ஸேவக ஸ்ரீஸடகோப ராஜாஜயதீந்ர உஹாதெஸிகன் திருவடிகளின் புருஷகாரத்தினால் சிங்கவேள்குன்றுடையான் திருவடிகளில் உத்தமோத்

தமமான சரணாகதி ரூபோபாயத்தை அநுஷ்டித்து நிர்பரராய் நிஸ்ஸமராய் ஹ்ருஷ்டமநாவா யெழுந்தருளியிருக்கையில் ஸாமாந்ய சாஸ்திராப்பியாஸம் தொடங்கி ஸதீர்த்யரும் ஸமாநக்கிராமருமான ஸ்ரீ லக்ஷ்மீநரஸிம்ம திவ்யபாதுகா ஸேவக ஸ்ரீவண் சடகோப ஸ்ரீரங்கநாத சடகோப யதீந்த்ர மகா தேசிகன் தஞ்சாவூர் ஜில்லா நெடுந்தெரு என்னும் ஸ்ரீக்ராமத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் காலத்தில் அங்கு எழுந்தருளி காலக்ஷேபகோஷ்டியில் அந்வயித்து எழுந்தருளியிருந்து எம்பெருமான் முதலாக உபதேசக்கிரமத்தில் வந்து கொண்டிருக்கும் ப்ரேஷ மந்த்ரத்தை உபதேசிக்கப்பெற்று தன் ஸ்ரீக்ராமம் எழுந்தருளி சிஷ்யகோஷ்டிகளுக்கு விசேஷார்த்தங்களை ப்ரஸாதித்துக்கொண்டிருக்குமளவில் கலியுகம் பிறந்து 5024வதான துந்துபி வருஷை மீ 2உமூல நக்ஷத்ரதினத்தன்று ஸ்ரீலக்ஷ்மீநரஸிம்மாராதநத்தையும் ஹம்ஸ முத்திரையையும் ஸ்ரீமடத்தின் ஸகல வைதிக லௌகிகநிர்வாகத்தையும் 40-வது ஸ்தாநத்தை அலங்கரித்தருளின பரமாசாரியன் நியமனப்படி பெற்று அடியார்களுடைய பிரார்த்தனத்துக்கு இணங்கி யாத்திரை செய்யத்திருவுள்ளமாய் பாண்டிய நாட்டுத் திருப்பதிகள் 18 ஐயும் மலை நாட்டுத் திருப்பதிகள் 13 ஐயும் சோழ நாட்டுத் திருப்பதிகள் 40 ஐயும் நடு நாட்டுத் திருப்பதிகள் 2 ஐயும் திருவேங்கடமுடையானையும் மங்களாசாஸநம் செய்து கொண்டு திருவரங்கம் பெரிய கோயில் எழுந்தருளி ஸ்ரீ ரங்கநாயிகா ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாதனையும் மேட்டழகிய சிங்கரையும் ஸ்ரீஸந்நிதிக்குள் ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் திருமுன்பே திருப்பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கும் ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹாதேசிகனையும் மங்களாசாஸநம் செய்து கொண்டு ஸ்ரீமதாஸ்தான நிர்வாஹகாசார்யர்களாலேயே வைதிக லௌகிக ஸகல நிர்வாஹமும் செய்யப்பட்டு வருகிற தசாவதாரப் பெருமாள் ஸந்நிதிக்கு எழுந்தருளி அங்குள்ள எம்பெருமான்களையும் மங்களாசாஸநம் செய்து கொண்டு பிரதிதினமும் ஸந்ஸேவலக்ஷ்மீதேவிகளுடன் கூடிய சிங்கப்பிரானுக்கும் வெண்ணெக்காடும் பிள்ளையாய் ஸ்ரீ பாஷ்யகார் முதல் மடத்தில் பரம்பரையாய் ஆராத்யராய் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ கண்ணனுக்கும் விசேஷமான திருவாராதனங்களை நடத்திக்கொண்டும் ஆஸேதுஹிமாசலமுள்ள சிஷ்யகோடிகளுக்கு பஞ்சஸம்ஸ்காரம் உபய வேதாந்த காலக்ஷேபம் பரஸமர்ப்பணம் முதலிய உஜ்ஜீவநவ்யாபாரங்களை பிரஸாதித்துக்கொண்டு ஸுகோத்தராய் எழுந்தருளியிருக்கிறார்.

ஓஜூஉம் ஸ்ரீ நரஸிம்ஹாய ஸ்ரீமஹாதியொகிந ।
வக்ஷஸ்தல நரஸிம்ஹமஹாஜ்வாலாய மம்மஹே ॥
கூரம்ஹவொணவரொவாத திஜூராஹவம் வரநம் ।
ஸரபம்விவெஜ்டாவாயஃ விதநந தொஸிகுஹவழ ॥

ஸ்ரீ:

குருகுணஸங்தாநம்.

[மதத்ரயநிரூபக வித்வான் புதுக்கோட்டை தாஸாதிகாரி
காளி வங்கீபுரம் ஸ்ரீ உ. வெ. ரங்காசாரியர்.]

ஸ்ரீமதஹோபில மடத்தில் 41-வது பட்டத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கிற ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹ சடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகனுடைய கல்யாண குணகணங்களை அடியேன் நினைத்து நினைத்து என்னுடைய ஹ்ருதயத்தில் அடங்காமல் மிதஜ்ஞுகையிருந்தாலும் என்னுடைய நாக்கானது—'வாயவனே யல்லாது வாழ்த்தாது, தோள் அவனே யல்லால்தொழா—நாக்கு நின்னே யல்லால் அறியாது இது முதலான' ஆழ்வார்களநுஸந்தித்தபடியே சிஷ்யனும் பக்தனுயுமிருப்பதாலும் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹன் அநுக்ரஹம் பெற்றிருந்த பூர்வாசார்யர்களுடைய பக்தனுயிருப்பதாலும் இந்த ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரை மணிப்ரவாள ரூபமான வாக்யத்தால் த்யாநம் செய்து சொல்லுகிறது. அதாவது இந்த அழகிய சிங்கரை ஆதியில் அடியிலேயே ஸ்ரீசடகோப மஹாதேசிகன் ஸ்ரீநிவாஸ மஹா தேசிகன் முதலான ஸர் வஜ்ஞர்களான பூர்வாசார்யர்கள் விசேஷமாக கடாக்ஷித்திருந்தார்கள். அதின் பலனுய் காரக்குறிச்சி ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் இந்த அழகிய சிங்கரை தேடிப் பார்த்து துரீயாச்ரமத்தையும் கொடுத்து ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹனையும் கொடுத்து சிஷ்யர்களையும் திருவடியில் ஒப்புவித்துவிட்டு நித்ய விபூதிக்கு எழுந்தருளினரென்பது ஸுப்ரஸித்தம். அநந்தரம் இந்த அழகிய சிங்கரும் ஆஸ்தாநத்தை ஒப்புக்கொண்டு ஸ்ரீலக்ஷ்மீநரஸிம்ஹனுடைய திருவாராதநம் சிஷ்ய ஸம்ரக்ஷணம் முதலியதுகளை செய்துகொண்டு திவ்யதேச யாத்ரையும் செய்து தற்போது ஸ்ரீரங்கத்திலே தசாவதார ஸந்நிதியிலேயே எழுந்தருளி இருந்து பகவத் கைங்கர்யாதிகளை நன்றுப் நடத்திக்கொண்டு வருகிறார் என்பதும் ஸுப்ரஸித்தம்.

தவிர, ஸ்ரீ லக்ஷ்மீநரஸிம்ஹனுக்கு இந்த அழகிய சிங்கரிடத்தில் அதிக க்ருபா கடாக்ஷமேற்பட்டிருப்பதை எல்லோருக்கும் தெரியப்படுத்தும் பொருட்டு இந்த க்ரந்தத்தில் சதாபிஷேக மென்பதான திருநக்ஷத்ர உத்ஸவ வைபவத்தை மிகவும் நன்றுக ஸ்ரீரங்கனாதனும் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹனும் நடத்திவைத்திருப்பதும் ஸகல ஜநங்களுக்கும் தெரிந்த விஷயம். இம்மாதிரி பூர்வாசார்யர்களுக்கு ஏற்பட்டதாகத் தெரியவில்லை யாதலால் இந்த ஸ்வாமிக்கு இதுவும் ஒரு ஏற்றம். இந்த அழகிய சிங்கரிடத்திலிருப்பதான ஸாஞ்சி ஸாஞ்சி உவா தி தி திக்ஷா ஸஜாயி கூநஷ்டாநம் ஸ்ரீராமனுக்கு போலிருக்கிற ஸ்ரீ தஹாஷீ வ்ரீவ-ஹாஷீ ஸ்ரீ தஹாஷீ இவை முதலானதுகளை நன்

ருய் கவனித்துப் பார்த்தால்— இங்கேதிரிந்தேர்க்கிழுக்குற்றென் ? என் கிறபடி இந்த அழகியசிங்கரை லீலாவிபூதிக்கு திலகம்போல் பல் லாண்டு பல்லாண்டு என்று ஆழ்வார் மங்களாசாஸநம் பண்ணினபடி ஸுதாய்ஃ வஷட் என்கிற வேதவாக்கியத்தின்படியே அரோக த்ருட காத்ரமாய் செய்து ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹாராதநம் ததீயாராதநம் சிஷ்யர் களுக்கு ஸமாஸ்ரயணம் மந்த்ரோபதேசம் வேதாந்தகாலக்ஷேபம் பரந் யாஸம் முதலியவைகளை செய்து கொண்டு இன்னுமொரு நூற்றாண்டிரு மென்கிறபடி எல்லாரும் புகழும்படி இன்னும் தீர்க்ககாலம் எழுந்தருளி யிருந்து அனுக்ரஹிக்க வேணுமாய் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹனையே எல் லாரும் சரணாகதிமூலமாய் ப்ரார்த்திக்க வேணும் என்று நான் ப்ரார்த்தித்து கொண்டிருக்கிறேன். இந்த ஸ்ரீ அழகிய சிங்கருடைய திவ்ய சரிதங்களை பிந்தி பூராவாக ச்லோகரூபமாய் எழுதுவதாக உத்தேசித்திருக்கிறபடியால் இப்போது சுருக்கமாய் இதை எழுதினேன். இதனர்த்தத்தை மேல் சுலோகங்களாலும் ஸங்க்ரஹமாய் தெரியப் படுத்தியிருக்கிறேன்.

லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹ ஸ்ம்ருதீநாமுதயதி ஜகதி
ஸத்ராயணாஹ்வயோ யஸ்ஸ ஸ்ரீமத்வரவரமுநி ஸுதவம்ஸ்ய ஜாத: ।
ஸ்ரீரங்கநாயகநிகமாந்த மஹாதேசிகாக்ர்யோ தீமாந் 1

வாத்ஸ்யோவரதநாராயணாக்ய ஆசார்யவர்யோ நரஸிம்ஹ ஸம்ஜ்ஞம் ।
ஸுதாரயம்ஸ்ரீரஜீவீ ஸ்யாத் ஸுதாஸ்ய நரஸிம்ஹ நாமதேயோ ॥ 2

லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹ ஸ்வாமிநாம் நரஸிம்ஹ: ।
யஸ்ஸ்ரீ ஸ்ரீரங்கநாயகவி ஜயதாம் வஹதி ஸவர்கா । 3

வேதாந்தவாரிதிகோ வாயம் ஸாக்ஷாதுதார நாஜாயவா ।
ஸூரிவர்ய்ஸ்ஸ்வதி விதக்ர்யாயாஸ்ஸ்ய ஸம்ஸ்துதி ॥ 4

ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் திவ்யதேச யாத்ரா காலம்

ஸ்ரீ:

ஆசார்ய விவஸ்யை

[ஸ்ரீ. உப. வேதாந்த சிரோமணி வித்வான் தோட்டாலம் வேணுகோபாலாசார்யர்]

ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹவபுஷே தராண வரிவஸ்யைகு ஜீவ நாம் ।
ஜயதி ரங்கீ ந்ருஹரிர்ஸாராதி யதீஸ்வராம் ॥

'கூவாய-ர்வாஹ்ரு-ஷோ வெஹ' 'கூவாய-ரஜெவ விஹ்ரா விதா ஸாயிஷ்ம் வூவெகு' என்னும் ஸதாசார்ய ஸம்பந்தமே ஸாத்விகர்களான ப்ரமாண சரணர்களுக்கு ஐஹிகாமுஷ்மிக ஸகல ச்ரேயஸ்ஸுக்கும் நிதான பூதம் என்பது ஸர்வவைதிகர்களுக்கும் ஸம்ப்ரதிபன்னமான விஷயம். இவ்வாசார்ய லக்ஷணமும் 'ஸந்தாரணீம் ஸ்ரோத்ரியம்' என்றும் 'கூவிநாதி ஹி ஸாஸ்த்ராய-ர்ஜாவாரை ஸ்ரவயதாவுஸ' । ஸுயோஹரதெ யஷ்ஸு' என்றும்

" ஸிஜம் ஸகுஸம்வூஹாயெ ஸ்ரீராயிபே நவம் ஸ்ரோத்ரியம் ஹ்ருஷ்ஸு நிஷ்ம் ஸகுஷ்ஸு ஸத்ருவாவம் ஸபே நியதயா ஸாயுஷ்வ்ருத்ரா ஸஜெதஜ் । ஸம்ஹாஸ்ரியாஜிரு-கதம் ஜிதவிஷயமணம் தீவ-ர் ஸாயுஷ்ம் ஹயாஷ்ம் ஸ்ரோமிதெ ருஸ்ராவிதாரம் ஸுவாரஹி தவ்ரம் தெஸிகம் ஹ்ருஷ்ணுரீஷ்ஸு"

என்றும் சாஸ்திரங்களில் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாறே சிஷ்ய லக்ஷணமும் " ஸ்ருஷ்ஜிம் ஸாயுஷ்ஸவீ ஸ்ருஷ்விதவரிதம் தகுஷ்ஸாயா ஹிரண்மீ ஸுரு-ஷ்ருஷ்ஷுகுஷாநம் வுணிவதநவரம் ப்ரூகாமுவுதீ க்ஷம் ।" என்னு மித்யாதி சுலோகத்தால் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சிஷ்யன் அத்தகைய ஆசார்யனை உபாஸிக்க வேண்டிய விதத்தையும் ஸ்ரீ தேசிகன் ஒரு சுலோகத்தால் ஸங்க்ரஹித்திருக்கிறார்.

" கூஜுகா நஷ்வாஜுஸாயாஉவ வரிஹரணாஉ ஜீஸாஶ்யாவஹ்ருகுவாகு
ஜந்துஷ்வாஸி ஜந்துஉஹரிஶ்தயா ஶிவுஷ்ஷவிஷ்ருஹாவாகு ।
நிஷ்த்ரு-ஶிஹா ந்ருஸம்ஸ்யா ஹிய தாரஸ்தயா நித்ருஸெஷிகுஸொமாகு
கூவாய-ர்ம் ஸஜ்ரூவுதுவ்-வகுரணயியா தெவஷ்ஷ்யாஉ-வாஸ்யர்ம் ॥ "

என்று இதால் ஆசார்யோபாஸநம் ஸுவஉ-வாஸந துல்யமென்றதாயிற்று. ச்ருதியிலும் 'தெவஶிவாவாய-ஜ்ஞ-வாவஸீத' என்று ஓதப்பட்டது. 'கஹ ஜுஜுகாநஜம் தஜ்ர் । நாஸயாஶ்யாத்மீஸாவஷ்ஸ்ர்' என்று ஸ்ரீ கண்ணனுடைய அருளிச் செயல். ஆசார்யனுக்கும் இந்த அந்தகார நிராஸகத்வம் 'கூம்யகாரநி ரொயிகுவாஜ்ர்-ரு-ரி துஸியீயதெ' என்று ஸ்ம்ருதிகளில் ப்ரஸித்தம்.

'ஹரிஹரஸுதி வாவாதி ஊஷுவிதெதூவி ஜ்ஞதம்' என்று பகவானுக்கு பாபஹரத்வம் ப்ரஸித்தமானதுபோல் ஆசார்யனுக்கும் 'வாவிஷ்ஃ கூதுஸ்வம்யூஜ்ஜு...சுவாயஸ்வதுயா ஊதுள' இத்யாதிகளில் ப்ரஸித்தம். 'நிரஂஜநம் வரஜம் ஸாத்யஊவைதி' 'ஜ ஸாயஜஸ்ய்ஜாமதாம்' 'சுத்தீஹாவம் நயதெ்நம் தஜ்ஜுயுாயிநம் ஊநெந' 'தன்மை பெறுத்திதன் தாளிணைக் கீழ் கொள்ளுமப்பன்' இத்யாதிகளால் ஈச்வரனுக்கு ஜீவர்களின் விஷயத்தில் ஸ்வஸாம்யாவஹத்வம் ஸுப்ரஸித்தம். அவ்வாறே ஆசார்யனுக்கும் சிஷ்யன் திறத்தில் ஞானோத்பாதநத்வாரா பகவத் விஷயீகாரார்ஹதையை உண்டுபண்ணுவதால் ப்ரஸித்தமே. நிச்சேஷ ஸம்ஸார நிவ்ருத்தி பூர்வகமாக நிச்ரேயஸப்ராபணம் பரமபுருஷனுடைய கார்யமாகும். அவ்வாறே ஆசார்யனும் ஸாமாந்ய ஜந்மத்தைப் போக்கி உத்தம ஜந்மத்தை ப்ராபிக்கிறானென்பது 'ஸ ஹி விஜ்ஞாதஜ்ஞம் ஜநயதி' என்றிது முதலிய ப்ரமாணங்களால் ஸித்தம். ஜாயஜாநம் ஹி வாராஷம் யம் வஜ்ரூந்யுஸ்ஸ்ருஜ்ய ஸ்ருஜ்ய ஊநம்' என்றிது முதலிய ப்ரமாணங்களை யநுஸரித்து மோக்ஷோபாய சிந்தநாநுகுணமான ஜிவ்ருஜ்ஞாஷிவ்ருஜாவம் பகவானுக்கு ப்ரஸித்தமான படி ஆசார்யனுக்கும் ஜிவ்ருஜ்ஞாஷிவ்ருஜாவம் 'ஸஜாவாயெ்ண ஸந்ஜ்ஞாஷ்டா ஷ்ஜெZஷ்வி யாதி வாராம்ஜதிழ்' என்றிது முதலிய வாக்யங்களில் ப்ரஸித்தம். 'வயாஹ்ஜிவி காகூராஜுஷ்ஃ கூவயா வய்ஹ்வாமயஜ' இத்யாதிகளில் அவிசால்யமான க்ருபாபரீவாஹம் பகவானுக்கு ப்ரஸித்தமானபடி 'கூவயா நிஃஷ்யூஹா வஜெஜ' இத்யாதிகளில் ஆசார்யனுக்கும் சிஷ்யன் திறத்தில் நிஷ்க்ருதிஹாநாம்ஶஷ்யும் ப்ரஸித்தம். 'சூநநெ்ா ஜுவஜ' இத்யாதி ச்ருதிகளின்படி பகவானுக்கு நிரதிஶய ஹார்தகூ மிருப்பது போல் ஆசார்யனுக்கும் "நாயாய நாயஜ்ஞ நயெZத்ர வாத்ர வாவி நித்யம் யதீய வரணௌ ஶரணம் ஜீயழ்" என்றிது முதலியவற்றால் நிரதிஶயஹார்தகூம் ப்ரஸித்தம். அப்படியே நித்யசேஷித்வமும் ஸர்வேச்வரனுக்குப் போல் ஆசார்யனுக்கும் ப்ரஸித்தம். இப்படி எட்டு காரணங்களால் அவர் செய்த பேருதவிக்கு ப்ரத்யுபகாரமில்லாமையால் ஸர்வேச்வரன் போல் உபாஸிக்கத் தக்கவனாகிறான்.

ஸ்ம்ருதிகளிலும் "ஜுவஜுவிஜ்ஞாஜுஜ்ஞாநஸ்ய ஜெவைவாவி நஶகூ்தெ ஜுதிஜுஜ்ஞாநஶயவா ஜஜ்ஞாஷ்திதெ சூஜ்ஞாஸ்" என்றும் 'ஸ்ரஜ்ஞாவாயம் ஜுவஜு ஸ்ரஜ்ஞாவாயவாரா மதிஃ' என்றும் "சுவாயஸ்ஹுஹரிஹ்ஹா கூஷாஜ்ஞாஜ்ஞாவீ ந ஸம்ஶயஃ। ஸாகூஷாஜ்ஞாராயணா ஜெவஃ கூ்கூவா ஜதஸ்ஸ்யீம் தந்ழ। ஜஜ்ஞாந்ஜுவதெ ஜொகாநு கூார்ணௌஹ்ஷ்ஜ்ஞவாணிநா" என்றும் பகவானே ஆசார்ய ரூபமாயவதரிப்பதாயும் ஆகவே அவரிடம் பகவானுக்குத் துல்யமான ப்ரதிபத்தி செய்யவேண்டுமென்றும் "யொ விஷ்ணௌ ஜுதிஃகாரொ ஜொஹஹாவம் கூரொதி ஸ। யொ ஸ்ரஜ்ஞள ஜாந்ஜ்ஞஷம் ஹாவ ஜுஜ்ஞள நாரகூவாதிநள" என்று அர்ச்சாவதாரத்தில் லோஹபுத்தி பண்ணு

வதற்குச் சமானம் குருவிடம் மநுஷ்ய ஸாமான்ய த்ருஷ்டி வைப்பதில் உண்டாம் ப்ரத்யவாயமும் சொல்லப்பட்டது.

ஸ்ரீ மதுரகவிகளும் 'தேவுமற்றறியேன் குருகூர் நம்பி' என்று நம் மாழ்வாரைத் தவிற மற்றொரு தைவமுளதென்றே நினைக்கவில்லை யென்று திட்டமாய் சொல்லலாம். இம்மதுரகவிகளின் பெருமையைப் பேசும் நம் ஸ்ரீ தேசிகனும் "ஆயன் நிற்க அருமறைகள் தமிழ் செய்தான் தாளே கொண்டு துன்பற்ற மதுரகவி" என்று ஸாதித்ததைக் காண்க.

ஸ்ரீ ஆளவந்தாரும் நம்மாழ்வாரை 'ஸ்தா வித்தா பூவதயஷ்ட நயா விஷ்டிதீ:' என்றல்லவா அநுபவித்தார். ஸ்ரீபாஷ்யகாரரும் ஆளவந்தாரைக் கொண்டாடியிருப்பது யாவருமறிந்ததே. அமுதனரும் நம்முடையவர் விஷயத்தில் கொண்ட ஈடுபாட்டிற்கு அளவேயில்லை. இவர்களில் சிலர் ஸாக்ஷாத்தாக ஸ்வாசார்யனைப் புகழாமல் ப்ராசார்யரைப் புகழக் காரணமென்னெனில் ஸ்வாசார்யர்களையும் கொண்டாடுவது அவச்ய ப்ராப்தமாயிருக்க அது ப்ராதிஸ்விகமாக அசக்யமானபடியால் ஸான்னித்ய விசேஷத்தை முன்னிட்டு சிலர் ஸ்வாசார்யர்களைக் கொண்டாடுவது, ப்ராசார்யர்களையோ அல்லது இன்னம் முந்தினவர்களையோ கொண்டாடுவது அவர் செய்தருளிய உபகார விசேஷத்தின் பெருமையை நினைத்தும் தம் ஆசார்யனுக்கு அது அத்யந்தாபிமதமாயிருக்கு மென்பதையும் முன்னிட்டு உபபன்னமே. ஸ்ரீ தேசிகன் ப்ரஸக்தி நேர்ந்தபோது தமது ஆசார்யரான ஸ்ரீ அப்புள்ளாரைக் கொண்டாடுவதுடன் ஸ்ரீபாஷ்யகாரரை 'தி ஷ்ணா வமிவ ம் விஷ்ணு நா ரக்ஷிதா த யீ' 'ஸாக்ஷாஜ்ஞாராயணோ தேவ: கூரகூ உதர்யயீம் தநூ ' என்று சொல்லும் கணக்கிலே

ஸதி தாத்ரயஸாகூராதி ரவ:

ஸ்வயமாத்ரஜ்ய தயாதவ ரூகாஸ்ம: ।

சுவரோவி தவாநு ரூ தி தாவாயர்

ஸந ரோராவராஜஸ்ய வரஷ ஹ்ரியம: ॥

என்று ஸாக்ஷாத் கண்ணனுடைய அவதாரமெனவே நினைக்கிறார். ஸ்ரீ இளையபெருமாளின் அவதாரமாகவும் கருதுவதுண்டு. விஷ்ணுவின் பஞ்சாயுதங்களின் அவதாரமாயிருக்கலாமென்றும் ஸ்ரீ தேசிகன் பணிப்பு. 'கூநகூ ஹ்ரிதரூராஹிதூம ஸதாழ்' என்று எம்பெருமானுடைய திருவடிகளை அநுகல்பமாயும் எம்பெருமானருடைய திருவடிகளை முக்ய கல்பமாயும் விச்வஸித்தவர் நம் வேதாந்தாசார்யன். இவ்வுபாஸநத்தின் பெருக்கு யாவத்தும்கூட ஆசார்யன் விஷயத்தில் தம்முடைய ஸுஷ்டகூ ஊஹகூ கூ தஜ்ஞகூ கூ தாயர்கூ ஊநரூணமான ப்ரீதியின் பரீவாஹமாகச் செய்வதத்தனை போக்கி தாம் பெற்ற பேற்றுக்கு ப்ரத்யுபகாரமாகா

தென்பது 'ஸ்ரவணவிஷ்ணோர்ஷ்ணா நமஸ்ருதே। ஆதிஷ்ட ஊர்த்வ நயனே' இத்யாதி வாக்யங்களால் விதித்தம். இப்படிப்பட்ட ஆசார்யோபாஸன மொன்றே இஹிகமாயும் ஆமுஷ்மிகமாயுமுள்ள ஸகல ச்ரேயஸ்ஸுக்கும் காரணமாகுமென்பதை நாம் சாஸ்த்ர முகத்தாலும் எம்பெருமானார் தேசிகன் முதலானோர்களின் சரித்ர முகத்தாலும் கேட்டிருந்த போதிலும் இப்பெருமை இப்பொழுது ப்ரத்யக்ஷ கோசரமாகி நின்று ரஸிப்பித்து கல் நெஞ்சரான நம்மையுமுளகச்செய்து தன் வசமாக்கிக்கொண்டு விளங்குவது நமக்கு ப்ரதாநாசார்யராய் ப்ரக்ருதம் அகோபில மடத்தில் மூர்த்தாபிஷிக்த ராய் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீவண் சடகோப ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹ சட கோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகனுடைய ஆசார்ய ப்ராவண்ய ராஸிக்யாதிசயத் தின் ப்ரபாவம். இந்த மஹானுடைய ஆசார்ய வரிவஸ்யாரஸத்தை நெருங்கி வர்த்தித்து அநுபவித்தவர்களுக்கு ஸ்ரீ தேசிகாதிகள் க்ரந்த கரண முகத்தாலும் ஸ்வாநுஷ்டாநத்தாலும் வெளியிட்டருளிய ஆசார்ய வரி வஸ்யையின்பரா காஷ்டை இத்தகையதென்பது ப்ரத்யக்ஷத்தில் அறியக் கூடியதாயிருக்கும்.

இம்மஹான் ஜாயமாநதசையிலேயே பகவத் கடாக்ஷம் பெற்று தத்குணமாக ஸத்வோத்தர ஸ்ரீவைஷ்ணவாதிஷ்டிதமான தாம்ரபர்ணீ தீரத்தில் ஸ்வரூபத்தால் வ்யாப்தி மாத்ரமன்றிக்கே பக்தாநுக்ரஹத்துக் காக விக்ரஹத்தாலும் ஸர்வ வஸ்துக்களையும் வ்யாபித்து ரக்ஷகனுய் நின்ற ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹன் திருவடிகளில் நிரதிசயாசஞ்சல பக்தி பரிதர்க ளான பரமைகாந்தி :ஸ்ரீ வைஷ்ணவஸார்வபௌம குடும்பத்தை தமக்கு ஆவிர்பாவ ஸ்தாந மாக்கி யநுக்ரஹித்து, பால்யத்திலேயே சுயதலாம ஸஸிரஷ்கவெஷராய், தத்ஸமயம் ஸ்ரீ அஹோபிலமடம் :33-வது பட்டத் தில் மூர்த்தாபிஷிக்தராய் உபபத்தி பூயஸ்தையாலே பர்யாய பாஷ்ய காரரென்று தத்காலத்திய வித்வஜ்ஜநங்களால் கொண்டாடப்பட்டு திருவஹீந்த்ரபுராதீஸ்வராய் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீவண் சடகோப ஸ்ரீ சடகோப யதீந்த்ர மஹா தேசிகன் திருவடிகளி லாச்ரயித்து ஸ்வ ரூபலாபம் பெற்று ததநுரூபமான புருஷார்த்த ருசி பிறக்க, அதன் பின் தம்முடைய திருமுடி ஸம்பந்தத்தாலும் திருவடி ஸம்பந்தத்தாலும் முன்னும் பின்னுமுள்ள ஆசார்யர்களை தந்யர்களாக்கி தாமும் க்ருதார்த்தராய் எழுந்தருளியிருந்த எம்பெருமானாரைப்போல் தமக்கும் தன்யதையை ஸம்பாதித்துக் கொள்ளத் திருவுள்ளம் பற்றிய ஆழ்வார் தாம் தனியே எழுந்தருளாமல் ஸக்ருத் க்ருஷி செய்து பலங்கண்டநுபவித்த எம்பெருமானாரையுந் துணையாகக் கூட்டிக்கொண்டு இருவருமாக (ஆழ்வா ரும் எம்பெருமானாரும்) ஓர திருமேனியை யதிஷ்டித்தவதரித்தார்கள் போலிருப்பதாக உபபத்தி பாகுள்யத்தாலும் திருநாமத்தின் அமைப் பாலும் உபய வேதாந்தங்களிலும் பகுக்ரந்த கரணத்தாலும், ஸ்ரீபிள்ள

பாக்கம் அழகிய சிங்கர் போன்ற மஹான்களால் உத்ப்ரேக்ஷிக்கப்பட்ட லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹ திவ்ய பாதுகா ஸேவக ஸ்ரீவண் சடகோப ஸ்ரீ சடகோப ராமாநுஜ யதீந்த்ர மகா தேசிகன் திருவடிகளிலாச்ரயித்து ச்ரோதவ்ய சேஷ மில்லாமலும் கர்தவ்யசேஷமில்லாமலும் நைர்பர்யத்தை ஸம்பாதித்து க்ருதார்த்தராய் பஞ்ச காலபராயணராய் உபய வேதாந்தங்களிலும் நிஸ்ஸம்சய ஜ்ஞாந ஸம்பந்நராய் பராங்குச யதிவர நிகமாந்தமஹாதேசிகாதி களின் க்ரந்த ப்ரவசந வ்யாப்ருதராகவே யிருந்து இவ்வாறே 'யதி வ்ருவ ஹாரதீ ரஸஹரணே நீதம் வயம் வ்ருஷ்டுவமி தம் ஸிரஃ' என்கிறபடி 69 திருநக்ஷத்ரங்கள் செல்ல "கூஹாவிஹீநரஹரள ஸ்ராராஜ்ஜநவஜி-ஹ்தெ। ஸ்ரீவண் ஸ்ராரியதிநா கஸ்ரிஜ்ருதஃ் ப்ரவக ,தெ।" என்கிறபடி அந்த ஸமயம் ஸ்ரீமடத்தில் 40-வது பட்டத்தில் மூர்த்தாபிஷிக்தராய் யெழுந்தருளி யிருந்த ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹ திவ்ய பாதுகாஸேவக ஸ்ரீவண் சடகோப ஸ்ரீ ரங்கநாத சடகோப யதீந்த்ர மகாதேசிகன் தம்முடைய மநோரதத்தின் வைசால்யத்திற்கும் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹனுடைய விபூதிக்கும் தக்க வாறு பெருமாளை யாராதித்துக் கொண்டிருந்து ஸம்ப்ரதாய ஸ்தாபனங் களையும் ஜகத்விக்யாதமாம்படி செய்து தம் திருமேனி கொஞ்சம் தளர்ந்த வாறே ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹாதேசிகாதிகளால் ப்ரவர்த்திதங்களாயும் ஸ்ரீ ஆதி வண் சடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகாதிகளால் ப்ரதிஷ்டாபிதங்களாயு மிருக்கிற ஸத்ஸம்ப்ரதாயார்த்தங்களை ஸவ்தெதா விரோயிநிரஸ நவ்ரு வர்கமாய் வெளிவர்ராவாயர்ஹ ,யிவ்ருவஸ நஜ்ஞவத்தாலும் க்ரந்தகரண முகத்தாலும் ஸ்ராந்ஷ்ராநாந்ஷ்ராவநங்களாலும் ஸவ்ர்வ்ருகாரத்தா லும் ஸ்தாபித்து நிலைநிறுத்தத் தகுந்த தம்முடைய ஸதீர்ர்யரான நம் ஆசார்ய ஸிம்ஹத்தின் முகமாக ஸதஹ்ஷிணிதாதஹ்ர கஃமாக நடத்தி வைக்கத் திருவுள்ளமாய் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீநரஸிம்ஹாராதநத்தை நம் ஆசார்யவர்யரிடம் ஒப்புவிக்க நம் அழகிய சிங்கரும் கந்ஷ்ரவ நீயஜநஜ்ஞமான ஆசார்ய நியமநம் அதுபாலநீயமென்ற திரு வுள்ளத்தால் ஸ்ராநத்தை அப்யுபகமம் பண்ணி தர்ரீயாஸ்ரஜ ஸ்வீ காரத்தையும் செய்தருளி ஆஸேதுவ்ருஷாசலம் உள்ள திவ்ய தேசங் களுக்கும் மற்றும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவாக்ரஹாரங்களுக்கு மெழுந்தருளி அனேக சேதந கோடிகளை யுஜ்ஜீவிக்கும்படி செய்து கொண்டும் கால க்ஷேபம் ஸ ,யிவதர்ஷயத்துடன் மாத்ரம் நிற்காமல் ஸ்ரீ தவ்ருகாஸிகா தாத்ய-ஹ்வநிகா மற்றும் ந்யாயவரிஸர்ஜி, ந்யாயஸிஹ்ராஜ்ஜநம், கயிகரணஸ்ராராவஜீ, ஸதஹ்ஷிணி முதலிய ஸ்ரீதேசிகன் ஸாதித்த ஸகல க்ரந்தங்களையும் ததஹ்நர்மணாயிகாரிகளுக்கு ப்ரஸாதித்துக் கொண்டு ப்ரக்ருதம் ஸ்ரீரங்கத்தில் ஸர்வகோத்தரராய் முமுக்ஷுபாஸ்ய ராய் முக்தப்ராப்யராய் ஸகரிஸேவ்யராய் எழுந்தருளியிருக்கும்படி.

வாதிகேஸரம் சூஸ்ரீ தாத்பர்யஸாஸ்த்ரமும் முதலிய கல்யாண குணங்கள் மற்றவர்கள் நடந்து கொள்ளவேண்டிய விதத்துக்கு நிதர்சனமானவையாகும். ஸ்வாமியின் ப்ரஜ்ஞாவிசேஷத்தின் பெருமையும் ஸுதி ஸ்புரணமும் ஸமய ஸ்புரணமும் காலக்ஷேப கோஷ்டியில் அன்வயித்த மஹான்களுக்கு நன்கு.

அடியேன் அநுபவித்த விசேஷத்தை யிங்கு குறிப்பிடுகிறேன். பெருமாள் கூவ்ஹாவதாரத்தில் எழுந்தருளியிருப்பினும் சில மஹான்களுக்கு விபவத்தில் எழுந்தருளி யிருப்பதுபோல் ஸேவை ஸாதிப்பதும் பலவித அநுபவங்களுக்கு கோசரமாவதுமுண்டு. ஸ்ரீ ஆழ்வாராதிகளின் அநுபவம் இம்மாதிரியானதே. எவர்களுக்கு இம்மாதிரியான அநுபவமுண்டாகாமல் கேவலம் அர்ச்சையாகவே தோன்றக்கூடுமோ அவர்கள் விஷயத்திலேயே ப்ரதிமையில் லோஹபுத்தி கூடாதென்று கட்டளையிட்டது. அம்மாதிரியே ஆசார்யனிடத்தில் மநுஷ்ய புத்தியைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்றும் விதித்தது. ஸ்ரீ அத்திப்பட்டு அழகிய சிங்கருக்கு ஆழ்வார்களுடைய கூநூலவதாரமான அநுபவமுண்டா யிருந்ததென்று நாம் பகு முகமாகக் கேட்டிருக்கிறோம். சில ஸமயங்களில் அம்மஹான் லக்ஷ்மீநரஸிம்ஹன் திருவாராதனத்துக் கெழுந்தருளி ஸுப்ரபாதம் ஸேவித்து உள்ளே சென்று கதவைத்திறந்து திரையை நீக்கியதும் சடக்கென 4அடி பின் புறம் எழுந்தருளுவதும், "கூஹோ ஹோ ராஜாவின் கூஹ்வோரமோ? கூடிக்க வேண்டும். சற்று பொருத்தே வருகிறேன். வரலாமோ? ஸமயந்தானே? அம்மா வரட்டுமோ"? என்றிவ்வாறுக சில கூடணங்கள் தயங்குவதும் பின்னுமிதுபோன்ற வார்த்தை சொல்லிக்கொண்டு மறுபடி உட்புகுந்து மேல் கார்யங்கள் செய்வதும் மற்றும் சில ஸமயங்களில் திருவாராதன காலத்தில் பெருமாளே ஸேவித்துக்கொண்டே "இன்றைக்கு என்ன திருவுள்ளம்? என்ன செய்யவேண்டும்? ஏன் நியமிக்கலாகாது? என்ன அபராதம் செய்தேன்? ஒன்றுமில்லையா? அப்படியா? தந்யனானேன் திருவுள்ளத்தை நியமிக்கவும். அஹோ பாக்யம். தன்யன் ஆனேன். அப்படியா நான்கு தளிகை உயர்ந்த கூஷீராந்நமோ நியமனமாகிறது. அப்படியே இதோ ஸமர்பிக்கிறேன்" என்றும் இத்யாதி ரீதியில் பெருமாளுடன் திருக்கச்சி நம்பிகள் போல் வார்த்தையாடுவதும் பெருமாளுடைய அங்கப்ரத்யங்கஸௌஷ்டவத்திலீடுபடும்போது 'தோள் கண்டார் தோளே கண்டார்' என்னும்படி அவ்வழகிலீடுபட்டு மெய்ம் மறந்து சிறிது நேரம் நிற்பதும் இம்மாதிரியான அநுபவ ப்ரகாரங்கள் ஸ்ரீ ராகவன் விஷயத்திலும் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹன் விஷயத்திலும் ஸ்ரீ அத்திப்பட்டு அழகியசிங்கருக்கு அபரிமிதமாக உண்டென்பது ஸர்வலோக ஸம்ப்ரதிபன்னமான விஷயம்.

அம்மஹானுடைய திருவடிகளில் சிரகால வரிவஸ்யையின் பலமாக தத்க்ரது ந்யாயத்தால் இக்குணங்களும் படிந்துவிட்டனவோ வென்று நம்பும்படி நம் அழகிய சிங்கரின் பகவதநுபவ ப்ரகாரமும் அத்தகையதே. நம் அழகிய சிங்கர் பெருமாளை ஸேவிக்கும் போது, ஸாதாரணமாக எல்லாரும் பூர்வர்களின் ஒரு பாசுரத்தையோ ஒரு சுலோகத்தையோ அநுஸந்தானம் செய்துகொண்டு பெருமாளையநுபவிப்பது போலில்லாமல் 'ஊரூ ஹுஎ விமதி ஸதெநரூபு-ஃஹெ்தி நாஹிஃ' என்கிற ரீதியில் ஒவ்வொரு அவயவங்களில் வெகு நேரம் தங்கி மெய்ம்மறந்து நின்று பின் பாஹ்ய விஷய ஞாநம் பிறக்க அதன் பின் மற்றொரு அவயவத்திற்குச் செல்வதையும் அப்போதிருக்கும் முகப்ரஸாதம் நேத்ரவிகாஸம் முதலிய வற்றையும் கண்டால் பெருமாளோடு வார்த்தை சொல்லிக்கொண்டு அனுபவிப்பது போல் தோன்றுகிறதே யல்லாமல் அவைகள் வேறு வழியால் நிர்வஹிக்கக் கூடியவைகளாகக் காணப்படவில்லை.

நம் அழகிய சிங்கருடைய மற்றொரு மெச்சத்தகுந்த குணவிசேஷத்தையுமிங்கெடுத்துக் காட்டி யநுபவிப்பது மிகவும் பொருத்தமானது. "ஸவ-ஃஹ-ஹி தாஃகெ தாத ஜமஹுயெ ஜமஹுயெ ।வாஃதாஃநி மொவிநெ ஶிதூஃஶிதுகுயா கூ-தஃ" என்றிருந்த ப்ரஹ்லாதாழ்வானுடைய சமத்ருஷ்டித்வரூபகுணம் நம் அழகிய சிங்கரிடத்தில் விசேஷமாக உளதென்பதை நிதர்சிப்பிக்கும் ஒரு பாகவதருடைய லோகந ப்ரதர்சன முகத்தாலே வெளியிடுகிறேன். அதாவது வேதாந்த தீபிகைக்கு சிரகாலம் ஸம்பாதகராயிருந்த ஸ்ரீ. உப. வாஸுதேவாசார்ய ஸ்வாமி தம்முடைய ஸம்பாதகீபாபந்யாஸத்தில் (ஸம்புடம் 17-ஸஞ்சிகை 12-ல் ப்ரபவஸ்ரீ புரட்டாசி மீ) ஸ்ரீ அழகிய சிங்கருடைய உத்தான மஹோத்ஸவம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஸாதித்திருப்பதாவது "ஸ்ரீமதுராந்தகத்தில் ஸ்ரீ அஹோபிலம் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கருடைய சாதுர்மாஸ்ய ஸங்கல்பத்தின் உத்தான ரூபமான மஹோத்ஸவம் மிக்க சிறப்புடன் நடைபெற்றது. அன்றையதினம் ராத்ரி ஸ்ரீ கண்ணன் டோலோத்ஸவம் கண்டருளுங்காலத்தில் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹனுடைய வைபவ விசேஷத்தைப்பற்றி சில ஸூக்திகளைத் திருவாய்மலர்ந்தருளினார். * * * ஸ்ரீ அழகிய சிங்கருடைய திவ்ய ஸூக்திகளுள் ஒவ்வொரு அம்சமும் ஸாதிசயமாக இருக்கையிலும் ஒரு அம்சம் விசேஷித்த அதிசயத்துடன் கூடினதாக நமக்குப் புலப்பட்டது. ஸ்ரீலக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹ ரூபியான பகவானுக்கு பக்தர்கள் மீதிருக்கும் வாத்ஸல்யாதிசயத்தை உபபாதித்த பிறகு எல்லாரும் அப்படிப்பட்ட வத்ஸலனை சரண்யனிடம் பக்தி ஸம்பன்னர்களாக இருக்கவேண்டுமென்று நியமித்து உபந்யாஸத்தை உபஸம்ஹரிக்கு மவஸரத்தில் தம்மால் ப்ரதிதிநம் ஸ்ரீசரண்யனிடம் விண்ணப்பம் செய்யப்படும் ப்ரார்த்தனைகளுள் 'பக்தர்களை ஸம்ரக்ஷிப்பது போல பக்தேதரதிர்களையும் ஏதாவது ஒரு

வ்யாஜத்தை அவலம்பித்து பக்தியைக் கொடுத்து அநுக்ரஹிக்கவேண்டும் என்பதும் ஒன்று' என்று நியமித்தருளினர். இந்த ஸுலக்ஷணி அவருடைய ஸாத்விகபாவத்தையும் தீநர்களிடம் அவருக்கிருக்கும் வாத்ஸல்யாதிசயத்தையும் அந்யாத்ருசமாக ப்ரகாசிப்பிக்கின்றனவன்றே ? நம்மைப்போன்றவர்கட்கு எப்பொழுதாவது ஸ்ரீசரண்யனுடைய திருவடிகளில் ஒரு அபிருசி கத்யோதம் போல் ப்ரகாசித்தால் அது இப்படிப்பட்ட கருணாநிதிகளான மகான்களின் ப்ரார்த்தனையின் பலமாகவே இருத்தல் வேண்டும். இல்லாவிடில் நாம் எங்கே ! அம்மாதிரியான அபிருசி எங்கே ? முடவர்போன்ற நம்மீதும் கங்காதீர்த்தம் போன்ற பகவதநுக்ரஹத்தை ப்ரவஹிப்பிக்க ஆவலுள்ள இப்படிப்பட்ட மஹான்களன்றே உண்மையான ஆசார்யராவார்கள்." என்று.

இப்படிப்பட்ட ஆசார்யவர்யரின் வரிவஸ்யை யன்றே உண்மையில் புருஷார்த்தம்.

ஶ்ரீநிவாஸாய நமோ ஜகந்நாதாய நமோ நம: ।

வேங்கடேஶாய நாதாய வரிவஸ்யா ஸதாஸ்து தா ॥

ஸ்ரீ:

குருமலர்க் கலம்பகம்.

[ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான் ஆர். கேசவய்யங்கார்]

மங்கலமிலங்கு மலர் மங்கை மணவாளச்
செங்கணெடு நங்கணர சிங்கனடி வாழும்
தங்களிறை யேறுபிறை யாயிர நிரப்பும்
சங்கமெழு சந்தமிகு சங்கதமொ ழிப்பாம். (1)

யோகநிலை யொன்றுநெறி யேகுபவ ரேறும்
நாகமிசை யண்ணலடி யாகுபத நங்கட்
காகமறை வாகனனம் வீடுதொறு நாடும்
யாகமொழி யோதழகு நாதரடி யாமே. (2)

சங்கதமுடன் செறிந்து செந்தமிழ் கலந்த கந்தம்
தங்கழற் கமழுகின்ற திருவுருத்தானேயாகிக்
கங்கையும் யமுனையும்போல் கலந்திரு கலையுமோது
பங்கய நயநனென்பான் மங்கலம் பாடுவாமே. (3)

கலைகளார் மறையுருக் கொள் கலுழன்மேற் சரணம்பூக்கும்
நலமெலாம் நிலமுலாவி நந்தலைமிசையே பெய்யத்
திலதமாமுலகுக் கெல்லாம் சிங்கவேள் குன்றமொன்றிக்
குலமுறை செழிக்குங் கோப்பாய்க் குருநிரை வளர்ப்பான் சிங்கன். (4)

இறையெனும் துறை யனைத்தும் நிறம் பெற நிரப்பியாண்டும்
இறையுமே குறைவிலாத்தன் நிரையெனவளர்ந்த நாதன்
பிறையெயிற்றனல் விழிப் பேழ்வாயுடைப் பெருமை பூத்த
மறை மணம் கமழுமன்னன் மாபதம் வணங்குவாமே. (5)

வாய்மொழியமுதமூட்டும் தாயென உலகுக்கெல்லாம்
சாயை தந்தருளும் நங்கள் தெள்ளிய செங்கட்சீயம்
தேயமெங் கெங்குமன்பால் தங்கணை சென்று கொள்ளும்
சீயரென்றின்று மோதும் சீரிய நாமனனன். (6)

அவனதாமவனி தாங்கும் தகவெனப்பகவ ரேந்தும்
தவநலத்தவள முக்கோல் தருமமே திவமளாவிப்
பவமயப் பவ்வம் தூர்த்த பெற்றியின் வெற்றியாங்கே
அவையநல்லமரர் வாழ்த்திப் பரவுமாறறைகுவாமே. (7)

பொருநல்பெருக்கு மருளேசுரக்கு மொருவர்க்குவந்த பகவர்
திருநாரசிங்க சடகோபயோகி யெதிராசதேசி கவரார்
திருநாளிதென்று தமதாம்சதாபி டவமாமுதன்மை தெரிநாள்
ஒருநாளுமிங்க ணிதுகாறுமோங்கி நிகழாதசிங்க னுருநாள் (8)

இடையூறுயாது மடையாதுநாளு முறையால்விடாத திடமே
விடையாய்விளங்கு மிருபாடியங்கள் தடையேயுறுது நிறையால்
படையோடுபொங்கு நரசிங்கமேங்கு புகழேழுழங்கு பகவர்
தொடையால்நிரம்பு நரசிங்கயோகி யருளே சிறக்கு மொருநாள். (9)

விதையென்னவேத முளையென்னமூல உரையென்னஉன்னு மிதயர்
சுதையென்னசென்னிதொழுதேதிமன்னு செவியேமடுத்தசுவையார்
இதயம்செழிக்கு மதுதாரையென்ன மறை நான்குதாங்கு நிதியாம்
பதியாகவீது மதியாயிரங்கொள் நரசிங்கயோகி பதிநாள். (10)

ஓருமா உறைமார் பரிமா உருவாம்
பெருமானுருவே பரவும் குருவார்
இருமாமறையோர் திருவாய்மருவும்
குருமா வரிமா றமகா குருவாம். (11)

பிளவேது மிலாதுலகா குபரன்
தளரா வளர்தன்னருளின்
உளவாகவுலா வரிமா நலமே
கொளலாகு குலர் குருநா ளிதுகாண். (12)

அடியுமாயிரம் விழியுமாயிரம்
முடியுமாயிரம் மொழியுமாயிரம்
படையொடாங்குதாங் கழகுசிங்கனர்
அடைவதின்றுகாண் மதியுமாயிரம். (13)

கலங்கலங்கலென்றிலங் கரங்கமங்கலங்கள்சேர்
நலங்களேதுலங்கியோங்கு நங்கள்சிங்கர்பூங்கழல்
குலங்குலங்கரங்களே குவிந்துசென்னியோங்குமா
றிலங்கியெங்குமத்திறம் சிறந்தவாண்மை காண்மினே. (14)

மார்கழித் திங்களின் றுயிரத்தான் மதிச்
சீர்நிரைந்தோங்குநம் சேமமாய்ச் செவ்வியார்
கார்முகில் கண்ணனுக்காசையாலுரசலே
பார்புகழ் நாநலப் புண்ணியர் பாடுவார். (15)

கேட்பவர் கேசவன் கீர்த்தியே கேட்டவர்க்
காட்படத் தேசிகர்க் காக்கியே யெம் மிறைத்

தாட்பெருச் சீர்த்தியே யாட்டு நம் மூசலே
கேட்ப நின்றெம்மை யாட் கொள்ளுமோர் வள்ளலார். (16)

செல்வநிரை யிறைத்துணவிச் செய்யாள் பெய்யும்
செங்கணிறை மங்கலமா யெங்கும் தங்கிப்
பல்கலையோர் பயின்றுயர் நற்கலை யொன்றென்றே
பண்டரியே பணித்த பணிப்பண்பே கொண்டு
கல்வியிது பல்கியவல் வினையறுத்துக்
கடுவஞ்சக்களவுதவிர்கதியாமென்றந்
நல்வழியினலத்திருவாய் நிலத்துலாவும்
நரசிங்கசடகோபருளே கொள்வாம் (17)

திருவுடன் திகழும் திகழ் திருப் பெருமான்
ஒருவனே யெங்கும் கருவெனும் திருவா
யரியெனச் சிறக்கும் அரிமுகக் செம்மல்
அருமறையருளாங் கருளக் குன்றக்
கழி பெருந்தெய்வம் எழில் பரந்தெங்கும்
விழிதழைத் தோங்கு மழையுருவழகன்
காரணனுகும் நாரண நாமத்
தாரணன் தானென வாரணம் தாவுமோர்
வீறுடைமாறன் பேருடைப் பாதத்
தேறிய நடையான் தேடியே நாடும்
துங்கனும் சீமான் உம்பரார் கோமான்
தங்கழற் புகழே சங்க மொலிப்பத்
தடையற யாங்கும் படையிறை தாங்கும்
கொடையுடைச் செங்கோற் கொடி பரந்தாடித்
தோன்றிய நாற்பத்தொன்று முறையால்
குருவெனும் சீயமொருவராம் துய்யர்
அடற்புட் சிங்கச் சடகோபர்க்கே
தளராவாயிர முளவாமதி நலம்
வளரப் பெறுமோர் தவள வளப்பம்
எம்பால் வறலற வன்பான் மிகுபுகழ்
பொங்கு மங்கலப் பாங்காய் மலர
நன்கே யிங்கணங்கட் செங்கண்
மாலே தோன்று! மாலே சால
மாலைச் செல்வன் பாலே மாலைக்
கலம்பக நலமே துலங்கிய
மலராமிதுவாய் மலரும் திருவே. (18)

விஷ்ணோ ஜயதி யஃ ஸ்ரீமாந் நிஜாஜ்ஞாவஸ்ணொஜ்ஜ்வலஃ ।
தம் நரஸிம்ஹமஹமாதிம் வந்தெ ஸாதஃ ஸதகதி ॥ 1

விமாலெ ஸ்ரீ-நரஸிம்ஹாவ்யம் வரம் ஜ்ஞாந ஸுதாஸ்ரவ நஃ ।
யதியம் வதந்தெ தங் ஸஹ ஸதா தநததா தநதி ॥ 2

யதஸ்ய ஏ தநிஷாஸ்வ ஸ்ரஸ்தெதகாவமாஹகாஃ ।
ததிக்ஷாஸுரஸ்ரம் மாஹெ நரஸிம்ஹமஹம் ஜிஷ்டி ॥ 3

நாநாவ்யாகூணாகூரம் ஹணிவதிம் ஹவ்யஜ்வஹவ்யாஸ்ரயம்
லக்ஷ்மீஸ்ரீஃ கூடகாயிதம் விஹரதெ வ்யாக்ருதி நிதியாஸ்ரணீஃ ।
ஹ்ருயஜ்ஞம்வமி தாவிஸாஸ் தநஜ்ஞாஜ்ஞாக்ஷ தாக்ஷர்யஃ கவிஃ
யஜ்ரூபெண வஹதியெஷவவ்ருஷம் லெலெலாலயத்நீலகி ॥ 4

ஹநுஜ்ஞாஜ்ஞவஜ நிமதிவ்யாக்ருதஜ்ஞாக்ருதிஸ்ரீஃ
விம்ஹஜ்வ்ரு வஜ ஜ்ரிமுண வரிணாஹொத்ஸ்ரீகூடாக்ஷஃ ।
ஹநுந விஷ்ணும் ஜ்ஞயதிதரணாம் வாயு தஜ்ஞாதி யிநுந
ஹ்ருயஸ்ரீயொதிய உஜயித ஹ்ரிரிலொ ஜாஜ்ஞயெஷ ॥ 5

தக்ஷாஜ்ஞஜ் வாரணாஸ்ரயாவிய ஜமஜ்ஞாதீர்ம் திவிஜ்ஞாதியீம்
ஜியுவிஜ்ரி வரம்வரா உதிதரணாம் வாரொமிரணாம் ஹாஜ்ஞரணாழ் ।
ஸ்ரெயஜ்ஞாதிநலொவஜ்ஞம் வதஹரஜ்ஞாரணாம்வி ஸமலொஜ்ஜ்வலாம்
தாமரணாம் வாரததிரம் ரதிரம் வநவ்யணெஜாரணாம் வ்யவதெஜ்ஞதாரணாழ் ॥

உவய்ர்வரிநிதர் ஸ்ரீ ஸம்கொவஸ்ரீயெவ நஃ ।
வய்தெத மூர்ர்வஜ்ஞ்சிய்ர மாஹெ தாம் நிரவஸ்ரஹாழ் ॥ 7

ஜ்ஞாதவிதியஸஜ ஜ்ஞாவுவிம்ஹாவநஜ்ரி-
ஹ்ரிதவாஸ்ரஹஜிஜ்ஞா மஜ்ஞலொஜ்ஞாஹ யக்ஷீஃ ।
வாயதி ஏதணம் யமதஜ்ஞமதாவராயொ-
ஜ்ஜ்வநிவிதஸராணாஜ்ஞாவு யக்ஷீநரஸிம்ஹழ் ॥ 8

வ்ரூதம் வமதிநஜ்ஞாயிதிஹிவ்யாஹாரஜ்ஞமரிவ்யயா-
விஷ்ரிஜ்ரிசிராஜதஜ்ஞதி ஜ்ஞவாவ்ரூவ்யாதவம்வொ ஏஹாநு ।
தாஜ்ஞாக் வெளரஜ்ஞவெளவஸராயநிகுவாழ்ரம்ஹாதிமம்ஹீரதாம
ஜமயஃ கெதயிதா ஜிமாதி ஜமதாதிஜ்ஞஜ்ரொதிம்மழ் ॥ 9

உவவநஸுகுதீதம் ஸுமயதாம ஸாதி தீவ்யம்
வாஸுகிதநயநஸ்ரீ: வெகுஸ்யுதாம ரம்ஹஸுகுஸ்ரீ: ।
நரஹரிஸுஜிஸ்ர: வெஸவ்யுதாம ராஜஹம்ஸ:
ய உஹ ஜயதி வஸுநு வமண-ஸ்ராகாஸஹஸ்ரு ॥ 10

ஶயாயஸஹகாராரொஹஸஸாஹஸம்வகு—
ஸுரதிபயகலுகும்பாந் வெஸாஶஸ: ஸுமய முகஸ்ரீ: ।
ஸுரதிவலயித ஸமஸ்ரவெஸ்யாஶஶமயம் வாநாநாம்
விஜயயவவொஹி-ஸ்ரூஶுஞ்ஜிதயதி ॥ 11

விததஜமஹவிஸ்யாமவ்ர் ஸவர்ம்முகஷ:ஸ்ரீ-
ஸுரதிஶஸுதஸாவாவெஸ்ரஸஸ்ராயரஸாந: ।
ஸுஸவஹ நவஹாந்யாந: ஸ்ரொதிபாஸ்ஸுஸ்ரு ஹாத-
ஸ்ஸுதிஹிர நவவண-ர்ந: ஸ்ரீமுஸுரம் மாரபஜெ ॥ 12

உஞ்ஜிதஶம்மய மலொஹயவெஹ நாஹம்
ஸம்ஹரிய ஹரிரி நிஜஸரிரிமணம் ஸ்ரஜ்ஜாநழி ।
ஸாவா நஸுஸாவி தஸுதாஹிஷவெகுவொஷம்
ஹஸ்ரம் நிஸுஸ்ரு ஹமவாநு ஸவி தாZஹஸுதெதி ॥ 13

உஸ்ருத்தீவெரஃ ஸ்ருவெஹவொயவரிஷியாணாம்
உவெஸ்ரயயஜஸுஸுமிராம் ஹஸ்ரஹயாஜ்ஜகொஸுழி ।
வெஜாஹவொ ஜிநஶஸுவம் ஸுவயநு கஹுவெஷ்ணஃ
க்ரூராஹஹஸ்ஸுர உவெதி தஹாதநஸ்ரீ: ॥ 14

ஸுதுஸுதெவொஜ்ஜ தஸுடாவடுவொஜ்ஜுவொஹ-
ஸ்ரோநாநுகாரஶி நவதிஸுஜ்ஜாநுஸாவ: ।
கஹ்ஹாய நிஹ்ஹுவஶவாய-ர்நிஜாம்பி ஸீய-ர்ஃ
நீகுவா ஹரிஜி-ர்நஶுவம் ஸுவயநு ஸஜிம்பெ ॥ 15

ஸ்ரீஜஸ்ரவிம்ஹஸும்கொவயதீந ஹஸ்ரம்
ஹஸ்ரம் தவ ஸ்ருயஜிஹம் ஸ்ருதயா வ்ருணீதெ ।
உஞ்ஜிஸ்ரவஸ்ஜுஸுஸுஹஸ்ரயஶாகஷிவாதம்
ஸஸ்ரும் ஸுஸுஹிக்ஷயத ஸுஸ்ரு ஸஶஸ்ரு ஸ்ருஜாநு ॥ 16

உஷ்ணகதவெஷநவொஷவிஸர்ஜவகதஸ்ஸ்ராம்
ஸஷ்ஸ்ரஸ்ராம் கூஷஹிஷெகூவியள கூஸ்ரஜெ ।
உத்திஷ்ட யொகிவர ஜாமரூரஹர கூம
ஆக்ஷீந்யஸிம்ஹய தீஸ்வரஜெஷிகெம்ஹொ ॥ 17

வ்யாஹர்த்ருஷ்ணதாரதாரஷிஹாரவஸ்ரீ—
ஆக்ஷீந்யஸிம்ஹகர்ணாவரிணாஹஆக்ஷீம் ।
ரம்ஹர்த்யும் கூயிதர்ம் கர்ஆராஜஹம்ஸ
ஆவ்யாதஶாஷிஶதாஹிஷவொஷ்மம் தெ ॥ 18

நெதாஷ்ரஸொஷ்மவஸர்ஹம் ஸர்ஹதி ஷ்ட வர்திவர்ம்
ஸொஸர்ஹ்ருதெZஷ்ரு ஸவஷ்டீயஷஹொஷய ஸ்ரீம் ।
நிவர்தர்ய யுஷ்மதி ஸவிஷ்ரதி வர்திணர்கூஷம்
ஸ்ரீஶாந்த வர்நஸ்திர்மர்ணயந்த ந்யஹாரிஷர்ஹகூகுழ் ॥ 19

கூவர்திரி தாம்பராவிஸாஅவஸாஹகஸ்ரீ—
விஷ்ணோர்ஹாதாஅஷம் மஅவிம்ஹஅக்ஷீம் ।
ஷ்வஷ்டம் ஷ்வதகுஷ்நர்ஸிஷ்டிஷ்டிஷ்டதெயா கூஷ—
கெஷாஹிஷெகூவியஎவ வியாதர்காஷம் ॥ 20

உத்ருஷ்டயாஷ்டகூரவணர்ம்ரணாஷ்டவஎவெஷ்ரும்
கூஎவெத்தஷ்டஷெகூஆரணாஸ்ரயஎணெவிர்யஎயெம் ।
உஷ்ட்ராயிதம் ஷவெஷி தாநநர்ராராஅவீக்ஷா—
ஷ்ரஷ்ம்ஷவாவநகூஅர்கர்ஸஎொZஅஸ்ரஹ்ணாகூ ॥ 21

யொஹாகூமாயம் யஸாவகூ வாரஷிஅஷிநாஷதெவயர்தெவயர்ரா-
ஸம்ஸிஷும் ஸர்ஷதத்துதியிஹாஷஷஎொரத்தாஅஎகெம்கயர்அக்ஷீம் ।
கூாஎவ கூஅர்ராணவணர்ஷ்வகூரணகிரணோர்ஹாநஷிஹர்ஜ்ஜிஹாந-
தெஅயொயாநம் ஷஷாநம் ஸர்ஹாரஹஷவெஷஷ்ரஹ்ஷிஶாZZர்ரொஹ ॥

ஆதிஷமி தழிஅதெவஷ்ரஷ்ரீர்வஹ்ஷிஶா
ஷ்ரயஷஷிஷவவொஷவ்யக்திர்யாஷ்டாதஸாவெம் ।
யதிவாஷயிர்ஷிஅவஸ்ரநம் ஸஸ்வவாஹம்
நாஹரிவரிஷயெர்ாத்தர்ம்ஜம்வொ ஜமாஎஹ ॥ 23

வரிவி தநிமசாஞா நஞவீயீவிஶாவொ-
சூரஷஹ்யஉயஷகூீரம்ஶவீயீவி-ஙஹிஷநு ।
உவரிவிஜயவொஷொ ஷுகிய உஜ்ஷுகிரிஷுகிசா
ஷுவயஷுஷுஹ சூமாஜாஶ்ரயம் ஜெஶிகெநுஜ் ॥ 24

தஜநு விரஹி தாஞ்சவாஷிஷௌளவாஉவாஶீ-
ஷுரஉஹிஷவஷண-ஙஷ்ஷாஶிஷுகூஶ்யஂ ஷஶிசூழ் ।
ஷுவஉநிஉஶிஞ்சிநுஂ ஷாகூசா நாகஷுகூீஂ
சூஷுகுசுரூதஜ ஜொஷ்டீம் நாயஞகூ ஶாயகூ நாழ் ॥ 25

கூமிஶஷுவாவஹம் கூஶிஷுஞொவநம்
ஷுயசிஷுஜாவஷாகுஷ் ஶுஷுஹிஷுஜாஹாரநு ।
ஷுஶாஷஞொஶாவிகூஷாஷுஷுஹநம்ஜநம்
ஷுரிஶியஞியஜுஷ் ஹ்யஉயஜொஷுயா ॥ 26

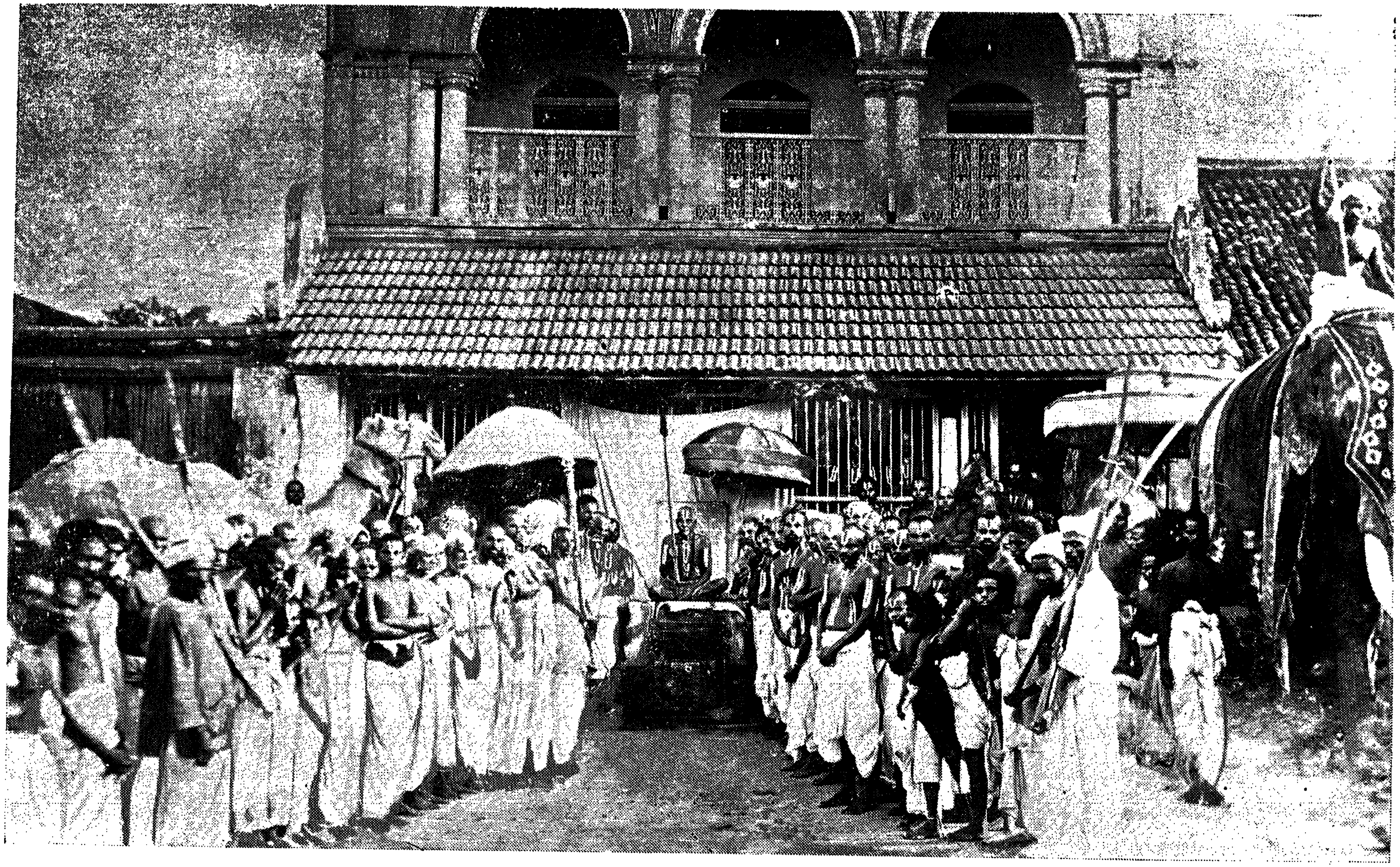
வ்ரணதிவஷ்டீஷுவ்யஶிஶிம்ஶயம்
ஷுகூஷுநாயகூம் வகூஷுஶாமிநழ் ।
உஷுஉஷுஉஜ்ஞயநு ஶதிஶதாம் வதிம்
சூரஹரிஶ்ரீசூரவ்ரீயதி வாழ் ॥ 27

ஶுரவாவாஹநம் வகூஷுவாஜுகூம்
வதிதவாவநம் வாரஶிகூாரணழ் ।
உநஜுஜவெளிணம் ஶிவிஷஜீஷ்ஷுரம்
ஶுரவிவொ ஹ்ரணநு கூவிவாசயதி ॥ 28

ஷ்ஷுவஹாரஉரஷ்ஷுரஉஜாரவாகூ-
ஷுவெஉயீகூவிஷ்ஷுவஶவிஜுவஉகூ ।
ஐதி நிஜாஶ்ரயம் ஶுரவாசயம் ஷுயம்
கூவிஶிஜம் ஷுகூம் கூரவாணயாவ்ரஜெணாகூ ॥ 29

ஷுடநிஜாகூஷர ஷுரணவாவந-
வ்ரதிவஉாநுயஉு திவஉாஶுயா ।
ஶுரதிவிஉஹ்யவாகூ வரிஷஉஹ்ரஜெதா
சூரஹரொஶ்ரீசூரொஜவ்யஜவ்யஜுவாஷகூ ॥ 30

"போலிக போலிக" என்று திருவாய் மொழியில் எம்பெருமானரையும், "கண்ணன் வெஃகாவுது அம்பூந்தேனிளஞ் சோலை அப்பாலது எப்பாலக்கும் சேமத்ததே" என்று திருவிருத்தத்தில் ஸ்ரீநிகமாந்தமஹாதேசிகரையும், நம்மாழ்வாரும், "விளக்கொளியை மரதகத்தைத் திருத்தண்காவில் வெஃகாவில் திருமாலைப் பாடக்கேட்டு வளர்த்ததனல் பயன் பெற்றேன் வருகவென்று மடக்கிளியைக் கைகூப்பி வணங்கினளே" என்று திருநெடுந்தாண்டகத்தில் அருள் மாரிதாமும், சுயிமதஸ்ரீகுவ்யதியாகிய ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹாதேசிகரைப் பின்னும் குறிக்கொண்டு வாழ்த்தியது போல் "ஸ்ரீஸ ஃகொவஸ்ரீஃ" என்றுலகு கொள்ளத் திரிதந்துயரும் கருளக் குன்றனைய சிங்கப் பிரானடிக் கோன்மை வடிவாய்த் தாமே யமர்ந்து சிறக்கும் பெற்றியை "அப்பொன் பெயரொன் தடநெஞ்சம் கீண்ட பிரானர் தமதடிக் கீழ்விடப்போய்த்திடநெஞ்சமாய் எம்மை நீத்து இன்று தாறும் திரிகின்றதே" என்று திருவிருத்தத்திலும், "அஞ்சிறைய மடநாராய்"; "செழும்பறவைதானேறித் திரிவானதாளிணைகளென் தலைமேல்" என்று திருவாய் மொழியிலும், தமதேயாம் குறிப்பில் கொண்டருளியவாறே, தாபதர்பெருமானுய்த் திகழும் ஆதிவண் சடகோப யதீந்த்ர மஹா தேசிகர் தொடக்கமாய், மறையறக் கோலோச்சி, நெடிதூழி வளர்ந்து விளங்கா நிற்கும், சிங்கப்பிரானது கோயிற் சடகோபன் சேவடித் திருவாயே, பல்பெருங் குருமணிகள், ஒரு முகமாய்க் கோக்கப்பெற்று, சடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிக ராமுருமணிகளா யிலங்கு நலந்திகழாரத்து, இற்றைக்கு யாமனைவரும் கண்டு களிக்குமாறு, ஆயிரம் நிரை பிறை கண்டு, தமிழ்வேத மறிந்த பகவரால் பல்லாண்டு பாடப் பெற்று விளங்கும் தோளாதஓர்மாமணியாய், நாற்பத்தொன்றென ஒன்றிப் பொலியா நிற்கும் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹ சடகோப யதீந்த்ர மஹா தேசிகரது பெருமை பொன்னென மலர்ந்து புகழென நாறியதே இக்கலம் பகமாய் விரியாநின்றது. பொன்னும் புகழும் மலரும் நாற்றமுமாய்க் கலந்த இந்நீத்தத் திருக்காட்சியை நூனூக்கொன்றே விரிக்கவல்லதாகும். இவ்வாறு பொன்னுறும் நீர்மைக்கு உவமை வேண்டில் உலக நோக்காற் காணவொண்ணாப் பரம்பொருளினது உபாதாந நிமித்த காரணங்கள் ஒன்றிக் கலக்கும் நீர்மையையே கூறலாம். இவ்விரண்டும் உணர்ந்து முரலுதல் நூல்கொண்டே யாகுமாதலின், அந்நூலின் கண்ணே நிலை நின்றது இந்நீத்த மென்றது பெறப்படும். இந்நீத்தத் திருவே அந்நூலின் நோக்கும் முடிபுமாம். அந்நூலே வேதம். அந்நூற் பொருளே பிரமம். அவ்வுண்மை விளக்கும் நூலே பிரமநூல். அப்பிரம வடிவனே சிங்கன். அந்நூல் வடிவனே கலுழன். கலுழன் மேற் சிங்கனே மறைமுடி மேற் பிரம்மம் என்றதை விளக்கி யருளும் பகவர்களே குருக்களாவர். பண்டைக் குருக்கணிரை இன்றைக் கிவ்வழகிய சிங்கர் வடிவாயே நமக்குக் கண் கூடாகியது நமது பெரும்பேறேயாகும். அந்

ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் தேவகோட்டையில் எழுந்தருளியிருந்தது.

நூலேக்கே இக்கண்ணேணைக் கென்றதை நோக்கிக் காண்க. குருக்களும் கலுழனும், சிங்கனும் இவ்வாறு இங்கண் கலந்து களிக்கும் பெருமை சண்டு விரிக்கப்பெறும்.

அடிதொடங்கி முடியளவாக வேதம் விளக்கும் தத்துவமே பர தத்துவமாம். அத்தத்துவமே வலிம்ஹ தத்துவம். அருள்மாரி என்றதே அதன் பொருள். ஆண்மை சிறந்து அருள் சுரக்கும் பெற்றியதே "வலிம்ஹம்" ஆம். இத்தகையதோர் "வலிம்ஹ" த்தின் திருநாமங்களே நாராயணன், பகவான், புருஷோத்தமன், ப்ரஹ்மம், திருமால் முதலியன. "உயாநம் நாரஸிம்ஹஸ்ய வவ்ரு நா-ரராயணம் வரூ" என்றது அதர்வ புத்ந்ய ஸம்ஹிதை. "நாரஸிம்ஹ வவ்ரூஸ்ரீரானுஷ்டுபம் வரூரூவ்ஷோ கூஜஃ" என்றது ஆயிர நாமம். மந்திரமறையோதியே இந் நுட்பம் தேற வல்லது. அவற்றின் பரப்பனைத்தும் கூறிற்பல்கும். சண்டைக்கு இலக்கணமாகும் தூலயோசனை கொண்டே இவ்வுண்மையை விளக்குவல். வலிம்ஹம் எனும் சொல்லுக்கு இரண்டு பொருள்கள் உள்ளன. "ஹிவலி ஹிம்வாயாழ்" என்ற தாதுவினின்று "வலிம்ஹா வண-ல்விவய-ல்யாசு" எனும் விபர்யயமுறையானே வ்ருஷோரூராஜிக்வாசு தாய்மை யுடைத்தாய அரிமாவெனும் சாதிப்பொருளதோர் பொதுச் சொல்லாகும். இப் பொருண்மைத்தாய இச்சொல்லுக்குப் பாணினிபகவர் சிறப்பித்திலக்கணம் கூறிற்றிலர். பொது விதியானும், மாறுகோண் முறையானும், இன நீதியானும், இது தேறப்படும். இது பொதுவிலக்கணம். சிறப்பிலக்கணத்தால் இச்சொல் பரம்பொருளையே நன்குணர்த்தும் வன்மையுடைத்து. இச் சிறப்புப் பொருளதோரிச் சொல்லுக்கே அன்னவர் சிறப்பித்து சூத்திரம் ஓதியுள்ளார். 'வலிவெஃ வஸ்ஜ்ஞாயா ஹந-ரள கஷ்ஹ" என்றது அச் சூத்திரம். சுரக்கும் பெற்றியதே வலிம்ஹம் என்றும், அப்பெற்றித்தாய பொருள் ஒன்றுக்கே வலிம்ஹம் என்றது இயற் பெயர் என்றும் இலக்கணம் வகுத்துள்ளார். "வ-ல்விவ-ல்வஹாசு வஸ்ஜ்ஞாயாஜஃ" என்ற சூத்திரத்தாலும், "மவாஹிஷ-ர விநெஷ்வஜ்ஞாயாழ்" என்ற வார்த்திகத்தாலும், "வாஸ-ரெஷவஹ திதது ஹமவதஷ்வஜ்ஞா" என்ற மஹா பாஷ்யத்தாலும், நாராயண, கோவிந்த, வாஸ-ரதேவ, சப்தங்கள் பரம்பொருள் ஒருவனுக்கே உற்ற திருநாமங்களாயும், பிறர்க்கறவே அற்றனவைகளாயும் விளங்குவனபோல், பின்னும் அன்னவனுக்கே "வலிம்ஹ" என்ற திருநாமம் நன்குற்றதென்றதை இச்சூத்திரம் தெற்றெனத் தோற்றுவிக்கும். "உயாநம்நாராஸிம்ஹஸ்ய வவ்ரு நா-ரராயணம்வரூ" என்ற அதர்புத்ந்யஸம் ஹிதா வாக்கியத்தின் மெய்ம்மை விளக்கப்பாணி ந்யமே தனித் தீபமாய்த் திகழா நின்றது. வலிம்ஹ ஸூத்ரம் பணித்தபாணிநீபகவர், இச்சொல் செங்கட் சீயத்தையே உணர்த்தும் வன்மையுடைத்து என்ற சிறப்புத்தோற்றமே "வஸ்ஜ்ஞாயாழ்" (இயற்பெயராகு மிடத்து) என்று சிறப்பித்து ஓதியுள்ளார். அன்னவனே உணர்த்து மிடத்து இது சாதிப் பெயர் அல்ல, இயற்

பெயர், என்றதை விளக்கவே இச்சூத்திரத்தில் ஸாஜ்ஜை என்று விதித்து, அடுத்தோதப்பட்ட சூத்திரத்தில் "வ்யாஜ்வ்ரதெஜ்ஜாதெள" என்று வ்யாக்ரம்" (புலி) என்னும் சொல் சாதிச் சுட்டென்று விதித் துள்ளார். பரம்பொருளுக்கு உற்றதும் சிறந்ததுமாகிய தனித் திருநாமமே "ஸிம்ஹம்" என்றது பாணினிஇலக்கணம் விளக்கிய தாகையால் இப்பொருள் மெய்ப்பொருளென்று சான்றோர் உடன்படா நிற்பர். "வெகுஂஂகுஂரவம்" என்றார் நம் தேசிகன். "என் சிங்கப்பிரான்" என்று நம்மாழ்வாரும், "தெள்ளிய சிங்கமாகிய தேவு" என்று திருமங்கை மன்னனும், "சீரிய சிங்கம்" என்று ஆண்டாளும், இச்சங்கத விலக்கணப் பொருளையே செந்தமிழா யருளிச் செய்துள்ளார்கள். "ஸிஂஹ" என்ற வடமொழிக்கு "அருள் மாரி" என்றதே செந்தமிழாகும். "ஸிம்ஹ:" என்றது ஆயிரநாமத் துள்ஓதப்பட்ட தோர்திருநாமம். அருண்மையையே சாலச்சிறப்பிக்கும் இத்திருநாமமே அந்நாமங்கட் கெல்லாம் தலை யென்று இருமாமறைகளும் முறையிடா நின்றன. சொல்லனைத்துக்கும் சிங்கனே இலக்கு. பொருள னைத்துக்கும் சிங்கனே தலை. உணர்வனைத்துக்கும் சிங்கனே நோக்கு. இந் நாமமே ஆயிரநாமமுமாம் என்றதை அருள்மாரிதாமே "வாயிலோர் ஆயிர நாமம்" என்றருளிச் செய்தார். "ஆயிர நாமச்சிங்கன்" என்று கம்ப நாட்டாழ்வாரும் இக்கருத்தையே குறிக்கொண்டுள்ளார். 'ஸயக்ஷுஷ்ய நா-ஸநஃ' என்றது போல், மாற்றுரை மாற்றழிக்க வல்லாளையும், உற்றுரைக் காத்தருளும் கருணைமுகிற்கண்ணனையும், விளங்கும் பரதத்துவத்தின் திரு நாமமே "ஸிம்ஹம்" என்றது தேறிற்று. "ஸஜ்ஜீவாஎவஸமவாநு..... ஸெஷயதஃஷுஜெதந தஂ" என்று அருள்மாரியாய்த் திகழ்பவனே பகவான் எனும் அரியதோரிப்பொருளையே ஸாத்த்வதஸம்ஹிதை கையோர்கனியெனக் காட்டியுள்ளது. இத்திற ஆழ்பொருள் சொல்லின் கண்ணே நின்று மறை இலக்கணம் ஒன்றுலேயே காட்டப்படும் அழகிய தோர் மெய்ப்பொருளாதலால் இம்முறை தேராக்கால் அம்மெய்ம்மை தேரப்படாதே போம். பரன் என்பான் கண்ணெயிரமுகில் வண்ண அழகிய சிங்கன் என்றதே அழகாகும் பொருளாயும், பொருளின் அழகாயும் திகழா நின்றது. பரதத்துவமாகும் இந்த ஸிம்ஹதத்துவத்தை விளக்குவதே வேதம். வேதத்துக்கு ஆதியும் நடுவும் அந்தமும் யாவுமாகும் பொருளே 'அரி' என்னப்படும். "அரி" என்றதற்கு 'சிங்கம்' என்றதும் ஓர் பொருள். வேத முதல்வனை அரியே அரிமுகனுக்கும் சிங்கனவன். "சோதித்திருத்தூணில் தோன்றினன் வேதத்தின் முன்னின்றான்" என்பர் புகழேந்தி. முதல்வனையே வேதம் சொல்லும். முதல்வன் சொல்லே வேதமுமாகும். முதல்வன் கண்ணே வேதமும், வேதத்தின் கண்ணே முதல்வனும் ஒன்றியே ஒருவரை ஒருவர் காத்துக்கொண்டு நிற்பர். பரம் பொருள் வேதத்தையும், வேதம் பரம்பொருளையும், ஒருங்கிக் காக்கும்

நீர்மை நோக்கியே 'ஸிம்ஹவஸுப்தி' (சிங்கவனக் காப்பு) ந்யாயத்தை ஆன்றோர் விரித்துள்ளார். சப்த குஹாமஹாரண்யமே வேதமாகும். அங்கண் சஞ்சரிக்கும் ஸிம்ஹமே ப்ரஹ்மமாகும். 'உபநிஷதுடவீஷு' என்றார் வேதசிரத் தேசிகனார். "மாரிமலை முழைஞ்சில் மன்னிக் கிடந்துறங்கும் சீரிய சிங்கம்" என்றது ஆண்டாள் பாசுரம். பாணினீய இலக்கணப் பொருளையே இப்பாசுரங்கள் விளக்கும் பான்மை உற்று நோக்கத்தக்கது. அடிமுதல் முடியளவாக வேதம் விளக்குவது இவ்வரி தத்துவத்தையே. 'ஸுமொந ஹீஶ் கூவரொ ஶிரிஷ்டாயவெஸ்யாஸுஷு திஷு விகு ஶிணைஷு கயிகூீயதி லுவநாநி விஶ்வா" என்ற ஒன்றே இங்கண் ஓதச்சாலச் சிறக்கும். நிக்ரஹாநுக்ரஹங்கள் ஒன்றுதலும், அவற்றுள்ளும் அநுக்ரஹம் மிகுந்து நிற்றலும், அம்மிகுதி நின்றது (சிங்கவேள்) குன்றத்திலென்றதும், அக்குன்றமே இறையாய் எங்கும் ஸஞ்சரித்தலும், அவனே மூவடியால் உலகளந்து கொள்ளலும், இம்மறையான் நன்கு விளக்கப்பெறும். 'கூாயம்ந வாதி' (எங்குதான் இவன் சஞ்சரிக்கவில்லை) எனக் 'குசர' என்ற யாஸ்க முனிவர் நிருத்தியும், இம்முறையானே நன்கு பொருளுற்று நிறம் பெறுதல் நோக்குக. "ஶ்யஶ்" என்றதின் இலக்கணநுட்பத்தையும், "நஶ்யஶ்ம நஶாநூஷழ்" என்ற விடத்து ஶ்யஶ என்ற ஶ்ரீஹாமவத ப்ரயோகத்தையும் உய்த்துணர்க. பரஞ்சுடர் தானே தனது பரப்பைப் பின்னு மிரட்டித்துச் செங்கணெடியோனுகும் பரப்பிரமமாயே இவ்வாறு புதுக்கணித்த வ்யாப்தியைப்பரக்க விளக்கும் திருநாமம் ஈதேயாம். வ்யாபகமாகும் பரத்துவத்தை வ்யாப்யமென்னலாம் படிசெய்யும் தன்மையே ஸிம்ஹத்வமாம். மெய்ம்மையாகும் தனதுபரத்துவமே அருண்மையாயிரட்டிப்பதே ஸிம்ஹமாகும். ஆக அருண்மை நின்றது ஸிம்ஹத்தினிடத்தில் என்றது கூறிற்றாயிற்று. யாங்குமே அருண்மை சுரந்து சிறந்தமையே 'ஸிம்ஹ' இலக்கணம் என்றதை "குசர" எனும் சொல் நன்குணர்த்தா நின்றது. ஈதே ஸிம்ஹத்தின் பெருமை. கரந்தெங்கும் பரந்துவிளங்கும் பரனே விஷ்ணு. அருண்மைப் பண்மையாய்ப் பின்னும் பரந்துவிளங்குமவனே மஹாவிஷ்ணு. அம்மஹாவிஷ்ணுவின் திருநாமமே "ஸிம்ஹம்." இந்த ஸிம்ஹமே வ்யாபகத்தத்துவமாதலின் ஸிம்ஹமாயே உலகளந்தான் என்று வேதம் ஓதிற்று. குன்றத்தே நின்ற சிங்கமென்றதால் சிங்கவேள் குன்றத்தான் குறிக்கொள்ளப்பட்டான். உலகளந்தான் சிங்கன் என்று வேதமோதியவாற்றானே ஆழ்வார்களும் அருளிச்செய்துள்ளது நோக்கத்தக்கது. "வடியுகிரால் ஈர்ந்தான் இரணியனதாகம் இருஞ்சிறைப்புள்ளூர்ந்தான் உலகளந்த நான்று" என்று பொய்கையாழ்வாரும், "கொண்டதுலகம் குறளுருவாய், கோளரியாய் ஒண்திறலோன் மார்வத் துகிர்வைத்தது— உண்டதுவும், தான் கடந்த ஏழுலகே தாமரைக்கண்மாலொரு நாள் வான்

கடந்தான் செய்தவழக்கு" என்று பூதத்தாழ்வாரும் அருளியுள்ளார்கள். பிறவும் நோக்கிக்கண்டு கொள்க.

உபநிடதங்களும், பிரமநூலும் நன்கு விளக்கும் பரப்பிரமமே இச்சிங்கமென்பான். இன்னவனேயோர்தலே பிரம மீமாஞ்சையாகும். காரணத்வமும் காரணத்வமும் ஒன்றிச் செழிக்கும் தத்துவமே பரப்பிரமம் என்றது பிரமநூல் துணிபு. அத்துணிபின் திட்பநுட்பங்கள் ஈண்டு விரிக்க எலாமை நோக்கி, அதன் விரிவாயே விளங்கும் எம்பெருமானுர்திருப்பாடியம் ஒன்று கொண்டே இவ்வுண்மை ஐயமறத்தேறலாம். "கூவிலு ஊவந ஜநூஷ்ஷ ஹம்ஹாஜீலெ" என்றதால் ஆண்மை சிறந்த புருடோத்தமன் என்றதை விளக்கினர். "விநதவிவியஹுதவாதாரகெஷக ஜீகெஷ" என்றதால் அருண்மை சுரந்து காத்தருளும் அமுதத்திருத்தேவு என்றதைப் பரக்க நிரூபித்தார். அப்பரம் பொருளே சுடர்மிகு சுருதியினிறுதியில் பொலியும் பரப்பிரம மென்றார். அன்னவனே திருமகளார் தனிக்கேள்வன் என்று அறுதியிட்டார். அவன்பால் நல்லன்பையே பெரும் பேறெனவிரும்பா நின்றார். இத்தலைப் பாடியத்தால் பிரமநூற்றலைவனுகிய சிங்கப்பிரானேயே விளக்கி வணங்கா நின்றார். ப்ரஹ்லாதாழ்வானே ஒக்கவே அன்னவன் பால் பேரன்பை விரும்பா நின்றது ஓர் குறிப்பாகும். ஸ்ரீ ஸுதர்சந நாரஸிம்ஹ யந்த்ராஜ மஹிமையை வருணிக்கும் ச்லோகத்தின் முதலீற்றெழுத்துக்கள் சிறிதே மாறி இத்திருப்பாடியத்து முதலடியாய் நின்ற ஒன்றே, பிரமநூற்குச்சிங்கனே விஷயம் என்றதை விளக்கும் தனிச் சான்றுகும். "நிவிலஊவநஜநூஷ்ஷஹம்மெகுஹெதஃ" என்றது நாரஸிம்ஹயந்த்ராஜ மஹிமையை வருணிக்கும் ச்லோகமாகும். இது கண்டே இலக்கிய முறையானும் அநுவாத முறையானும் எம்பெருமானுர் "ஷ்ஷஜ" என்னும் சொல்லை வழங்கியிருத்தல் தெளிக. "ஹநெஜவத்தவயஃ கூவஃத்தி" என்றும், "ஸிஷ்டிவெவிவஃகுஹாஷ்ஷ்ரம் ஸாஷ்ஷ்ர வெவிவிஃகா ஸிஷ்டிஃ" நஃநஜஷ்ஷ வெஜவாநஃஹ்ருஃ ஹஃ ஷ்ஷஹாவொவாயெ வாஷாயுாயுாம் விஹிதாஷ்ஷஜாஃ தாஹ்ஷ வுயத்தெஜ. நஃநஜநுாநவிஜாநாதி" என்றும் மாபாடிய மருளிய பதஞ்சலி முனிவருள்ளம் கண்டு இத்திருப்பாடிய ப்ரயோகத்தூய்மை தெளிக. இம்முறையானே நாநாவ்யாகரணகாரரான நம்மாதேசிகரும் இச்சொல்லின் தூய்மையை விளக்கியருளியுள்ளார். ஈதே பதஞ்ஜலி முனிவர் உவந்த முறை. இவ்விலக்கணநுட்பத்தை உற்றுழிப் பிறவாயிலாகச் சாலவிளக்குவல். "நி" என்றதை மட்டிலும் "ஜ" என்றும், "ஏகவெஜத:" என்றதை மட்டிலும், "கூஜிலீலெ" என்றும் எம்பெருமானுர் சிறிது மாற்றியருளிய தெற்றிற்கெனின், தத்துவமுகையில் அருளிய முறையே இங்கு பின்னும் நன்கியையும். அஃதோர்ந்து தெளிக.

இச்சிங்கம் அருள்வதே மதிநலம். இச்சிங்கமே மதிநலம் அருளும். ப்ரஹ்லாதன் அருளப் பெற்றது பக்திமையென்னும் இம்மதி நலமே. எம்

பெருமானர் விரும்பியருளப் பெற்றதும் மதிநல மென்னும் இந்த பக்தி ரூபாபந்த ஞானமே. ஆழ்வார்தாமும் இம்மதிநலமே அருளப்பெற் றார். அருளப்பெறுதலே மதிநலமாகும். அருளும்பரமே "ஸிம்ஹம்" என்றது பாணினீயம் கொண்டு முன்னர் கூறப்பட்டது. அப்பரன் அருளும் நலமே மதியாகும். "மதி" என்றதற்கு, பான் தனதடிக் கண்ணே அடியார் மனத்தை ஆக்கி யருளுவதேயாம். "அப் பொன்பெய ரோன் தடனெஞ்சம் கீண்டபிரானர் தமதடிக்கீழ் விடப்போய்த் திடனெஞ்ச மாய் எம்மை நீத்து" என்று ஆழ்வார் தாமே இப்பொருளனைத்தையும் ஒருங்கத் திரட்டியருளா நின்றார். அச் சிங்கனை "ஏயிஹதிஹுவாஹ்ரு வ ஹுயொzவெ்வா ஹவிஷ்ருதி" என்று பின்னும் மதிநல மருளப்பெற் றத் "தொழுதெழு என் மனனே" என்று அவனதின் னருளையே ஆயிரம் திருவாய் மொழியாய் விரித்தருளினர். ஈதே "மதி" எனும் சொல்லின் மெய்ப்பொருளாம். இப்பொருளும் வ்யாகரணம் நன்குகந்த தென்றதை "நஹுநஹ்ரு ஹெவா நஹு ஹம்" என்ற மாபாடியமும், "உதிஹ்ரு வஹுஜாயெ-ஹ்ரு ஷு" என்ற பாணினி சூத்திரமும் கண்டு தெளிக. இச் சூத் திரத்துக் கூறியதுகூறல் அணுகாமைக்கு "புத்தி" என்றது கல்வியறிவுக் கும், "மதி" என்றது தெய்வம் அருளப்பெறும் உணர்வுக்கும் ஆகும் என்றிலக்கணம் வல்லார் பணிப்பர். அவன் மதிநலமருளினையே இவன் தொழுதெழுவது பற்றி, மதிநல மருளப்பெற்றாரனைவரும் பரனடி தொழுதே எழுபவராயினர். தெய்வம் தரப்பெறுதலே "மதி" என்றதை "மதி நுட்பம் நூலோடுடையார்க்கு" என்ற திருக்குறளில் பரிமேலழகர் குறித்துள்ளார். இவை யனைத்துக்கும் வேதமே அடி என்றதை "ஏஹஹ்ரு விஷ்ணாவஹ்ரு ஏதிம்ஹஜாஏஹெ" என்ற இருக்கு நோக்கிக் கண்டு கொண்மின். பக்தி என்னும் இம்மதிநலம் அருளும் தத்துவம் "ஸிம்ஹம்" என்றது தேறிற்று. இவ்வாறு அருளும் ஸிம்ஹத்துக்கே "மஹாவிஷ்ணு" என் றது திருநாமமாயிற்று. மஹத்துவம் (பெருமை) நின்றது இவனிடத்தா தலின் "மஹத்" என்றது ஸிம்ஹத்தின் உயர்வு சிறப்புச்சுட்டேயாயிற்று. இவ்வாற்றால், சிங்கப்பிரான் உயர்வற உயர்நல முடைத்தாயனபினன். அவ னது சேவடியைத் தலைத்தலைச் சிறப்பத்தாமே தாங்கி விளங்குமாபோல் அவனது மஹா விஷ்ணுத்வத்தையே தமது மறை முடியும் தாங்கி வளரா நின்றது. இத்திற "மஹத்த்வமு" டையவனே பரப்ரஹ்ம மென்னப்படு வன். உயர்வற உயர்நல முடைத்தாய அருள் மாரியெனும் பரம் பொரு ளுக்கே உற்றனவாம் நெடுமால், பரப்ரஹ்மம், பெருந்தேவு, மஹா விஷ்ணு, திருமால், எனும் திருநாமங்கள் என்றது இலக்கணம் கொண்டு நன்கு தெளியற்பாலது. இவனே மதி நலமருளும் "ஸிம்ஹம்" என்றதை யும், அம்மதி நலத்துக்கு இவனே இலக்கு என்றதையும் "உயர்வற" என்ற முதற்றிருவாய் மொழி கொண்டும், "ஈவியுஹ்ரு மமநஜந்து" என்ற முதற் றிருப்பாடியங் கொண்டும் காண்க. மதிநலம் சிங்கன் சுரக்கும் அருளாத

லாலும், சிங்கன் அருளுவது மதிநலமாதலாலும், மதிநலத்துக்கு சிங்கனே இலக்கு என்றது இருமாமறை முடிகளின் துணிபு என்றது தேறிற்று. "மதிநலம்" என்றதும் "ஸுஜ்ஞாஷீ ஹித்ரு-ஷிவா" என்றதும் ஒரு பொருண்மைத்தாம். மஹாவிஷ்ணுவின் பொன்னடிப்பால் பத்திமையையே ஆழ்வாரும் எம்பெருமானரும், அன்னவனுலேயே அவாவற அருளப் பெற்றார்கள். அவனேக்கப் பெறுதலே இப்பத்திமையுணர்வு. இப் பத்திமை யுணர்வுக்கு அவன் ஒருவனே நோக்கு. "ஒண்டாமரையாள் கேள்வன் ஒருவனையே நோக்கு முணர்வு" என்று பொய்கை ஆழ்வார் இப்பத்திமைக்கு திருமகளார் தனிக்கேள்வன் ஒருவனே நோக்கு என்றார். ஸ்ரீநிவாஸன் ஒருவனே நோக்கு என்றார் எம்பெருமானர். திருச்சிங்கனே அருள்மாரியாம் திருப்பாடியப் பொருள் என்றது இவ்வாற்றாற் கூறிற்றாயிற்று. "பெருந்தேவு" என்றது சிங்கனுக்கு உற்ற ஓர் செந்தமிழ்த் திருநாமம்.

இப்பெருந்தேவினிடத்தே ஆண்மையும், அருண்மையும், ஒருங்கிச் செழிக்கும் நீர்மையை "லிம்ஹம்" என்னும் திருநாமம் பின்னும் நன்கு விளக்கிற்று. நிக்ரஹமும் அனுக்ரஹமும் இவனிடத் தொருங்கி நிகழ்தலானும், அது தானும் ஒன்று நிகழுமாறே மற்றொன்றும் நிகழுமாதலின், சிக்ஷகத்வ ரக்ஷகத்வங்கள் உபயலிங்கம்போல் இவனிடத்து ஒன்றிவிளங்கா நின்றன. தீமனத்தாரை சிக்ஷிக்குமாறே தூமனத்தாரை மதி நலமருளித் தனதாளிணைக் கீழ்கொள்ளும் இவனே அருள்மாரி (லிம்ஹம்) எனும் ஆழ்பொருளை "ஸடாவடமலீஷனை" என்ற தயாசதகத்தில் நம்தேசிகனுர் கண்கூடாக்கினர். மாற்றுரிடத்துச் சீற்றமும் அடியாரிடத்து அருண்மையும் ஒருங்கித்திகழும் செங்கட்சுடர்க் கடவுள் இவனே யாவன் என்றும், விட்டிலெனமாற்றார் வீழ்ந்து பொடிப் படும் சுடர் விழியனென்றும், அங்கப்போழுதே அருங்குழவியென்று அடியாரை அணைத்து அன்னையாய் மதிநல

னென்றும் இப்பொருள் ஆங்குச் செம்பொருளாக்கப் பெற்றது. "உந்ஜ யிம்லஉதுஷுநா ஸொராஜஸஹ்யஸா ஹ்யஸா" என்றது நன்கு நோக்கத்தக்கது "ஸஷ்ஷுஜநநீம் வாஒ யெதநுஷ்டுநுஷாயிநீம்" என்று முன்னரே விளக்கிய மெய்ம்மையே இவ்விடத்து உதுஷ்டுநா என்று பின்னும் விளக்கப் பெற்றது நோக்கி அன்னவன் ஸ்ரீமத்வமும், லிம்ஹீஸ்தந்ய ந்யாயநுட்பமும் இங்ஙனே தெளிக. "ஹதுவஷ்ஷுதயாஜுத வெழு। தஷிஷம்தவ நுகெஹரிரூபம்" என்றும் "விஷ்ணுகுஹிரூணவரிணாஹரா தீடதநூ:" என்றும் நம் பட்டாரகரும் இவ்வரும் பொருளையே பின்னும் போர விளக்கியருளினர். இவ்வடிவனே அழகனென்று இருமாமறையானும் புகழப்படுவன். இவனே உத்தாரகன் என்று வேதம் முறையிடா நிற்கும். காரணத்துவம் அவனது மெய்ம்மை. காரணத்துவம் அவனது அழகு. இவ்வழகு சிங்கனுகும் மஹாவிஷ்ணுவே ஸர்வோபநிஷத்ப்ரதி

பாத்ய ஸர்வசரீரியென்று வ்யாஸபகவான் அறுதியிட்டுள்ளதை "நார வஸிம்ஹவவூஃஸ்ரீஊஷு" என்ற ஸஹஸ்ரநாமமும், பட்டர் திருப்பாடியமும் ஓதிக் காண்க. இவ்வழகுதிருமேனியன் பெருமையை விளக்கும் நூலே சாரீரக நூலாகும். இப்பெருமானே சிங்கன். இப்பொருளதோர் சங்கதச் சொல்லே நந்தமிழ்ச் சீயமாம். ப்ரஹ்மஸூத்ராதிகரணசரணைத்யாய ஸாரமாயே விளங்குபவன் இப்பெருமான் என்றும், இவனே "ஸ்ரீமாந்" என்றும், இவனே சுடர்மிகு சுருதியுள் உளன், எங்குமுளன், என்றும், இவனது திருநாமமே "ஸிம்ஹம்" என்று வடசொல்லாயும், "சீயம்," "சிங்கம்" என்று தென்மொழியாயும் திகழும் என்றது விளக்கப்பட்டது.

இனி, இவன் விளங்கும் திருக்கோயிலாகிய "ஸ்ரீஸங்நிதி" யின் பெருமை தெற்றெனத்தானே தோன்று நிற்கும். வேத மனைத்தானும் விளக்கப்படும் பரம்பொருள் எவனுவன் என்று உசாவுவார்க்கு, இச்சீயமே அப்பொருள் என்றதைக் கண்கூடாக்குவது இவனது திருக்கோயிலாகும் ஸ்ரீ அஹோபிலம் என்னும் சிங்கவேள்குன்றம். இக்குன்றமே "கருடாசலம்" என்று சொல்லப்படும். கருடனே "ஸங்நிதி" யுமாம். ஸர்வ வேத ப்ரதிபாத்யனை புருஷோத்தமனே "சிங்கவேள்" என்றது முன்னர் தெரிவிக்கப்பட்டது. பரப்ரஹ்மவடிவனே இச்சிங்கம். வேதவடிவனே இக் குன்றம். இக்குன்றத்துக்கே உற்றது "கருடாசலம்" என்னும் திருநாமம். கருடனேவேதம் என்று வேதம்தானே ஓதிற்று. வேதம் தன் முடிமேல் தாங்கும் பரம்பொருள் எவனுவன் எனின், அவ்வேதமே இக்குன்றமாய்த் தன் முடி நோக்கி அது தெளியலாம் என்று விடை பகரா நிற்கும். சொல்லே வேதம். பொருளே சிங்கம். கருடாசலத்தின் கண் சிங்கனிற்கும்பான்மை நோக்கி வேத முடிக்கண் அரி நிற்கும் நீர்மை தேறலாம். "ஸிம்ஹ" என்ற சொற்பொருள் பாணினி இலக்கணம் கொண்டு முன்னர் விரிக்கப் பெற்றது. அன்னவர்தாமே பின்னும் "கருட" எனும் சப்தத்தைச் சூத் திரமோதிச் சிறப்பித்துள்ளார். "மிரு உஷ்ணி" என்றது அச்சூத்திரம். "ஹ்ருாரூதிஃ" என்றது மற்றோர் சூத்திரம். "கருட" "கருத்" சப்தங்கள் இச் சூத்திரங்களால் விளக்கப்பட்டன. வேத மயமே கருட என்றது இச் சூத்திரம் நோக்கி ஐயமறத்தேறவல்லது. சப்தமே கருடன் என்று பாணினிபகவர் சூத்திரம் ஓதியிருத்தலான் கருடாருடனே வேதாருடன் என்றது மறுக்க வொண்ணுதாயிற்று. புள்ளுபர்த்த பொருள் ஒன்று, வேதமுயர்த்த பொருள் வேறு, எனும் கோட்பாடு, பாணிநி இலக்கணத்துக்கு முரண்பட்டது காண்க. சொல்லிலக்கணமாகும் பாணி நீயம் கொண்டே பொருளருளும் எம்பெருமானர், முதற்பாடியத்து, வேதமுதல்வன் சிங்கன் என்று விளக்கியது முன்னர் விரிக்கப்பட்டது. அது பொருளை விளக்கியருளிய பான்மை. அப்பொருளையே தாங்கும் வேதமே கருடன் என்ற பொருளைப்பின்னும் இரண்டாவது ச்லோகத்தில் "வ:வஹ்ஹ்ரூயா" என்றும், "நிஜாகூஷ்ணெஃ" என்றும், காருடதத்துவத்தை

உருவகத்தாற் சாலச் செழிப்பித்து, அம்முறையானே தமது தத்துவத்தையும் குறிப்பிட்டுச் செழுமறைக்கு "அக்ஷர" வ்யாக்யாநம் அருளிச் செய்துள்ளார். இவ்விரண்டாவது ச்லோகத்தின் நுட்பமனைத்தும் உற்று நோக்கிக் காண்க. ஏறுபவன் சிங்கனென்றும். தாங்குபவன் கலுழன் என்றும் எம்பெருமானர் இவ்வாறு காட்டியருளிய முறை. இவ்வாற்றானே சிங்கனும் கலுழனும் ஒற்றுமை கொண்டது தெளிக. "ஹரிமாரூடஹிதா கலுதாரோஹ வாஹ." என்றார் தேசிகனர். ஈதே திருப் பாடியவுண்மை. இவ்வுண்மையை நமக்குக் கண்கூடாக்குவது இக்குன்றமாகும். இக்குன்றமே கருடாசலம், வேதாசலம், என்று அனேக நாமங்களுடைத்தாயதாம். கருடாசலமே வேதவெற்பாம். வேத வெற்பன் என்பான் கருடக்குன்றனையாவன். காருடமும் வேங்கடமும் ஒன்றி நின்ற ஓர் குன்றம் என்றே வேதம் ஓதாநின்றது உய்த்தறியவல்லது. "கூவரோ மிரிஷ்ரஃ" என்றோதிய விடத்து, "குசர:" என்ற சொல், நிருத்தி முறையால மஹரா விஷ்ணுவை நனகு சுறபபிதது ணாதது ம என்றது கூறப்பட்டது. இங்கண் "கிரிஷ்டா:" என்றது "மிரூஉஉவு" என்ற சூத்திரம் ஓர்ந்து கருடக்குன்றனையே நன்கு சிறப்பிக்கும் என்றது உணர்க. இக்கருடக் குன்றனை திரிதரும் பகவான் என்றதை "குசர:" என்றது பின்னும் நன்கு தெரிவிக்கும். இவ்வாறே கருடாசலம், வேத வெற்பு, என்றதன் பொருள் நன்கு தேறலாம். வேத வெற்பு என்றது வேதமாகும் வெற்பு என்றும், வேதம் ஓதும் வெற்பு என்றும், விரியும். இவ்விரி விரண்டானும் இவ்வெற்புவினங்குதல் நன்கு நோக்குக. "ஸ்ரூதிஸி ரஸி விஜீவ்வெ ஸ்ரவணி" என்றது இக்கருடக்குன்றனை நன்குசிறப்பிக்கும். காருடமும் வேங்கடமும் ஒன்றித் திகழுமோர் குன்றம் என்றது ஆன்றோர் மரபு. ஈதே வேத முகந்த பொருளுமாம். ஓர் மலைத் தொடர்பேயாதலின் இவ்விரு குன்றங்களும் ஒற்றுமை கொண்டனவேயாம். இப்பொருளை நம்தேசிகனர் நன்கு விரித்தருளியுள்ளார். "ஸிம்ஹக்ஷாஸ்யதூதஜுவ உஜகுகாரகுணழி" "ஸ்ரீநிவாஸாம்பூராஹம்காலெகாலெ வநராஸவதீ காமிகெ வாநஂம்வெ । வ்யதெதாரெநுஷா ஜ்யமவதிமிரெள விஷ்ணோ வ்யாயயஜ்ஞீ ஸ்ரீலொவஜ்ஜம் க்ஷாரதி லவதீ ஸீதலம் வஜுணைளவழி ॥" என்ற தயாசதக ச்லோகங்களே இதற்குத் தக்க சான்றாகும். ஸிம்ஹக்ஷ மாப்ருத்" என்றதற்கு "சிங்கவேள் குன்றம்" என்றது தமிழ். ஸிம்ஹ என்றது சிங்கம். க்ஷாஸ்ய என்றது வேள். க்ஷாஸ்ய என்றது குன்ற முமாம். ஈதார் கவிசமத்காரம். "ஜ்யமவதிமிரி" என்றதும் சிங்கவேள் குன்றமே. வதிவ க்ஷாரணை" என்ற தாதுபாடம் கண்டு 'க்ஷாரதி' என்றருளியது போற்றியுகக்கத்தக்கது. "காலிகெவ க்ஷாரதி" என்றதால் ஸிம்ஹ (அருள்மாரி) தத்த்வம் நன்கு உணர்த்தப்பட்டது. இம்மெய்ம்மையை "வேங்கடவெற்பெனவிளங்கும் வேதவேற்பே" என்று பின்னும் இவ்வொற்றுமையைச் சாலத்தெளிவித்தார்.

கருடக் குன்றனைய சிங்கனே பரம்பொருள் என்றதை வேதமும், ஆழ்வாரும், எம்பெருமானரும், தேசிகனரும், விளக்கிய வாறு இலக்கணம் கொண்டு இதுகாறும் விரிக்கப்பட்டது. இனி "தெய்வமல்லாற் செல்ல வொண்ணாச் சிங்கவேள் குன்றம்" என்ற அருள்மாரியின் தூமொழிமான் மியம் கொண்டு அன்னவன் அருண்மையே நல்லாசிரியர் வடிவாய் வளரா நின்று, அம்முறையாற்றனது செங்கோலத்தானே செலுத்திக்கொண்டு மேன்மேலும் செழித்தோங்கா நிற்கும் மங்கல நிகழ்ச்சியைச் சிறிதே குறிப்பிடுவாம்.

செங்கட்சீயத்தின் செங்கோன்மை வடிவாய்த்திகழும் சீரியரே "சீயர்" என்னப்படுவார். இத்தகைய பேராசிரியர் நிரைக்கு "சீயர்" என்ற திருநாமம் இயைந்தது நன்கு குறிப்பிடத்தக்கது. அவன் கருடக் குன்றனகையால் இச்சீயர்களும் குரவராயினர். 'கருட' எனும் சொல்லும் "குரு" எனும் சொல்லும், ஓர் வினைப்பகுதியினின்றே தோன்றிய சொற் கள். 'ஹிரு உயனீ' என்றது கருட சூத்ரம். "ஶ்ரெஷ்ட²ரூபதி:" என் றது "முரூக்ஷு ஸூத்ரம். "கு²ரெஷ்டரூபஶ்ச" என்பது குரு ஸூத்ரம். இப்பாணினீய இலக்கணம் கண்டு குரு, கருட வஸிம்ஹங்களுக்கு உற்ற ஒற்றுமை நன்கே தெளியலாம். இத்திற அறியதோர் நுட்பத்தை நம் தேசிகனர் தாமே "வேங்கடவெற்பென விளங்கும் வேதவெற்பே" என்று கருடாசலத்தைக் குறிக்கொண்டதுபோல், அவ்வெற்பை "தெளிந்த பெரு ந்தீர்த்தங்கள் செறிந்த வெற்பு" என்று பேராசிரியர் செறிந்து பெருகா நிற்கும் வெற்பென நன்கு சிறப்பித்தார். இக்கருத்தை அடியொற்றியே "ஜயதா மரூஹஹிஹ்ருத்தூஜுஷ்யம்ருஷ்யஸம்பீ...யதிவரூஷணியாயஹ்ருஷ ணிரெஷா விஹம்ஷா" என்று அப்பேராசிரியர்களின் செறிவே இன்று காறும் வாழ்த்தப் பெற்று வருவது காண்க. இவ்வாறு அன்று தொடங்கி இன்றளவும் வளர்ந்து விளங்கா நிற்கும் பேராசிரியர் பரம்பரையே ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் பரம்பரையாகும். சீமானே சிங்கன். நரங்கலந்த சிங்கனே காப்பளிக்கும் பரமன். இவ்வுருவமிருவனே காத்தருளும் அவ்வொருவ னும். இவ்வுருவே திருவுருவாம். இத்திருவுருவே அன்னவனது அழகிய குருவுருவாம். அலர்மேல் மங்கையுறை மார்பனையும், சடகோபனுரை திருப் பாதனையும், புள்ளுயர்த்த பெருமானையும், தங்காயிற் பொறி பரக்கும் திகழ்திருச் சக்கரக்கையனையும், செந்தாமரைக் கண்ணனையும், அஞ்சல் முழங்கும் அரிமுகனையும், கொள்ளக் குறையிலா வள்ளலாயும், மறை முடி யண்ணலாயும், எங்கும் விளங்கும் இப்பெருந்தேவே ஆதிகுரு. திருவுக்கும் திருவாய்ச் சிறக்கும் தெள்ளிய இச்சிங்கப்பிரானது சேவடித்திருவே "ஸ்ரீ சடகோபஸ்ரீ:" ஆம். இந்நுட்பம் "வகுளமாலை" நோக்கிக் காண்க. நம் பேராசிரியர்கள் திருமுடித்திருவே "ஸ்ரீசடகோப ஸ்ரீ:". ஆக, ஸ்ரீ சடகோபனே சிங்கப்பிரானுக்கு அடித்திருவாயும், நங்குருக்கணிரைக்கு முடித்திருவாயும் பொலியா நிற்பர்; சிங்கப்பிரான் சேவடி சூடுமதே ஸ்ரீ

சடகோபன் முடி. ஸ்ரீ சடகோபன் சேவடி சூடுவதே நம்நல்லாசிரியர் முடி. சிங்கப்பிரான் தானே தங்கோனடாத்தற்பொருட்டே நந்நல்லாசிரியர் கட்குச் சூட்டுவிக்கும் முடியே ஸ்ரீ சடகோப ஸ்ரீயாம். இம்முடி சூடப்பெற்றே இவர்கள் தெள்ளிய சிங்கன் தனிக்கோலே நடாத்துவிக்கும் தனிமாண்பாளவர். ஈதே சிங்கப்பிரான் இவர்கட்குச் செய்தருளும் மூர்த்தாபிஷேகம். இவ்வபிஷேகம் செய்து வைப்பவனே சிங்கப்பிரான். அபிஷேகம் செய்து வைப்பவனே சிங்கன் என்றது முன்னரே இலக்கணம் காட்டி விளக்கப்பட்டது. அதற்கு இவ்வபிஷேகமே இலக்கியமாய் நின்றது. இவ்வாறு இன்னருள் சுரந்து, முடிசூட்டி, மதிநலமருளும் பரம் பொருள்தானே தனது பெருமை இன்று பின்னும் வளர்ந்தோங்குமாறு, இந்த ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹ சடகோப யதீந்த்ர மஹா தேசிகரை, அன்று ஸ்ரீ சடகோபஸ்ரீ: என்று முடிசூட்டிவைத்து, அச் சிறப்பையே இன்று பின்னும் மதிநலமாய் வளர்த்து, இவ்வாயிர அபிஷேகமும் இவர்பால் தானே இனிது அருளி, "அருள்மாரி" எனும் தனது மெய்ம்மையையே நிலைநாட்டித் தன் மஹாவிஷ்ணுத்வத்தையே நன்கு சிறப்பித்துக்கொண்டான். முன்னர் நிகழாது இன்றைக்கே உற்றவோர் திருவாயிர வபிஷேகம் ஈதேயாம். "சேராதன உளவோ பெருஞ் செல்வர்க்கு" என்ற சடகோபரந்தாதிச் செய்யுட்கு "மதிபாயிரம்" என்றது இன்று சேர்ந்ததொன்றுயிற்று. சிங்கப்பிரான் திருவருளாலேயே அம்ருதகிரணஸ்ரஹஸ்ராபிஷேகம் அருளப்பெற்று "சீயர்" என்ற திருநாமம் பின்னும் பன்மடங்கு தம்மிடத்தே பொருளா மாறுபொலியா நிற்கப்பெறும் பெருஞ் செல்வராயே அருள்மாரி பொழியா நிற்கும், நம் போராசிரியச் செல்வராகிய இந் நரசிங்க சடகோபயதீந்த்ர மகா தேசிகர் பெருமை அன்று பொன்னுமாய் மலர்ந்து, இன்று நாற்றமுமாய்க் கமழாநின்றது. இம்மெய்ம்மைக்கும் இம்மா தேசிகரே இலக்கென விளங்கா நிற்பர். பொன்னுமாய் நாறுவதே "சடகோபஸ்ரீ:" என்ற தோராழ் பொருள். குருபரப்ரஹ்மங்கட்குற்றதோர் காத்விகாத்வைத நுட்பம் தெளியும் திருவே ஸ்ரீ சடகோபஸ்ரீ:. திருநாமத்தானும், நிரைமதியானும், செங்கோன்மையானும், வள்ளன்மையானும், நிரபேக்ஷஸமுத்தாரகாகாரராய், ஸிம்ஹஸயர்மராய், "சீயர்" எனும் சொல் தமது திறத்தே செம்பொருளாமாறு செழித்தோங்கா நிற்பவராய், நல்லார்க்கு இத் திறத்திருக் காட்சி யளித்துப் பல்லாண்டு பாடப்பெறும் பெற்றியராய்ப் பொலியா நிற்கும். இம்மஹா தேசிகரது நற்புகழ் மலர்த்தியதே இக் கலம்பகமாயிற்று. இன்ப மாரியேயாம் இம்மாதேசிகர்க்குத் தொண்டுபூண்டு பல்லாண்டே பல்லாண்டும் பாடுவோமாக. ஜதிஸம்ஜ்ஞ ஃம ஸஜம்ஜஸ்ஹ.

ஜயத நிமஸிஷ்யம்மஷ்ஷஹைரோம்வி முகூீ-
நாரஹரிவரிஷயஃராஜ்ய ஸாஜ்ராஜ்ய ஹ்ரிஷா ।

கயிகுயிகுழ்வும் வாயுநெதூஷ்வழீ-
நரஹரிஶம்கொவம் பூதயுஹம் ஶெஶிகெந:ம் ॥ 31

வம்ஶதநாம்ஶுதாஹிஷவழீ-
ஸம்ஹநஹ்யுலம்ஶுழ்திதம் ।
வுஷ்யஶுஷ்ஷ ஜய கூஜுஹ்ரா
ஶீ நரஸிம்ஹ ஶாரிய தீநொ ॥ 32

வரவம் ஹரிநிதரா ரஶாஹரிவ்யூணாஷ்ட்யா நாம்வி :வா
ஹாவாவதாரநெ நாஜுகும்ஶுமதீம் விகூராஜவிஶ்வாக்ஷுடா ।
வாக்ஷஸிஸுரம் கவிதாயுவாஷ்டுலஹுராவரிணாரா வாநுராரூபம்
ஶெலுவம்ஷம்ப்ரவிஶுதயுஶெஷஹாவநாநநம் கூதாயாராகூரா ॥ 33

ஶப்யுஹ்ரீநிஶராஜுராஜித உஹாலக்ஷ்ம்ஸ்ரீநரஸிம்ஹாஜ்யீ—
ஶெஜீவ்யுக்ஷ்விவாஜிவஜுவதுநாயீ நாவிலாதுஷ்டிதிம் ।
ஶ்ரீஶுவாஜ்ய கரிலுஶுரவுஹ உஹாவ்யாஹாராயாராயாஃ
ஷ்ராவாயாராஹிஷவ்யுயாஉவகுயக ஶ்ரீகெஶவம் ஶ்ரெயவஹீழ் ॥

வாழ் நர சிங்கர் திரு வாழி சட கோபர்
வாழியெ திராசொரு தேசிகரும்வாழி
வாழையடி வாழையெனு மெம்மடிகள்வாழி
வாழிநரசிங்க சடகோப குருவாழி. 19

வாழிமறை யோதுமுறை வேதியர்கள்வாழி
யாழினிசையாகு திருவாய்மொ ழியும்வாழி
வா நீதியறம் வாழிசரணீதி
வா மொழிப்புலமை வாழ்த்துமொழிவாழி. 20

என்றுதுமறைததல மலர்கலெசழிப்பத்
தன்றிருமகோற்சவமி தொன்றென உகந்தே
நன்றறைய விள்ளு நரசிங்கனரு ளுள்ளத்
தொன்று புகழ்பேசு மொழி கேசவனெளித்தான்.

ஸ்ரீ:

சுவாய-ஃவெஹவழி

[ஸ்ரீ. உப. நெடுந்தெரு வித்வான் ரா. பத்மநாபாசாரியர்]

ஜயத ஹ்ரவநஸாதூ ஹ்ருஷிதாம்கொ ந்ருஹரிம்ஹொ
ஜயத ந்ருஹரி வ்ருஷாகபி ஸ்ரீஸமாஸாதியொதீ ।
ஜயத ந்ருஹரிவ்ருஜா தத்ருதா ஹத்திவ்ருதா
ஜயத நிமஸவ்ருபாவாஹமொஷ்டீ வவிதூ ॥

விஜிதவெவ தத்ரஹவதாம ஸவெவ-ஃஷாம யஹஸ்ர ஸ்ரீஸஹெஹாவிம்ஸரீயெ ஜமஹாவாய-ஃவீம் வஸகுவக்வாரிம்ஸத்திஸம் ஸ்ரீநஸமம்கஸ்ரவ-ஃம்தம் ஸ்ரீஸவெஸஹ ஸாமெஸ-ஃத்ரஸிவிஸ்ரஸ்ரஹாவஜ்ரஸிங்ஸய-ஃயம்தம் ஸ்ரீஸுக்ஷ்ம் ந்ருஸிம்ஹவிஹாரஹவ நீ ஸ்ருதஹஸ்ரஜ்ஞாரீகாம் ஹெயமம்யவெவெஹஸிகுகுஸ்ரயாண ஸ்ரணாரத்நாகுராம் ஸ்ரீவண்ஸம்கொவ ஸ்ரீஸுக்ஷ்ம் ந்ருஸிம்ஹஸம்கொவயதீம் ஸ்ருஸஹாவெஹஸிகுநாஸநம் ஸ்ரீஸஹாவாய-ஃவய-ஃராம் ஜஹா நீம் ஸ்ரீரம்ப ஸ்ரவாவஹிகுயா ஸ்ரீஸஸாவதாரஹஸ்ரியள நிவஸாதீதி ॥

தெஷாஸவ்ஷ்ஸ்ரஸவாஷி-ஃகுவாவஸாவஸி வ்ருவ-ஃஹாஸ்ருவஜஸிஹகுஷ-ஃவாம்பாதெ ஸ்ரஸ்ரிவஹெ யதஸ்ரஸீதிதஸிவாஷி-ஃகும் சுவதாரஸிஹொஷ்ஸ்வம் சுதிவிஜ்ஞாம்ஹிதம் ஸம்வ்ருத்தம் ॥

தவ்ஷ்ஸ்ரிநெந 'ஜ்ரஹாநீ சுவாதெக்ஷ்வ ஸெஸதழ்' இதி ரீத்யா வ்ஸாக்ஷ்ருதா நாஸெஷாஸாவாய-ஃவய-ஃராணாஸிவதாரஸ்ரிநெநாஷ்ஸ்வா நம்ஹாதிஸ்ரெசுகாசு சுவி ஜ்ரஹாதாஸ்ரீதாவாராயவவம-ஃ இவ ஹமவாந்ரு ருசுக்ஷ்ம் ந்ருஸிம்ஹவ்ஸ்ரஸ்ரவ்ருஸஸ்ரந் ஸ்ரஸிஹஸ்ரஸ்ருத ॥

வஸதஹவதாரஸ்ரிநாக்ஷ்ஸ்வாம்மதயா வ்ரூதம்வ்ரவமிதெ ஸ்ரளவவாரிசு மஜாஸ்ரவாஸ்ரிவரிஜநவ்ராவ்ஸ்ரஸ்ரெ ஸ்ரஸ்ரியவ்ராவாஸ்ரிதுநிவெ-ஃராஷெ சுநஸ்ரயா தீருஸெசுஸ்ர-ஃவுவிஸ்ரிஸிஷ்ஷெஷ்டம் ஸ்ரீவண்ஸம்கொவ ஸ்ரீரம்மம்கொவயதீம்ஹஸிஹாஸெஸ்ரிஸிஷ்ஷெகம் சுஸிநுஸ்ரு ஸவாஹஸ்ரிஹ-ஃராஸஹ்ருஸிஷ்ஷெதம் ஸ்ருவ்ருவிஸ்ரிம் ஸத்ரஸ்ரிதஸ்ருவ்ருவெவாஷநிநாஸிஸிதெ ஸ்ரீஸஹாவாய-ஃவய-ஃவீயீஹ்ரு ஸணஸிஹாஸ்ரீவெ சுவாய-ஃவய-ஃஸிநம் ஸெவிதவக்ஷ்ரு கெவா வாசுவிகுாம் சுவஸாஹாஹமதஸ்ரு ஹ்ரீஸாவா நாவிம்ஹம்த ॥

கூநம்தாம் தா கூநுது கூதூவுஉஷுவுவிவ-ஃம் கூநஞஹீ வொலவுஉஜஹஹிதம் தஉீயாஈராய நஃஎஹாஹீவம், ஈாதுள வொவொஹீவா ஏிஜு வாவாஃமொவஈவிஹவம் வஃவுவெஉுதாம் ॥

உஹீவாஞை ஐ தஷீஉஹஷ்திஹரிஞைதாஈநஞைகூம் ஊஹஸவஞைமு-ஃம் சூவாய-ஃஸு ஜ்ரீஹாஷுவுஉவஐநாஉஞைகொங்கூயெ-ஃ நிஈம்தாம் ஹிஈ கூலுஜ்ராயி நீம் யஃயாவ-விவ-ஃவுவுத்திம், தஉ-வய-ஷுதோவொராஉுாஉிக்கூ ஐ ஹமவதி வுாழ-ஃயதோஞைநம் ஜ்ஷ-தி நஃஜ்ராஈகீத-ஃ நாஉிஹிம் கூவி-ஃத ஜ்ஜுாவாய-ஃவய-ஃம் ஸவெவ-ஃஷாம் வஜ்ஷ-ஜ்ஜிஃஷுாம் ஸவ-ஃாஹீஷுவிஜ்ஜிம் வாஈ ஹுஜ்ஜுாகு ॥

கிம்வ வனதஜ்ஞிஹாஹீவ ஹிஜ்ஜுதயா, கூஉாவுஷுாஈநாஈவிஞொவொஞைந வ்ஜ்ஜொதுஉஞைஐஈ-ஃ யிஞைதந ஸவ்திவாரிஜாஞைதநாவி சூய-ஃவா ஊஜ்ஜஃஐவ-ஃயிதஷ-ா கூாஞைஃஷ-ா ஊஸவவமெ-ஃஷ-ா கூஹஃஐவ்பி சூவாய-ஃவெஐ வாவுயிஃதஜ்ஜுஉம் சூவாய-ஃவாணாராவிம்உய-ாமஐ ஸஃவ-ஃு கூ்தா யஃ-ஃயாஃுாதஷ்ஜுாநழ.

கூது வுயஃதம் சூவாய-ஃஜ்ஜுஸு யளமிகூஞெவாவஉாஉநவ-விவ-ஃ கூஉாவாய-ஃஜுகூஷணம் ஸாஉாநுதோ நிஈ்விவுதெ ॥ ஜ்ஈ-ாவயெ-ஃஷ-ா வுய-ாஜ்ஜுாஞைநாZயஉாவாய-ஃஜுஜ்ஜும் ந ஞெவஜு ஈ்விஜ்யுய-ஃகும் கூவி தா யொமாய-ஃக வனவ; வய-ஃக்ுாழிஜிஜ்ஜிஷ-ா தா ஈ்விஞைஜ்யுவ வுய-ா ஜ்ஜுதெ ! கூஉ-ாயுய-ஃழ,

“ஜாதாவாவாய-ஃஜுஜ்ஜும் கூவிழிதி ந
தயாவாய-ஃஎவொஹவெதுா
ஊாஜ்ஜாதெ தவீ்தீதிம் ஜ்ஜுதிஷ-ா நியழிதா
ஜ்ஜுகூஷணாதுதவீ்வுதெதும் !
தஉஜ்ஜுாஜ்ஜுாவ் தாஉாவமதிகூவிஷயெ
ஈஜ்ஜுசிஹம்மொ ந வொவெஷொ
விவுாவொஈது ஜாவெஜ்ஜு ஜ்யுதிஈவி
வெஹ-ாயா ஹாஈதாஉள வுவஸிஜா ॥”

இவெதுதஉயிகூஈணஹாஈாவஜ்ஜுஜ்ஜுவஜ்ஜுதிவொவ வுதுதும் விவிநதி. கூது ஜ்ஜுாவெகூ, வம்வஈாதுஜ்ஜுவிவுவெஉஹஸு ஈ்விஜ்யுய-ஃவாரிதுாமவ-விவ-ஃகூ யொமாய-ஃ வுீகூஈணாய, “சூவாய-ஃவெஎவொ ஹவெ” தாழி ஜ்ஜு-திஜ்ஜுாயாய-ஃவெஎ ஈ்விஜ்யுய-ஃவாரிதுாமவ-விவ-ஃகூயொமாய-ஃவுீகூஈணெந

உம்தூவஜெஷ்டூவிஷயக்வாம்பீகூரணம் ஊஷ்டூம்தத்யா கூஹிஹிதழ் ।
கூநந, முர்ரூவயெக்ஷ்ட்ர வ்யர்ஜ்யுர்நஸ்ய கூவாய்க்வஜ்வுயொ
முாய்க்கூகெவ, ஸஷ்க்ஷம்வ்ருதிவத்திஃ ஸ்ரீவ்யுதெ । வஜெதந, ஸ்ரூர்தி
ஹ்யேத்ர்யுர்ஷி வ்ருதிவாழித மெரூர்தி்யக்வஸ்ரவ நிஷ்க்வாழிலுகூஷணவளஷ்கூவ்ய
வகூவ்ஹுவ கூவாய்க்வஜ்ம உர்வ்யுவ்யகுழிதி வ்யுகுதம் வ்ருதீயமெத. தஸ்ருகூஷ்-
ணம்தர் உர்ஜ்ஞகெ “ஸ முர்ரூர்ஜெவாஹிமஜ்ஞக ஸழித்ரூணிஃ மெரூர்தி்யம்
ஸ்ரவநிஷ்ம்” இதி ஸ்ரூர்யமெத । கூஸ்யுாய்க்ஷ்ர — மெரூர்தி்யம்
ஸஜ்ஞாவாய்க்ஸகூமுாகூ யமுாஸுாஹ்ஸ்ரூவணஸம்வாழித்தவஜ்ஞாம்தவிஜ்ஞூர்ந
வம்தம் ஸ்ரவநிஷ்ம்தம் தமெயெவ ஸ்ரவநிவிம்தமெந்தகூநிர்ரதம் முர்ரூம்
கூஹிமஜ்ஞஜெவ கூஹிமமெயெவ ஸ்ரவநிவிஹ்யுர் ஸம்வாஜ்நீயர், ந தர்-
வதெஸ்ருகூஷணாழிநர் ஜ்தி। கூத மெரூர்தி்யம் ஸ்ரவநிஷ்ஜெவ முர்ர-
உஹிமஜ்ஞக ஜ்தி வ்யுகூமுாரம்தமெரூணாவ்யுஸ்யயம் முகும் । தயர் கூர்யுத
கூஸ்ரூர்தவிவஜ்ஞாம்தம் கூஸ்ரவநிஷ்ஷ்ர கூவாய்க்வாரூணாந்தர்க்ஷம் ஜ்தவ்யவி-
கூய்க்ஷம் வஜ்ஹ்யுதி। கூயெக்ஷாவஸள, “ஹிஸுநாவாஸ்ரீத ஷ்ஹுஷ்ஷம் யமுாவாரூம் ந
விந்ஜ்தி। ஜ்ஞுாநஹீநம் முர்ரூம் வ்ருாவ்ய தயர் வாரூம் ந விந்ஜ்தி ॥
ஜ்தவ்ரூவ்யுஹிதஷ்ட । தயர் ஸ உவெஸவ்யுஸ்ய கூவாய்க்ஸ்ய ஸ்ரவநி-
விவாரூயிமதநிண்க்யஜ்ஞுாநவக்ஷ்ம், தஜ்நர்முர்ணாநர்ஷ்ர்நவக்ஷ்ம்
மெதவ்ரூஹயம் வ்ருயாநலுகூஷணம் லுவதி ।

கிம் ஸ கூவாய்க்ஸ்ய வஸ தஜ்ரூலுயவகுகூஹிதெவ்ரூண ஸிஷ்ய்யுஸ்யுஜ்ஞுர்
நொஜ்யுாவுஸம்லுவாகு கூஸ்யுாம் ஸ ஸ்ரூர்தள “மெரூவாஸ தாம் தகுவதெர்
ஸ்ரவநிவிஜ்ஞுாம்” இதி ஸ்ரவநிவிஜ்ஞுாவ்ருவஸநஸ்ய வியாநாகு தஜ்நர்ஷ்ர்
நாய வ்ருவஸநஸ்யாழிய்க்ருஜ்வி கூவாய்க்ஸ்ய கூவஸ்ருாவெகூஷிதம்ழ। கூத்ர
“மெரூவாஸ” இதி வொஸவஸழ்க்வஜெந வ்ருவஸநஸ்ய வியாநாகு ஸம்
ஸ்ருஜ்ஞாயாமதாய்க்ஸ்ர நிர்ரிக்ஷாய்க்கூழநம் மெரூர்தவ்ரூணாம் யமுர ஸ்ரூவ
வொமெயொ ஹவெகு தயாவியம் ஸ வொமெயநம் கூவாய்க்ஸ்ய கூவெகூஷிதெ
லுவதம்। வஸவம் மெரூர்தி்யாழிவஜ்ஞுதயவஸிஜ்ஞுய்க்தயஜ்ஞுவ கூவாய்க்
ஸஜ்ஞாவஸம்வாழித ஸ்ரவநிஜ்ஞுாநவகுகும் தஜ்நர்முர்ணாநர்ஷ்ர்நவகுகும்
வ்ருவஸநவட்ரூகும் மெதயுய்க்தயஜ்ஞுவ' கூவாய்க்ஸ்ஹுஸ்ய வ்ருவ்யர்தீநிஜ்ஞுத
தீதி “கூவிநொதி ஹரி ஸாஸ்த்ராய்க்நாவாரொஸ்ரூவயதயுவி। ஷ்யஜ்ஞா
வாதெ யஸ்ரூகு தஸ்ரூஜ்ஞாவாய்க் உவ்யுதெ” இதி நிர்ரூக்திவ்ருாஷ்ஷாவஸ
ஜ்யுதெ। கூத்ர “கூவிநொதீதி வ்ருர்தீக்தயா கூவாய்க்ஸஜ்ஞாவஸம்வாழி-
தவஜ்ஞாம்தவிஜ்ஞூர்நவகுகும் மெரூர்தி்யகும் “கூவாத உதி வ்ருர்தீக்தயா

ஜூரநாந-ுணாந-ஷ்ாநவசுக்வம ஜுவஹநிஷ்க்வம "சூவாரயதீதி வ-ீதீக்தயா வுவவநஶ-ிறுகுவஹஜ்ஜ-ுஜிவ்ஸம்யொஜநஉாரொண ஶிஷ்யா வாரவுயொஜகுக்வம வுவவநவட-ுக்வம வெதெதா-ுணதுயஶவ்யா வாய-ொறுகுஷ்ணஜிதா-ுதீதம் ஹவதி ।

கிம்வ — "சுஹிஜநவிஜ்யாவஸ்-ுவெதம் வஸ்ாஹிதம் வஸ்ம்ஜ்ஞதஸ்ாரஸ்ரீஷ்ஸு" இதியாவெஷ்ம்வவவநாந-ுரொயெந ஹமவஜ்ஞாஷ்யுசுகாரொஸ்ஃ சுந-ுஜ்யஹீதாயாம் "வஷ்ம்தாநவ்ய வஸ்ித வஸ்ஜ்ஞாவாரநிஷ்ாதீஜ்ஞ-ுணா வெதவெஜவிஜ்ஞாவாய-ொ-" இதி ஶ்ரீவஸ்ிதீதுள உவ்யுஜ்ாநாஃ வஷ்ம்தாநவ்ய வஸ்ிதகு (சூஹிஜ்ஞாதா) சூதீஜ்-ுணொவெதஜ்ஞாஹிவ்யதவெஹய ஜ்-ுணஜ்ஸ்ிந்யுக்வாஉயஃ (வஸ்ாஹிதகுவாஉயஃ) ஜ்-ுணாஃதாரா சுவி சூவாய-ொறுகுஷ்ணதயா வஸ்ம்ஜ்ாஹ்யாஃ । வஸ்ிதந காஜ்வஸ்ாவாயெ-ொஷ-ுஉாயா வாஜிஷ-ு யுஶாசுயஸ்ஸ்ிஸு ஶ்ர-ுதவெஉாஃதகுவாதீநாஃ வஸ்ம்ஹவெZவி ஶ்ரீ ஸ்வெஷ்ணவசு-ுறுவ்ய வஸ்ிதகுவாழிர-ுஸ்வாணாஃ சூஹிஜ்ஞாதாதீநாஃ சுவஸ்ம் ஹவாசு தத்ீரிஜ்ஹவ்யஸ்ம்ஃ வரிஹ்ரியதொஹவதி । வஸ்வ உ-ுவ வாழிதாரீதா ஶ்ரீஸ்வெஷ்ணவசு-ுறுவ்ய வஸ்ிதகுவாழிர-ுஸ்வெறுகுஷ்ணறுகுஷிதா வஸ்வ சூவாய-ொஶ்ஜ்ாஹியெயா ஹவம்தீதி "சூவாயெ-ொ ஜுஞ்ாநவஸ்ம்வந்ஃ விஷ்-ுஹதெஜ்ஞா விஉஜ்ஞாஃ । உஜ்ஞ ஜுஞ்ா உம்தரஹதஜ்ஞ வஉா உம்தாய-ொஉஃ ஶ்-ுஹிஃ" இதி ஹ்யுதா வஸ்ம்ப்ரஹ்ய வொதஜ்ழ । சுத "விஷ்-ுஹதஜ்ஞ" இதி வதெ "விஷ்ணாவெவ ஹதஜ்ஃ இதிவிஜ்ஞாறுண ஶ்ரீஸ்வெஷ்ணவசு-ுறுவ்ய வதாஹிஜ்ஞாதும் விஉஜ்ஞாஃ ஶ-ுஹிஃ இதி வதாஹ்யாஃ ஜுஹயஜ்ஞ-ுணஜ்ஸ்ிந்யுக்வம "ஜுஞ்ாநவஸ்ம்வறுந இதிவதெந ஶ்ர-ுதவெஉாஃதகுவம உம்தரஹதஜ்ஃ இதி வதெந ;ஜுஞ்ாநாந-ுரொந-ுஷ்ாநவசுக்வம உம்தாய-ொஉஃ இதி வதெந வுவவநவட-ுக்வம வெதெயாஉயொ ஜ்-ுணாஃ சூவாய-ொஹ்ய வுதிவாஉயெ ॥

வஸ்வதந சுஹ்ஸ்ிந்ய ஶ்ரோகெ வஸ்தாஉ்யஜ்ஞஜ்-ுணவம்தஸ்ீஸ்ிஸ்ய சூவா யெ-ொக்வம வியீயத உதயி-ொஃ வஸ்வெ-ொஷாஃ வஸ்-ுஜ்ஸி வஸ்வ । வஸ்வம விஉ்ய கீண-ொஸ்வஹ-ுவுஉாணவுதிவாழிதாய-ொநாஃ வஸ்-ுஜ்ஹாக்வாயெ வெவ தாந்ய வஸ்ம்சுயுய ஶ்ரீஸ்வெம்சுடெஜ்ஞவம்டாவதாரொ ஹமவாந்ய "வஸ்ஜ்ஞம வஷ்ம்வுஉாயெ ஷ்ஸ்ிரயியஉநவம ஶ்ரோதி்யம ஜுவஹநிஷ்ா வஸ்சுஷ்ம் வதாவாஜ்ஞம வஸ்யநியதயா வாயஸ்வுக்தயா வஸ்ிதழ । ஜ்ம்ஹாவஸ்ி யாழிஜ-ுக்தஜ்ஞ ஜிதவிஷயமணம தீஸ்வ-ொஸ்ம்யஸ்ஸ்ம் உயாஉ-ுஸ்ம் ஷ்ஸ்ாமீதெ ஸ்ாவஸி தாரஸ்ம் ஷ்வுவாஹிதவாரஸ்ம் வெஜ்ஞிக்ஸ்ம் ஹஸ்ரிஷ்ண-ுஸ்ரீவெஷ்ணஸு ।" இதெ-ு

வாஜிஸகு । வஸவ கூாநிஜிசு ஷுயாநாநி கூவாயுர்ஷகூஷணாநி ஸாஜோ நூதொ நிராஷவிதாநி ॥ ஐதம்வாம வஷவெர்ஸாகத ஸ்ரீ நிமஜோம தஜஹா ஜெஶிகு ஸ்ரீவஸ்திவ்ருதிவாஜிதாநாம வஸஷாம ஷகூஷணாநாம கூஷஜா யாயர் வயெர் ஸ்ரீவஜ்ஜம்கொவஸ்ரீஷகூஷ்ணாந்யவிம்ஹஶம்கொவயதீம்ஜு ஜஜஹாஜெஶிகெஷவ்ஜிஷு வெளஷ்ஷ்யுவஸதூாவ்ருதிவாஜநஜ்ஷவெந தஸைவ ஹவம ஷ்ருகூாஶ்யுதெ ।

தயா ஹரி—வஸஷாம கூவாயுர்ாணாம வஜ்ஜீம்ப்ரஜாயவஸிஜிஷ்ணா வசு ஸ்ரீவெஷ்ணவஜஹாகூஷ்வெஸ்வதாராசு யொதீம்ஜ்ரூஹ்ஃ ஸ்ரீவஜ்ஜம் கொவ ஸ்ரீஶ்ம்கொவயதீந்ரஜஜஹாஜெஶிகெஹ்ஃ வம்வஹம்ஷ்ணாஜஜம்த்ரா ஜிஶாஹாஜ்ஞ வஸ்ப்ரவஸிஜா । கூஶ்ஜீதிவ்ரஜதாயாஜவி ஷ்ணாஸ்ரஜயஜர்ா ஜெயர்யாவஜநஷ்ஷாநாசு ஶாஷ்ட்ராயெர்ஷஷ கூவ்ருவ்ருதஜதி கூாரணகூாநாஜவிஷாம விஷயெ கூவ்ருவஸதூவ்ருதீஷயாரவிவதா ஜெவாவஹஜ ॥

வஸதெஷாம வாரஜாத்வரவிஜாவஸாத்ரீதஜதி கூாரணகூாரவிவொவ்ருயம் ஶ்ரீணம் வஷர்வதஷ்ஷயாசு வஶ்வர்ம் ஊஹெந விராஜிதாயாம கூயர் ஶ்ரீணாந்ரீயாவ்ருாயாம ஷ்ரீதள "கூஜந்ரீதாயஃ வாரஜாத்வரவிஜாயத்ரீ ரீதஷ்ஷாம்தவாராம்ஶாரவிவம் । தஸெஜவாயாவஜஷவொவ்ருஜரவிதூம் ஸ்ரீஜஞ்யவிம்ஹாஜ்ருஶாராரிஜீஜெ" ஐதி ஶ்ரீகூாத்ரீநாவ்ருநஷவம்ஹிதஃ. ஶ்ரீஷதவெஜாம்தகூாரவிவம் ஶ்ரீராத்ரியகூவம் தஷ ஜநிஜவாவர்ஜளஜெஜ்ருஃ ஸ்ரீவஜ்ஜம்கொவஸ்ரீஶம்கொவாராஜாநஜயதீம்ஜ்ரூஜஜஹாஜெஶிகெஜ்ருஃ யஶா ஶாஷ்ட்ரஸ்ரீவணஷவம்வாஜிதவெஜாம்தவிஜ்ஞாநதயா வஸ்வத்ருஜ்ஜ்ஜ்வம் வ்ருகூா ஶிதர ஜ்ரூவஜ்ருநிஷ்ஶ்கூவம் நாஜி ஷ்ஜஜ்ஹீதவெஜாம்தஶாஷ்ட்ரவ்ருதிவாஜிதரீ தூா ஜ்ரூவஜ்ருணெவ்ருவ உவாயகூவாவெயகூவாய்ருவஷாயவ்ரவ்ருவர்கூம ஊாதி்ம. ஶஜ்வஜ்ருவிஜ்ருாஷ்ஜநூதஜாயாஃ ஷாகூவிகூதூாஶவ்ரவ்ருவர்கூநிதூ்ருவெநஜிதீகூ.

கூ-ொணாம உாந-ஷ்ாநழ். சஉவி ஔதஸொவ டீஉவ்ஷ்ணcகொவ டீஸ்cகொ
வஸாஔா நஜயதீc டீஉஹாஔஸ்ஸிஔகொா நஷ்ாவி தஸ்யாஹவிஔ்ய ஹஸவ
டீாஸாய ஔநகுவெஷ சயாக நஷ்ீயஔா நஸி தஸ்ய ஔநஜி தீகூ கூ-ொண்ய்வஜிஸ்ய
சூவாய-ொவயெ-ொ வ-ஹவcவளுழ். யஜ்ஜுஸிஷ்டாளாழிவாசவிகர்ஹாரஸெவ
வாஉாஸொண ஐவயி-ொ தவஸகுகுஹ-ாணவ கூயா - நிஔ-ொலி சூகுவ-ாவிவம
வகுஷ்ஷுகுஔவி சுவ்ீளாழாவாய-ொவயெ-ொவ வ-ாவிஜி தழ் ॥ வ சஸ்ய்வாக்ஷ்ம நாஔ
வ சஸ்ய்விஷயகுவாக்ஷ்ழ். சூது வ சஸ்ய்ஸஜ்ஞம்—உாம்ஔொஹ்ய உஹாஸவிஔ்ய்யாயாம்
“ ஹ்ஸவ்ஸணொா நாஔ வ சஸ்யம் தாம்ி ஹ வா வஸ தாநி தீ்ணை்யுக்ஷாஸாணி
வ சஸ்தீயஜி தி தஔ்ய்ஹ்ஸ தஉஜ்ஜீதம கூய யதி தந்ய்தஸ்ய்ம் கூயபஔ்ய்ம ஔதஸ்நாஸெ
யஜ்ஞதி” இதி உக்ஷ்ஸ்ரீஸ்ய்ா ஸெதநாஸெதநஸ்ஸ்ரீஸகுவாஸாஔ்ஷ்வாவகும்.
ஔதந ஸ்ாஸ்ரீஸகுஸ்ாஹ்ஸ்ய்ஸ்ரீவக்ஷ்ய்குவம வ சஸ்ய்வாக்ஷ்குஜி தீ வமி தழ். தஉ்ய
சூவாய-ொவீாயிஸொஹணாநம தாம வஷ்டாபிகுவாாம ஸ்ாஸ்ரீஸகாஜி ஸ்ய்ம
ஐவஸெநந சூஷ்ஔாஜீந்ய ஔாவஸவஸ-ொந்ய ஸெஹ-ிந்ய ஸகுஜி தவம்தம கூஷ்ஔாஸவா
ய-ொவய-ொஜிஉம விநா கூ-ாது வாz்நஸ்ய்து வ்ம்ஹாவெஸ்ய்த ॥ கிம்வ உந்யியாஉஷ்ஔா
ஊஸ்ாஉவி சுவ்ஷ்ஷ்ஸெஸ்ந யயா ஸஹநாய-ொவ்யாவி ஸ்ய்ஹணம ஜாயெத
தயா ஐவக்ஷ்ய்குஉஜிஷிளாவாய-ொவயெ-ொz்நஸ்யாஔ்ஸ்ய்ழ்.

வஸஷாம வெஔாம்தஸ்ாஸெஐ்ய தஷ்ஐஸி-ொஜ்ஞாநவகுகுவஷ்ஷீாஸ்ய்விநிஸொ
க்ஷ்ய்குவாஜிஸ்ணைஐ்ய திவாஉகுள சூய-ொஸ்ணைாஸ்ந்ய்ாஸ்ய்ஸ்ய்ஐஷ்டிஸ்ரீாகாவவி
சுவ்ஷ்ஷ்ாஔாஹாராஜி—

வெஔாம்தாஔ்ய்தவாரிியெஷ்டிவாரிஜ்ஞாவெந தஸ்ய் உம்ய்ாவமும்
தஜ்ஜிவ்யாஔ்ய்தவாஸ்ாநவஸ்ய்ஸ்ய்தள வாகுஷ்ாஉ்ய்ாவஜ்ஜீஹும்।
ஐஜ்ஞாவெஔ நாஸகுவாரிஐவஔந வாஐ்ஷ்ய யதீம்ஔ்ய்ா ஸ்ாஸ்ரீஸும்
ஐொz்யம ஸ்ரீ நாஸவிம்ஹாவெஜிவ-ொ ஸ்ாம்ஜிஜ்ஜிஸெஸ்ய்த வஔ்ய்ா ஹ்ாதஸ்ய் நும் ॥

ஹாஐஷ்டாஸ்ய்தள ஹாஷ்டுகாரொ உந்ஸ்வர
விவ்யதள நஸ்ாவவிஔ்ய்ாஐ்ய்ாஔ்ய்ாவெந
வ சஸ்ய்தகு-ொவ்ய்ாகூ்யதள வ ஸ்ரீஸ்திஸ்ரிவர
ஸ்ரீஸ்ரீஸ்வ-ொஸ்ய்ாவவஸ்ரீஸ்ரீஸ்ரீஸ்ரீ விஸ்ரதள ।
சூஜி ஸ்ரீவக்ஷ்ணாரிஹ-ொவநஹிதம்ாம
ஷ்ஷ்ாவெந ஐதி வ்ம்ஐதா
யம ஐ்ய்ாஹஸ்ரீஔ-ிஸிஐகும்ஔ்ய்ம
நஸ்யஹரிஸ்ாரிவஸ்ரீம் தம் வஜை வக்ஷ்ஜி நஔி ॥

வஜ்யநியதயா வாய்வ்யகூர்யா வஜ்ரகும் நாதி—கூலிமதிநாவாதா நெஜ்யாவ்லாய்யாயெதுர்யாதிர்யிவெண தக்குர்தீராலவ்யவஷ்டிதவ்ய ஸ்ரீலக்ஷ்மீ நுவஸிம்ஹாராய நார்யிவஸுதாவாரவ்யா நர்ஷ்தாதுகும்பிதக்ஷ-கூஷ்லிஹாவாய்ர்வயெர் வஜ்ஜவஸ்பி ॥ ஜிதவிஷயமணகும் ய வாரதிஹம்ஸவரிவ்ர ஜகாவாயெர்ஷ்ட ஜ்ரநகீலவயொவ்யஜெஷ்ட வஸ்ட வர்வம்மதஸ்பி ॥ வ்லாஸ்ரீதாத்மீஹ கூர்யவாரதுரெவ்ரிதயா ஸாவ்ல தவர்ரர்ஷாய்ர்வயர்ம தவெஹதர்ப்ரயத்நீவதத்தயா யாவதாத்மீஹாவிஸ்வம்யர்கூர்யிவம தீவ்யர்வம யர்கூழ், கதவஸ்ய உயாஉர்ஷ்ய ய கூஷ்லிஹாவாயர்வயெர் வஜ்ஜிதெ ஹவதம் । யதெதா யதாஜ்ஜுயெவ தாவஸவமர்ர வயம கூமிவர்ரர்ஷமொஷ்டீவ தநஹீரவம் வர்ரஸிக்ஷிதவெஷாவ்ல வதர்ரதிவெஹ தததஸவ வஸ்ஷாரதாவா யர்வயர்ரணாம், வ்லாமிதெய ஸாவஹிதாயகும ய வஹிஜழ ॥ ஸிஷ்யாரக்ஷணா ர்யிவலமவஷ்டெம்கயர்ர நர்ஷ்தாதெந வ்லாரக்ஷணவஜ்யாவி கூரணாக்ஷ “ந வாரதிஹ தாந்ய தத்ரக்ஷண வ்லதிவ்யஹிராகூகதி” இதி ஸ்ரீ வஸக்தி ஸ்ரீதுர்யா வ்லவாரஹிதவாரகுதிவி கூவ்லிந்ய கூயாயர்வயெர்வஸ்வர்ய ணர்ழ ॥ வஸவதிவ்லிந்ய கூமிநதர்நகாயெரவி ஸ்ரீதெஸிக ஸ்ரீ வஸக்திவ்ரதி வாரிதாநாம கூயாயர்ய்கக்ஷணாநாம வஸிவர்ஷாரதயாவாயர்வயெர்ர விய்ராவஸ்ரீநதிதுதகும் இதெ ஸர்ரவயர்ராம் கூயாயர்தொஷ்டீவாரிமணதெந நிஷ்ராம கூநிஷ்ராஸ்ரயாம ஸிஹ்ரதி ॥

கிம்ப—வஸரதாவாயர்வயர்ராணாம கூதெந்ய ய ஸ்பஹவகும் நிஷ்க்ஷவாதகூ வஸவர்வஸ்ரய்ரஹகூ கூஜ்ஜுராதநிஸ்ரஹகூ நிவ்ப்ரஹகூ வார்ஷஹ்ரதயகூ ஸ்ரணெகூதிஸ்பி-ர்கூ வஹஹஸ்ரவம்ஹ்ரதிஸ்பி-ர்கூராதயம் தர்ய்ர்ரயர்ராம் கூய்ராண ஸ்ரணாம் வாசுகிகூாநாம வஸவெர்ஷாரவ்ஸிந்ய வீஸ்திதாவஸகூதிவி கூவாதயம்தி ॥ “யர்கூதாஹாரவிஹாரஸ்ய யர்கூதெஷ்டஸ்ய கூரி-ர்வஸ்ர । யர்கூதஸ்ய ஸ்வாவதெவாயஸ்ய யொதொ ஹவதி தர்வெஹா” இதி பீதாவாயர்ஸ்ரா கூவஸ்ய வஹஹஸ்ரவம்ஹ்ரதிஸ்பி-ர் கூயம தர்நிவாரம் வாரதம் நிஹஸ்பி-ர்நழ ॥ வஸவ தீதிஹர்ய்ர்லம் கூயம ஹெயமாயவெவதெஸிக கூய்ராண ஸ்ரணயொமம், ஹெயவ்ரதஸ்ய நீகூகூய்ராணவெகூதாநஸ்ய ஹமவதிதா ய்கூஷ்நஸ்ய ஸிம்ஹஸ்ய கூநர்வ்ரவெஸதம்தாரா கெநவா வஸம்ஹாவெய்த ॥ வஸவம ஹமவதநர்வ்ரவெவிஸெகூவஸாயஸ்ய கூய்ராண ஸ்ரணவதுயாயா கூவாயர்வயர்ம “வாகூஸ்ரஸாராயவிணா தெவம் கூர்கூவா தர்ய்ரதயீம் தநர்ழ । தீஸ்ரநர்ஜராதெயொகூாந்ய கூாரர்ணஸ்ரயாஹ்ரத்ரவாணிநா” இதஸ்ரஸிஸாஹ்ரஸ்ராயெர்ஷ்வி ஸ்ரீவஸம கள தக்ஷர்தாநாதவி கூவொஹயத்தி ।

கிம்வஹு நா சுஜூஹாதீ நாம ஹாவஸகொடீ நாம சுநெகுவு ணுஜுஜுஜுஜூ வாஜி-ம்தாவஜ்ஜவு ணுவுவுவஸனா முகூஜீ நுவஸிம்ஹ வஸவ, ஷ்ஸ நாஹாம்கி நெத சுநெந ரு-ம்வெவெண சுஜூரஸு உசுதாரயபதி ஹுதுவு வஸவ-ம்டா வசுதவுழ । : வஸவம ஸாஷ்டுதம் தசு-ம்தஷ்ட சுவுநாஹுதித ஹமவஹவ தாரரு-ம்வெகுவ வஸிஜெ சுஷ்ஜினாஹாய-ம்வவெ-ம் "யஷ்வு வஸாகூஷாஜூஹ வதி ஜுதாநதீவவுதெ முரள । ஜதுவ-ம்ஹவஜீஸ்ரு-ம்தம் தஷ்வு வஸவ-ம்ம கு-ம்ஜாரஸொளஹவஸ" இதி ஸ்ரீஹாமவதஸ்ரீசுஸீதுவ வஸவ-ம்சுஜ-ம் வெஷஷ்வுஹெதசு-ம்ம ஜதுவ-ம்வுஹ-ம்ஜம் நசுகொரவி கு-ம்ய-ம்ராஜிதுவ ஜஜிஜ் ஷ்ஷயம் ॥ வஸவம்வியாஹவாயெ-ம்ஷ-ம் ஹாநஹாஹவஹாரொரவி சுதுவ்ம்தாவரி ஹராய-ம்வ நிஷ்டஹெதசு-ம்ரிதி தி ஸ்ரீம்சு-ம்வெவாவுவ்யாநாஜிஹிம் ஷ்ஷஷ்டம் ப்ரீதீ யதெ॥ வஸவம்வியவெவெஹவம சுஜூஹாவாய-ம்ஸிவாஜணிம் வஸநம் சுஹதாரஜி நெநாஜீவாஜிஹிம் ஸாஜ-ம்வம் சூரராயயதாம நிவாஸஹெஜொரவி சுஹஜ-ம் மம்யம் சுஹாவி நவுயாஜிதி "முரவொ யது வ-ம்ஜிஜ்ஜ்யம்தெ ஸாய-ம்வுசுதா ஷ்ஜாஜிதாம் । வஷ்டவுயம் தது ய-ம்ஷாஹிய-ம்து யஜெ-ம்ர நஹீயதெ" இதுயாஜிவுஜாணஸவுயாசு நிஷ்டஸ்ம்ஹயம ஜுர-ம்ஜிம். முரு-ம்லஷ்டிவுயாஹெவ ஸ்ரஸ்வ ய-ம்வி ஸ்ரீ நிகெதநம ராஜிலஜுயம ஸாசுஷாசு உப்ஷ்வா ஷ்டெஷஷ்டவிஜ்ஜிம் வாவிம்ஜுத ॥

வாவிஷ்டுசுஷ்துஸ்வம்ப்ஷ்வாஜுயொரவி ஸஜுவாவாய-ம்ர நு-ம்ரு ஹாஹெவ ஜுரவுரு-ம்ஜுராஜிஜு-ம்ய-ம்ஹம நிஸ்ரேயஸம ஷ்ஜுவஜ்ஜிம் ஜு நிவி சுஜுவாய-ம்ஜு-ம்ஜுவா ஜணிம் ஸ்ரீ நிமஜாஜ்ஜெஜஹாஹெஜஸிசும் "ஜிவுராவாம்மம ஜிஸவஸி சுரு-ம்ணை யெஷ-ம் ஸஜெஜஸிசுராஜிர சுஜிவும் ப்ராஷ்டுர வுஷஜிரிவெதிம் சுஷ்துஸ்வம்ப்ஷ்வாஜு யஷ்டெஜ । விஷ்வாவாய-ம்ர வியிஸிவஜு-ம்வாஜ்ஜ்ஷ்யிசுராவரு-ம்ஜாம் ஜநெந ஜாதா ஜுஜ இவ ஸு-ம்தெ வஷ்ஜ்ஜுர ஜாஜுப்ஷ்ஜொ சுவுழ" இதுவாவொ யயசு ॥ தஷ்ஜுசு ஸவ-ம்ஸ்ரெயொஜுஜ்ஜுஜ்ஜுஜ்

உபயாவிலஸி தாய யொமிந
ஶம்ஜம் நூஹரிகாரிஷ்டநவெ ॥
முயாவயொக நவாகஷிவிஷ்டிதஸ்ய
ஹாஷ்ரூத்தி தஷ்டஶவாஜவரிஷ்ய தஸ்ய ।
ஜ்ஞாநாவ்ருஶ்ரூணலஸத்தீரவஜ்ரவஸ்ய
ஹ்ரும் நூவிம்ஹஶ்ரம்கொவ ஶ்ரெநம் ஸஹா ஸ்யாக ।

ஸ்ரீஶக்ஷளஸிகவம்ஶஜாத விவாய ஸ்ரீராஜமோவாயர்ஜம்
ஸ்ரீலக்ஷ்மீநாவஸிம்ஹ காரிஜஶ்ரெநம் வாஹாம்வா ஜெகாஸ்ரயம் ।
ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஹரொஶர்ரெ வ்யாஸயஹ்ஸ்ரீ வஜ்ரநாஹாஹ்வயம்
ஶாவஸம் ஸ்ரீநாரஸிம்ஹகாரிஜஶ்ரொரிகம் ஶஹாவெஹவ்ய ॥

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரின் குணநுபவம்

[ஸ்ரீ உ. வே. வித்வான். முக்கூர் ராஜகோபாலாசாரியர்.]

லக்ஷ்ம்யாலிங்ன ஸஂகோப யதீந்த்ரலக்ஷ்மிம்
நகவா விஸ்ருஜ்யாத்மயம் கருத்மயிவ
தத்தாத்ரயஸவ்ய வரிவஸ்ணக்ருணளவத்யை
நெரஷ்டா நுணாந்ரி தத்திவிக்நதாத்ரு வக்ஷ்ரு ॥

நம்முடைய ஸுக்ருதபரிபாகத்தின் பலமாக அவதரித்தவராகவும் ஸ்ப்ருஹணீயமான சீலமுடையவராகவும் பரிசுத்த ஹ்ருதயராகவும் ஸ்ரீ அஹோபிலமட ஆஸ்தானத்தில் 41 வது பட்டத்தில் மூர்த்தாபிஷிக்த ராகவும் எழுந்தருளி இருக்கிற ஸ்ரீவண் சடகோப ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹ சடகோப யதீந்திர மஹா தேசிகனை ஸேவித்து அம்மகானுடைய பரி பூர்ணமான கல்யாண குணங்களில் ஈடுபட்டு பெரியோர்களால் இம்மகா னுடைய அவதாரம் முதல் ஒவ்வொரு ஆச்ரமங்களிலும் கொண்டாடப் பட்ட குணவிசேஷங்களில் சில குணங்களை மந்தமதியான வடியேன் விக் ஞாபித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

(1) ஜாயதாநம் ஹி வாஸுதேவம் யம் வதந்ய்ருஷயஸ்தத:।
லாகஸ்ய ஸ்ய தா விஜ்ஞாய ஸ்ய வைவ தொகஸ்யாத்மிதகாம் ॥

என்கிறபடி மோக்ஷரூப புருஷார்த்த ப்ராப்தியில் ஸுஹிஸம்பி உண்டாவ தற்கு மூலமான ஜாயமாநகடாக்ஷம் பெற்றவரான இவ்வாசார்யனை கரு விலே திருவுடையவரான ஸுகப்ரஹ்மம் என்று அனுஸந்திப்பார்கள்.

(2) ஸுவீநாம் ஸ்ரீஸதாம் மெஹெ என்கிறபடி பகவதநுக்ரஹத் தாலே மஹ ஸ்ரீமானை இம்மகானை குலதேசகரர் என்றே கூறுவார்கள்.

(3) கலுள வலு ஹவிஷ்ய்ம்தி நாராயணவாராயணாம்। தாஸ்ரவணீ நதீ யது என்கிறபடி ஆழ்வாருடைய அவதாரத்தால் ஸுபவித்தமான தாம்ரபர்ணீ தீரத்தில் பல்லவாரண்ய க்ஷேத்ரம் என்று புராண வித்த மான காரக்குரிச்சி என்கிற திவ்ய தேசத்தில் அவதரித்த இந்த புண்ய சீலனை நம்மாழ்வார் என்றே போற்றுவார்கள்.

(4) கூலை ஸுஹாதி ஸஂஜாதம் என்கிறபடி ஸுபவத்ஸுத குலத்தில்

அவதரித்த இந்த யதிச்ரேஷ்டரை 'ஸ உ நாயவம்ஸ்ஸ:' என்று குலத்தா லும் ப்ரஸித்தரான ஆளவந்தாரென்று கூறுவார்கள்.

(5) 'ஸ்ரௌதீயம் ஸ்ரவநநிஷ்டு' என்கிறபடி ஸ்ரௌதஸூத்ரவர்த்தக ரான வாதூல மஹர்ஷி முதல் ச்ரோத்ரியர்களான மஹான்களுடைய பரம்பரையில் அவதரித்து இம்மஹானும் ஸ்ரௌத்ரியாக்ரேஸராக இருக் கிறபடியால், ஸ்ரீ ஆதிவண் சடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகனுடைய அவ தார மென்றே ஆச்ரயிப்பார்கள்.

(6) 'யொ2யெ-ஃ ஸ்ரீவி ஸ்ய ஹரி ஸ்ரீவிஃ' என்கிறபடியும் கூரணவம் தாரணஃ என்கிறபடியும் கூழ-ஃம முதலான விஷயங்களில் அவதாரம் முதல் அதி பரிசுத்தரான இவ்வாசார்ய ரத்நத்தை அபிநவதேசிகனென் பார்கள்.

(7) 'ஸம்தாநஸம்வஉம ஸ்ரூ2ீ' என்கிறபடி ஆநுஷங்கிக பலமாக புத் ரகளத்ராத்யநுபந்தி பர்யந்தமாக பித்ருபிதாமஹாதிகளுக்கு பகவானால் அனுக்ரஹிக்கப் பட்ட ஸம்பத்தால் பரிபூர்ணரான இம்மகாநு குபே ராம்சமென்பார்கள்.

(8) 'தவ ஓஷ்யஸ்ரீவைகுஸம்மி நாழ்' என்கிறபடி பூர்ய-ஃநீ யராகவும் ஸ்ரவநவிஷ்ரூ ஸராகவும் இருந்த கோபாலரங்காசார்ய ஸ்ரீரியினுடைய குமாரராக அவதரித்த இவ்வாசார்யனை ப்ரஹ்மவித் புத்ரன் என்று ச்லாகிப்பார்கள்.

(9) 'ஸூஹாரஸ்ரீஜள ஸகுஸ்ரீவிஃ' என்கிறபடி ஆஹாரநியம முடையவராகவும் பகவதநுபவரஸிகராகவும் இருக்கிற நம்மாசார்யனை 'ஸெநஷாதிஷ்ரீஹரா கூஷ்ரீரம் தூஸ்ரோஷவி வாயதே' என்று சொன்ன பரீக்ஷித்தே தா வென்பார்கள்.

(10) 'கூஷ்டவஷ-ஃம ஸ்ரீராவநுணஷ்ரீவநயீத' என்கிறபடி உசித காலத்தில் ப்ரஹ்மோபதேசம் பெற்று ஸாங்கவேதபாரகரான இம்மகானை ஸகல வேதபாரகரான கௌதம ரென்பார்கள்.

(11) 'ஸஹயஷ-ஃவரீ தவ' என்கிறபடி ஸ்ரீலீலையான ஜாநகீ என்கிற உத்தமபத்நியோடே க்ருஹஸ்தாச்ரம தர்மங்களை அநுஷ்டித்து லகுக ஊதுவாநு என்று ஸர்வராலும் ச்லாகிக்கப்பட்ட இம்மகானை ஸ்ரீராம பத்ர னென்றே வ்யவஹரிப்பார்கள்.

(12) 'கூவெவ வூதுவாநு வொகெ கூவெவெஷ்ராய-ஃவாநு ஹூவி' என்கிறபடி ப்ரஹ்மவித்துக்களான புத்ர பௌத்ரர்களை உடைய இந்த ஞாநியை ஸ்ரீ ஸ்ரீகதாதரான வ்யாஸ ரென்றும் தத்பிதாவான சக்தி யென்றும் வர்ணிப்பார்கள்.

(13) 'ஸ்ராவணா நாம யஜ்ஞம் வைஷ்ணவேப்ய:' என்று ப்ராஹ்மணர்களுக்கு தகுமாகச் சொல்லப்பட்ட வேதவேதாந்தங்களை அத்யயனம் பண்ணி அதில் சொல்லப்பட்ட வர்ணாச்ரமாசாரங்களை அனுஷ்டித்துகொண்டிருக்கிற இந்த க்ஷத்ரியாக்ரேஸரரை ருச்யச்ருங்கரென்றே வணங்குவார்கள்.

(14) 'யஜ்ஞகர்ணா நாமயஜ்ஞேச்வர:' என்றும் 'நரநாராயண ஸ்தானம் ஸ்ரீமத்' என்றும் சொல்லுகிறபடி வேதாந்தார்த்த நிர்ணயத்திற்கு அத்யந்தம் உபகாரகமான தகுர்வ்யாக்யாதி ஸோபனைகளில் நிபுணரான இவ்வாசார்யனை ஸ்ரீ வரதாசார்யர் என்பார்கள்.

(15) 'ஸ்ரவாயர்வாநு வாராஹோ' என்கிறபடி வேதாந்த காலக்ஷேபார்த்தம் ஸதாசார்ய ஸம்பந்தத்தை அடைந்த இந்த விபுதவரேண்யரை 'ஸ்ரவாயர்தவைவ விஜ்ஞா விதிதா லாயிஷ்யம் வாவஸு, என்கிறபடி ஸாந்தீபினி மகர்ஷியிடத்தில் ஸர்வதர்மர்நாஷ்ரநாயர்ம் காலக்ஷேபம் பண்ணின ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன்தான் என்பார்கள்.

(16) 'யஸ்ய தெவெ வரா ஹதியர்யா தெவெ தயா ஸர்ரள' என்கிறபடி ஸ்ரவாயர்வ்ருதிவ்ருதி யுடையவரான இந்த பதிகுல திலகத்தை வ்யாஸ வஸிஷ்டாஸ் ஸர்வதவாநு என்று சொன்ன ஆசார்ய ப்ரதிபத்தியுடைய ஸ்ரீ பீஷ்மரோ வென்று சங்கிப்பார்கள்.

(17) 'நாலாயிரமும் அடியோங்கள் வாழ்மேவ' என்கிற ஸ்ரீ நிகமாந்த ஸாமரியின் ஸ்ரீ ஸூக்தியின்படி அகவரதம் த்ரமிட வேதாந்தாநுபவ ரஸிகராக இருக்கிறபடியால் ஸ்ரீ கேசவார்ய ரென்பார்கள்.

(18) 'வண்ர்ஹர்ஜாவாரவதா வாராவிஷண வாரம் வாஜாநு । விஷ்ணாராராயுதெ வம்யா நாநுஷ்டுதெர்ஷகாராகம்' என்கிறபடி பகவதாராதநத்திற்கு அத்யந்தம் ஆவச்யகமான வர்ணாச்ரமதர்மங்களை மகான்கள் ச்லாகிக்கும்படி ப்ரஹ்மசர்யம் முதல் அனுஷ்டித்துக் கொண்டிருக்கிற இந்த பரமை காந்தியை ப்ரஹ்ம தந்த்ர ஸ்வதந்த்ரர் என்பார்கள்.

(19) லொகாவவாஉஹீராவான இம்மகானை ஸ்ரீ பரதாம்ச மென்பாகள.

(20) 'ஹ ஹூதஹுதெஷா வீ தீராஹ்யயிகா ஹவெஷ' என்கிற பகவன் நியமநப்படி பகவத் பக்தி பரிதராக இருக்கிறபடியாலே சதருக்ணம்ச ரென்பது ஸத்யம்.

(21) 'உந்தன்னோடுறவேல் நமக்கிங்கொழிக்க ஒழியாது' என்கிறபடியும் 'நாவவனையல்லாது வாழ்த்தாது' என்கிறபடியும் ஸர்வதா பகவத் பக்தி உடையவராயும் ஸ்ரீ நரஸிம்ஹாராதன துரந்தரராயும் இருக்கிறபடியாலே வரவா நஷ்டி காகுஸ்தூ, ஸுஹம் ஸவர்ம் கரிஷ்யாதி' என்று விஜ்ஞாபித்துக்

காட்டிலும் பின் சென்று கைங்கர்யம் செய்த இளையபெருமாளுடைய அம்சமென்பது மிகவும் பொருத்தமானது.

(22) 'வாவெஹ்யூ வ்ருதிர்ஹம்' 'யஜுஷ்ராகு வ்ருதிர்ஹாகு' 'ஹஹ்ஸள ஔள வ்ருதிர்ஹாகு' என்றுள்ள வாக்யங்களுடைய கருத்தறிந்து ப்ரதிக்ரஹாஹிதான இவ்வாசார்யனுக்கு திருமழிசைப்பிரானை உதாஹரிக்கலாம்.

(23) 'ந ஹிம்ஸ்யாகு ஸர்வா பூதானி' என்கிறபடி எந்த விதத்தாலும் ஜந்துக்களுக்கு ஹிம்ஸை செய்யலாகாது என்று நினைத்து "மைதீ ஸகீஹ்ய ஹ்ருதேதஷ்ட" என்றே ஸுப்ரதிஷ்டிதராய் எழுந்தருளி இருக்கிறபடியால் இம்மகானை மொகவிலக்ஷணரென்று சொல்லுவார்கள்.

(24) 'தாஉவ்யெகு தாம் வூணேஉகு' என்கிறபடி ஸதா ஸ்ரீநரஸிம்ஹாராதன பரரான இம் மகானை ப்ரஹ்லாதாழ்வான் என்று சொல்லலாம்.

(25) 'ஸஉஹ்ஸுவெ-ஷ்ட ஹ்ருதேதஷ்ட' என்கிறபடியும் 'ஶ்ருதாஶ்ருதகுலா கூடதஃ' என்கிறபடியும், ஸர்வ சிஷ்யர்களையும் ஸமமாகபாவித்து அநுக்ரஹம் செய்கிற இவ்வாசார்யனை திருவடி ஸ்பர்சத்தாலே ஸர்வரையும் புனிதமாக்க அவதரித்த புண்ணியனென்று போற்றுவார்கள்.

(26) 'விஷயேஷ்வாஸக்தாத்மா' என்கிறபடி பரமாத்ம வ்யதிரிக்த விஷயங்களில் தூவக்கற்று நிற்கிற இவ்வாசார்யருடைய நிலையைக் கண்டு இந்த்ரலோகமாளும் அச்சுவை பெறினும் வேண்டேன் என்று அனுஸந்தித்த ஆழ்வாருடைய அம்சமிவர் என்பர்கள்.

(27) 'ஸுவஹுவாஹிநோ வஹ்நி' என்று வேதங்களால் கொண்டாடப் பட்டபடி ப்ரஹ்ம வித்துக்கள் விஷயங்களில் அபிமானமுள்ள இவ்வாசார்யனை அம்பரீஷனுடைய அந்தரங்க மறிந்தவ ரென்பார்கள்.

(28) 'ஸவ்ருஷ்டாநவ்ருயகு வாவம் என்றும்' 'ஸுதராஷ்ட்ரகுஂவெத' என்றும் சொல்லப்பட்டபடி ஸுநிஷ்டாஹிஜ்ஞாநமுடையவராய் ஸர்வாபராத ஸஹனான இவ்வாசார்யனை ஸவ்ர்ம ஸஹாயான பூமிம்தவி கடாக்ஷம் பெற்றவர் என்று சொல்வது அனுபவிக்கப்பட்ட

(29) ஸ்ரீமகூஸ்நாவிம்ஹவிஹ்ருதாஹிவ்யஜிஜ்ஞாஸுருகான)வவாசார்யனை 'க்ருயஷ்ட விவக்ஷுஃ கவ்யிகு கவ்யிஉவ்ருதாரா வ்யயஃ' என்று ஸ்ரீபரதாழ்வானை ஸ்ரீ ராமன் கேட்டபடியையும் இதை மனதில் வைத்துக் கொண்டு பின்பு ஒரு ஸமயத்தில் ஸ்ரீ ராகவனிடத்தில் ஸஹஸ்ரகுணம்யுதம் என்று ஸ்ரீபரதன் விஜ்ஞாபித்த விடத்தையும் நன்கு அறிந்தவர்கள் ஸ்ரீராஜ்ஹுத ஸஹம்ஹாஷணஹாரவெதரா வென்று பரவசமாவார்கள்.

(30) 'ஸத்யம் வத' என்கிற ச்ருத்யர்த்தத்தை நன்கு உணர்ந்து ஸத்ய வாதியாகவே இருக்கிற இவ்வாசார்யனை தர்மபுத்ரர் என்பார்கள்.

(31) 'நாந்யதம் வதெத்' என்கிற ச்ருதிவாக்யத்தை நன்கு அர்த்த விசாரம் பண்ணி எந்த தசையிலும் பொய்சொல்லாத நம்மாசார்யன், தியாஹாஷணவெவெஉஸிகாராக இருப்பது ப்ரத்யக்ஷம்.

(32) 'உநவெயுகும் வயவெயுகும் கூட்டெணெயுகும் உஹாதீநாழ்' என்கிற படி சொன்னவண்ணம செய்கிறவரான இம்மகாத்மாவை காஞ்சீ நிலயரான யதோக்த காரியினுடைய அம்சமென்பார்கள்.

(33) 'ஸ ஏஷ தர ஹுவாநவெஷவாம்ஹாழ்' என்கிறபடி ஸவ்ந வெதநெநாஜீவநநிம்தாபரரான இவ்வாசார்யனை பராசராம்சமென்றும்

(34) வரிவர்காயர்ஸாரகூதாழ் என்று வரிவர்களாலெ ரகூஷித்துக்கொண்டு வரப்பட்ட ஸம்ப்ரதாயத்தை இம்மகான் ரகூஷித்து வருகிற நிலை அறிந்தவர்கள் முமுகூஷுக்களாவார்கள்.

(35) நிஷ்கூஷாயர் வெஷியான இவ்வாசார்யன் ஸதஸ்ஸில் வ்யவஹரிக்கிற அழகைப் பார்த்து ஸ்ரீசடகோப யதீந்த்ரமகாதேசிகா வதார மென்பார்கள்.

(36) 'விஜஹாகுவஸ்ரியா' என்கிற ஆசார்யஸ்ரீஸூக்தியின் ஸார வேத்தாவாய்க்கொண்டு தான் உள்ள விடத்திலும் அஸூயை வர வொட்டாமல் விறட்டுகிறபடியால் இவ்வாசார்யன் அநஸூயா வ்ருத்தாந்த வேதியாய் இருப்பது நிச்சயம்.

(37) 'வெராவாய தாம் தகுவதா ஸுவஹுவிஹாழ்' என்கிறபடி க்ருஷ்ணர் யாலே ஸச்சிஷ்யர்களுக்கு வேதாந்த வித்யா ப்ரவசனம் பண்ணுகிற காம்பீர்யத்தை கணிசித்தால் அம்மாள் என்பார்கள்.

(38) மஹாபூதிகளுக்கும் கூட ஸூக்ஷ்மாயர்ங்களை உபதேசித்து மனதில் ப்ரதிஷ்டிதமாகும்படி பண்ணுகிற நிலையை அறிந்தால் இவ்வாசார்ய னுக்கு ஸத்ருசமாக இவ்வாசார்யனைத்தான் சொல்லமுடியும்.

(39) 'இங்கே திரிந்தேற்கு' என்கிற ஆழ்வார்களுடையவும் 'ஸத்ய ஸுவெ வாரணவெஸுநாயி' என்கிற ஸ்ரீ நிகமாந்த ஸூரியினுடையவும் அபிப்ராய வேதியான இவ்வாசார்யன் செய்த திவ்ய தேசயாத்திரையையும் ஆங்காங்கு செய்த கைங்கர்யங்களையும் ஆங்காங்கு செய்த ஸ்தோத்ரங் களையும் அனுபவித்தவர்களுக்கு மனதைவிட்டு இறங்காது இவர் கலிய னுடைய அம்சம் என்கிற எண்ணம்.

(40) 'தீயதாம் தீயதாதீனம் வாஸாம்ஸி விவியாநி ச' என்கிறபடி ஸவ-ர்வகாரத்காலும் வித்வான்களுக்கு ஸம்மானம் செய்வதில் குதூகலியான இவ்வாசார்யனுக்கு யாவிதா தொஷோஷித்த என்கிறபடி ஸம்தோஷனை க்ர்ண்னும் நிகரில்லை.

(41) 'வஜாம்ஜமிவாடம் தீநழ்' என்றும் 'கரிம் வ்ராணாநு வரி தர்ஜு ரகஷிதவ்யம் கயம்வந' என்றும் ஸ வெகு லயாத்ர என்றும் சொல்லப்பட்ட கண்டு மஹர்ஷியின் வாக்ய ஸாரமறிந்த இவ்வாசார்யன் ஆச்ரிதர்களுடையகஷ்டங்களை நிவ்ருத்தி செய்துவைக்கிற நிலையைக் கண்டால் 'வாகூஷாஸுராராயணொ தெவம்' என்கிற வசநம் புத்திக்கு விஷயமாகி

(42) 'கூவயா நிஷ்க்ரயெஹா வயெத' என்கிறபடி ஸ்ரீவைஷ்ணவாநிரதர்களான சிஷ்யர்களுக்கு ஆத்மோஜ்ஜீவநஹேதுவான ப்ரபத்திக்கு உபயுக்தமான 'ஸாத்ர்யஸம் வரதாதாயழ்' 'ரூவ்யஸ்ய ஸுத்ருணொ ரக்ஷிவழ்' 'நாயம் தெவம், ஸகதா வரயோ வாவி ரூவதகதா வா ஸஹாஸித' என்றுமுள்ள அநேக வசநங்களுடைய அர்த்தங்களை ஸுகமாக க்ரஹிக்கும்படி உபதேசிக்கிற வைகரீ கந்ருதாத்ர்யஷ்டவரீ.

(43) 'ஸத்ருவைஷ்ணவாய ரூஹாதவிகதாய' என்கிறபடி ஸகலவைதிகோத்தமரான இவ்வாசார்யனை வேதமர்யாதா ஸ்தாபகரென்று ச்லாகிப்பார்கள்.

(44) வரப்போகிற ஹிதாஹிதங்களை அறிந்து கார்யங்களை செய்கிற இவ்வாசார்யனை வஸிஷ்டாம்சமென்றும் கொண்டாடுவார்கள்.

(45) திருவாழி திருச்சங்கு முதலிய கைங்கரியங்களையும் த்வஜஸ்தம்பம் முதலான கைங்கரியங்களையும் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹனுடைய த்ரவயத்தால் செய்து ஸ்ரீ வீரராகவனுடைய ஸம்பத்தை பூர்த்தி செய்கிற இவ்வாசார்யனுக்கு ஸ்ரீ அத்திப்பட்டு அழகியசிங்கருடைய கடாக்ஷம் பூர்ணமாக இருப்பது ப்ரகாசிதமாகிறது.

(46) ஸதஸ்ரிஷ்ணுராதி வவ நவடாக்ஷத்தை கணிசித்தால் ஸ்ரீ நிகமாந்தமஹிகவரணஸ்தாபகாசார்யர்களுக்குள் இவ்வாசார்யன் அக்ரகண்யராவார்.

(47) ஸம்ஹாரஸ்ரஷ்டாவான இவ்வாசார்யனை சரணமடைந்தால் 'யஸ்ரிஷ்ணொத நரஸ்ருஷ்டெ' என்கிறபடி ப்ரஹ்மண்யம் ப்ராப்தாகும்.

(48) விநயஸ்ரிஷ்டரான இவ்வாசார்யனை லபித்த மாத்ரத்தில் விநயவான்களாவார்கள்.

(49) கைங்கர்யபரர்களிடத்தில் பரிபூர்ண கிருபை உள்ள இவ்வாசார்யன், ரக்ஷித்தா ஜீவலோகஸ்ய, என்கிற கணக்கில் ஸகலஜந்துக்களும் பொருந்தினவர் என்பது நிச்சயம்.

(50) 'ஔநாநாஔதுஔம் ஔநம் விஜ்ஞாஔநம் ப்ரகீதக்ஷத்ரம்' என்கிறபடி ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநஔநம் பண்ணுவதில் இவ்வாசார்யனுக்கு ஒருவரும் நிகரில்லை.

(51) ஆச்ரிதர்களை ரக்ஷிப்பதற்கு வேண்டிய ஜ்ஞாநம் ஶக்தி காருண்யம் வாத்ஸல்யம் க்ஷமை ஸௌஶீல்யம் க்ஷமா ஸௌம்யதா ஔதார்யகுணம் முதலான அனேக கல்யாண குணங்கள் நிறைந்த இவ்வாசார்யனை ஆச்ரயித்து ஆத்மோஜ்ஜீவநம் பெறுத சிஷ்யர்கள் ஸ்ரீராமாவதார காலத்தில் திருவயோத்தியில் பிறவாதவர்களுக்கு ஸமமாவார்கள்.

(52) 'யொ ஔ ஹ்ருதி ஸ்ம்ருதெ ஸுமங்களாநி' என்கிற ஸ்ம்ருத்யுக்தமான இவ்வாசார்யரின் ஆஜாநவர்த்தமான அஜாதசத்ருத்வம் ப்ரகாசிக்கும்.

(53) இதர மத க்ரந்தங்களை அவர்களிடத்தில் நன்கு அறிந்து அவர்களாலும் அறியமுடியாத அவர்களுடைய ஸித்தாந்த ஸூக்ஷ்மார்த்தங்களை ஸ்வப்ரதிபாவிசேஷத்தாலே அப்பொழுதே சொல்லக்கூடிய இம்மஹாநை யாரென்றறிவது.

(54) விஶிஷ்டாத்வைதஸித்தாந்தஸ்தாபநம் பண்ணுகிற ஸமயத்தில் இவ்வாசார்யனை ஸேவித்தால் சேஷத்வம்சமென்றே சொல்லுவார்கள்.

(55) ஸ்வாபதேஶாதுஸரிக்ஷ்யர்களை காலக்ஷேப காலங்களில் அநுக்ரஹிக்கிற ரீதியைப் பராமர்சித்தவர்கள் ஸ்ரீதயாசதகாசிகாவாக்யர் என்பார்கள்.

(56) வெதாந்த வாக்யார்த்தவிசாரம் செய்கிறதோரணியைப் பார்த்தால் தேசிகபுநருக்தி என்பார்கள்.

(57) ஸ்ரீ ஶுகஸ்ய நரஸிம்ஹாஶ்ரமத்தை நிர்வஹிப்பதற்கு வேண்டிய காம்பீர்யத்தோடு ஸௌலப்யமும் நிறைந்த இந்த மஹாநை ஸேநேஶ்வராம்ஶமென்று நிச்சயிக்கலாம்.

(58) வாக்யார்த்தவிசார காலங்களிலும் ஹாஸ்யாதிரஸயுக்தவந காலங்களிலும் மற்றும் இதரர்களோடு ஸம்பாஷணம் செய்யும் காலங்களி

லும் ப்ரஸங்கராய் எழுந்தருளி இருக்கிற இம்மகானை சுஷ்ருஷூஷொஷமம் யர்களான நித்யஸூரிகளில் ஒருவராகத் தான் கருதுவார்கள்.

(59) . கதிஷூ சூர்ணாவாரங்களையும் சிஷ்யர்களுக்கு உபதேசிக்கும் காலங்களில் ஸேவித்தால் வெஉவாரஷனே அவதரித்திருக்கிறனென்று எண்ணமுண்டாகும்.

(60) இவ்வாசார்யரால் அனுக்ரஹிக்கப்பட்ட மந்த்ராகூடையி னுடைய மாகாத்ம்யத்தை அனுபவித்தவர்கள் 'ஜூர நீ கூவாலெஷ்வ ஜெ ஷ தழ்' என்றபடி லமவஹ்ம தரங்கரான இம்மஹானுடைய மாகாத்ம்யத்தை பரவசராவார்கள்.

(61) 'ஈஷவெஜெவாலெஷ்வ தஷ்ஹிரா நம் வ்யாவஷ்ஷ' என்கிறபடி இம்மகானுடைய திவ்ய மங்களவிக்ரஹத்தை ஸேவித்தபொழுதே ஸாம திரா நு என்று நிச்சயித்து இந்த யதிவரனை ஆச்ரயித்தால் பகவத நுக்ரஹம்பெறலாம் என்று நினைப்பார்கள்.

(62) 'உயஜ்ஞா நஷஸ்யாதெ நந ஸஹ ஸலெஹவம் வஷ்ஹா' என்கிற படி அனுஸந்தானம் பண்ணுகிற ஸமயங்களில் த்வயத்திற்கு அர்த்தமாக லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹனையே த்யானம் செய்துகொண்டு பரவசராய் த்வயா நுஸந்தானத்தில் அடிக்கடி ஸ்ரீ நரஸிம்ஹ நாமோச்சாரணம் பண்ணுகிற இந்த ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹ ஸம்கொவ யதீந்ர, ஹோதசிகனை ஸ்ரீ நரஸிம்ஹ பக்தர்களான ஸகல பூர்வாசார்யர்களுடைய அம்சமென்றும் பெரியோர்கள் அனுஸந்திப்பார்கள்.

(63) 'ஸ வாவாய-ஹ்வம்ஸொ ஜ்ஞேயம்' என்கிறபடி ஸதா ஆசார்யர்க ளுடைய நாமோச்சாரணம் பண்ணிக்கொண்டு இருக்கிற இம்மகானை 'தென் குருகூர் நம்பி என்றக்கால் அண்ணிக்கு மமுதூறும்' என்றும் 'தெவுமற் றறியே' னென்றும் அனுபவித்துச் சொன்ன ஆசார்ய பக்தி பரிதரான மதுரை எனபாகள.

(64) 'வரம் ஹ-தவஹஜ்ஞாயாவம்ஜராம தவ-ஹ்யவஷ்யாமி தாவிஷ-வஜ நஸம்வாஸவெஸுவழ்' என்கிறபடி சுஸ்ரூஷ்ஸ-ஹீத ரான இவ்வாசார்யனை 'வரிதூக்ஷா உயா' வென்று விக்ஞாபித்த விபீஷண னுடைய ஹருதயாநுயாயீ யென்பார்கள்.

(65) 'ஸகுஸ்ருதாகு ஸவநிஷ்ப்ரஹம்' என்றும் ஸஷ்ர-வதெதயழ் என் றும் ஸதாம் ஸஜ்ஜ்ஸ்ம்ஹம் என்றும் சொல்லுகிறபடி ஸஹாஸ்ரஸ்ம்ஸ-ஹஜ்ஞா வஸஜாராய நு ஸஹாஸ்ரயணாஜி கூ-த-ஹிஹமியான இம்மகானை 'தொண்டீ ரெல்லீரும் வாரீர்' என்று சொன்ன ஆழ்வார் திருவுள்ளம் போன்றவர் என்று போற்றுவார்கள்.

(66) "ஸவ-ர்வெதனரையும் ப்ராப்தமான ஸமயங்களில் ஆஸ்திக் யோத்பாதநம் பண்ணித் திருத்திப் பணிகொள்ளுகிற வைகரி இம்மகா ர்க உள்ளது.

(67) ஸதஉ-ஷிஷ்ணுர்ஆதிஉ-ர்யங்களிலும் மற்றுமுள்ள வெஉாம்தஉ-ர்ய ங்களிலும் உள்ள ஸம்ஸ்காரார்த்தங்களை விஜ்ஞ-ர்நம் பண்ணி சிஷ்யர்க ளுக்கு உபதேசிக்கிற வழி வேரிடத்தில் கண்டதில்லை.

(78) "கூரு-ர்கூர்யீஸ நாடாஉ்ர்ஃ" என்கிற படியே இம்மஹாசாரி யர் பொலிக பொலிக என்று ஔதீவ்ர்யமான ராயிருக்கிறபடியால் இம்ம காரை கூவஹத வாவ்ர்ர வென்பார்கள்.

(69) 'ஓ ஸ்ரீஹ்ர்' என்கிறபடி ஸவ-ர்வுகாரத்தாலும் ஸவ-ர்வித தத்திலும் ஸொகுரஹிதரான இந்த ஆசார்யனை ஜ்ஞஹ்ர்த என்பார்கள்.

(70) ர்ஹஸ்ய தூயர்-ர்களை அறிந்து பிறகு சேதன சேதநங்களை ஹவஹ்ர்ரீரங்கள் என்று :உணர்ந்து ஜீவ பிரகிருதி பரஉாத்மாக்களை ஹொத்தாவென்றும் ஹொர்ரென்றும் வெரிதா வென்றும் தெளிந்து ர்ஸ்ரீதியை தர்ஸஜ்ர என்றும் பரமாத்மாவை ர்ரவ்ர்ரனென்றும் தன்னை ர்ரவ்ர்ர வென்றும் நிச்சயித்து இதரர்களுக்கும் உபதேசிக்கும் இம் மகானுக்கு பயந்து ஓடி ஸ்ர்ரம்திகள் தூர்கள் பாய்ந்தனவே.

(71) "வஜ்ஜ்ர தக்வா ஹ்ர ஸ்ரீர்கூர்-ர்வ" எனகிறபடி ஸன்யாஸாச்ர மாநுகுண ஸகல ஆசாரங்களையும் ஸந்துஷ்டராய் ஜாகரூகராய் அனுஷ் டித்து வருவது இவரது விஹிதாவரண படித்வத்தை விளக்கும்.

(72) 'ஜஹி ஸ்ர்ரு-ம் ஹ்ரஹ்ர்வாவெஹ்ர கூரு-ர்வம் உ-ர்ராஸஹ்ர' என் கிறபடி கூரு-ர்வரோத சத்ருவையும் அவனுக்கு அநுஜர்களான க்ரோ தாதிகளையும் ஜயித்து விரக்தராயிருக்கிற இம்மகானுடைய திருவடிகளே நமக்கு உத்தாரகம்.

(73) யதி-ர்ய-ர்காமங்களை ந்ர்ருஸிம்ஹ்ர்வ-ர்ணம் செய்து உத்த ர்ரராய் ஸ்ரீ நரஸிம்மனை அனுபவித்து அவன் நியமனத்தால் சிஷ்யோஜ் ஜீவநம் செய்து வருவது இம்மகானிடத்தில் எளிதில் காணலாம்.

(74) உத்தர க்ருத்யத்தை வாக்ஷாக் ந்ர்ருஸிம்ஹ்ராராய நரூபமாக அனுஷ்டித்து வருவதோடு வெஉவாஉ்ஹவம் என்கிற க்ரந்தத்தை செய் தருளி அதிலும் ஸ்ரீ நரஸிம்ஹனை ஸ்தோத்திரம் செய்து அனுபவித்து பகவன்முகோல்லாஸகரமாக நடத்தி வருவதை பார்த்து வியப்படையாத வர்கள் இவ்வுலகிலில்லை.

(75) இம்மகான் அவதரித்தது முதல் இந்த எண்பத்தி நாலாவது திருநக்ஷத்ர பர்யந்தம் சந்த்ரன் ஆயிரம் தடவை பரிபூர்ணனாகி ஸந்தோஷித்து இதரர்களையும் ஸந்தோஷிக்கச் செய்தான் என்பதும் அநேக மாயிரம் த்விஜச்ரேஷ்டர்கள் இம்மகானை காலக்ஷேப ஸமாச்ரயண பரந்யாஸாதிகளுக்காக ஆச்ரயித்து பரிபூர்ணகாமர்களானதும் ஸுப்ரஸித்த விஷயம்.

(76) ஸ்ரீமஹாவ யதீந்த்ர மஹாதேஸிகனிடத்தில் பரமஸம்ஸ்நேஹம் பெற்ற இம்மகானுடைய மாகாத்ம்யம் வாக்மநோகோசரம்.

(77) ஸ்ரீமஹாவராஹ நாஜ யதீந்த்ர மஹாதேஸிகனுடைய அனுக்ரஹத்தால் ஸ்ரீரங்கநாயகியின் ஸந்நிதியில் உத்தி நிஷ்காகர்ஷமாக தன்னுடைய சூர்ணிகாஹாரத்தை ஸமர்ப்பித்து "தாதாதாராய் வைபவ வண்மருணர்த்தோடொத்த வாணெஞ்சு காந்தி அக்ரேஸராராய் எழுந்தருளி இருப்பது மெய்வெள்ளாகுவதெனுஷ்ண ஹிமதனுஷ்ண தனுஷ்ண கிரண பூஹ்ம், நாரவிவிஸ்ரு நாரஸ்ர தயாக ஸதீஹித மெய்ந்தம்" என்கிறபடி அனுபவித்து ஜகத்ஜீவநம் பண்ணுகிற ஸ்ரீரங்கநாயகியின் மங்கல்பத்தின் மஹிமை.

(78) ஸ்ரீமந்நாய மஹாவ யதீந்த்ர மஹா தேஸிகனால் இந்த ஸ்ரீ அஹோபில மஹாக்ஷேத்ரம் ஸுவ்யவஸ்தாபிதமாக வேண்டுமென்று விண்ணப்பித்துக் கொண்டபடி அனுக்ரஹித்து நியமிக்கப்பட்டு இந்த ஸ்ரீ அஹோபில மடாஸ்தாநத்தில் 41வது பட்டத்தில் மூர்த்தாபிஷிக்தராகிய ஸ்ரீ ரங்கநாயகியின் மஹா யதீந்த்ர மஹா தேஸிகன் என்கிற திருநாமத்தால் அலங்க்ருதராகி ஸ்ரீரங்கநாயகியின் ஆராதநம் செய்துகொண்டுவருவது நம்முடைய பாக்கியமே.

(79) காஷாயேண ஸமாவ்ருத்த...தயாயுக்த ஸந்யாஸிநீ' என்றும் 'ஸமஸ்தாபராதபஞ்சாராதக்ஷாரோபண யந்த்ரஸ்தினி விரிஷ்கவீவீஸ்ரத்ன ஸிம்ஹாஸநாதிகே' என்றும் மேன் மேலும் விளங்கி கொண்டிருக்கும் இவரிடத்தில் யதீந்த்ரத்வம் ஸாயுக்தமாகிறது.

(80) வராங்க ஸவராகாயதிவர நிமஹாம தஸ்ரீஸ்ரீஹாதிவண்ஸ்ரீ கோவ யதீந்த்ர மஹாதேஸிக ஸ்ரீமஹாகோவ யதீந்த்ர மஹா தேஸிக ஸ்ரீ மஹாகோவ ராஜ நாஜ யதீந்த்ர மஹாதேஸிக ஸ்ரீமந்நாய மஹாகோவ யதீந்த்ர மஹாதேஸிகன்களுடைய திருவாராதநங்களையும் திருநக்ஷத்திரங்களையும் திவ்யப்ரபாயவெஹவாராயணாதி மொழிகளோடும் விஷ்ணுஸஹஸ்ரநாமங்களோடும் பொலொஸீவாதிகளோடும் க்ரமப்ரகாரமாய் நடத்தி அம்

மகான்களுடைய அனுக்ரஹத்தை நமக்களித்து வருவது நம்முடைய வாழ்க்கை வழி.

(81) இப்பொழுது இவ்வாசார்யன் ஸ்ரீரங்கநாயகிகரம்.

(82) லவ-ர ஜாதகரணம்

(83) ஸ்ரீ ஹயக்ரீவ ஜன்ம நக்ஷத்ரவைகரம்

(84) காவேரி தீரத்தில் தசாவதார ஸன்னதியில் ஸ்ரீலக்ஷ்மீநரஸிம்ஹாராதனம் செய்துகொண்டு விராஜமானராய் எழுந்தருளி யிருப்பது நாநா தேசவாஸிகளான சிஷ்யர்களுடைய உஜ்ஜீவனத்துக்கு என்றே நினைத்து மஹான்கள் ஸந்தோஷிப்பார்கள். இப்படி:—

1 ஜாயமான கூடாக்ஷவதூழி
2 மஹ-ஸ்ரீஸூக்தழி
3 தாஜ்-வண்ண-தீராவதார கூழி
4 லக்ஷ்மீ ஹ்ருதயஸ்தி தழி
5 வரம்வராதெரா தி-ய கூழி
6 சூஜா நஸ்ரீ ஷகூழி
7 லஷ்மாலம்வளரகூழி
8 ஸ்ரீவஜ்ரவிதூ-தூழி
9 சூஹாரநியுக்தவகூழி
10 யமாகாமாயிம தஸ்வாஸ்தூ-வ தெஸ்தழி
11 லக்ஷ்மீஹ்ருதயஸூக்தழி
12 ப்ர-வஜ்ரவிஸூவ-தூரஸ்தூழி
13 வெஹவெஹாம தவாரமகூழி
14 தக்ஷ-வ்யாக்ரு திஸ்ரீராம்ஹாநிவ-ணகூழி
15 லஷ்மாவாய-ர்லம்பம்ப வஸூழி
16 சூவாய-ர்வ்ரு திவளரகூழி
17 ஸ்ருஷ்டிபவெஹ்ராம தாரஸிகூழி
18 வண-ர்ஸ்ரீராநரஸிம்ஹாவா ராவகூழி
19 மொகாவவாஹஸ்ரீரகூழி
20 ஹாமவ தவ்ரு திவளரகூழி
21 ஹயவதனஸ்துதிஸூக்தழி
22 வ்ரு திர்-ஹாரஹித கூழி
23 லவ-ர்ஹரிதநிதி ரகூழி
24 ஸ்ரீ நரஸிம்ஹாராதன நிரதழி
25 லவ-ர்தெஹஸ்பிஷ்ருஜ்ஜ நஸ்ரீஹி ராநவழி
26 வரிவ-ரிண-ர்மெவாஸ்ருவஸூழி
27 விஷ்ணுவக்ஷஸ்வாதிழி
28 லவ-ர்வாராயலஹரழி
29 ஸ்ரீலக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹவிஹரி திவரி வாஜ்ஜநஜாமாரிகூழி
30 லக்ஷ்ம்வாஸிழி
31 சூவஸ்ருஷி சூலக்ஷ்ம்ஸ்ரீரகூழி
32 யஜ்ஞாக்ஞ காரிகூழி
33 லவ-ர்தெதி நாஜ்ஜீவ நரஸிம்தா வஸூழி
34 வரிவ-ர்நாவாய-ர்லம்வ்ரு ஹாய ஸ்ரீவகூழி
35 லக்ஷ்மி வாகூ-தூழி
36 சூலக்ஷ்மியாரஹிதழி

37 வெஹாம தவிஹ்ராவ்ரு வஅநவடூ
கூழ்

38 ஸ்ரீக்ஷாயர்ஹாநாம ஸ்ரீவொவ
ஹெஷ்ப்தீழ்

39 ஸ்ரீவ்ருஹெஸாஅர்ஹாலெஸவாஸ்டவ்ரீ
ண்ஹ்ஸ்ரீர்ஹுகூதீழ்

40 விஜ்ஸ்ட்ஸிஜ்ஹநகூதர்ரீஹமீதீழ்

41 கூஸ்ரீதஹெந்ரு நிவதர்கூவ்ழ்

42 வம்ஹ்ரு ஹெண்ணவ்ரு வஹதீ
ஸ்ரீக்ஷாயர்லொயகூதீழ்

43 வஹ்ரீதெரூவஹெஷ்ப்தீழ்

44 ஹ்ரீஸஹுஸ்ரீர்தீழ்

45 வீகூஷாஸண்ரு ஹெஷ்துவர்ரிவாஅந
ஜாமஸ்ரீகூதீழ்

46 ஸதஹ்ரீஷணரூஸிஹ்ரு ஒய்வ்ரு
வஅநகூதர்ரீஹமீதீழ்

47 ஙம்ஹாஹ்ரு ஹ்ப்ஷ்டீழ்

48 விநயஹ்ரீஷிததீழ்

49 லெகெம்கூயர்வஸெஷ்ட ஹவிதா
ஹிஜாநவகூழ்

50 விஹ்ராஹிவ்ரூஜிகூதர்ரீஹமீதீழ்

51 கூஸ்ரூயணொவயஸ்ட ஸகூஹ்ரு
ணவதீழ்

52 கூஜாதஸ்துஸ்ட்ழ்

53 கூயிஹதஸவர்ஹிஜாம்ததீழ்

54 விஸிஷ்டாலெததஸிஜாம்த
ஹ்ரீவாகூதீழ்

55 ஹ்ளாஜாயொர்ஸஸ்ரீக்ஷா
விஷயொவஹெஷ்ப்தீழ்

56 வாகூர்ராய்ர்விஜாஸகூதர்ரீஹமி
கூழ்

57 கூஸ்ரீதஸஸ்ரீஹுஹதீழ்

58 ஸவர்ஹாவ்ரு வஸஹ்தீழ்

59 ஸ்ரீஹ்ரு தஹாஷிதீழ்

60 ஹமவஹ்ம தாம்ஹதீழ்

61 ஸாம்திஜ்கூதீழ்

62 ஸவர்யாஹ்ரு ஹிம்ஹாவிர்த
உநஹ்கூதீழ்

63 ஸவர்ஹா கூவாயர்நாஒஜ்வா
ஸணயஸாயஸாதீழ்

64 கூஸ ஜாக்ர்ரு வெஹெஸிகூதீழ்

65 ஸகுஸ்ஹ்ரூவகூதர்ரீஹமீதீழ்

66 கூஷ்டிக்ரூர்தீஹகூதீழ்

67 ஸ்ரீஜ்ஹாயர்விஜர்கூதீழ்

68 கூஸஹதவாவ்ழ்தீழ்

69 ஸொகூஸஹிததீழ்

70 ஹ்ரூஹாஹ்ரு ஹ்ப்ஷ்டீழ்

71 விஹிதாஅஸண வடூதீழ்

72 விஜிதாரிஷட்வர்தீழ்

73 திவஸ்வஸ்ரூஷாயெர்ஸவ
ஸதகூழ்

74 வெஹவாஹஹ்ஸவஹ்ரு ஒயாஜி
கூஸணந ஹமவஹ்ரூ ஒவ்ஹ்ரூஸ
கூர்ரிதீழ்

75 ஸஹஹ்ரு ஜ்ஜிஜாஸாஜ்ஸஸிததீழ்

76 ஹ்ரீஜ்ஞகொவஹ்ரு யதீஒ்ரு ஒஹா
ஹெஸிகூாந்ரூ ஹ்ரு ஹீதவ்ஞ
ஸஞ்ஹ்ரூஸவகூழ்

77 ஹ்ரீஜ்ஞகொவஸாஸோந்ரூ ஜயதீஒ்ரு
ஒஹாஹெஸிகூாந்ரூ ஹ்ரு ஹீதா
கயுந்ரூ ஜ்ஜிஸஒவிர்தாஷ்ரூகூஷா
ஹாதீழ்

78 ஹ்ரீஸஞ்ஹநாயஜ்ஞகொவாந்ரூ ஹ்ரு
ஹஅஹ்ரூஹெஹாஸவியஒஞஹ்ரூந
ஒர்யர்ஹாஜிஷிகயதீழ்

79 சுஙயி-ர்சயதீந்ர நாரயெயகூழ்
80 வராம்கூஙயதீவராநிமஜாத
ரஹாதெஙஸிகாழிவண்ஸ்ரீசகொா-
வயதீந்ர ரஹாதெஙஸிகாழிஉர
ணயாஙஜாவம்உலுஹக்கியாத்தூழ்
81 ஸ்ரீராம்ஙவாவாராவஸிகூழ்
82 ஸவர்ாநந்யிர்யூழ்
83 ஹஙவந்ராஜா நாஜவஸ்ரீஜாத்ஸ்ரீவ
கூழ்
84 லக்ஷ்மீந்ரஸிம்ஹாராயகுகூழ்

முதலான ஸகல குணாண ஸ்ரீவரிவரிணர்ரான ஸ்ரீவண்ஸ்ரீம்கொவ ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ரஸிம்ஹ ஸ்ரீம்கொவயதீம்ந்ர ரஹாதெஸ்ரிகளுடைய ஸஹஸ்ராஹி ஷெக திருநக்ஷத்ரத்தை ஸேவித்து தங்யனை வடியேன் நாகிம்ஸிங்கா வர்தந்ரஷ்டீழ் என்கிறபடி ஸௌஷத்வம் நிலைபெறுவதற்காக போற்றியுகப் பதும் புந்தியில்கொள்வதும் என்கிறபடி இவ்வாசார்யகுண ப்ரகாசிகையை விஜ்ஞாபித்தேன்.

ஜகஜ்ஜ ரஹஸ்ரீந ரஹஸ்ரிதகுணம் ரஹாம்தம்
லக்ஷ்மீந்ரஸிம்ஹ ஸ்ரீம்ஜிந்ரு திவயர்ீரெ ।
ஸவெர்வி பவ்ரு உரணள ஸரணம்ப்ரவந்ரு
ஸம்ரோரஹாவாராநவாஂ வரிவரிணர்காரஂ ॥

ஸ்ரீ:

ஆசார்யரத்நப்ரபா

[ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான் பிரம்மமேதசம் ராமானுஜாசாரியர்.]

ஸுஜ்ஞாநவ்ருத்தஸுஹ்ருதாம்பரதிவ்யபூஷாம்
நிஸ்ஸீமயாமாயவைபவயா நிரவயிகாருண்யவிரவ்ருத்யா ।
தத்தாத்மதத்த்வஹிதஸாரவிஸேஷபோதாம்
யோதீஸ்வரா ஸ்ரயவிஸே நமஸ்யாமி ॥

ஸ்ரீவேங்கடேஸநிலயம் ஸ்ரிதகல்பவல்லீம்
ஸ்ரீரங்கராஜபரிசர்யகுடும்பிநீம் தாம் ।
ஸ்ரீஸுந்தரீம் ஸுகுணஸுந்தரபுண்டரீகாம்
ஸ்ரீவேங்கடேஸதயிதாம் ப்ரணமாமி நித்யம் ॥

ஸ்ரீமத்பயோநிதிநிகேதநசக்ரபாணி
போகீந்த்ரபோகமணிரஞ்ஜிதபுண்யமூர்த்தி ।
யோகிப்ரதேயபதபங்கஜயுக்மரம்யா
லக்ஷ்மீர்வஸேந்மயி குலே நிவஸந்தமார்யா ॥

தத்காலம் ஸ்ரீ அஹோபிலமடாஸ்தாநத்தில் 41வது பட்டத்தில் மூர்த்தாபிஷிக்தராய் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹசடகோப யதீந்த்ரமஹாதேஸிக னென்கிற ஆசார்யோத்தமர் வாத்ஸல்ய வாரிதி ஸ்ரீமந்நாராயணஸ்ய அவதாரவிஸேஷ மென்று சொல்லப்பட்ட இளைய பெருமாளைப்போலே அத்யந்தபால்யதசையிலேயே ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ னுடைய திவ்யசரணாரவிந்தங்களில் நிரதிசயப்ரீதியுக்தராய் நிரவதிகபக்தி ஞானஸம்பன்னராயும் "ஸேலேய்கண்ணியரும் பெருஞ்செல்வமும் நன்மக் களும் மேலாத்தாய்தந்தையும் அவரே யினியாவாரே" என்றறுதியிட்ட நம்மாழ்வாரைப்போலே 'ஸ்ரீதாவிதாஸ்ரீதா நிவாஸஸ்ரீரணம் ஸ்ரீஸ்ரிய மதிநாராயணம்' என்று ஸர்வவிதபந்துவும் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹனென் றும் நிச்சயித்தவராயும், 'உபோநஸிஸுஸோணாம் ஸாயுஜ்யநாம யஜ்ஞஹா' என்று சொல்லுகிற ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வாணைப்போலே ஸாதுக்களுக்கு ஓர் உபமானபூமியாயும் எழுந்தருளி யிருக்கிறது ஸர்வருக்கும் தெரிந்த விஷயமே.

ஏவம்விய ஸுப்ரஸித்த பெருமையோடு கூடிய ஸ்ரீ அழகியசிங்கரு டைய 84வது திருநக்ஷத்ர மஹோத்ஸவம் நிகழும் ஈசுவரவருஷம்

தைமாதம் 24உ வெள்ளிக்கிழமை பூரட்டாதிநக்ஷத்திரம் கூடிய தினத்தில் ஸ்ரீரங்கம் தசாவதாரஸந்நிதியில் விசேஷமாக நடந்தது ஸகல ஆஸ்திகர்களான மஹான்களுக்கும் தெரிந்ததேயாகும்.

இப்படி ஞானானுஷ்டான வைராக்யஸம்பன்னரான ஸ்ரீ அழகியசிங்கருடைய மஹோத்ஸவத்தை ஸேவிப்பதற்கு நானாதேசங்களிலிருந்து எழுந்தருளியிருந்த பாகவதோத்தமர்களுக்கு 'இருநிலத்தார்க்கிமையவர் நேரொவ்வார் தாமே, என்ற ஸ்ரீஸூக்தியின் படியே த்ரிபாத் விபூதியில் 'ஸஹா வஸ்ரூம்தி வஸிரயஃ' என்று ஸேவித்துக் கொண்டிருக்கிற நித்யஸூரிகளும் ஸமராகமாட்டார் என்பது திண்ணம். மேலே நிரூபிக்கப்பட்ட குணங்களோடு பொருந்துகிற இவ்வாசார்யரத்நம் ஸ்ரீலக்ஷ்மீநருஸிம்ஹாஸ்தானத்தில் சுமார் 15 வருஷகாலமாக எழுந்தருளியிருந்து ஸ்ரீஹாஷ்யாதிஷ்ட்யவதாஷயம், ஸததஷிஷ்ணி, நயாபஷிஜ்ஞாஜநம் முதலான க்ரந்தரத்நங்களை அனேக ஸச்சிஷ்யர்களுக்கு ப்ரவசனம் பண்ணி வருகிறபடியால் இப்படிப்பட்ட ஆசார்யவிஷயத்தில் 'ஜ்ரவஹுவிஷ்யாப்ஷு ஷா நஷ்ய ஷெவிவ்ரவி ந ஸகூயுதெ । வ்ருதிப்ஷு ஷா நஷவி வா ஷ்யாஷ்ஷித்த ஷூஷாஸு ॥ ஸஜ்ஜா நாய தா யொ ஜ்ஞா நம் ஷ்யாஸு யதெஷ்வவெஷஸநே । கூஷஷ்ஷாம் வா வ்யயிவீம் ஷ்யாஸு தெந தா லுயும் ந தஸுஷலுழ ॥' என்ற சாஸ்திரம் சொல்லுகிற கட்டளையிலே ப்ரத்யுபகாரம்பண்ணுவது அசாத்யமான படியாலே சிஷ்யனுடைய ஆதரத்துக்கு போக்குவீடாக ஏதேனுமொரு கைங்கர்யத்தில அந்வயிக்க வேண்டுவது அத்யாவச்யகமாகையால் 'போற்றியுகப்பதும்புந்தியில் கொள்வதும் பொங்கு புகழ் சாற்றி வளர்ப்பதும் சற்றல்லவோ முன்னம் பெற்றதற்கே' என்கிற ஸ்ரீதேசிக ஸ்ரீஸூக்தியை கணிசித்து யதாமதி எழுதலானேன்.

ஆகையால் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் மேலுள்ள காலத்திலும் கீழ் நடந்த பிரகாரம் அத்யாத்ம க்ரந்தங்களை காலக்ஷேபம் ஸாதித்துக் கொண்டு பல்லாண்டு பல்லாண்டாக எழுந்தருளியிருந்து லோகத்தை உஜ்ஜீவிப்பிக்க வேணுமாறு ஸ்ரீலக்ஷ்மீநருஸிம்ஹன் திருவடிகளிலும் பரம பாகவதோத்தமர் திருவடிகளிலும் ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

ஊதம் ராஜா நாஜாயெண்ண ஸ்ரீராஜ்ஞவாஷி நா ।
முராராதவ்ரஹா ஷ்ரிஸ்மிர்தா ஜமதீதனெ ॥

ஶ்ரீஃ

சுவாய-ஃஜிவ்ருசரிதம்

[ஶ்ரீ. உ. வே. வித்வான், மகாமஹோபாத்யாய தட்டை ஶ்ரீநிவாஸாசார்யர்.]

கூவாம் வெதீஹ்யுகு கூவெஃவெதயுகூயதகூ
வயநம் பூராஹ யம யஃ பூதிஜ்ஞாம்
ஹிகூவாவி வ்ஸாம் வ்ஸஃராஷ்டம் கூயுயதி
ஸவாரூஹ்ருஷஜ்ஜம் யஸ்ய ஜிஹ்வா ।
நொ ஃதயுஃம் நொஹ்யுமெஹ்ருஃம் நதஜ்ஜந
வ்யஜிநய்வாஜ்ஞஸாவ்ஸஜ்ஜிஹ்வ்யம்
தம் கூவாம் ஶுக்ஷீந்ய்யஸிம்ஹம் ஶரண-
ஃஶரணைஸாZஹம் ஶரண்யம் பூவயெயு ॥ 1

ஸம்ஸாராஷ்டவிம் தரீதாரம் வரஃ-
வராரூஷயீநிஷ்டிஃதம் கொZவி வொதொ
ஜ்ஞாநாஹ்ரோயிஷ்ஷவஷ்வீ ஶஃஃ-
கூரூணாZZகீர்ஃபஹரிம் ஶரூஷகூம் ।
ஶ்ரீஃஃஶுக்ஷீந்ய்யஸிம்ஹம் ஶரிவரூ-
யதிராஜ்யுவ விஜ்ஞாவஹாத-
ஷ்ஷாஜ்ஞம் ஶ்ரீஜெஶிகெஹ்ருஸ்ஸ ஹ்ருஜி
ஸததம் ஜ்ரூயஸெ ஸஜ்ஜியதாழ் ॥ 2

கூஃஜெதரிஃவெஃயம் வவிஜெதரஷ்ட்ரீஃஶ
வாரஷஜெவம் வக்ஷுஜெநஜ்ஞீஃவ்யுஃரெநா
வ்யஷ்டயா ஸம்வளஷஸ்யா ஃஷயபிரி-
ஷ்டவாம் வாஷஷ்டிஃஃதாநாழ் ।
நஜ்ஞா ஹ்ருஜெஜ்ஞாZநவஜ்ஞம் வரிணத-
ஸுக்ஷ்யுதெதம் ஷாயுரூஹிம் ஷெவ்யுஃநம்
கூஷாணீஜெவ்யா நிடாமெ ய்யுதஜ்ஷவ
திஷ்டகொ ஹாஷஸெத வாஜ்ஞ்யுஜெஶம் ॥ 3

தஷ்டிஷ்ணு ஜெஜெ ஃஜெரோஜ்ஜ ஸுரூயஜ்ஜந
ஃஹிதெத ஸவஃஷஷ்டீஹ்ஷ்ஜ்ஞுஜெ
ஃரூஷ்டாஜ்ஞாமெரூநஜ்ஞெஃம் ஹித
வரூஜ்ஜிநதடீ வ்யுஜ்ஜெத தாஃஜ்ஞவணீஃ ।

யஷ்யாஷ்ஹீரொ வஷஸெஹா ய நவ்ஷகி
விஷவா சூயிராஜ்யும் ஷெஷா நஃ
சூஜ்ஷ்ராஷ்யுஸெஜ்ஞராவாஷ்தும் வெஹ்ராஷ்ஹி
ராவஹஷஷ்ஜ்யுசூய்ரா நந்நிஷ்ராஃ ॥ 4

தவ்யாஷ்ஹீரொ ஷஹஜிஃ ஸ்ராஷ்ஹ்ராணை
ஷணிஷிஷ்ஹ்ஷிஷிதெதஷ்ஹ்ஷிஷ்ராஷ்ரொஸெஜ்ஞஃ
ஸ்ராஜ்ஞாவாரொஃ ஷ்ராஸ்ஹீஸெஷ்ஃ ஸ்ரா கீவய
நிராஸெதஷ்ஹ்ஷிஷிதாzஷ்ஹ்யு ஸ்ரஹாராஃ ।
நாதீரா காராக்காரிஷ்ஹீத்யுநிதாரஷ்ராஷ்ஷெஷெ
ஸெஷ்ஹஸெஸெ ஸெஜ்ஞ்ரஷ்வயந்து யொ
யஸெந்யா வஷ்ஷொகஷஷாராம் ஜயதி
ஜநவஸெஷ் ஷ்சூஷிணைzவ்யாக்குரொடஸெழ்ஃ ॥ 5

தவ்ஷிந்து ஸ்ராஸெஷ ஷஹாதீரா ஸ்ரா தநிஸ்ஹித
ஷதிஃ ஸ்ராஷ்துவஸ்யுஃ ஷ்ராஸ்ஹீயொரா
யீரொரா ஸெராவாஷ்ராஜ்ஞாஷ்வய
விவ்ராயஜிணிஷ்ஜ்ஞர்வஹுவிஷ்ஹ்யுராஷ்ராவீசூ ।
தஷீஷ்சூரொந வாராயுர்ஷ் தி வ்ராராஷ
யநிகூ வெஷவிஷ்ஹீஃ வஷ்டிஜெ
சூஷீராஷ்ஹீராயெள ஸஸீவ வ்யுயித
ஸ்ராணஷ்ராஸெஷவ்ஷ்ஹுராவாராயுராஷ்தீழ் ॥ 6

சூநநூராஜ்ஜ யந்ரஷ்ர்ராவ்யுநவ
ஸ்ராணநியெள ஸெவ்ரூஷ்வாக்குராடகாயாம்
ஜாஸெதா ஸெராவாஷவ்ரிவெர்ரா துஜஜிணி
ராத்ரொ ராரிஹஷ்ராராயுநாரா ।
சூரொசூரொ யபாவஷ்ஹ்ராதி ஷந்ரா
விஹிதஷ்ஹ்ராவ்ஹுவஷ்ஷ்ஹ்ராராயொஸாசு
ஸாணொழீஜொ ஷஹாவெர்ரா ஷணிரிவ
ஸிஹராரிஸாஹ யொ யாஷ திவ்யுழ் ॥ 7

யொதீந்ராவீஹ்ர் ஸ்ரொரொஷலத
ஷஹதீம் வஜ்ஞவஸம்ஷ்ஹ்ராராஸ்ரஜ்ஜிம்

ஸாஷ்ராணுயெவுஷ யீஶாஸு ஷ்ஷஸ்ர
வஜ்ஞவெஷொ ஸாஶஹஜ்ராகு ஸ்வயீந்ராகு ।
வுஜ்ஞாவுராஸாஅஹ்ரிஶிஃ ஸம்ஶயந
ஸ்ரொயஃம் ஸ்ரிஸ்ரிகூஷ ஸஹஸ்யும்
ஸாஷ்ரம் ஸாரீஸகுஸ்ர ஜுதிப
ஸராஸவா ஸ்ரிவஷிதஸ்ர வுபாஸுழி ॥

தகெஃ தஞ்ஜுzய ஸஞ்ஜுzவ்யுதித
வரிஷயாவெஷஸ்ரவாஷீஶஸ்ரவாநா
விஜ்ஞாநாஞ்ஜள யதீந்ஜு ஸம்ஶயந
ய வ
ரக்ஷாஹாரம் ஸஶவ்யுஃர்வ்யுநவ
ஶ்ரீதஸவ்ப்ரதிஶாஸாஜ்ஞு ரொஜ
யீஶாஸு ரொவொஶவ்ரிவெஃர யாரணி
ஸ்ரஸவரொ ஸாஶஜ்ஞுராஸ்யுநாஶா ॥

ஸொzயம் ஷ்ஷஸ்ராஶஶிகுஃஷ்ஷஸ்ரஸ்ர்த
ஸ்ரவவடஸ்ர ஹ்ராகுவமஃர்ய ஹ்யஜ்ஞும்
ஸாஷ்ரம் ஸாரீஸகீய ஸஶஜ
ஸ்ரவஶிஸாஸு ஸாகுஶாகுணஃர் நீயெஃம் ।
ஜுநாநாஸ்ரஷ்நாநவ்ரிஜ்யுா ஶிகூ்யதி
ஸஹிதொ வீதஸஜ்ஞாயநாஜா
வாவாரொயுாzஸாவவாஹ்ஸு ஸ்ரவந
ஹிதகூ்யுதெ ஜ்யுஷுகொஸாஸவ்யு ரொஷ்ட ॥

ஐகமம் ஸஜ்ஞுகுரெநஹஸவ்யுஶ்ரித
வரிஜநம் ஸ்ரீந்யஸிம்ஹம் வஸ்ரஷ்ஷாகு
கூ்யகுவா ஸ்ரீஸஜ்ஞுவ்ப்யஷ்ரீஷ்ஹம்ஶயந
யஶீ ஸஞ்ஸாஸு வாஜ்ஞ்யுதெஶெ ।
ரெநஃயஸ்யு ஸ்ருஹாரெ
தஸ்வரிஶநஸிரெ ஶாயஸ்ரீஜ்யுஜ்ஞஸயஃர்வாஃ
கூவஃர்நு ஸக்ஷீந்யஸிம்ஹம்
விஷஶவியிஜ்வரொஸாஶயோவீ ஜ்வஸ்ரிவ ॥

ஸஹாதஶ்சாந்ரிஷ்ம் ஐஶ்ரீ
ஐஸஐம் ராஐஹத்ரம் ஸாயீஹ்ரா
ஹதர்ஈம் ஶக்ரம் ஸ வஸவ ஈவரித
திஹ ஸரோஹ-ரியதாழித்ரு\ஹாணீஈ ।
ஸாதீ ஶ்ரீராஜ்ரவ்யூஷ்ம் ஐயநயதீ
ஶாஸநாத்ரவ ஶிஷ்யாம்
ரூவவு ஜ்ராத்ரெதம் ஜ்ரராஶிஐ
உநவம் வ்ராயர்யோஹாஸ்ராதர்ஈம் ॥ 12

வாவா ஹீராவி-ர்ரஹ்ரா ஐம்வரி
வ்யுஷதாம் உந்ஹராஸ்ரந யஸிஙஙு
ஸாதீ ஸ்ரெநஜ்ஞ வ்யாதர்ஈம்
ஸவஷி ஸ்யவர்ராம் வ்ராயர்யோஹாஸ்ரொநழ் ।
ஈஜீக்ரூ தாயை ரஜ்ரஜ்ஹம் ஐயநஜ்ரநிம்
ஸொயஐஹாஸாஉ தர்ரூம்
தஷ்ணாஉவாஜ்ரஐம் வ்ஸீஉகர
ஸ தர்ர வரம் யாஐ ஸ்ஐஜ ஐர்நீந்ரு: ॥ 13

ஊர்நஜ்ஹுஸ்ஐ தர்ரீயம் ஷ்ணுக்ரூத
ஜ்ரர்ரஸாஸவாவாஜ்ரஐம் ஸௌஷஐஹாஸ்ஐ
க்ரூஸ்ணீ வஸ்ரூக தூயொஉஜ்ரூஷித
ஜ்ரூஹதியௌள ஸொகாரகூர்யாழ் உஜ்ரூழ் ।
தஸ்தைஜ்ரூஸ்ரு ஜக்ஷம் வாரஐஉதி
தாரூம் ஊவ்ருவிஜ்ராணஸ்நந
வூஸ்ரைஜ்ரூராஜ்ரூவியெஸ்யொராக்ரூத
வியிஸ்ரௌஉஷ்ட ஷவ்ரூர வயஷ்ரீ ॥ 14

வூவ்ராதம் ஸம்யதீந்ரு:ம் ஸ ஸஹ-
நாஹரிஷ்ஸா நூயாத்ரும் ஸஜிஷ்ரும்
ஸெவாயழ்ம் ஶிவ்ருதெஶொஷ்ட தீஉஹிஉ
ஜூஷாம் ஸெவதாநாம் வ்ரூதஷ்ஷு ।
ஸம்ஷ்ரூஸ்ரொஷ்ரூஸ்ராவஉஜூஸ்ரெவ்ரும் வ்ரூஸெஉந
வியிநாஹீஷ்ஷி தாவாக்ரியநயூநு

கதர்ஈம ஸிஷ்யா நயாஉாவவிஸ
உநவஜம உக்ஷிணம வேணுவெஸுழி ॥

கூஉள நுமெ.ாயவதெ ஸயித
உஹிநஜநு கூவ்வஷ்ஓங மொஉாம
வேணர்ாநு கெஷதெ கோளஐ வுணத
வோர தர்ஓங வளங தொதாஜி நாயழி ।

ஊதுாஜுணுஂ ஸாஸிம வோரவர
கோர்கோகெக்ஷ்து முஙாஹிவநு
ஸ்ரீாவுாம வஸ்ரீாந நாம வ்ஸா
உலுஉத உஹிித தந்ரீஹகயம்ய தீநுஂ ॥

வஜ்ஞாஉோஷ்ஓவோளஸம ஸிவிஷ
உயிஹோவம வஸ்து நாயஙங வஸ்து
கெக்ஷதெ ஸ்ரீகோ ஹ்ரீவொணை வணிவெதி
ஸயதெந ஸாஜர்வொணிம நிஷவு ।
தெவாயீஸம வணீஸஂ வோரி யதி
நுவெதிம ஹ்ரிதவோரு ாம வுணஉு
ஸ்ரெஷ்ம வோணெணுகுயஹுஂ கமிகுயோஷ
ஹாரஙுாஜுநாஜி.ம ஸ்ரெவெஉ ॥

ஙக்ஷுா தெவுா நிவாவம தஉஉ
நிஙயம உஜுஉோஸாவ நாதெவுஂ
வீகூஷாரணை வளரணை zவுஉ
உநோலவநு வீரரவ்ஸீஸஉயர்ழ ।
காளவீ உஙளஙய ஸ்ரீவாரஉஹிஉதா
ஹீவஷஉாதெந வோரஉ்ரோம
நகுவா ஹ்ஸோகுவா உரஜுஂ உஹிஉஹி
ரதிதெதஹ்ஸோஜுதெஉ்ஹகு ஸ்ரீயோதர்ழ ॥

உஜுஙிஷாயோம உஹாவர்ம உாகுத
ஙிவ தெஜீவுஉோநம விஜாதெந
தாராகுாரெ ஹோஜுஜுஜுஸயேஉதோஙு
உகுஙிவாரஹாஸுவுயு ஹொஸுழ ।

ஜுராதாம் ஔஷதாம் ஃபவெஷதாம் சுரிதமிதி
மஹா யோகேசாவாரூபெநம்
ரஜ்ஜுஸாநம் நியொத்ஸு சுமி
ரஹஹ பவராஔஜுஹுமியுாமஹாதீதம் ॥ 19

ஸம்யிம வாஹஸ்தி ஸஜ்ஜம் ஸுயுந
ஹ்யஷிதா ஊதயுஹும் வெளகிகொத்திம்
ஸதயுாம் சுதம்பாம் யநெந வுவஹ்யதி
நிவாணெம்ஸ்ஹாஹிதாசொவயேதந் ।
ஔவெஷராஷ்யாவிதம் தம் சுமிஹவ
ஸுயுந ரஜ்ஜுநாயம் ஃபுணயி
ஃபாவயுாம் ஸஸ்ரீாநநாம் ஓஸா
ஔஜுஔவிசுவுாம ரஜ்ஜுநாயஃபூஸாஹாசு ॥ 20

நஸ்திதம் ஸ்யஷ்டா வ்யஷாஔஜுள ஔ
ஔிதயவெநம் ஷஔஜுவநுாஔவீசும்
ஜீணம்பாநநுாம்ஸ்ஹ ஸயுஹ்வுாஔய
ஔவநள தது தது ாவமொசுயு ।
ஹஸ்தாஜுணயுஸ்ஹாொஸ்ஹஔந
ஔவி ஸஜ்ம் ஸம்ஷியாதம்ம் வஸஸ்திநாம்
உசுவாரீஹ்ஸ்ஹஹஜுாணயுஸ்ஹிஸ
ஔயஔஹொ ஸம்யஜீநெந்ாZதிஹஸ்தயுா ॥ 21

சுயசுவா வஜ்ராய்பம்வஜ்ணம் த்ரிஜுண
ஔஸஸதீஜுஸ்திவிகாஹிம் ஸ்ஹஔவுந்
ஸ்ரீஔஹ்ரீதீநுவாயு ஸ்ரீதிஸிவா
ஜுாொம் ஸ்ஹணம்வாதும்ப சுாதுயுாழ ।
ஔவாயீஸொZஜுஹாொ
தவரிஔநஹியெ வஜ்ஹஸாஹஸ்ஹ ஜுஸ்திவெயுஃ
வஸ்திவம்பாவாயுஸ்யு ஐயுந்ாவநஔவி
விஔயெ ஸம்யஜீநெந்ா ஔஹாதீா ॥ 22

ஸெஹஔம் நிஔம்பாய ஜுஔயும் சுவய
ஔநஜுவஔம் ஸாய்ம்ஸாஹஸ்ஹ ஜுஸ்திஸெவுஃ
ஸாசுஷாஜுாஔஔ ஸஔவுந் ஃபுஸஔந
ஸஜுஹெ ஸ்திதவஜுாயும் சுயதாஸம்பாம் ।

ஸுஹாதீ ।ஹம்ஃ ஸாஸிவா
யதீஸாஷ்டிஸிகேஹ்ந உஹஹைஹ
ஸிஹாஸநம் கிஶாஹொ
ஸுஸதஸுஸி தி ஸுஹகுர்ஸ்ரெத தக்ஷவிஹ்ஃ ॥ 23

வீக்ஷாஸணை வரொணை வியிஸிவ
விந்ரதம் வீஸாஸவீஸதீர்யம்
ஹஸ்தயா ஸம்ஹெவ்ய தஸ்ரெஷ்ட ஸவஷி
சதவ்யூஹீ ஸுவிகூஹிஃ ஸஹஹைஹ்ஸ்ஃ ।
ஸர்வம் உக்ரேது ஸைஹ்ஃ வஸித
உந்ரவஸ்ரெ ஸந்நிவஸைஷ்ஃ ஸர்வ்ர்
ஸுஹாதீ மக்ஷீந்ரவஸிம்ஹஃ ஸாஸிவா
யதீஸாஷ்டுந்ரவாஹநஸ்ரஹ்ணாக ॥ 24

ஸயெரகஷாயம் ரவக்ஷ்ரம் ரயதந
ஸஹிதா ஸாஷ்ட்ரவாணிம் ஷ்ஸஹக்ஷ
வ்யாஹாரொணாத்யதாஷ்டிம் நயநயா
விவந்ர ஸௌஹிதீஸ்தொணை ।
தத்தீஹாஜ்ஞயஸ்ரவ்யாவ்ரந்ரமுண்ண
உதந்ரம் வர்ம் நிர்ஸ்ராய ஸைஹஸம்
ஸுஹாதீ ஸக்ஷ்ய ஸர்வ்ர் ஷ்ஸஜநி
ஸஹஸ்ரதாம் ரவாவ ஸொகை ஹ்ரஸாவாழ் ॥ 25

இகஷம் தக்ஷகஷ்டிஸ்ரஷ்ர ஷ்டிஸ்ரதர
விஹவாந் ஸந்ஸாந் நிர்ஸ்ரஹாணைர்
உஸ்ம்உஸ்ம் ச ஜீண்ஸ்ரந் நவநவ
ஸ்ரயநாநாஹயாஸ்ரொ யஸணைர்ழ் ।
கீர்ஸ்ம் திக்ஷ்ரஜ்ஜிஹா நாஸிஸ்ர
ஸாஸிந்ரவாக்ஷயீயாவிஹாஸ்ரம்
தஸ்ரந் ஸுஹாதீ நர்ஸ்ரவிஸிம்ஹஃ ஸாஸிவா
யதீஸாப்ராஜதெ ஸிஷ்ரஹாஸ்ரக ॥ 26

கூரஹ்ரீயஸாநம் ஸிஃஸிஹிஸிஹா
தத்தீரம் விவ்ரவிஸிட்
கூஷ்டம் ஜஸ்ரொஸாநஸ்ரொவ்ர்திகஸிந்ரிதம்
ஸாஸநம் ஸொகஹிம்ஸ்ரழ் ।

யகிஙஙு யழ்ய-ஹாம ழ0ஷ்ய வ்ஸ்ரி கீழவி
வடயஙு வய-ஃபளய-ழ்ஜ்ஹா
நாசாரராஙு ஸாஷ்ஹ்ரவஸ்ரிஜ்ஹாஙு
ஜயகி யகிவ கீஃ ஸ்ரீ ந்ரவஸ்ரிஂஹஃ ஸ0ாஸ்ரிஃ 27

கூஷாஜ்ரிம ஸாஜ்ரிம கவஷ்ய்ராம உயத
ழவஷ்ரஸ்ரீம கீ கி-ழ்ழஜ்ரம வ்ரணாஜ்ய்ம
விஜ்ஞாநஜ்வி-ழ்ஸ்ரஜ்ரஜ்ஃ வஜ்ழ்ரவ
நிஷஜ்ஞாழ்ரஜ்ர கூழம வாவஸமஹழ் ।
சூவாரராணாம வழ்ரஜ்ரம வி ந்யவஸஹ
ஜ்ரவாம வஸ்ர ணா நாம நியா நம
வாகூஷாஜ்ஞ கூஜீ ந்ரவஸ்ரிஂஹம ஸ0ாரிவஜ்ர
யதி நம ஹ்ரவயஜ்ரஜ்ஞ ழவஹாஜ்ஞஃ ॥ 28

சூயஸ்ரஜ்ஞாஸ்ரஃ ஸ்ரஜ்ர தீ நாம ஸிராவலி
யகிவ கிஜ்ஞ-ழ்வழவஸ்ரஜ்ர சூராய-ழ்கிஷ்ட ஸஜ்ரஜ்ரவ
ஹஸ்ரஜ்ஞள கமிழவ
ர்ராஜ்ஹாராணெ உஜ்ஜ்ஹா நஜ்ரஃ ।
விஜ்ஞா நாஞ்ஜவி-ழ்வ்யஜ்ரவாவஜ்ரழய
ழயிம தஷ்ஜ்ஞ ந்ரஃ ஹ்ரிவஸ்ரராணாம
ஹாஸ்ரஃ வகூஷ்ரீ ந்ரவஸ்ரிஂஹாஜ்ஹ்ரய
யகி ந்ரவ கீ ஸ்ரராஜ்ஜதெ ஸ்ரஜ்ஞயாழ்ர ॥ 29

ஸிஷ்ரஞ்ரா நயஸ்ரா கீஸ்ரஸ்ரஜ்ஞ்ரவ்ரவஜ்ர ந
வஸ்ரயயா வீ ணைபஸ்ர வஸ்ரி ஜ்ரஹவஸ்ரஸ்ரஃ
ழஜ்ரஸ்ரஃ ழஜ்ரஸ்ரய-ழ்கிஷ்டஃ வகஸ்ரஸ்ரழ்ரவ
கிஸ ஞாஸ்ரி தாஷ்டஜ்ரயீ ।
காழம கெஸ்ரயம நிஸ்ரவஸ்ரஸ்ரு ழஜ்ரழவி
ழஹதாம ர்ரா ந நீயொ ழஜ்ரஹாவெ-ழ்
ஷ்ரா நெ கீஷ்ஸ்ரு யகீஞ்ரொ ஜயகி
வஸ்ரழ நவஸாம ர்ரா நவஸாவாவஸிஹ்ரஂவஸஃ ॥ 30

கிவெவு கெஷ்ரஞ்ரெ ஷ ஸ்ரஜ்ஞெ ஜ்ரவஸித
கஸிவெவெ கீவ-ழ்வாவஸம வியா தஸ்ரஂ
வெஜ்ஞஸ்ரஜ்ஞெ ஹ்ரஸ்ர-ஸ்ரிணாஂழஹிழ
ழஸ்ரகஸ்ரவஜ்ஹாவஸர்ரா நாஸ்ரு வ்ரவாஸ்ரஸ்ரு ।

ஸிஷ்யாநயாவை லவ-ர்ாநு வியிவ
உ-வெஜிஸநு லவ-ர்ஸாஷ்ரூாழ-ர் தக்வம்
ஸ்ரஜாஅ-ஹ்யா ஸஹவ்யாந்யவி அலகி
யதீ ஸ்ரீந்யஸிம்ஹம் ஸ ா ிம் ॥ 31

ஷ்வா ந-ஷ்ா நெந அக்ஷீந்யஹாரி
ஸநியஜநாஸாயநெநாவி ஹ்ரிஜ்யாம்
லவ-ர்நாஷ்ரிக்யா-க்தாநு ஸஉயகி
யாஸணைள வாவக்யாதாம் யா-நீதெ ।
வ்யாத்யவ்யஜாஉயிம்ஹொநிலய
உவி கமீம் வ்யாலஸிஜ்வாஜ்ஹாரம்
வஷ-ர்ஜாவாரயாதெவம் ஸஉயகி
ஹாவநெந தாவஉாயயாதிக்ஷாழி ॥ 32

க்ஷாஜ்யாம் லவ-ர்ம்லஸெஹவ ஸ்ரா-திஷ-
கஉஅஹ்ரிவ-ர்ாஉயெ வாஜிவஜ்ஞ ா
வொஸாநிஹ்ய வ்யாலஷ்ரி-நா-ம் ஸஜிஸாஷ
விஷயெ ஜ்ரவ்யுயொநிவ-ர்ஷீஷ்ம் ।
ஜ்ஞாநெந லாக்ஷாக்ஷமணீஜ்ஞா நியி
ஸநவயிஸவ்யுஉ-தாநாம் மு-ணாநாம்
வொZயம் அக்ஷீந்யஷிம்ஹம்
ஸ ிவெ-யதீராணா-க்த க்ரவ்ா விஹாதி ॥ 33

விஉ்யாவாஹிந்யஹிவ்யக்த்ய-வஹித
உஹிஉா லா ந-ஊாநஜ்ஞ தாம்ய
ஜ்ஞாஜ்யம்ஹெ விவஜ்ராநு க-உதி
உதாஜ்ஜஹ்ளாஉக்ஷ்யம்ஸாவஜீரம் ।
லம்ஜ்யதீயந்யஉஹ்ரம் ஸ்ரீஉந-ர
ஹவதாம் வதுரும் வ-ஷ்ப்ஸாவீ
அக்ஷீவ-ம்ஹிம்ஹ வஸஷ ஜ்ஞ்அதி
ஸ ிவ-ம் லம்யதீ ஊக்தஹாஅ்யாக்ஸ ॥ 34

விஉ்யாவவொ க்ஷாஜ்ஞொ விஉ்ய ம-ண
மவெண்வி-ர்உ-ளெஸவெவி-ர்தீவ
ஹக்தீஜ்ஞாநாவ்யுஉ-க்தாஉணி மஹந
வநிம் லஸ்ரிவொஉாஹிவ்யஜம் ।

காழகெ ராயாவுயாஉஷ்டிவரி
ஹரணாசு வளழ்ரு தாழ்ஸ்ரீவாநம்
வாக்ஷாஅக்ஷீந்ரவஸிம்ஹம் ஸ்ரீரிவா
யதிராஜ்ரா தி விஜ்ரா நவஸிஸ்ரீம் ॥ 35

ஹம்வஸம் வஸ்ரீாஸ்ரீாழீ ஹரிஹஜநவஜம்
தீவ்டிஹிம் வாவநீஹிம்
வவ்ரீாநு ஜம்தமநு வாநாநஃ கமிகஸ்ரீஷ
தஜோ யூம்வயநு ஷிவ்யயாஷ்ரீா ।
வஜுக்ரு ஙாவபி யிநு வாஜநந
வாஹஸிஜம் ஸ்ரீயநு ஙெவ விகாவஸம்
வாக்ஷாஅக்ஷீந்ரவஸிம்ஹம் ஸ்ரீரிவா
யதிராஜ்ரயாஜ தி வாஜ்ரா ஹ ஸ்ரீவ்ரு ॥ 36

வம்வாராயவந்ரு வஹ்ஹ்ரூம் ஸ்ரஜிஹ்ரு
ஹஜதாம் ஷிவ்ரு வாநீயவாவீ
ஓயாதஜ்ரு ராஷி வஜ்ரு ம் கூஜிதீத
தஜிஷ்ரோஜிஹாவ்ரோநு ஓயாயாஃ ।
ஹஜிவ்ரு ஷ்ரோநம் கூஷஜோயா ஜநந
ஸ்ரூஹஜிவஜ்ரு தவ்ரு தவ்ரு மாவஃ
வ்ரோஜீ அக்ஷீந்ரவஸிம்ஹம் ஸ்ரீரிவா
ரவநள வம்யஜ் ஜாட் 37

வாஜ்ராலும் யவ்ரு ஸ்ரூவ்ருதீயக கூலு
கயாவ்ரஜீஷ்ரு நவ வஃ
வாரிதும் யவ்ரு வாம்வராம வூவரி தாரவநத
கௌளதூ காயாநஷ்கஷ்ழ ।
வெஷொஷ்ரு யழ்ரு தக்வம் வியிவ
ஓவயதாம் யவ்ரு ஸீலும் ப்ரஸவ்ரு
வொZயம் யொதீ யாரண்ரு ராம் ஹவஷூவ
விழ்ரூவெவ்ரு வெவநீயொ விழ்ரூவெஜ்ரு ॥ 38

வாக்ஷாளநாராயணஃ வ்ராம் தநா
ஓவநிதவெ ஓதுர்ரூ வெவாம் விதவ்ரு
ஓஜாரு வம்வ்ராரவிஸுள நிமஜிய
ஸ்ரீயெநாஜாரதுாதிர்ஹஹா ।

ஐகூம ஸாஷ்ரூாயஷ்ஜா விஜயஜயஜிஜாஸு
ஜெஸிகெஜ்ஞ்ஃ ஸுஸிஷ்யாஸு
ஸுஜெஜ்ஃ ஸஃஷ்ஷாஸஷாஜொஃ ஷூவஜஜ
வியிநாவ்யாஷுகாஜாஸு வியஜெஜ்ஞ ॥ 39

ஹவ்ஷ்ரூாஜ்ஹாஸவ்யுஷ்வியாஸஸிவா
ஸஜாஸ்ரூஸ்ஸிஜெவெதண்ஸ்ஸிகூா நாம
உண்ஸ்ஸாம ஹிஜ்ஞ்ஞு விதண்ஸ்ஸாம நயவெயஷ
ஸஜிஜெவெஃ ஸவீ ஜாஜெண்ணாஜெஹஜெஷ்ஜெஃ।
வஜ்ஞாம ஹ்யஜ்ஞாம வ தஞ்ஞு ஸ்ரூ திஷ்ரூ
விவடியஞ்ஞு கூாவயாழம கூஉஜெஜஷ்டம
ஸாகூஷாஜ்ஞுகூஷீ ந்யஸிம்ஜெஹா ஜுயதி
யதிவ்யஷாZZகூஜ்ஞுயாஸ்ரீ யஸ்ஸாயாழ் ॥ 40

ஸ்ரூவிஹ்ஷ்ஸாஜெவா ஹ்யுநவ்ஷ்ஸாஜ்ஞ்ரூதயந
ஓஸ்ரீதாஜ்ஞுஸ்யு வாயஸ்ரீஷவம்ஸ்ஸா
ஜாவாஜெஸ்ரூ யவ்யு வாண்ஸ்யுகூஷீதீவ
ஜுநவஜெஜ் ஸெவநீயொ வ்ரூயாநாழ்।
ஸெவ்ரூாஸ்ரூம் யவ்யு தாஸ்ரூாஸ்ரூஜிஹி
ஸதிதஸ்ஸாம ஸ்ஸாவநீயம விஸஜெஜ்ஞ
ஸ்ஸாவாஸ்ரூ ஸ்ஷாZயஜ்ரூவ்ஷ்ஸ்ஸ
உநிதஸ்ஸவ்ரூஷ்ஹாம வ்யாதிஃஸாவாஜ்ஞு ஹாதி। 41

வ்ரூஜ்ஞுாஞு வூாஜ்ஞுாந்யஸம்வ்யுாகு ஷ்ஸிஸதஸ்ஸ
யிஷணாஞு ஸ்ரூாதி ஃயாஞுஜ்ஞுவ்ஹநிஷ்ஸ்ஸ
ஸாவாஸ்ரூாஞு ஜுஜ்ஞுாஸ்ஸாஸஸ்ரீஞு விஜஹ
ஸிதாஸஜுஜ்ஞுாஸஜெதா யஃஸ்ரூயெத ।
ஸொZயம வாஷ்ஷ்ஹ் ஹ்யுவஜ்ஞுாம வ்ரூவஸ்ரீஸி தி
ந்யஷஃ ஸாஜுகயெ யஞுஹ்ரூஜ்ஞுாம
ஹாஷ்ஹுஜெஜுஜஃவ்யுவாஹாம ஹ்யுஹிஷ்ஹுஷதி
ஓஷ்யா ஓந்யஸிஸ்ஹ்ந நீயஃ 42

நிஷ்ஹுஜஷ்ஹுகூ வூவஜெஷ்ஹு நிஸ்ரூவயிகூ
ஸ்ரூஷிஜுஜ்ஞுாஸவெளஷ்ஹுகூய்ந்ந்யுவ்யுகூ
ஹாயஷ்ரூஷ்ஹுஹாவீந்ந்ஸீவொ யதிந்யுவதி
ஓயொ ஜெநவ ஸொஸஷ்ரூஹ்யுதெ ஜெகூ ।

சுஜுகூ நவ்வாதைமுபம்
ஜமழிஉவிலம வஸ்ஓவெசு வாயாஈஈவெமக்
யாயாஹீக்ஈ வாஜ்ம்மா ஜமதி
கூசிதயம் வஞவொயாஷ்ச வகிகாம் ॥ 43

யாவம்யாவம் யாராயாஉயிகுய்ந
தூஷாஞ்ராஞ்ஹிஈவஹாஉ ஙாஞ்ஹிழ
வூஷ்தீம் வாயூாயஉாம்வெ வஈாரவஷதி
ஹாவநெநவ்யுஷ்ஹொமாஹிஙாஷம் ।
உாஷ்தூயாசுாம்கூதீ ஙாணாயூாநு ஙாரண
உஹஜிஉாநு ஒழஙிகெநூாநு வூவஒெயு
சாரணாயூாஜீதவைநும விஉயதா
சூவணம ஏாஹஉெநம யதீநூாம் ॥ 44

ஹாஉ்ராஜ்யும வூாஜ்யுஹொமம ஹாதஹாவி
உஹஉ்யுஉஒ உாகுஙீதி
வூதூம நெதந கூஷிதீஙா விராஉ
உநாவஉம யொவிஹதூ்ாஞ்ஹிஷாழ ।
வொZயும ஸ்ரீவாஹஸநாஉா முாராவர
வராணாவூ்ஹாஜுஹொஙஷ்வெநெதா
வூாதாநீஹ்ஹுராஷ்ணாம வரித
உவஹராம தஜ்டிாகூஷவூஹாவாஈ ॥ 45

ஸ்ரீ:

மூக்கோற் பகவர்.

[பந்தல்குடி பாரத்வாஜ மாடபூசி ரெ. திருமலை ஐயங்கார்,
தமிழ் வித்துவான், காரியதரிசி, திருவல்லிக்கேணித் தமிழ்ச்சங்கம்.]

(1) "திருவுடன் வந்த செழுமணி போற்றிருமாலிதயம்
மருவிட மென்னமலரடி சூடும் வகைபெறுநாம்
கருவுடன் வந்த கடுவினை யாற்றில் விழுந்தொழுகா
தருவுடனந்தறிவாரருள் செய்யவமைந்தனரே."

உலகத்தில் தத்வஞானத்தைப்பெற்று உஜ்ஜீவிப்பதற்கு வேதத்தையே முக்கியப்பிரமாணமாகக் கொள்ளத்தக்க தென்பர் ஆன்றோர். உபப்ரம்மணங்களான இதிஹாஸ புராணங்களும் அரிதுணர்தற்பால தான வேதப் பொருளைத் தெளிவாக வெளியிடுவதால் பிரமாணங்களாகின்றன. உபப்ரம்மணம் என்றால் விளங்கச் செய்வது என்று பொருள்படும். மறையும் தனது உண்மையைத் தெரிவித்தற்கு பிரஹ்மஜ்ஞானிகள் இங்ஙனம் உரைக்கின்றார்கள் என்று எடுத்துக்காட்டுகின்ற படியால் அந்த ஆப்தவாக்யமும் பிரமாணமாகும் என்னத்தட்டில்லை. (2) "யத்-கிஞ்சி-தவதீயம்-தத்-பேஷஜம்" என்கிற ஆபஸ்தம்பதர்மஸூத்ரப்பிரகாரம் தர்மமுறையறிந்த ஆப்தர்கள் வாக்கியமே முக்கிய பிரமாணம் என்றேற்படுகிறது.

"மேலையார் செய்வனகள்" என்று ஸ்ரீ ஆண்டாள்தானும் அருளிச் செய்தாள். எல்லாத்தர்மங்களுள் எந்தத்தர்மமானது சிறந்ததென்று உம்மால் சாதிக்கப்பட்டதோ அதைச் சொல்ல வேண்டுமென்று ஆப்த வாக்யமே பிரபல பிரமாண மென்று மதித்த தருமபுத்திரர் பீஷ்மரை

---

(1) திருப்பாற்கடலைக் கடையும் போது பிராட்டியுடன் வெளியில் வந்த சிலாக்கியமான கௌஸ்துபம் என்கிற ரத்தினம்போலே ஸ்ரீய:பதியான எம்பெருமானுடைய திருமார்பானது சேர்ந்து இருக்குமிடம் என்று கூறலாம்படி பிரீதிக்கு விஷயராய், தாமரைபோன்ற திருவடிகளைத்தலையில் வைத்துக்கொள்ளும் பிரகாரத்தைப் பெறும்படியான பாக்கியத்தையுடைய நாம் கருப்பத்துடன் அநாதியாக வந்த கொடுமையான கர்மமாகிற ஆற்றில் விழுந்து ஆற்றுடன் போகாதபடி, ஸூக்ஷ்மமான அர்த்தத்தோடு ஐந்து விஷயங்களை அறிந்த நம்முடைய ஆசாரியர்கள் கிருபை செய்யவற்பட்டார்கள். ஆசாரியர்கள் எம்பெருமானுக்கு உலகமனைத்தும் சரீரம் என்றும் அவன் அதற்கு சரீரி என்றும், அவனுக்கும் உலகிற்கும் உண்டாய இந்த உறவையும் ஒருவன் அறியவேண்டிய அர்த்த பஞ்சகத்தையும் அறிந்தவர்கள்.

(2) வித்த ஸாத்யரூபமான தர்மங்களை உள்ளபடி உணர்ந்திருக்கிற பெரியோர்களுடைய ஆசாரம் அநுஷ்டானத்துக்கு முக்ய ப்ரமாணம். வேதங்களும் இவர்கள் திருவுள்ளத்தை யநுஸரித்து ப்ரமாணமாகும்.

வினவினர். ஓர்த்ததத்தை உள்ளபடி யறிந்து தானறிந்தவாறே பிறருக்கு உபதேசிப்பவனே ஆப்தன். ஆப்தர் என்பது முக்கோற்பகவரை யுங்குறிக்கும். தொல்காப்பியர்,

(3) " நூலே கரகமுக்கோன்மணையே
ஆயுங்காலை யந்தணர்க்குரிய."

என்று முக்கோற்பகவரின் இயல்பெடுத்து இயம்பினர். அறமுதற் பொருள்களை உலகிற்கு உள்ளவாறு உணர்த்துவார் மூற்றத்துறந்தவரே யாவர் என்று கண்ட திருவள்ளுவ நாயனாரும், "நீத்தார் பெருமை" என்ற அதிகாரத்தான் அவர்களியல் பெடுத்தியம்பினர். இவர்களைக்குறிக்கையில் (4) "ஒழுக்கத்து நீத்தார்" என்றும், (5) "துறந்தார்" என்றும், (6) "இருமை வகை தெரிந்து ஈண்டறம் பூண்டார்" என்றும், (7) "ஐந்தவித்தான்" என்றும், (8) "நிறை மொழி மாந்தர்" என்றும், (9) "குணமெனும் குன்றேறி நின்றார்" என்றும், (10) "அந்தணர்" என்றும் புகழ்கின்றார்.

---

(3) முந்நூலும் குண்டிகையும் (கமண்டலமும்), முக்கோலும் ஆமை மணையும் போல்வன அந்தணர்க்குரிய என்பதாம். ஈண்டு அந்தணரென்று பொதுச்சொல்லாற் சுட்டினாரேனும் விசேஷணங்களை நோக்கின் அச்சொல் முக்கோற் பகவரையே குறிப்பிடு மென்பதறியலாம். திரிதண்ட சந்யாஸிகளே முக்கோற்பகவர். ஆமை மணையாவது ஆமையின் வடிவமாகச் செய்யப்பட்ட பீடம். இது வடமொழியில் கூர்மாஸநம் எனப்படும். இது வைதிக ஆசநங்களில் ஒன்று. முந்நூல் என்பது யஜ்ஞோபவீதம். வடமும், வடத்திற் புரியும், புரியில் நூலிழையும், தனித்தனி மூன்றுயிருத்தலால் இப்பெயர். முக்கோல் என்பது அரசு, புரசு, மூங்கில் என்னும் மூன்றுவகைக் கோல்களையும் ஒன்றாக முறுக்கிச் சேர்த்த திரிதண்டம்.

(4) தமக்குரிய வொழுக்கத்தின் கண்ணே நின்று துறந்தவர். தமக்குரிய வொழுக்கமாவது, தத்தம் வருணத்திற்கும் நிலைக்கும் உரியவொழுக்கம்.

(5) யான், எனது என்னும் இருவகைப்பற்றினையும் விட்டவர்.

(6) பிறப்பு, வீடு என்னும் இரண்டனது துன்ப வின்பக் கூறுபாடுகளை ஆராய்ந்தறிந்து அப்பிறப்பை நீக்குவதற்கு இப்பிறப்பின் கண் துறவறத்தைக் கொண்டவர்.

(7) சப்தாதி விடயங்களிற் செல்லுகின்ற ஐந்தாசைகளையும் அடக்கினவன்.

(8) பயன் நிறைந்த சொல்லையுடைய முனிவர். "நிறைமொழிமாந்தராணையிற் கிளந்த, மறைமொழிதானே மந்திரமென்ப" என்பது தொல்காப்பியம். நிறைமொழியென்பது அருளிற்கூறினும், வெகுண்டு கூறினும், அவ்வப்பயன்களைப் பயந்தே விடும் மொழி. அருளிற்கூறல் அநுக்கிரகமொழி. வெகுண்டு கூறல் சாபமொழி.

(9) துறவு, மெய்யுணர்வு, அவாவின்மை முதலிய நற்குணங்களாகிய குன்றின் முடியின் கண் ஏறிநின்ற முனிவர்.

(10) அழகிய தட்பத்தையுடைய துறவறத்தினின்றவர்.

இவ்வதிகாரத்தின் இறுதிக்குறள் வருமாறு :—

"அந்தணரென்போரற வோர் மற்றெவ்வுயிர்க்குஞ்
செந்தண்மை பூண்டொழுகலான்."

இதற்குப் பரமவைணவராகியபரிமேலழகர், "எல்லாவுயிர் கண் மேலுஞ் செவ்விய தண்ணளியைப் பூண்டொழுகலான், அந்தணரென்று சொல்லப்படுவார் துறவறத்தினின்றவர்" என உரைவகுத்துள்ளார். இங்கு கூறப்படும் அந்தணரே முக்கோற்பகவர்.

கவிச்சக்ரவர்த்தியாகிய கம்ப நாட்டாழ்வார் அந்தணரின் சிறப்பை அழகாக எடுத்துரைக்கின்றார். அப்பாக்கள் வருமாறு:—

(i1) "கரியமாலினுங் கண்ணுதலானினு
முரிய தாமரை மேலுறைவானினும்
விரியும் பூதமொராந்தினு மெய்யினும்
பெரியரந்தணர் பேணுதியுள்ளத்தால்."

(12) "அந்தணாளர் முனியவு மாங்கவர்
சிந்தையாலருள் செய்யவுந்தேவரி
லெந்துளாரையு நொய்துயர்ந்தாரையு
மைந்த வெண்ண வரம்புமுண்டாங்கலோ."

சித், அசித், ஈச்வரன் என்ற மூன்று தத்வங்களே உள்ளனவா மென் பதைப் புலப்படுத்துவதற்கு முற்றத்துறந்தார் முக்கோலைத் தரிக்கின்றன ரென்பது ஸம்பிரதாயம் அறிந்தவர் முடிபு. பகவர் என்ற பதம் "மேவித் தொழுமவ அடியாரும் பகவரும் மிக்க துலகே" என்ற திருவாய்மொழி 5-2-9ன் ஈற்றடியில் வந்துளது. இதற்கு ஆறாயிரப்படியில் 'பரம புருஷ குண சேஷ்டிதாநுபவைக போகரான திவ்ய ஜநங்கள்' என்றும்; ஒன்பதினாயிரப்படியில் 'பகவத்பரிசர்யைகபோகத்துக்கு கூடமரன் றிக்கே தத்குணைகதாரகரான வைஷ்ணவர்கள்' என்றும், பன்னீராயிரப் படியில் 'அவனுடைய ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி குணாநுஸந்தாநவித்தரான

---

(11) அந்தணர், கருநிறத்தையுடைய திருமாலைக் காட்டிலும், நெற்றிக் கண்ணை யுடைய பரமசிவனைக் காட்டிலும், இருத்தற்கு உரிய திருமாலினது திருவுந்திக் கமலத் தில் வசிக்கின்ற பிரம தேவனைக் காட்டிலும், விரிகின்ற ஒப்பற்ற பஞ்ச பூதங்களைக் காட்டிலும், சத்தியத்தைக் காட்டிலும், பெருமையை யுடையவர். ஆதலின் அவ் வந்தணரை நன்மனத்தோடு ஆதரிப்பாயாக.

(12) குழந்தாய்! அந்தணர் கோபிக்கவும், மனத்தால் அவர் கருணை புரியவும், தேவர்களுள் வருந்தி யிருப்பவரையும், விரைவாக உயர்வு பெற்றவரையும், கணக்கிட அளவும் இருக்கின்றதோ? இல்லையென்றபடி.

முங்கள்' என்றும்; இருபத்தி காலாயிரப்படியில், 'அதுக்குசூமான்றிக்கே குணுநுபவம் பண்ணும் குணநிஷ்டருமாகக்கொண்டு லோகமடங்க ஸம்ருத்தமாயிற்று' என்றும்; சட்டில் 'குணுநு ஸந்தாநத்துக்கு அவ்வரு கொன்றுக்கு கூமரன்றிக்கே யிருக்கும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள்' என்றும் வியாக்கியானம் காணப்படுகின்றது. கிடந்த விடத்தே கிடந்து குணுநுபவம் பண்ணும் ஸ்ரீ பரதாழ்வான் குணநிஷ்டர். பகவர் என்றபடி. அதிகார ஸங்கிரஹத்தில் மறை முடிந்தேதகிகளர் "நம், பண்ண மருந்தமிழ் வேத மறிந்த வரான நம்முடைய பிரபந்நகிரஷ்டர்கள் என்பது இதன் பொருள்.

எனவே முக்கோற் பகவர் என்பது வைஷ்ணவஸ ந்யாசிகள் என்பது பெற்றும்.

மேலும் தலைவனோடு சென்ற தலைவியைச் செவிலித் தாயானவள் பாலைவனத்தின் வழியாகத் தேடிச் செல்கின்ற போது உண்மையை யறிந்து கொள்ள எதிர்ப்பட்ட முக்கோற் பகவரை வினவுவதோர் புலனெறி வழக்குண்டு. அது வருமாறு:—

(13) "எறித்தரு கதிர் தாங்கி யேந்தியகுடைநீழ
லுறித்தாழ்ந்த கரகமு முரைசான்ற முக்கோலு

---

(13) இதற்கு நச்சினர்க்கினியருரை வருமாறு:—

இஃது உடன் போய தலைவி பின் சென்ற செவிலி இடைச் சுரத்து முக்கோற் பகவரைக் கண்டு இவ்வகைப்பட்டாரை ஆண்டுக்காணீரோவென வினவியாட்கு, அவரைக் கண்டு அஃதறமெனவோ கருதிப் போந்தோம்; நீரும் அவர் திறத்து எவ்வப் படவேண்டாவென எடுத்துக் காட்டி, அவர் தெருட்டியது.

(இதன் பொருள்)எறிதரு * * * போறீர்-எ-து, பெருமா! அந்தணீர்! உறியிலே தங்கின கமண்டலத்தையும், அரி அயன் அரனென்னும் மூவரும் ஒருவனென்று சொல்லுதல் தன்னிடத்தே அமைந்த முக்கோலையும் முறைமை படத்தோளிலே வைத்துஎறித்தலைச் செய்கின்ற ஞாயிற்றின் கதிர்களைத் தாங்குகையினாலே எடுக்கப்பட்ட குடை நிழலிலே, வெவ்விய காட்டிடத்தே போதலை இயல்பாகவுடைய ஒழுக்கத்தினையுடையீராதலான் உம்மை வினவுகின்றேன்; இக்காட்டிடத்து என்னுடைய மகளொருத்தியும் வேறொருத்தி மகளொருவனும் பிறரறியாமற் தங்களிலே கூடின தாங்கள் இப்பொழுது பிறர் அறிந்த கூட்டத்தினையுடையராயினர்; அத்தன்மையார் இருவரைக் காணுதிருந்தீரோ? இக்காட்டிடைக் காணுதிருந்தோம் அல்லேம்; கண்டு அஃதறமென்றே கருதிப் போந்தேம்; ஆண்மக்கட்குக் கூறும் அழகினையுடைய தலைவனோடே இவ்வரிய சுரத்தைப் போகக் கருதிப் போந்த மாட்சிமை பட்ட அணியினையுடைய மடப்பத்தையுடையாளுக்குத் தாயாந் தன்மையை உடையீர் போலே இருந்தீர்; எ—று.

நெறிப்படச் சுவலசைஇ வேறுரா நெஞ்சத்துக்
குறிப்பேவல் செயன்மாலைக் கொளை நடையந்தணீர்
வெல்லிடைச் செயன் மாலையொழுக்கத்தீரிவ்விடை
யென்மகளொருத்தியும் பிறண்மகளெருவனுங்
கம்முளே புணர்ந் தாமறிபுணர்ச்சிய
ரன்னரிருவரைக் காணீரோ பெருமை
காணைமல்லேங் கண்டனங்கடத்திடை
யாணெழி லண்ணலோடருஞ்சுர முன்னிய
மாணிழை மடவாருயிர் நீர்போறீர் ;
பலவுறு நறுஞ்சாந்தம் படுப்பவர்க்கல்லதை

அரியயனனென்னும் மூவரையும் ஒருவனுக அல்லது வேறுக நினையாத நெஞ்சத்தாலே ஐம்பொறியும் நுமக்கு ஏவல் செய்தலே இயல்பாகவுடைய கோட்பாட்டையும் உமக்குரிய ஒழுக்கத்தையுமுடைய அந்தணீர் என்க. குறிப்பு, ஆகுபெயர்.

பெருமா என்றுள் அவர்கள் ஆசிரியனுகிய பெரியோனை. அந்தணர் அவர் மாணாக்கர். அவர்களைப் பெருமா அந்தணீரென விளித்தாள், பெயர்கள் ஒருவனை ஒருவன் ஆற்றுப் படுத்த செய்யுளின்மையில் முன்னிலை சுட்டிய ஒருமைக்கிளவி பன்மையொடு முடிந்ததல்லாமை யுணர்க,

காணீரோ? குறுகி நின்றது. கண்டே மென்றுமற் காணைமல்லேங் கண்டே மென்றதனுல் போகின்றவரை அறிந்து விலக்கல் அறமன்றென்று போந்தேமாகக் கொள்க, போறீரென்றுர், தேடிவருவாள் செவிலியென்பது உணர்ந்து.

இது தாவு, பலவுறு * * * கனையளை-எ-து. நறியன பலவுங்கூடும் நறிய சந்தனமாங்கள் மெய்ப்படுப்பார்க்குப் பயன் கொடுப்பதல்லது மலையிடத்தே பிறந்தனவாயினும் அச்சந்தனங்கடாம் அம்மலைக்கு என்ன பயனைக் கொடுக்கும்? ஆராயுங் காலத்து நும்முடைய மகள் பயன் படும் பருவத்து நுமக்கும் பயன்படாள் ; எ—று.

சீர்கெழு * * * கனையளை— எ—து, தலைமை பொருந்திய வெள்ளிய முத்துக்கள் அணிவார்க்குப் பயன் படுவதல்லது கடலிடத்தே பிறந்தனவாயினும் அம்முத்தங்கடாம் அக்கடலுக்கு என்ன பயனைக்கொடுக்கும் ? ஆராயுங்காலத்து நும்முடைய மகளும் பயன்படும் பருவத்து நுமக்கும் பயன்படாள் எ—று.

ஏழ்புணர்* * *கனையாளை எ—து, ஏழுநரம் பாற்கூட்டிய இனிய ஓசைகள் பாடுவோர்க்குப் பயன் கொடுத்தல்லது யாழிடத்தே பிறந்தனவாயினும் அவ்வோசைகடாம் அந்த யாழுக்கு என்ன பயனைக்கொடுக்கும் ? ஆராயுங்காலத்து நும்முடைய மகள் பயன்படும் பருவத்து நுமக்கும் பயன்படாள் ; எ—று.

இவை மூன்றுந்தாழிசை,
எனவாங்கு, அசை;
இது தனிச்சொல்.

இறந்த * * * * மற்றதுவே — எ-து; ஆதலான் மிக்க நற்பினையுடையாளுக்கு வருத்தமுறுதேகொள்ளுமின். இருமுதுகுரவரிலுஞ் சிறந்த கணவனின் வழி

மலையுளே பிறப்பினு மலைக்கவைதாமென்செய்யு
நினையுங்காணும் மகணு மக்குமாங்கனையாளே ;
சிர்கெழு வெண்முத்தமணிபவர்க் கல்லதை
நீருளே பிறப்பினு நீர்க்கவைதா மென்செய்யுந்
தேருங்காணும் மகணுமக்கு மாங்கனையளே ;
ஏழ் புணரின்னிசை முரல் பவர்க்கல்லதை
யாழுளே பிறப்பினும் யாழ்க்கவைதாமென் செய்யுஞ்
சூழுங்காணும் மகணுமக்கு மாங்கனையாளே ;
என வாங்கு,
இறந்த கற்பிணட்கெவ்வம் படரன்மின்
சிறந்தானே வழிபாடீ இச் சென்றன
ளறந்தலை பிரியா வாறு மற்றதுவே. ”

நான்காவது ஆச்சிரம மூன்றிய மாதவத்தோர் தாங்கும் வடிவம் சந்நியாசம் என்றதை இராமாயண பாரதங்களில் சில வரலாற்றால் அறியலாம்.

அவை:—

(14) “ இளையவனேகலு மிறவு பார்க்கின்ற
வளையெயிற்றிராவணன் வஞ்சமுற்றுவான்

பட்டு அவன் பின்னே போனாள். இம்மையில் இங்ஙனங்கற்புப் பூண்டு நிகழ்த்தும் இவ்வில்லறமே அறங்களிற்றலையான அறம் ; மறுமையில் இவ்விருவரும் நீங்காமற் சுவர்க்கத்திலே செல்லும் வழியும் அவ்வழிபாடே ; என்று,

இது சுரிதகம், படான் மின் ஒரு சொல், படர்மினென்பதன் மறையாதலின். அறத்திடத்துநின்று நீங்காத வாறென்று பொருள் கூறிற்றலைப்பிரியாவாறெனப்பகரவொற்றுப்பெறுதல் வேண்டும். “ ஐகாரவிறுதிப்பெயர் நிலைமுன்னர்-வேற்றுமையாயின் வல்லெழுத்துமிகுமே ” என்றலின். மற்று வினைமாற்றாய் மறுமையை உணர்த்திற்று ஆறுமென்ற உம்மைச்சிறப்பு.

இதனைச் செவிலிக்குத் தன்மையென்னும் மெய்ப்பாடு பிறந்தது. “ நாலே காரகமுக்கோன்மனையே, யாயுங்காலை யந்தணர்க்குரிய ” என்பதனைக் காரகமும் முக்கோலுங் கூறினார்.

இது பதினொரடித்தாவும், மூன்றடித்தாழிசையும் அசைநிலையாகிய தனிச்சொல்லுஞ் சிறுமைக்கெல்லை கூற்றுமையின் ஆசிரியத்திற்குக் கூறிய மூன்றடிச் சிறுமையும் பெற்ற சுரிதகமும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலி.

(14) இலக்குமணன் சென்ற வளவிலே அவன் நீங்கிச் செல்லுதலை எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற வளைந்த கோரதந்தங்களையுடைய இராவணன், தான் செய்யக் கருதி வந்த வஞ்சனையைச் செய்து முடிக்கும் பொருட்டு, கட்டமைத்த மூங்கில்

மூவிலவரித்தண்டொரு மூன்று முப்பகைத்
தலையரி தவத்தவர் வடிவுந்தாங்கினன்."

(15)" ஊணிலவு மெனவுலர்ந்தமேனியன்
சேணெறி வந்தசேர்ந்த வருத்தச்செய்கையன்
பாணியினடத்திடைப் படிக்கின்றனென
வீணையினிசை படவேதம் பாடுவான். "

(16) " பூப்பொதிய விழ்ந்தன நடையன் பூதலந்
தீப்பொதிந்தா மெனமிதிக்குஞ் செய்கையன்
காப்பரு நடுக்குறுங்காலன் கையினன்
மூப்பெனும் பருவமு முனிய முற்றினன் " ;

(17)" தாமரைக் கண்ணெடோர் தவத்தின் மாலைய
ணமையனிருக்கையன் வளைந்த வாக்கைய
ணமநூன் மார்பினணுகினனரோ
தூமனத்தருந்ததி யிருந்த சூழல்வாய். "

பிராட்டியும் வேடங்கொண்ட ' இவன் முற்றத்துறந்த முனிவனும் ' என்று ஸத்கரித்தார்.

தண்டு ஒரு மூன்றையும், காமம், வெகுளி, மயக்கம் என்னும் மூன்று உட்பகையாகிய பந்தத்தை யறுத்த தவத்தையுடைய முனிவர்களது சந்யாசி வேஷத்தையும் தரித்தவனும்;

(15) உண வொழிந்தவன் போல வற்றிய உடம்பையுடையவனும், நெடுந்தூரம் வழி நடந்துவந்ததனலாகியது போன்றதொரு மிக்க வருத்தத்தின் தோற்றத்தையுடையவனும், நடனம் நிகழு மிடத்தில் தாளத்தோடு இசைப் பாட்டைப் பொருத்திப் பாடுபவன்போல வீணைகாநம் போன்ற இனிய இசை யெழும்படி சாமகாநஞ் செய்பவனுமாய் ;

(16) மலரின் இதழ் மெல்ல மெல்ல விரிந்தாற் போன்ற மெத்தென்ற நடையையுடையவனும், பூமியில் நெருப்புச் சிதறியிருந்தால் அவ்விடத்துச் செல்லுதல்போல் கன்கு பதியாதபடி கால்வைக்குஞ் செய்கையை யுடையவனும், தடுக்க வொண்ணுத நடுக்கம் மிக்க கால்களை யுடையவனும், முதுமை யென்னும் பருவந்தானும் வெறுக்கும்படி மிகமுதிர்ந்தவனுமாய் ;

(17) தாமரை மணிகளால் ஆகிய அழகிய தவத்துக்கு உரிய மாலையைத்தரித்தவனும், யாமைமணையையுடன் கொண்டுள்ளவனும், கூனிவளைந்த உடம்பையுடையவனும், பெருமை பொருந்திய முப்புரிநூலைத்தரித்த மார்பையுடையவனுமாய் பரிசுத்தமான மனத்தையுடைய அருந்ததிபோன்ற கற்பினையுடையளான சீதாதேவியிருந்த பர்ணசாலையினிடத்து சமீபித்தான்.

அருச்சுனன் தீர்த்த யாத்திரை செய்து வருகிறகாலத்தில் துவாரகா புரியை யடைந்தனன். அவனது கருத்தறிந்த கண்ணன், அவன் திரிதண்ட சந்யாஸி வேடந்தாங்குமாறு செய்வித்து, அவன் கருத்து முற்றும்படி செய்தான்.

"பாகன்ன மொழிக்கனிவாய் முத்தமூரற்பாவை நலம் பெற முக்கோற்பகவனனன்" என்பது இங்கு நினைக்கத்தக்கது.

மேலும், பண்டைச் சங்க நூல்களிலும் ஏனையசந்யாசிகளை விஞ்சுவதாக ஒரு துறையுமின்றி முக்கோற் பகவரை விஞ்சுவதாக மட்டும் துறை காணப்படுவது மிகவும் கவனிக்கத்தக்கது.

பண்டைக்காலமுதல் நன்கு சிறப்பித்துக் கொண்டாடப்பட்டு வரும் முக்கோற்பகவரில் முகுந்தனடி பணியும் யதிகட்கிறைவராய்த்திகழ்ந்தவர் ஏரணி கிர்த்தி இராமாநுச முனியாய பெரும்பூதூர் வந்தவள்ளல்.

(18) " ஐங்கோலுமொருகோலு நீர்க்கோலம் போலழிய
முனிந்தறு சமயம கற்றியெங்கள்
செங்கோலே யுலகனைத்துஞ் செல்லமுக்கோ
றிருக்கையிற் கொளெதிராசன் செயத்தைப்பாடச்
சங்கோலமிடும் பொன்னித் துறையினன்றே
தவழ்ந்தேதறி மறுகு தொறுந்தாளமீனு
நங்கோயினம் பெருமாளாடிரூசல்
நக்கன் மூதாதை யாராடிரூசல் "

என்ற அழகிய மணவாளதாசரியற்றிய ஸ்ரீரங்கநாயகரூசற்பா ;)வண அநுஸந்தேயம்.

(19)" எம்பெருமானர் தரிசனமென்றே இதற்கு
நம்பெருமாள் பேரிட்டு நாட்டிவைத்தார்—அம்புவியோர்

(18) மன்மதனது பஞ்சபாணங்களும் அத்வைத ஸ்யாவிகட்குரிய ஏகதண்டமும் நீரிலிட்டகோலம் போல அழியும்படி கண்டித்து புறச்சமயங்களாகிய ஷண்மதங்களையும் நிரஸித்து வைஷ்ணவர்களாகிய எங்களது செவ்விய ஆட்சியே அதாவது வைஷ்ணவமதமே உலகமுழுதுஞ்சென்று பரவும்படி திரிதண்டத்தைத்தமது திருக்கையிற்கொண்டுள்ள ராமாநுஜ முனிவரது வெற்றியை தேவர் எடுத்துப் பாடாநிற்க, சங்குப்பூச்சிகள் ஒலிக்கின்ற காவேரியின் துறையிலிருந்து ஊர்ந்து ஏறிவந்து தெருக்களிலெல்லாம் முத்துக்களைப் பெறுதற்கு இடமான நமது திருவாங்கம் பெரிய கோயிலிலெழுந்தருளியுள்ள நம்பெருமாள்! ஊசல் ஆடு; சிவபெருமானுக்குப் பாட்டனரே ஊசலாடு வீராக.

(19) இந்த ஸித்தாந்தத்தை எம்பெருமானர் விருத்தி பண்ணிக்கொண்டு போந்த அந்தக்ருத்யத்தை எம்பெருமானுடைய கிருபைக்கு விஷயமாய் அழகா

இந்தத்தரிசனத்தை எம்பெருமானர் வளர்த்த
அந்தச் செயலறிகைக்கா."

என்ற பாசுரம் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் பெருமையை நன்குவலியுறுத்தும்.

தண்பொருநல் வருங்குருகேசனை நம்மாழ்வார் "பொலிக பொலிக பொலிக" என்ற திருவாய் மொழியால் பெரும்பூதூர் முனிவரனது அவதாரத்தை முன்னமே கொண்டாடியதாக அறிஞர் கூறுப. வேதசிரத் தேசிகனர்,

(20)" என்னுயிர் தந்தளித்தவரைச் சரணம்
யானடைவே யவர்குருக் கணிரைவணங்கிப்
பின்னருளால்பெரும்பூதூர் வந்த வள்ளல்." என்றும்,

(21)" ஆரணநூல் வழிச்செவ்வை யழித்திடு மைதுகர்க்கோர்
வாரணமாயவர் வாதக் கதலிகண்மாய்த்த பிரான்
ஏரணி கீர்த்தி யிராமாநுச முனி." என்றும்

நம்மிராமாநுசரைப்புகழ்தல் காண்க, உடையவர் வளர்த்த நம் ஸம்பிரதாயத்தைத் தூப்புற்கோன் நன்கு பரிபாலித்தார். பின்னர் ஆழ்வார், எம்பெருமானர், வேதாந்த தேசிகர் என்ற மூவருமே ஒருருவாய் வந்தவரெனக் கருதப்படும் ஸ்ரீ ஆதிவண் சடகோப யதீந்த்ர மஹா தேசிகன் சிங்கவேள் குன்றத்தானுகிய வேத வெற்பனின் மூர்த்திகளில் ஒருவரான ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ரு ஸிம்ஹனிடமிருந்தே ஆச்ரம ஸ்வீகாரம் பெற்று அவரையும் எழுந்தருளப் பண்ணிக் கொண்டு ஸ்ரீ அஹோபில மடத்தை

யிருக்கிற பூமியிலுள்ளோர் தெரிந்துகொள்ளுகைக்காக ஸ்ரீரங்க நாதன் இந்த ஸித்தாந்தத்துக்கு எம்பெருமானர் தரிசனமென்றே திருநாமம் சாத்தி ஸ்தாபித்தருளினர்.பிரபத்தி மார்க்கத்தை ப்ரவர்த்திப்பித்தருளியும், தத்ரகூணர்த்தமாக ஸ்ரீபாஷ்யாதிகளைப்பண்ணியருளியும் அத்தாலே நிரபாயமான இத்தர்சநத்தை எம்பெருமானர் வர்த்திப்பித்ததை ஸர்வரும் அறியும்படி நம்பெருமாள் அவருடைய தர்சநமென்று அபிதானமாக்கி ஸ்தாபித்தபடி.

(20) என் ஆத்மாவைக்கொடுத்து, ரக்ஷித்த என்னுடைய ஆசார்யனை வணங்கி, பின்பு ஸ்ரீ பெரும் பூதூரில் அவதாரஞ் செய்த உதாரகுண முடைய ஸ்ரீ பாஷியகாரர்.

(21) வேதமாகிய சாஸ்திரத்தினுடைய வழியின் செம்மையைக் கெடுத்தவர்களான மைதுகர்களுக்கு ஒரு யானையாக அவர்களுடைய வாதங்களாகிய வாழைகளை நாசஞ் செய்த உபகாரனும் உலகத்துக்குத் தகுந்த அலங்காரமுமான கீர்த்தியையுடையவருமான இராமாநுசமுனி.

ஏற்படுத்தி முக்கோற்பகவராய் விளங்கினர். சிங்கப்பிரான் பெருமையும் ஸ்ரீ அஹோபிலமடத்தின் சீர்மையும் ஒப்புயர்வற்றன.

(22) "கசைதிறந்திலங்கப் பொங்கி நன்று நன்றென்ன நக்கு
விசை பிறந்துருமு வீழ்ந்தென்னவோர் தூணின்வெம்றி
இசை திறந்த மார்ந்தகையாலெற்றினனெற்றலோடும்
திசை திறந்தண்டங்கீரிச் சிரித்தது செங்கட்சீயம்."

எளற கம்பநாடாபாசுரபடி இனறும நரசிங்கர் இளித்த வாயனைய் ஆச்ரிதர்களை அநுக்ரஹிப்பதைக் காணலாம். "அங்கு அப்பொழுதே அவன் வீயத்தோன்றிய சிங்கப்பிரான் பெருமை ஆராயுஞ் சீர்மைத்தே." கம்பர் களித்த கடிமணப் படலத்தில் இருக்கினில் ஆயிரநாமச் சிங்க மணத் தொழில் செய்தது என்பர். இச்சடகோப மஹாதேசிகன் தொடங்கி இவ்வாஸ்தானத்தில் கிரமமாக முக்கோற் பகவராகிய யதிகளை மூர்த்தாபிஷிக்தராய் எழுந்தருளி அவ்வரிசையில் நாற்பதாவது பட்டத்தில் இவ்வாஸ்தானத்தை அலங்கரித்து நின்றவர் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹ திவ்ய பாதுகாஸேவக ஸ்ரீ வண்சடகோப ஸ்ரீரங்கநாத சடகோப யதீந்திர மஹா தேசிகனுவர். இவர் தெய்வமல்லாற் செல்ல வொண்ணைச்சிங்கவேள்குன்றத்துக்கு எழுந்தருளி அங்குள்ள மூர்த்திகளை யெல்லாம் முறையே மங்களாசாஸநம் செய்து வந்த மஹாசார்யர். இவரது அருள் நோக்கும், புன்முறுவலும், காந்தியோடு கூடிய திவ்ய மங்கள விக்ரஹமும், இன்னளியும், இன்சொல்லும், அயலாரையும் ஆட்படுத்தக்கூடியவை. இவரது திருநக்ஷத்திரம் மார்கழி விசாகம். இவரது அவதாரஸ்தலம் பொருநலாற்றின் கரையிலுள்ள கார்குறிச்சி என்னும் அழகிய அக்கிரஹாரம். இத்தலச் சிறப்பு அளவிடற்கரியது. இத்திருப்பதி

(23) "நில மகண்முகமோ திலகமோ கண்ணே
நிறை நெடுமங்கல நாணே

---

(22) இரணியன், தன்மனத்திலுள்ள பரிகாசக் கருத்து வெளிப்பட்டு விளங்கும்படி கிளர்ந்து, 'நல்லது, நல்லது,' என்று சொல்லிச் சிரித்துக் கோபித்து, வேகமாக வெளிப்பட்டு, இடி விழுந்தாற்போல எதிரிலுள்ள ஒரு தூணிலே வெற்றியையும் புகழையும் பரவச்செய்து சிறப்புற்றதன் கையிலுலறைந்தான். அங்ஙனம் அறைந்த வளவிலே, சிவந்த கண்களையுடையதொரு சிங்கமானது தனது ஆரவாரத்தால் திக்குகளைக் கிழித்து அண்டகோளத்தைப் பீறிக்கொண்டு சிரித்தது.

(23) பூமிதேவியினுடைய முகந்தாளை, அந்த முகத்திலணிந்த பொட்டுத்தாளை, அந்த முகத்துக்கின்றியமையாத நேத்திரந்தாளை, நிறைவாகிய நித்திய மங்கல சூத்திரந்தாளை, விளங்குசின்ற ஆபரணங்களை யணிந்த தனங்களின்மேல் புரள்கின்ற முத்து வடந்தாளை, உயிருக்கிருப்பிடந்தாளை, பெரிய பிராட்டிக்கு இனிதா

இலகு பூண் முலைமேலாரமோ வுயிரி
னிருக்கையோ திருமகட்கினிய
மலர்கொலோ மாயோன் மார்பினன்
மணிகள் வைத்த பொற்பெட்டியோ வானோர்
உலகின் மேலுலகோ வூழியினிறுதி
யுறையுளோ யாதென வுரைப்பாம்."

(24) "தேனுர் கமலத்திருமகணுதன்றிகழ்ந்துறையும்
வானுடு கந்தவர் வையத்திருப்பிடம் வன்றருமக்
காணரிமயமும் கங்கையும் காவிரியுங்கடலும்
நாண நகரமு நாகமுங்கூடிய நன்னிலமே."

என்றதற் கிணங்க பாகவதர்கள் நித்யவாசஞ் செய்கிற திவ்ய ஸ்தலம் இது என்றால் அது சற்றேனும் மிகைபடக் கூறியதாகாது. இந்த ஸ்ரீ அழகிய சிங்கருடன் பால்யந் தொடங்கி மஹா விச்வாசத்துடனிருந்து வரும்மஹான் இதே கேஷத்திரத்தில் பின்னர் அதே மார்கழித்திங்கள் பூரட்டாதி நக்ஷத்திரத்தில் திருவவதரித்தார். இவரது பூர்வாச்ரமத் திருநாமம் ஸ்ரீகோபால ராமபத்ராசார்ய ஸ்வாமி. இங்ஙனம் இரண்டு சீரிய அவதாரத்திருநாமங்கள் அமைவது ஒரு விசேஷ ஏற்றமே. "புள்ளின்வாய் கீண்டானைப் பொல்லா அரக்கனைக் கிள்ளிக்களைந்தானை" என்று ஸ்ரீ ஆண்டாளும்; "முன் ஓர் தூது "என்று திருமங்கை மன்னனும்; "உத்தமவர்த்தல" என்று தூப்புற் புனிதனும் சேர்த்து அநுபவித்தல் காண்க. இந்த ஸ்வாமி அவதரித்த பொழுது,

(25) "திங்களு ஞாயிறுந் தீங்குறு விளங்கத்
தங்காநாண் மீன் தகைமையினடக்கும்

கிய தாமரைப் புட்பந்தாமே, ஆச்சர்யகுண சேஷ்டிதங்களுடைய திருமாலின் மார்பில் பிரகாசிக்கிற சிறந்த கௌஸ்துப ரத்நங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கிற பொன்னற் செய்யப்பட்ட பெட்டிதாமே, பிரமன் முதலிய தேவருலகிற்கு மேற்பட்டிருக்கிற ஸ்ரீவைகுண்ட லோகந்தாமே, யுகாந்த காலத்தில் நாரங்களெல்லாம் சென்றொடுங் குமிடமாகிய ஸ்ரீமந் நாராயணனது திருவயிறுதாமே, இவற்றுள் இதுயாதென்று துணிந்து சொல்வோம்.

(24) தேன் நிறைந்த தாமரைப்பூவில் வாஸம் செய்கிற பிராட்டியின் கணவனை எம்பெருமான் விளங்கிவஸிக்கிற வைகுந்தமாகியதேசத்திலிருப்பதை ஆசைப்படுகிறவர்கள், இந்த பூமியிலிருக்கிற இடமானது நல்ல தபஸ்ஸுகள் செய்யத் தகுந்த காடுகள் நிறைந்த இமயமலையும், கங்கையும், காவிரியும், ஸமுத்திரத்திலிருக்கிறச்வேதத்வீபம் என்கிற தீவும் அயோத்தியை முதலான பலவிதமான நகரங்களும் வைகுந்தமும் சேர்ந்த நல்லஇடம்.

(25) தீங்குறு-விரோதமின்றி ; நாள்மீன்—நக்ஷத்திரம் ; வளி—காற்று ; வலம்—வலமாக; கொட்கும்—சுழலும்; மாதிரம்—திக்கு; நளி—செறிவு ; இரு—பெரிய ;

வானம் பொய்யாது மாநிலம் வளம்படும்
ஊனுடையுயிர்களுறு துயர்காணு
வளிவலங்கொட்கு மாதிரம் வளம்படும்
நளியிரு முந்நீர் நலம் பல தருஉம்
கறவை கன்றூர்த்திக் கலநிறை பொழியும்
பறவை பயன்றுய்த் துறைபதி நீங்கா
விலங்கு மக்களும் வெரு உப்பகை நீங்கும்
கலங்களுர் நாகரும் பேயுங்கை விடும்
கூனுங் குருடு மூமுஞ் செவிடு
மாவு மருளு மன்னுயிர் பெறுஅ."

என்னலாம்படி இருக்கும்.

இம் மஹாதேசிகன் தற்போது இம்மடம் நாற்பத்தொன்றுவது பட்டத்தில் ஸ்ரீவண் சடகோப ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ சடகோப யதீந்ர மஹா தேசிகன் என்ற திருநாமத்தோடு மூர்த்தாபிஷிக்தராய் எழுந்தருளி யிருக்கிறார். இவர் முகுந்தனடி முகமலர்த்தும் முக்கோற்பகவர். இவரது வைபவத்தைச் சற்று விளக்குவாம்.

நல்லாசிரியரி லக்கணத்தை பவணந்தி முனிவர்

(26) "குலனரு டெய்வங்கொள்கை மேன்மை
கலை பயிறெளிவு கட்டுரை வன்மை
நிலமலை நிறைகோன் மலர் நிகர் மாட்சியும்
உலகியலறிவோடுயர் குணமினையவும்
அமைபவனூலுரையாசிரியன்னே."

என்பர். இச்சூத்திரத்திற்கு இலக்காய் நிற்பவர் இவ்வழகியசிங்கர் என் பதில் எள்ளளவும் ஐயமின்று. தட்டை வாதூல கோத்திரத்தில் ஏழ்படி கால் தொடங்கி வந்து வழி வழியாட் செய்கின்ற வமிசத்தில் ஜநித்தவர்;

ாந்நீர்—சமுத்திரம்; நலம்—வளம்; கறவை—பால்தரும் பசு; செய்து; கலம்—பாத்திரம்; துய்த்து—அநுபவித்து; உறைபதி—வசிக்கும் இடம்; வெருஉ—அஞ்சுதற்குக்காரணமான; அஞர்—துன்பம்; ஊமம்—ஊமை; மா— ; மருள்—மயக்கம்.

(26) உயர்குடிப் பிறப்புஞ் சீவகாருண்ணியமுந் தெய்வவழி பாடுமாகிய இவற்றால் எய்திய மேன்மையும், பலநூல்களில் பழகிய தோற்றமும், நூற்பொருளை சிஷ்யர்கள் எளிதின் உணரும்படி தெடுத்துச் சொல்லும் வன்மையும் நிலத்தையும், மலையையுந் துலாக்கோலையும், பூவையுமொத்த குணங்களும், உலக நடையை அறியுமறிவும், உயர் வாகிய குணங்கள் இவைபோல்வன பிறவும் நிறையப் பெற்றவனே நூல் கற்பிக்கும் ஆசிரியனுவான்.

செல்வத்துட் செல்வம் அருட்செல்வ மாதலானும், பலவழியால் ஆராய்ந்து பார்த்தாலும், ஒருவனுக்குத் துணையாக நிற்பது அருளேயாதலானும். இருள் சேர்ந்த இன்ன உலகம்புகல் அருள் நிறைந்த மனமுடையார்க்கு இன்மையாலும், மன்னுயிர் ஓம்பி அருள் ஆள்வார்க்கு , தன்னுயிர் அஞ்சுதற்குக் காரணமான பாவங்கள் உண்டாகாவாகையாலும், உயிர்களிடத்து அருளில்லாதார் முத்தி யுலகத்தின்பத்தை அடையமாட்டாமையாலும், இவர் ஒரு சம்பந்தமும் இல்லாமல் இயல்பாகவே எல்லா உயிர்களிடத்தும் கருணையுடனிருப்பர் ; தனது திருநாமத்துக்கேற்ப அரிமுகனே எங்குமுள னென்றும், வடமொழி மறையாலும், தமிழ் வேதத்தாலும் போற்றப்படுபவன் ஆளரியேயென்றும், அநுபவித்து, அவனது திருவாராதனத்தைத்திருத்தமுறச் செய்வர்; இவ்வளம்பெருமானுக்குத் திருவாராதனம் ஸமர்ப்பிப்பதைக் கண்ணுற் காண்பவரே இதனுண்மையை அறியவல்லார் ; வைசேஷிகம் முதலான ஸாமாந்ய சாஸ்திரங்களில் விசேஷ பிரக்கியாதியுள்ளவர் ; அத்யாத்ம சாஸ்திரங்களில் அநவாதபரிசய முள்ளவர் ; எல்லா நூல்களையும் ஐயந்திரிபறக்கற்றுணர்ந்தவர் ; பொன் . மலர் நாற்ற முடைத்து என்றாற் போல, தான் கசடறக் கற்றவற்றை ஸாமான்யர்களுக்கும் விசேஷ சாஸ்திரார்த்தங்கள் மனஸ்வில் பிரதிஷ்டிதமாம்படி விலக்ஷணமான காலக்ஷேபம் ஸாதிக்கிற சக்தியுமுடையவர் ; அளவு செய்யப்படாத தன் கல்வியினளவும், அளவு செய்யப்படாத பலவகை நூற்பொருளும், எப்படிப்பட்ட புலமை யுடையோராலும் அசைக்கப்படாத கல்வியறிவினிலையும் நெடுந் தூரத்திலுள்ளாராலும் அறியப்படும் உயர்ச்சியும், நிரபேக்ஷமாக தன்னை ஆச்ரயித்தவருக்கு வித்யாதானம் செய்யும் கொடையும், ஐயந்தீர விளுவப்பட்ட சொற் பொருளினியல்பைக் காட்டலும், பண்டிதர்கள் மாறுபட்டதாயின் உண்மை பெறத்தான் அவர்களிடையே நடுவாக நிற்றலும், கண்டோர் யாவருங்களித்து மேலாகத் தன்னை வைத்துக் கொள்ள மெல்லிய குணமுடையராயிருத்தலும், எக்காலத்தும் முகமலர்ச்சியுடனிருத்தலும் இம் மஹானிடம் விசேஷமாக விளங்கும் குணங்கள். தன்னை அண்டினவர்களின் வாஸ்தவமான மேன்மை பாவத்தை நன்கு அறியும் ஆற்றலுள்ளவர் ; இவரது மதிப்பு எப்பொழுதும் மாறியதில்லை. மேலும் இவரது மனத்தூய்மை உவமையற்றதே. அமலமாயிருக்கும் அப்பொழுது பிறந்த குழந்தையின் மனசை சற்றே ஒப்பிடலாம். அகந்தூய்மை வாய்மை யாற்காணப்படும் என்பதற்கிணங்க எஞ்ஞான்றும் மெய்யே பேசும் மெய்யறிவாளர் ; சான்றோர்க்குப் பொய்யா விளக்கே விளக்கு என்பதை இவ்வுத்தமரிடம் நன்கு காணலாம் ; உள்ளொன்று வைத்துப் புறம்பொன்று பேசுவதென்பதை இவரிடம் அறவே காண இயலாது ; நேருக்கு நேராக தனது திருவுள்ளத்தை அப்படியே காட்டும் விமலர் ; இதனை அநேக சந்தர்ப்பங்களில் நன்கு அநுபவித்துளேம். இவரது வெகுளி அரைக் கணங்கூட நின்றதில்லை. இன்பத்தில், இறைஞ்சுத

வில், இசையும் பேற்றில், இகழாத பல்லுறவில், இராகம் மாற்றில், தன் பற்றில், வினை விலக்கில், தகவோக்கத்தில், தத்துவத்தை உணர்த்துதலில், தன்மையாக்கில், அருமறைகள் தமிழ் செய்தான் தாளே கொண்டு துன்பு அற்றூர் தூய மதுரகவி. இங்குக் கூறிய பத்து விஷயங்களால் ஈடுபடுத்தக் கூடியவர் இவ்வழகிய சிங்கர். இவரே நமக்குஇன்பமாய் இருப்பர்; அந்த ஆநந்தாநுபவத்தை அடைவதற்கு இவரே உபாயம்; இவரே நம் போலியர்கட்குப் புருஷார்த்தம்; இவரே எமக்கு எல்லாவித உற வினர்; இவரே நமக்குள்ள விஷயங்களின் ஆசையைப் போக்கு பவர்; இவரே நம்மைத்தன்னிடம் வந்து சேரும்படி செய்பவர்; இவரே நம்முடைய புண்ய பாப கர்மங்களைப்போக்குபவர்; இவரது கருணைக்கு அளவேயில்லை; இவரே நமக்கு தானறிந்த சாஸ்திரங் களாலே அறியவேண்டிய விஷயங்களை அறிவிக்கிறார்; இவரே நம்மைப் போன்ற ஜீவாத்மாக்கள் அடையவேண்டிய தன்மையை அடையும்படி செய்கிறார். மேலும் இவ்வாசார்யரத்நம் நம்மாழ்வார் முதலான ஸதா சார்யர்களுடைய உபதேச பரம்பரையிலே நிஷ்டையுடையவர்; குயுக்தி களால் அசஞ்சலமான வித்யாவிஷயகஜ்ஞாநமுடையவர்; ஸ்ரீமத் பாஷ்ய ப்ரகாசித ஸ்ரீநிவாஸரூப ப்ரஹ்ம விஷயகமான நிரதிசய பக்தி யுக்தர்; ஸத்வகுண நிஷ்டர்; பூதஹிதமான ஸத்யவாக்யயுக்தர்; ஸாதுக்களுடைய வ்ருத்தியோடே சோபிதர்; தான்செய்கிற கைங்கரியங்களிலே டம் பாஸமயாதிரஹிதர்; சாஸ்த்ர நிஷித்தசப்தாதி விஷயங்களிலே இந்திரியங் களை நிவ்ருத்திப்பித்தவர்; ஆச்ரிதர்களிடத்திலே அவிசால்யாநுக்ரஹ யுக் தர்; ஆச்ரிதர்களுடைய ஸம்ஸார நிவர்த்த நேச்சு; சிஷ்யனுக்கு உத்தராகம் ஸம்பவித்தால் அதற்குப் பரிஹாரம் பண்ணிவைக்கும் இயல்பினர்; தனக்கும் சிஷ்யனுக்கும் நிரபாய வ்ருத்தியிலே ஜாகரூகர்; ஆஹார நியமத் தில் இவ்வாசார்ய சிகாமணிபோல் உறுதியாய் நிற்பவர் இல்லை என்னலாம். அருந்தியது அற்றது போற்றி உணின் யாக்கைக்கு மருந்தென வேண்டா வாம் என்பதன் உண்மையை அநுஷ்டிப்பவர்; மிகவும் ஸாத்விகமாய் உள்ளவற்றையே அங்கீகரிப்பர்; வ்ரத தினங்களிலெல்லாம் உபவாஸந் தான். தங்குறை தீர்வுள்ளார் தளர்ந்து பிறர்க்குறாஉம் வெங்குறை தீர்க் கிற்கும் விழுமியோர் இவ்வுத்தமர். நேரில் அநுபவித்த விஷயங்களில் சிலவற்றை எண்டு வரைகின்றேன். துவரிமானில் இவ்வழகிய சிங்க ரெழுந்தருளியிருந்த சமயம் ஒரு ஏகாதசி தினத்தன்று எதிர் பார்த்த தற்கு மேலாக கோஷ்டி சேர்ந்து விட்டது. ஸந்நிதியில் அளிக்கும் உப்பு மாவும் பாசிப் பயிற்றுக் கஞ்சியும் அதிமதுரமாயிருக்கும். வேண்டிய மட் டும் கொடுத்தார்கள். ஜனத்திரள் ஜாஸ்தியானபடியால் சமாளிக்க முடிய வில்லை. இதை யறிந்த ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் அவ்விடத்துக்கு உடனே எழுந் தருளி எல்லாரும் அமரும்படி செய்து, போதுமானவரை உபரியாகப் போடச் செய்து அனைவருக்கும் வேண்டிய அளவு கிடைக்குமாறு அதற்

ரஹித்தார். அச்சமயம் மதுரைக் கல்லூரியில் படித்துக் கொண்டிருந்த அடியேனும் என்னது சகாக்களும் இருந்தவிடத்திலிருந்தபடியே வேண்டுமளவு பெற்று நகரத்துக்குச் சென்றும் அதன் சேஷத்தைத் தக்கோர்க்களித்துகந்தோம். அதேசமயம் நாற்பதாவது பட்டத்தில் எழுந்தருளி யிருந்த கார்குறிச்சி ஸ்ரீ அழகியசிங்கரது ஆராதன கைங்கர்யம் வெகு சிறப்பாக நடந்தது. கடைசி தினத்தில் அப்போது அதிபால்யமாய் பிரஹ்மசாரியாகயிருந்த நிலையிலும் எல்லோருடன் ஒக்க சமதக்ஷிணையுங் கிடைத்தது. பின்னர் அடியேன் மாதுலர் ஸ்ரீகிராமமான வில்லூரில் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் எழுந்தருளியிருந்த சமயம் அங்குப் போகும் பாக்கியம் கிடைத்தது. அந்த சந்தர்ப்பத்தில் அடியேனுடைய சிறிய பாட்டி ஆசாரியன் திருவடிகளை யடைந்தாள். அப்போது அவளுக்கு ஒரே ஸந்தோஷம். அவர் அச்சமயம் அங்கு இல்லை. அவர் நல்ல ஜ்ஞானவான், அநுஷ்டானபரர், ஸம்பிரதாயாபிவிருத்தியில் விசேஷ ஊக்கம் உள்ளவர். அவரது குணங்களைக் கேள்வி யுற்றிருந்த ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் அவர் வந்தே தான் உத்தரக்ரியைகள் நடக்கவேண்டும் என்று திருவுள்ளம் பற்ற அதனால் ஸ்ரீ ஸந்நிதி காரியங்கள் சற்றே தடைப் பட்டாலும் அவர் வந்த பின்னரே சகலமும் நடந்தது. அவர் அந்திய ஸம்பிரதாயஸ்தராயிருந்தும் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் அநுக்ரஹத்துக்குப் பூர்ண பாத்ரராயினர். அந்த அக்ரஹாரத்தில் நூறுண்டுகள் நிறைந்த ஒரு ஸந்நிதி சிஷ்யர் அச்சமயம் எழுந்தருளியிருந்தார். ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் நியமனத்தால் அச்சந்நிதியில் அவருக்கு மாத்திரம் ஆஸநம் கொடுக்கப்பட்டிருந்ததைக் கண்டு அனைவரும் மிகக் கொண்டாடினர். மாணமதுரையில் அடியேனுடைய சமீப பந்துவின் பிரார்த்தனையின் பேரில் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் ஒரு சாதுர்மாஸ்ய ஸங்கல்பம் அங்கு தங்க இணங்க அப்போது ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார காலக்ஷேபம் நடந்தது. அக்காலத்து அதற்கு வெகு தூரத்திலில்லாத இராமநாத சமஸ்தானத்தைச் சேர்ந்த அபிராமத்தில் லௌகீகத்திலமர்ந்திருந்த அடியேனுடைய பிதா அங்குச் சென்று விசேஷமாக அநுபவித்து அவாளுள்ளவரை ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரின் ஸௌலப்ய வாத்ஸல்யாதி குணங்களை அடிக்கடி புகழ்ந்து கொண்டிருந்தார். இராமநாத புரத்துக்கு அதிகாலையில் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் சஞ்சாரத்தில் எழுந்தருளினர். அங்குள்ள ஸ்ரீ கோதண்டராமன் ஸந்நிதியில் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரும் எதிர்த்த ஒரு சத்திரத்தில் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹனும் எழுந்தருளியிருந்தனர். ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரை தண்டன் ஸமர்ப்பிக்கும் பாக்கியம் அச்சமயம் நேரிட்டது, கோல் விழுக் காட்டுக் கணக்கிலே இது கிடைத்தது. ஒரு பந்துவகத்தில் கல்யாணத்துக்காக அங்குப் போக நம் ஆசார்யரின் அநுக்ரஹம் பெருங்காலமும் ஒன்றுபட்டது. ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரின் அதி சமீபத்தில் நிற்கும் புண்ணியமும் கிடைத்தது. அச்சமயம் ஸ்ரீ ராமாயணத்தில் சக்ரவர்த்தித் திருமகனுக்கும் சீதா பிராட்டியாருக்கும் பிரணயகலஹம் வர அது கை

மோதிரத்தால் எங்ஙனம் தீர்ந்து எப்போதும் போல் அங்கியோங்கியராய் விளங்கினர் என்பதை அதி அற்புதமாகவும், லளிதமாகவும் உபன்யஸித்து அதன் ஸ்வாபதேசத்தையும் விளக்கியருளினர். பச்சை மரத்தில் ஆணி தைத்தாற்போல அடியேன் மனத்தில் அவ்விஷயம் அக்கணமே அழுத்தமாய்ப் பதிந்து விட்டது. சில வருடங்களுக்கு முன் அடியேனும் தாயாரும், தம்பியும், ஸ்ரீ தசாவதாரன் ஸந்நிதிக்குச் சற்றே அகாலத்திற் போகியும் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரது அநுக்ரஹத்தால் தேவாமிருதத்தையும் தோற்கடிக்கத் தக்க சக்கரைப் பொங்கல் கிடைக்கப் பெற்று அடியோங்கள் அடைந்த ஆனந்தத்திற்கு அளவேயில்லை. இன்னமும் அடியேன் அன்னை அடிக்கடி ப்ரஸ்தாபித்துக் கொண்டிருக்கிறாள். ஏகாதசி உபவாஸமும் துவாதசி பாரணையும் க்ரமப்படி கடைபெறுவதையும் அவற்றிற்கு ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் எடுத்துக்கொள்ளும் கவலை, ப்ரயாஸை இவ்வளவு என்று குறிக்க முடியாது. இவற்றை இரண்டு மூன்று தபா நேரில் அநுபவித்துளேன். மற்றோர் முக்கிய விஷயம் இதில் வெளியிடாமலிருப்பதற்கில்லை. சென்ற ஆண்டுக்கு முன் வருடம் சித்திரை மாதத்தில் மதுரைக்குப் போய் வரவேண்டிய அவசியகார்யத்தில் அடியேன் தாயாரையும் அழைத்துக்கொண்டு ஸ்ரீரங்கத்திலிறங்கி அதிகாலையில் தசாவதாரன் ஸந்நிதிக்குச் சென்றேன். அன்று துவாதசி. அம்மாவுக்கு அச்சமயம் மிகவும் அசௌக்யமாயிருந்தபடியால் பரந்யாசம் செய்துகொள்ள மிகவும் த்வரையாயிருந்தாள். அவள் ஸாது. வெளுத்ததெல்லாம் பாலென்று எண்ணுபவள். பிறருக்குழைப்பதே தனக்கு ஸ்வரூபம் என்ற நோக்கமுடையவள். ஸாது சம்ரக்ஷணம் பகவானதல்லவா? ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரிடம் விஞ்ஞாபனம் செய்தேன். 'ஏகாதசி உபவாசம். ச்ரமமாக யிருக்கிறது. அடுத்த நாளாகட்டும்' என்று நியமனம்; அடியேன் இதர நிர்ப்பந்தங்களால் அங்கு தங்க சௌகரியப்படவில்லை. மறுபடியும் ப்ரார்த்தித்தேன். அங்குள்ளாரெல்லாரும் அன்று நடக்காதென்றே நிச்சயப்படுத்தி விட்டார்கள். கோஷ்டி ஆனது தான் தாமதம். பெருமாள் ஸமீபத்தில் வரும்படி ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் நியமனம். தாயார் உள்ளே சென்று நியமனத்தின் பேரில் பெருமாளை ஸேவித்துக் கொண்டிருந்தாள். அவளால் முடியவில்லை. ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் அதைக் கடாக்ஷித்து 'பாவம் வெள்ளந்தை. முடிந்தமட்டில் ஸேவித்துவிட்டு நின்றுகொண்டிருக்கலாம்' என்று நியமிக்க அப்பால் ஆசார்யாநுக்ரஹம் பெற்றதன் பயனாக அன்றுமுதல் இன்றளவும் அவள் அரோகதிடகாத்ரையாக இருந்து வருகிறாள். ப்ரதிதினமும் அநேகாவர்த்தி இம்மாதிரி ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரின் அநுக்ரஹ ப்ரபாவம் என்று செவ்வையாகப் போற்றுவதுடன், இதரரையும் சீக்ரம்போய் ப்ரசமர்ப்பணம் செய்துவருமாறு கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறாள். அடியேன் சமீபத்தில் அங்கு விடைகொண்டிருந்த பொழுது ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் காண்பித்த அருளுக்கெல்லையேயில்லை. சகல உறவும் அவரே என்றிருப்பதே உசிதம்.

தயரதன் ஒரு பகல், அயனேயே நிகர் தூயமாமுனி வரரான வசிஷ்டரை வணங்கி, 'தொல்குலத்தாயரும் தந்தையும் தவமு மன்பிலுல் மேயவான் கடவுளும் பிறவும் வேறு நீ' என்று விண்ணப்பஞ் செய்துகொண்டதாகக் கூறுகின்றார். இவ்வாசகத்தை அப்படியே யாம் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரிடம் ஸமர்ப்பித்து உய்வோமாக.

'நன்றுக குருவாழ்க குருவேதுணை' என்பது பிராசீநத்தமிழர் வாக்கு. ஆசார்யாநுக்ரஹமே நமக்கு வேண்டுவது. 'மருளற்றதேசிகர் வானுகப்பால் இந்த வையமெல்லாம், இருளற்றிறை யவனிணையடி பூண்டிடவெண்ணுதலால், தெருளுற்ற செந்தொழிற் செல்வம் பெருகிச் சிறந்தவர்பால், அருளுற்ற சிந்தையிலுலழியா விளக்கேற்றினரே.' ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் இன்னமொருநூற்றுண்டிவணிருக்கு மாறு இன்னமுதத் திருமகளார் நுறைஞ்சுவோம். பொங்கும் மங்களம் எங்குந்தங்குக.

(27)" ஏற்றி மனத்தெழில் ஞான விளக்கை யிருளனைத்தும்
மாற்றினவர்க்கு ஒரு கைம்மாறு மாயனுங் காணகில்லான்
போற்றி யுகப்பதும் புந்தியிற்கொள்வதும் பொங்கு புகழ்ச்
சாற்றி வளர்ப்பதுஞ் சற்றல்லவோ முன்னம் பெற்றதற்கே."

(2)

குரு வணக்கம்

மங்கல மாமகள மா வல்லிலங்க
கொங்கு நறுங்குழலார்கள் கொண்டாட
பொங்கிள வாடை அரையில் பொலிய
சிங்கமுகக் குரு சீர்த்தி கண்டோமே. (1)

அடித்தலம் கலுழன் மேலழுத்தும் ஆண்மையன்
படித்தலத் திறைஞ்சினர் பாவம் போக்கு வன்
முடித்தலம் முடிகவித்திலங்கு முண்மையன்
அடித்தலம் அடைபவர் அமரராவரே. (2)

(27) மனதில் நன்றுய்ப் பிரகாசிக்கிற ஞானமாகிய விளக்கை அஜ்ஞான மெல்லாவற்றையும் போக்கினவருக்கு ஒரு பதில் உபகாரம் ஆச்சரியமான வேலைகளைச் செய்யும் எம்பெருமானும் காணமுடியாதவன். ஸ்தோத்திரம் செய்து ஸந்தோஷப்படுவதும், புத்தியில் நினைப்பதும், வளர்கின்ற நல்ல குணங்களைச் சொல்லி எல்லாருக்குந் தெரியும்படி சொல்லுவதும் முன்னுலே அவரிடமிருந்து பெற்ற உபகாரத்துக்கு ஸ்வல்பமல்லவோ.

திரு நரசிங்கனடி தொழு தெழு மனத்தன்
திருப்பாடிய திருக் கீதைகள் தெரிக்குந் திருநாவன்
திரு நரசிங்கனுபர் விளக்குந்திறத்தன்
திருப்பாரத ராமாயண மூடிக்கும் திருவண்ணன்
திருநரசிங்க சடகோப நாமத்தன்
திருத்திப் பணி கொண்டே நமையளிக்குந் திருவன்
திருநரசிங்கனடி சீர் பரவுந் தீர்த்தன்
திருத்த முறவெமை யாளும் சீர்மை சில சொல்வாம். (3)

தூய்மை யனிருங்கலை துணிந்த கேள்வியன்
வாய்மையன் மறுவிலன் மதியின் கூர்மையன்
ஆய்மையின் மந்திரத்தறிஞனெனச்
சேய்மையிலேனைக்குறு செய்யர் காண்பரால் (4)

ஓங்கு பெரும்பூதூரில் வந்துதித்து
உத்தமனுய் உலகனைத்தும் உய்யக்கொண்ட
பாங்குள்ள யதிராசர் பாடியத்தை
பாங்கு மிகும் சீடர் பலர் பரிந்து கேட்ப
தாங்கரிய தவராசன் மகிமையாலே
தாரணியோர் தழைத்தேதாங்கும் தண்மையாலே
தூங்கு திரையாறு தவழ்சோலை தன்னில்
தூங்கு நரசிங்கனடி தெரிப்பார் செல்வர். (5)

ஆயிரந்தாள்களுள்ளான் ஆயிரம் முடிகளுள்ளான்
ஆயிரந்தோள்களுள்ளான் ஆயிரம் பேருமுள்ளான்
ஆயிரநாமச் சிங்கன் அருள் தனைநனி அடைந்தே
ஆயிரம் பிறைகள் கண்ட ஆரிய வழகர் வாழ்க. (6)

வன்பெருவானக முய்ய அமரருய்ய
மண்ணுய்ய மண்ணுலகில் மனிசருய்ய
துன்பமிகு துயரகல அயர் வொன்றில்லாச்
சுகம் வளர அகமகிழும் தொண்டர் வாழ
அன்பொடுதான் ஆளரியாய் அன்றுதான்றி
அணிய ரங்கன் சோலை தனில் அமர்ந்துளானை
இன்ப மிகு பெருங்குழுவு இசைந்தே ஏற்ற
இன்பமுடன் இன்றன்றே களிக்கும் நன்னுள். (7)

மாத்திகிரி நரசிங்கரடி பணிவோன் வாழியே
மத்திமமாம் பதப் பொருளை வாழ்விப்போன் வாழியே
மூத்திரையும் செங்கோலும் முடி பெறுவான் வாழியே
முத்தி நெறி மறைத்த மிழை மொழிந்தருள்வோன் வாழியே

சித்தி தரும் தநுர்ப்பூரட்டாதி வந்தோன் வாழியே
சீபாடிய மீடு முதல் சீர்பெறுவோன் வாழியே
உத்தமமாம் வாதூல முயர வந்தோன் வாழியே
ஊர் திருத்தும் உத்தமனூர் ஊழி தொறும் வாழியே. (8)

நாலிரண்டுமையைந்தும் நமக்குரைத்தான் வாழியே
நாலெட்டினுட் பொருளை நடத்திணன் வாழியே
மாலரங்க மணவாளர் வளமுரைப் போன் வாழியே
மாலடியார் வாழ்வு பெற மகிழ்ந்தருள்வோன் வாழியே
சீல மிகு நாதமுனி சீருரைப்பான் வாழியே
சீல நரசிங்கனடி சீர் தெரிப்போன் வாழியே
வாலவெய்யோன்தனை வென்ற வடிவழகன் வாழியே
பால பிரஹ்லாதாழ்வான் பண்புடையோன் வாழியே. (9)

சந்த மிகுந்துள செந்தமிழ் சிந்தை கவர்ந்து சிறந்துறு நாள்
கந்த மலர்ப் பொழில் சூழ்குரு காதிபன் கண்கள் களித்திடுநாள்
அந்தமில் சீர் நரசிங்கனடிப் புகழ்வானிலுயர்ந்திடு நாள்
அழகுதிகழ்ந்திடுமமலனதிப் பிரான் அகமுமலர்ந்திடு நாள்
மந்தமதிப்புவி மானிடர் தங்களை வாழ்வினிலுயர்த்திடுநாள்
மாசறு தேசிகர் சேரெதிராசர் தம் வாழ்வு முளைத்திடுநாள்
இந்திரை கேள்வன் இலங்கு முடியுடன் எங்கும் நிறைந்திடு நாள்
இறைவருகந்திடும் மார்கழிப் பூரட்டாதி யெனும் நாளே. (10)

வாழிமறை வாழி மநு நீதி யறம் வாழி
வாழி நரசிங்கரடி வாழிநங்கட் செல்வன்
வாழி இணையேர்களுடன் வாழி இருடியர்தாம்
வாழி இறையவர் தேசு வாழிய யாவும்மே.

(3)

ஆரியவழகர்

குருபாதமே துணை என்பது பண்டைத்தமிழர் கண்டறிந்ததோ ருண்மை. தேனூர் கமலத்திருமாமகள் கொழுநன் தன்னருளால் தானே குருவாகி மானிடர்க்காய் இந்நிலத்தேதோன்றுகிறான். குருவின் வாசகங் கொள்பவர் திருவின் கேள்வனை அடைதல் திண்ணமே. நற்குருவை அடைந்தக்கால் வைகுந்தம் புகுவது எளிதினும் எளிதே. உயிர்தந்து அளிப்பவரே உத்தமவாரியர். ஆசாரியன் சிச்சனருயிரைப் பேணுமவன். தெருள் தருமா தேசிகனைச் சேர்ந்து இருள் தருமாஞாலத்தே இன்பமுற்று வாழ்தலே இம்பர்கடன். நம்பிறவித்துயர் மாற்றுபவர் ஞானப்பெருந்தகவோர். கூரணி சீர்மதியுடைய குருக்கள் வினைத்திரள் மாற்றியவேதியரே. குருக்கள் நிரை வணங்கி இன்னமுதத்திருமகள் முதலியோரை முன்னிட்டு எம்பெருமான்

திருவடிகளை அடைதலே கற்றதனலாயபயன். வாலறிவனே ஆதிகுரு. தந்தை நற்றாய் தநயர் பெருஞ்செல்வம் எல்லாம் இவரே. பூமகள் கோன் தென்னரங்கர் பூங்கழற்குப் பாதுகமாய் மகிழும் மாறன் தேமலர்த்தாட்கு ஏய்ந்தினிய பாதுகமாய் விளங்கியவர் ஏரணி சீர்த்தி இராமாநுசமுநி. ஸர்வாசார்ய ஸ்வரூபரான எம்பெருமானருக்கு, நம்மாழ்வாரை சிரஸ்ஸாயும், நாதமுநிகளை திருமுகமாயும், உய்யக்கொண்டாரை நேத்திரமாயும், மணக்கால் நம்பியை கன்னமாயும், ஆளவந்தாரை மார்பிடமாகவும், பெரிய நம்பியை கழுத்தாயும், திருக்கச்சி நம்பியை திருக்கையாயும், திருக்கோட்டியூர் நம்பியை ஸ்தனமாயும், திருவரங்கப் பெருமாளரை யரையயிறுகவும், திருமாலை யாண்டானை முதுகாயும், திருக்கச்சி நம்பியை இடுப்பாயும், எம்பாரை இடையாயும், ஹரீ பட்டரையும், நஞ்சீயரையும் புட்டங்களாகவும் நம்பிள்ளையை தொடையாயும், வடக்குத்திருவீதிப் பிள்ளையை முழங்கால்களாயும், ஹரீ நிகமாந்த மஹாதேசிகனை திருவடியாயும், பூ ஆதிவண் சடகோப ஜீயரை ஹரீ பாதுகையாகவும் தியாநிப்பது சம்பிரதாயம் என்ப.

எம்பெருமானர் தரிசனத்தை நாடெங்கும் பரவச்செய்து வரும் ஹரீ அஹோபில மடவாரியர்களிற் தற்போது ஆஸ்தாநத்தில் மூர்த்தா பிஷிக்தராய் எழுந்தருளியிருக்கும் அழகு சிங்கர் ஹரீ வண்சடகோப ஹரீ லக்ஷ்மீ நருஸிம்ஹ சடகோப யதீந்த்ர மஹா தேசிகர். இவரே இப்போது கொண்டாடப்படும் ஆரிய வழகர். இவரிடத்தே ஆசார்ய லக்ஷணங்கள் நிறம் பெற்று விளங்குகின்றன. ஹரீ வைஷ்ணவன் கொக்கைப் போலும், கோழியைப் போலும், உப்பைப் போலும் இருப்பான் என்று ஹரீ பராசர பட்டர் பணிப்பாராம். இதன் விவரத்தைச் சற்று விண்ணப்பிப்பாம். கொக்கானது ஜலபூரிதமான விடங்களில் வதியும், வெண்மையாயிருக்கும், அல்ப மச்சங்களை லட்சியம் செய்யாது பெரிதான மீன் அகப்பட்டால் விடாது கௌவிக்கொள்ளும், வருஷா காலத்தில் மின்னலுக்கும் இடிக்கும் அஞ்சி மலையின் சந்துகளிற்புக்கும், தன்னிஷ்டமான வஸ்துவைப் பெற அதே கருத்துடனிருக்கும்; ஹரீ வைஷ்ணவனும் புண்ணிய தீர்த்த முள்ள இடங்களில் தான் வசிப்பன், அவன் மனது வெண்மையாய்க் கபடமற்ற தாய்ப் பரிசுத்தமாயிருக்கும், க்ஷுத்ர மந்த்ர தேவதாந்தராதிகளை அசட்டை செய்வன், அர்த்த பஞ்சக தத்வஜ்ஞாந பூர்ணதிகாரிகள். நேருங்கால், அவர்களை விசேடமாக உபசரித்து அவர்கள் அருளிச்செய்யும் இரகஸியங்களை அப்படியே கௌவிக்கொள்வன், பிரதிகூலர்களாலே தனக்கு ஆத்ம நாசம் நேருவதாலல் திவ்யதேசங்களில் சென்று வாழ்வன், பகவத் பாகவத ஆசார்யதியானத்தில் ஒரு மனது பட்டிருப்பன். கோழியானது எக்காலத்தும் குப்பையைச் சீத்துச் செத்தைகளை விலக்கித் தனக்குப்போக்யமானவற்றையே யுண்டு ஜீவித்திருக்கும். ஹரீ வைஷ்ணவனும் வேதங்களைக் களைந்து அஸாரத்தைத்தள்ளி, ஸத்யஜ்ஞாந ஆநந்தசாகர சமூகங்களை சதா அநுஸந்தித்துக் கொண்டு வாழ்ந்திருப்பன். உப்பானது

அதிகப்பட்டால் நிந்திக்கப்படும். தன்னை நிந்தை கூறுமிடத்து மறுமாற்றங் கூறுது தன்னை யழிய மாறியேனும் இதரர் பிரயோஜன வடிவமாகும். ஸ்ரீ வைஷ்ணவனும் தன்தோஷத்தை யநுஸந்தித்து லஜ்ஜித்து ஏதுங்க ப்ராப்தனல்வான், தன்னைநிந்திப்பவர்களைக் கோபியாது தன்னுடைய தோஷங்களை ஸ்மரிப்பித்ததற்கு மகிழ்ந்து வாழ்வன், தன்னையழியமாறி யேனும் தன் ஸ்வரூபத்தைத் தழைப்பிப்பவனுய் அவர்களுடைய மகிழ்ச்சியே தனக்கு உத்தாரக மென்றிருப்பன். இது போன்ற லக்ஷணங் கள் நிரம்பியுள்ள ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களிற்றலை சிறந்து விளங்குவர் இக்குரு மாமணி.

இவ்வெதிகட் கிறைவர், வண்டுகள் இசைபாட மணமுள்ள தேனைச் சொரிகின்ற பொலிவாகிய தாமரை மலரில் வாழ்கின்ற திருமகள் விளங்கா நின்ற மலையை நிகர்த்த மார்பை யுடைய திருமாலின் திருவடியைத் தரிக் கின்ற மனத்தை யுடையவர்; தன் உயிர் போல மன் உயிர் புரத்தல் சான்ற வர்க்கு உறுதி என்று என்றும் மன்னிய மறை நூல் மொழிந்திடுமது மிகுதியும் உண்மையே என்று உணர்ந்தவராய் ஜீவர்கள் நெருங்கிய உல கில் இருதிணையவாகிய உயிர்களும் தங்கிய களிப்பு அதிகப்பட நன்மையே புரிவார்; அற்பமும் மனத்தில் தீங்கு செய்வதை நாடிடார்; அடக்கம், பொறுமை, கிருபை, முதலியவற்றை எந்நாளும் விடுதற்கரியதவத்துடன் ஒருங்குற வளர்ப்பர்; தூயர்க்குந்தூயராய்த் திகழ்வர்; படியிலா மறைநூல் முற்று முணர்ந்தவர்; ஆசிரயிப்பவர்களுடைய பக்குவ வகையை மதித்து உணரும் ஆற்றல் படைத்தவர்; கொழுந்து விட்டு எரியும் பசிதழல் அவித்து கோதில் வைராக்கியம் மிக்குற்று செழுதசைவற்றி இளைத்த யாக்கையராய்த் திகழும் சீர்த்தி அந்தணர்; ஒளஷியம் அவித்த சிந்தை யர்; மூவ்வுலகமும் தம்மிட மதா வசிப்பர்; இன்ப துன்பங்களைச் சமமாகப் பாவிக்கும் இயல்பினர்; திருவரங்கத்தினி திரு நீ என்ற ரங்கர் எதிராசர்க் கிந்த வரத்தை யநுஸரித்து திருவரங்கம் திருப்பதியே யிருப்பாகப் பெற் றுள்ள தீர்த்தர்; மாசில் மனந்தெளி முனிவரினும் மாலுகந்த வாசிரியரே சீரியர் என மகிழும் மாண்பர்; ஆறு ஆசாரியர்களைப் பெற்ற அறு தொழிலாளர்; அந்தமிலாதியம்பகவனை அரிமுகனே காத்தற்குரிய னென்று காட்டும் காட்சியர்; யான்னெனது என்னுஞ் செறுக்கறுத்து, தன்னை அடைக்கலம் புகுந்தோரை வானேர்க்கு உயர்ந்த உலகம் புகச் செய்யும் பெற்றியர்; பற்றற்றான்பற்றினைப் பற்றி தம்மைச் சரணாக அடைந் தோரைப் புக்கில்லுக்கு அனுப்பும் பூர்ணர்; சிறப்பென்னுஞ் செம் பொரு ளைக் கையிலங்கு நெல்லிக்கனிபோற் காட்ட வல்லவர்; அவாவற்றவராய் அவனியில் நின்று போரா இயற்கையைத் தம்மைத் தஞ்சமாக அடையும் தரணியோர்க்கு அளிக்கும் தண்மையாளர்; வேண்டுதல் வேண்டாமை இலராய் இலங்கும் யதிபதி; இருள்சேர் இருவினையுஞ்சேரா இறைவர்; பொய்தீர் ஒழுக்க நெறி நிற்கும் புண்ணியர்; அறத்தின் மூர்த்தி; தனக்கு வமையில்லாத தகவுடையார்.

இச் சீரிய குணங்களோடு சிறந்து விளங்கும் இவ்வாரிய சிகாமணி தெள்ளியசிங்கமாகிய தேவைத் தொழுதெழு மனத்தினராய், இதுகாறும் பிறரால் விசேடமாகக் காணப் பெறுத ஆயிரம் பிறைகள் கண்டு, மேன் மேலும் அதி அற்புதமாய் ஆயிர நாமச்சிங்கத்தான் ஆராதநத்தை முற்ற நடத்தும் ஆற்றல் மிகுந்து, ஆசிரயித்தோரை ஆசீர்வதித்துக்கொண்டிருக் கின்றார். இவரது இச்சதாபிஷேக மஹோற்சவத்தைக் கண்டு களிக்கு மாறு எம்போல்வாருக்கும் அநுக்கிரஹித்த திரு நரசிங்கனின் திருவருளை என்னென்றுரைப்பது? இஃது மறுபடியும் நேரக் கூடாததோர் அற்புத சந்தர்ப்பம். ஆளரிக்கு ஆட்செய்துய்யும் குலத்திற் பிறந்துள்ள நங்கள் பாக்கியமே பாக்கியம். இன்ன மொருநூற்றாண்டிரும் என்ற அன்பர் பாடும் பல்லாண்டு இவர் பால் முழு நலம் தருவதாகுக. தீங்கேது மில் லாத் தேசிகன் தன் சிந்தைக்குப் பாங்காக நேரே பரிவுடையோர் ஓங்காரத் தேரின் மேலேறிச் செழுங்கதிரினூடு போய் அந்தாமஞ் சேருவர் என்ற மெய்யுரையை நினைப்போமாக. பொருளும் உயிரும் உடம்பும் புகலும் தெரு ளும் குணமும் செயலும் அருள்புரியும் தன்னரியன் பொருட்டாச் சங்கற் பம் செய்பவர் நன்னெஞ்சு எந்நாளும் மாலுக்கு இடம். தீதில் சரணாகதி தந்த தன்னிறைவன்தாளே அரண். நம் ஆரிய வழகரின் அருங்குணங் களை அகில உலகும் அறியப் போற்றிப் புகழ்வதே நமக்கு வகுத்த பணி.

திருவுடைமார்பன் திருவயோத்திதனில்
இருக்குமிருப்பை இமையோரிறைஞ்ச
தருமமுடைய குருக்கள் வணங்க
மருவொன்றில்லா மாயன் மகிழ்ந்தே
வையம் வரற்காய் வானின்றிழிந்து
பையச்சென்று பாற்கடல்மன்னி
செய்யாளுடனே மெய்யாய் மல்கி
கலங்காப்பெருநகர் நலங்காண்போரும்
விலங்கல் திண்டோள் வீறுடைக்கோனை
நலமுடன் நண்ணி சலமறவொழிந்து
பலமுடை நாயகன் பண்பினைப்பாட
பார்மகள் தன்னின் பாரம்போக்க
ஆர்கலி உலகம் சீர்மை பெறவே
மாமகள் தன்னெடு மாமகன் மண்டி
மீனுடாமை கேழல் கோளரியாய்
நாலுவுருவம் கொண்டே நம்மைத்
திருத்துந்திறலன் திருப்பணியதனில்
விருப்புறுமடியவர் கருத்துக்கிணங்க
தூணிடைவந்த மானிடமடங்கல்
சாணினுமுளனென கோணினு முளனென

வானி லுயர்ந்து வானின் வளர்ந்து
வானிடை வானவர் வாழ்த்தொலி மிகவே
செங்கட்சீயம் எங்கட்குரித்தாய்
அங்கண் ஞாலம் அங்கண்ணளிக்க
வந்திங்கே நாம் தந்த
வந்தனை பெற்ற சந்தமொலிப்பாம். (1)

பூவிற்சிறந்த பூந்தாமரையென
தேவிற் சிறந்த திருமால் தானும்
அவனி வந்த அவதாரங்களுள்
தேவர் வியக்கும் தேவதேவனும்
சீரிய சிங்கமாகிய தேவை
ஆரியர் வணங்கும் ஆரிய மணியை
உலகம் போற்றும் அலகில் அப்பனை
நலமுற நிற்கும் நலமுள தவனை
பலரும் பணியும் பலகையோனை
என்று முளத்து ஏற்றிப் பணிய
நலம் பல மல்கி நவின்று
பலரும் புகழும் பண்பும் பெறலாம். (2)

மாதவத்தோரால் மாதவனெனவே
ஓதப்படுமவ் வொள்ளியசிங்கன்
பாத பங்கயமே பதமெனப் பகரும்
நாதனுய் நம்மிடை பூதலம் புகழும்
வேதனுய் விளங்கும் வேதியன்யாரெனில்
கண்ணன் களிக்கும் காரைக் குறிச்சி
மண்ணி லுயர்ந்த தண்ணளியார்கள்
நண்ணி யுறையும் கண்ணன் காவூர்
சிறக் கவந்த சீரியப்பெரியார்
இரக்கத்துடனே துறக்குந்தூயர்
ஓங்குமகோபிலந் தாங்கும்உத்தமர்
நங்கட் கருளை நல்கும் நாயகர்
அழகு திகழும் அழகு சிங்கர்
கழகங் கமழ்த்தும் கண்ணியவழகர்
மாநர அரிமாறன் குருமாகுரு
மாநர அரியின் மாண்பு விளக்கும்
காசில் கொற்றக்காவலர்
மாசில் மனத்தின் தேசு தெரிமோ. (3)

திருநரசிங்க சடகோப யதிராசமாகுரு திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ நரஸிம்ஹ விஜயம்

[குறிச்சி வித்வான் வேதாந்த சிரோமணி சே. ஸ்ரீநிவாஸ வேதாந்தாசாரியர்]

அக்ஷீ நரஸிம்ஹ ஸ்வாமி வம்ச தீபோ ஜயதி ।
கவிஹாஸ்ய ஸிம்ஹாஸ்ய நவாலகம் ஹ்ருதயஸ்தீமது ॥ 1

ஸ்ரீ நரஸிம்ஹார்ய பாத தலே தத்பதி சாஷிணீ ।
தஸ்மை தத்பதி ஸ்ரீ கூரம் கூரணாயீ ॥ 2

ஸ்ரீ நரஸிஹாம்வி ஹஸ்தா நாம் கூலெ யஸ்ய ஸஜ்ஜீவம் ।
ஸ்ரீராம ஸ விஜயீ ஹ்யாஸ நரஸிம்ஹ ஸ்வாமிஜீ ராஜதாம் 3

யோ விய்ய வேநீதா பம் ஸாம்ஹம் வெதீயீ தவாநு ।
ஸ்ரீராம ஸ விஜயீ ஹ்யாஸ நரஸிம்ஹ ஸ்வாமிஜீ ராஜதாம் ॥ 4

ஸ்ரீ ஸாரெ ஹரிர் ஸ்ரேஷ்டாஸ யொ லெலெ வஸ்ஹ்ருதீம் ।
ஸ்ரீராம ஸ விஜயீ ஹ்யாஸ நரஸிம்ஹ ஸ்வாமிஜீ ராஜதாம் ॥ 5

ஷண்ணாம் ஸ்ரீ ரிணாம் பஸ்ஷ்யாம் ஷஷ்ட ஸ்தா நகஸ்தாகரம் ।
ஸ்ரீராம ஸ விஜயீ ஹ்யாஸ நரஸிம்ஹ ஸ்வாமிஜீ ராஜதாம் ॥ 6

ஸாரி ஸ்ரீ ஸ்ணாபாஸ்ய ஸ்வநியள பஸ்ரீராவஸ்ண ।
ஸ்ரீராம ஸ விஜயீ ஹ்யாஸ நரஸிம்ஹ ஸ்வாமிஜீ ராஜதாம் ॥ 7

ஸ்ரீமஸ்ஸ ஸாஜிஷ்ணோ பிஷ்ட ஸ்ரேஷ்டநாம் ஸுஸ ।
ஸ்ரீராம ஸ விஜயீஹ்யாஸ நரஸிம்ஹ ஸ்வாமிஜீ ராஜதாம் ॥ 8

ஸ்ரீராஸ நாஜஹாஷ்யாத்விஷ்யாவ்யாதெ ந யம் கூ தத்ஹ்ருதீ ।
ஸ்ரீராம ஸ விஜயீஹ்யாஸ நரஸிம்ஹ ஸ்வாமிஜீ ராஜதாம் ॥ 9

யொ Zஜ்ஞாத்ரா நுஷ்ணஸ்ரிஷ்யாணாஸ்ஹ ஸ்ரேயாதீகாநு ஹாரநு ।
ஸ்ரீராம ஸ விஜயீ ஹ்யாஸ நரஸிம்ஹ ஸ்வாமிஜீ ராஜதாம் ॥ 10

ஷஷஹ்ராஸ்ரெண யம் வ்ரி தஸ்கஸ்ரொஜ்ஞ கஷ்ணாவழி ।
ஸ்ரீராம ஸ விஹ்யீஹ்யாஸ நரஸிம்ஹ ஸ்வாமிஜீ ராஜதாம் ॥ 11

காவெரீவேணு தாயெந நரஸிம்ஹம் யொZஹிஷ்ணுதி ।
ஸ்ரீராம ஸ விஜயீஹ்யாஸ நரஸிம்ஹ ஸ்வாமிஜீ ராஜதாம் ॥ 12

ஸ தாஹிஷெஷ நம் யஸ்ய நரஹரெஷ்ஷ ஸ்ரியாவஹ்யாஸ ।
ஸ்ரீராம ஸ விஜயீஹ்யாஸ நரஸிம்ஹ ஸ்வாமிஜீ ராஜதாம் ॥ 13

ஓம் நிஜ்ஞாணஸம்ஷ்டாரா யக்ஷீதா வெங்கடாஷிஷ ।
ஸ்ரீராம ஸ விஜயீஹ்யாஸ நரஸிம்ஹ ஸ்வாமிஜீ ராஜதாம் ॥ 14

ஓம்ஸஹாஉள ஸதாம் விதெஷ ஸெகொரவிண்யாஉஹொவிஸெ ।
ஷஷிகாஉள கூ தாவாஸம் ஸ்ரீ நரஸிம்ஹம்விஹாஸஜெ ॥ 15

ஸ்ரீ:

அபிநவதேசிகோதயம்

[ஸ்ரீ. உ. வெ. வித்வான் வெங்கடரங்காசாரியார்]

ஸ்ரீசாம்ஹாரஜுவஹ்நொ ஜஜ்ஞே விஷ்ணுः ஸுநாதநः।
ஸ்ரீ நாராயணிம்ஹஸுஂஜ்ஞ்யுதி ஸுவோரஹ்ஸிகः ॥

கலுஹ்ரஷ்ணः கலி தஸவஸுதெ வா காயஹ்காஂக்ஷி தஸவ ஹொழ்ளி।
விஹொரணிஸ்ரீத்தி தஸவ உதெத்தயதீந்த்ர வஷொஹ்ரவிலும் பூவஸுதெ ॥

ஸ்ரீயஃபதியான ஸ்ரீ ஹயக்ரீவனே ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ சடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிக ரூபேண அவதரித்தருளினர். அபிநவ தேசிகரெக விளங்கா நின்றார். இதற்கடி என்னவெனில், அவாப்த ஸமஸ்த காம னை புருஷோத்தமன் ஸ்வெகரெண்ட வரெ ஹொகெ என்றபடி ஸ்ரீ அநந்த கருட விஷ்வக் ஸேநாதிகளால் நிரந்தர பரிசர்யமாண ஸ்வசரண நலிநரெக யிருக்கச் செய்தேயும் ஸஹஜ காருண்யாதிசயத்தால், பர வ்யூஹங்களில் கிட்டு வாரும் காணு வாருமில்லெ என்று, ஸ்வசரணயுகள பரிசர்யைக்கு :இட்டுப் பிறந்திருந்தும் அதையிழந்து முமுக்ஷுக்களன் றிக்கே ஸுஹ்ருக்ஷுகளுய் கரதக்வாஹுவஹரஹோ நீவஸுஜுஹிலொ லுவோ। வரஹாரரதா ஸுதுரः வண்க்ஷஜுரகாரகரः ॥ என்னும் வித மாய் கிடக்கும் இச்சேதந வர்க்கங்களெ தயமாநமநாவாய் கடாக்ஷித்தருளி லிகித மூலமாந ஆஜ்ஞெயை உபேக்ஷிக்குமவர்களெ தாமே சென்று குறும் பறுக்கும் ராஜாக்களெப் போலே இவர்களெ வாரிப் பிடியாகப் பிடித்து வர வேணுமென்று ஸர்வேச்வரன் தானே விசித்ரங்களான விபவாவதாரங்களெ எடுத்து, ஸ்ரீமத்ஸ்ய ஹம்ஸ ஹயவதந ராம கிருஷ்ணதிரூபேண நாட்டிற் பிறந்து படாதன பட்டு மனிசர்க்காய் என்றபடியே, அவதரித்தருளினன்.

ஓரோருயுகாநந்தரங்களிலும் இப்படி பலவிதமாக அர்ஜுநாதிகளுக்கு ஹ்ம் விவஸ்வதெ யொகம் ப்ரொக்தவாநஹமவ்யயம்' என்றபடியே உபதேச ரக்ஷணதிகளாலே ஸ்வயம் ப்ரயோஜநமாக பரமோபகாரம் செய்தருளி னன்.

ஸ்ரீ கீதாசார்யன் அர்ஜுநன் பக்கலில் உபதேசம் நிரர்த்தகமாய் ஊஷுரெ நிவவெஜ்ஜி என்றபடி அப்போதே, நஷ்டநஷ்டியாநெநாவி ஹ்ரெக்யாஜ்ஞாவி வாஜ்ஞவ என்று நிர்விண்ணனாகி அநுகீ தோபதேசம் செய்தும் இவ்விபவாவதாரங்களிலும் உள்ளபடி அறிவார்களில்லெ என்றும் மித்தகன் கோவிந்தன் மெய்யனல்லலெருவனுக்கு என்றுப்ரதிபத்திபேதங்க

ளால், சிசுபாலாதிகளிடம் தூஷணைகளைக் கேட்டும் பூர்ணதிகாரிகளான உபாயநிஷ்டர்களை விசேஷித்து கைகொள்ளாமல் விஜாதீயரான நமக்கு இது அஸாத்தியம் என்று இவ்விபவாதாரங்களும் போதாதென்று அம்சாவதார ரூபேண ஸ்ரீ நீளாவிஷ்வக்ஸேந சுதகர்சனதிகளை நியமித்தருளினர்.

காட்டு மிருகங்களை இணக்கும் பார்வையிட்டு பிடிப்பாரைப்போல ஸஜாதீயர்களான நித்யமுக்தர்களை யிட்டு காரியம் கைகொள்ளவேணு மென்று 'கூவா கூவ்ரவஜாயதே' என்றபடி ஆறு கடக்க கொடுத்த தொப்பத்தைக் கொண்டு அந்நீர் வழியே ஸமுத்திரம் புகுவாரைப்போல் உஹாம்ஹரிணா ஜீவாம் வாராஹாம் கூடிஹாவஷிணாம் வராஹாரதாத்தாம் நீஉவாமஜெலாவாம் என்கிறபடி பன்றிகள்போலே ஸம்ஸ்கார சூந்யர்களாய் கிடந்த சேதநர்களை கடாக்ஷித்தருளி க்ருபாதிசயத்தால் ஸர்வேச்வரன் தானே தாழ்வணிந்து நஷ்டபது கூதாரா வயஷ்டி நீ காவெரீவ உஹாஹாரா ஒதிஷ்டா வ ஹரிஸம் என்றபடி புண்ய க்ஷேத்ரங்களில் ஆழ்வாராதிகளை அவதாரமாகும்படி செய்தான். இப்படிக்கு இந்த ஸுதர்சநாத்யம்சாவதார ரூபேண ஆழ்வாரவதாரங்களும் போதா தென்னபடி திரும்ப இல்லீலாவிபூதியில் வெதெ வஸஜாதவெதெ என்று வதந்தி நாவஸ்தி ஏயா ஏநம் தவஸ்ருளவம் ந விஷ்யதெ என்று அச்சேதனர்கள் கிடக்க ஸ்ரீ திருமணியாழ்வானம்சமாக ஸ்ரீ நிகமாந்த தேசிகரை ஸ்ரீமந்நாராயணன் அவதரிக்கச் செய்து தானும் கூடாவிஷ்ணு கூடாதெ என்று அனுப்பிரவேசாவதாரமாகவும் விளங்கினர்

ஏஷாநா ஹரதெ தொகாநு காரணாயஹாது வாணிநா என்று ஸ்ரீ நிகமாந்த தேசிகரும், கஷ்யாதீஷ்டம நிஷ்டாணம்நியஷாம வ ஷ்டவொ யநழ கஷ்டாவதார வெவாவ என்னும்படி ஸ்வாநுஷ்டாநோப தெசாதிகளால் திருத்திப் பணி கொள்வானென்றும் யம் ஹி ந்ருத்தஷிஷ்ணதி வாஷ்யா வஸம்யொஜயதி தழ என்றும் கதா கா;யிதா வ வஸம் என்றும் ஸத்ஸம்ப்ரதாயாசார உபதேசாதிகளால் ப்ரஜைகளைத் திருத்தி பரமோபகாரம் செய்தருளினர்

அப்போதும் இதுவும் போதாதென்று ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நாவஸிம்ஹ சடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகளாக புநஃ ஆவிர்பவிக்க வேணும், ஸ்ரீ லக்ஷ்மீநாவஸிம்ஹ திவ்ய மணிபாதுகாதாஸ்யைக ஜீவனத்தோடும் 'தி ஃமஷ்ஹாரம் ஸ்ரீவித ஸாரீரகஹாஷ்ரு ஃ' என்றது போதாது என்று விசேஷித்து ஸ்ரீபாடியம் முதலான ஸமஸ்த ஸ்ரீ க்ரந்தங்களையும் குறைவற ப்ரவசநம் செய்ய வேண்டும் என்னும் திருவுள்ளத்துடன் போல் ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹா தேசிகர் வெகூம்ஓவாவெஷவி நஒ ஹியாஷஃ என்றருளிச் செய்ததாக தோன்றுகிறது.

இதைப் பார்த்தால் பரவ்யூஹ விபவாசம்சவதாரங்கள் போதாதென்று ஸ்ரீ வால்மீகி பகவான் 'விதையாஷாஸ கொஷ்ரீதஸ ஸுபாம்ஜீயாஷி தீ

வூலுஂ என்று யாரைக் கொண்டு இப்பிரபந்தத்தை ப்ரகாசிப் போம் என்று சிந்தித்தாப்போல். ஸ்ரீ சிறிய திருவடியான ஆஞ்ச நேயர் பக்தியதிசயத்தால் வூஹொா ெ வாஹொா ராஃ கூபி நிதூ வூதிஷ்டிதஂ என்னுமாப் போலவும் ஸ்ரீ குலசேகராழ்வாரும் பக்தி சயததால், 'படியாய் கிடந்து உன் பவளவாய் காண்பேன் என்றபடி போலும் ஸ்ரீ நிகமாந்ததேசிகனும் ஜமதி லவிதா ெவாகூ கஸ்ரிகூ ஜிஹாவிதவஂவ்யதிஂ என்றருளிச் செய்தது. திரும்ப கூஜஹகூ வூவூஹா வாராகூ ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நாவஸிம்ஹஸ்ஂகொவ யதீஂஒ்ரஃஹாெஸிகூ ஷ்விவெண ஆவிர்ப்பவிக்கவும் தனக்கு பரமாராத்ய தேவனான ஸ்ரீ ஹயக்ரீவனைப் குறித்து ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நாவஸிம்ஹனை ஆராதிக்கவும், எல்லா ஸ்ரீ தேசிக ஸமத்திகளையும், காலக்ஷேபம் செய்விக்கவும் நித்திய நிரதிசயத கதீயா ராதநாதிகளை செய்விக்கவும் திருவடித் தொழுதாற் போல் தோன்றுகிறது.

ெஒஸ்ஸெஒஸ்ஸ ெஒஸிகூவூஹ்ஹ நாஃ
கிஂஜெஃஂ கூாய்ஃம் நாஃஸாதுவூவஸிஜெஃஂ ।
ஸ்ரீ ஸாஸு ெஒவொ ெஜ்ஜ்டாய்ஃம் கவீஂஒ்ரஃஂ
ஸுயொ ஜாதெதா ஸ்ரீ நாவஸிம்ஹஸ்ரீாரிஃஂ ॥

ஸ்ரீ நிகமாந்த தேசிரே அபரதேசிகராக ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹ சடகோபயதீந்திரமஹாதேசிகரென்ற அபிநவ தேசிகராக, அம்சரவ தாரம் போதாதென்று ஸ்ரீ ஹயக்ரீவனுடைய நியமனத்தால் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் என்ற திருநாமத்துடன், ப்ரிபூர்ண அநுப்பிரவேசாவதார ரூபனை அவதரித்தருளினர்.

இப்படி பரவ்யூஹ விபவாம்சாதி அநுப்ரவெசமும் போதாதென்று பரிபூர்ணனுப்ரவேச ரூபேண அபிநவ தெசிகராக ஸ்ரீ தேசிகர், ஸ்ரீ நாவஸிம்ஹதிவ்யதிணிவாஒ்ரகாவெவக லக்ஷ்மீ நாவஸிம்ஹஸ்ஂகொவ யதீஂஒ்ரஃஹாெஸிக ரூபத்தோடும் பரமாத்மா ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹன் அர்ச்சாரூபெண ஆராத்யனுகவும், தூப்புல் ஸ்ரீநிகமாந்தமஹாதேசிகனே காரணமாய் காரியமாய் கண்டிடு மிவ்வுலகத்திலென்றபடியே உபாயோ பெயரூபமான, ஸ்ரீ லக்ஷ்மீநரஸிம்ஹ சடகோபயதீந்திர மஹாதேசிக ரென்று ஆர்த்த்ராணபராயணராய், அநவரதபாவநாதர்சந ஸ்துதி கீர்த்தந ஆராதநாதிகளோடும் கூடமாகாருண்யங்கள் ஒரு வடிவு கொண்டாப்போல் திவ்ய மங்கள விக்ரஹாபெதனுய் அபரிமித க்ஞாநாநந்த ரூபியாய் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் என்ற திருநாமத்தோடும் ஸஞ்ஜோஷாய்ஃம் விஜ்ஞாதி ஒ்ரஹஃம் என்றபடி குறைவற பரிபூர்ணமாகயாவத் தேசிக ஸ்ரீ ஸமக்தி களையும் காலக்ஷேபம் ஸாதித்தருளி ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹாதேசிகர் ஸர்வ ஸ்ரீ ஸமக்திகளையும் ப்ரவசநம் செய்தருளியும் ஹாதிவ தவதி வ கீதூஃர் யஸுஹா ஸுவஹு வவ்ஃஹெந என்கிறபடியே ஸர்வோஜ்

ஜீவநார்த்தம் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹ சடகோபயதீந்த்ர மஹாதேசிகர் ஸ்ரீ ரங்கம் ஸ்ரீதசாவதப் பெருமாள் ஸன்னதியில் ஸதாம் மோதாய விளங்குகிறார்.

இந்த அபிநவ தேசிகனை ஸ்ரீ லக்ஷ்மீநரஸிம்ஹ சடகோபயதீந்த்ர மஹாதேசிகனுடைய அநந்த கல்யாணகுணதிசயங்கள் திக்ஷயாஹிவதற்கென்று அநந்தமானபடியால் யதாமதி கொள்ள ப்ராப்த இவ்விஷயம் யஹ்ய ஒவெ வாரா லக்ஷ்மீ யோஒவெ தயாமுனெள என்றபடி அபாதேசிகரான ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹசடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகரான ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரின் திருவடித் தாமரைகளில் நிரதிசய பக்திமான்களுக்கே தெளிய அனுஸந்தேயமாகும்.

ஸ்ரீ:

குருகுண சிந்தனம்

[ஸ்ரீ. உப. வித்வான் தட்டை பவுண்டரிகபுரம் தேசிகாசார்யர்]

'யதா யதா ஹியதி⁻ர்ஷ்ய க்ளாநிர்ப⁻வதி பாரத'

'யதி⁻ர்ஸம்ஸ்ரவ நாயி⁻ர்ய ஸம்ஜவாதி யுகமயுகமே'

என்று கீதாசார்யன் ஸாதித்தருளினதை ஒத்து இக்கலியுகத்தில் அனேகர் ஸ்வமதா சாரங்களிலிருந்து நழுவி மோக்ஷமென்னும் பரம ஐச்வரியத்தை இழப்பதைக் கண்டு கருணைத்ராராய் பக்வானின் அவதார மாக இப்பாரத விஷயத்தில் எழுந்தருளி இருக்கிறாரோ என்று எண்ணும் படி ஸ்ரீரங்கத்தில் ஆசாரிய பீடத்தில் மஹதாசாரியராக எழுந்தருளியிருக் கும் நம் ஸ்ரீவண் சடகோப ஸ்ரீலக்ஷ்மீ நரஸிம்ம சடகோப யதீந்த்ர மஹா தேசிகன் 84வது திருநக்ஷத்ர மஹோத்ஸவம் மிகுந்த சிறப்புடன் ஸமீ பத்தில் கொண்டாடப் பட்டதை ஸமஸ்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் அறிவார் கள். அக் கொண்டாட்டத்தின் ஞாபகார்த்தமாக அந்த அழகியசிங்கரின் அநுக்கிரகபாத்திரர்களால் வெளியிடப்படும் இம்மலரில் அடியேனும் ஸ்ரீ அழகியசிங்கரின் வைபவத்தைப்பற்றி எழுத முன் வந்திருக்கும் காரணம் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரின் குண ஸங்கீர்த்தனத்தால் அடியேனை பாவநப் படுத் திக் கொள்ளவேண்டுமென்ற ஆசையே.

ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரின் வைபவத்தை ஒருவாறு எடுத்துக்கூற அடி யேன் ஒருவிதத்திலும் யோக்கியதை யற்றவன் என்றாலும் கவிஸார்வபௌ மன் காளிதாஸனின் ஶ்ணள வஜ்ரஸ்ஜ⁻ தீணை⁻ ஸ்ரீதுஸ்யுவாஹ்வி ஜ ஹதிஃ என்ற சுலோகத்தை நினைத்து மேலே எழுதுகிறேன். இப்போது ஸ்ரீ ரங்கத்தில் ஜகதாசார்யஸ்தானத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ அழகிய சிங் கர் காரக்குரிச்சி அக்கிரகாரத்தில் ஆநந்தவல்லி மார்கழிமீ பூரட்டாதி திருந க்ஷத்திரத்தில் ஸ்ரீ அழகியசிங்கருடைய மாதா பிதாக்களின் தவஃபலமாக மெனவும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் உஜ்ஜீவிக்கத் தோன்றிய ஞானசூரியனென வும் அப்புதயமானர் ஆஜந்மசுத்தரான ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் சாஸ்த்ரார்த்தவித் தகளுக்கு இணங்க ஸௌளோபநயநாதிகள் தத்தத் காலங்களில் பெற்று நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநாதிகளில் கலாஜராணி என்றபடி வளர்ந்தருளினர். பின் வித்யார்த்திதசையில் நமது ஸம்பிரதாய கிரந்தங்களை குருமுகமாக அறிந்து அபிநவதேசிகனை ஸ்ரீ சட கோப மஹா தேசிகனிடத்தில் காலக்ஷேபம் பண்ணி மிகவும் ஸ்ரீவைஷ்ண மதத்தில் நிரதராக விளங்கினர். ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரின் அபிமானிகளும் ஊரிலுள்ள மற்றவரும் வருங்காலத்தில் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் பெரிய லோகா சார்யராக பரிணமிப்பார் என்று ஏககண்டமாய்க் கூறினர்கள்.

மதுரைக்கடுத்த துவரிமான் என்னும் அக்கிரஹாரத்தில் ஸ்ரீஸந்நிதியில் மூர்த்தாபிஷிக்தராய் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீவண் சடகோப, ஸ்ரீரங்கநாத சடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகனுக்கு, தம் ஸஹகாலீநரும் ஸஹபாடியும் ஸமானகிராமவாஸியுமான 41வது பட்டம்பெற்ற அழகியசிங்கரின் மஹிமையும் சாரித்திரவைபவமும் நன்றாகத் தெரியவே தன்னுடைய காலத்திற்கு பிறகு 41வது பட்டம் ஸ்ரீ அழகியசிங்கரே பட்டத்துக்குவர வேணுமென்று அபிலாஷை அந்த: ஸம்பூர்ணமாக இருந்துவந்தது. அதற்கிணங்க தனக்கு ஸர்வதா அநுரூபமான நம் ஸ்ரீ அழகியசிங்கரை தன் ஸகாசத்தில் அழைத்து அநுக்ரஹ பூர்வமாக ப்ரேஷ மந்த்ரத்தை உபதேசித்து தனக்குப்பின் தன்ஸ்தானத்தை கொடுக்க திருவுள்ளம் பற்றியிருந்தார். காரக்குரிச்சி பெரிய அழகியசிங்கர் நிகமாந்தமஹா தேசிகன் ஸுஹாஷித நீவியில் ஸாதித்தபடி 'கூநஞாவ்யாதிலம்வஹ்ம் ஸுஜ்ஞ கூம் ஸயீவஜ்ம். யதெது ஜஹுஷிவம் ஹொம் ஸ்ரு கிஜ்ஞவிஷ்ணுராஜயா:' என்றபடி ஜீவகாலம் முழுவதும் நடந்து வந்தது மன்றி அம்மாதிரியே தனது மஹிமையால் ஓர் தீபமானது தன்னையும் தன்னை ஆச்ரயித்தவஸ்துக்களையும் ப்ரகாசமாக செய்வது போல் தன்னை ஆச்ரயித்த பக்த கோடிகளையும் அவ்விதம் செய்து வந்தார். ஸ்ரீ அழகியசிங்கரை ஆச்ரயித்தவர்களும் ரத்னத்தை அடைந்த ஸமுத்ரம் போல் பூஜ்யர்களாக விளங்கி வந்தாகள.

பின் ஒரு ஸமயம் 40-வது பட்டத்து அழகிய சிங்கரும் பரமதம் செல்ல திருவுள்ளமாய் ஸ்தாநத்தை நம் ஸ்வாமிக்கு நியமிக்க இவரும் ஆஸ்தானத்தை ஏற்று அந்த ஆஸ்தானத்தை இன்றும் அகுண்டிதமான மஹிமையுடனும் அந்யாத்ருசமான ஸாமர்த்தியத்துடன் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்மனிடத்தில் அநந்யஸாதாரணமான பக்தியுடனும் அலங்கரித்து எழுந்தருளியிருக்கிறார்.

பிறகு ஸ்ரீ அழகிய சிங்கருக்கு சேஷத்ராடனம் செய்யவேண்டுமென்றும் அவ்வவ்விடங்களில் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸமயாசாரங்களின் மஹிமையை எடுத்துக்கூறி அம்மதத்தை நாஸ்திகர் எவராலும் அசைக்க முடியாத ஸ்திதியில் வைத்துவிடவேண்டுமென்றும் அபிலஷித்து துவரிமானிலிருந்து யாத்ரை செய்தருளினார். அநேக திவ்ய தேசங்களில் மங்களா சாஸநம் செய்தருளி திவ்யதீர்த்தங்களில் நீராடி அந்தத: உபயகாவேரிமத்தியத்தில் முக்தாஹாரத்தின் மத்தியத்தில் நீல மணிபோல் விளக்குவதும் பூலோக வைகுண்டம் என்று பலராலும் பிரசம்ஸிக்கபட்டதும் ஆழ்வாருடைய திவ்யஸூக்திகளால் மங்களா சாஸனம் செய்தருளப்பெற்றதும் நமது கவிதார்க்கிகஸிம்மமான வேதாந்த தேசிகனுக்கு அபிமான பாத்ரமானதும் திவ்யக்ஷேத்ரங்களுக்கெல்லாம் சிரோவதம்ஸமாக இருப்பதும் ஸப்தமோக்ஷ ப்ராகாரங்களுடை

யதும் நைகஸந்நதிகளாலும் புஷ்கரிணிகளாலும் சூழப்பட்டு தாரகமத்தியே சந்திரன் போல விளங்கும் ஸ்ரீரங்கநாதன் ஸந்நதியை உடையதுமான ஸ்ரீரங்கக்ஷேத்திரத்திற்கு எழுந்தருளினர்.

'விபீஷணஸ்ய யஜ்ஞாத்' என்று அபிநந்திக்கப்பட்டவரும் நத்தையின் வயிற்றில் முத்து பிறந்தது போல் ராக்ஷஸ குலத்தில் உதித்தவருமான விபீஷணாழ்வரால் ஆராதிக்கப்பட்டு அந்த க்ஷேத்திரத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டவரும் விச்வேசரும் பக்தவத்ஸலரும் பிராட்டிஸமேதருமான கோவில் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீரங்கநாதனின் அபர்யாப்தாமிருதமான திவ்யமங்களவிக்கிரஹத்தை ஸேவித்தும் த்ருப்தராய் நம் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் ஸ்ரீரங்கத்தில் இப்போது எழுந்தருளியிருக்கிறார்.

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீநரஸிம்மனே திருமஞ்சநாதிஸபர்யைகளால் பிரதிதிநம் ஆராதனம் செய்யும் நம் அழகிய சிங்கரின் மஹத்தான பாக்கியமே பாக்கியம். தசாவதாரங்களிலும் நரஸிம்மாவதாரமே பலவிதத்திலும் உத்க்ருஷ்டமானது. இதர அவதாரங்களில் தேவாதிகளின் நிர்பந்தத்திற்கு இணங்கி துஷ்டநிக்ரஹ சிஷ்டபரிபாலனார்த்தம் அவதரித்த ஸ்ரீமந்நாராயணன் இவ்வவதாரத்தில் கேவலம் ஓர் பக்தனின் மேன்மையை நிரூபிக்கும் பொருட்டு பூலோகாவதாரம் செய்யவேண்டியதாயிற்று. அவதாரக் கிரமம் ஸ்ரீ தேசிகனால் வரதராஜ பஞ்சாசத்தில் வெகு அழகாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஹதஸ்ய ஏநவஸிஸௌ வரிவோ நாய
ஹரேர் நரஸிம்ஹக்ருஹ நாரயிஜ்ஞ்ருஷஸ்தவே ।
ஸ்தம்பைகவஜ்ரோத்ய நாவி கரீஸ நரஸிநம்
தைதயொக்யஸேவ நிஹ்யதம் நாரஸிம்ஹமஹர்மி ॥

மேலும் இவ்வவதாரத்தில் பகவான் லக்ஷ்மீ ஸஹிதராக ஆவிர்ப்பவித்தது வெகு விசேஷமாகும். பகவானின் பக்தவாத்ஸல்யமும் நிஜஸ்வரூபமும் வெகு ஸ்பஷ்டமாக நிதர்சநம் செய்யப் பட்டிருக்கின்றன.

" மருவி தரணஉக்ஷம் வக்ஷவாதா நஹிஜ்ஞம்
பூருணரநவியெயம் பூரவு வஜ்ராஸஹாயழ ।
உஹதி முணஸஹாஜ ஸாநவ-ிவ-ம் உயெகும்
பூதிவஉலி யயாஹ-ம் வாவு நாம ஸாஉக நாழ ॥ "

என்று நமது தேசிகன் உயாஸுதகத்தில் ஸாதிக்கிறபடி தயாதேவிக்கு ஸஹாயமாக வுள்ள லக்ஷ்மீஸமேதராக எழுந்தருளியதில் இவருடைய கருணைபிரவாஹம் நன்றாய் வெளிப்படுகிறது.

'கருணா ரணீயாந்ருஹரிதா உஹீயாந்' என்கிற உபநிஷத் வாக்யப்படி

ஆத்மஸ்வரூபத்தை பகவான் இவ்வளவு விசதமாக வேறு ஒரு அவ
விளக்க ணையை ஆராதிக்கும்
பக்தன் உள்ளும் வெளியும் மஹா பரிசுத்தமாயும் அத்தியந்த அவ
தாநதையுடனும் இருக்க வேண்டும். ஆயினும் ஆராதிப்பவர்களுக்கு
ஐஹிக ஆமுஷ்மிக சிரேயஸ்ஸை நிஸ்ஸந்தேஹமாஹ கொடுக்கக்கூடிய
கருணைவாரிதி இப்பேர்பட்ட அமேயமான குணகணங்களாலும் பெளரு
த்தாலும் அலங்கிருதரான லக்ஷ்மீ நாஸிம்மனை அநவரதம் ஆராதித்து
வரும் நமது ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரின் விசேஷபலத்தை ஸ்ரீ ஜிஹ்வாஸ்ஹஸ்ரம்
பண.

இதைத் தவிற அஷ்டாத்ம குண பரிதரான நமது ஸ்ரீ
சிங்கர் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ தர்மத்தை நிலை நிறுத்தும் பொருட்டு மிகவும்
வ்யஸ்ஸாலும், ஞாநத்தாலும் விருத்தராயிருந்து மநுஷ்ஸாஹத்திலும்
பகவத் கைங்கரியத்திலும் யுவ ராகவே எழுந்தருளி ஸகல அந்தே
வாஸிகளுக்கும் வித்யாதானமென்னும் பரமோத்கிருஷ்டமான வஸ்
துவை விதரணம் செய்து கொண்டும் ஸ்ரீ பாஷ்யம் கீதாபாஷ்யம் ஸத
தூஷணி. ஈடு ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரம் முதலிய மஹா க்ரந்த கால
க்ஷேபாதிகளால் சிஷ்யர்களின் திருஷ்டியை ஊர்த்துவமாகத் திருப்பிக்
கொண்டும் பிறருக்கு லக்ஷியமாயிருக்கும்படி ஆசரித்துக் கொண்டும்
பூததயையால் ஆச்ரயித்த எல்லோரையும் நிஷ்பக்ஷபாதமாக உய்வித்துக்
கொண்டும் ஆசார்ய திலகமாக எழுந்தருளியிருக்கிறார். நம் ஸ்ரீ அழகிய
சிங்கரை கடைசியாக வேதாந்த தேசிகனின் சுலோகம் ஒன்றால் வெகு ஸம்
க்ஷேபமாக வர்ணித்து விடலாம்.

"விஜம் ஷ்ரீவுஹாயெ ஷ்ரியியுநவம் நெராதிபயம் ஷுவநிஷ்ம
ஷக்ஷும் ஷத்யவாவம் ஷஜியநியதயா ஷயாவ்யக்ஷ்யா ஷஜெதழ உம்ஹாஷ்வி
யாஜிஜ்ஞாதம் ஜித விஷயமணம் தீவ்ஹ்வைம்யாம் உயாஉாம் ஷ்ரீமிதெ ஷாவி
தாரம் ஷுவாரஹிதவாரம் நெஷிகும் ஹ்ருஷ்ணமரீஷ்ஷே ॥"

இந்த ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் இவ்விதமே இந்த ஆஸ்தானத்தை ஸதாதிகமான
வருஷங்கள் அலங்கரித்தருளி இக்கலியுகத்தில் சில பாப்மாக்களின்
க்ருத்யங்களால் ஹீனதசையை அடைந்து வரும் நமது ஸ்ரீ வைஷ்ணவ
மதத்தை த்ருடமாக ஸ்தாபித்து நம்மை பவஸாகரொத்தாரணம் செய்
விக்கவேண்டும் என்று பக்தாபீஷ்ட பலப்ரதாயியை ஸாஷ்டாங்கமாக
ஸேவித்துப் பிரார்த்திப் போமாக.

ஆசார்ய ப்ரபாவம்

[ஸ்ரீ உப. வே. வித்வான் அபிநவஸரஸ்வதி வாங்கமுக ரத்நகோச வித்வத் சிரோமணீ
பண்டித ராஜ குருவர்ய நடதூர் ஸ்வாமி கிருஷ்ணமாசார்யர்

தயாஸுதாலயஸுதாயிபயாநிதய வய்பம் ஸுயீதம்ஹரம்
வயபம்தகாஜுஸஹ நஸிஷ்யநிகுரவ்ராயபவம்தம் ஸஹா ।
ஸளயபம் வாத்மணை வஹம்தயிகும் ஸ்ரீஸுந்யஸிம்ஹாவ்யஸ
தெளாதீம்ஹரம் வுவரம் ஹரி ஸாந்ஷஹரெம் தெகுங்கயபயாபம் ஹஜே॥

ஸ்ரீ ஸர்வஜகத்காரண பூதனான ஸர்வேச்வரனும் ஸ்ரியஃ பதித்வத் தாலே யன்றே சிறப் பெய்தியது. அப்படிப்பட்ட லக்ஷ்மீ கடாக்ஷநோக் கத்திற்கு முக்யபாத்திராயும், பீதகவாடைப்பிரானுர் பிரமகுருவாய் வந்து மர்த்யசரீரத்தை எடுத்து ஜநாநுஜரதெ லொகாநு என்றபடி ஸ்ரீமந் நாராயணனே ஆசார்யனுக அவதரித்து மனிதர்களை ரக்ஷிக்கிறதாக விளித் தாந்தமாதலின் அதற்கிணங்க திருவவதாரம் செய்தருளினவரும்.

:" நதொவாஸு விஷ்ணுவ நயநாநம்ஸு ஸாயிதெந ।
வாத்ஸ்யாய வாஸுதாயநாய வாதி நீஹாராஸுவ்ஸுதெ ॥

என்று அனுஸந்திக்கத்தக்க கடிகாசதகம் ஸ்ரீ அம்மாள் வரத தேசிகனின் பரிபூர்ண க்ருபாகடாக்ஷாம்ருததாராபிஷேகம் பெற்று பொலிவுற்ற மஹா நுபாவனும்

" ஹக்ஷீந்யஸிம்ஹ தவ வாஸுஸொஜந்யஸ்ஸ
ஸ்ரீவெங்கடாத்ரி நிலயாம்ஸுஸிரொஹிவம்ஸ்யை ।
ஸ்ரீஸுதாரிய தினாஜஸுவசஜிதெ ய
ஸுஜம் ஸதீயஹ்ருதயம் ஸுபவிஸ்ஸுவ ஹந்து ॥ "

என்பதற்கிணங்க ஸ்ரீபக்தாபிஷ்டபல ப்ரதனும் லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹனுடைய ஆராதநதத்பராயுமுள்ள ஸ்ரீமதஹோபிலாஸ்தாநாபிஷிக்த ஸ்ரீ ஆதி வண்சடகோபயதீந்த்ர மஹா தேசிக ப்ரஸாதலப்த திவ்யபரம்பனரயில் மூர்த்தாபிஷிக்தராய் விளங்கி வரும்படியான மஹாபாக்யத்தைப் பெற் றவராயும் ஸ்ரீ ரக்கநாத சடகோப யதீந்த்ரமஹாதேசிக . கருணாகடாக்ஷா நுக்ரஹத்தால் " நரஸிம்ஹ ஸ்தெங்கய-ந் கவுராகவுராவெ வய-ந்ாயஸ்வெநாயி வதிவுகாஸம்" என்று நிரூபிக்குமாறு மஹாபிஷேகம் பெற்று விளங்கு பவராயும் தக்ஷிணகங்காநதியாம் தாம்ரபர்ணீ தீரத்தில் அவதரித்தருளின வருமான ஸ்ரீலக்ஷ்மீநரஸிம்ஹ சடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகஸ்வாமி

என்ற மஹான் இப்பூமிதேவியின் முகமலம் போன்றதும் நீர்வளம்முதலிய பலவளங்களும் மலியப்பெற்று

"ஸுதபூகாரஜையு ஸாவஸிஜஜுகுஜொஹூஸஹாதெந விஹாதெந .
காவெரீயுஜெஸெ ஷணிவதிஸயதெந ஸொஷுபுபுங்கூஹாதெ ।
நிஜூராஜுஹூராஹிராஜம் கூபிநிகுடஸிராஃவாஸ்வுர்வி நுஷ்ஹஹஷ்டம்
வஜ்ஹாயாதீ காராஹ்யாம் வரிவி தவாணம்ராம்ஹராஜம்ஹஜெzஹழ் ॥
கூஷ்டிரீகுமிதாயுர்வொம்புதிஹகம் கூணர்ராம்தலொதெகூஷணம்
உபுழெஸுராஜிதெ நாஹராஸுவிஹஸுஜுகுராகிரீடொஜ்ஹழ் ।
வஸுஜுநாநஸுவஸுயிதாஹராஜுஜும் வராயவம்தெகூஜுஹம்
ஸ்ரீராம்மராயிவெதிஃ கூஹ ஸுவஜுநம் ஸெவெய ஹுயொzவுஹழ் ॥
கூஜுஹம் காவெரீதடவரிஸெ ராம்ஹநஸெ
ப்யாநம் ஸொதீம்ஜுஜு ஸுதஜிவஜிணீஸுராஜுஜுராஜுழ் ।
உவாஸீநஃ கெராஸுநுஜியாஜுயநா நாராயண ஹெ
ஜுராதெ ஸொவிம்ஜெதுநிஸஜிநாதெநஷுராதி ஜீவஹாநு ॥"

என்றும்,

"கொண்டல்வண்ணனைக் கோவலனைப்
வெண்ணெயுண்டவாயன் என்னுள்ளம் கவர்ந்தானை
அண்டர்கோனணியரங்கன் என்னமுதினைக்
கண்டகண்கள் மற்றொன்றினைக்காணவே"

என்றும் அநுசந்தாநம் செய்து பாடிப் பரவப்பெற்றபடி ஸ்ரீ அழகிய மணவாளனும் ஸ்ரீரங்கநாயிகா சமேத ஸ்ரீ ரங்கநாதன் கோயில் கொண்டெழுந்தருளி சேவைசாதிக்கக்கூடியதும்.

"ஸ்ரீராம்மம் கூரிஸொலுஜுஜுநமிரிம் தாகூஷ்ஹுர்ஹாஜி ஸிம்ஹாவலும்
ஸ்ரீகுருர்ஹ்ரா வராஸ்ரஷொதகுஜும் வ வைஷ்ணவ நாராயணம் ஸெநிஸுழ் ।
ஸ்ரீஜுஷ்ட்ஹாராவதீவ்ரயாமஜியாஸ்ராzயொயர்யாமயாஃ வாஷ்ட்ராம்
வாலுஜுராஜுமிரிம் நிஷெவ்ய ராஜுதெ ராஜாநாஜோக்யம் ஜுநிஃ ॥"

என்றபடி ஸ்ரீ ராமாநுஜனால் மங்களாசாஸநம் செய்யப் பெற்று உபயகாவெரீமத்யெ சந்த்ராஸுர்ய புஷ்கரிணி புந்நாகவ்ருக்ஷபார்சவத்தில் ஸ்ரீ ரங்க விமாநத்தில்

"சென்றால் குடையாமிருந்தால் சிங்காதனமாம்
நின்றால் மர வடியாம் நிள் கடலுள்

என்றும் புணையாம் மணிவிளக்காம் பூம்பட்டாம்
புல்குமணையாம் திருமாற் கரவு"

என்றபடி ஸர்வதேச ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசிதமான நித்ய கைங்கரியம் செய்து வர்திக்திம் திருவனந்தாழ்வான் மீது பள்ளிகொண்டு ஸேவை ஸாதித்து விளங்குவதுமான ஸ்ரீரங்கக்ஷேத்ரத்தின் கண் நடமாடிப் பேசும் அழகியசிங்கர் எனக் கொண்டாடுமாறு அதற்கு நிதர்சனமாக திவ்யமங்கள விக்ரஹரூபேண பரிணமித்து ஸ்ரீ லக்ஷ்மீநரஸிம்ஹாராயந லஷ்மீநரஸிம்ஹணாதியாரமாக ஸகலஜநகூடஸ்தராண முணாஹரணாலும் கூதாராக ஸேவை ஸாதித்தருளும் மஹானை உவரிநிறுவித ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹசடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிக வைபவத்தை அநுஸந்திக்கும் பாக்யம் பெறுவதே மங்களகர விஷயம்.

ஸ்ரீः

சுதர்சன-கவசஸ்தவம்

[ஸ்ரீ. உ. வெ. வித்வான் A. R. கிருஷ்ணமாசார்யர் & N. S. C.]

ஸாயம் யஂ கிலஸம்ஹ ஜெண உலி தஷ்ஸம்லொ உயாம் லொ நியிஃ
ஏஹ லஹ-கிய வாரா ஹிரணை ஹாரணாசு ஏஹாஉசாஹாஉயசு ।
யஜ்ஞாநாயவலொ Zவிஜ்ஞுஉஹிசா ஸாலெந்ரா வஹாலெந்ரா தஜஃ
தஷ்ஸாஉவ்ஸி த நகிஹ்ரதாஜி ஹ வாநஷ்ஸ தூஸ மம்த்ரம்தாழ் ॥ 1

சுக்ஷிஷாவிஷ ஸாஷ்ரூலெஸய ஹமவஹ்க்தி ஷ்ஸயஃ-ஸ்ஷ்டி-
கூஷாஜ்ஞவ்யாஜ கூஏவாஜி ஸஹ்ரூணை வயஂ கூஹ்ரூமி நீவஹ்ரூஹாஂ ।
த்ரயீஜ்ஞாய-ஸ் ஸாயாஹிவஷ-ஸ்ணை உணாஂ வ்ரஜக்ஷ ஸாவ்தாஷ்ட்ரியா
ஸ்ரீ ஹக்ஷீ நாஸவிம்ஹ யொஜிவாணாஂ லெஷ்ணாம் வ்ருஸீஹஜ்ஞாநஂ ॥ 2

சுஹிஜ்ஞாஂ, சுஹ்ருக்ஷ்ண தா ஸ்ரீஃஜி த்ராஜி நிரா-வஃநா நாவியவிரா-ஹ
ஹ்ரூநவிஹ்ரா-ஜி தா நாம் ஃ-ஜி தி-ஸ்ஜாவாய-ஸ்ஹ சுக்ஷணாஜி தா நாம் தத்ரூஹவ:
தாம் ஸாஹ்ரூஹி தநாஸ்நாம் ஸ்ரீவஜ்ஞாகொவஸ்ரீஹக்ஷீ ந்ரவிம்ஹஹாஂகொவ
யதீந்ர ஃஹாஜெஷிகா நாம் ஃஹ நீய தாவ தாரஜி நஃஜெஹாஸ்வாஹி நந்
நாவஜெஜெஸ நத நஹ-ஸ்ரூணை தயா ஏஜெஷ்ரா தா-ஃ நயிகாரிணை Zவி ஃஃ.
ஏஹக்ரிராவஸீஜி தி । ஏநெந்ர ஃஜிஷ்யெநியதெதாவி நிய தஜாஹி ஃ-ஸ்வ்யஃ
தஸீதீ । தத வாவ கிம்விஜிவ வக்ஷ-ஃஜ்ர ஏரவ தி-ஸ்ஷி ।

தயாஹி-ஃ-த்ரிஸாய நதயா ஏவிஜ்ஞாயாம் ந்ராஸவிஜ்ர்யாயாம் தக்ஷ
ஜ்ஞாநாஜி-ஸ்ரெந தஜயிகாரஜெஹ தா-ஹ-ரி தஸஹாவாய-ஸ்ஹாஸ்ர ஹண
ஃாவஸ்ரூகஜி த்ரவமஃர்ஜெத । வாவஜ்ஞ "சுஹாய-ஸ்வாந்ர வா-ஸ்ரூஷொ வெஹ"
'சுஹாய-ஸ்வக்ஷயா ஃ-க்ஷ்ண தஷ்ஸாஹாவாய-ஸ்வாந்ர ஹவெசு' இத்ராஜிவ
ஜெந்ராவாய-ஸ்வக்ஷவ்ராவஸ்ரூகதயா கொZயஃாவாய-ஸ்ஃ யஸ்ர ஹ்ஸ்ர ஹ
ணாய ஹஃஜி-ஸ்ரூ தெ ஹ தி விஸ்ரூஷஜிஜ்ஞாஹாயாம் "தஜ்ஞாநாஸ்ர-ஸ்ஂ ஹ
ஸ்ரா-ஸ்ரூஜெவாஹிமஜெஹ்க ஹஜிஷ்ணிஃ ஸ்ரொதி-யம் ஹ்ரூவ்ஹநிஷ்ழ்" இத்ராஜி
ஸ்ரூ-திவஹ நஜி-ஸ்ரூவாஜீயதெத । சுதவாவ ஸ்ரீஃஜிஃஜ்ஞாஜெஃஹா கொஜிகா சுவி
ந்ராஹவிஃஸ்ரூதள சுஹாய-ஸ் ஹக்ஷணதயா "ஸ்ரொதி-யம் ஹ்ரூவ்ஹநிஷ்ழ்"
இத்ராஹ்ரூ-ஹீஷ்ட த । நஹி "ஸ்ஹாயந்ராயொZயெந்ரதவ்ஃ" இதிநி த்ரதயா
வியிவ்ருஜி தஸ்ர சுயந்ரயநஸ்ர்ராஹாவெ கஸ்ரிசு ஹ்ரூவ்ஹணை ஃளணை தா
யிகாரா ஃயிஃம்த-ஸ்ரூ ஃஹ-ஸ்தி । சுதெதஃ சுநயீயா நாவ்ரூதா ந்ரா ஹவஜ்ஞீ"

தி வ்ரதஸ்தாநிவ்ருத்தயுத்தயா வா தஜ்ஜா வஸ்துகுகுவாக ।
ஸ்தவன வ்யாஜேந ஸ்ரீமந்நாராயணாபிதாநேந ஸ்வயமேவ ஸ்ரீமந்நாராயண ஏவ
பரதத்த்வமிதி ஸ்தாபிதம் ।

வைஷ்ணவாக்ரேஸரரான ஸ்ரீமத்பராசர பட்டர் ஸ்ரீரங்கநாதனை
ஸேவித்து வாய்ந்த “நாநாமுநிஜநாச்சர்யம் குலம் தாம நாஸ்ரயே”
என்ற ஸ்லோகத்தில் தம்முடைய குலத்தை ஸ்ரீரங்கநாதனுக்கே
ஸமர்ப்பித்தார். தந்நிமித்தமாக ஸ்ரீரங்கநாதனுக்கு ஸ்ரீபராசர பட்டர்
என்ற திருநாமமும் ஏற்பட்டது. ஸ்ரீரங்கநாதனுக்கு ஸ்ரீபராசர பட்டர்
என்ற திருநாமம் ஏற்பட்டதற்கு நிதர்சனமாக ஸ்ரீரங்கநாச்சியார்
திருமொழியில் ஸ்ரீ ஆண்டாள் அருளிச்செய்த “ஆயர்தம் கொழுந்தை
அணிபுதுவை ஆண்டாள் அரங்கர்க்கு” என்ற பாசுரமும் ஸாக்ஷியாக
விளங்குகிறது.

இதற்கு “ஸ்ரீமதே நாராயணாய நம” என்ற மந்த்ரராஜமே
ஸாக்ஷியாகும். இதில் “ஸ்ரீமதே” என்ற பதம் ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியை
உணர்த்துகிறது. “நாராயண” என்ற பதம் ஸ்ரீமந்நாராயணனை
உணர்த்துகிறது. “நம” என்ற பதம் ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியின் ஸம்பந்தத்தை
உடைய ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு நமஸ்காரம் செய்கிறது. இதில்
ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியின் ஸம்பந்தத்தை உடைய ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு
நமஸ்காரம் செய்கிறது என்று சொல்லியிருப்பதால் ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மி
ஸஹிதனான ஸ்ரீமந்நாராயணனே பரதத்த்வம் என்பது ஸித்தமாகிறது.

ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மி “ஸர்வேஸ்வரஸ்ய நயநாதி நாயிகா ஸர்வ
மங்கள குணாபி பூரிதா” என்று ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்தில் ஸ்ரீமைத்ரேய
மஹர்ஷிக்கு ஸ்ரீபராசர மஹர்ஷி அருளிச்செய்த வசனத்தின்படி
ஸர்வேஸ்வரனான ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு நிரதிசய போக்யமாய்
ஸர்வ மங்கள குணாபி பூரிதையாய் விளங்குகிறாள். ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மி
ஸர்வேஸ்வரனான ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு நிரதிசய போக்யமாய்
ஸர்வ மங்கள குணாபி பூரிதையாய் விளங்குகிறாள் என்பதற்கு
ப்ரமாணமாக ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்தில் ஸ்ரீபராசர மஹர்ஷி
அருளிச்செய்த வசனம் ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மி ஸஹிதனான ஸ்ரீமந்நாராயணனே
பரதத்த்வம் என்பதற்கு ப்ரமாணமாகும்.

ந ஹி விஷ்ணோர்ஜகந்நாதே விஷ்ணுத்வம் ஸர்வகத்வதஸ்
விஷ்ணுத்வே ஸர்வகத்வே ச ஸ்ரீரஸ்யாத்ர ஸ்திரா ஸ்திதி: । தஸ்மாத்—“ஸர்வேஸ்வரோ
விஷ்ணுரசிந்த்ய விக்ரம: ஸ்ரீர்விஷ்ணுபத்நீ ப்ரகிருதிர்யதேஸ்வரீ” இதி வத
ந ஸ ஸ்ரவணஸ்யாபி ஸாரதமம் வசோ யதி ஸர்வ மஸ்துதி மஸ்துதி” இதி வச
நைந தேஷாமவஸ்துகுகுவாத் ॥

ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மி ‘நிஜ ஹ்ருதய நிலயாம் அநபாயிநீம்’ என்று
ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்தில் ஸ்ரீபராசர மஹர்ஷி அருளிச்செய்தபடி
ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய திருவக்ஷஸ்தலத்தில் நித்ய நிவாஸம்
பண்ணுகிறாள். “விஷ்ணோரஸ்ய ந ஸா தேவீ நபகாயநி தாதிவத்
அநபாயிநீ” என்று ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்தில் ஸ்ரீபராசர மஹர்ஷி
அருளிச்செய்தபடி ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மி ஸ்ரீமந்நாராயணனை விட்டுப்
பிரியாதவள். “ஸ்ரீர்வாணீ புண்டரீகாக்ஷ வக்ஷஸ்தல க்ருதாலயா”
என்று ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்தில் ஸ்ரீபராசர மஹர்ஷி அருளிச்செய்தபடி
ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மி ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய திருவக்ஷஸ்தலத்தில்
நித்ய நிவாஸம் பண்ணுகிறாள். “ஸ்ரீர்வாணீ” என்ற பதம்
ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியை உணர்த்துகிறது. “புண்டரீகாக்ஷ” என்ற பதம்
ஸ்ரீமந்நாராயணனை உணர்த்துகிறது. “வக்ஷஸ்தல க்ருதாலயா”
என்ற பதம் ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மி ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய திருவக்ஷஸ்தலத்தில்
நித்ய நிவாஸம் பண்ணுகிறாள் என்று சொல்லியிருப்பதால்
ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மி ஸஹிதனான ஸ்ரீமந்நாராயணனே பரதத்த்வம்
என்பது ஸித்தமாகிறது.

சுதவஎவ உ சுநிதாரஸாயாரண ூவயிதவட நாவடீயேஸஃ ஞ ஜூாஒ
வரிாரசூணஉணஸ்ரு ஸ்ரீஉஜூசூநீந்ரஷிஂஹஸ்ரு நாஉயெயஉவ வஷாஉவி
ஸ்ரீஉதாம ஸஉவஒ்ருதெதி ஊஒஉவ வஎதாவஜூஉய-ஃஉஹிஷ்ரு நயதீவ!

ஐதெ்ருவம "ஸிஜுஂஸஜ்ஸ்ரீஂஞ்ரு ஒாயெ" ஐதெ்ராஜி நா நாஷியஸஒாவாய-ஃ
ஸுசூணெராவவஜூ வாரஉாவாய-ஃ வாரஂவாராஸ ஞ்ரு ஷுயஒோஒாஹாரண
ஜுஃதாஂ ஸஉஜ்ஜஸாஷ்ருாய-ஃவாரீணயிஷணாஂ சூநஜூசூஷ்ருாணஜ்ஞ
ஸெவயயஸ்ரீஉஐஒஊாஒஜ்-ஃ தெ்ராஜிநிாரதிஜ்ஞய ஷிாரஜ்ஞஞ்ரு்ரு்ராஂஷிதாஂ
ஸஜ்ஞ்ரு்ரஹீதநாஉயெயாஂ தத்ருலவஜூஸ்ரீஉஜூஂ ஸ்ரீவணீஸஂகொவ ஸ்ரீ
ஸுசூநீந்ரஸிஂஹ ஸஂகொவயதீஂஞ்ரஉஹாஒஒஸிகாஂ ஐதொzவி ஸாரஜ்ஞஸ்ரு
தஜ்ஞிஉாஉவநிஉஸுஂசூஞ்ரஷீாரஸ்ரு சூஸ்ரீதாநநாஜாரீஞ்ரு்ரஸ்ரு்ரஷிதிஷ்வ ஹஞவஜூஜூ
ஸ்ரீஸுசூநீந்ரஸிஂஹஂ ஸாஂஜுஸிவாஸ்ரு்ரஹ்ருய-ஃயெ!

வுாவுவஷ்ரிதாsவுவிஷுவஜ்ஞஷ்ரு வாஹ்ருஉஜூ
ஞ்ரு-ஃாஹ்ருஷ்ஞஉாயிாரஸிஒெகாரஸி ஒெகஷ்ரிஒெவ ।
ஒெதஜ்ஞயாவி சூரணாநியிரிதுவெதுஃ
நாயஃ சூயி ஷ்ரிாரஉெத ாரஉெத உஒெஉழ ॥
ஒெநஷ்ரஹ்ருஉஜூாரவஷுஂவ்ரு தஉவுஃதாஂவிஃ
உஂெஉநிவெஸிதயியாஉநவெ மாரஃணாழ ।
ஸ்ரீஉஜ்ரஹிஂஹஸஂகொவயதீஷ்ராணா
உஂவிஃ உயீ ஹ்ரஜி உசூாஷ்ரூஸஒாரஃஹஜீஃ ॥

ஸ்ரீ:

சுசாய-ஃவாஒ-ஊகாவிம்ஸ-திஃ

[ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான் தையார் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர்]

ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹஸ்ஸாஸ்ரா தீயதீஸ்ரா நஸ்ரொஸ்ரா: வழி ।
வ்ருணீ தே தவ்ரீ தர்ணவிம்ஸ-திம் ஸ்ரயாயீ ஹழி ॥ 1

யதீய-ந்-தீஸ்ரெஸ்ரதொ ஸ்ரவஃநிஷ்டொ ஸொஸ்ரிதொ
யதீயவஃஸ்ரெவ நாசுர் ஸ்ரவ-தி வ்ரஜா-நாம் ஸ்-ஹழி ।
கிஃத் ஸ்ரைஹ்-நா ஸ்ரஸ்ரா நஸ்ரஹரிஸ்ஹஸ்ரா-ந்-ஸ்ர் ஹீ
தீயவஃஸ்ரகஸ்ரிணீ ஸ்ரவ-தி ஸ்ரெ ஸஹ ஸ்ரகஸ்ரிணீ ॥ 2

சுஸ்ர ஸ்ரீ ந்ருஹரிம் ஸ்ரஸ்ரஸ்ரம்ஸ்ரிவ்-ஸ்ரீ ஹாஷ்ருகாஸ்ராஸ்ரிகாஸ்ர
ஸ்ரயெ வெஸ்ரஸ்ரிஸ்ரொஸ்ர்-ஸ்ரம் ஸ்ர ஸ்ர-ஸ்ர்-ணம் ஸ்ரீவண் ஸ்ரம்ஸ்ரிஷ்ட-ஸ்ர்-ழி ।
வஸ்ரெதஸ்ரெவ் யஹ்ருத்-நா ஸ்ரஸ்ர்-ஷ்டிதம் வஸ்ரெந ஸ்ர்-ஸ்ர-ணாம் தத்தீம்
ஸ்ரீ ஸுக்ஷ்மீ நாஸிம்ஹகாரிஜஸ்ர்-நிம்ஹாஸ்ரெம்தீஸ்ரெ ஸிஹ்ர்-தீழ ॥ 3

ஸ்ரஸ்ரம் ஜ்ஜம் வெர்-ஸ்ரயஸி தீஸ்ரெஸ்ரவ
ஸ்ரொதெர் தீஷ்ரெயெ ஸ்ர்-ஸ்ர-வாஸ்ரஸ்ரகெஷ் ।
கதஸ்ரூஷ்யம் ஜ்ஜவஸ்ரீஸ்ரகும்
வ்ரஸிஜஸ்ரஸ்ரஸீ ஸ்ரிவ்-ஸ்ரெஷ்ரெ ஸஸ்ரீ-ர் ॥ 4

ஸ்ரெஷ்ரஸ்ரஸ்ரம்-தர் வஸ்ரம் உத-ஸ்ர்-வெஸ்ர்-வாஃ
ஸ்ருஷ்ருஸ்ரஸ்ரிகாஸ்ரெZவஸ்ரொ
ஸ்ரஸ்ரஹிஸ்ரஹ ஸாஸ்ரீஸ்ரெவ ஸ்ர-ஸ்ர்-வயொ
ஸ்ரொதெர் வஸ்ரம் யாம்தி தெ ।
ஸ்ராத்ரவஸ்ரஸ்ர் வஸ்ரம் விஸ்ரஷஉஹயொஃ
ஸ்ர-ஸ்ர்-ஸ்ரம்ஸ்ர்-வெஸ்ரஸ்ரதயொஃ
கொ லெஹஃம் வ்ருஹயா வஸ்ரவநி
ஸ்ர-ஸ்ரொவ்ய்-ர்-ஸ்ரவெ தீவா ஹாஸ்ரஸ்ரகஃம் ॥ 5

ஸ்ரீஃதெஸ்ரவாஸ்ர வ-ஸ்ரிநி ந்ருஸ்ர்-ஹரி
ஸ்ரம்ஸ்ரிவொஃம் வஸ்ர்-நாஹாவ்ருவ-ஸ்ரிநி
யெஸ்ர்-வாஸ்ரெந்ருஜ்ஜ்ரா நவம்தஃம் ஸ்ர-ஸ்ர்-தி
ஃநவயிகாம் யொஸ்ரி நஸ்ரஸ்ரா ஃகஸ்ர-ஸ்ர்-வஸ்ர்-ந்ரு ।

தெதஷ்ஷெவி-ஃபுஜீரீஸ்ஸெஶம் கூட்டீவி
கூயவயா ஸ்ரையஸெ ஜெZவஶிஷ்டம்
ஷ்ஷொதும் ஜிஹ்வா ஶதீயா ஸுயது-
பு-வயொः வூலவாதீராஹுஸுகூஷ ॥ 6

ஶ்ரீலுக்ஷீ நாஃவிம்ஹகாரிஜதி-நெः வாஹாவநி கூடுதா
ஸெவாஶ்சுக-ஹுஸாழிவிஹ்தி தவஹுந்யாஃவாதீ-ஹொः வாவநாசு ।
ஜாதாः கிம் யாஸணைஹ்யொத யு-வயொஶ்ரீஷ்ணு-ஃ விநஜ்ர வாம்
விந்யாஃவாதீஃவவித்ரயொஷ்டு-ர கூஸயொஶ்ரிஷ்யாழிகாநாம் வஹா ॥ 7

உ-ஜ்ஞெஹ்ஸ்ஸாய நஶாஶநம்கி விஃவ-யாஹ்ஸ்வெஃஶ்வாஸம் ஶ்ரீவதிம்
யாயாதய்யவிஜொ வயா த-ந தயா கூவாஜெவ உந்யாஶஹெ ।
யக்ஷுகூவதி நயெந ஜெவி யு-வயொஹ்யாஷ்டீகூஷணம் ஜொகூஷணம்
நொவெஹ்ஸ்ஸம்ஹ்யதிவாமாஸாதி-ஜமதாம் உ-க்திஃ-வெவஜ்ஞெவ வா ॥8

ந வாஹா ஸ்ரு-திஜ்ஞா ந வாஙம்க்யதிஜ்ஞா
ந தம்தி ஸு-ஷிஜ்ஞி ந-ஃ ஜெ உம்தி ஸிஜ்ஞிः ।
ந காவ,்ஜ்ஞதாவி ஷ்ணு-திம் தாம் தயாவி
பூவகூஷ்ய Zம்வி-ரகூஷ பூஷாஹாஷ்ணுவதி ய்ாः ॥ 9

கூந்யாம் கெஷித்தயுஸுஜுயெः காஶி தாய-ஃபூஹா நா
ஹாணீம் வாஹாம் வி தாரணவியெவ-ஃாஃஷி தா நாம் வஜொதி ।
ஸம்தஷ்ஷுாஹு-ஷ்ணுவஶி ஸகயுஜ்ஞா நஸம்வீ-ஹா நாசு
ஸதாதா நாம் ஶ்ரீ ந்யஹரிஸுஃஜிவீஹாஹு-கெகூவாம் ஸஜொணயாழ் ॥ 10

ஶ்ரீவதிதः வாஹு-காவெகூஷயா வாஹு-கெ
ஶ்ரீ ந்யஸிம்ஹாஹ்யுகாய-ஃாத்ரீஹ-யொஶிநः ।
உஜ்ஞெஹ கூவாயிகூாம் தெந வெவெஷ்ணுவாः
வ-யிவ-ஃதஷ்ஷாம் கூயம் உ-யிவ-ஃ கூ-வ-ஃஜ்ஞயெஹா ॥ 11

ஸுஹா ந்யஸிம்ஹகாரிஜாதயொஶிநம் வஹாவநி
கூடீயயாதி-ராம் வயம் த-ந உந்யெஹ கூவம்வயாழ் ।
கூயி வூஸுஷ்ஷதெவதஸாம் ஹி ஶாஜ்ஞாஸாம் ஸ-ஸும்வயு
நுநம்வூஜுஷ்ஷுஹஸ்தி-ஸம்ய நாய ஸுங்கு-ஸுாய நழ ॥ 12

லக்ஷ்மீ-ர-யொஜ்ஞ நநி ஸுவ தயாம்
வாஹு-ஶ்ரீஜ்ஞ ந்யஸிம்ஹாரி ஸுாஸெः ।

ஶ ஹ்ரிஸ்ரீம்ஹ்ஸௌஶ்ரீஜகந்நமோ
லெஷாம் ஸுகீயம்நயபத்ரா ॥ 13

வாஉச்சீவிஹவெ வாஸ்ரீம்ஹமிந வாஶ்ரீவிஷ்ணுஸ
தூலெஷ்வ் ஸுஸ்ரிதுவிதஹதூஉலம்க்ரு தஸ்ரீஷ்ணே உயாஜலு நியெ ।
லக்ஷ்மீந்ருவிம்ஹரஶ்ரீகொவாஉயொகிவஉஸ்ரீகே ப்ரவஸ்ர ஜதி ஶ்ரம்
வஶ்ரீவ்ருநம்தமஸ்ரீண ஹ்ரூம்விஷ்ணவெஹந்ரு
ஸுஸ்ரீதெஹலகஸ்ரீம்ஹஉஉநம ॥ 14

யாதூர ஸ்ர ஶ்ரிஹீநா உலுதி நாஸஹரெஃ வாஉஸ்ரீகாஹெதஸ்ரீகாஸ்ரீயூ
ஸ்ரொவெஷ்ரீயூம்கலீநா ஶஶ ஸ்ரீவி உ நாஸாஃ வாஶ்ரீராஃ வாஉஸ்ரீகே ।
வஸவம் கூக்வா ஶதிம் கலம் வதிவஉகஶ்ரெ ஸ்ரொஹ்ருஸ்ரெயூர கூஷ்ணஸ
ஜூர்தஸ்ரீம் நாலும் தயாவி வூணயகலுஸஹதஷ்ருஷ்ட வாவெஉவ ஸ்ரீதி ॥15

ஶ்ரீஶாந்துலக்ஷ்மீந்ருவிம்ஹஃஶ்ரீ தஜநவஸுஹஃ வாஉஸ்ரீகாவூர்வுவாஉஃ
கதஸ்ரீம் ஸுஷ்டஷ்ருயாவி வூண தஜநவாரி தூணயாதூரம் நஸுஷ்டஃ ।
கூஹஸ்ரீஜிவுயஸ்ரீவெகூர நூஹரிஸுரிவொஃ வாஉஸ்ரீகெ
ஸுவஸ்ரீஸுவெஷ்ட
விஸ்ரீஷ்ணுஸ்ரீவெஷ்ட ஹ்ரியவ்ருவிலுஸ்ரீயஜநாஸ்ரீக்தி ஸ்ரொவ கூஷ்ணீயா ॥ 16

பெ கூவாம வாஉஸ்ரீ ஸகூஉஹதி உநஸ்ரீஜாஷ்ஸுவஸ்ரீயஸ்ரீஹிம் தாஉணீம்
தெ ஸவெஸ்ரீ ஸ தஜதம் வூயாதி நிதாரம் ஸஉர்ம்தூவாஹாஶிஹிஃ ।
ஶ்ரீ ஶ்ரீகூஷ்ணாரவிம்ஹகுரிஜஸ்ரீநஷ்டாஉஷ்ரீயாயாஷ்டஸுவ
வெஸுவெஸுஉஹ்ரிஷ்டஸ்ரீர்ருகுரணாஷ்ரீஉாஸுஹஸ்ரீஜநாஃ வஷ்ரீர்ருாம யாரணாஉஸ்ரெஹா ॥

கூஉகூவாஹாஉர்ருாஶிகாநாம வஂநஉவி ஸஉா கூயர்ருஹதாஃ வூவெஷஸ்ரீம
வதஸ்ரீ வாஉம ஸ ஹீதாஷ்ஸுஉஸி நாரவெதவெஸ்ரீஸ்ரீநி வெஸு ஹவதி ।
கூஉகூவ ஹதிம் ஹவதூர்ருாம ஶ்ருவணஉவி ஸகூஉஷ்ரீராஉஸ்ரீ ஹாஷ்ருர்ருாஶிகாநாம
ராஜதூர்ருாம தொஷஜதுகாநாம ஸஉஸி ஸுஹஸ்ரீஉதாஷ்ஸுவுவிஹா ஹவதி ॥

உஸ்ரீவ்ணஸ்ரீர்ருஸ்ரீவா ஹவதீ வூஜாநாம
வ்ருிகூவ கூஷ்ணஃஉஸ்ரீயிஸ்ரீ மதாஸ்ரீநிநஉஸ்ரீ ।
கூரொவதி உஸ்ரீவ்ணஸ்ரீமுணாஷ்ரீஸ்ரீவ்ணஸ்ரீர்ரா
ஸ்ரீஹாவநா கா ஸ்ரீர்ரஸ்ரீவாஉஸ்ரீகெ தெ ॥ 19

விநாவி ராமம் விநதிஷு நஶ்சிநம்
விராமிணீ வாஹு விராஜஸே க்ருதீ ।
விஶ்வதஶ்சக்ஷுஷே ஸுப்ரதீகம்
விஶ்வாயுஷம் விநிவக்-ஶ்வாம்ஸு ॥ 20

ஸேயம் ஶ்ரீ நாராயணாய ஸுஷ்டுதிர்நः வாஹ்வாவ நீஷ்வஷ்டு தீம்
உபஶ்ருத்யை உர்வந்தரிக்ஷ ஸுகாராணாய வாதீஶ்வஷ்யை யா வர்தா ।
காமகர்ஷீ தர்ம கோத்ர ஸர்ஷீ ப்ரஹ்மயா விதுஷீ-வஶ்ருணம்-ம் யஸ்ஸ்
ஸ்தோதாரணாம் பஂதாம் ஶ்ரியம் ச விவர்தயாமாஸ்தோ ஹ்யஸ்தீவ-ர்யாஷீ॥21

ஶ்ரீமத்கர்ஷீ நாராயணாய ஸுதீர்வாஹ்வாவ நீ ஸேவி நா
ராம்ஹாவாய-ர்ஸ்தவ தந ஸர்ஹூராண்கூவாவாதுண ஊக்ரயா கூ தழ ।
தேதயாஜ்ர-ர்ஸ நிவாஸி நா ஸர்கூ தி நாஃஶ்ரீவாஸ நாகீர்ண மர்தோஃ
வாஹ்விஷ்டோத்ரிம் விரம் விஜயதாம் ஸவர்ம்ஸஹாயாம் ஸர்ஹழ ॥

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர்

[ஸ்ரீ உ. வே. வித்வான் யன். ஆர். கிருஷ்ணஸாமி அய்யங்கார், வக்கீல்.]

மஹத் ஆசார்யன் திருவடிப்ரபாவத்தையும், திருவுள்ளச்சீரையும், அந்தத் திருவடிகளில் ஆச்ரயித்தும், அவர்கள் க்ருபைக்குப் பாத்ர மாயும், உஜ்ஜீவனம் பெற எல்லாச் சேதனர்களும் முயலவேண்டிய ஆவச் யகத்தையும், சாஸ்திரார்த்தங்கள் நெருங்கிய திவ்ய ஸூக்திகளால் மஹநீ யாளான வித்வத்சிகாமணிகள் மிக்க மணம்பெற வமைத்த இதழ்கள் கொண்ட இந்த மலரில் அக்ஞனை அடியேன் வெறுஞ் சொற்கள் கலத் தல், ஜகத்ஜோதியான ரத்னங்களின் நடுவில் பரல் கற்களும், சந்தனத் தோப்பில் புல்லும் கலந்திருப்பதொக்கும். சாஸத்ர நிர்மிதமான ஞானப் பெருக்குள்ள பெரியார் யதாசாஸ்த்ரம் ஆசார்யாளுடைய ஸ்வரூபகுணக்ரு பாவைபவங்களில், மண்டியனுபவித்து ரஸித்தற்கும், அக்ஞன் ஈடுபடும் மாதிரிக்கும், வாசி விளங்கவேண்டியதும், அவசியமென்பதைத் தவிற அடியேன் இதில் கவந்துகொள்ள வேறு நியாயமில்லை. திருவெட் டெழுத்தை ஸ்மரித்திருக்கும் பெரியார்பக்கல், கம்பநாட்டாழ்வார் தனக் குள்ள ஈடுபாட்டை.—

“ நாராயணைய நமவென்னும் நன்னெஞ்சர்
பாராளும் பாதம் பணிந்தேத்து மாறறியேன்
காராருமேனிக் கருணைகாக்கடவுட்
காராதனம்என் அறியாமை யொன்றுமே.

யென்றுரைத்து விளக்கினர்.

உபஹிதாளான சேதனர்கள் எண்ணிறந்தார், இவ்விதம் கம்பர் செய்யும் ஆராதனத்துக்குப் பாத்ராளும், நன்னெஞ்சமும், பாராளும் பாதமும் உடையவர்களாகுமாறு ஒவ்வொரு நாளும் பாக்கியவந்தாளுக் குத் திருவெட்டெழுத்தை உபதேசித்தும், அதை த்யானித்து ஜபித்து, ஸாக்ஷாத்காரம் பெற்ற பலர்களாலும் நித்யஸேவிதராய் விளங்கும் ஸ்ரீ ஆசார்யன் வைபவங்கள் இன்னும் பல்லாயிரம்படி மேலாகி யிருத்த லாற் சொற்கடங்காதனவாம். வேதவாரியும், க்ருபைக் கடலும், தவத்தின் ஸ்வரூபமும், சித்தாந்த வடிவமுமாகித் திருவடியை அடைந்தவர்க்கெல் லாம் மஹாநுக்ரஹமும், சேதநாஜ்ஜீவனநிரதையுமுள்ள ஆசார்ய வர்ய திவ்ய பாதாள் வைபவத்தை யுன்னி, யுன்னி உள்ளடங்காமல் மற்றவ ரிடம் உரைக்கப்புகின்,

“ இருளுறுசிந்தை யேற்கும் இன்னருள் சுரந்தவீரன்
அருளும்நீ சேரின்ஒன்மூ அபயமும் அளிக்குமன்றி
மருளுறுபிறவி நோய்க்கு, மருந்துமாம் மாறிச்செல்லும்,
உருளுறுசகட வாழ்க்கை, ஒழித்து வீடளிக்குமன்றே.”

யென்று கம்பநாட்டாழ்வார் ஸ்ரீ சக்ரவர்த்தித் திருமகன் வைபவத்தை யருளிச்செய்ததே யன்றி வேறு விதமாய் உணர்தல் அறியேன்.

ஆசார்யன் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ:

அழகிய சிங்கர் மாலை

[ஸ்ரீ. உ. வே. வி. டி. ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்கார், தமிழ் வித்வான்]

சிங்கவேள் குன்றத் திருப்பதியில் வாழுநர
சிங்கவேள் செம்பொற் றிருவடிகள்—தங்கவே
ஆக்குமன்த் தெம்மான் அழகிய சிங்கர் புகழ்
வாக்குமன மெய்யே வரும்.

திருமகள் புல்கும் உரமுள பெருமான்
திருவடி மனமுற நிறுவும்
பெருமைகொள் தொழும்பர் மரபுநன் கோங்கப்
பேணிய திருநெறி வழியே
தருமமும் பொருளுமின்பமும் வழங்கித்
தன்கழல் வீடுதந் தருளும்
ஒரு பொருள் அடிமை அழகிய சிங்கர்
உயர்புகழ் பெருகுக உலகே. 1

மாறிரு வடியில் மனமுற நிறுத்தும்
மதமென விசிட்டவத் துவிதப்
பேறுறு மும்மைச் சித்தசித் தீசப்
பெரும் பொருள் பேசிய நெறியின்
ஆறுநன் குணர்ந்து மக்கள் பேரின்பம்
அடைவுற வருள் பணி பூண்ட
தேறுறு குரவர் அழகிய சிங்கர்
திருமர போங்குக வளர்ந்தே. 2

அரிதிருக் கழலி லாழ்பவர் வளர்த்த
அறநெறி முறையுற வளரப்
புரிதிருப் பணிகொள் குருகையர் பெருமான்
புண்ணிய மரபினை வளர்த்து
விரிபுகழ் புனைந்த வண்சடகோப
மெய்ப்பொருள் தருமுனிவழியே
தெரிவதற் கரிய பொருள்களை விளக்கும்
திருமர போங்குக சிறந்தே. 3

அத்தகு மரபில் அரிநெறி வளர்க்கும்
அரும்பணி பெறு முனிவரருள்
முத்தியி னியல்பை யுய்த்துணர்ந் துணர்த்தி
முழுத்தவப் பிழம்பென விளங்கும்

வித்தக முனிவர் திருநர சிங்க
வியன்பெயர் தாங்கிய விபுதர்
புத்தமு தனைய மொழியினர் அறத்தின்
புகழினை யளப்பது மரிதே. 4

திருமகள் தழுவு புயமுள விறைவன்
திருப்புகழ் வழுத்திய முகமும்
பெருமைகொள் அவன்றன் அருள்நெறி பிடித்துப்
பிரிவறு மனமுநன் கமைந்த
பெருமுனி வராம் வண்சட கோபப்
பெயருறு திருநர சிங்கர்
தருமமுங் கடவுள் பணிபுரி நெறியும்
தகுமென வழுத்துதும் உணர்ந்தே 5

வேறு

ஆதி வண்சட கோப முனீந்திரர்
அன்று தந்த நெறிமுறை பற்றியே
ஓதியோதி யுணர்ந்துள மெய்ந்நெறி
உய்த்துணர்ந்துரைத்துண்மை விளக்கிய
நாத னல்லருள் வாய்ந்த பெருந்தவர்
நாற்பத்தொன்றுங்குருவென வந்தவர்
வேத நூல்பயில் தேர்ச்சியும் வாழ்வையும்
மிக்கவன்போ டுரைத்து மகிழ்வமே. 6

தண்டமிழ்த் திருநாட்டினர் முன்செய்த
தக்கமெய்த்தவ நற்பயனென்னவே
தொண்டர் வாழ்திரு நாரணமாபுரம்
தோன்றியோங்கிய தொல்குடி யொன்றினில்
அண்டர் நாயகன் கோவிந்தன் நாமமே
ஆரப்பெற்ற வழுதினவுண்டலே
கண்டமெய்ம்மர பொன்றினில் வந்தவிக்
கடவுண் மாமுனி சீரைப்புகழ்வமே. 7

மாதவத்தினர் வாதூல கோத்திரம்
வந்த வந்தணர் கோபாலனுமமே
ஓதுகோபால ரங்கநாதப் பெயர்
உற்ற நற்றவர் மெய்த்தவப்பேறென
வேத மோதி விளங்கு குலத்தினில்
மிக்கலக்குமி பெற்றருள் செல்வமா

நாத னுமம் வழுத்த வடைந்தருள்
ராம பத்திர நாமமுடையரே. 8

நல்ல மெய்த்தவர் நாட்டிய நூனெறி
நாளு மோதி நிறுத்து முளத்தினர்
வெல்ல வல்ல தருக்கநன் னூல்களும்
வேத வந்தம் விளக்கிய நூல்களும்
சொல்ல நல்ல குரவர்கள் வாய்த்ததாற்
சொற்ற வண்ண முளத்தி லடைத்தனர்
மெல்ல மெல்ல வுணர்ந்து பிரபந்தமும்
மெய்ந்நெறித்தவர் செப்ப வுணர்ந்தனர். 9

மக்கள் மூவரை மங்கை யொருத்தியை
மணியின் செல்வியாம் குப்ஜவல்லிப்பெயர்
மிக்க சானகி பெற்று வளர்த்தருள்
மேவவைத்துத் துறவில் மனங்கொளீ இத்
தக்க மாதவர் வண்சட கோபர்
தவத்தின் மிக்க வரங்கநாதாரியர்
ஒக்க மாதவன் பாதுகைச் சேவகம்
உள்ளவாறு பயின்றவர்ச் சார்ந்தனர். 10

வேறு

சடகோப தேசிகர்பாற் சமாச்சிரயண மடைந்தனராய்
சடகோப ராமாநுஜத்தவ முனிபாற் பரிபாசம்
சடகோப மரபுநெறி தாம் வளர்க்கும் பணிபூண்டார்
சடகோப னருளுநெறி தாமடைந்தார் முறையுறவே. 11

துறவறத்தி னிலைப்பதற்குத் துணிபுபூண் டிருக்குமிவர்
அறநெறிக்க ணிலைத்த வுளத்தமைதியினை யறிந்தருளும்
துறவறத்தின் விளக்கமெனும் தூயமுனி மடத்தழைத்தே
அறநிலைக்கத் துறவருளி யாட்கொண்டார் இன்னவரை. 12

பாண்டிய நாட்டகமுள்ள பழம்பதிகள் பலவற்றுள்
ஈண்டிய மாப்புகழ் பூண்டே யெழில் நிறைந்திருப்பதியாம்
தூண்டரிய வொளிசான்ற துவரைமான் எனுந்தலத்தில்
வேண்டுதுற வடைந்தபுகழ் மிக்காரை வழுத்துதுமே. 13

அகோபிலநற் றிருமடத்தின் அதிபதியாம் பெருமை யொடும்
அகோபில நற்றிருப்பதிவாழ் அரியநர சிங்கனருள்

அகோபிலத்தே யிருந்து பெறு மமைதியினுல் உலகுபுகழ்
அகோபில தேசிக சீயர் ஆயினரிப் பெரியோரே. 14

பிறவியினைப் பெற்றோர்கள் பெருங்கல்வி பயில்வது நம்
அறநெறியை யுணர்வதுவும் அடக்கமெலா மமைவதுவும் [தால்
துறவறத்தின் பெருமையினைத் தூய்மையினைத் தெரிந்துரைத்
உறவதனை யடைவதுவும் உண்மை நெறி வளரவன்றே. 15

தென்னுட்டின் திருப்பதிகள் பலப்பலவும்
முறைப்படியேசென்று சென்றே
பொன்னுட்டும் மறுவுரத்துத் திருமாலின்
திருவருளைப் பொருந்த வோதி
என்னுட்டு கதிரவனுளி லங்குபவன்
திருவுருவின் இயல்பு காட்டி
நன்னுட்டினிலை விளக்கி மடாதிப ராய்
நாடனைத்தும் நடந்தா ரன்றே 16

திருமலையிற் புல்லணையில் வடவூரில் தையாற்றில்
சிறப்பு வாய்ந்த
குருவரர்தம் புகழ்விளங்கு துவரைமான்
திருப்பதியில் குறைவி லாத
திருமடங்கள் நன்கமைத்துத் திருப்பணியால்
தமதுபுகழ் சிறப்ப வைத்தே
ஒருபொழுது மவனருளை மறவாத பெருந்தவத்துக்
குரிமை பூண்டார். 17

திருக்குடந்தை யமுதனுக்குப் பொன்மயமாம்
திருவடியும் திருவ யிந்தை
இருக்குமொரு தேசிகர்க்கு வயிரமயத்
திருமண்காப் பெழிலு மாக்கி
உருக்குமுளத் தமர்காஞ்சி வரதனுக்குத்
திருமணிப்பூண் உவப்பிற் செய்து
விருப்பமுற வெவ்வுளமி ராகவனுக்
காழிசங்கம் விளங்க வைத்தார். 18

வீரையமர் திருமாற்குத் திருக்கவசம்
பொன் மணியால் விளங்க விட்டே
காரைவளர் பெருமாற்குந் திருமுடியாம்
பொற்பணியைக் களிப்பிற் செய்தே

நாரணன்றன்றிருவருளால் திருமடத்திற்
சூரிய நலம் நாடுதோறும்
ஏருறவே மூன்றரை நூறுயிரத்துக்
கமையும் வணம் இயற்றியிட்டார். 19

உடையவர் தந்தருளு நெறி வளர்ந்தோங்க
வகோபிலத்தினுரிமை மேவு
மடவதிபர் நிலைமையினினடிமையுளார்
மனங்களிக்க வழங்கும் வள்ளல்
மடனறவே மெய்ப் பொருளை விளக்குதிருப்
பணிபூண்ட வண்மைச்செல்வர்
புட விபிடை யறம் வளர்க்கு நரசிங்க
யதீந்திரர் தம் புகழேயோங்க. 20

வாழி

திருநர சிங்கன் திருக்கழல்கள் வாழி
திருவண் சடகோபத் திருமரபு வாழி
இருமையருள் திருமகளார் கழல்கள் வாழி
எண்ணமரிக்கென வமைத்த வடியார் வாழி
பெருமைபெறு மகோபிலத்துப் பெருமான் வாழ
பேசரிய மறையருளும் மெய்ம்மை வாழி
இருமொழியால் மறையருளும் குரவர் வாழி
இன்னுமொரு நூற்றாண்டின்றிங்கு வாழி. 21

(2)

ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் வைபவம்

வணக்கம்

பற்ப மெனத்திகழ் பைங்கழல் மேவிய
பல்லவ விரலழகும்
பாவன மாகிய பைந்துவ ராடை
பதிந்த மருங்கழகும்
மூப்புரி நூலொடு முன்கையிலே திகழ்
முக்கோல் பிடியழகும்
முன்னவர் ஓதிய மொழிகள் மொழிந்திடு
முறுவல் நிரைவழகும்
கற்பக மென்விழி கருணை பொழிந்திடு

கமல முகத்தழகும்
காரி சுதன்கழல் கம்பன் இருங்கழல்
கண்ணிய சிகையழகும்
எப்பொழுதும்யதி ராஜன் வடிவழ
கென்னித யத்துளதால்
இல்லை இனிப்பிறப் பில்லை யெனக்கெதிர்
சொல்லை எனக்கிடரே.

பாரதநாட்டின் மதம்

பழம் பெருமைகள் மலிந்த இந்தப் பாரத நாட்டில் அநாதியாக நிலை பெற்றுள்ள மதங்கள் பல. அவற்றுள் வேத வேதாந்தங்களையும், இதிகாச புராணுதிகளையும் சான்றுகக் கொண்டு வடித்தெடுத்த மதம் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ சமயமே யாகும். அறிஞர் ஒத்துக்கொள்ளக் கூடிய பல வட மொழித் தென்மொழி நூல்களை திருமால் சமயத்தின் மகிமையை எடுத்து விரித்து விளக்குவதால் நாம் இது பற்றி ஆராயவேண்டிய அவசிய மில்லை.

பகவான் கருணை

ஸ்ரீ வைகுண்ட பதியாகிய பகவான் தசாவதாரம் எடுத்தும், ஹயக் ரீவனுகத் தோன்றியும், கீதாசாரியனுகப் பிறந்தும், வேதங்களையும் கீதை யையும் சாஸ்திரங்களையும் இயற்றியும், மக்கள் அனைவரையும் நல்வழிப் படுத்த முடியவில்லை. தன் கைக்கு வராத மானிடரை உய்விக்கக் கருதி ஆழ்வார் ஆதிகளை அவதரிப்பித்து, அவர்கள் அருளிச்செயல்களாகிய திவ்யப் பிரபந்தங்களையும் வெளியிட்டுப் புலப்படுத்தினேம், இதிலும் மக்கள் ஆன்ம உணர்வின்றி உடல் நலம் தேடுபவராக உள்ளார். நாதமுனிகள், இராமாநுஜர், வேதாந்த தேசிகன் என்ற ஆசார்ய சிரேஷ்டர்களை அவத ரிப்பித்து ஸ்ரீ பாஷ்யம் கீதாபாஷ்யம், பகவத்விஷயம் முதலிய தெளிவுரை களை வகுத்தும் ஞானமும் பக்தியும் இந்த யுகத்தில் பெறுபவரைக் கண்டி லோம், இனி என் செய்வோம், சேதநர்களை ரக்ஷிக்கும் மார்க்கம் எங் ஙனம் என்று ஆழ யோசித்தான்.

தென்னாட்டின் மகிமை

பூலோக வைகுண்டமாகிய அரங்கமா நகருள் ஸ்ரீ ரங்கநாதன் தென் திசை இலங்கை நோக்கி அரவணையிற் பள்ளிகொண்ட நாள்தொட்டுத் தென்னுடு புண்ணிய பூமியாக விளங்குகின்றது. தாமிர பர்ணி தீரத்தில் ஆழ்வார் திருநகரியில் வேதம் தமிழ்செய்த மாறன்—சடகோபன்—நம் மாழ்வார் அவதரித்த நாள் முதல் கன்னிநாடு சான்றோர்க்குப் பிறப்பிட மாய்ப் பிரகாசிக்கின்றது. ஔவையார் கூறிய 'தொண்டை நன்னு

சான்றோர் உடைத்து, என்னும் பழமொழி பழமொழியாகி, பாண்டி நன்னாடு பல அறிஞரையும் ஆழ்வார்களையும் ஆசார்யர்களையும் உடையது என்னும் புது மொழிக்கு இலக்காக இலகுகின்றது. இதனால் தென்னாட்டில் திருமால் சமயம் பிரபலம் பெற்றிருந்த நிலைமை,

'அச்சுதன் தன்னை ஞானவிதி விழையாமே
மேவித்தொழும் அடியாரும் பகவரும் மிக்கது உலகே'

என்ற சான்றோர் மொழியால் தெளிவாகின்றது.

ஆழ்வார் ஆசாரியர்கள்

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ சம்பிரதாயத்தின்படி இம்மதப் பிரவர்த்தகர்களான பெரியோர்கள் இருவகைப்படுவர். அவர்கள் ஆழ்வார்கள், ஆசார்யர்கள் என்பர். ஆழ்வார்கள் அவதார புருஷர்களாகவும், மூல புருஷர்களாகவும் பிரகாசிக்கிறவர்கள், ஆசார்யரோ—ஆழ்வார்கட்குப் பிற்காலத்தே தோன்றி ஆழ்வார் அருளிச் செயல்களையும் மாக்கத்தையும் பின்பற்றி ஸ்ரீ வைஷ்ணவ சித்தாந்தத்தை நாடெங்கும் பரப்பி மக்களை உய்விக்கும் உயர்ந்தோர். ஆழ்வார்களில் தலைவர் நம்மாழ்வார். ஆசார்யர்களில் தலைவர் நாதமுனிகள். ஸ்ரீமந் நாதமுனிகள் மஹா வித்வானாகவும் யோகநிஷ்டாபராகவும் பிரகாசித்தார். சடகோபர் இன்னருளால் இகலோக ஞானமும், பரலோக ஞானமும் உணர்ந்தார் எம்பெருமான் நான் கோயில் கொண்டிருக்கும் க்ஷேத்திரங்களில் நம்மாழ்வாருடைய பாசுரங்களை தேவகீதத்தில் பாடக் கேட்பதே எனக்கு அமிருதமாகும் என்று நாதமுனிகளுக்குக் கட்டளை யிட்டார். அதன்படி எல்லாத் திவ்ய தேசங்களிலும் திவ்யப் பிரபந்த பாராயணம், தேவகீதத்தில் இசையோடு பாடி நடைபெறும்படி திட்டம் செய்தார்

ஸ்ரீராமானுஜரும் தேசிகரும்

சுமார் ஒருநூறு வருடங்களுக்குப் பின்னர் நாதமுனிகள் பரம்பரையில் ஸ்ரீராமானுஜர் அவதரித்தார். இவரை வரதராஜர் யதீந்திரர் என்றும், ஸ்ரீரங்கநாதர் உடையவர் என்றும், திருக்கோட்டியூர் நம்பிகள் எம்பெருமானார் என்றும் சரஸ்வதி தேவி பாஷ்யகாரர் என்றும் அழைத்தனர். இவ்வாசாரிய சிரேஷ்டரின் இடைவிடாத் தொண்டால் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ மதம் இராமானுஜ மதம் என்றே வழங்கப்பெறும் பாக்கியம்பெற்றது. இம்மகான் பரம்பரையில் சுமார் இருநூறு ஆண்டுகளுக்குப்பின் தூப்புல் வேதாந்த தேசிகன் அவதரித்து விசிஷ்டாத்வைத மதத்தைப் பலப்படுத்திப் பிரபலப்படுத்தினர். இவ்வாறு பகவான் அருளால் பேராசிரியர் காலத்துப் பிரகாசம் பெற்றும், பேராசிரியர் இல்லாத காலத்துப் பிரகாசம் குறைந்தும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ மதம் வழங்கிவரலாயிற்று. இதனை உணர்ந்த எம்பெருமான் என்றும் ஒரே நிலையில் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ மதம் உலகில் பிரகாசிக்கவேண்டும் என்று சங்கற்பித்தான்.

ஆதிவண் சடகோபர் அவதாரம்

இந்த சங்கற்பத்தால் ஆசாரிய பரம்பரையில் நம்மாழ்வாரின் அவதாரமாக இற்றைக்கு 400 வருஷங்களுக்கு முன் ஆதிவண் சடகோபமாமுனி அவதரித்தார். இவர் அகோபிலத் திருப்பதியில் எழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீ லக்ஷ்மீநரஸிம்மனே ஆராதித்து அவர் ஆஞ்ஞையால் பெருமாளைக் கூடவே எழுந்தருளப்பண்ணி சீரூர், பேரூர் முதலிய எல்லா இடங்களுக்கும் சஞ்சரித்து பண்டித பாமர சாமானியர்களுக்கும் பெருமாள் சேவை செய்வித்து, பரபக்தி ஞான வைராக்கிய சம்பத்தை வளர்த்து, சேதனகோடிகளை கிருதார்த்தராக்கி ஆசார்ய பீடத்தை நிரந்தரமாக நடத்திவர சட்டதிட்டங்களை ஏற்படுத்தினர். கிராமந்தோறும் பெருமாளுடன் எழுந்தருளிச், சீடர்களுக்கு மந்திரோபதேசம், பஞ்சஸம்ஸ்காரம், பரந்யாசம், கிரந்த காலக்ஷேபங்கள், பகவதாராதனம் நடத்தி அங்கங்குள்ள சேதனர்களை சன்மார்க்கத்தில் பிரவேசிக்கச்செய்து பக்தி ஞான வைராக்கியங்களை வளர்த்து ஆன்மாவின் ஜன்ம தேசமாகிய பரமபதத்தை அடையச் செய்யவேண்டும் என்ற கொள்கையை நிலை நாட்டினர்.

இக்காலத்தில் மானிடர்கள் பக்தியோகாநுஷ்டானங்களுக்கு அவசியமான அறிவுபெறுதிருக்கிறார்; அளவிற் குறைந்த வாழ்நாள் பெற்றிருக்கிறார்கள்; 'கல்வி கரையில; கற்பவர் நாள் சில; மெல்ல நினைக்கிற் பிணிபல' பெற்றிருக்கிறார்கள். பெரியோர் கூறும் அறவுரைகளை மதியாது இழந்து பெறவேண்டிய பேற்றைப் பெறுதவராயுள்ளார். ஆகையால் உலக நூல் கற்று அறிவுநூல் கல்லாது ஆன்ம லாபத்தை இழந்த சேதநர்களை எவ்வாறு ஆட்கொண்டு பகவானின் மலரடியைத் தொழுவைக்கக் கூடும் என்று ஆலோசித்து சரணாகதியே மானிடர் கடைத்தேற இலகுவான உபாயமாகும் என்று தீர்மானித்துச் சஞ்சாரம் செய்யும் இடம் எங்கும் பெருமாள் சேவை செய்யும் சேவார்த்திகளுக்கு எல்லாம் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ சம்பத்தைப் பெருக்கி வந்தார். பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களும், மந்திரோப தேசங்களும் பரந்யாசமும், செய்வித்து ஆட்கொண்டார். இவ்விதமாகப் பாரத பூமி முழுவதும் பூப்பிரதக்ஷணம் செய்து ஸ்ரீ வைஷ்ணவ மதத்தையாவரும் அநுஷ்டிக்கும்படி உபதேசித்து உலக குரு என்ற பிரசித்தியை அடைந்தார்.

மனிதரை ஆட்கொள்ள அரும்பாடு பட்டு பகவத் கைங்கர்யமும், பாகவத கோஷ்டி லாபமும் பெற்ற இந்த ஆதிவண் சடகோப முனீந்திரரால் ஸ்தாபிக்கப்பெற்ற 'அகோபிலமடம்' என்ற ஸ்தாபனம் இன்று வரை லக்ஷ்மீ நரஸிம்மன் காரணமில்லாத கருணையில் மங்களகரமாய் நித்திய கல்யாண வைபவங்களோடு, சிஷ்யகோடிகளின் அநுக்கிரகத்தின் பொருட்டு பிரகாசித்து வருகிறது. இந்த ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸ்தாபனத்தின்

கீழ் இந்தியாமுழுவதிலும் பலகோடி சிஷ்யர்களும் ஏராளமான பூஸ்திதி களும் உண்டு.

பல நூற்றாண்டுகளாகப் பிரகாசித்து வரும் விசிஷ்டாத்வைத மதஸ் தாபனமாகிய அகோபிலமடம் ஆஸ்தானத்தில் பக்தி ஞான வைராக்ய சம்பந்நராகிய 'ஸ்ரீமத் ஸ்ரீவண் சடகோப ஸ்ரீலக்ஷ்மீ நரஸிம்ம சடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகன் துந்துபி வருஷம் தைமீ 4ந்தேதி புதன்கிழமை உத்தராட நக்ஷத்திரம் கூடிய சுபயோக சுபதினத்தில் 41வது பட்டம் பெற்றார். சென்ற மார்கழி மாதம் பூரட்டாதியில் எண்பத்து மூன்று திரு நக்ஷத்திரம் நிறைந்து எண்பத்து நாலாவது திருநக்ஷத்திரம் தொடங்கப் பெற்றார். இத்திருநாளை ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்மன் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீரங்க க்ஷேத்திரத்தில் சிஷ்ய கோடிகள் மகா வைபவத்துடன் விமரிசை யாகக் கொண்டாடினர்கள். சதாபிஷேக வைபவம் பெற்று ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்மனை ஆராதித்து சிஷ்ய கோடிகளுக்கு அநுக்ரகித்துக் கொண்டிருக் கும் இம்மஹா யதீந்திரரின் பூர்வாச்ரம வைபவங்களும், ஆஸ்தானத்துக்கு எழுந்தருளியதும், பட்டம் பெற்ற பிறகு நிகழ்த்திய கைங்கர்யங்களும் ஸ்ரீ அழகியசிங்கரின் ஸௌலப்ய ஸௌசீல்யாதி குணதிசயங்களும் அநுக்ர பாத்திரர்களாகிய அடியார்களுக்குப் பெருவிருந்தாகும்.

பூர்வாச்சிரம வைபவம்.

அறிஞரும் பக்தரும் யோகிகளும் மதாசாரியர்களும் மடாதிபதிகளும் பிறந்து வளர்ந்த நாடே சீர் பெற்ற நாடென்று சிறப்பாகப் புகழப்படும். நாலாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் நம்மாழ்வாரையும் இந் நூற்றாண்டில் அகோபில மடாதிபதிகளாய்ப் பிரசித்தி பெற்ற இரு அழகிய சிங்கர்களை யும் பிறப்பித்த பாக்கியம் பெற்ற நாடு எது? அது திருநெல்வேலி ஜில் லாவேவாயாகும். பொருனை பெருக்கெடுத்துப் பாயும் புண்ணிய நாடாகும். சேரன்மாதேவி தாலுகாவில் தாமிரபர்ணி நதிக்கரையில் கன்னடியன்கால் பாசன வசதி பெற்ற காரைக் குரிச்சி என்ற சிறு அக்கிரஹாரம் உள்ளது. இச்சிற்றூர் ஸ்ரீ பெரும்பூதூரையும், சீரார் தூப்புலையும் விடப் பெருமை பெற்றுவிட்டது. இவ்விரண்டும் உலகிற்கு உதவிய ஒவ்வோரு ஆசாரியர் களுக்கே பிறப்பிடமாகும் மாதவம் பெற்றன. காரைக் குரிச்சியோ இரு அழகிய சிங்கர்களுக்குத் தாயகமாக அமைந்து வாழ்வுங்கு பெரும்புகழ் படைத்துள்ளது. இது இரட்டிப்புப் பெருமைக்கே காரணமாகும். இவ் வூரில் மூத்தீ வளர்க்கும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ மறையவரும் வாதூல கோத்திர திலகரும் ஆகிய ஸ்ரீ ரங்காசாரியார்க்கும் லக்ஷ்மீ தேவிக்கும் தவப்ப யனாய் ஆநந்த வருஷம் மார்கழியில் பூரட்டாதி நக்ஷத்திரத்தில் 'ராம பத்திரன்' என்னும் பிள்ளைத் திருநாமத்துடன் அவதரித்தார். இம்மரபி னர் கோபால தாசர்களாதலின் 'கோபால' என்ற பட்டப் பெயரும் இயற்

கையில் உடையவர்கள். ஆதலின் இந்த ஸ்வாமி திருநாமம் கோபால. ராமபத்திராசாரியார் என்று பிற்காலத்து விளங்கியது.

இந்த ஸ்வாமியின் மாதாவாகிய இலக்குமியம்மாள் உருவும், திருவும், வறியார் மாட்டருளும், விருந்தினரை உபசரித்தலும், துறந்தார்ப் பேணலும், அட்டில் தொழில் வன்மையும, ஒப்புரவு செய்தலும், நாயகனேயே தெய்வமாகத் தொழுதெழும் குல ஒழுக்கமும் பூண்ட உத்தம பத்தினி. பிறந்த குலம் புகுந்த குலம் ஆகிய இரு குலத்துக்கும் புகழ்தேடும் புண்ணியவதி. பிதாவாகிய ஸ்ரீ ரங்காசாரியார் ஸ்வாமியோ ஞான பக்தி வைராக்ய சம்பன்னர். பிராதஸ்நானம், சூரியன் உதிக்குமுன் உபஸ்தானம் அக்கினிஹோத்திரம், ஔபாஸனம், பெருமாள் ஆராதனம் முதலிய நற் கருமங்களை நல் விருப்புடன் காலத்திற் செய்வர். இராமாயண பாகவத பாராயணம் நாடோறும் நிகழ்த்தும் பாகவதர். உத்தமோத்தமர்களாகிய இரு பெருங்குவரும் ஏக புத்திரனாகிய ராம பத்திரன், அறிவிலும் நடையிலும் நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்ந்து வருவதைக் கண்டு ஈன்ற பொழுதினும் பெரிதும் உவந்து இன்புறுவார்.

ராமபத்திரன், சாஸ்திரோக்தமான வயதில் உபநயனம் செய்விக்கப் பெற்று வேதாத்யயனத்திலும் சாஸ்திர பாடத்திலும் ஏக சந்தக்கிராஹியாக விளங்குதைக் கண்ட குருவாகிய ஸ்ரீ ரங்காசாரியார் அளவிலா மகிழ்ச்சியுறுவர். பெற்றோரைக் காட்டிலும் உற்றாரும் உறவினரும் மற்றோரும் ராம பத்திரன் சாதுர்யத்தையும் அடக்கத்தையும் கண்டு பெரிதும் வியந்து பேசுவார். வித்வான் வரதாசாரியார் ஸ்வாமியிடத்திலும், வித்வான் ராம பத்ராசாரியார் ஸ்வாமியிடத்திலும் காவ்ய, நாடக, அலங்காரங்களும், வியாகரணதர்க்க பாடங்களும், வேதாந்த தேசிகர் சூக்திகளும் ஸ்ரீ பாஷ்யமும், பகவத் விஷயமும் காலக்ஷேபம் செய்து ராம பத்திரர் வித்யாபாரங்கதராய் நல்லொழுக்கக் கடலாய் விளங்கினர். இக் காலத்தில் ஸ்ரீ அகோபில மடம் 33-வது பட்டத்தில் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீவண் சடகோப ஸ்ரீ சடகோப யதீந்திர மஹா தேசிகனிடம் சமாச்ரயணமும் மந்திரோபதேசங்களும் பெற்றார். அறிவு, திரு ஆற்றல் பெற்று நற்குணக்குன்றாய் ஸதாசார சம்பந்நராய் விளங்குகின்ற கோபால ராமபத்திராசாரியாருக்கு குப்ஜவல்லி என்ற ஜானகி அம்மாள் வாழ்க்கைத் துணையாய், இல்லறத்துணையாய், பகவத் பாகவத கைங்கர்ய தர்ம சாரிணியாய் வாய்த்தாள். சீதா ராமனைப் போல் ஜானகி ராமபத்திரராக ராமபத்திரர் விளங்கினர்.

'இருவே றுலகத் தியற்கை திருவேறு
தெள்ளிய ராதலும் வேறு'

என்ற திருவள்ளுவரின் பொய்யாமொழி, வித்யாநிதியாகிய ராமபத்திரா

ஸ்ரீ அழகியசிங்கரின் பூர்வாச்ரமம்.

சாரியர் இல் வாழ்க்கையில் லகூஷ் பிரபுவாயும் விளங்கியதால் இவர் விஷயத்தில் சாமான்ய வசனமாகி விட்டது. வைதிக வாழ்வில் ஒரு சிறிதும் குறைவின்றி வாழ்வு நடத்தியவர். லௌகிகத் துறையிலும் இணையற்ற திறமை பெற்று வாழ்ந்தார். இருபத்தொன்பதாவது வயதில் பூர் அகோபில மடம் மூப்பத்துநான்காவது பட்டத்தில் எழுந்தருளியிருந்த அத்திப்பட்டு அழகிய சிங்கர் என்ற ஸ்ரீவண் சடகோப ஸ்ரீ சடகோப ராமாநுஜ யதீந்திர மஹா தேசிகனிடம் பரஸமர்ப்பணம் செய்துகொண்டு ஆஸ்தானத்திலேயே சிலமாதங்கள் வசித்து, ஸ்ரீ பாஷ்யம், பகவத் விஷயம் முதலிய கிரந்த காலக்ஷேபங்கள் செய்து ஆசாரியரின் அந்தரங்க அநுக்கிரகத்தையும் பெற்றார்.

தினசரிவாழ்க்கை

அதிகாலையில் எழுந்து, ஸ்நான அநுஷ்டானங்களை முடித்து, அருமேணிய காலத்தில் பன்னிரு திருநாமமும் தரித்து, திருப்பவித்திர மாலையுடன் அர்க்கியம் வழங்கும் காட்சி கண்கண்டு களிக்கத் தகுந்தது. பிறகு கிருஷ்ண ஜினத்து வீற்றிருந்து ஜபிக்கும் முறை எண்ணத்தகுந்தது. பின்னர் அபிகமன ஆராதனத்தைச் செய்து, பெருமாள் சந்நிதியில் தியானிக்கு முறையும் தம்பதிகள் இருவரும் சேவிக்கும் முறையும் பார்ப்பவரைப் பரவசப்படுத்தாமல் இராது. அநுஷ்டானங்களை முடித்துக் குடும்ப காரியங்களைக் காலை $7\frac{1}{2}$ மணிக்குமேல் $8\frac{1}{2}$ மணிக்குள் கவனிக்கும் முறை ராஜதந்திரிகளைத் தோற்கடிக்கும். $8\frac{1}{2}$ மணிக்கு மேல் பாரதப் பிரஸங்கம் கேட்கத் தகுந்தது. 10 மணிக்கு மேல் மாத்யாந்நிக ஸ்நாநத்துக்கு திருப்பூக்குடலை தோளில் சாத்தி எழுந்தருளும் நேர்த்தி இயம்ப முடியாதது. மாத்யாந்நிக அநுஷ்டானங்களை முடித்துத் திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளி நவவித பக்தியுடன் பெரிய பெருமாளையும் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீநரஸிம்மனையும் அர்ச்சித்து ஆராதித்து வந்தனம் செய்யும் முறை நேத்திராநந்தமானது. பெருமாள் கண்டருளிய தளிகைகளை அமுது செய்து, சிறிது இளைப்பாறி, இராமாயண பாராயணமும் வேதாந்த பாட போதனையும் செய்யும் முறை கர்ணமித்தமாயிருக்கும். மாலை $4\frac{1}{2}$ மணிக்கு மேல் 6 மணிவரை குடும்ப காரியங்களைக் கவனிக்க அவகாசம் உண்டு. இடையிடையே அகத்திலுள்ள பசுவைப் பரிபாலிக்கும் முறை குறிக்கத் தகுந்தது. காணுமல் கோணுமல் கண்டு அர்க்கியம் கொடுக்கும் முறை தெய்வீகத் தன்மையைத் தெளிவிக்கும். மாலைக் கடன்களை முடித்த பிறகு பாகவத பாராயணம் செய்யும் முறை அந்த வீதிக்கே அலங்காரமாயிருக்கும். இவ்வாறே எப்பொழுதும் திருநாராயணன் திருவடிணையக் காலம் பெறச் சிந்தித்துக் காலக்ஷேபம் செய்வார்.

"கண்ணு நான்முகனைப் படைத்தானே
காரணு கரியாய் அடியேன்நான்

உண்ணுநாள் பசியாவ தொன்றில்லை
ஓவாதே நமோ நாரண வென்று
எண்ணு நாளும் இருக்கு எசுச்சாமம்
வேத நாண்மலர் கொண்டுனை பாதம்
நண்ணு நாளனை தத்துறு மாகில்
அன்றெனக்கனை பட்டினி நாளே!"

என்னும் பாசுர அநுசந்தானமே தாரகமாகக் கொண்டு இல்வாழ்க்கையை நடத்தினர். இவ்வாழ்க்கைத் துணைவியோ பின்தூங்கி முன்னெழுந்து பெருமாள் காரியத்தில் செய்ய வேண்டிய சிஷ்ரூஷைகளைத் தவக்கமின்றி உவக்கும்படி செய்து அறத்துணையாக அமர்ந்திருந்தாள்.

மங்களகரமாகிய இல்லற வாழ்க்கையில் விலமதிக்கமுடியாத அணிகலமென்று சொல்லக்கூடிய நன்மக்கட் பேற்றை அந்யோந்ய தம்பதிகள் இருவரும் பெற்றிருக்கின்றார். இலக்குமி என்ற திருமாமகளும், ரெங்காசாரியர், கோபாலாசாரியர், ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் என்ற மூன்று புத்திர ரத்நங்களும், 'இவர் தந்தை இவர்களைப் பெறுவதற்கு என்ன நோன்புநோற்றார்' என்னும் சொல்லை நிகழ்த்தும் நல்லொழுக்க நற்குண நற்சிந்தை யுள்ளவர்களாக விளங்குகின்றார்கள். பொருட் செல்வமும், கல்விச் செல்வமும், மக்கட் செல்வமும், அருட் செல்வமும், வாக்குச் செல்வமும், எல்லாச் செல்வமும் நிறைந்த ஆசார்ய குடும்பம், திருமாலின் திருவருள் பெற்றுப் பல்லாண்டு வாழ நாம் பல்லாண்டு பாடுவோம். இந்த ஸ்வாமியிடம் வித்யாப்யாசம் செய்தவர்கள், வங்கிபுரம் வித்வான் வெங்கடராமாசாரியரும், குமாரர்கள் மூவரும் மற்றையவர்களுமாவர். இல்லறம் பெரும் பேறுபெற்ற கோபாலராமபத்திராசாரியார் ஸ்வாமி எப்பொழுதும்,

"பறவை யேறு பரம்புருடா நீ என்னைக் கைக்கொண்டபின்
பிறவி யென்னும் கடலும் வற்றிப் பெரும்பதம் ஆகின்றதால்
இறவு செய்யும் பாவக்காடு தீக்கொளீஇ வேகின்றதால்
அறிவை யென்னும் அமுதவாறு தலைப்பற்றி வாய்க்கொண்டதே!"

என்னும் இப்பாசுரத்தை அநுசந்தித்துக் கொண்டேயிருப்பர். இவ்வாறு அநுசந்தித்து வந்ததன் பயனாக துந்துபி வரு ஐ மீ 4 உ புதன்கிழமை உத்தராட நக்ஷத்திரத்தில் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீநரஸிம்மன் அநுக்கிரஹத்தால், ஸ்ரீ வைஷ்ணவ சமூகத்தார் செய்த தவப்பயனால் மதுரையை அடுத்த துவரைமானில் ஸ்ரீ அகோபில மடம் ஆஸ்தானத்தில் 41-வது பட்டம் ஏற்று ஸ்ரீ லக்ஷ்மீநரஸிம்ம சடகோபயதீந்திர மஹாதேசிகன் என்ற ஆசார்ய பீடத்தில் ஏறி இன்றளவும் சிஷ்யகோடிகளை அநுக்கிரகம் செய்துவருகிறார்

தென்கோடியில் தோன்றிய கதிர் உலகம்முழுவதும் ஆசாரியராகப் பிரகாசிக்கும் பேறுகிட்டியது. மணமுள்ள பொன்மலர்போலவும், அழகுள்ள சுவர்ண குடம் போலவும், ஸர்வஜன யோக்கியமான ஸர்வாதிகாரமான ஞானபக்தி வைராக்கியங்களை வளர்க்கும் செவிக்கினிய செஞ் சொற்களை மந்திரமாகவும், கிரந்த காலக்ஷேபங்களாகவும், உபதேசமாகவும், சரணாகதியாகவும், ஹிதமாகவும், மிதமாகவும், புன்முறுவலுடனும், சிஷ்யகோடிகளுக்கு அருளிச்செய்து எழுந்தருளியிருக்கிறார். ஆசாரிய பீடத்தில் எழுந்தருளிய அன்று ஸேவார்த்திகளுக்கும் சிஷ்யகோடிகளுக்கும் ஏற்பட்ட மனம் நிரம்பிய ஆநந்தம் அளவிடத்தரமன்று. ஆஸ்தானம் அருளிய ஸ்ரீவண் சடகோப ஸ்ரீ ரங்கநாத சடகோப யதீந்த்ர மஹா தேசிகருக்கு சாஸ்திரோக்தப்படி வேதபாராயணாதி கைங்கர்யங்களைச் செய்து முடித்து துவரைமானில் பிருந்தாவனம் ஸ்தாபித்து, பிரதிஷ்டை செய்து, நித்யோத்ஸவமும், திருநக்ஷத்திர உற்சவமும் நன்கு நடைபெற ஏற்பாடு செய்து சஞ்சாரம் செய்யத் தொடங்கினார்.

பக்த கோடிகள், பட்டி மேய்ந்து கட்டுண்டு உழலாமல் திருவஷ்டாக்ஷர உபதேசமும், முன் அழகிய சிங்கர்களால் பரம்பரையாக ஸம்ஸ்கரித்து வருகிற சங்காழியைக் கொண்டு பஞ்சஸம்ஸ்காரமும், ஸ்ரீ பாஷ்யம், ரஹஸ்ய த்ரயசாரம், கீதா பாஷ்யம், பகவத் விஷயம், முதலிய கிரந்த காலக்ஷேபங்களும், பிறவிப் பிணிதீரப் பணிந்தவர்களுக்குப் பரகதியைத் தந்தருளும் பர சமர்ப்பணமும் செய்தருளிச் சிற்றின்பம் பெற்ற சிறுமாமனிதனைப் பேரின்ப வெள்ளத்தில் திளைக்கும்படி செய்வதற்காகத் திருக்குறுங்குடி முதல் திருவேங்கடம் வரையுள்ள எம்பெருமான் கோயில் கொண்டருளிய எல்லாத் திவ்ய தேசங்களிலும் எழுந்தருளி அங்கங்கு வரந்தந்தருளுகிற எம்பெருமான்களை மங்களாசாசனம் செய்தருளி, ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் அவலம்பித்த இராமாநுஜ சித்தாந்தத்தைப் பரிஷ்கரித்தருளிய ஸ்ரீ ஆதிவண் சடகோப மஹாதேசிகன் அடிச்சுவட்டைப் பின் பற்றி எங்கும் கோஷித்துக் குதூகலப்படுத்திப் பிரவசனம் செய்துவருகிறார்.

இதுவரை பதினைந்து சாதுர்மாஸ்யங்களை வீரவநல்லூர், மாணமதுரை, திருப்பராய்த்துறை, நெடுந்தெரு, மதுராந்தகம், ஸ்ரீ ரங்கம் ஆகிய திவ்ய தேசங்களில் நடத்திவைத்து விசேஷ வைபவம் பெற்றும் பிரகாசிக்கிறார்.

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்மன் கைங்கர்யத்தை அநவரதமும் அவன் உகக்கும் வண்ணம் அவன் ஆணையின்படி விநயத்துடன் ஆராதித்து வரும் பக்தி, அநந்த கருட விஷ்வக்ஸேநாதிகளாலும் புகழுந் தரத்ததன்று. ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்மன் மூகோல்லாசத்தைப் பரிபூர்ணமாகப் பெற்று நித்ய சூரிகளைப் போல் ஆநந்த ஹ்ருதயராய், வேதமார்க்க பிரதிஷ்டாபநாசார்யராய், பரம ஹம்ச பரிவ்ராஜகாசார்யராய், ஸர்வ தந்த்ர ஸ்வதந்த்ராய், உபய

வேதாந்தாசார்யராய் பகவத் ராமாநுஜ சித்தாந்த நிர்த்தாரணராய் விளங்குகிறார்.

சஞ்சாரம் செய்து வரும்பொழுது ஒவ்வொரு திவ்ய தேசத்து எம்பெருமானையும் ஆராதித்து, ஸேவித்து மங்களாசாசனம் செய்து வரும் நேர்த்தியை நேரிற் கண்டே ஆநந்திக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு எம்பெருமானுக்கும பீதாம்பரமும், திருவாபரணமும் புதிது புதிதாகச் செய்து சாத்தி ஆநந்திக்கும் அழகு சொல்லுந் தரத்ததன்று. அக்கைங்கர்யங்களில் முக்கியமான சிலவற்றை மஹா ஜனங்கள் அறியவேண்டுவது அவசியம்: பெருமாள் கோவில் வரதராஜனுக்கு தங்கக் கிண்ணிகளும், திருவாபரணமும், ஓராயிர ரூபாய்க்கு மேலும், திருவகீந்திரபுரம் தேசிகனுக்கு வஜ்ரத் திருமண்காப்பு ரூபாய் ஈராயிரம் வரையிலும், திருக்குடந்தை ஆராவமுதனுக்குத் தங்கத் திருவடிகள் ரூ. 1500 வரையிலும், புள்ளம் பூதங்குடி ராமனுக்குக் கவசம் ஓராயிரம் ரூபாய் வரையிலும், திருவெவ்வுளூர் ராகவனுக்குத் தங்கத்தில் கல்லிழைத்த சங்க சக்கரங்கள் ரூபாய் நாலாயிரம் வரையிலும், வீரவநல்லூர்ப் பெருமாளுக்குக் கவசமும் திருவாபரணமும் ஓராயிரம் ரூபாய் வரையிலும், காரைக்குரிச்சி, ஆதிவண் சடகோப மகாதேசிகனுக்கும், வரதனுக்கும், கிருஷ்ணனுக்கும் கிரீடங்கள், திருவாபரணங்கள் ரூபாய் ஓராயிரம் வரையிலும், சந்நிதி ஸ்ரீ லக்ஷ்மீநரஸிம்மனுக்கு தங்க சடாரி ரூபாய் ஓராயிரம் வரையிலும், ஸ்ரீ அகோபிலம் நரஸிம்மனுக்கு ஒரு லக்ஷ ரூபாய் வரையிலும், திருப்பணி செய்து எம்பெருமான் கிருபைக்குப் பாத்திரராக எழுந்தருளியிருக்கிறார்.

மேலும் திருப்பதித் திருமலையில் திருவேங்கடநாதன் சந்நிதிக்கு சமீபத்தில் சுமார் ரூபாய் ஐம்பதினாயிரம் செலவு செய்து, திருமடம் கட்டி, ஸ்ரீ ஆதிவண் சடகோப மஹாதேசிகன் பிரதிஷ்டை சமீபத்தில் நடந்தது அடியார்கள் அனைவரும் அறிந்த விஷயம். திருப்புல்லாணிக்கு ரூபாய் மூவாயிரம் வரையிலும், தையாறுக்கு ரூபாய் ஆயிரத்தைந்நூறு வரையிலும் வடுவூருக்கு ரூபாய் ஆயிரம் வரையிலும், துவரிமான் பிருந்தாவனத்துக்கு ரூபாய் பதினாயிரம் வரையிலும், செலவு செய்து மடங் கட்டிப் பரிஷ்காரம் செய்து, ஆதிவண் சடகோப மஹாதேசிகன் உற்சவங்களை நடத்திவரத் திட்டம் செய்திருக்கிறார். இக்கைங்கர்யங்கள் குறிப்பிடத் தகுந்தவை. லக்ஷ்மீநரஸிம்மனுக்குச் சொந்தமான எல்லா இடங்களிலும் உள்ள மடங்களிலும் ஆதிவண் சடகோப மஹாதேசிகனுக்கு ஆராதனங்களும் ததீயாராதனங்களும் விமரிசையாக நடந்துவர எல்லாவித ஏற்பாடுகளும் செய்தருளியிருக்கிறார்.

மேலும் லக்ஷ்மீ நரம்ஹிம்மனுக்கு இந்த ஸ்வாமி ஆஸ்தானத்துக்கு எழுந்தருளிய பிறகு வந்து குவிந்த வருவாயைக் கொண்டு தாமிரபர்ணி

பாசனத்தில் வேலங்குளம் கிராமத்தை ஒன்றரை லக்ஷத்துக்கு கிரயம் வாங்கியும், நெடுந்தெரு, மன்னர்குடி, பெருக வாழ்ந்தான், வீரவநல்லூர், அடைச்சாணி முதலிய கிராமங்களில் சுமார் இரண்டு லக்ஷம் ரூபாய்வரை நிலம் கிரயம் வாங்கியும் இந்த மடத்துக்கு பூஸ்திதி சேர்த்திருக்கிறார்:

ஸந்நிதியில் தினந்தோறும் அதிகாலையில் மூன்று மணிக்குக் கண் விழித்து, ஸ்நாநாநுஷ்டானங்களை முடித்து, திருந்திய பன்னிரு நாமங்களுடனும், முக்கோலுடனும் சிஷ்யர்களின் விருதாவளிகளுடனும், காலை 6 மணிக்கு ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்மன் அபிகமன ஆராதனத்துக்கு எழுந்தருளும் நேர்த்தி காணக் காணத் தெவிட்டாது. பெருமாளுக்கு அர்ச்சித்து சைத்தியோபசாரம் செய்து, மங்களார்த்தியிட்டு, திரிதண்டத்துடன் மண்டியிட்டு வணங்கும் அழகு எவரையும் பரவசப்படுத்தும். ஸேவார்த்திகள் ஸேவிக்க கோஷ்டியுள் வீற்றிருந்து நாராயண நாம சங்கீர்த்தனம் செய்யும் தொனி செவித்துளையில் என்றும் நிறைந்தொலிக்கும். வணங்குகின்ற ஒவ்வொருவரையும் புன்முறுவலுடன் விசாரணை செய்யும் தோரணை மிகவும் சிலாகிக்கத்தகுந்தது. கோஷ்டி கலைந்தவுடன் காலக்ஷேபம் சாதிக்கும் அழகு எவரையும் அடிபணிய வைக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்தது. பத்தரை மணிக்கு மாத்யாந்நிக ஸ்நான அநுஷ்டானங்களை முடித்து ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்மனுக்கு மங்களார்த்தி செய்யும் கைங்கர்யம் தேவர்களாலும் கொண்டாடத்தகுந்தது. பெருமாள் தீர்த்தம் ஸ்வீகரித்து சடாரி சாதிக்கும் வைபவம் அனைவரும் சிரமேற்கத் தகுந்தது. மாலை மூன்று மணி முதல் ஐந்து மணிவரை காலக்ஷேபம் ஸாதிக்கும்பொழுது ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்மன் ஆவேசம் என்றே தீர்மானிக்கவேண்டும். அநந்தரம் ஸாயம் ஸந்தியா அநுஷ்டாநங்களை முடித்து ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்மனுக்குப் பானக ஆராதனம் கண்டருளும் காட்சி கண்பெற்ற பேறாகும். இதன்மேல் ஸேவார்த்திகளுடன் சம்பாஷிப்பதும், ஸந்நிதி லௌகிக கார்யங்களை நிர்வகிப்பதும் இரவு பனிரண்டு மணிவரை நிகழும். இவ்வண்ணம் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரின் தினசரி நடைபெறுகின்றது. விசேஷ தினங்கள் விசேஷ வைபவத்துடன் விமரிசையாக நடைபெறும்.

இவ்வாறு லக்ஷ்மீ நரஸிம்மன் "ஆஞ்ஞையிலை பெருமாள் ப்ரீதிக்காக இடைவிடாது தொண்டு செய்து, 'பொன்னைக்கொண் டுரைகல் மீதே நிறமெழ உரைத்தாற் போலே உன்னைக் கொண்டென்நாவகம்பால் மாற்றிற்றி உரைத்துக்கொண்டேன் உன்னைக் கொண்டென்னுள் வைத்தேன் என்னையும் உன்னுள்ளிட்டேன் என்னப்பா என் இருடீகேசா, என்னுயிர்க் காவலனே!" என்று துதித்து உனக்குக் கைங்கர்யம் செய்ய என்னை உரித்தாக்கினையே என்று நன்றிகூறுவார். நித்ய சூரிகளாகிய அநந்தனையும் கருடனையும் அத்யல்பமாக எண்ணி அடியேன் மனத்தாமரையில் உவந்து வைகி வாழும் எம்பிரானே! என்கண் அகலும்பொழுக என்னுள்ளே

உன்னை நினைந்திருந்தே சிரமந்தீர்ந்தென் நெஞ்சினெடியோனே ! என்று தியானித்து தொண்டாள் நெரும் இளைப்பையும் களைப்பையும் மாற்றிக் கொள்ளும் ஆற்றல் கொண்ட சாந்தமூர்த்தியாய் இன்று சதாபிஷேகம் பெற்று முதுமையில் இளமை எய்தி ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்மன் அநுக்கிரஹத்துக்கும் பாத்திரராய் அடியோங்கட்குச் சரணாகதி புக சமீபராய் சுலபராய் ஸ்ரீரங்க க்ஷேத்திரத்தில் எழுந்தருளிப் பிரகாசிக்கிறார்.

திருவேங்கடம் முதல் திருக்குறுங்குடி வரை சஞ்சாரம் செய்து மத்யஸ்தலமாகிய ரங்கமத்தியில் ஆசாரியராகிய ஸ்ரீ ரங்கநாதனுடையவும், பெரிய பெருமாளாகிய ஸ்ரீரங்கநாதனுடையவும் கிருபைக்கு சந்நத்தராய், ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ தேவியின் திவ்யாஜ்ஞையின்படி ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் ஸ்ரீ ரங்க க்ஷேத்திரத்தில் திருவோலக்கமிருந்தாற்போல் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்மன் ஆஜ்ஞையின்படி ஸ்ரீ ரங்கக்ஷேத்திரத்தில் நித்ய வாசம் செய்து ஸ்ரீ ரங்கநாத ஸ்ரீ லக்ஷ்மி நரஸிம்மன் சந்நிதியில் சேவித்து ஆராதித்துப் பிரார்த்தித்துச் சிஷ்ய கோடிகளை ரக்ஷித்து சாந்த மூர்த்தியாய் திவ்ய சூரியாய்ப் பிரகாசித்து சேவை சாதித்தருளுகிறார் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர்.

சிஷ்ய கோடிகளாகிய நாமெல்லாம் ஆசாரிய சிரேஷ்டராகிய ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரைப் பல்லாண்டு பாடுவோம்.

அடியோமோடும் நின்னோடும் பிரிவின்றி
ஆயிரம் பல்லாண்டு
வடிவாய்ப் பொழிந்தொழுகும் வாய்மொழியும்
திருத்தொண்டும் பல்லாண்டு
வடிவார் ஆழிசங்கு வலமிடத்தே
பொறித்திலகு வண்கரமும் பல்லாண்டு
படியேற்றிப் பரமபதம் பாலிக்கும்
பரந்யாச வைபவமும் பல்லாண்டே.

வாழித் திருநாமம்

காரைக் குரிச்சிசெய் மாதவத்தோன் வாழியே
சீரங்க நாதரின் செல்வனே வாழியே
இலக்குமியின் சிங்கமே எங்குருவே வாழியே
வாதூல கோத்திர வள்ளலே வாழியே
ஜாநகி ராமனே சாந்தனே வாழியே
வேதாந்த விஞ்ஞான விற்பனனே வாழியே
ஆநந்த மார்கழியில் அவதரித்தோன் வாழியே
பூரட்டா திதிருநாள் புவியுதித்தோன் வாழியே
சடகோப தேசிகனால் குறிபெற்றோன் வாழியே
சடகோப இளம்பெருமாள் சரணடைந்தோன் வாழியே

சீரங்கநாத சடகோபன் இன்னருளால்
பார்போற்றும் யதீந்திரனும் பதம்பெற்றோன் வாழியே
தந்துபியில் தைமாதம் துறவுபெற்றோன் வாழியே.
லட்சுமீ நரசிம்ம சடகோபன் வாழியே
லட்சுமீ நரசிம்மன் தொண்டுசெய்து வாழியே
சதாபி ஷேகம்பெற் றெழில்பெறுவோன் வாழியே
பாடியப் பெரும்பொருளைப் பகர்ந்திடுவோன் வாழியே
ஆதிவண் சடகோபன் அருள்பெற்று வாழியே
சீரங்க நாத சடகோபன் திருவருளால்
நாதமுனி தேசிகரின் ஆயுளொடு வாழியே
சீனிவாஸன் பாடலைச் சிறப்பிப்போன் வாழியே
இன்னுமோரு நூற்றாண்டு எம்பெருமான் அருள்கொண்டு
இவ்வுலகில் சீடர்க்கு அருள்செய்து வாழியே
உடையவர் தரிசனத்தை உய்வித்தோன் வாழியே
நம்மாழ்வார் அம்சமாய் நண்ணினோன் வாழியே.

---

(3)

சரணாகதிப் பதிகம்

கட்டளைக் கலித்துறை.

சீர்வண் சடகோபச் சீர்நர சிம்ம யதீந்திரனே
சோர்வின்றி யுன்றன் றுணையடித் தொண்டு துணிந்தவெனைத்
தார்கொள் ளிரணியற் கொன்றவன் பாலற்குத் தஞ்சமீந்தான்
காரொன்று மேனிக் கருணை கரன்கழல் காத்திடுமே. 1

காரைக் குரிச்சிசெய் மாதவங்கண்டாங் கவதரித்தே
பாரைப் புரக்கும் பலகலைப் பண்டித பார்த்திபனைச்
சீரைப் பெறுவிசிஷ் டாத்வைத மார்க்கஞ் செழிக்கவந்த
சாரத் திருநர சிம்ம சடகோபர்த் தாழ்ந்தனனே. 2

என்னையும் என்குணக் கேட்டையும் பார்த்தரு ளீந்துநின்ற
நின்னரு ளிந்த நிலத்தினி லென்றும் நிலவிடுமால்
பொன்னவ ணுகத்தைப் போழ்ந்தருள் நாரணற் போற்றுகின்ற
நரநர சிம்ம சடகோபர் தாள்முடி யேற்றனனே. 3

புண்ணிய நோன்பு புரிந்துமிலேன்பதம் போற்றுகின்ற
நுண்ணருங் கேள்வி நுவன்றில னென்சிந்தை நோக்கியிருந்

தெண்ணரும் பாபங்களேகிடக் கண்ண னிணையடியென்
சென்னியிற் சூட அருள்நர சிம்மன் அடைக்கலமே. 4

நாதமும் சோதியு மாய்நின்ற நாரணன் நாதனென்றே
போதமு ருத்தொண்டர் பேதமை போக்கிடப் போந்தருள்நா
ஓதிடு வண்சட கோப நரசிம்ம யோகிமலர்ப்
பாதம லாற்படு பாவிக்கி யாதொன்றும் பற்றிலேயே. 5

ஆடிப் பலபிறப் பும்பிறந் தந்தமில் லல்லுற்றுத்
தேடித்திரிந்தனன் உய்வழி யொன்றும் தெரிந்திலனுய்
வாடிக் கடைசியில் கண்டு களித்து வணங்கி நின்றேன்
பாடித் திருநர சிம்ம சடகோபர் பாதங்களே. 6

சிந்தை நின் தாளிணை தாழ்ந்து நல் லன்பு சிறந்திடவே
விந்தைசே ருன்குணத் தீடுபட் டின்ப மிசைந்திடுமால்
முந்தை வினைகளும் போர்ந்திட நாவு முழக்கிடுமால்
எந்தை நரசிம்மவண்சடகோபன் இசையருளே. 7

வண்சடகோப நரசிம்ம யோகியர் மாதலைவ
கண்சட கோபர் பனுவலும் கண்ணன் கழலிணையும்
எண்சத வைகுந்த நாடுமெவ் வாறுனக் கின்பளிக்கும்
ஒண்சர ணங்களும் அத்தகைத் தேசரண் உற்றவெற்கே. 8

பத்தியும் யோகமும் பண்ணப் பதம்பெறுப் பாவமுற்றே
எத்திசை யும்புகல் பெற்றிலாக் காகம் எனவடைந்தேன்
சித்திகொள் சீரங்க நாத சடகோப தேசிகனுல்
சத்திகொள் வண்சட கோப நரசிம்மர் தாண்மலரே. 9

கூட்டும் விதியென்று கூடுங்கொ லோவெனக் கூறிநின்றேன்
நாட்டங்கண் டின்பம் பெறவுடைந் தேன்சரண் நானிலத்தோர்
வீட்டக ஞானந் தலைக்கொண்டு நாரணன் மேவநல்லோர்
ஈட்டங்கள் சூழ வருநர சிம்மர் இணையடியே. 10

இலக்குமி சேர்நர சிம்ம சடகோப தேசிகர்தாள்
இலக்கிய மென்றுவில் லார்ச்சீனிவாசனெனுஞ்சருமன்
விளக்கிய பாச்சர ணைகதி பத்தும் விளம்பிடுவார்
துளக்கமில் நற்குரு தாள் மூலஞ் சேர்வர்துளவனையே. 11

ஸ்ரீ:

அடியேன் காணிக்கை

[ஸ்ரீ உ. வே. வித்வான் ரா. ஸ்ரீநிவாஸதேசிகமய்யங்கார்.]

ஒரு நள்ளிரவு. மின்னலும் இடியும். பேய்க்காற்று கதவை மோது கிறது. தலைவியும் தோழியும் கண் விழித்துக்கொள்ளுகிறார்கள்.

தோழி :—காற்று எப்படி மும்முரமாய் அடித்துக் கதவைத் தாக்கு கிறது! மின்னல் எப்படி ஒளி வீசுகிறது! இடி எப்படி இடிக்கிறது!

தலைவி :—தோழி, இது காற்றென்று நீ நினைக்கிறாயா? காற்றல்ல; என் நாதன் கதவைத் தட்டுகிறான். அதோ 'பளிச்' சென்று தோன்று கிறதே, அது மின்னல் என்று எண்ணிவிடாதே, அது என் காதலின் வெற்றிக்கொடி. தூரத்தில் 'கட கட' வென்று கேட்கிறதே, அது இடி யின் முழக்கமல்ல; எனக்கு மாலையிட்டவருடைய இரதத்தின் ஒலி.

மேலே சித்திரிக்கப்பட்ட ஒரு தலைவியின் மனோநிலைதான் நம்மாழ் வாரின் நிலை, காண்கின்ற பொருள்கள் எல்லாவற்றிலும் அந்தராத்மாவா யிருக்கிற கண்ணன் வடிவு காண்பதுதான் அவருடைய அநுபவம். மல ரின் முறுவலிலும், காற்றின் இன்னிசையிலும், நீலவானிலும், கடலிலும் சர்வேச்வரனுடைய சொற்கடந்த சிறப்பை உணர்கிறார். அனேக பாசு ரங்கள் இத்தகைய உணர்ச்சிகளோடு ததும்பி நிற்கின்றன :

" மண்ணையிருந்து துழாவி வாமனன் மண்ணிதுவென்னும்
விண்ணைத்தொழுது அவன் மேவு வைகுந்தமென்று கை
காட்டும் ".....

" ஒன்றிய திங்களைக்காட்டி ஒளிமணி வண்ணனே! என்னும்
நின்ற குன்றத்தினை நோக்கி நெடுமாலே! வாவென்று கூவும்
நன்றுபெய்யும் மழைகாணில் நாரணன் வந்தானென்று
ஆலும் ".....

நமக்கு மண் மண்ணுகத்தான் படும்; ஆகாயம் ஆகாயமாகத்தான் தென்படும்; திங்கள் திங்களாய்த் தான் தோன்றும்; குன்று குன்றமாகத் தான் காணும். ஆனால், ஒரு கவிக்கோ அல்லது ஞானிக்கோ எண்ணம் வேறு, கனவு வேறு, பார்வை வேறு. ஒவ்வொரு பொருளிலும் ஒவ் வொரு நூதன ஒளியும் வர்ணமும் அவருக்குப் புலப்படுகிறது. அது தெய்வீக ஒளியாயும் வர்ணமாயு மிருக்கிறது. நாமும் அவருடைய அகக் கண்ணோடு பார்த்தால், நமக்கு ஒரு வியப்பும் உவகையும் தோன்றும்; அந்த உள்ள வெறியில் துள்ளவும் ஆரம்பித்து விடுவோம்.

நம்மாழ்வார் ஒரு ஞானி மாத்திரமல்ல; ஓர் ஆழ்ந்த கவியுங்கூட. ஆடி யாடி அகங்கரைந்து உள்ளம் தெளிந்தவர். அவர் மனம் பகவானுடைய எல்லையற்ற சௌந்தர்யங்களுக்கு உறை விடமாயிருக்கிறது. எல்லாவற்றிலும் பகவதம்சத்தைக் காண்கிறார்.

உண்ணும் சோறு பருகு நீர் தின்னும் வெற்றிலையு மெல்லாம் கண்ணன்.....சிந்தையாலும் சொல்லாலும் செய்கையாலும் 'அவர் பகவானை அடைகிறார். சில சமயங்களில் அவருக்கும் பரமாத்மாவுக்கும் உள்ள பேதநிலை அன்பிலே கரைந்து விடுகிறது. கடலையும் வானையும் காணுகவே கருதிப் பாடுகிறார்.

"காண்கின்ற நிலமெல்லாம் யானே யென்னும்
காண்கின்ற விசும் பெல்லாம் யானே யென்னும்
காண்கின்ற வெந்தீயெல்லாம் யானே யென்னும்
காண்கின்ற இக்காற்றெல்லாம் யானே யென்னும்
காண்கின்ற கடலெல்லாம் யானே யென்னும்".....

இந்நிலை அவருக்கு இயற்கையாகவே அமைந்து விட்டதா அல்லது பெருமுயற்சியால் வந்ததா? அவருடைய பாசுரங்களைத் துருவி ஆராய்வோர்க்கு, அவர் உள்ளத்திலே நிகழ்ந்த போர்களும் சோதனைகளும் நன்கு புலனாகும். அவர் பகவானைத் தேடிச் சென்ற யாத்திரையோ தொலையாத யாத்திரை; பாதையிலோ திக்குத்திசை தெரியாத இருட்டு; இடையூறுகளோ எண்ணிறந்தன.

"மாறிமாறிப்பல பிறப்பும் பிறந்து அடியை யடைந்து உள்ளம் தேறி
ஈறிலின்பத்திருவெள்ளம் யான் மூழ்கினன்."

நம்மாழ்வாரின் அகக் கண்ணில் தோன்றி மறைந்த காட்சிகள் அனேகம்; அவர் உட்செவியில் ஒலித்த ஒலிகள் பல. ஒரு சமயத்தில் களிப்பினால் ஆடுகிறார், பாடுகிறார்; மற்றொரு சமயத்தில் குழந்தைபோல் விம்முகிறார், அழுகிறார். ஒளி, இருட்டு, மழை, வெய்யில், முதலியன அவருடைய மனதில் மாறி மாறி வருகின்றன. 'கூவிக் கொளளும் காலம் இன்னும் குறுகாதோ' என்று ஒரு காலத்தில் ஓலமிடுகிறார்; மற்றொரு வேளையில் 'எனக்கார் நிகர் இந்நீ ரிலகில்?' என்று உள்ளம் பூரிக்கிறார்.

'நண்ணுதார் முறுவலிப்ப நல்லுற்றார் கரைந்தேங்க
எண்ணுராத்துயர் விளைக்கும் இவையென்ன உலகியற்கை?'

என்றேங்குவர் ஒரு சமயம்.

'பொலிக பொலிக பொலிக போயிற்று வல்லுயிர்ச் சாபம்
நலியும் நரகமும் நைந்த நமனுக்கு இங்கு யாதொன்றுமில்லை.'

என்று ஆரவாரிப்பார் மற்றொரு சமயம்.

ஆழ்வாரின் மனம் ஆயிரம் நரம்புள்ள ஓர் வீணை. அதிலிருந்து எழும் நாதங்கள் பல. இப்பொழுது வியப்பு; இப்பொழுது வெறுப்பு; இப்பொழுது நம்பிக்கை; இப்பொழுது ஏமாற்றம்; முடிவில் புகலரிய ஒரு பெரிய சாந்தம். இந்த உபசாந்தத்தில் உதிக்கிறது ஒரு கீதம்:—

"சூழ்விசும் பணிமுகில் தூரியம் முழக்கின
ஆழ்கடலலை திரை கையெடுத்தாடின
ஏழ் பொழிலும் வளமேந்திய என்னப்பன்
வாழ் புகழ் நாரணன் தாமரைக் கண்டு கந்தே"

இத்தகைய நிரதிசய அநுபவம் எல்லோருக்கும் கிடைக்கக்கூடிய பாக்கியமே. இது ஒரு இனத்தாருக்கு மட்டும் உரியதல்ல. வைகுந்தம் புகுவது மண்ணவர் விதியே.

நம்மாழ்வார் ஏற்றிவைத்த ஞானவிளக்கு அவிந்து போகாமல் பரம்பரையாய்க் காப்பாற்றி வரும் ஆசார்யர்களுள் தற்போது ஆஸ்தானத்தை அலங்கரித்துக்கொண்டிருக்கும் இவ்வழகியசிங்கர் சதாபிஷேக மஹோற்சவத்திற்கு அடியேன் ஸமர்ப்பிக்கும் காணிக்கை இது.

ஸ்ரீ

அழசியசிங்கர் தோத்திரமாலை

[புதுக்கோட்டை வித்வான் ப்ரம்மஸ்ரீ நா. கநகராஜய்யர் அவர்கள்]

திருவரங்கப் பெருநகரு ளனவரதம் தனைநினைவார்
சித்தம் வேட்ட
பெருவரங்கள் அருளவென வரவணையிற் கண்வளரும்
பெரிய பெம்மான்
இருவரங்கம் பகிர்ந்துகொள வளித்தருளும் அருளொருவன்
இறைமை தேற்றிக்
கருவரங்கம் புகுந்துமயங் குயிர்களை யாண் டருள்குரவர்
கழல்கள் போற்றி. 1

அரிசமய திவாகரனுங் குருகைநம்பி திருமரபென்
றறிந்தோர் வாழ்த்த
வருமுனிவர் பெருமரபில் அகோபிலமாந் திருப்பதியில்
மடத்தில் நின்று
திருவருளின் சிறப்பினையிவ் வுலகமெலா நன்குணரச்
செய்து வாழும்
குருமரபு பல்லாண்டு வாழ்கவென மன நிறையக்
கூறு வேமே. 2

திருமகளின் றிருநோக்கும் கலைமகளின் திருவருளும்
சேர வெய்திக்
குருவருளால் வாழ்வினலம் யாவுமெளி தடைந்திடலாம்
கோயில் சென்று
கருதுபொருள் விளக்கியருள் நரசிங்க யதிவரர்தாள்
கனிந்து போற்றி
வருபொருள் கொண்டகமகிழ்வார் ஒரு குறையும்
இலராதல் வாய்மை யன்றே. 3

தனக்கெனவே வாழ்தலிலாப் பிறர்க்குரிய
பெருந்தவத்துச் சான்றோர் தம் முள்
எனக்குவரு நில்யெதுவே யாயினு மிவ்
வுலகமெலாம் இன்பம் எய்த

நினைக் குரிய வெட் டெழுத்தை யுரைப் பனைத்
திருமால் முன் நிமிர்ந்து நின்ற
மனக்கருணை யுடையவர் தம் பெரும் புகழை
வழுத்தாதார் மனமோர் கல்லே. 4

எம்பெருமான் பெருங்கருணையளந்துரைத்த
வெம் பெருமான் இவனே யென்ன
உம்பருமே புகழ்வுரிய வெதிராசன் திருமாயில்
உபய வேதம்
செம்பொருளால் விளக்கியருள் நிகமாந்த
தேசிகனைத் தினமும் போற்றும்
இம்பருளார் குருவரருள் அகோபிலத்துத்
தலைவரையாம் இறைஞ்சு வோமே. 5

வடமொழியின் சுவைகனிய வழுதகவி
மழைபொழியும் வள்ளற் பெம்மான்
வடமலையா வளர்ந்தருளும் பெருமான்றன்
அடி நிலையை வழுத்தி யேத்தி
உடலுளமோ டுருகுகவி யொராயிரஞ் சொல்
தேசிகனை யுள்ளத் துள்ளும்
தொடர்புடைய வகோபிலத்துச் சடகோப
யதீந்திரரைத் தொழுதும் யாமே. 6

கருணைபொழி விழிப்பெருமான் தனையணுகு
மன்பர்களைக் காக்கும் வள்ளல்
அருளுருவன் அடைக்கலமே தனது கடைப்பிடியாக
அமைத்த தேவன்
ஒரு பொழுது மோய்வறவே யுயிர்க்கணலம்
பெருங்கருத்தால் உழைக்கும் வீரன்
திருமகளொடடியருளத் தமருமெனப்புகல் குரவர்
சிறந்து வாழி. 7

இருமொழியுந் தெய்வமணம் கமழுமென
வுலகரிய வெடுத்துச் சொற்ற
குரு மரபில் வருமுரிமை சிறந்திடவே
மறையிரண்டும் குறிப்பி னேர்ந்து
பொருளறிய வருப்பவருக் கிருமறையின்
முடி பொருளும் புகன்று தேற்றும்
பெருமுனிவர் அழகிய சிங்கரைப் புகழ்ந்து
வணங்கி நலம் பெறுவேம் யாமே. 8

அருளுளதோ இறைவனெனு மவனெருவன்
இருப்பதனை யறிய கில்லோம்
மருளுவதே பிறப்புரிமை யெமக்கெனவே
புகலுகின்ற மாந்தர்க் கெல்லாம்
பொருளுளதே யருளுருவப் பெரும் பொருளாம்
அதை யுணரப் பொருந்து முள்ளத்
தெருளுறுதிர் எனவருளும் அகோபிலத்துத்
தேசிகர் தாள் சிந்தித் துய்வாம். 9

உணர்வரிய பெரும் பொருளை வடமொழியால்
வியாதர் முனம் உரைத்துச் செல்லத்
தணவரிய தருக்கநெறி துணைகொண்டே
யதுதெரிந்து தாமே கண்ட
குணமுடைய நெறிகளையே குரவரெலாம்
கட்டுரைத்தார் கூறு மன்ன
மணமுடைய பெரும் பொருளை விளக்கு பணி
மடாதிபர்தம் வாய்ப்பே யன்றே. 10

(2)

திருநரசிங்கர் திருப்புகழ்

பொருளறிகின்ற வுளமுமைந்தபுலமையு நன்கு
பெறுவோர்கள்
அருள் கென நன்கு புகழுமரங்க அருமறை கண்ட
வொரு தேவே
மருள்கெட வெங்கள் மனமுறவந்து வரமருள்கின்ற
பொறி மேவாய்
திருநரசிங்க வழகிய சிங்கர் தினமும் வணங்கு
பெருமாளே. 1

அறிவிலகின்ற மனமுள மந்தர் அறியமறைந்த
திருமாலே
பொறிமறைகின்ற மறு வுரு வுண்ட பொலியுர வெந்தை
யருளாளா
நெறிகுறி கண்டு முறை முறை சென்ற நிலையினர் சிந்தை
மருவாயே
திறனர சிங்க வழகிய சிங்கர் தினமும் வணங்கு
பெருமாளே 2

தவ நெறி நின்ற தலைமை கொள்தொண்டர் தமதுளநின்ற
பொருளாவாய்
பவ மகல் கின்ற நெறி பயிலன்பர் பழகிய வின்ப
உருவானாய்
நவ மியல்கின்ற வுலகினினன்கு நவில்தவ மிங்க
ணருள்வாயே
திவ நர சிங்க வழகிய சிங்கர் தினமும் வணங்கு
பெருமாளே. 3

அரியுருவென்ப ரரனுருவென்ப ரயனுருவென்ப
ரறிவோர்கள்
அருவமதென்பர் உருவமதென்பர் அதுவித வென்பர்
பிறராவார்
தெரிய வுணர்ந்து நினதுருவன்பர் தெளிவது முண்டு
திருமாலே
திருநரசிங்க வழகிய சிங்கர் தினமும் வணங்கு
பெருமாளே. 4

அளியுழல்கின்ற மலர்கள் கொணர்ந்து னருளை நினைந்த
வடியார்கள்
தளவ மணிந்த வடியிலணிந்து துணிவு பிறந்து
மகிழ்வாரே
களவு புரிந்த மனமிசைவந்து கருணை பொருந்தி
யமர்வாயே
தெளி நரசிங்க வழகிய சிங்கர் தினமும் வணங்கு
பெருமாளே. 5

திரு நர சிங்கன் திருவடிகள் போற்றிப்
பெருவர நல்கும் பெரியோர்—அரிய
அழகிய சிங்கர் அளிமரபு சீர்த்தி
பழகிய வோங்க பயின்று.
வாழி நாசிங்க மால்கழல்கள் மாலடியார்
வாழி அகோபிலத்து மாதவர்தாள்—வாழி
அழகியசிங்கர் அணிமரபு வாழி
பழகிய மெய்ச்சீர் பயின்று.

(3)

அஹோபில லக்ஷ்மி நரஸிம்ம தசகம்

காப்பு

எப்பொருளு மாகி யியங்கி யியக்கு விக்கும்
மூப்பொருளாமோர் பொருளை முன்னி மனத்—தொப்பவைத்துச்
சிங்கவேள் குன்றமமர் தேவராபிரான் தோத்திரங்கள்
மங்களமாய் நாவே வழுத்து.

நூல்

பொன்பொருள் மனையின் வாழ்வுபொருந்திய மக்கள் தம்பால்
அன்பினை யவாவை நாட்டி யலைகின்ற நெஞ்சே கேளாய்
இன்பமும் துன்பு மோட வீறிலா னந்த நல்கும்
அன்புரு வுடைய பெம்மா னகோபிலத் தமர்ந்தா னன்றே. 1

இழிவினி னிங்கிமேன்மை யெய்தவே துணிந்தா யாகில்
மொழிகுவன் கேளாய் நெஞ்சே முக்குணப் பொருளின் மேலாய்ப்
பொழிதரு கருணை யோடு புரந்தரா தியரும் போற்ற
அழிவறு நரசிங்கன்றான் அகோபிலத் தமர்ந்தானன்றே. 2

அவியுண வமரர்க் காக்கி யவுணரை யழித்த தேவன்
குவிதகு முள்ளத்துள்ளே கோயில் கொண்டிருக்கும் வள்ளல்
பவவினை போக்கி நம்மைப் பாலிக்கும் கருணை மூர்த்தி
அவனர சிங்க ரூகி டகோபிலத் தமர்ந்தானன்றே. 3

திருநர சிங்க வேதத் தெளிவருள் பொருளே யென்று
பரிவொரு போற்றுவார்க்குப் பழமறைப் பொருள்விளங்கும்
குருவென நினைவார் முன்னர்க் குருவென வந்துநிற்கும்
அருள்மழை பொழியும் பெம்மான் அகோபிலத்தமர்ந்தானன்றே. 4

ஆயிரம் வடசொற் பாவால் அடிநிலைப் பெருமை பேசும்
நேயநல் லுளங் கொள்நங்கள் நிகமாந்த தேசிகேந்தின்
வாயினு மனத்தின்கண்ணு மவந்தமர்பொருளால் கண்டீர்
ஆயிரம் பணத்து மேவிய கோபிலத் தமர்ந்தா னன்றே. 5

வண்சட கோப நாம மாதவர் வணங்கி வாழ்த்த
எண்ணிய வெண்ண மெல்லாம் இனிதினி னியற்றி வைப்பான்
திண்ணிய வன்பர் போற்றத்திருப்பதி தோறும் வந்தான்
அண்ணல் சங்காழியேந்திய கோபிலத்தமர்ந்தானன்றே. 6

வேண்டுவார் வேண்டிற் றெல்லாம் விரைவினி லுதவுமாறு
நீண்டதோ ருருவோ டந்நாள் நிமிர்ந்துல களந்த நாதன்
பூண்டபல் பணிகளோடு பொன்மய வுருவந்தாங்கி
ஆண்டருள் செய்ய வந்தான் அஹோபிலத்தமர்ந்தா னன்றே.

ஆதிவண் சடகோ பேந்திரர் அமைத்த நற்பணியே பூண்டு
வேதியர் பிறர்க்கு மெய்ம்மை விழுப்பொருள் விளக்கஞ் செய்து
தீதில்மா நரசிங்கன்றன் றிருவடித் தொண்டர் பல்லோர்
ஆதர மிகவே போற்றவ ஹோபிலத் தமர்ந்தா னன்றே. 8

வணங்குவோர் தொழுவார் முன்னர் வந்தருள் கோலத்தோடு
குணங்களால் உயர்ந்து தன் பேர் கொண்ட மாதவர் பூசிக்க
மணங்குலாந்துள வணிந்து மழையென விளங்குங் கண்டூர்
அணங்காவணை யினீங்கிய கோபிலத் தமர்ந்தானன்றே. 9

பொறைகுண முடைய மேலோர் புகழ்ந்திடு பொருளாய் நின்றான்
மறையொரு நான்கு காணு மறைப் பொருளான் கண்டாய்
நிறையுறு நெஞ்சே யன்ன நிமலனை நாடுவாயேல்
அறைகுவன் கேளாய் அன்னன் அஹோபிலத் தமர்ந்தானன்றே. 10

உரையுரை.

பொருள் பெறு சொல்லாற்பனு வலியற்றும் புலமையிலேன்
உரிமையினன்பு துணைகொடு பாடியுவந்தணிந்தேன்
திருநரசிங்க னருட்கணமவாவெனச் சேர்த்தருளாய்
திருநரசிங்கனடிப் பணிபூண்டருள் தேசிகனே.

ஸ்ரீ :

ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் வைபவம்.

[ஸ்ரீ உ. வே. வித்வான் குரிச்சி. சே. லக்ஷ்மீ நரஸிம்மாசார்யர்]

விநதவிவியஹ்ரிதெ வெஹுஹ்ரிஜாவிஹாதெ
விஜமுஹ்ண வரீதெ வீதராகநஹ்ரிதெ ।
ஹவதாஹ்ர ஈவிததெதாஷா ஹத்திஹ்ரிவா ஔநீஷா
ஔ விநஔஜிவெஹு ஜுவஹுணி ஸ்ரீ: நரஸிம்ஹெ ॥

ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் என்றால் நம் சிங்கப்பிரான் என்பது உலகப் பிரஸித்தம். சிங்கத்தில் அழகிய சிங்கம் சிங்கவேள் குன்றத்துக்கென கலியன் அருளிய திருமொழி 'அங்கண்' என்று அழகை முற்படத்தோற்றுவிப்பதாகும். ஓர் ஆள் அரியென்று இந்த அற்புத கேஸரியை ஆழ்வார் அனுபவித்தார். பிடரி மயிர்க்கடை படபடவென அடித்து தலை மயிர் சிலிர்த்து நிற்கும்பொழுது அவுணன் அதைப் பார்க்க, அஞ்ச நேரிட்டது. அதே ஸமயத்தில் பிரஹ்லாத ஆழ்வானுக்கு ஸரோஜ ஸத்ருசமான திருக்கண் கடாக்ஷம் ஏற்பட்டது. வள்ளுகிரால் ஹிரண்யனைப் பிளந்து போட்டமையே தனுஜடிம்பத்திற்கு ஸ்தன்யதாயியா யிருந்தது. எம்பெருமான் ஸ்தன்யம் கொடுத்த சிறப்பு இவ்வவதாரத்திலே தான் அமையும். இதுவே கபட கேஸரியின் கிருபை அமைந்தவழகு. எம்பெருமான் நரஸிம்மமாக அவதரித்தது ஜகத்ரக்ஷணத்திற்காகவேறே. இருப்பினும் இவன் தோன்றியவுடன் ஞாலம் அஞ்சியதை ஆழ்வார் அனுஸந்திப்பதாயிற்று. அவதாரத்தின் விளைவு அறியாமையாலே ஜகத் நடுங்கிற்று. இப்பொழுதும் நரஸிம்மம் என்றால் சில ஜனங்கள் அஞ்சுவதைக் காண்கிறோம். ஆனால் இது அக்ஞான கிருத்யம். கபடகேஸரியாயினும் கிருபைக்கு இவனே உறைவிடம். கேவலம் ஒரு தானவ சிசு பரிபாலனத்திற்காக ஒரு தனி அவதாரம் எடுத்த பெருமை இவனுக்கன்றோ உரியது. பிரஹ்லாதனுடைய பிரதிக்ஞா ஸமகாலத்தில் பிரதிக்ஞை பண்ணின விடத்திலே வந்து ஸன்னிதி செய்து, அவன் விரோதியைப் போக்கி, அந்த ஒரு உபகாரத்துடன் திருப்தி அடையாது, பிற்பட்ட காலத்திலுள்ளாரும் இழக்கவேண்டாதபடி சிங்கவேழ் குன்றிலே வந்து ஆச்ரிதர் கிட்டி அனுபவிக்கும்படி ஆயினன். அதுவும் போதாது ஆங்காங்கு ஸஞ்சரிக்கும் ஸௌலப்யமும் அமைந்தவன். அவதார அவஸரத்தில் இப்படித் தோன்றிருப்பினும் இங்கு 'அல்லி மாதர் புல்க நின்ற ஆயிரம் தோளினுய்'எம்மை ரக்ஷிக்க ஸேவை ஸாதிப்பவனாகிறான். இவன் ஸௌலப்யம் அத்துடை நின்றதல்ல. விபவத்தில் திர்யக்ஸ்தாவரங்களை உய்யச்செய்த அவதார விசேஷங்களுண்டு. ஆனால் அர்ச்சை-

யில் அவ்விதம் செய்து கண்டறியோம். ஸுந்தரத்தோளுடையான் மிலேச்சாதிகளோடு நின்றனன். சிங்கவேழ்குன்றத்து எங்களீசன் கிருபை அதையும் விட மேம்பட்டது. யானை கண்மீது சீற்றம் மாறாது அவற்றின் மஸ்தகத்தைக் கிழித்து குரூரச் செயல் புரியும் சிங்கங்கள்கூட இவனிடம் மிகுந்த பக்தி கொண்டதுடன் நின்றனவோ? யானைகளின் கொம்பைப் பறித்து எம்பெருமான் அடிக்கீழ் இட்டு இறைஞ்சும்படியன்றோ இருக்கின்றது இவன் பால் கொடும் மிருகங்களின் பக்தி. "செங்கணரி பைங்கணானைக் கொம்புகொண்டு பத்திமையால் அடிக்கீழ் இட்டிறைஞ்சும்" என்றல்லவோ ஆழ்வார் பேசுகிறார். இவனழகைப் பற்றிப் பேசவும் வேண்டுமோ. இவன் அர்ச்சையில் அவதரித்துள்ள ஸ்தலம் கருடாத்ரி. வேதாத்மாவை தமக்கு வாஹனமாக வுடையவன் இங்கு தம் இருப்புக்கு அவனையே பர்வதமாக்கிக் கொண்டனன். இதை உணர்த்துமுகமாக இவன் திருவடியை கருத்மான் வருடா நிற்பது இந்த மூர்த்தியின் ஒரு விசேஷ ஆகாரம். ஸ்ரீ சடகோப தத்துவமாகிய பாதுகையினல் அலங்கிருதனாகவிருக்கும் காரணம் ஸஞ்சாரத்தில் இவன் நோக்குடையோன் என்பதாகும். இது இந்த மூர்த்தியில் மற்றொரு விசேஷமாகும். இப்படி குணத்தினலும் ஸ்வரூபத்தினலும் நம்மை பரவசனைக்கும் அழகிய சிங்கர் 'பீதகவாடைப்பிரானர் பிரம குருவாகி' என்ற ஸ்ரீ ஸூக்தியை நாம் அன்வர்த்தமாக அனுபவிக்கும்படி ஒழிக்க எண்ணினும் ஒழிக்கவொண்ணுதபடி சம்பந்த விசேஷத்தை அவன் நமக்கு கிருபை அடியாக ஸங்கல்பித்திருக்கிறன். இவன் நமக்குக் குலதனமாகவிறே ப்ராப்தமானது.

இந்தக் குலதனத்தை நமக்குத் தேடிக்கொடுத்த பெருவள்ளல் ஸ்ரீ ஆதிவண் சடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகன். ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் நியமனத்தை அவலம்பித்து லோகோஜ்ஜீவனார்த்தம் ஸ்ரீ அஹோபில மடத்தை இந்த மஹான் ஸ்தாபித்தருளினர். ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹன் கைங்கர்யத்தை குறைவற நடத்தவேண்டி

ஸுஷ்தாணி திஷ்தாணி யநாநி நாமே வாதாஸ்ஸு ஸர்வாஃ ஸபலாவ
ஸ்துஹாணி । ஸுதீர்க வஜ்ரவணாத்ஜ்வ்யதிக்ரஃ ஸவதி ஸவிஷ்ட பூதி
கவ்யரவ்வாஃ ॥

என்ற நியாயத்தை அனுஸரித்து அதிபால்யத்திலேயே துரீயாச்ரமத்தை ஏற்று இந்த திவ்யாஸ்தான பரிபாலன க்ரமத்தை ஸ்தாபிதம் செய்தார். இந்த மடத்தின் பெருமை இதை ஊன்றி அனுபவிப்பவருக்கே தெரியவரும். போகவேளையோடு ஆச்ரயணவேளையோடு, வாசியற ஒரு மிதுனமே உத்தேச்ய மென்ற ஆசார்யோபதேசத்திற்கு ஏற்ப லக்ஷ்மியா ஸமாலிங்கித வாமபாகராய், பரகாலன் மங்களா சாஸனத்திற்கு உகந்த மூர்த்தியான ஸ்ரீ ந்ருஸிம்மன் முக்கிய ஆராத்ய தேவதையாக இருப்பது

பற்றி இந்த மடம் ஓர் பெரிய திவ்ய தேசமாகும். ஸ்ரீ பகவத் ராமானுஜ தர்சனத்தை அவலம்பித்துள்ள வைஷ்ணவஸாமான்யம் ஸ்ரீ ந்ருஸிம்மன் ஸந்நிதியில் மந்த்ர மந்த்ரார்த்தங்களைப் பெற்று அவன் திருவடிகளில் பரந்யாஸர்திக்ளைச் செய்யும்படியான ஆசார்ய ஸன்னிதியுமாகிறது. உபய வேதாந்தம் முதலான ஸகல சாஸ்திரங்களை உபதேசிக்க வல்லதான சிறந்த வித்யாஸ்தானமாகவும் விளங்குகின்றது. இவையனைத்தும் ஒருங்கே சேர்ந்துள்ள பெருமையை வேறு எங்கு நாம் காணக்கூடும். இவற்றை செய்வதென்றால் ராஜாங்கம் போலும் ஆகிறது.

இந்த வைதிக ஸாம்ராஜ்யத்தை ஆளுபவர் யாராக இருக்கக் கூடும்? ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹனுடைய அம்ச பூதர்களான மஹாசார்யர்களே இதை பரிபாலிக்கின்றனர். ஸ்ரீ அழகிய சிங்கமாகிய ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹனுடைய அம்சபூதர்களாய் அவன் ஸங்கல்பத்திலால் அவன் ஆராதனத்தை செய்து அவனிட்ட லோகோஜ்ஜீவன வியாபாரமாகிய நியமனத்தை நிறைவேற்றுவதிலுலும் இந்த ஸ்தாநாதீசர்களையே அழகிய சிங்கர்களாக நாம் போற்றி வருகிறோம். இப்படி எம்பெருமானுக்கு இட்ட பெயரைக் கொண்டு இவர்களையும் வழங்குவது உசிதமோ என சங்கிக்க இயலாது.

“கூஜ்யாவலீ நதாரம்ஜவஸத, விஜ்வஜ்ஜிஹ்வாக, வலிம்ஹாவல நாஜாவாய-ர்
ஜிஹ்ர ஜெவ தாம் வஜியிகாஜ நுர்ாம ந ஜ நுர்ாஜஹெ”

ஆசார்யனுக்கு ஸமதிகமாக வேறு தேவதையை நாம் கருதவில்லை என்பது ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹா தேசிகன் காட்டியுள்ள சாஸ்திர முறை. ஸ்ரீ தேசிகன் இதை ஔபசாரிகமாக அனுஸந்தித்தார் என்று நாம் சொல்லத் துணியவில்லை. ஸ்ரீ தேசிகன் உபதேசித்துள்ள இம் முறையில் நாம் ஆசார்ய நிஷ்டை செய்யத் துணிவோமாயின், ஏன் எம்பெருமான் திருநாமத்தையே இந்த நம் ஆசார்யாளுக்கு இட்டு ‘தேவவத்ஸ்யாத் உபாஸ்யஃ’ என்ற கணக்கிலே அழகியசிங்கர்களாகவே இவர்களைக் கொண்டாடக் கூடாது? இந்த நியமத்தை அனுசரித்துத்தான் ஸ்ரீ ஸன்னதியில் மூர்த்தாபிஷிக்தர்களாக எழுந்தருளியிருக்கும் ஆசார்யர்களை அழகிய சிங்கர் என்று வியவஹரித்து வருகிறோம்.

“வகுயெவ ஜுரொஜ்ர்ஷுர் ஜாஹ்ரம் வாவி ஜுலெத யஜ।
நத்திஷ்ரஹிரஷுர் ஹிஜ்ஜுஹவெஷ்ரணாவி கூவ்ருவிஜு” ॥

(ஏகயைவ குரோர் த்ருஷ்ட்யா த்வாப்யாம் வாபி லபேத யத் நதத் திஸ்ருபி ரஷ்டாபி: ஸஹஸ்ரேணுபி கஸ்யசித்) என்ற ஸ்ரீ தேசிக ஸூக்தியை கவனிக்குமிடத்து திவ்ய சக்ஷுர்ஸ்ஸை உனக்கு தானம் செய்கிறேன் என்று வாக்களித்தமதுஸூதனன் கடாக்ஷத்தையும் விட ஏற்றம் பெற்றது ஆசார்ய கடாக்ஷம். ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் வைபவம்

என்று இங்கு அடியேன் எழுத நியமனம் ஏற்பட்டதால் இந்த திருநாமம் பற்றிய நம் ஸம்ப்ரதாய க்ரமத்தை அடியேன் க்ரஹித்த அளவுக்கு சிறிது விக்ஞாபித்துக்கொண்டேன். இப்படி விபுதர்களுக்கு ஹருதயங்கமமாய் இந்த மஹதியான குருபங்க்தியில் தற்காலம் ஸ்ரீ மடத்து ஆஸ்தானத்தை அல்ங்கரித்துவரும் 41-வது பட்டம் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரான ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹ சடகோபயதீந்த்ர மஹாதேசிகன் பாங்குடன் ஸ்ரீ ந்ருஸிம் ஹாராதனத்தை செய்தருளி ஸ்ரீ ஸன்னிதியின் வைதிக லௌகிக கர்த்தவ் யாம்சங்களை செவ்வனே நடத்திவரும் பெருமையை ந்ருஸிம்ஹவிபூதிக ளான நாம் எல்லோரும் அனுபவித்துவருகிறோம். இது நாம் செய்த பாக்ய விசேஷம். இப்படி ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் ஆஸ்தான பரிபாலனம் செய்துவருவதில் சென்ற மார்கழி மீ பூரட்டாதி திருநக்ஷத்திரத்தன்று ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் 84 வது திருநக்ஷத்திர பூர்த்தி மஹோத்ஸவம் பகு. சிஷ்யர்களால் ஆங்காங்கு கொண்டாடப்பட்டது. ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரை பற்றி சாதுர்மாஸ்யங்களைக் கொண்டே வியவஹரிப்பது முறையாகு மும், லோகபாவனையில் இந்த 84 வது திருநக்ஷத்திரம் சதாபிஷேகக் கணக்கில் கொண்டாடுவது வழக்கமாதலின் இந்த திருநக்ஷத்திரத்திற்கு ஓர் தனிச் சிறப்பு உண்டு. உத்ஸவ காலத்து ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரின் திவ்ய குண விசேஷங்களை வாயிலால் பாடி மனத்தினால் சிந்திக்க சந்தர்ப்பம் ஏற் பட்டது. இப்பொழுது இந்த மலர் மூலம் அன்னர் திருவடிகளில் பிரதி பன்னர்களான பல பெரியோர்கள் அழகிய சிங்கரைப் பற்றிய தங்கள் அனு பவப் பிரகாரத்தை எடுத்தோதி தாங்கள் க்ருதார்த்தர்களாவதுடன் பிறரும் எக்காலத்தும் இவற்றைப் படித்து பயன் பெறுமாறு இந்தப் பிர சுரம் ஏற்பாடு செய்தது பெரிதும் பாராட்டக்கூடியது. இதில் தாஸன் சிற்றறிவுக் கெட்டியவரையில் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் ஆஸ்தானத்திற்கு எழுந் தருளிய பின் ஆங்காங்கு திவ்யதேச சஞ்சாரம் செய்து சிஷ்ய ஜனங்களை உஜ்ஜீவிக்கச் செய்து ஸ்ரீ மடத்திற்கு செய்துள்ள பல சாசுவதமான அரிய உபகாரங்களை ஈண்டு ஸங்க்ரஹமாக எழுத வந்துள்ளேன்.

ஸ்ரீ அழகியசிங்கருடைய சமதமாதி குணங்களை நேரில் ஸேவித்து அனுபவியாதவர் ஸன்னிதி ஸம்ப்ரதாயத்தில் ப்ராயேண யாரும் இருக்க மாட்டார்களெனச் சொல்லலாம். ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரை நேரில் தண்டன் ஸமர்ப்பித்துள்ளவர்கள் ஸ்வாமியின் அஸாதாரண ந்ருஸிம்ஹ பக்தியை அனுபவியாமல் இருக்கமுடியாது. மற்றவர்களுக்கு பக்தி இல்லையா என் பது இங்கு கேள்வி அல்ல. இந்த அழகிய சிங்கரின் பக்தியின் தன்மை பிறர் அதை எளிதில் அறியக்கூடியவாறு இருப்பதுதான் இதில் விசேஷம். ஆராதனம் செய்தருளும் வைதிகரையும் அந்தமில் பேரின்பமாகிய பரம புருஷார்த்தமான மோக்ஷைச்வர்யத்தை அளிக்க வியாஜமாக இருக்கும் உபாயானுஷ்டானத்தை ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹன் திருவடிகளில் நடத்தி

வைக்கும் அழகு அனுபவித்தவர்கள் பலபடிகளாக சொல்லிக் கேட்டிருக் கிறோம். கபட கல்மஷமில்லாத ஹ்ருதயம். எல்லோரிடத்திலும் ஏகரூபமான கிருபை. ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹன் விஷயி குறைவற அபிவிருத்த மாக வேண்டுமென்ற ஸங்கல்பத்யானம். இக்குணங்களுக்கு ஏற்ற திருமேனி லாவண்யம். விலக்ஷணமான ஒரு தேஜஸ் பரமசாந்தமூர்த்தி என்பதை உணர்த்தும் திருமுக மண்டலம். இதுவே நாம் ப்ரக்ருதம் பெற்றுள்ள ஆசார்யப்பேறு.

ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் ஸ்ரீ சடகோப யதீந்த்ர மஹா தேசிகனிடம் ஸமாச்ரயண க்ரந்தங் காலக்ஷேபங்களைப் பெற்றடையையும், ஸ்ரீ அத் திப்பட்டு அழகியசிங்கரிடம், உபயாஜுஷ்டானம் பெற்றமையையும், மற்ற பெரியோர் இதில் எடுத்துரைக்கலாம் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். பர்யாய பாஷ்யகரென விளங்கி வரும் உலகம்பாற்றும் உத்தமராம் ஸ்ரீசடகோப யதீந்த்ர மஹா தேசிகனிடம் ஸாக்ஷாத்ஸம்பந்தம் பெற்று இந்த ஆஸ்தானத்தை யலங்கரித்துள்ள சென்ற எட்டுப் பட்ட அழ கியசிங்கர்களில் ப்ரதிநிதியும் எழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரே கடைசியானவரென்று கூறவேண்டும். இந்த அழகிய சிங்கர் பூர்வாச்ர மத்தில் எம்பெருமான் ஸங்கல்பத்தினால் விசேஷ லௌகிக ஸம்பத்தினை பெற்றிருந்தார். அவ்வித விசேஷ ஸம்பத்தினைப் பெற்றிருந்தும், அப்பிர தேசவாஸிகளால் வெகுவாக பஹுமானிக்கப்பட்டு ஸகல ஸத்கார்யங்களுக் கும் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் அனுக்ரஹத்தைப் பெற ஏங்கிருப்பினும்! ஸ்ரீ அழ கிய சிங்கர் ஸ்வபாவத்திலும், மற்றும் வ்யாக்யத்திலும் லௌகிக காரியங்களில் அதிக ஸம்பந்தப் படாமல் அனுஷ்டானாதிகளை குறைவறச் செய்துகொண்டு பராங்குசபரகால யதிவர தேசிகாதி ஆசார்ய ஸூக்திகளை ஆராய்ந்து செய்வதிலேயே தமது காலத்தை யெல்லாம் கழித்து வரும்படி யாக இருந்தது. லோகவ்யவஹாரத்தில் அக்காலத்தே தாம் ஸம்பந்தப்படா மையைக் கொண்டுதான், ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ திவ்ய பாதுகா ஸேவக ஸ்ரீ ரங்கஸ்ரீ சடகோப யதீந்த்ர மஹா தேசிகன் (40வது பட்டம் அழகிய சிங்கர்) தவரிமானில் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளியதும் அந்த அழகிய சிங் கர் நியமனத்தை அனுசரித்து ஆஸ்தான நிர்வாகத்தை திருவுள்ளம் பற்றினர்.

இவ்வாறு ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹ ராதன கைங்கரியம் பிராப்த மாயிற்று. இது 1923-ம் வருஷம் பிப்ரவரி மாதத்தில் ஆகும். இப்பொழுது ஸ்ரீ அழ கிய சிங்கர் ஆஸ்தானத்திற்கு எழுந்தருளி சுமார் 15 வருஷங்கள் பூர்த்தி யாக ஆகின்றன. ஸ்ரீ ஆதிவண் சடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகன், ஸ்ரீ ஸ்ரீனிவாஸ மஹாதேசிகன் (25 வது பட்டம்) ஸ்ரீ சடகோப யதீந்த்ர மஹா தேசிகன் (33 வது பட்டம்) இவர்களைத்தவிர்த்து இவ்வளவு சாதுர்மாஸ் யங்கள் எழுந்தருளி யிருப்பது இந்த அழகிய சிங்கர் தான் என்பதை

விக்ஞாபிக்கலாம் என்று தோன்றுகிறது. இன்னும் பல்லாண்டு பல்லாண்டாக விபூதியை அலங்கரித்து வாவேண்டுமென்பதுதான் சிஷ்யகோடிகளின் பிரார்த்தனையாகும்.

ஸஞ்சாரவைபவக்ரமம்

ஸ்ரீ காரக்குருச்சி பெரிய அழகிய சிங்கரின் ஸ்ரீரங்கநாத சடகோப மஹாதேசிகரது ஆராதன கைங்கர்யங்களை எல்லாம் அந்த அழகிய சிங்கரின் வைபவத்திற் கேற்ப வெகு விமரிசையாக நம் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் நடத்தி வைத்தார். அந்த ஸமயம் நம் ஸம்ப்ரதாயத்தில் அக்ர கண்யர்களாக இருந்த பல பண்டிதோத்தமர்களும், லௌகிகப் பிரமுகர்களும் வந்திருந்தனர். கைங்கரியத்திற்கு சுமார் ரூ. 15000 செலவழிக்கப் பட்டது. அது பூர்த்தியானதும் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் ஸஞ்சாரம் செய்யத் திருவுள்ளம் பற்றினர். முதலில் ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூர் சென்று, பரதாரு ஆண்டாள் ஆலதாரத்தினால் தரிசிக்கும் ஸர்வோத்தரமாக ஆயிற்றே அப்படிப்பட்ட ஆண்டாளை மங்களாசாஸனம் செய்து அங்கு கூடியிருந்த எல்லோரையும் அனுக்ரஹிக்கும்படியாயிற்று.

வெகு காலமாக ஆத்தேசங்களில் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் யாத்திரை நடை பெறுவதில்லை. அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் சிஷ்ய ஜனங்களும், மற்றவர்களும் பக்திச்ரத்தையுடன் ஸ்ரீ குருவினிருவரையும் ஸ்ரீ அழகிய சிங்களையும் ஸேவித்து கிருதார்த்தர்களாகின்றனர். பின்பு ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் ஆழ்வார் திருநகரிக்கு எழுந்தருளினர். அங்கு ஸ்ரீ ஆதிவண்சடகோபரை மதுர கவிகளுக்கு பிரத்யக்ஷ தெய்வமான ஸ்ரீ ஆழ்வார் ஸன்னதியில் மங்களாசாஸனம் செய்தார். தாராபணஸ்வரூபமான வண்டு ஆழ்வாரிடம் விளையாடித் தன் கொம்பை மேலண்டினாலன்று நியம நிருத்தோபசாரமும் சடகோபரே: என்ற அனுக்ரஹவசனமான விஷய தேகத்துடன் வந்த ஆழ்வானைப் பொருளாகவுடன் போற்றி வருகின்றனர். அந்த ஆழ்வானை அங்கு மடமாக மேளிக்கு கூறு பணித்தார்.

மற்று விடுத்து மரியாதைகளில் ஆகமட்டோது ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் ஸன்னதி மரியாதை. ஆழ்வாருடன் மடத்திற்கு அனுக்ரஹவசனமான உயிர் கலவா பிருத்தலின்றி அந்த ஸன்னதி மரியாதைகள் குறையாது அந்த ஸமயம் கருது ஆழ்வாசிங்கருக்கு கண்டு கடந்தன. இது நம் ஸம்ப்ரதிக்கு இந்த ஆழ்வார் சிங்கரால் செய்யப்பட்டுள்ள சாச்வதமான ஒரு உபகாரமாகும். ஆழ்வார் பிரவேசித்தபின் பிருந்தம் அனுதரித்து வாஸம் காரணமாக விரைவுத்தில் யங்கீகாரம் பெறுக குருவாயை நின்றதும் பின்பு ஸ்ரீ ஆழ்வார் அங்கு ஒரு ஸ்வாமி யங்கீகாரம் ஸெய்வித்தார். பிறகு அங்கு கல திருப்பதிகளை ஸேவித் தக்கொண்டார். பிறகு வாலாஜாபேட்டை, திருக்குறுங்குடி முதலிய திவ்ய

தேசங்களுக்கு எழுந்தருளினர். அங்குள்ள சிஷ்யர்கள் பிரார்த்தனைக் கிணங்க அடுத்துவந்த சாதுர்மாஸ்யத்தை வீரவநல்லூர் கிராமத்தில் கடத்தினர். ஸங்கல்ப உத்தானத்திற்கு அப்புறமும் சுமார் 1 மாதங்கள் போல் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் அங்கேயே எழுந்தருளியிருந்துபோந்தபோது பிற்று. அங்கு சிஷ்யர்களுக்கு ஸ்ரீ பாஷ்யம், ஸ்ரீ ரஹஸ்யத்ரய பஞ்சரம் முதலிய கிரந்தங்கள் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரால் காலக்ஷேபம் ஸாதிக்கப் பட்டன. அடுத்த வருஷம் மீண்டும் அந்தணர் திருவழுதி நாடு சென்று கான்கு தினங்கள் இருந்து உத்ஸவ மரியாதைகளைப் பெற்றுக்கொண்டார். அக்காலத்தில் அங்கு ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் திருவடிகளை ஆச்ரயித்தவர்கள் அநேகர்.

பிறகு ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் அங்கிருந்து நேரையாத்தையாக எழுந்தருளினர். தென்பாண்டி நாட்டுத் திருப்புளிங்குடி பெரிய அழகியசிங்கர் பிரதிஷ்டானத்தை சேவித்துக்கொண்டு மாலைதுறையில் அதற்கடுத்த சாதுர்மாஸ்ய ஸங்கல்பத்தை கடத்திக்கொண்டார். அங்கிருந்து திருக்கோஷ்டியூர், திருமெய்யம் முதலியவிடங்களுக்கு எழுந்தருளி ஸ்ரீரங்கநாதன் ஸன்னதியை சாஸனத்திற்காக ஸ்ரீரங்கம் வரும் வழியில் திருப்பனாத்தாழையில் தங்கி அங்கு ஒரு சாதுர்மாஸ்ய ஸங்கல்பத்தை கடத்தினர். அங்கு ஸ்ரீ கிரந்த பாஷ்யம், ரஹஸ்யத்ரயாஸாரம், பகவத் விஷயம் முதலிய கிரந்த காலக்ஷேபங்கள் குறைவற பூர்த்தியடைந்தன.

பிற்பாடு ஆராதனோத்ஸவம் பொதிந்த மேஷமாஸத்தில் ஸ்ரீ ரங்கநாதனை மங்களாசாஸனம் செய்தார். பிறகு அங்கிருந்து உத்தர தேச யாத்ரையாக எழுந்தருளினர். திருப்பாலைவனம், திருப்பாற்கடல், ஸ்ரீ முஷ்ணம், திருவஹீந்திரபுரம் முதலிய திவ்ய தேசங்களிலெழுந்தருளி சேவித்துக்கொண்டு ஆங்காங்கு வாழ்வித்தருளினவர்களுக்கு உசிதமான மரியாதைகளை செய்வித்தார். திருவஹீந்திரத்தில் ஸ்ரீ தேசிகனுக்கு ஒரு 1400 ஸ்தம்பம் விஸ்தீர்ணமான திருமண் காப்பு ஸமர்ப்பித்தார். அங்கும் விஜயத்திருப்பதியாய் ஸ்ரீ திருக்குறுங்குடி அழகிய சிங்கர் (நம்பி) ப்ரும்மோத்ஸவம் அனுபவித்தருளின பரோபகாரத்தை எழுந்தருளினர். இங்கு ஒரு சாதுர்மாஸ்ய ஸங்கல்பத்தை கடத்தினர். அங்கு தங்கிய காலத்தில் ஸன்னிதி ப்ராகாரம் ஸமர்ப்பணமாக விருந்த அபசுவரர்களுக்கு திருப்திகர மாகத் தீர்த்து ஸ்ரீ ந்ருஸிம்மாராதனத்துக்கு அநுகூலமாக உபயோக மாகும்படிச் செய்தார்.

ஸ்ரீ தேசிகன் அவதாரஸ்தலமும் முக்திதரும் க்ஷேத்ரமில் முக்யமான கச்சிதனில்லன்று ஸ்ரீ ஸ்வாமியே அவஸரத்திற்குள்ள ஸ்ரீ காஞ்சிபுரத்திற்கு எழுந்தருளி ஸ்ரீ தேவப் பெருமாளை மங்களாசாஸனஞ் செய்தார். ரூபாய் 1000 செலவில் ஒரு தங்க வட்டில் அங்கு பகவதாராதனத்திற்காக அழகிய சிங்கரால் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டது. பின்பு திருவள்ளூர் எழுந்தருளி ஸ்ரீ

நரஸிம்மனுக்கு அடுத்தபடியாக ஸன்னிதி எம்பெருமானைக் கொண்டாடப் படுபவரும் ஸன்னிதி அழகியசிங்கர் எல்லோராலும் ஸேவ்யருமான ஸ்ரீ வீராகவனை மனமார மங்களாசாஸனஞ் செய்தார். அங்கு உள்ள பூர்வாசார்யர்களுடைய ப்ருந்தாவனங்களை ஸேவித்துக்கொண்டு அங்கேயே சிறிது காலம் எழுந்தருளி யிருந்தார். அங்கு சில க்ரந்த காலக்ஷேபங்களும் நடந்தன. பின்னர் திருப்பதி எழுந்தருளி விண்ணவரும் மண்ணவரும் விரும்பும் ஸ்ரீ திருவேங்கடமுடையானை ஸேவித்து க்ருதார்த்தரானார். திரும்பி எழுந்தருளியபொழுது தையார் கிராமம் விஜயஞ் செய்து அங்கு நூதனமாகக்கட்டியமையப் பெற்ற மடத்தில் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்மனையும் ஸ்ரீ ஆதிவண் சடகோப யதீந்த்ர மஹா தேசிகனையும் ப்ரதிஷ்டை செய்வித்தருளினார். தொண்ட மண்டலத்தில எல்லா விடங்களிலும் ஸஞ்சாரஞ் செய்துகொண்டு திரும்ப தக்ஷிணதேச யாத்ரையாக எழுந்தருளினர். இப்படியாக ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் தொண்ட மண்டலத்தில் விஜயஞ் செய்து சோழ நாட்டுக்குத் திரும்பி எழுந்தருளி இப்போது ஸ்ரீ ரங்கத்தில் ஸ்ரீ தசாவதாரன் ஸன்னிதியில் ஸ்ரீ ந்ருஸிம்மாராதனத்தைச் செய்துகொண்டு விளக்காநின்றார்.

ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் செய்துள்ள கைங்கர்யங்கள்

இதுவரையில் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் ஸஞ்சாரஸ்வரூபமாத்தை விக்ஞாபிக்கலாயிற்று. இனி அழகிய சிங்கர் ஸன்னிதிக்கு சாச்வதமான நிதியில் செய்துள்ள கைங்கர்யங்களைச் சுருக்கமாக விக்ஞாபித்துக்கொள்ளுகின்றோம். ஸ்ரீ நரஸிம்மன் ஸன்னிதி நித்ய நைமித்திக உத்ஸவங்கள் வருஷந்தோறும் தவறாமல் நடந்துகொண்டு வருகின்றன. அங்காங்கு ராஜகோபுரங்களின் பல பாகங்களிலுள்ள மடங்களின் நித்யப்படி. மாஸ பர்வோத்ஸவாதிகள் குறைவற நடத்தப்பட்டுவருகின்றன. இது தவிர மேலும் பல வகைங்கர்யங்களும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன என்பது நித்ய மஹோத்ஸவாதிகள் அனுஸந்தித்து. அறிந்துகொள்ளவேண்டிய விஷயமாகும். இவையல்லாம் ஸ்ரீ ஸன்னிதி கணக்குகளிலிருந்து தெளிவாகத் தெரியவரும். அதனால் அவைகளைத்தனித்தனியாகவும் எடுத்துக்காட்டவேண்டிய தேவையில்லை. அதனால் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் ஸன்னிதியை ஸம்பந்தப்பட்ட ஸில ஸங்கதிகளை மாத்திரம் இங்கு ப்ரஸ்தாபிப்பது உசிதமென்று தோன்றுகிறது. இந்த வகைங்கர்யங்கள் பல ப்ரகாரங்களில் இருக்கின்றன. ப்ரத்யஹம் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ ஸந்நிதி நரஸிம்ம சடகோபயதீந்த்ர மஹாதேசிகன் காலத்தில் ஸ்ரீ நரஸிம்ம ஆராதனத்திற்கென புதிதாகப் பல விடங்களில் பூமி வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. சில முக்கிய விடங்களில் மடங்கள் புதிதாகக் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. பல விடங்களில் பழைய மடங்கள் புதிதாக ஜீர்ணோத்தாரணம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

பூமி வாங்கிய அம்சம் வருமாறு. திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் இஞ்சி வேலங்குளம் கிராமம் நஞ்சை பூராவும் ரூ 132900. வீரவ நல்லூரில் நஞ்சை ரூ 17200. அடைச்சாணி கிராமத்தில் நஞ்சை வாங்கியது ரூ 8000. தஞ்சை ஜில்லாவில் பெருக வாழ்ந்தான் கிராமத்தில் சில்லரையாக வாங்கப்பட்டது ரூ. 5600. கீழத்திருப்பந்துருத்திக்கிராமம் ரூ 1500. செங்கற்பட்டு ஜில்லாவில் மதுராந்தகத்தில் ரூ 1500. தையார் கிராமத்தில் ரூ 300. முக்கூர் கிராமத்தில் ரூ 2000. மைசூர் ஸமஸ்தானத்தில் ரூ 1000. ஆக மொத்தம் க்ரயத்துக்கு வாங்கின நிலம் ரூ 177000.

இது தவிர கோர்ட்டு டிக்ரிகள் ஏலம் எடுத்தது ஒத்திகை திருப்பி வந்தது முதலியன மூலம் தஞ்சை ஜில்லாவில் பல விடங்களில் நிலம் வாங்கியது மொத்தம் ரூ 68180. ஆக மொத்தம் நிலம் வாங்கியது ஸுமார் $21\frac{1}{2}$ லக்ஷம்.

மடங்கள் புதிதாகக் கட்டிய இனங்கள் மேலத்திருப்பதியில் விஸ்தாரமாக மடம் கட்டப்பட்டு ஸ்ரீ கரிவரதன் ஆதிவண் சடகோபயதிந்த்ர மஹா தேசிகன் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது ரூ 36000. திருப் புல்லாணியில் புதிதாகக் கட்டப்பட்டது ரூ 15440. தஞ்சை ஜில்லா வடுவூர் கிராமத்தில் புதிதாக ஸன்னிதி கட்டப்பட்டது ரூ 2100. தவிரவானில் 40வது பட்டம் அழகிய சிங்கர் ஸ்ரீமன் சடகோப ஸ்ரீ ரங்கநாத சடகோப யதிந்த்ர மஹா தேசிகன் ப்ரஹ்மோத்ஸவம் கட்டியது ரூ 6600. ஆகப் புதிதாக மடங்கள் கட்டியவைகளில் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் மொத்தம் செலவழிக்கப்பட்டது கபோர் ரூ 60440.

சென்ற பதினைந்து வருஷங்களில் பல விடங்களிலும் மடங்கள் ரிபேர் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. முக்கியமாக திருவழுந்தூர், திருவஹீந்த்ரபுரம், திருக்குடந்தை, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், திருவனந்தபுரம், திருக்குறுங்குடி, ஸ்ரீவைகுண்டம், திருவல்லிக்கேணி, ஸ்ரீரங்கம், காவேரிகல், மன்னார்குடி, வைதீகம், காஞ்சிபுரம், ஸ்ரீமுஷ்ணம், மாயூரம், கோலப்பூர், திருவள்ளூர், மதுராந்தகம் முதலிய விடத்து மடங்கள், ஸ்ரீரங்கம் கோவில் தாசன் ஸன்னிதி புள்ளபூதங்குடி, ஸ்ரீ ராமன் ஸன்னிதி ஆழ்வார் திருநகரி கப்படிப்பிள்ளார் ஸன்னிதி, அதிஷ்டானம் திருவல்லிக்கேணி ஜீர்ணோத்தாரணம் வகையில் செலவழித்தது மொத்தம் சுமார் ரூபாய் 48500.

திருவள்ளூர் ஸ்ரீ வீரராகவன், திருக்குடந்தை ஸ்ரீ ஆராவமுதன் திருவழுந்தூர் தேசிகன் புள்ளபூதங்குடி ஸ்ரீ ராமன், காஞ்சிபுரம் ஸ்ரீ தேவராஜ ஸ்வாமி முதலிய திவ்யதேச எம்பெருமான்களுக்கு திருவாபரணம் கைங்கரிய மூலம் செலவானது சுமார் ரூபாய் 8600.

ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் வைபவத்தில் ஏகதேசத்தை அடியேன் இங்கு விக்ஞாபித்துக்கொண்டுள்ளேன். ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் திருவடி ஸம்பந்தம்

பெற்றுள்ள பாக்யம் அடியேனுக்கும் ஸுக்ருத விசேஷத்தினால் லபித்திருக்கிறது. அத்துடன் மற்றொரு காரணம் கொண்டும் அடியேன் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் க்ருபைக்குப் பாத்திரமானவன். ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரை அடியேன் தண்டன் ஸமர்ப்பிக்க பாக்யம் சேர்ந்த காலத்திலெல்லாம் அழகிய சிங்கர் ஒவ்வொரு தரமும் தவறாது அடியேனுடைய பிதா ஸ்ரீ குரிச்சி சேஷாத்ரியாசார்யர் ஸ்வாமியைப் பற்றி பிரஸ்தாபிக்காமலிருப்பதில்லை. வேறும் பிரஸ்தாபத்துடனுமில்லை. 'யோ(அ)ஸ்மத் பூஜ்யதி ஸுவரிஷ்டி' என்ற மந்த்ர வாக்யத்தைச் சொல்லி ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் பூர்வாச்ரமத்தில் பால்யமுதற்கொண்டு அடியேனுடைய பிதாவுடன் நெருங்கிப்பழகி ஸ்ரீ சடகோப மஹா தேசிகன் ஸன்னிதியில் ஸதீர்த்யர்களாய் காலக்ஷேபஞ் செய்தமையைக் கிருபையுடன் ஸாதிப்பதுண்டு. இப்படி பல காரணங்களால் அகிஞ்சனனான அடியேன் விஷயத்தில் க்ருபை செய்யும் ஸ்ரீ அழகியசிங்கருக்கு அடியேன் செய்யக் கூடிய கைம்மாறு என்? ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் குணவிசேஷங்களை யதாசக்தி போற்றுவதேயாகும்.

யோ(அ)ஸ்மத் பூஜ்யதி ஸுவரிஷ்டிம் ஸுஹ்ருதஸ்ய நிர்வஷணம்।
ஸ்ரீ நரஸிம்ஹ மஹாரதம் வந்தே ஸாஷ்டாங்க விப்ரவரம்॥

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரின் பெருமை

[ஸ்ரீ. உ. வே. கமலாபுரம், ஆர். ராமஸ்வாமி அய்யங்கார்]

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்திற்கென்று அஸாதாரணமான பிரதிதந்திரமாவது :—தத்வத்ரயங்களில் அவாதத்வங்களான செதன அசேதனங்களுக்கும் பாதத்வமான ஸ்ரீயபதிக்கும் உண்டான சரீராத்மபாவ ஸம்பந்தம். இந்த ஸம்பந்தத்தை இவ்வுலகிலுள்ள ஜீவாத்மாக்களுக்குத் தெரிவித்து அறிவித்து அவர்களுக்குப் பிறவிக் கடலிலுள்ள தாயர் தீர்த்து ப்ரம்மானந்தானுபவம் கிடைக்கும்படி செய்வதே ஆசார்யர்கள் செய்யும் பேருபகாரம். இவ்விதமான உபகாரத்தைப் பிரத்யக்ஷமாகச் செய்தவரும் நம் ஆசார்யன் விஷயமான இம்மலரை வெளியிடுதற்கு விஸ்தாரமாகக் காரணங்கள் கூறவேண்டா.

கலியுக ப்ரத்யக்ஷ தெய்வமாய், காருடசேவைதிபதியாய் வாழ்ந்து ஜீவிருக்கும் ஸ்ரீ வேங்கடேசனிடம் திருவருளால், ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்பிரதாய பிரவசனம் செய்யுமாறு ஸ்ரீ அபிநவாசார்யனாகிய ஸ்ரீ மதாதிவண் சடகோபயதீந்திர பரமாசார்யருக்கு நியமனம் கிடைத்தது. இவ்விதம் வைஷ்ணவர்களின் பரமாசார்ய பரம்பரையில் வந்து வாழ்ந்து டத்தில் ஸுப்ரதிஷ்டிதராய் வாழ்ந்தருளிய ஸ்ரீ வேங்கடேசனிடம் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்தை ஸ்ரீவன் சடகோப ஸ்ரீ வேங்கடேசனிடம் பரமாசார்ய சடகோபயதீந்திர பரகாலதேசிகன் ஸ்ரீ பரகாலன் திருவாய்மொழி வியாக்யானமான ஸ்ரீ பரகால பாரதியை பொழுது, ஸ்ரீ வேங்கடேசனிடம் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்தை அருளையான பாக்யமாய் வாழ்ந்தருளி ஸ்ரீ நம் ஸ்ரீ வேங்கடேசனிடம் சடகோபயதீந்திர பரகாலதேசிகன், ஸ்ரீ வினவுகிறோம் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்தை வந்தனம் இந்த ஸம்பிரதாய திருக்கையை அறிந்து நாம்.

ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரின் திருவாட்சி, திருவாராதனம், பூர்வாசார்யர், அனுவர்த்தனமங்கள் முதலிய விஷயங்களைப்பற்றியும் இம்மலரில் பரக்கப் பேசியிருக்கிறார்கள். இவ்விஷயங்களில் அபிநவ சடகோப ஸ்ரீமான்கள் முக்கியமாக அறிந்து அனுபவிக்க வேண்டியவை. எண்ணிறந்த இக்குணங்களிலும் ஸ்வரூபத்தும் பிரகாசித்து ரூபம் நிற்பது ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரின் அந்தர ஸாதாரணமான லக்ஷணம். ஸ்ரீ அழகிய சிங்கருக்கு ஸ்ரீ வேங்கடாசல கலசிம்மாஸனாதிபதியான ஸ்ரீ வேங்கடேசனிடத்தில் உள்ள ஸ்திர பக்தியும், அவன் ஆராதனத்தில் உள்ள ஊக்கமும், இந்த ஸம்பிரதாயத்தி

துள்ள நம்பிக்கை, விஸ்வாஸம் முதலியவைகளும் அத்யாச்சர்யமான வைகளே.

'தெ யெ ஸுதம்' என்கிறபடி உபநிஷத்துக்களில் கொண்டாடப்பட்ட மனுஷ்ய ஜந்துக்களை ஒருவித சிரமுமின்றியில் பூர்வாச்ரமத்தில் அனுபவிக்கச் செய்தேயும் காயக்லேசங்கள் பலவுள்ளனவும் மிகவும் ச்ரமமான ஸந்யாஸாச்ரமத்தின் நியமங்களை எல்லோரும் கண்டு களிக்கும்படி அனுஷ்டித்து வருவதை விவரிக்க இயலாது.

ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் ஆஸ்தானத்துக்கு எழுந்தருளினது முதல் நாளது வரை, தமக்குக் கிடைத்த ஸத்ஸம்ப்ரதாயம் ஒங்கிச் செழிக்குமாறு ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரால் நாள் தோறும் பிரவசநம் செய்யப்பட்டு சிஷ்ய கோடிகளுடைய உஜ்ஜீவனார்த்தம் காலக்ஷேபங்கள் நடைபெறுகின்றன. ஹயக்ரீவ வதாவதாரத்திலும் வெளுப்பிலும் அபாரமாஜலும் ஸ்ரீ பாஷ்ய காலக்ஷேபம் நிகரற்றது என்பது ஸ்ரீவைஷ்ணவ உலகம் அறிந்ததே. பல திவ்ய தேசங்களில் எற்பட்பட்டிருக்கும் மடங்களை ஜீர்ணோத்தாரணம் செய்வித்து நித்யோத்ஸவ, மாஸோத்ஸவ, ஸம்வத்ஸரோத்ஸவங்களும் நித்யதீயாராதனங்களும் குறைவற நடக்குமாறு ஏற்பாடுகள் செய்தருள்ளார். வெகு திவ்ய தேசங்களில் எழுந்தருளியிருக்கும் எம்பெருமான் ஸந்நிதிகளில் அநேக விதகைங்கர்யங்கள் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரால் செய்யப்பட்டுள்ளன. தர்சனத்தை காலக்ஷேபமே பிரதான காரியமாய்க் கொண்டிருந்தபோதிலும், ஸ்ரீ ஸந்நிதிக்கு அங்காங்குள்ள ஸ்தானீய ஜீயங்கார ஸ்வாமிகளை ஸ்ரீவைஷ்ணவ பரம்பரை சம்பிரதாயத்திலும் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கருக்கு ஒரு வழுவும் நிகரில்லை.

எற்றி மனத்திருப்பதொன் றில்லையெனினுமென்
மற்றிவனைக்கொரு கைம்மாறு மாயிரும் காணகில்லை

என்றும் ஸ்ரீ ஆளவந்தாரைக் குறித்து ஸ்வாமி ராமாநுஜர் கூறும் சொற்போலவன்றோ கூற வேண்டியுள்ளது. ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளைப் பிரார்த்தி ஆகாமலும், புத்தியில் கொண்டோ, பிரார்த்தித்தோ சரமோபாயத்தையும் வழுவாது காக்கும் ஸ்வரூப பிரகாரம். இந்த ஸ்வாதந்த்ர்ய ஜீவ ஸ்வரூபத்தையும் விஷயீகரணம் செய்து ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளை ஸர்வ ரக்ஷகராகவும் ஸர்வ ஸ்வாமியாகவும் ஸர்வ ஸ்வாமியாகவும் ஸர்வ ஸ்வாமியாகவும்

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரின் பிரபாவரைகை

[ஸ்ரீ. உ.வே. வே. வித்வான் குறிஞ்சிப்பாடி தாலசாமி அய்யங்கார்]

சாஸ்த்ர ஸம்ப்ரதாயம், "ஸ்வாதந்த்ர்யாத்ஸ்வாமித்வ ஸித்தி:" என்
றுள்ள அத்யாத்ம சாஸ்த்ரம் ச்ரேஷ்டமாய், ஸ்மார்த்தமாய் ஸ்ரீ பாஞ்சரா
த்ர விஸ்தாரமாய் ஸ்வாமி போதாயநாதிகளிடத்தில் பரமகாருணிகனான பர
புருஷனால் விநைக்கப்பட்டு, காஷ்யப முநிகளிடத்தில் இலம்பிவிக்கப்பட்டு
ஸ்ரீ பாஷ்யகாரரிடத்தில் ஸாங்கோபாங்கமாக பரிணமிக்கப்பெற்றது. இந்த
மறைவழங்குநர்களை ஆச்சான், ஆண்டான், ஆழ்வான், பிள்ளான், பட்டர்,
பெரிய ஜீயர், பெரியம்மான் (கூரத்தார் அம்மான்) அப்பிள்ளார் முதலிய
வர்கள் பரிபாலித்தார்கள். இந்த மறைத்தொகுதிகளின் பரமகோடாகோடி
ஸுக்ருத பாத்ரபூதரான ஸ்ரீமத் கோமடத்த மறைவாதிகள் இந்த வழக்கத்
தைக்கு பாத்ரபூத ஸுத்ருக்ஷுவிக்ரஹங்களிடமிருந்து ஒரு மறைநூல் வாங்
கூடாதபடி காப்பாற்றிவருகிறார்கள். அந்தப்பரம்பரையைச் சேர்ந்த சேஷ்டர்கள்
ஸ்ரீமதாதவாணைச் சேர்ந்த பரம்பரை இந்த ஸ்ரீஸுக்திமாலைக்கு அதிகாரிக்க
இழைப்பவருகிறார்கள். இந்த ஸேஷ்டர்களின் பங்திகளை ஒரு நாள்தியாகும்.

ஸ்ரீமதாதத்த மஹாதேசிகர் 'ராமாநுஜதாஸர்' என்னுமதிபால் யாம் அனை
வரும் ஸ்வாமி தேசிகரை அதிபாகவும் ஸ்ரீ மஹாநிலைஞ்சடேகாயத்திர
மஹாதேசிகரை மத்திபாகவும் இப்போது நடந்தும் அரசாள்பவர்களை உள்ள
வர்களை முன்பாகவும் பாவிக்கலாம். பாரிஷ்டரை மத்ய
பக்ஷமும், புண்யகோடியை புண்டரீகமும் அரசாள ஸ்வாமிகளை முக்தர்களாகவும்
விலங்காகவும் பாவம் இருப்பு விலங்காகவும் ஆகும். "பஞ்சி மாறாத பெரி
மாறாபரிபாலயதாத்ம வாதுயபதம்" என்று தேசிகப்பிரபாவம்
மாய்வினங்கும் ஆசார்யாங்கிரிபாவம் நினைவை பேசுபவர்களை என்ப
தற்குகடை ஒன்றும் இல்லை.

"நாயனார் ஈரிரண்டினிலொன்றை நாடுமெனக்கிரண்டே" என்னும் ஸ்லோக
தில் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட ஸ்ரீமத்திருவடியுடைய பாதுகா ஸேவகத்வ கைங்கர்ய
ஸாம்ராஜ்யத்தில் ஸ்ரீமத்காஷ்டாங்கர் எழுந்தருளியிருந்தவரும், அவரை
உபபத்திகளைக்கொண்டு நிலவே ஆழ்வாரே என்று புத்திபண்ணுவதால்
தர்க்கிக்கப் பெற்றவரும் மறை ஸ்வாமியுடைய ஸ்ரீவண் சடகோப ஸ்ரீ ஸங்க
ரத சடகோப யதீந்த்ர மறைவாதிகேசரன் தன் ஆஸ்தானத்தை இப்
பொழுது எழுந்தருளி இருக்கும் அழகிய சிங்கருக்கு ப்ரஸாதித்து நித்ய
விபூதியை தந்தருளி வருஷம் ஐம்பது க்ருஷ்ண பக்ஷம் தசமி அலங்கரித்தார்.

நம் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரும் நிகாந்தத்தில் ஸூர்யனிட மிருந்து தேஜஸ்ஸை பெற்று அக்நி விளங்குவது போல் விளங்கி வருகிறார். ப்ராக்ருதமாயுள்ள அக்நிக்கு உள்ள தார்குணமில்லாமல் விலக்ஷணமாக தேஜோராசியாய் ஸ்வாமி பாஸிக்கிறார். இவ்வளவு பர்யந்தம் யதிபதியின் ஸம்ப்ரதாயத்தை பரிபோஷித்தும் ஸபத்நீகளுய் ஸபாதகளுய் வேதாத்மாவான ஸைகதேயாரூடனுய் இருக்கும் விபுவை ப்ரதாந ப்ரதிதந்த்ர ஸாகூகாரபூர்வகமான உபாஸனத்தால் விபூதிகளை உஜ்ஜீவிக்கப் பண்ணியும், ஸர்வஜகத்தின் யோக க்ஷேமத்தை வஹித்தும் வருகிறார். இதற்கு யார் என்ன கைம்மாறு செய்யமுடியும். செய்ய நிந்திப்பதும் ஸாஹஸமாகாதா?

"ஸ்ரீஸ்ரீயஃஸ்ரீ: ஸஹிதாவிதா வாரிதஸுகஸைரயாஹிராஷீ
ஸாது நிஷேவணதோஷம் பூரயிதாநவரம் பூரகாம: பூதீகும் ।
ஸாரதரோதரநயநாஸ்ரரண ஸுவைபதம் ஸாதுர விஷ்ணோ ஸாது" "

என்னும் ஸ்தலத்தில் ப்ரஸித்தமான குணங்களின் ஆவிர்ப்பாவ பூர்ணர்களான மஹாத்மாக்கள் ஸ்வாமியை உப ஸர்ப்பணம் பண்ணுவதே ஸ்வாமியின் ப்ரபாவ யாதாத்ம்யத்திற்கு போதுமான ப்ரமாணம். ஸ்ரீஸ்ரீ: ஸாது: என்றுள்ள தாரதிய வசனங்கள் எல்லாம் ஸ்வாமிக்குத் பொருந்தும் என்பதற்கு அடையாளமாக ஸ்வாமிக்கு பூர்வாச்ரமத்திலேயே சக்ரவர்த்தி திருமகனின் பெயர் அமைந்துள்ளது. அந்த மஹா குணங்கள் யாவும் ஸ்வாமி அழகியசிங்கர் அனபிறகு இரட்டித்தின என்று சொல்வதற்கு ஒரு தடையுமில்லை. ஸ்ரீ ராமஸ்ரீ ஸ்ரீயபர்தாழி ஸ்ரீ ஸாரஸ்ரீவ ஸ்ரீ ஸ்ரீயபர்தாழி ॥

வணசிரேஷ்டகணபதி

[ஜோஸ்யம். டி. எஸ். கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார், மதுரை.]

ஸுஸ்திப்ரோஷ்டவதிவ மெஸ்மாயநா
உர்வாஸாதிக மெஸாஹிந
ஸ்ரீஉஜ்ஜைகாவ வீடயேதிராட்
உக்ஷீந்ரவிம்ஹாக்ஷநம் ।
மெ லீஹாரம்கவுதோகவ மெ யதிவரம்
தம்ஸ்ரோத்ரிணஸ்ஹாஸ்ஹா
தெ யநுராஜ்ஞ ராஜந்ரிகவ்யாப்வதி
உர்வாநாஹிதிக்ராமும்ஹாரழி
வாதெ ஸ்ரீநரவிம்ஹ மூதிகஹவக
ரதிவொஜ்ஜ்வம் வாவழ்டம்
கூதிஹ வாடுகஸ்ரீவைபாகுவஹிதம்
ஜுந்தாத்தொயாகிகழ்
வாஸ்ரீவஜ்ஜநமிதுர் ஸ்ரேதுர்விஸ்வாயெஃ
ஸதுர்வாஹிதீஷ்டவ்ரதம்
உஜ்ஜை ஸ்ரீவாரிவாஹ்வாதம்ப்ரதாதம்
வணீசிரேஷ்டவிநாயம் ஹிஜ்ஜ
யாதெ ஸ்ரீதிரெ கதிஸ்ரள ஸ்ரீ மஹாஜ்ஜநவஜ்ரநம்
திதுர்வஸதுர்ம வியாதாம்
ஸஹிவழ்டாது ஸ்ரேதுர்வழ்டாது ஸுகதாரணாதாது
யாதிதுவாது வாதுவாரர்ஃ
வ்ரஜதெரெயஸ்ஸ வண்டுர்ஸாதெயநாதிநஃ
ஹர்வாஸநஷ்ஷ் க்ரவாஜாஃ
ஸம்விஜ்ஜதெ ராயக் வாக்ர்யாஸ்ரீராதிநவநாகஃ
வாதாஸாம் தெஸிகெந்த்ரஃ

ஸ்ரீவாஸ்ரா கயாதெ ஜஹாஸ்ரீயாஃ
ஸ்ரீ பம்ப ஸாஸ்ரீராக்ரக
ஸஜ்ஜிஷ்யேஃ பரிவரிதெ ஹவஹய
தாஸ்ரணெகஜத்ரபுஃ ।
ஸ்ரீஜஸ்ரிக ஸம்ப்ரதாயஸ்ரஜஹ
விஜயாத நிஜ-ஸ்ரீரகோ
நா நாவெதஸ்ரிராஃபூ ஸ்ரொயவரதெ
ஸ்ரீம் வாத வணிஸ்ரிகஃ ॥

ஸ்ரீவண்ஸ்ரீராரிய கூஸ்ரீ நரஸிம்ஹயொ ஸிவரம் ஹஜெ ।
ஜநாத ஸ்ரீராயயாவாரு ஜஸ்ரொவிஜயராயிவெ ॥
ஜஹகக்ரவாகாம்கஸ்ரிணா ஸ்ரீவஷ்ணு-ஸிவ-ஸ்ரீராஜிகுஷ்ண நிஃ ।
கரத கரஸ்ரிணஸ்ரிதி நயா ஸெவவிஜ்ஜ நரயெஷ்டரா ॥

ஸ்ரீ:

சுவாயம்புவம்

[ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான் ஆவியூர் ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர்.]

ஶுக்ஷீந்ரவிம்ஹ உவிஶாவ நமஜநேக்ஷம்
தஜ்ஜ்ஞாநிதர்ஶநிராதாம ஒயிதாம ச தவ்யை ।
தத்தாஉவஜ்யாமுலக்ஷ்ய நிஜாதீஷ்டம்லாபு
தஜ்ஜ்ஞாரகூஷணவிராது கலயெ வஜ்ராஹஸ்தே ॥ 1

ஸ்ரீரங்கநாயி வஜ்ஜீஷ்டதாத்ரவ்யுக்த
ஹாவாங்கிதம் விஜ்ஞாயஸம்வஹஸ்ரீதம் ச ।
வவர்த்ர ஒப்யூஜ்ஞாயஜ்யியம் ஸ்ஹலெக்ஷ்ய
ஒப்ஷாத்தெவஜ்ஜம் யதிம யர்தீயெ ॥ 2

ஸ்ரீவிஷ்ணுவாக்யவிஸ்வெராக்ஷகுரும்
நித்யம் நராவிர்தவிவாஹிவஜ்ஜ்ஞ வாராழி ।
வாராத்தீஷ்டாஉயுவஜநம் வஜ்ஜநாதிஜ்ஞாம்
கூஷ்ணம் ஸ்ரயெ வஜ்ஞயி தாஸ்ய தெவவ்யுக்திம் ॥ 3

ஶுக்ஷீந்ரவிம்ஹரஸிக கரவாணராஸிம்
நிதிநாஜ்ஞ தகுர விவர்தித சேதிதீபம் ।
நித்யர்தகரவெவிவர்தித ஸெவதாரா
ஜஜ்ஞீவராஜ்ஜுருசிரம் ராஜ்யவராவழி ॥ 4

ஜெஷ்டராஜவிஜயாஜ்ஜுநயமவரை வரிஷ்ட
ஸ்ஹாதேஜ்ஜ்ஞ கராஜியை வரவர தீக்ஷ்ண ராஜ்ஜ்ஞி தீர்ஷ்ட ।
வஜ்ஜ்ஞாஜ்ஜ்ஞ தகுர விஶ்வஸ்ய தாஜ்ஜ்ஞ தகம
ஸ்ரீஷ்ணாஸ்ரிகுரக் கிரிவரநராவரிவரவெவயக்
நித்யாவிர்தாயஜ்ஞாவர்தி தாராஜ்ஜ்ஞாவழி ।
கூஷ்ணம் ஸ்ரிஜ்ஞ கலயெர ஸ்ரீயிஷ்டஜ்ஜ்ஞாவ
ஒஜ்ஜாயிரொஹவடர வொவஷ்ணை தஸ்ராஸாழி ॥ 6

நாராயணெகநிலயம் ஸ்ரவஸாரளவெ
வஜ்ஜக்வஜ்ஜக்நவொம் வராஹாஜ்ஜாவழி ।

ஹம்ஸீரஜாவஹாஹம் ஷ்ரீதிரஜிஹாயி
வஜ்ரக்ரூசரணிஷ்வஹமேஷ்வரஜாக்ஷி ॥ 7

ஹாம்வாஸிஜாஷ்டவிவஜ்ரக்த லைக்ரூயஜ்ரம்
தம் சும் வ ஹாக்ரீசுராவஜ்ரிஸ்வாஹஜாநி ।
நியக்ர் தக்ஷ்ணமண நிஜலைவி நாஸ்ர
வலைக்வக வம்ஸ்ரூயஜ்ரநாஜ்ரி தலைநஜவாநி ॥ 8

கூகயி தவாரஹம்ஸ் வ்ஸாஸ்ரிதZஷ்தலம்ஹம்
விநதாஜநவஜ்ரவாஜைZஷ்ப்ஷ்டகாவ்ரூஷ்யுவ்ஸெஸுழி ।
ஹாரஸ்திஹ வஜ்ரஹாவம் தீக்ஷ்ணகாவ்ரெக்ஷ்வி வஷ்ட்கார
வ்ஸஜ்ரவாஜவஜைஜ்ரம் யொகி நாயம் நவாதி ॥ 9

நிகும் வ ஹாம்வ்ஸ்ரீ நிராமயாக்ஷம்
வம்தீ தாரதீர்காவஜ்ர ஹஜ்ரீழி ।
வாஷ்ட்ரஷ்ர வம்ஸ்ரோஹ நவஜ்ர வ்ரூயாக்ஷ்மீம்
கூவ்யாணீ நாம்ஜ்ரவித தொவியாவழி ॥ 10

ஹ ஸ்வைவஷ்ரூஸ்ராஹ வராஜைஜ்ரூவஷ்டம்
ஸ்ரீராமயாக்ஷம் உதிக்ரம் ராவஸ்ரைஜ்ரூர் ।
யஸ்யாவிஷ்ரூ கூர்ம உஷ்ரோவஸ்ரூர்ஷாடம்
ஷ்ரைக்ஷர் ஸ்ரூஷ்ரோஸ்ரூ ராஷ்ட்ர க வஸ்வ்ஹாராஸ்ரைவ் ॥ 11

ஸ்ரூஷ்ரோஷ்டிஜாக்ஷ்ரஸ்வரம் ஸ்ரோதாரி தாரஸ்ரூர் யர்ஸவாஸ்ரைரூர்
ஸ ராஷ்ட்ரோ ஜ்ரூர் யஜ்ஞாஸ்ரோரக்ரூர் வொ வ்ஸ்ரோ யக்ர்தக்ஷ் ।
கிரிஜ்ரி வ வஜ்ரோஸ்ரூர் தூராஜ்ரிம் யொகிஸ்ரூர்ஷ்ரோ
வ்ரூஷ்ரோஜ்ரிஷ்ரோ வ்ரூஷ்ரோ ஸ்ரூஷ்ரோ ॥ 12

ஜிஷ்ணோரிவாஜ்ரிஷ்ரோ ஸ்ரூஷ்ரோ ஜிஷ்ரூ ஸ்ரோஜ்ரிஸ்ரோஜ்ரிஷ்ரோ
ஜிஷ்ரோ ஸ்ரூஷ்ரோ ஜிஷ்ரோ ஸ்ரூஷ்ரோ ஜிஷ்ரோ ஸ்ரூஷ்ரோ

உத்தாலவோம நகஜிநயுக தீஜ்ஜுவெவ
யஜ்ஞாதூரம வீஷ்டகவதூ வாகுஹாவழி ।
வாஹ்ரு சிஷ்தாஸ்ரு க்ஷ்டி தாத்ரீ நாஸ்ரு தூவஷ்டிம்
தீதாரூவதூ சீஷ்வெஷ்டி மாராஜ் நாநு ॥ 15

தூவெஷ்ட :ஸ்வெவகவூ ஸ்ரூஷ்டெ ஸ்ரீ கவிஷ்ணவாவெத
தாஷ்டுஸ்ரீபள தீஷ்ட சீஸ்ரொஷ்டி தவ்ய சுஹாவெ ।
கூவெ வெ :வ்யு சுவத்ரீ வா வாகுஹ்ஷ்டயோவெத்ர
கஷ்டீ தாவவி உத்ர ஜ்ஞாதீ யீரஂ ॥ 16

யா வெவ ஸ்ரீவா யதீவாவ்யு தீஜ்ஞாநாரஸ்திவா
கௌஷ்டீவ்யு வெஸ்ரவாதீ வா ஸ்ரவிஹாகூர்யாஜ்ஞா ।
யதூர ஸ்ரீவீ வெ உ தவா தீ ஜ வாயாவ்யுந்தூ
யாந்தூர ஸ்ரீவீதீ மதி ச :ப சீவ வாஸ்ரவ்யு சுநூஂ ॥ 17

ஏஷ்டுவாவி வாவ்யு சுவ்யு வொ யதீஸ்
யதிஷ்டாதூவ :ஸ்வ ஸ்ரவ்டி ஸ்ரொஷ்டி வாஸ்ரவாவாஸ்ரூ ।
ஏஷ்டி ரூவ்ரவ்டீஸ்ரு ஸ்ரவ்டி வாஸ்ரவ்ய சுவ்ய வொதீ ॥ 18

ஷவெ :வ்யுவாவாவ்டீவ்ய ஸ்ரவ்டி வாஸ்ரவ்ய
யஸ்ரவ்டி வெவ்ரவ்டி வாஸ்ரவ்ய சுவ்ய ।
வெவ்ரவ்டி வாஸ்ரவ்ய சுவ்ய வாஸ்ரவ்ய சுவ்ய
வாஸ்ரவ்ய சுவ்ய வாஸ்ரவ்ய சுவ்ய ॥ 19

சுவ்ய :வ்யுவாவாவ்டீவ்ய வாஸ்ரவ்ய சுவ்ய
யஸ்ரவ்டி வெவ்ரவ்டி வாஸ்ரவ்ய சுவ்ய ।
வெவ்ரவ்டி வாஸ்ரவ்ய சுவ்ய வாஸ்ரவ்ய சுவ்ய
வாஸ்ரவ்ய சுவ்ய வாஸ்ரவ்ய சுவ்ய ॥ 20

யாவ்டீவ்ய வாவ்ய வாவ்ய வ வ்டீஸாவ்ய
ஸ்ரவ்டி வெவ்ரவ்டி வாஸ்ரவ்ய சுவ்ய ।
ஸ்ரவ்டி வெவ்ரவ்டி வாஸ்ரவ்ய சுவ்ய வாஸ்ரவ்ய சுவ்ய
வாஸ்ரவ்ய சுவ்ய வாஸ்ரவ்ய சுவ்ய ॥ 21

யஷ்டாவ்ய வாவ்ய சுவ்ய வாஸ்ரவ்ய சுவ்ய
ஸ்ரவ்டி வெவ்ரவ்டி வாஸ்ரவ்ய சுவ்ய ।
வெவ்ரவ்டி வாஸ்ரவ்ய சுவ்ய வாஸ்ரவ்ய சுவ்ய
வாஸ்ரவ்ய சுவ்ய வாஸ்ரவ்ய சுவ்ய ॥

கதாயனோ நாஜ்ஞஜ்ஞதோடஸ்ய
கஸ்யாமஹிஷீ கில வாஜ்ஜியோடயத் ॥ 22

கயவாஸ்யயாவி நோ லோ
லவதீவோவி கதா நகுஜ்ஞீ ।
விநிவெதயிதும் வாஞ்சி தாநு
கயனோ ஹாதி ஜ்ஞவெ யதீஸி தும் ॥ 23

மலஜ்ஞ் கூவஜ்ஞு மொஷ்டுகாதோ நதிளவம்
யஜ்ஞாசு யொதீ ஹாதி காரணுவிதம் ।
தஜ்ஞாசு வீநோ ஹாதி வாஸ்யாஜ்ஞயோடயம்
கதஜ்ஞா நாம் கூஷவம்தியுவாச ॥ 24

வாஸ்ஜ்ஞ் வஸனோ வஸுயாயிவொஜ்ஞாம்
லோ நவிகதா விஷோதிஜ்ஞாம் ।
தஷாம் ப்ரஜ்ஞாஷ்டுநா நிஷவிதுவாசு
ப்ரஜ்ஞாஷ வாஸ்ஜ்ஞோ யதி நாயவம்ஜ்ஞாம் ॥ 25

வீதாமாவோ ஹரிம் ஸ்ரீயாசு ஹரயே கூஷ்ணாம்பராம் வாநம் ।
நக்தாம்பரோ நாஹரிம் துஜ்ஞாஜ்ஞாம்பரோ யதிம் ॥ 26

வரிவஸ்யதாவோ வாஸுதேவஸ்ய நாயம்
யதி நாய வனஷ. வஸ்தம் ஸாதாரவாஹரம் ।
விநிவாயஜ்ஞ் கீர்திவதீ தெவளயவாரம்
ஸாரணம் ஸரணஸ்ய ஜ்ஞாவனயதி நா யதிம் ॥ 27

ஓஜ்ஞாவஸோ நாஜ்ஞ் தீ பொதி நாயெ
வஸ்வாவஸு ஸ்வஜ்ஞாகரோ நோ நிஷவிதுசாசு ।
ப்ரஜ்ஞாஷ வாஸ்ஜ்ஞோ யதி நாயவம்ஜ்ஞாம் ॥ 28

கஸ்ய ஸ்வாயஜ்ஞ் யாதி பெஜ்ஞாநோ
வொகோவெஜ்ஞாவஸ வாதீ வெதாயு தீமஹி ।
வெ ... வெயோம் வஸ்வஸ்வதுவஜ்ஞாஸ்ரியாவெஸீ
வெதாஜ்ஞாஸ்ரோம் வஸவஸ்வ வஸ்பெஜ்ஞாஜ்ஞாத ॥ 29

கவெஷாஸ்ரவோ ஸதுவெதுஷ்டு வஸ்வியாநு-
வொவெகஸ ஸ்வஸ்வாவெதி ஜ்ஞாயோ நீகஜ்ஞாவஸீ ।

யஜ்ஞோவவீத விமலஸ்ரேயோயவக்ஷஃ
ஸுஸ்ரோவ்ருநாஸ உஷ்ணிதா வஷாராக்ருஷ்ணஃ ॥ 30

வ்ருத்ரவாஹா விமலஸ்ய பாஷ்ணீ
ப்ராஷ்ருநாஸ்ரோ வாய வாவதிவஹஃ ।
ஸவிதா ரயீ யொஸ்வ ஸ்ருஷ்டஃ
காமதிஹவ்யதேவ்ய ஜாராநாழி ॥ 31

ஜுஷுஸ்ரி ஹ்ருஷ்டி யொ பதிராஜஃ
வ்யாஸவாஹவ விஷ்ணவெ ஷ்ருஷ்டி ।
ஈதிஸ்ரோ ரஸ ஈமுவ்ருத்ரஹெராடஸன
ஸம்ஸ்ரித்ய தக்ஷுஸவாஸ்ரிக்குராஃ வ்ருஷ்ண ॥ 32

ஸாஹ்ரா ஸொமஸ்ரியக்ருயுஷ்டிஃ
யொஸ்ரயம் வரிவ்ருஜஃ கர வனாஸ்ரி ।
யதியதெவ ஸ்ரேஷ்டவாவ்ருதவ
ஹ்ருஷீ ஸாரஸ்ருயதிதி ஸ்ராஹ்ர ॥ 33

வாஸ்ரம்ராஜ்ஞெ நவ்ரதாய தக்ஷாய க்ஷத்ரியாய
ஸெவாவ்ருதா யதி ந்ராத விஸ்பதி ஸவிதாபாஃ ।
தெபயாம ந்ராஸமதி ஸுவீர்யஸ்ய பதயஃ ஸ்யாம தெவ
தெவ்ரவ ஸ்ரேஷ்ட வாந்ராத்ரே ஷத்ரெராதிஷுவாஸாஃ ॥ 34

உராணஸாவிஹ ஸாஸ்ரயஸ்ய தெவ்ரெஷ்ரயி துள
ஸ்ரவிஷ்ட வர்ஷ ஸ்ரவெய ஸ்ரிதெஷ்ர யள ।
ஸவஸாமர த்ரிஷ்ரியுவெ ஸ்ரவாய
யதீம தெவ்ரிஷ்ரு பதிஷுஸ்ரி வெஸ்ரு தெயடவஸ்ரி 35

வஸ்ரஸ்ரி தெவா யதிவாஸ ஸ்ரஸ்ரீ
யதிம் பவ்ரஷ்ரம் ந ஸ்ரீஸ்ரு வெஸ்ரு ।
யஸ்ரவியாந்ரம் ந ஸ்ரு ஷ்ரவஸாநி
ஸ்ரயா யியா கூஷ்ரயத ஸ்ரூவ ஸுரஃ ॥ 36

ஸஜுர்ஸாதெஷ்ர யதிவாந்ரஸாதெஷ்ர
நிகாயாவ்ரிதெ வா ஹரியாமகூதெஷ்ர ।
கூதெயதீதெநாம் வரிவஸ்ரு காத்ர
கூதம் யதெதெ ந ஹி ஸாஸ்ரநம் வம் ॥ 37

கநுத வாயத ஹி ஸம்ஶயஷ்யாசு
ஊகயாஸீஷூகூர் யதீம்ர யஜ-ழ் ।
நிஶ்சி தஸ்ய கஸ்ய சிவ ஸ தஸ்ய
ஜாநீத யஜ-ம் ஸ தஸ்வ யஜியழ் ॥ 38

ஶ்ரீ ரம்ஹவாஸ்ரஸ்மிகும் ஸுஹ்ணாம்வ்ராஸிம்
ப்ரூ தஷ்ஷ்ரீர்ஷ்ரஹி ஶுஸ்-ந ஹஷ-ம் யுக்ஷ்ழ் ।
ஶ்ரீவைஸ்ந-ம்வைஶ்ச ஸுஜிநாஹிராஜஸ்ரயுக்ஷம்
ஶ்ரீரம்ஸ தக்ஷ்ஶுஹ்ணம் யதி நாயஜீஸ ॥ 39

ம தஸ்யம் ஸ்ரு கிவாஸ நயீய-ர் திஃ
கவிஸுகாஸ ஶநஸ்ந தக்ஷிஸ்ஜஃ ।
நிஹஜயொஹ்ருஸ்நஷ்ய தி ஸளாவாசு
நிவிஸுவெஷ விவாரஜவாராயசு ॥ 40

கஜ்ய தஷ்டாநஜ தி நி-ர் ஜுஸ்வெஸ்வி நாம்
ஸுஜ நஸ்வாஜ ஜுஹ்வாஹிஜ்விஸ்ரு ஹ்வாஃ ।
யதீரிஹாஷ்ட்ர ஸ்ரு தய ஸுக்ஷ்ண யொ ஸிவா
ஸஜ்ய தஷ்டாந ஶைஸோஷ்ரயீரவள ॥ 41

ஸுஸ்வொளவஜ்ரெஸ்வதெஷ்ண ஸ்ரிராணயாசும் வஸொஜ்ய ஸ்ரெஸ்தஃ ।
விஸ்ரிவஸ்ரு ரஸொஸ்ரவாஸ்ரெஷ்டு ஸ்ரு ஸொஜீ நஸ்வாரயசு ॥ 42

ஸ்ரிராணயுஸ்ரெஷ்டாஸ்ரிஸ்ரவாஸ்வஜ யதிஸ்ரு ஸ்ரு ஸ்வொஜ-ர்யொஃ ।
க்ஷுஷ்ரீ ஸ்ரிஸ்ய யதிஸ்ரவாஸ்ய விஸ்ரு ஸ்ரு வாக்ஷ்ரு ஸள ॥ 43

ஸ்வஸ்ய ய ஸுஷ்ரீ ஸ்ர ஸ்ரு ஸ்ய ஸ்வாஸ்ரெஷ்ரி ஸ்ரு ஸ்ரு யதி
ஸு ஸ்ரு ஸ்ரு ஸ்வாஸ்ய ஸ்ரியக்ஷ்ரு ஸ்வாஸ்ய ஸ்வொஸ்ரு ஸ்ரு ஸஃ ।
யஸ்வாஸ்ரு வாஸ்ய ஸ்ரவாஸ்ரவாஸ்ரியொஸ்ரு
ஸஸ்வாஸ்ரு ஸ்ரு ஸ்வாஸ்ரியஸ்வாஸ்ரியொஸ்ரு ॥ 44

ஸ்ரிவ ஸ்ரவாஸ்ர ஸ்ரிஸ்ரு ஸ்ரியஸ்ரு
கஸ்ரி ஸ்வாஸ்வஸ்ரவ ஸ்ரு ஸ்ரியஸ்ரியஸ்ரி ।
க்ஷுஸ்வாஸ்ரு ஸ்ரவ ஸ்ரிஸ்ரவாஸ்ரி ஸ்வ ஸ்வஸ்வம்
ஸ்ரிஸ்ரியஸ்ரி ஸ்ரு ஸ்ரவாஸ்ரவாஸ்ரு ॥ 45

ஸ்வஸ்ரவ ஸ்ர ஸ்ரு ஸ்ரி ஸ்ரவாஸ்ரியம் ஸ்ரி ஸ்ரு ஸ்ரு ஸ்ரியொஸ்ரு ।
ஸ்ரு ஸ்ரு ஸ்வொஸ்ரு ஸ்ரவாஸ்ரவாஸ்ரு ஸ்ரு ஸ்ரு ஸ்வொஸ்ரு ஸ்ரு ஸ்வொஸ்ரி ஸஃ ॥ 46

யக்ஷ்ய ஷுஸ்நவஸாஷவிஷ்ரவ: நாஸம்
யக்ஷஸ்ந ஸுஸ்நஸ்ய ந யத்ப்ரவீரஸ்ஸி ।
ஸ்ரவஸ்ராஜ்ஞயா நியதிதாவிஹமொஹிராதள
விஸ்ரவநகுஷ்டஸ்ரவணள ஸாரணம் ப்ரவக்ஷ்யே ॥ 47

தீமெஸ்க்யூதாஷாளஇளதஸ்ர ரொஷ்டிஸ்ரீஸாந மொஹிநள ।
க்யூவிஷ்ணுக ஸம்ஸ்ரயள நாயள தார்தாரஸ்யூகாஸகள ॥ 48

கவிஷுவேணுவெஷ்மொ க்யூதாதீரவதாரள
கவிஷுஷுஸ்மிதா மொஷாரகுஷா ஸ்ரவாவள ।
ஜிதாமொஷஸ்ரஸ்ரு ஸ்ரு ஸுஸ்ரா ஸவஸ்மெவ்யுள
வாரள ஸுதயுவாஜள ஸுஸ்யஷெஸ்கவிஷுதள ॥ 46

வாராமொஷ மொக்ஷ்ரீணவ ஸ்ரவாக்யுள
நதாஷ்ஷாரகள மொஹிக்யூவிஷ்ணஸ்ரு தள ।
ரவொஜார ஷுஷ்கள ஸ்வாபாஸ்ரவெ-
ஸ்ரவாவாஷுரள ஷுஸ்ரய்தாஸ்விரஸள ॥ 50

ஸுணாமொஹநியீ ஜிவ்யுவக்ஷாஸ்ரோஷ
வ்யதாம்ஸள ஸுஸ்ரம்ஸவாக்ஷ்ரு தவ்யகாக்யுள ।
ஸ்ரவாக்யுாவஜே யதிதமாம்மெயவஸ்ரிர
ஜுதீஸ்ரா நஜாயாஸ்ரயுநக்ஷ்ரு காவிஜெஸள ॥ 51

தெஜஷ்ரு மொஷ்ரீகாவிதாSஸள
க்யூவிஷ்ணாந்ரு தமிகாஸ்ரீஜ: ।
ஷுஸ்ரீஜக்யுஸ்ரு ஜ்ரு மெம்ஷ்ரு ஸ்ரு
ஷுஜ்ரஹம் தஸ்ரீக்யுவஸ்ஸ்ரீ ॥ 52

கணஸ்ரு ஷுாநா தீஸ்ரவி ஸுஸ்ரு ஸ்ரிஜம்
ஸுதியுாதஜொயம் நகஸ்ரவ்யு தெவிஸ் ।
ஸுஸ்ரொஸுஷுஸ்ரு நவஸ்ரீவ்யுஸுதிஸ்
ஸுஷ்ரகுாதஸ்ரீநம் ஸுஷ்ரகிஜாந்ரு பதிஷ்ஸ்ரு ॥ 53

கநாஸிகாஸ்ரூஷவகாஷ்ரீவ
ஜாஸ்ரூவாஹவாஸ்ரிஷவிதவ்யு தெZஷ்ரு ।
தக்தாவஸ்ராதெஜ்யு நநஸ்ரூஷ்டதெவ
ஸ்ரிவெயுளஷயம் ஸ்ரீந்ரூஷாஸி ஸ்ரஸாஸிம் । 54

சுநாஃகூமொவ ஹிதாஹுவிஹுா
தயாஹிதஃவு ஜஜோஹுவொகெ ।
ஸஂஜீவநஂ ஸவஃ வியொவயொஹுஂ
ஃதுகீந்ய ஸிஂஹராஹு ஸஂராஃயொதீ ॥ 55

நவ ஸ்ரீநஂ நவாஹுக்ஷீ ஹுக்ஷிஹுக்ஷிஸ்ரவ ஹுஜுா ।
ஃதுகீந்யஹராகூராஹுாதீ ஜாதயொஃகி ஸ்ப்யதெஜஃக்தா ॥ 56

ஹவாஹிய: ஹாஹரி நா ஸுஹ்ய ஃபஷஷ நஷாதீ நாஂ
ஸுயாஂ ஸஜீவஜீவ நீஂ ஈஷிதி யொ ஷஷாகி ஸ்ரயேழ ।
ரஃா நய்ய ஹராகூராஜாஃயதிவெத ரயாஎந்யாஹிஷ
ஸ்ரஎாஸ்ரி கயி வொஃயுதாஂ க்ஷுவ நந நாஸ்ரிஸதயஂ ஹீ தகஃ ॥ 57

விஷயவிஷாஸ்ரீ நாகூ்ய ஜுவெநஷஎஂஸ்ரி ஃயதஂ
ஃப்ரயுஜுஹவாஹரி நா ஸ ஜுவஷஷ நிஜாதீவதஂ ।
நாஹராஸ்ரிரெஷவனவ ரஜயா ஸுஹ்ய ஃபஂ கூஸ்ரி தஂ
நாஃஜுஹராஜகூராஜ ஜுவெந ஸுஜீவயதி ॥ 58

தியதெளா ஸ்ரஸ்ரிவெஃபுளு ஸறிஷ்ரீதுஸவுஜ்ஜு ஹீா ஜ வஸுதீஂ
வுயாகுஂமொஸுஜாஎரிஜ Z ந வயெயிஜுயாஸுஜ்ரிவெஃஂ ।
வராஃஂ ஸ்ரீஸணுா வா ஃபு ஸறிஜாயவாழ்ரீ ஃபுஜுஹராஜ
ஃபோஜ்வாஃபா யொஜ் மயஜுயாஜ ஜுயுதீ ஸுஜாயஜ ॥ 59

ஃபுஜாஸ்ரீவஃநஂ ஸாஎஜ்ரீ ஸ்ரீணுா ஸாஃ ஜுஸ்ரீ ஸ்ரஜுஷு ।
யஜ்ரீஸ்ரீ ஸ்ரீணுா ஸாஃ ஜுஸ்ரீ ஸறிஜாயவாழ்ரீ ஸ்ரீணுா ஸாஃ ॥ 60

ஸ்ரீ ஸ ஜுயா யஜுவெஸ்ரீ ஸ்ரீணுா ஸாஃ ஜுஸ்ரீ ஸறிஜாயவாழ்ரீ ।
ஸ்ரீணுா ஸாஃ ஜுஸ்ரீ ஸறிஜாயவாழ்ரீ ஸ்ரீணுா ஸாஃ ॥ 61

யஜ்ரீஸ்ரீ ஸ்ரீணுா ஸாஃ ஜுஸ்ரீ ஸறிஜாயவாழ்ரீ ஸ்ரீணுா ஸாஃ
ஸ்ரீணுா ஸாஃ ஜுஸ்ரீ ஸறிஜாயவாழ்ரீ ஸ்ரீணுா ஸாஃ ।
ஸ்ரீணுா ஸாஃ ஜுஸ்ரீ ஸறிஜாயவாழ்ரீ ஸ்ரீணுா ஸாஃ
ஸ்ரீணுா ஸாஃ ஜுஸ்ரீ ஸறிஜாயவாழ்ரீ ஸ்ரீணுா ஸாஃ ॥ 62

ஸறிஜாயவாழ்ரீ ஸ்ரீணுா ஸாஃ ஜுஸ்ரீ ஸறிஜாயவாழ்ரீ ஸ்ரீணுா ஸாஃ ।
ஸ்ரீணுா ஸாஃ ஜுஸ்ரீ ஸறிஜாயவாழ்ரீ ஸ்ரீணுா ஸாஃ ॥ 63

யதிவிரஜீவிகாஸு விவாயா ஹவதாம் ஷ்ரஹணம்
நவது தவர்கிய நவயொநியிஷம் ஜயநு ।
கவிதாரா நூஸிம்ஹ வதிகாரி ஜயொகிஸுணாம்
வாயிஷ்ரதாஷ் யெக யதாஸ்ருயியா நிஜயா ॥ 72

கரணாவரிணாஜ வஷடியாதீ
யதிநாயஷ்வுவ குக்ஷணாஹியஷ்வு ।
நஹரி ஜெஷவ நீநயுவ்யிதாநா
ஏவநஷ்வு ஷ்ரஹிவெஷ் ஷ்ரஸிதாநாகுவா ॥ 73

ரம்ஹநாயதிவ ஜ்யாகுஹரிஷணம்
ஜெஷாராயதிதிவ விப்ரஹரிஷணழு ।
ஸஷ்ரு தீஷிய்ய திவாநிஸும்ஹஜ
ஸ்ரீநரஸிம்ஹரஸும ஜிஷ்ணு தீஷ்ராழு ॥ 74

வஷ்ணுராயதிதிவ தீய்ர்ஹரிஷணம்
வஷ்ணொரா திவ ஹரம்ஸஹரிஷணழு ।
வஷ்ணுராதிவ வஸ்ருஹரிஷணம்
ஹாவதிவாஸ்ரஹரி கவாயிஜாஹியழு ॥ 75

ஜரிஷ்யஸ்ருஜ்ரவ வஸவர்தாராய-ர்ஸ்ரீ
ஸ்ரீஸ்ரவாஜெஸ்ரவ வஸவர்தாராய-ர்ஸ்ரீ ।
ஸ்ரீஸ்ரவாஜெஸ்ரவ வஸவர்தாராய-ர்ஸ்ரீ
ஸ்ரீஸ்ரவாஜெஸ்ரவ வஸவர்தாராய-ர்ஸ்ரீ ॥ 76

[illegible] ஸ்ரீஸ்ரவாஜெஸ்ரவ வஸவர்தாராய-ர்ஸ்ரீ
ஸ்ரீஸ்ரவாஜெஸ்ரவ வஸவர்தாராய-ர்ஸ்ரீ ॥ 77

[illegible] ஸ்ரீஸ்ரவாஜெஸ்ரவ வஸவர்தாராய-ர்ஸ்ரீ ॥ 78

[illegible]
ஸ்ரீஸ்ரவாஜெஸ்ரவ வஸவர்தாராய-ர்ஸ்ரீ ॥ 79

வாயாவீவஸ வஸ்து ஜ்ஞாஸ்வலொஷம்
ரஸோவதீஷ்ரா நவர ஷ்ஸரூபம் ।
கதாயலொ தீஷுலொ ஜ்ரிஷ்ணோ
ந்ருஸிம்ஹகாரு ணாகீஜ யொ திநாயீ: ॥ 80

வாவயா நஜவ ஷுஸ்ரீ ஷ்ரீ கீ:
லுஹர்வதூ ரிஸ ரஸாவஸ்யாரம் ।
கூடுவஷுவஷமு ரஷிவெதூரம்
ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹரூ ஜீஷ்ரீ ஷ்ரீரம் ॥ 81

வவர்கரு கவிதாரு வாஸனாயதிம்
ஸ்ரீ ரஸா ந்ருஸிம்ஹரி ராஸ்ரயிஷ்யம் ।
வெநவயாஜ்ஞி ஸ்ரீ வ ரவீ: ஷ்ரீதாம்
காருவர வ விஜயம் ஷ்ரிதாயவெஸ்ரு ॥ 82

வெ வெஷ வஜ்ஞாதி ர வெஸ்வரூவிஷ்ரிவெகாஸ்ர
ஸ்ரீ ருஷ்ரீ வஜ்ஞாவிஷ்ரிதீரரூ வரவயாரி ஷ்ரீரம் ।
வெ கரி ரூயஷ்ரீவ தர ஸ்வரி கூடு வரவ ர
வெ ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹரூ ஜீஷ்ரீ காரு ஜவொஜி ஷ்ரீரம் ॥ 83

வாவாரவெ மாவர தயா ந்ருஸிதா வாஸ்ரவாவெஸ்ர
கீ கரு ர்ரூ வஸஜ்ரி ரொவரவரு ஸ்வரவாரவாரவெஸ்ரீ ।
ஸ்ரீ வெஸ்ரு ந்ருஸிம்ஹரூ ஜீ காரு ஜவொஜி ஷ்ரிதாகரு
ஷ்ரீ கீஜி ஸ்ரீ ஷயாரவி ர வரீவெகஜிஸ ॥ 84

ஜ்ஞாரவெதாரஜ்ஞாரவெவாவாரவி கூரவெ ஜவரீ யீவெரீ ।
வவீ ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹரூ காரு ஜவொஜி ஷ்ரிதாகரு ந்ருஸிம்ஹரூ ॥ 85

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ அழகியசிங்கரின் கீர்த்தி ப்ரவாஹம்

[ஸ்ரீ உப. பாலூர் தாப்புல் சேஷாத்ர்யாசார்யர் எம். எல். எ.]

வந்ே நாகஹரிம் தெவம் ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹம் தயா முராழி ।
கூடோரகிலெண ஹாஸ்யம்தம் தஷ்டாஷ்டஹஜநநந ஷ ॥

"கலெளவிதெ ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹம் ப்ருஷதீஜ்ரம் ஸ்ரயம் ஒஜள"

என்கிறபடி ஸ்ரீமதஹோபிலத்தில் அர்சாரூபமாய் கோயில் கொண்டெழுந் தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹனால் அநுக்ரஹிக்கப்பட்டும், தென் னாட்டுச் சக்ரவர்த்தியாய் விளங்கியிருந்த விஜயநகரம் மகாராஜனை ஸ்ரீ க்ருஷ்ண தேவராயனாலும் ஆந்த்ரகவியான அல்லஸாநி பெத்தன்னாவி னாலும் பலவிதமாக புகழப் பெற்றும், ஸ்ரீ வைஷ்ணவ மண்டலத்திற்கு ஏகச் சக்ராதிபதியாய் விளங்கி ஸ்ரீமதஹோபில மடத்தின் முதல் ஆஸ்தாநாதி பதியாய் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீ ஆதிவண் சடகோப யதீந்த்ர மஹா தேசிகன் தொடங்கி அநுஸ்யூதமாய் வருகிற இந்த 41-வது பட்டத்தில் ஸ்ரீர்த்காபிஷிக்தராய் அடியேனுக்கு ப்ரதாநாசார்யனான ஸ்ரீவண் சடகோப ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ சடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகனுடைய கீர்த்தி ப்ர வாஹத்தைப் பற்றி ப்ரகாசிக்கப்படுவது இம்மலர்.

"ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாதார்யஃ கவிதார்கிக கேஸரீ ।
வேதாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஸதாம்ஹிதி"

என்றும் 'ஒவ்வொன்றாய்-நான்மறைவாணீ' என்றும் 'பலரு மெமை வாழ் முனிவ ரென்னை' என்றும் 'ஆயிரம் நாவினர் ஒவ்வொரு நாவினர் ஆயிரமென' என்றும் "பொங்கு புகழ்ச் சாற்றி வளர்ப்பதும் சற்றில்லேனிவர் முன்னம் பெற்றதற் கேங்கி" என்றும் பலதிறப்புகழ்களாலும் ப்ரமாணங்களால் சிஷ்யனுக்கு ஆசார்ய ப்ரதிபத்தி யாவதையும் குறையாமல் அநுஸந்தித்துக்கொண்டிருப்பது என்ற கம் முன்னோர்கள் அநுதியிட்டார்கள். மேலும் தாப ப்ருந்நாணங்களான இதி ஹாஸ புராணங்களில் அநேக விருத்தாந்தங்களினால் இவ்விஷயம் நன்கு நிரூபிக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆசார்யனிடம் கைவாகை வரிப்பட்டு உத்

ஸ்ரீ பதாகவிகள் காட்டிய மார்க்கத்தைப் பற்றி "தன்பற்ற மதுர கவி தேசன்றுக் காட்டிடும் தெல் வழியே நல் வழிகள் தணிவாக்கட்கே" என்று நம் ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹா தேசிகன் கூறியிருப்பதை இங்கு குறிப்பிடு வதும் மிகப் பொருத்தம். இப்படியிருக்க 'புத்தியிற்கொண்டு' உகப்பது

அடியேனுக்கு ஸ்வரூப ப்ராப்தமென்று அடியேனும் இம்மலரில் கொஞ்சம் எழுத முன் வரலானேன்.

"ஸிஜம் லக்ஷ்மீ நாதாயை வித்மஹே நவம் நாராத்ரயா ஹ்ருதீயாய தீமஹி" என்று ந்யாஸவித்யையில் ஸாதிக்கிருக்கும் தீக்ஷிக லக்ஷணங்கள் ஸகலஸ்தமும் நம் மதாஸ்வாமியிடத்தில் குடிகொண்டிருக்கின்றன. இந்த மஹானான் உபய வேதாந்தங்களிலும் அபாரமான பாண்டித்யமும் ப்ரவசந சக்தியும் பெற்றவர். 'ஸுதீ போஜநீவா நயக்ரு பொஜநீதுயம்' என்ற படி இல்லாமலும் பாண்டித்யத்தின் ஸ்ப்ஸ்கார பயனுகிய ஆத்மதரண ஜ்ஞானத்தையும் தன்னறிவையும் பெரிதும் பெற்றவர். மனதிலும் வாக்கிலும் செய்கையிலும் கிஞ்சித்தேனும் மாறுபாடில்லாமல் தன் வாழ்க்கையில் நன்முறையை நடத்திக் காட்டிய பெரியார். 'கர்மணைவாதி காரஸ்தே மாபலேஷு கதாசந' என்கிறபடி எல்லாம் பகவத் ஸங்கல்பத்தின மென்று நமது லக்ஷ்மிநாதனின் அடிப்படையான கொள்கையில் முழு நம்பிக்கையுடையவர். ஆசாரத்தில். பரமைகாந்தத்திலும் நித்யகர் மானுஷ்டானங்களிலும் நிகரற்று நின்றவர்.

"தவள வேஷ மதிரூட நாராயணாரூட:
தரு வெளரி நடு யிருத்த ஆரூட சின்மய மூர்த்தி"

என்கிறபடி. கர் ஸ்ரீ ஸங்கி ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களுக்கெல்லாம் தாரக பர்ணீ சன்று வளர்த்த மஹானை. எல்லாவற்றும் கல்பதருவாக நினைத்து அடியவர்களின் அபேக்ஷையறிந்து அதை பூர்த்தியையும் தன்னறிவையும் பெரிதும் பெற்ற உபய விபூதி நாயகனை ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நாராயணன் என்ற ஆசார்யரூபியை இவரை வழிபடுபவர்கள் பேறு பெறுவார்கள். அஸ்திகர்யம் ஏதுமில்லாத நல்ல நிலையிருக்கும் இன்னாளில் இந்த ப்ரார்த்தனையை ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நாராயணன் நிலைக்கட்டுமிப்பார் என்றே நம்புகிறேன்.

ஸ்ரீ:

ஆசார்ய குணஸ்வாதம்

[கோட்டாலம் ஸ்ரீ ராஜகோபால தாஸன், ரிடைர்ட் ஜட்ஜ்]

யஸ்ஸர்வஜ்ஞாணவெவ ந்ருஹரிஸ்ஸுஷ்ருகி ஸ்யழி ।
தஸ்மை ந்ருஹிம்ஹரூபஜ்ஞுரவெ கூரவெவ நமஃ ॥

இவ்வுலகில் ஸகல சராசர ஜந்துக்களிலும் மானிட ஜன்மம் பெறுவது ஓர் பாக்யம். அம்மானிட ஜன்மம் மீண்டும் இப்பரத கண்டத்தில் ஆஸ்திக வம்சத்தில் பிறப்பது பாக்ய விசேஷத்தாலாகும். அதிலும் பாஷ்யமத குருக்கள்களால் வ்யாமோக மடையாமல் நம் வைதிக ஸமயத்தில் விச்வாஸம் கொண்டு, பாச்சாத்ய கலையில் ஈடுபட்டிருந்தும், சாஸ்த்ரமே ப்ரமாணமெனக் கருதுவது ஒரு மஹாபாக்யத்தின் கார்யமாகும். இத்தகைய பாக்யங்களனைத்தும் அமைந்திருந்தும் பரம புருஷார்த்த ஸாதனத்திற்கு ஸதாசார்ய ஸம்பந்தம் இல்லாவிடில் அது கை கூடாமல் இவனது இத்தகைய ஜன்மமும் வீணாகி விடு மென்பதும், கல்பகோடி ஸஹஸ்ரங்களிலும் இவனுக்கு கதி யில்லாமல் ஸம்ஸார மாகிற சுழற் காற்றில் சிக்கிக் கொண்டு அலைந்து திரிய வேண்டி வரு மென்பதும் ஸர்வ ஸம்ப்ரதிபன்னமே. இவற்றை நன்குணர்ந்த மோதகன் எவன் கான் 'ஸாரதம பருகாரமபெயீரது' என்கிற கணக்கிலே இம்மஹாபாக்யம் பெற்றேனென்ற பெருமைக்கு அநுகூலனாக தன் ஆசார்யனுடைய குணநிவாஹமும் அதின் ஸ்வாதுத்வம் செய்ய முன் வாரனாட்டான். இக்கணக்கிலேயே மந்தரியான அழகியமணவாளனும் இந்த ஸ்வாசார்ய குணநிவாஹம் என் புத்திக்கு எட்டிய வரையில் செய்யலாயிற்று.

அழகியமணவாளனுடைய ஆசார்யன் ஸ்ரீ சக்ரவர்த்தித் திருமகனின் அவதார மென்பது அறிந்திருப்பீர்கள்; ஸ்ரீவால்மீகி மஹர்ஷி ஸ்ரீ சக்ரவர்த்தித் திருமகனுக்குச் சொன்ன 'மஹீம் மஹேவ்வாகாரமீ வஹ்யீ வாவ [illegible]' என்கிற லக்ஷணங்கள் பொருந்திய திருமேனியையுடையர் ஸ்ரீ [illegible] ஆகவேதான் ஸ்ரீ [illegible] 'மஹ ஸ்ரயாத்ருஷ்ட [illegible] மஹ-த்ருஷ்டிமதாம் ஸ்ரீ' என்றும் மஹீசக்ரவர்த்தி [illegible] என்றும் கூறிய காரணங்களாலும் பூர்வாசார்ய திருநாமத்துடனும் ஆந்த ஆசார்யத்தினும் பரிபூர்ண ஸ்ரீமத்பட வாசகமான திருநாமத்தோடு ஏற்ற வாறு ஆசார்ய லக்ஷணத்தினிடம் பொருந்தும்படியை காணலாம். ஸத்குரு ஸேவகர்களனைவர்களுக்கும் இந்த எண்ணம் மனதில் குடிபுகும்.

'தாஶ வணீ-ஃ நஶீ யது' என்கிறபடி இம்மகான் அவதரித்தது ஆழ்வார் அவதரித்த திவ்ய தேசம். கர்ப்பத்திலிருந்தே ஸ்ரீமான். அதிபால்யத்திலேயே ஸர்வ சாஸ்த்ரங்களிலும் ப்ராவீண்யத்தை ஸம்பாதித்து நித்யகர்மாநுஷ்டாநங்களைச் சரிவர நடத்திக்கொண்டும் அனேக வாரங்கள் கால க்ஷேபங்கள் ஸாதித்துக்கொண்டும் தமது ஸ்ரீக்ராமத்தை அலங்கரித்துக் கொண்டு வெகு காலம் எழுந்தருளியிருந்தார். பின் ஸ்ரீ அஹோபிலமடம் 40-வது பட்டம் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரின் ஆக்ஞையை பரிபாலனம் செய்யும் பொருட்டு ஆச்ரம ஸ்வீகாரம் செய்து கொண்டு ஆஸ்தகந நிர்வாஹம் செய்வது

" நாஹமேவொ தெவி லொகேவவஸ்ஸுஶ்ஸீஹெ ।
விஜி ஶாஜ்ஞஷிஹ்ஷுயும் கெவலம் யஶ-ஶாஷ்ஸிதுஂ ॥ "

என்று ஸ்ரீ சக்ரவர்த்தித் திருமகன் ஸாதித்த ரீதியிலேயே யாகும் என்பது ஜகத் ப்ரஸித்தம்.

அப்படிமேய ஸமஸ்தலௌகிக ஸம்பத்துக்களையும் விட்டு ஆச்ரிதஸேதநர்களின் உஜ்ஜீவனத்தையே விடாத்காததொரு வ்ரதமாகக்கொண்டு தன் சரீர க்ரமங்களைச் சிறிதேனும் கவனியாமல் விசேஷமாக தேசஸஞ்சாரம் செய்து

" கவ்யஹம் ஜீவிதம் ஜஹ்யாம் க்ஷாம் வா ஸீதெ ஸலக்ஷ்மணாழ் ।
நஹி வ்ரதிஜ்ஞாம் ஸம்ஶ்ரு-து ஶ்ராவஜ்ஞணெஹ்யா விஶெஷதஃ" ,,

என்றும் நடத்திக்காட்டிய ஸ்ரீ சக்ரவர்த்தித் திருமகனைப்போலவே ஆச்ரித ஸம்ரக்ஷணத்தில் விசேஷ பற்றுள்ளவராய் தத்காலம் ஸ்ரீரங்கத்தில் காவேரி தீரத்தில் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹரை அத்யுன்னதமாயும் விசாலமானதாயுமிருக்கிற மண்டப மொன்றில் எழுந்தருளப்பண்ணி ஆராதித்துக் கொண்டு அதற்கு ஸமீபத்தில் தம் ஆச்ரமாநுகுணமாக தமக்கு ஒரு சிறிய குடீரம் ஏற்படுத்திக்கொண்டு அதில் எழுந்தருளியிருக்கும் ரீதி மிகவும் ஆச்சரியமானது.

இப்படிப் பட்ட மகாத்மாவின் குணங்களை சற்றேறக் குறைய பன்னிரண்டு வருஷங்களாக ஆஸ்வாதநம் செய்து வரும் அடியேனுக்கு அக்குணங்களின் பெருமை வர்ணிக்கத்திறமில்லை. எழுத்திலுமடங்காதே. 'வக்தா ஸஹஸ்ரவதநஃ பரார்தஃ ஷ்யா தெவ' என்றதை இங்கு அநுஸந்திக்கலாம்.

ஆயினும் இம்மஹானுடைய சாந்திகுணமொன்றே முக்கியமாய் என் மனதைப் போல் பலரின் மனதையும் கவரக்கூடியதாயிருக்கின்றது. இக்குணப் பெருமையின் எல்லையை சற்று கவனிப்போம். ஒருவனுக்கு அமித

மான ஆஸ்திக்யமும் அதற்கநுகுணமான சாஸ்த்ர ஞாநமுமிருக்குமே யாகில் அந்த ஞானம் அநுஷ்டான பர்யவஸாயியாகவே யிருத்தல்வேண்டும். 'தஜ்ஞாநீ ஸவ-ர் ஸாஸ்த்ரஜ்ஞோ பவது ஸாம்தம் உநஜ்ஞோ' என்று வ்யாஸ பகவானின் அருளிச் செயல். இதன் உட்கருத்தும் தஜ்ஞாந என்ற சப்தத்தின் பொருளும் ப்ரகரணத்தை பராமர்சித்து தெளியவேண்டியது. 'ஸஜ் வவ வம் ஜ்ஞாநம்' என்று உபக்ரமித்து

"ஞாநஜ்ஞோ தவம் ஸளவம் தீய-ர்வெவா தயா ஸ்ரூதி।
ஈஸாஜ்ஞ நவம் வ்ரூம்வம் ஸவ-ர்தெ தஞ நய-ர்கூழி ॥
ஸாமதெஷா ந்ய தகெ ராயதொ ஹதொஹதிஞாஹிஹிः।
ஸவ-ர்தொஷவிநி-ர்ரூதெதா யः ஸ ஸாஜ்ஞ ஜ்தி ஜ்ஞ்ய தः ॥
ஸஜாய-ர்ம் ஸவ-ர்ஸாஸ்த்ராணி விஹிதாநி ஞ நீஷிஹிः।"

என்று ஸாதித்து விட்டுப் பிறகுதான் 'தஜ்ஞாநீ ஸவ-ர்ஸாஸ்த்ரஜ்ஞோ' என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 'சாந்த' சப்தத்தின் அர்த்தத்தை இப் ப்ரகரணத்தைக் கொண்டே நிச்சயிக்கவேண்டும். அல்லது நம்முடைய மஹாசார்யனே யணுகி அவரது திருவடிகளிலாச்ரயித்து குருகுல வாஸம் செய்தவர்களுக்கும் இதன் அர்த்தம் ப்ரத்யக்ஷத்தில் அறியக் கூடியதாகும். ஸர்வ தசையிலும் ஸர்வ காலத்திலும் ஆச்ரிதரக்ஷணம் செய்துவரும் இப்படிப்பட்ட மகான்களுக்கு இந்த 'சாந்தி' குணமொன்றே மற்ற ஸர்வ குணங்களுக்கும் ப்ரதிஷ்டைக்குக் காரணமாயும் பெருமை யளிக்கக் கூடியதுமான உயர்ந்த குணமாகும்.

'கூவாய-ர்வாநு வ்ரூ-ர்ஷொ வெஜ' இத்யாதி சாஸ்த்ரங்களிலும் அதை யொட்டின அநுஷ்டான ஸம்ப்ரதாயத்திலும் விச்வாஸக் குறைவினால் இக்காலத்திய பாச்சாத்யகலையில் ப்ரவீணதை பெற்ற ளகிகார்வாசீநர்களில் பலருக்கு ஓர் ஆசார்யனே யணுகாமல் தங்கள் புத்தி யுக்தி சாதுர்யங்களாலேயே மோக்ஷ ஸாதநத்தைப் பெறலாம் என்கிற கொள்கை ப்ராயிகமாக இருந்துவருகிறது. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் கீதாசார்யன் ஸாதித்திருப்பதை மனதில் ஏற்றிக்கொண்டால் ஸர்வ ஸம்சய விபர்யய நிவிருத்தி உண்டாகலாம். அதில் உபக்ரமத்தையும் உபஸம்ஹாரத்தையும் கவனிக்கவேண்டும். 'ததித்தி வூணிவாதெத ஞவிவூ ஜ்ஞாந ஸெவயா' என்று உபக்ரமம். 'ஜ்ஞாம தெ நாதவஜ்ஞாய நாஸுகதாய கூஜாவந। நவாஸ-ர்ஜ்ரு-ர்ஷிவெவ வாவ்யம்...' என்று உபஸம்ஹாரம். மத்தியிலும் 'ஸ்ரீஷ்வுஜ்ஞாsஹம் ஸாயிஜ்ஞாம் கூவாம் வூவளுழ' என்றும் இத்யாதிகளைக் காண்க. இவ்வளவால் ஸ்ரீ கீதாசார்யன் ஸாதித்தது பரமபுருஷார்த்த ரூபமான மோக்ஷ ஸாதநமான வழியை அறிய விரும்புவோர்களுக்கு ஸதாசார்ய கடாக்ஷமொன்றே அத்யவச்யமானது என்பதே யாகும்.

இத்தகைய ஸதாசார்யஙக விளங்கும் நமது ஆசார்யவர்யர் சாஸ்த்ர க்ரந்தங்களை ப்ரவசனம் செய்யும் வைகரீ விலக்ஷணமானது. அவரவர் களின் அதிகாரத்துக்குத் தக்கவாறு பரம புருஷார்த்த ருசியைப் பிறப்பிக் கக்கூடிய அத்யந்தோபாதேயங்களான விஷயங்களை அதிமதுரமான வாக்கா லும் கம்பீரமாயும் ம்ருதுவாயுமிருக்கும் எளிய நடையில் அதித்வரையில் அவரவர்களுக்கு பரமருபுருஷார்த்த ருசியும் அபிநிவேசமுமுண்டாய் அவை சாச்வதமாய் ப்ரதிஷ்டிதமாகும் ரீதியில் எடுத்துரைக்கும் அழகை அடியேன் அனேகவாரம் நேரில் அநுபவித்து ஆநந்திக்கும்படியான பாக் யம் பெற்றிருக்கிறேன். இவருக்கு சிஷ்யர்கள் திறத்திலிருக்கும் கருணை யும் வாத்ஸல்யமும் அளவிடத்திறமல்ல. இவ்விஷயங்களில் இவர் ஸ்ரீ சக்ரவர்த்தித் திருமகளைடொத்தவர் என்பது அதியாகாது. இவருக்கு "யஜ் வா ராவணஃ ஷ்யம்" என்கிற ரீதியில் இருக்கும் ஸர்வ பூதஹித பரத்வ மும் ஸத்ய ஸங்கல்பத்வமும் ஸத்ய வ்ரதத்வமும் இம்மகானுடைய சரித்தி ரங்களை நன்கு கவனிக்குமவர்களுக்கு விசதமாகும்.

இம்மஹானது மற்றுமுள்ள அபார திருக்கல்யாண குணங்களை வர்ணி க்க அவகாசமும் இல்லை. அடியேனுக்கு புத்தி சக்தியும் போதாது. எவ்வளவு விஸ்தாரமாக எழுதினாலும் அப்பொழுதும் அது அக்குணங்களின் பெருமையில் ஏகதேசமேயாகும் என்பது தத்வம். ஸ்ரீமத்ராமாயண மறிந்தவர்களுக்கு இவ்வாசார்யஹிம்ஹத்தை ஸேவிக்குங்காலத்தில் 'ராஜோ விஜ்ரஹவாநு யஜ்ஃ' என்பதுநினைவிற்கு வராமலிருக்கவே முடியாது. இம்மஹாசார்யன் பல்லாண்டு பல்லாண்டாய் இவ்விதமே ஆஸ்தான நிர்வாஹம் செய்துகொண்டு அஸ்மதாதிகளை ஆநந்திக்கும்படி ஸ்ரீநரஸிம்ஹன் செய்தருள ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

ஸ்ரீ:

சுலி நவக்ரஹ ஸ்தவம்

[ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான் பாதூர் புராணம் ராகவாசாரியர்]

ஸீநாகுராஜநாநிதாநாயராஜ்ஞி-
ஸெள்வஸ்ஸுஷா ஜய-ள்ஸம்ராக்ஷணாய ।
யஷ்யாதாநம் ஸ்ரீ ஸுரொராங்விக்ஷ
வொ2வ்யாஉஜ்ஜாங் ஸ்ரீ நரஸிம்ஹஃ ஸ்ரணாஸிஃ ॥ 1

கௌஸெள-ள் ஹாவெ வீணிதா நாஜ்ஞெந
க்ஷாஸெவா உதயாஜ்ஜிதா யஷ்யா ரதிவழி ।
வஜ்ராகாஞ்சம் வம்ராயதயாதீகாஜம்
வொ2வ்யாஉஜ்ஜாங் ஸ்ரீ நரஸிம்ஹஃ ஸ்ரணாஸிஃ ॥ 2

ஸெஷாணீஸுஷ்ணெ தூ வாலிதெ கொலுஜ-ரிதயா-ள்ர
கத-ள்ரம் வாம்ஹங் ஸ்திராவீஜவாவழி ।
ஜெவ ஸ்ரீஜாங் யஜ்ஞவாஹ-ள்ராதி விஹ்ரகு
வொ2வ்யாஉஜ்ஜாங் ஸ்ரீ நரஸிம்ஹஃ ஸ்ரணாஸிஃ 3

வ்யாவதிவை-ள்ராஹ்ரா உஸி-ள்தா நொ ஜயா வ்ரா
நாநெரு தூராதாஜ்ஜம் விநதி வ்ரவிஜ்ரு ।
ஸவ-ள்தூராடாங் வாதி ஸவ-ள்ராங் யஜ்ஞாதீர
வொ2வ்யாஉஜ்ஜாங் ஸ்ரீ நரஸிம்ஹஃ ஸ்ரணாஸிஃ ॥ 4

வ்ஜாஹ்ரணை-ள்தாநெஸ்ர வொகாங் வாநீதெ
நாநரஸ்ராம்ஜுகு நெதுவிகு,ம் தீய-ள் திஸுழி ।
யது-ரிவஜ்ஜாங் ஸ்ரீ நரஸிம்ஹஃ ஸ்ரணாஸிஃ ॥ 5

க்ஷாதூரா வம-ள்ஸ் வாலிதொ நொவெஜ்ஜாகு
ஸாதி நெ-ள்வாஜ்ஜநஸ்ரஸ் வ்ரீக்ஷ்ரதெதி ।
யது-ரிவொவஜ்ஜாகு ஸாம-ள்வொ ஸாம-ள்ஜஸ்ரீ-ள்
வொ2வ்யாஉஜ்ஜாங் ஸ்ரீ நரஸிம்ஹஃ ஸ்ரணாஸிஃ 6

கூதீந்ராஹா ஊத்துகாஹெஷ்வீஷ
ரெயஹ்ஹாஹொ ரெநவ கொZவீதி ராஜஃ।
யது-ரிவெஹ்ஹ்ஹு லெவ்யுதெ ஹத்யுகாஹெஃ
லொZவ்யாஉஹ்ஹாநு ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹஃ ஸரணிஃ ॥ 7

தொலாலீலா தெவகீஹாஹ்யாஸொ-
ஹ்ஹீராத்ருகெ நாந்ரஹ்திதா ஃயெதி।
யது-ரிவெண வ்ராஉராஸ்ய ஸ்ரியஃ ஸ்ரீஃ
லொகவ்யாஉஹ்ஹாநு ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹஃ ஸரணிஃ ॥ 8

லொவஹ்காரா ஸவர்திதா லொய நீயா
தீதா த்ருய்யாஃ ஸாரஹ்திதி வ்ருத்யா।
யது-ரிவெணாஹாவி ராஜாந்ரஜந
லொகவ்யாஉஹ்ஹாநு ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹஃ ஸரணிஃ ॥ 9

ஸவர்ணா நிய-ரிதாத்ர காலெயவெஷ்டாம
காதித-ரா யஜ-ரிஃ வ்யாவநீயொ ஃயெதி।
விஜ்ஞாநெநஜ்ஞா விஷ்ணுகீதெ-ர ரூதீதஃ
லொகவ்யாஉஹ்ஹாநு ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹஃ ஸரணிஃ ॥ 10

வத்ஸஸ்ரீஃஉயி-ரதெதா ராஸவஃ ஸ்ரீ-
ஸிம்ஹாயதநஃ ஸ்ரீமாலொஸவ-ர ஹுகீதி-ழி।
உஃயுதகாஉபாதீஷிகு ஊஸாவதாரீம
வாக்யுஸ்ரூவெஜ்ஞநி-ரஷ்டலங்கஃ ஸதிஸெ ॥ 11

ஸ்ரீ:

ஆசார்யநாம ப்ரபாவம்

[ஸ்ரீ. உ. வே. பருத்திச்சேரி, சேட்டலூர் கூவாபோஜூ ராஜகாலஹஸ்திகள் நுங்கம்பாக்கம் கிருஷ்ணஸ்வாமி ஓஹஃ]

கூஹொஸவிஷ ஶெ ஸெகூவகூவாரிஂஶ வஹெடநவெ ।
உஷஜ-ோஹிஷிகத ஓஸிஂஹ ஶஂகொவ உ॒நீ ஶித॒ஃ ॥
நாநீஃ வூஹாவ உத॒ஶ்ஷ ஸவெ-ோஷ்ஷிதஷஸயூவூஜ ।
வெட்டஶ்ரீ கூஷ்ணே ஓஹொஸடஹா விவ்யணொதி யயா உதி ॥

கூஹொஸவிஷ முஹாவிஹாரவொஷ ஷகூஷீநரஸிஂஹாராயநமஃ ஸதத ஸஹ॒ஷ॒ோநமஸ்காராயும் ஸ்ரீஉஇஉஓஎம்-ோத்யாதி ஸஷ்டஸவிர॒ஓவவீ ஸஷஷஂக்யாதராயு மிருக்கும் ஸ்ரீவண் சடகோப ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹ சட கோப யதீந்திர மஹா தேசிகன் இப்போது ஸ்ரீரங்க க்ஷேத்திரத்தில் வடதிருக் காவேரி ஸமீபம் ஸ்ரீ தசாவதார ஸன்னிதியில் நரஸிம்மாராதனம் செய்துகொண்டு ஸ॒கோத்தராய் எழுந்தருளியிருக்கிறார் என்பது யாவருக்கும் ஸ॒வ்யக்தம்.

இம்மஹாதேசிகனுடைய திருநாம வைபவத்தை "உத்ஸாஹ॒ரிவ வாஉநஃ" என்கிறபடி சக்தியில்லாதவனை அடியேன் 'யஸ்ய ஹெவெ' யென்கிற பிரமாணத்தின்படி ஆசார்ய கடாக்ஷத்தை அவலம்பித்து தெரிந்தவரையிலும், "நாக்ஷிஸ ஸ॒வ-ோதஃ ஸெஷிகவம்" என்ற ந்யாயமாய் கைங்கர்யமாய் நினைத்து விஞ்ஞாபிக்கிறேன்.

இம் மஹா தேசிகனின் திருநாமம் "ஷகூஷீநரஸிஂஹஶஂகொவய தீஂஓ ஜஹா ஹெஸிகஸு" என்றது. இத் திருநாமத்தில் நான்கு பதங்கள் சேர்ந்துள்ளன. இவைகளின் பிரயோஜனம் எழுதப்படுகிறது.

முதல் பதம் "ஷகூஷீநரஸிஂஹ" என்கிறது. இந்த ஆஸ்தானத்தில் 40-வது பட்டத்தில் மூர்த்தாபிஷிக்தராய் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹ திவ்ய பாதுகா ஸேவக ஸ்ரீவண் சடகோப ஸ்ரீ ரங்கநாத சட கோப யதீந்த்ர மஹா தேசிகனும், 41-வது பட்டத்தில் இப்பொழுது மூர்த்தாபிஷிக்தராய் எழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீவண் சடகோப ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹ சடகோப யதீந்த்ர மஹா தேசிகனும், பூர்வாச்ரமங்களில் வித்யா க்ரஹண கால முதல் பரஸ்பரம் "நவ தெந விநாநிஜாம ஹஸ்தெ வாரா॒ஷொதஸ்தூ" என்னும், "வரவா நஹஸிகாக॒ஸ்ஷு" என்னும் படி ஹ்ருதயங்கு, ஜிதங்கு, ஸஹாயர்யாயிக்வாஜ்நெநகூகாரணங்களாலே நித்யமுக்தர்கள்போல் ஸவ-ோலாகாதிஸாயி நிருபாதி காநவச்சின்ன ப்ரீதிபாவத்துடன் இருந்தபோதும், இது காரணமாய் 40-வது பட்டம் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் கும்பகோண ஸமீபம் நெடுந்தெரு என்கிற ஸ்ரீ

வைஷ்ணவ வாக்ரஹாரத்தில் ஸஞ்சாரமாய் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸமயம் இம் மஹாதேசிகன் பூர்வாச்ரமத்தில் தனக்கும் பெரிய அழகிய சிங்கருக்கும் வெகுகாலமாயிருந்த சேர்க்கை கொஞ்ச காலமாய் விட்டுப் போனதில் நேரிட்ட விடாய் தீர்க்க நெடுந்தெருவுக்கு எழுந்தருளி, அழகிய சிங்கரை அநேகாவ்ருத்தி ஸேவித்து ஸ்ரீ நரஸிம்மனையும் மங்களா சாஸநம் செய்து, மனதிலிருந்த குறை தீர்ந்து சில நாட்கள் அவ்வூரிலேயே அழகிய சிங்கர் ஸன்னிதியில் எழுந்தருளியிருக்க, ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரும், விசேஷ கிருபையுடன் ஒருநாள் ஸாரசாஸ்திர காலக்ஷேப கோஷ்டியில் ஐஹாநீம் அழகியசிங்கரை 'ஸ்ஹஹ்ஹாம்' என்னும் கணக்கிலே, குளிரக் கடாக்ஷித்து நமக்குப் பிறகு இம்மடத்துக்கு ஆஸ்தான நிர்வாஹகர் இவரே என்ற ஸ்ரீநரஸிம்ஹன் திருவுள்ளத்தை அறிந்து உள்ளம் மகிழ்ந்து அதற்கு அனுகுணமாக ஸ்வயமாகவே ஒருநாள் ஐஹாநீம் அழகிய சிங்கரை பூர்வாச்ரமத்தில் அழைத்து ப்ரேஷ மந்த்ரத்தை உபதேசித்த காரணத்தாலும் மறுபடியும் 40வது பட்டத்து அழகிய சிங்கர் ஸஞ்சாரமாய் வடதேசம் முதலான அனேக திவ்ய தேசங்களை மங்களா சாஸநம் செய்து அங்கங்கே சிஷ்யோஜ்ஜீவனம் செய்து நம்மாழ்வார் ஸேவார்த்தமாய் தக்ஷிண தேச யாத்திரையாய் மதுரை பக்கம் துவரிமான் என்னும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ அக்கிரஹாரத்தில் எழுந்தருளினதும் திருமேனிக்கு நோவு சாத்திக்கொள்ள அப்பொழுது அங்கிருந்த சிஷ்யர்கள், அழகியசிங்கரின் வியோகத்தில், பாஷ்யகாரர் வியோகத்தில் அச்சமயம் துக்கித்த சிஷ்யர்கள்போல் விச்லேஷாஸஹிகளாய் இருந்ததைக் கடாக்ஷித்து ஸ்ரீ அழகியசிங்கரும் தேவலோகத்தில் சதகோடி ராமாயணம் பூலோகத்தில் பிரசாரமாய், ஸகல ஜனங்களும் உஜ்ஜீவிக்க நினைவுகொண்டு சதுர்முக நாரதர்கள் ராமபக்தி நிரதரான வால்மீகி மஹரிஷிக்கு ராமாயணார்த்தங்களை அனுக்ரஹிக்க, மஹரிஷியும் ராமாயணார்த்தம் முழுதும் அடங்கிய ஒரு அநுஷ்டுப் சுலோகம் "ஆதிஷாஹ" என்னும்படி வந்தாப்போலே இதாநீம் அழகிய சிங்கர் திருநாமத்தை நரஸிம்ஹ ரூபியாகமே ஸாதித்து ஆஸ்தானத்தை அனுக்ரஹித்ததால் இத்திருநாமத்தில் "நரஸிம்ஹ" பதம் ஸ்வரஸம்.

அன்னியிலே இப்படி அழகிய சிங்கரால் சரம தசையில் நியமித்த நியமனப்படி "ஸுவாய-ஃஒவொஹவ" என்ற ச்ருதியின்படி ஆசார்யன் ஒவாலின்னணுகையால் அந்த நியமநத்தை பூர்த்தி செய்ய கைங்கர்ய பரர்கள் சிலர் காரு குருச்சியென்னும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ அக்கிரகாரம் போய் மஹா தேசிகன் ஸன்னிதியில் நியமனத்தை விண்ணப்பம் செய்ய ஸ்வாமியும், விரக்தராய், ஏகாந்த சீலராய் ஒதுங்கி வர்த்திக்கிற ஸ்வபாவராயிருக்கச் செய்தேயும் ஆசார்யாஜ்ஞை என்று திருவுள்ளம் பற்றி தத்க்ருடகரணார்த்தம் புநச்சோதந ப்ரதீகாமாணராய் எழுந்தருளியிருக்க, விடிந்த வாறே கைங்கர்ய பரர்கள் வந்து பெரிய அழகிய சிங்கர் சரம தசையில்

இவ்விடத்து விஷயமாய் மஹா பிரீதி கார்யமாய் ஸாதித்து கொண்டிருக்கிற பலவித விஷயங்களை விஜ்ஞாபித்ததின் பேரில்

"உவநஜ யோவிதம் ஹிதம் வரிஹத-ம் நதவாவி வாம்வு தழி।
கரக வஜநாதராக விலெவி-யிதம் வூவி வ ஹி வுதி ஜ ஹம்॥"

என்றும் உநவாவ்வெகூரஹிதனுய், இத்தேஹாநந்தரம் வரக்கூடிய கநவாயி கைங்கர்யம், இத் தேகத்திலேயே பிராப்தமாயிற்று என்று ஸந்துஷ்ட ஹ்ருதயனுய் ந்ருஸிம்மாராதநத்தை பகவன்னியமனத்தை சிரஸா வஹித்து ஸ்வீகரித்து பெரிய அழகிய சிங்கர் திருவுள்ளத்தையும் பூர்த்தி செய்ததால் "வநதெவொதூரணம் கூள" என்றும் "டிறைஞ்சும் சிங்கவேள்குன்றுடையான்" என்றும் 'ஸத்யம்வியாதம்' என்றும் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டகலிகாலத்தில் ப்ரத்யக்ஷ தைவமாக அவதரித்த அத்யாச்சர்ய மூர்த்தியான ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்மன் "ஸ்யபிஜ்ஞ கநாவூவி ஸ்ரு கூரதெ" என்றது ஜ்ஞாநவ்ருத்தரான நம்மஹா தேசிகன் காலக்ஷேப கோஷ்டியில் அதிகாம்பீர்யமாய், அபூர்வ கிரந்தங்களையும், ஸூக்ஷ்மார்த்தங்களையும், வெகு ஸுலபமாய் மந்த பிரகிருதிகளுக்கும் கூட மனதில் ஸுப்ரதிஷ்டிதமாகும்படி ஸாதிக்கிறதாலும், ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹாராதன காலத்தில் ஆஸ்தானத்தில் எழுந்தருளினது முதல் இவ்வளவு திரு நக்ஷத்திரத்திலும் ஸேவிப்போரின் மனதை ஆகர்ஷிக்கும்படியாய் நித்யமுக்தர்களுக்கொப்பான பகவதனுபவத்தை யுடையதாலும் லௌகிக வைதிக கார்யங்களை ஒரு குறைவின்றி அமாநுஷிகமாயும், அத்யாச்சர்யமாயும் நடத்தி வருவதாலும் ப்ரத்யக்ஷமானபடியால் அத்யந்தரமணீயம் இந்த "ஜக்ஷீநரஸிம்ஹ" என்ற ப்ரதம பதம்.

இரண்டாவது ஸம்கோவ வதம் "கூளவலு ஹவிஷ்ருதி நாராயண வாராயணாம்। கூவிகு வ்விஜ்ஞாஹாஹாம்ஹ்ருவிஜவஷ்ட வ ஹ்ரிரிஹம்। தாஜ் வணி-ம் நத்யது" என்கிற ப்ரமாணத்தின் படியே கலி தோஷத்தால் கூணமான வேதாந்த ஸித்தாந்தத்தினுடைய கஹிவ்ருத்தி நிமித்தமாய் விக்ஷவக்ஸேநஸம்ஹிதையாய், தென் குருகூரில் ஹரவஜ் பக்தரான ஓர் காரி மஹா ராஜனுக்கு பகவதநுப்ரவேசத்தால் அவதரித்து ஹரவஜ் பாரம்ய ப்ரதிபாதன பூர்வகம் அகிஞ்சநாதிகாரமான ப்ரபத்தியு பாயத்தை ஸ்வாநுஷ்டான முகத்தாலே ஸகலரும் அனுஷ்டித்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி வெளியிட்ட ப்ரபன்ன ஸந்தான கூடஸ்தர் என்னும் அநிதரஸாதாரணமான பிருதுகளுடன் கூடின நம்மாழ்வார் அவதரித்ததால் அத்யந்த சிலாக்யமான தக்ஷிண தேசம் இந்த அழகிய சிங்கருக்கு அவதாரஸ்தலமானதாலும், இந்த ஆஸ்தானத்தில் நம்மாழ்வாரால் நிஜ நிறுத்தப்பட்ட ப்ரபத்தியுபாயத்தை யாவருக்கும், செய்து வைத்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி செய்து அந்த ப்ரபத்தியுபாயத்தை அபிவிருத்தி செய்ததாலும் விசேஷ ஸ்வாரஸ்ய யுக்தம்.

அன்னியிலே ஸ்ரீகொவ வஹ இந்த மடத்தில் ஒன்றுவது பட்டத்தில் "வேதஷிம்ரும் ஷ்யம் ஹஹள" என்று ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்மனே பிரேஷ மந்திரம் உபதேசிக்கும்படியான விசேஷ பகவத் கடாக்ஷம் பெற்று நரஸிம் மாராதனம் செய்து வெகு சிஷ்யோஜ்ஜீவநம் செய்துகொண்டு ஸஞ்சார மாய் ஏள்ளினவளவில் தக்ஷிண தேசத்தில் நம்மாழ்வார் ஸன்னிதியை மங்க ளாசாஸனம் செய்யுங்கால் ஸன்னிதி சைவாக்ராந்தமாய் இருப்பதையும், ஆழ்வார் ஸேவை இல்லாததையும் பற்றிகவலை கொண்டு ந்ருஸிம்மனே தியா னித்து "கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு" என்னும் மதுர கவிகளால் மங்களா சாஸனம் செய்யப்பட்ட பாசுரங்களை தியானிக்க அந்த சேஞ்திபனை பாண்டிய ராஜனுக்கு இரவு ஸ்வப்நத்தில் ஸிம்மங்களால் கஷ்டங்கள் நேரிட தீடீரென்று எழுந்திருந்து ஏது காரணம் என்று விசாரித்து, ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரின் மஹிமையென்று தெரிந்து ஸ்ரீ ஸன்னிதியில் வந்து தண் டம் ஸமர்ப்பிவித்து சிஷ்யனுய் ஸ்வாமி திருவுள்ளப்படி சிவாலயங்களை தாம்பிரபர்ணீ நதிக்கு அக்கரை படுத்தி "மிக்க வாதிப்பிரான் நிற்க மற்ற த்தெய்வம் நாடுதிரே" என்று மங்களாசாஸநம் செய்த நம்மாழ்வாரை ஆதிப்பிரானுடன் ஸ்ரீ அழகியசிங்கரைக் கொண்டே ஆலய நிர்மாண பிர திஷ்டாதிகளெல்லாவற்றையும் செய்தது மூலமாய் ஆதிநாதன் திருவுள் ளம் உகந்து அர்ச்சக முகமாய் "வண் சடகோப ஜீயர்" என்ற திரு நாமத்தை அடைந்தும் ஹம்ஸ முத்திரை முதலான ஸர்வாதிகாரத்தையும் பெற்றும் எழுந்தருளியிருந்த ஆதிவண் சடகோப யதிந்த்ர மஹாதேசிகன் காலம் முதல் நம்மாழ்வார் திருநாமமான "ஸ்ரீஸ்ரீகொவ ஸ்ரீஃ" என்று நம் அழகிய சிங்கர்களுக்கு அஸாதாரணமான திருவெழுத்து ஏற்பட்டபடி. இந்த அழகியசிங்கரும் நம்மாழ்வார் அவதரித்த க்ஷேத்ரத்தில் அவதரித் தும், "கருவிலே திருவுடையார்" என்ற படிக்கும், 'ஜாயஸ்வ நம் ஹி வ ரவஷம்" என்றபடிக்கும் கர்ப்பத்திலிருந்தே அநிதரஸாதாரணமான நம் மாழ்வார் கிருபைக்குப் பாத்திரமாயிருப்பதும், இரண்டாவது பதம் அத் யாச்சர்ய பூதமாய் இத்திருநாமத்தில் ஸப்ரயோஜனமாயிருக்கிறது. மேலும் இம்மடத்தில் முப்பத்தி மூன்றுவது பட்டத்தில் மூர்த்தாபிஷிக்த ராய் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீவண் சடகோப ஸ்ரீ சடகோப யதிந்த்ர மஹா தேசிகன் நமது ஸித்தாந்த ஸ்தாபனம் செய்து ஜகத்விக்யாதராய், ஸர்வ சாஸ்திரநிஷ்ணாதராய் திருவெவ்வுளூரில் ஸ்ரீ ராகவனை மங்களா சாஸனம் செய்து கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் ஸமயம் இந்த அழகியசிங்கர் பூர்வாசிரமத்தில் ஸகலஜநயண, மந்திரோபதேச கிரந்த காலக்ஷேபாதிசயங்களெல்லாம் செய்துகொண்டு கொஞ்ச காலம் அந்த அழகிய சிங்கர் திருவடி வாரத்தில் எழுந்தருளியிருந்த படியாலும் அம்மஹாதேசிகனுக்கு இந்த அழகிய சிங்கரிடத்திலுள்ள அந்யாத்ரு சமான அநுக்ரஹ பரிவாஹமாகவும் இந்த இரண்டாம் பதமான "சட கோப" என்பது லாயக்காகும். மூன்றுவதான யதீந்த்ர பதம் "வாஷ்ண

ஔ ஶஷ்ணு...ஸாஶ நாஜ்ஞாயம் ஶ நிஃ” என்கிறபடியே பூர்வாசார்யர்களால் ஸ்ப்ரதிஷ்டிதமான விசிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்தத்தை குவாதிராஸ பூர்வகம் ஸ்ரீபாஷ்யாதி கிரந்த நிர்மாணம் செய்து நிலை நிறுத்தி ஜயக் கொடி கட்டினஆதிசேஷாவதாரமான ஸ்ரீபாஷ்யகாரரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஸிம் மாஸநங்களில் பிரதான ஆசார்யரான இம்மடம் ஆதிவண் சடகோப யதீந் திரமஹா தேசிகன் காலம் முதல் இந்த அழகிய சிங்கர்வரை ஸித்தாந்த ஸம்பிரதாயங்கள் அபி வ்ருத்தமானபடியால் “ ஸாஷ்ருகாஸ்ரம் வ நஸ்ருஜி ளை ” என்கிறபடியும், பாஷ்யகார ஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தகத்வரூப ஸம்பந் தத்தை யிட்டு பாஷ்யகாரின் திருநாமம் ஸ்ரீதராம் பொருத்தமென அமைந்துள்ளது. அன்றிக்கே இரண்டாவது மூன்றுவது பதங்களை “ஸ ஶ கோவயதீம ஔ ” என்று ஒரே அந்வயமாக அர்த்த விவரணம் பண்ணி னால் இந்த ஆஸ்தானத்தில் முப்பத்தி நான்காவது பட்டத்தில் மூர்த்தாபி ஷிக்தராய் தர்க்கவியாகரணாத்யநேக சாஸ்த்ர பாரதிருச்வாவாய் உபய வேதாந்த நிஷ்ணாதராய் ஸர்வோபகாரக அநேக வேதாந்த சாஸ்திர விஷயக கிரந்த நிர்மாதாவாயும், ஜ்ஞாநாநுஷ்டான வைராக்ய சேவதியாயும், யோக ஸாகூதாக்ருதவிம்ஹமூர்த்தியாயும் எருந்தருளியிருந்த ஸ்ரீஶகூஷீ நூ ஸிம்ஹ ஶிவ்யவாஔகா ஸெவக ஸ்ரீவண்ஶ்ரீகோவ ஸ்ரீ ஸ ஶ்ரீகோவ ஸாஶ நாஜயதீம ஔ ஹா ஔஸிகநு திருவடிகளில், திருவெவ்வுளூர் ஸ்ரீ ராக வன் ஸன்னிதியில் ஸஞ்சாரமாய் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீ லகூஷ்மீ ந்ருஸிம் மன் ஸன்னிதியில் வைத்து மோகூஷாபாயபரஸமர்ப்பணம் செய்து கொண்டு மறுபடியும் ஸ்ரீ பாஷ்யாதி கிரந்த காலகூஷபாதி பரிசர்யா தி களிலும் சிலநாள் அன்வயித்து விசேஷ கடாகூஷம் பெற்றதற்கு அடையாள மாக ‘யதீம ஔ’ பதம் ஸாமாநாஜ பதபர்யாய மானதால் திருநாமத்தில் இசைந்தது அத்யந்தம் ஸஹ்ருதய ஹ்ருதயங்கமம்.

கடைசி பதமான மஹா தேசிகன் என்றது பாஷ்யகாரரால் ஸ்தாபித மான நம் ஸித்தாந்தத்துக்கு அர்வாசீநர்களால் ஏற்பட்ட விரோதங்களை நிரஸித்து புநச்ச ஸ்தாபநார்த்தமாய் “ கூளவெ வொகூடநாயகஃ ” என்று கலியில் ஸகல மநுஜநயந விஷயதாங்கதராய், ஸர்வஸுலபராய் “ அகல கில்லேன் ” என்று நம்மாழ்வார் முதலான திவ்ய ஸூரிகளால் அநேக பாசு ரங்களால் மங்களாசாஸனம் செய்யப்பட்டு, ஸுஷாவஹ வ்யஷாவஹ வரா ஹாவஹாதி ஸப்தநாமதேயங்களால் விளங்கி வருகிற மலைகளில் ஏழாவது மலையில் திருவேங்கடமுடையான் என்ற திருநாமங்கொண்டு ஸர்வஜநாதி வ்யாத்யுபத்ரவ நிவர்த்தகராய், ஸர்வேஷ்ட ப்ரதராய் பிரத்யக்ஷ தெய்வ மாய் எழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீநிவாஸன் “ வொகூடஶாவதாரொயம் தகூவண்டாஃஸ்ஃ ” என்பது பிரத்யகூஷமாய் அனந்த ஸூரி என்றும் ஓர் பரமைகாந்திக்கு குமாரனுய் அவதரித்து ஜாத கர்ம முதலிய ஸகல ஸம்ஸ் காரயுக்தராய், “ விஃஶதுஷ்ஷ விஸ்ரூத ” என்று ஸர்வ வித்யாபாரங்

கதராய் ஸர்வ விஜயியாய்க கவிதார்கிக லிம்ஹரென்று திருநாமாலங்க்ருதரான நிகமாந்த மஹா தேசிகனுக்கு ஏற்பட்ட ஸத்குல வ்ருத்தி ஸதாசார்ய நிஷ்கு, ஜ்ஞான ஸாந்த்ய வைராக்ய நிஷ்கு, ஸாதுஜன ரக்ஷண வகு, கஷ்டவகு, ஹாமவ தலகிஜகு, சுபாயக்ஷெவ நிரதகு, ஸம்ப்ரதாய ப்ரவ தக்ருகு, ஸவக் வீர் தீரகு, ஸதாசாயக்வகு, ஸவக்ராயக் ஹாவாயுாதீ ஸாஸ்த்ரசூலுலெகஷவாஹி கரணகூர்த காலுயாவ நவகு, கரண த்ரய ஸாரதிவ்ரு, வராவவாஹாவஸஹகு, ஸமஷ்ட்யாநவராயணகுவாஹ்ரு நகு குணங்கள் இந்த அழகிய சிங்கருக்கு ப்ரத்யக்ஷாநுபவத்தாலும் ஸுப்ரஸித்தமான ஸாம்யத்தாலும், பூர்வாசார்யரைகயாலும், ஸ்ரீ தேசிகன் ஸாதித்தருளின ஸ்தவ்ரிஷணாஹி அபூர்வ கிரந்தங்களை காலக்ஷேபம் ஸாதித்திருக்கிறபடியாலும் மிகவும் பொருத்தமாக அமைந்துளது.

இப்படி வகுள பூஷண ராமாநுஜ வேதாந்த தேசிக ஆதிவண் சடகோப யதீந்ர மஹா தேசிக, சடகோப ராமாநுஜ யதீந்ர மஹா தேசிகாதி பூர்வாசார்யர்களுடைய நிரவதி கடாக்ஷம் பெற்ற இந்த அழகிய சிங்கர் பூர்வோக்தர்களான ஆசார்யர்களுடைய ஸமஷ்டியாயே 40வது பட்டத்தில் மூர்த்தாபிஷிக்தராய் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீ ரமநாய ஸகோவயதீந்ர மஹா தெஸிகருடைய பால்யம் முதல் கொண்டு, பரமமித்ரதா மூலமாய் க்ருபா கடாக்ஷம் பெற்ற நம் மஹாதேசிகனின் திருநாமம் ஸர்வபாபெளக நிவர்த்தகமாய், ஸர்வபல ப்ரதமாய் ஸர்வோத்கிருஷ்டமாய், ஸவ்ரிம்ஹ ஸாயகமாய் தானே விளங்கி வருகிறது.

எங்ஙனேயென்னில் வேதாந்தங்களாலும், "யதோ வாவோ நிவர்தந்தே" என்று ப்ரதிபாதிக்க முடியாத ஸகல தேவதேவனான ஸ்ரீமந் நாராயணனுடைய திருநாமகீர்த்தனங்கள் கலியுகத்தில் ஸர்வ பாபங்களையும் போக்கடித்து நான்குவித புருஷார்த்தங்களையும் கொடுக்கத்தக்கது என்பது "நாராயணேதி த்ரயோண உவெதி ஸுக்தம்" என்றும், "கலௌஸம்கீர்தந் கெஸவ" "கீர்தநாதெவ கிருஷ்ணஸ்ய முக்தஸம்யஃ" என்றும் ஸுப்ரஸித்தமாயிருப்பதால் "சுபாயக் தெவொலவ" என்றும் "யஜ்ஞதெவ" என்றும் "சுபாயக்ராஹ்ய தெவதாம் ஸர்யிகாமிந்ராம் நமநந்ராஹ்ய" என்றும் ப்ரமாணங்களில் சொல்லியபடி ஆசார்யனே பெருமாளாகவே அனுஸந்திக்க ஸ்வரூப ப்ராப்தமாகையாலும், ஆசார்யனுடைய திருநாமமும் விசேஷ வைபவமுள்ளது என்பதை சாஸ்த்ரவச்யர்கள் சங்கிக்கவொண்ணாது. இக்கலியுகத்தில் பக்தியுடன் பகவந்நாம ஸங்கீர்த்தனத்தால் ஐஹிகாமுஷ்மிக பலன்களை அடைகிறப்போல ஸ்வாசார்யனை யதாவத்தாய் அடைந்து அவர்களுடைய பரம கிருபைக்கு பாத்ரமாகி ஸத் சிஷ்யர்கள் ஸர்வவித பலனையும் அடைகிறது ஸஹஜமே. நம் மஹாதேசிகனின் "ஸ்ரீமத்ரு நரஸிம்ஹ ஸாகெவ யதீந்ர ஹ்ருதயெஸ்ரீகம்" என்னும் திருநாமத்தை

ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் விபூதிகள் மஹாவிச்வாஸ பூர்வகமாய் அனுஸந்தித்து அம்மஹானுடைய பரமகிருபைக்கு பாத்திரமாகி பல மந்திராகூடதையையும் பெற்று ஐஹிக ஆமுஷ்மிக ஸகல பலப்ரதமாய் விளங்கும் இவரது திருநாம மஹிமை மூலமந்திரத்துக்கு ஸமமாய் பிரகிருதத்தில். மஹா விசுவாசிகளின் அனுபவத்தாலே ப்ரஸித்தமாயிருக்கிறது. ஐஹிக பலன்களை பிரத்யகூடத்தில் அடைந்த ஸத் சிஷ்யர்களுக்கு இம் மஹா தேசிகனுடைய அருளால் மோகூட ஸாம்ராஜ்யம் கிடைப்பதும் அரிது அல்லவே.

இது காரணத்தினாலேயே, திருநாமத்திற்கு ஏற்க நம் மஹா தேசிக ப்ரதேவதையான ஸ்ரீ லகூஷ்மீ நரஸிம்மன், வேதம் தமிழ் செய்த நம் மாழ்வார், ஸித்தாந்த ஸ்தாபகரான ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர், திருவேங்கடமுடையான் கண்டாவதாரரான பூந நிகமாந்த மஹாதேசிகன், இவர்களுடைய அம்சமென்று சொல்வது அத்யுக்தியாகுமோ!

இப்படி அத்யாச்சர்ய வைபவமுடைய இந்த அழகிய சிங்கர் இந்த ஆஸ்தானத்தில் எழுந்தருளி 14-வது சாதுர்மாஸ்யகாலமான ஈஸ்வர வருஷம் மார்கழி பூரட்டாதி நகூஷத்திரமும் கூடிய சுபதினத்தில், எண்பத்திணன்காவது திரு நகூஷத்திரத்தில் சதாபிஷேக மஹோத்ஸவத்தை வெகு சிஷ்யர்கள் அநேக விதத்தால் கொண்டாடி ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரிடம் பல மந்திராகூடதை பெற்றுக் கொண்டு பரிபூர்ணாநந்தத்துடன் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கருக்கு சதாதிகராய் இப்படியே ஜகத் உஜ்ஜீவனம் செய்து ஸகோத்தராய் எழுந்தருளியிருக்கும்படி பெருமாள் ஸன்னிதியில் பல்லாண்டு பாடுவதுடன் அடியேனும் பரிபூர்ணநுக்கிரஹம் பெற்று ஆனந்த கடலில் முழுகி, அதித்ருப்தனுய் இத் திருநாம பிரபாவத்தை எழுதி க்ருதார்த்தனானேன்.

ஸ்ரீ:

அடியேன் ஈடுபாடு

[ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான் குறிச்சி சே. ஸ்ரீநிவாஸ வேதாந்தாசார்யர், எம். ஏ., எல்.எல்.பி.]

ஸுயாகுரஹஹஸ்ஸு ஶுஷ்டாரம் ஸாயுக்ஷுத்ஜ்ஜ்ஜ

வேதாந்தத்தை நல்ல ஆசார்யர்களிடத்தில் இவர் கற்றதுமல்லாமல் பலருக்கு அதைக் கற்பித்திருக்கிறார்; எனவே இவர் வேதாந்த வதான்யர். ஆயிர சந்த்ர தர்சனம் இவர் பண்ணியிருக்கிறார்; சமீபத்தில் தான் ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹன் ஸந்நிதியில் இவருடைய "சதாபிஷேக" மஹோத்ஸவம் நடந்தேறியது. ஒரு மாஸ காலம் சேர்ந்தாப்போல் உபவாஸ மிருப்பது சிறந்தது. இவரோ பல வருஷங்களாக ஆஹார விஷயத்தில் மிகுந்த கட்டுப்பாடுடையவர்; எனவே மாஸோபவாஸிக்கு மேற்பட்டவர். ஆஹார நியமம் ஸத்வ வ்ருத்திக்கும் ஆயுர் வ்ருத்திக்கும் காரண மென்பதை இவர் திருமேனியில் நேரில் கண்டு ஒவ்வொருவருமுணரலாம்.

இவர் ஆண்பால் ஆச்சுதே, 'பாதிவ்ரத்யம்' இவர்க்கு எங்ஙனே யென்னில்,

"வாம்வாமீ மாதுரௌஹாஹ்ரு தஹ்ரூயவய-ஷிவம-ஃவாம்ஹாவ நீத்ரா வ்த்ரள வஜ்ராஸஹாயை வ்ரணயிநி ஹஜ்தம் வ்ரெயஸீவாரதஜ்ரு" என்றபடி திருமாறன் திருமால் பக்கலில் கொண்ட உயிர்நிலையையே இவர் பின்பற்றியவர். அவனுடைய ஒப்புயர்வற்ற ஆறு குணங்களால் பகவான் எல்லா சேதநர்களையும் உண்மையில் மணந்த அழகிய மணவாளனாகிறான் அவனை இடைவிடாது த்யானிப்பதே இவருடைய பாதிவ்ரத்யம். இப்ப டிப்பட்ட இவருடைய குண விசேஷங்களில் "ம்ருணைஃ-ஹாஸ்யைஃ-வா மதம்" என்றபடி ஈடுபட்ட இவருடைய ஸ்ரீ பாதத்து முதலிகள், ஆதிவண் சடகோபரின் ஒரு அவதாரமாகிய இவருக்கு

"ஓங்கு மலை வாழ்க! அகோபிலந்தான் வாழ்க!
பாங்காய்ச் சடகோபன் பாவாழ்க!—பூங்கமலத்
தன்னையணி தாராய்! சடகோப மாமுனியே!
இன்னமொரு நூற்றாண்டிரும்!"

என்ற வேதமந்த்ரம் போன்ற பாவால் இவருக்குப் பல்லாண்டு பாடியது பொருத்தமானதே.

"க்ஷுராய-ஃஹி ஹெவதாம் ஸயிகோஃ நூனம் உந்நாஃஹெ" என்று பகவான் தூப்புற்பிள்ளையின் அநுபவம். "ஸஃஸ்ரோது ஸவதீஜாய ஊநம்" என்று வட மறையும்,

"எளிவருமியல் பினன் நிலை வரம்பில பலபிறப்பாய்
ஒளிவரு முழுஞலம் முதலிலதகடில வீடாம்
தெளிதரு நிலைமையது ஒழிவிலன் முழுவது மிறையோன்
அளிவரு மருளினோடு அகத்தனன் புறத்தன னமைந்தே"

என்று தென் மறையும் ஓதுகின்றன. "இவன் [பகவான்] தன்னைத் தாழ விட்டுப் பிறக்கப் பிறக்க, [இவனுடைய] கல்யாண குணங்கள் புகர்பெற்று

வாராநிற்கும" என்று த்ராமிடவேத மஹா பாஷ்யமாகிய ஈடில்லா ஈட்டில் பகவான் நம்பிள்ளை பணித்திருக்கிறார். அம்சம், ஆவேசம், அநுப்ரவேசம் முதலிய படிகளால் ஆசார்யனுப் அவதரிக்கும் பகவானுடைய கல்யாண குணங்களை ஸம்ஸாரிகள் அநுபவிப்பதுபோல், முக்தர்களும் நித்யர்களும் பரஸ்வரூபத்தின் குணங்களை எப்படி அனுபவிக்கக்கூடும்? பகவானுல் முக்தர்களுக்கும் நித்யர்களுக்கும் புதிதாய்க் கிடைக்க வேண்டியதென்ன இருக்கிறது? ஸம்ஸாரிகளுக்கோ எல்லா மங்களமும் பேசும் தெய்வமாகிய ஆசார்யனின் அநுக்ரஹத்தால் கிடைக்கவேண்டியிருக்கிறது. திலீப சக்ரவர்த்தியும் "உவவஹம் நந ஸிவம் ஸவ்ஹ்ஸம்மெஷ யஸ்யதெ। ஸெவீநாம் ஶாந ஷீணாம் ஸ வ்ருதிஹத-ர கூஶாவஹாழி" என்று ஸ்ரீ வஸிஷ்டர் சந்நிதியில் தெரிவித்தான்.

இவ்வழகிய சிங்கர் திருவடிகளில் இவருடைய சிஷ்யர்களுக்கு இருக்கும் பக்தி, இவராசாரியர் திருவடிகளில் இவருக்குள்ள பக்தியின் எதிரொலி போன்றதே; "ஸ ஹக்ஸ்யஹ ஹிராவ்ருதி" (நல்லது செய்வான் நல்லதடைவான்)

"உவவீதிநழ" என்று பகவத் ராமாநுஜரின் திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்தின் ஹ்ருதயத்திலுள்ள ப்ரஹ்ம ஸூத்ராநுக்ரஹ ஸம்பத்தியில் பகவான் ஸ்ரீ தேசிகனின் நோக்கம் முந்துறச் சென்றது. ப்ரஹ்ம ஸூத்ரங்களுடைய அநுக்ரஹம் விசேஷமாயில்லாவிட்டால், ப்ரஹ்ம ஸூத்ரங்களின் அர்த்தத்தை எப்படி நன்ருய் வெளியிடமுடியும்? பகவான் நம்மாழ்வார், திருவாய்மொழியில் ப்ரஹ்ம ஸூத்ரார்த்தங்களை எல்லாரும் எளிதில் கற்றுணரக்கூடிய நமது தாய்மொழியாம் தமிழ் மொழியில் இனிது விளக்கி யிருக்கிறார். எனவே அவ்வாழ்வாரின் திரு அவதார ஸ்தலத்தில் திகழும் அவருடைய திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்தின் திருமார்பில் ப்ரஹ்மஸூத்ரம் மிளிர்தல் வேண்டும்; அதை ஸமர்ப்பித்தது இவ்வழகிய சிங்கர்தான். என்னே இவருடைய நுண்ணறிவும் ஆசார்ய பக்தியும்!

இவ்வழகிய சிங்கரைக் கொண்டு இம்மாதிரித் திருப்பணிகளை நடத்திக் கொள்ளும் பகவானுக்கு இவர்பால் உள்ள விசேஷ அநுக்ரஹத்திற்கு வேறு சான்றும் வேண்டுமோ? "வஸஷெஹ்வ வாயூகூ-ர காரயதி தம யம...உஸி நீஷதெ" என்றல்லவோ மூவாமறையின் முறையீடு.

"ஸம்ராஜ்ரெந ஸஹிகூஹிதெ ஸம்ஜிதாஸ்ரஷவிதெ" என்று ஸ்ரீ தேசிகனும் "வேதியர் குலத்தரசின்" மூசு "வையமெல்லாம்மறை விளங்க வாள்வேலேந்தும் மங்கையர்கோன்", "...உறங்கும் பேதையர் பேதைமையால் இருந்து பேசிலும் பேசுக பெய்வளையார், கோதை நறுமலர்மங்கை மார்வன்"

....."எண்ணருஞ்சீர்ப் பேராயிரமும் பிதற்றி, பெருந்தெருவே,
ஊரார் இகழினும் ஊராதொழியேன் நான்"

என்று ஹித்தோபாய வசீகரணத்திற்காக அவச்யம் செய்யவேண்டியுஸாத் யோபாயமாகிய பக்தி அல்லது ப்ரபத்தியின் தேவையை, தமது அறுவ்டானத்தால் நிலைநாட்டி, "சீரார் திருவேங்கடமே" "மதிட்கச்சியூரகமே பேரகமே" "வெள்ளறையே வெஃகாவே" "பேராலி தண்கால்" "கண்ணனூர் விண்ணகரம்" "காரார் குடந்தை கடிகை கடல்மல்லை" என்றிவ்வாறு கொடிப் பொழுதில் காதங் காதங்களாய் மடலூர்ந்து, நடுவே ஆங்காங்கு" நாராயண! ஓ! மணிவண்ண! நாகணையாய்! வாராய்! என்னரிடரை நீக்காய்!" என்றிப் புடைகளிலே "ஆழ்கடல் கடைந்த தூப்பன"ம் "அடலாழியப்பனை" இறைஞ்சி, அவா மேலீட்டால் அவனை அலற்றி,

"ஆராமம் சூழ்ந்த வரங்கம்" என்று திருவரங்கச் செல்வனின் திருவடி நிழலில், இரண்டாறுகளினிடையில் "அணிபொழிலில்" சிறிது இளைப்பாறினர். "கங்கையில் புனிதமாயகாவிரி நடுவுபாட்டு" என்னூர் பெரியார் தொண்டரடிப் பொடியார்.

"நதஜ்ஞாஜ்ஞ...நாடுகெ யஜ்ஞஜ்ஞாஸ்ருதெ" என்று ஸ்ரீ தேசிகனின் தீர்ப்பு; சாரீரக சாஸ்திரத்தின் அர்த்தங்களும் விசேஷமாக திவ்யதம்பதிகளாகிய பரதத்வத்தின் சேஷித்வம் ஒரு நாடக மேடையின்மீது, கண்கூடாகப் பார்க்கப்படவேண்டும்; இல்லையேல் சாரீரகம் சாஸ்திரமாகாது; "சுஹம் ஜ்ஞாஜ்ஞாஸ்மி" என்று ப்ரத்யக்ஷமான அநுபவம் வேண்டுமென்றும் ஓதப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அந்த அநுபவம் ஸ்ரீரங்கத்தில் நமது தோற்கண்ணுக்கும் கிடைக்கிறது; அங்கே சேஷனின்மீது படுத்திருப்பவனும், "அகலகில்லேனிறையுமென்று" அவன் தன் திருமார்பிலுறைந்து நிற்கும் பூமகளாம் திருமகளும், ஆகிய இருவரும் சேர்ந்து ஒரு சேஷிதத்வமென்றும், திரு அநந்தாழ்வான்மீது பரவியிருப்பதால் அத்தத்வம் அநந்தமென்றும், உபாயமும் உபேயமுமென்றும் குழந்தைகளும் கண்டுணரக்கூடும். இந்த உணர்வு இருப்பவர்கள் கங்கைக்கும், குரு சேஷத்ரத்திற்கும் புண்யயாத்ரை செய்யத் தேவையில்லை; ("தத்ரவெஜ்ஞவிவாஜ்ஞெஜ்ஞ ஜ்ஞாமஜ்ஞாம ஜ்ஞாகூரஜ்ஞிஞு ஜ்ஞஜ்ஞி" என்று பரமதயாளுவான மனுபகவான் விதித்திருக்கிறார். இப்படிப்பட்ட சேஷத்ர ரத்னத்தில் இவ்வழகிய சிங்கருக்கு இந்த சதாபிஷேக மஹோத்ஸவத்தை ஸத்ய ஸங்கல்பனை ஸ்ரீஸகன் (திருமகள் தணவன்) அருள்வதாயிருந்தால், இவர் அவனுடைய விசேஷ அனுக்ரஹத்திற்குப் பாத்ரம், எனவே, அவனுடைய ஒரு அவதாரம் என்று சொல்வது மிகையாகுமா? இப்படிப்பட்ட மஹான எங்கிருந்து சிஷ்ய கோடிகள் கொண்டாடினாலும், அவ்விடங்களில்,

"ஸஞ்ஜ்வல ஸுதர்சந மஹாஜ்வாலாவ்ருத ஸ்ரீநரஸிம்ஹவபுஷே நம: ஓம் ஹ்ராம் ஹ்ரீம் ஹ்ரூம் ஸ: ஸ்வாஹா" என்றபடி எல்லாமங்களங்களும் நிறைந்திருக்கும்.

கூர்ம ஹ்ரீம் நாரஸிம்ஹ தமர்ண ஸ்ரீ வர்ம ஸ்ரீகூர்ம ।
நிமஜாதை முரஸி ரிதிம் க்ருதிதாராயிதாம் ஹரே ॥

தயயுதை ரயவாண்யை தம் கூர்ம்யை யஜ யாஹமுத ।
ஸஞ்ஜாதம் க்ருதிதர்ஷம் வ ஸ்ரீஸ ரிம் முரம் ஹரே ॥

கயிரவம் ரம் யஸஸ்ர்க்ரும் முரம் ஹளம் வர்யம் ஷ்ரிமத ।
திரம் வ க்ருதிதர்வரிந்ரஸ்ரீரஸிம்ஹி (கூடஸ்த ரிஸ்ர) யதிவர்யம்ஹவ ॥

கூவாயுர்நரஸிம்ஹ்ரஸ்ரீம் கூவாயுர்தீ ரிஹாந்ரிதி ।
கூவாயுர்ஸ்ரயஹரொஹரிக்ஷம் கூவாயுர்ஹாதிஸ்வம்ய தி ॥

ஸ்ரீரஜ்வாரி முரர்யர்யரிக்ரூவாக்ஷதஸ்வக்ஷ தி

ந்ருஷ்ஸம் ப்ரவரிணரிக்ரூவயா ந்ரஸ்ரஹரொம் வஹாஜ்யை ।
ஸ்ரீரஜ்வாரியதிநாயகஸ்ரிவ்ருத்ரூ ஷ்ரவ்ருர் முக்தீ நரஸிம்ஹ
ஸ்வாஹேகாவஹ்ரர்ம்ம் ப்ரணளதி ॥

ஸுதர்ஷிகாய லக்ஷ்மீநரஸிம்ஹாய நம:

ராஜதே ஸ்ரீ நரஸிம்ஹாவ்யதிராஜாய நம: ॥
ராதாஹிஷேகஸம்ருத்த ஸஜ்ஜநாய நம: ।
ஸ்ரீ நரஸிம்ஹ ஸ்வாமி யதீஸ்வராய நம: ॥

யதிராஜ வைபவ ஸ்தோத்ரம்

[ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான் பிரும்மதேசம் லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹாசாரியார்.]

ஶ்ரீமந் நாராயணபதபங்கேருஹ நிகமாந்த தேசிகாக்ரண்யௌ ।
வரவர முனிம் அஹமிஹ வாணீ பூஷண பாஜனம் ஆத்மன: ஸததம் ॥ 1

ஸ்ரீமான் வேங்கட நாதார்யஸ் தாதஸ் தம் உபய வேதாந்தாசார்யம் ।
அஸ்மாகம் குல தைவதம் குரும் அஹம் வந்தே குண ரத்ன ஸிந்தும் ॥ 2

ஸ்ரீயாஸஹாய குரு பாதுகாம் விசித்ர வராங்க ஸ்பர்ச ரக்ஷாம் ।
ஸ்ரீமத் வேங்கட நாதார்ய திவ்ய சரணௌ சரண்யம் உபயாமி ॥ 3

யதிராஜ விம்சதிம் அஹம் ஜனகாயார்யாம் தயா பயோராசிம் ।
ஸுகவி த்வ ஹேதும் ஈசம் வரவர முனிம் ஆஶ்ரயே குரும் ஈடே ॥ 4

ஸ்ரீமத் வேங்கட நாதார்ய திவ்ய சரண அம்புஜ த்வயீ நித்ய ।
ஸம்வர்தித நிர்பர மஹா பக்தி யோகாந்த கல்பிதோதார ॥

ஸ்ரீமத் ராமானுஜ முனி ஹார்தம் அபாரம் மஹாந்தம் அபி கம்யம் ।
ஸ்ரீமான் வேங்கட நாதார்ய குரு: மம தைவதம் பரம் இஹ தைவம் ॥ 5

ஸ்ரீமான் வேங்கட நாதோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஸதா ஹ்ருதி ।
ஸ ஏவ நிகமாந்தாக்ய குரு: மே ஸந்நிதத்தாம் ஸதா ஹ்ருதி ॥ 6

ஸ்ரீமான் வேங்கட நாதார்ய: கவிதார்கிக கேஸரீ ।
வேதாந்தாசார்ய வர்யோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஸதா ஹ்ருதி ॥ 7

யோ நித்யம் அச்யுத பதாம்புஜ யுக்ம ருக்ம
வ்யாமோஹ தத்த மனஸா நியதம் படேத ।
வாதூல பூர்வ நிகமாந்த மஹா தேஶிகாக்ர்ய
ஸம்பத் ஸதா ஸ கலு தஸ்ய கரஸ்த ஏவ ॥ 8

இதி ஸ்ரீமத் வேங்கட நாதார்ய கவிதார்கிக கேஸரி வேதாந்தாசார்ய வர்ய விரசிதம் யதிராஜ வைபவம் ஸம்பூர்ணம்

வாணீவிலாஸரூபம்
வ்யாஸாதீஜவ்யாதசிஹிதாரூபம் ।
விலஸிதகுவிதாதாரூபம்
வாம்ஹிதவஜ்ராஸனொபநாவாரூபம் ॥ 10

தீநஜநவாரிஜாதம்
திவ்யகுணாநாம வயொயிஜிலாவ்யம் ।
லஜ்தஜநாஹ்ருவிசாரயம்
யதிராஜம் ரூபநாயஸ்ரீகொவம் ॥ 11

லக்ஷ்மீந்யஸிம்ஹஸ்ரிவ்ரு-நாந்ரீ வ்யாதொரஜ்ய யொகிராஜ்யதி ।
ஸ்வாத்மவிலொகநஸ்ரு நிஹ்யதநிஷ்ருலயிக்ஷுஸ்ச நிஜ்-ர்தாக்ஷஸ்ச ॥ 12

யொ வொலெயு நிவிலாஃ கலாஃ ஸ்ரூரூஜ்ருவாஜஹ்யஸ்ய நிஷ்ணாதயீஃ
ஜாத ஸ்ரீஸ்ரீகொவயொகிஸ்ரேயபா யஃ வத்ஸுலம்ஷ்ணாரவாந்ரு ।
ஸ்ரீவத்ஸ ஸ்ரீஸ்ரீகொவலக்ஷ்மீணஜ்ருநஃ வெஜாதவிஜ்யாஸ்ச யஃ
ஸ்ரீரூம்ரெஸஸ்ரீகாரியொகிஸ்ரேயபா லம்ந்யாலவாம்ஸ்சாலவக்ஷ ॥ 13

தவ்ய ஜ்ருநெ ஜ்-ர்ஹிஜாநம்
கொ வா ஸ்ரீதாZஸ்ரு கிஞ்சிஜவி வக்ஷ்ரூழ் ।
தஜவி ய தஜ்ரூணவிலொஃ
விம்ஜ்ருந வக்ஷ்ரூம் ஸ்ரூவத-ர்ஸ்ரொநாZஹழ் ॥ 14

நாஹம் வ்யாகரணஜ்ரூ நாஸ்ரூம்காராநவெதி கிஞ்சிஜவி ।
தஷ்ஜாஜ்ரூ வாணீ கயம் ஜ்ஜ வ்யாக ஸ்ரூவத-ர்ஸ்ரானவ்ய ॥ 15

ஸ்ரூகவ்யநம் ஸிஸ்ரூவ்யநம் ஸ்ரூக்வா ஹவ்ஷ-ர்ம் யயாஷ்ரூயரூலொ-ர்காகாஃ ।
தஜக ஸ்ரூக்வா ஸாகவாணீம் வலெதா ஹவெயரூராதிஹ்யவ்ஷாஃ ॥ 16

லெ லொகா ஹவதாம் யதீஸ்ரூவலொஜிவ்யாம்ரூயெஸ-ர்ஹாஹலெந
தத-ர்ரூம் வா ஹ்ரூவி ஜ்ரூஷ்டாரம் ஹவவலொராராஸிம் யஜீஷ்ஹா ஹவெக ।
லொஜரூம் வெஜஸிலொராஹவ்யவஜவீம் தயக்ரூம் ஹ்யவிஜ்யாம் தயய
வ்யாஜம் ஜ்ருாநவதாம் ந்யலிம்ஹஸ்ரூம்ஜிஜ்யாதீஸ்ரூரம் வ்யாஷ்ரூத ॥ 17

நிராத-ர்வவிநித-ர்ஜ்ஞிஸஜிளலிவாஹாம் ஹலெ
ஜ-ர்நாம்வி வரிதாஷயந ஸ்ரூஜிநவாம் ஸ்ரூயாவ்யுந்ரிஹிஃ ।
நிஜாஸ்ரீதஜ்நாந ஜலெநா வி-ர்தாரணாக ஸஜ்ரூஜீவயந
ஸ்ரூந்ய்ஹரிகாரிஜ்ரா ஜ்ரூநிவாஃ ஸஹா லொஜதெ ॥ 18

ஸ்ரீமதெஹாதேஸாஹ்ரீரஹ்வநநதீ காரிஹ்ரிக்ஷ்ணாவ்யாக்ஷ
யொதீம்ரா ஸ்ம்ஹவதீ நாரஹரிஸம்ஜிதெஸ்ராஹிதெஸம் விஸதீ ।
ஹ்ரியொ ஹ்ரியஸ்ச லக்ஷ்ம்யௌநநதீவெவஸ்வாஹஹெஹெதெஃ ப்ரவ்யஜா
ஹ்ருதெவாவ்ருத்ரஹாராநவதி மஹ்ரவியாநு வாவயதீ ர்ரெஹெஃ
ரெஹெஃ ॥ 19

நதாதெதஃ ப்ரஹதர்ர லநர்ஷ்ரநகுதர்ர
தி்ரதெ்ரப்ரஹாதா த்ரயீதகுவெதத்ரா ।
ரஹஹ்யாயர்வதத்ரா ரஸாதத்ர்யஸிம்ஹரா-
ஹியொ யொமிவயர்ஃ லஹாஹாதி யீதாநு ॥ 20

லஜ்ஜாநெரஸ்மிதம் லக்ஷ்ணாலம்கூ்ரதம்
லக்ஷ்ணாவர்ஷிர்ணம் லச்சரித்ராவ்ருதம் ।
ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹாஸ்மிதம் கூரிஜாதம் ஹ்ரநிம்
யொமிவயர்ராத்ரம் ஹாவயெதஹம் லஹா ॥ 21

ஹ்ருஹா ரஸெலயாரிணம் வஹாந்ருவ்ரிவர்மாதிநம்
லஹாவஹாததீரநஸம் விதாநமெம்ப்ரதிவெஹவழ் ।
ஸ்ரீயொகுதெஸ்ரீவ்ரிஜிதம் கயாஹிரஸ்மிதம் ஹரெஃ
ரஸாந்ருஸிம்ஹகூரிஜம் ஹ்ரநிம் லஹா ஹ்ருஹா ஹஜெ ॥ 22

லஹாஸ்ரமொத்ருவாலதெகெஃ வாராஜிதாகூவத்ருதெகெஃ
ரஸாந்ருஸிம்ஹகூரிஜெஃ ந்ரீஸ்ரமொரயிஷ்டிதா ।
கூஸம்வ்ருதெகெஸ்ரர்யெஷ்டயா கவீஸ்ரமெநிர்ரதெரா
தெதா விஹாத்ருஸள லஸா ஸ்ரயாஸராஸ்ஹாயிகா ॥ 23

கூரர ஹாம லவதஃ கூரர்ணாவிஷயம் வரிவாலய லொலவதஃ வஹராநு ।
ஜலதொ ஹி யதா ஸ்ரவி வாதகுவீநு நாரகெஸரிகாரிதநர்ஜிஹ்ரெந ॥

லதாம் வயி வாரநு ரஸிஃ வஸ்ரமணம் தீயா ஹாரநு
தஸோ ஹரதி வம்ஹ்ரஸாஃ வமவிரொயிதொஷாகுரஃ ।
ஸ வர்ணயிஜநவாயகஃ வரிராரகூஷ ரவீடதெதா
ரஸாந்ருஹரிகாரிஜெ ந ஹி தயா ஜமஹ்ரகூஷணெ ॥ 25

வஹ்ராகுரொ வஹதி ஹாஸஜிதீஹ லொகெ
ஹ்ரஷ்டம் ஸ்ரதம் வ குவயம் ப்ரவஹதி காலெ ।
விதும் ரஸாந்ருஹரிகாரிதநர்ஜிஹவாவ்யஃ
வஹ்ராகுரம் வஹதி ஹம்ஸவராஃ ஸ்ருவிதெது ॥ 26

வெஹாஞ்ஸாஹ்ருஜநவாஹாஹவெ
கூஸஹோவாயர்ஹகூஷணயாதம
ஸொஹாஸ்யிகூம்ஹஸவயொதீஷ்டாம
விநதஞ்ஞெநாவெநாஹநிவாணழ ।
ஹ்ரவாநாஸ்ஹிதி வயஸம்வாஸகூ
ய்யாஹயஸாவாஸவாரிஜஹயிம
ஹகூஷீந்யவிம்ஹஸம்ஹகொவாஹியா
நஜத யொதீஷ்டாம ஸ்வி ஜநாஃ ॥ 27

ஸாநாந்யவிம்ஹஞ்ஞவதாம ஸஹா நியாய ஸாநவெ
கூர்யாழிஞொஷவஜிர்தஃ ஸஸாழிஸஷ்ணாவ்ரதஃ ।
ஷ்ஸவாஹவஹ்வாஸ்ரீதாந்ய உநாம ப்ரஹாய ஹவஷ்யந்ய
ஸாநாந்யவிம்ஹகாரிஸ்ஹ உநி ஷ்ஹா விராஜதெ ॥ 23

ஸளஞொzவி ஞெநா கூஜந்ஹா விதாவிரவி யஃ கூஉம்கநிஜ்வதஃ ।
ஸ்ஹிஸ்வாராராஜொzவி உநிஃ விதம் வஸ்ஷ்ரதுவாஹ்யகொ ஸவதி॥29

கூவ்யஷஹ்மவஹ்யவெவா ந்யக்ஷ்யதஜயாவெவ ஜஞெவாஸவதவஹஃ ।
உநயஸவாணவி ஹீஞெநா விஹஸவதி யொ ஞெஷவவாஹவம் ஸவததிழ ॥ 30

விதமதநிதாரிவாயிக்ஷாணஹகெஷா
வாஜிமதயாக்ஷிஸதயிக்ஷ்யதவிவகெஷஃ ।
ஸ்ரீந்யஹாரிகாரிந்யவ கார்யஸவநாஜா
நந்யதாவ ஸஹா உநவி ஜெ ஸ மாராவய்ஃ ॥ 31

விஞ்ஞாஜ்யதஸ்ரீயாஜாநஞ்ஞந
ஸாயாம க்ஷிரதம ஸாஸ்ஹமவ்யமாதிநிழ ।
ஸ்ரீதாந்ய ஸஜாயாவதஜநஞ்ஜெஜந்யம்
உஞ்ஞ நந்யகுண்ஷ்ரவகாரிஜ்ஞ உநிழ ॥ 32

விநதாநநுநஜாஜ்யதஜிவஹ்மஸஸம்மெ நிதாஞ்ஞநிஷ்ணாதழ ।
வெஜஜாவம் ஸஸாகீர்திர்ம் ஜ்ரிஜஜாவ்யம் யம் வஹதி வமாராஜழ ॥ 33

ஷ்ராகூஷா உநாகூஷயாவதா நிவிஜஜந
நாதா ஸகர்மா வஷ்ஹ ஹீநா
உஹ்ரீம்பீ ஜாதகும்வா ஸாராஜந
உஹிதா ஸா ஸாயா யீவி ஹீநா ।

ஸோஹ வாஹவாஹிய ஈக்ஷா ஹ்ருதய
விதிதம் ஶாஸ்திரம் ப்ராவுதோஷ்யம்
ஶாகுந்தம் ஸம்பஹ்ரிவ ப்ரவிஶ்வதி
ஶ்ரேநம் வாஹ்ரஹெ யஸ்ய காஞ்சே ॥ 34

ஸௌவம் வெஹாதிஹ்ரீநம் யிஷ்ணு
தஶஹ்ரியீவிய ஈக்ஷம் ப்ரஶாஸ்தம்
ஶாஸ்தேயம் ஶக்திஶ்ரிந்யம்
கவிஶஶதஶஸ்ரஹா ஶ்ரேஷ்டம் ஸம்பஹ்ரிவ।
ஶாயாவாஹொ நிராஸ்ரோ ஜிநஶத
ஶ்ரவிஶம் தாநவம் ப்ராவ கூஶம்
யஸ்மிந் ஹ்ருஶ்ராவா நஷ்ட ஶ்ரவ்ய
யதிவதள ஸ்ரஸ்ரிணாம் ப்ரயாந ॥ 35

ஸ்ரணத்ஸோஶம் ஶிஶ்ரதி ஜ்ரயஸொ நாம்ஸாராணி ப்ரஶம்ஸந்து
கூஜ்ஞாயெ ப்ராமஶிஶஹ நவா நாம்ஸாராணைவ ஶளரிஃ।
ஸ்ரீஶாந்து யக்ஷ்ம்ந்யஹரிஶம்ஜிஜ்ஞாஶிராட் ஸ்ராஶ்ரிதா நாம
ஸவெத்ஷம் ஸெவ ஶயஶவி ஶிஶந்து ராஜதெ ஸொஹதெ ஶ ॥ 36

கூஶாஹிஃ ஸம்ஸ்ரிணத்ம் வரிஹஜிதஸம்ப்ராஹிர நிஶம்
ஸ்ரஸ்ரந்தி-ம் தெஷாகூர ஜதி ஶ நா நீ விரஹீ தழ।
ப்ரவஸ்ரம் ர ஹ்ரணீவ தீஶகூட ஸம்ஸாரஹரிதம்
வியம் ஹ்ருநயம் ஶிந்ரு நரஹரிஶ்சாரா தியதி நழ ॥ 37

ஸஹா ஸ்ரரம்ஸ்ரரம் நரஹரிஹ்ரணாந்து வாவந தஶாந்து
ஹ்ரஹா ஶழம்ஶழம் ஜயயித நயாயாக்ஷ நரஹரிழ।
தயா வாயாவாயம் நரஹரிவரணாம்ஜி ஹாஜஸயீயம்
ஹ்ரஹம் கூரம்கூரம் நரஹரிஶ்சாரிவி-ம்ஜயதெ ॥ 38

காதள ஸ்ரதி வம்ஹ்ரதி தி ஜமதா
ஶாஸ்ரஹ்ரெந வ்ராஸதி
தயாம் கூஜ்தி ஸஹ்ரணாமியாரணெ
ஸதெந ஹரிஶ்சம்ஹ்ரதி।
ஸெவாஹாயம்தி வாஜ்யாத்தி நிஸயெ
ஸெஹாதஸம்ரகூஜ்ணெ
ஹகூராதெய தி ஸெ நரஸிம்ஹஶாஜிகு
யொதீஶ்வராஃ ஸவம்ஹா ॥ 39

வ்ருவ்ம் மொவவய்ருவடாநு ஹ்ரதவதா
கூரஷ்ண வாதூராமா
பூரைதூ வாவழி வஸ்ரராஜி
ரநவா உதுத்கி கொ விஷ்யம் ।
யத்ரஜ்ஞநு நாவஸிம்ஹகாரிஜஜ்ரநம்
வாணிம் கூரொதயி-ஹ்வாக
ஸதுஷ்டம் வஹகும்வஜம் வகுநகும்
ரொதத்ரிவிதம் உஹகு ॥ 40

விதது ஹுரயிமதை-உயீஷ்டா யொமிவய-ஹநவம்ஹஜ நாநயுழ ।
ஸ்ரீஉந-ஷ்டஹரிகாரி தந-ருஜம்ரொஹவாயி-ஹ்வரிஸொஷணஉகுழு॥

கூரொஷ்ஹுஹரொஷ்ரண ழிநாயிரொதா
தஉம்வி ஹதீதி கிஉத்ர விதுழ ।
வாவா நயகும்ரீரவ காரிவஸ்ருநை-ஃ
ரொஹாஸுகாராநு விநிஹதீ விதுழ ॥ 42

காஜ்யோஹ்யவளமுஷ்ர
ஹணாஉஸ விஷாஸ்ரு வை-ரா
வருத்ர நத-ஹ்நஉகுஷ்டா கிஷ
ஹரிவை-ஹாலொZத்ர கொவிஷ்யம் ।
கூஷ்டா நாஉய-தம் வஹந்ரு நாஹரிம்
விதது ஹஷ்டா நயதுதீ—
ரொதத்ரிவிதாம் ராஉநயஹரி
காய-ஹ்-ஊஸ்ரிதயொதீஸ்ரிதை-ஃ ॥ 43

ஜீவாம் வாஹஷ்டா நம் உஹ்ரிதயஜ-ஷாம் ஷிம்ஸுவஹம்
ராஹவ்யாய-ஃம் ஸாந்தாம் ஸாராஹகுவிதா நஉ-ஹ்வஉநழ ।
ஸஉவ்யா வாணீ நாம் யதி நாரவதிதம் ஸவ-ஹ்ஸ-ஹஷ்டா
உ-ரைநவ-ஹ்ராணீ ஹுகூதீ நாராஹரிஸாரொவி-ஹ்ஜயதை ॥ 44

வ்ருவ்ம் ஹ்ரயுகுவா ஹிராண்ரு)ம் நாராஹரி
ராஷதி ரைவ்ஹுகுஉவைதி ஹதுதம்
ஜிரை) காய-ஹ்-தூஜொZவி வுவை-ஹுஸ்ரிஷ்ணை
ரைஷ்கூஉவாதுர ஹ்ருஉள ।
கூரொரைவ்ருவம் வுவாஉம் நாராஹரி
ஸ்ரிஜிஸ்ராஉயைய உயாநம்

உகுவா ஹதோநு ஹிரண்யம் ஹ்ருஷதி
ஜகுணாநு யொகிராஜிகுரொதி ॥ 45
வொஷ்ணி ஸீஷெ-ர விலுஷத்தி நுணா
திதீஹ லொகெ ஸகுலெஶ் வுதுவஷடு ।
விதுரம் நுகுண்டீரவகுாரிஜநுா
உகுாவஸ்தி யொதீ ஸ்ரீநுஸிம்ஹ ॥ 46
ஸம்வ்யாவாநவி வ ஷ்யம் யதிவரொ
ऽஸம்வ்யோஹ்ரணை ர்-தது ஜெஶ்
விஹ்ராணைரவ்யுஜுராஃ கூயாஷ்ட
விகுலொ தியாவவொஹ்-ரணைஃ ।
கூஜெவாஸ்யுவி ஸிஷ்யுவஹ்ஜநஸாம
ஹ்ரீநு ஸஜுஹாராயு வஷ்டாகு
ஸாயம் ஸம்வ்ரிஜ்யு தஜுகு நுஹரிஸாரிவ-ஃ
யொகிராஜ்ஹாதி நிதுழ ॥ 48
வுவ்யாதெத ஜ்ர-ஹுநிஜெஷ் ய-ர்ரணிஸ-ர
வலெ ஹ-ர்ஷிதம் தெவகுஜெஃ
ஹ்ராஜம் ஸ்ரீ ஜ்ரஹுதெஸாஹியஜயிவஸ்தா
ஸ்ரீநுஸிம்ஹாஹியெந ।
வெஷ்டாதிதெரண ஜகுஷ்டீநுஹரிஸாரிவொஃ
யொகிநதஃ ப்ரகுஷ்டம்
ஷ்டொதுகும் ஜீயாதநிகுாஜம் ஜவதா
நாஹரொஃ வீதயெ ஸவ-ர்ஹா ச ॥ 49
ஷ்டொதுகும் ஜகுதுர்வசதாம் நாஹரிஸாஜிஜ்ர-ர்ஹிதுஜவ்யுதுழ ।
வாணீ ஜ-ர்வாரவிநு நுதுதி வஷ்டா ஜ-ர்ஹாஷிதா ஸஜுநெந ॥ 50

ஸ்ரீம்

ஸ்துதி வசுஸாரா

[ஸ்ரீ. உ. வே. பழவேரி சக்ரவர்த்தி நரஸிம்ஹாசாரியார்.]

ஸ்ரீராதா நாஜயொதீம்சு ஸம்பூஜாயயாமயாழி ।
வந்தே மாருவரம் ஆக்ஷீந்ரயஸிம்ஹமஹம்ஜிசுதீழி ॥ 1

வாரமஃ ஸவர்ஸாஸ்த்ரணாம் வாரமஷ்ஷம்பூரிசுர்நஃ ।
ஹாதயவூராவுவிஹவொ ஹர்திதெ ராஜதெ மாரஃ ॥ 2

ஸுரதிஸிரொவிஹ்ரதிக்ஷஜிம்ஜஸா நிவிஷ்டெத நாக்ஷணதஃழி ।
வாரிஜாக்ஷநியிம் கூஷியா ஸ்ரியா வரிவ்ரதம் ந்ருஹரிம் மாரஸாஸுரெ ॥ 3

ஹாஷ்டாங்க ஆக்ஷீந்ரயஸிம்ஹொ யதிவதிராயர்நா வந்தெம் ஸஞ்ஜிஷெவ்யாம்
பூவெதா ஹர்திதர்ஸநிவியள நிஷ்டீசுவாதெஷ்டலவஃ ।
ஸர்வஜ்ஞ ஸம்ப்ரதிசாமர்ஸம்ஸ்ரீதஜ்ரந்தராணாய தாவாஜிகாங்
ஸம்ஷ்டாராங் ராயஸஸ்வள யதிவதிஜெர்ஜீயதாம் ஸவர்தா ॥ 4 5

வக்ஷஜெர்கூடிவி கூரூஷ்டதமாணம் கூஷ்டம் ஷணீம்பூராவஜெ
ஆக்ஷீஸ்வர்ய கூவாஹாராஷ்ட்ரவதி ஹாவ்ரதெதி ஸம்விம்தயங் ।
தஜெத்ரவ ஷ்ரிம் ஸதி ஸுவாவஹம் லெவர்கர்ஸாமஷ்டதாம்
ஸாஜம் தெவவிரா நஸம்ஸயகரம் லொகயம் வ்யயாஸ்ரீயதீட் ॥ 6

தர்கூர ஷ்ரம் வரம் வஹம் விபுயதம் கூஷ்டாஷ்டிவ்யாஹரா
ஸ்ரீலெஸ்மம் ஸதாவாஸ்ரிதவ்ய கூடிரா நாயவ்ய லொகாய ஹ ।
வெகுண்டாக கூஸ்மாண்வாஹ்ரத ஸஹாங் ராதெந்ராஜ்ஜுவொஸ்ணவ-
ஹாகஹதிதி தி வ்ரஸம்க்யுசதெநாவீ ஸம்யதீம்பூரா ஸம்ஸ்துதா ॥ 7

வாஹுஷ்ட வ்ருஷஜஹ்ஸ்ட வாஜிஷ்ட ஊர்யா தக்ஷோ ஹ்ருஹ்ருத்யா
பூர்வ்யா வ்யாக்ருர்யஹ்ஸ்ட ஸ்துதக்ரயாம ஜிவோ யயா களஹ்ஸ்தீழ் ।
தக்ஷ ஹ்யாஸ்த்ரஹ்ஸ்ட நிஷ்ஷிதாஃ ஸஹ்ஸ்ரிதா ஸாநாஷி தா நஸ்தநா
யஷ்டீஷ்டஹ்ஸ்ட விபாய தஷ்டயிதா ஜைத்ரீயதெ ஸம்யதீஷ்ட ॥ 8

யஷ்ய யஜ்ஞாவ்ருஹ்ஸ்யாஜ்ஞயாஜ்ஞவெஹ்ஸ்வதெ ஸ்ரிதீக்ஷ்யதெ க்ஷ்ரக்ஷ்வஹ்ஸ்தெ ।
ஸ்ருஹுஹ்ரிவம்ஹ்ருவ்ருக்ஷ்வாஃ ஷ்டும் ஷ்டும் வாஹம் நஸ்வர்ய்யம்தி ॥ 9

யஜ்ஞா யஷ்ய ஷ்டஷ்டுதிக்ரயவஷ்டம் நாக்ரநமஸ்ரெ
வரிவ்யாஷ்டம் ஊர்ஷ்டா வெஷ்டஸ்ரிஷ்டஸ்ட வாவ நஜ்ஜ்ரா ।
ப்ரஜ்ஞாஃ வஸ்ரெதீதி ப்ரஷ்டஹ்ஜிஸ்ராஃ ஷ்டூர்தஹ்ஷி நஷ்டஃ
வாராஷ்டிதா ஸ்ராத்ர்யா ப்ரஹ்ஷ்டநவஷ்டம் ஷ்டம்ஹ்ஸ்ரஷ்டூர்ஷ்டீ ॥ 10

தா தெவஷ்டம்ஸ்திதம் ப்ராஜ்ரம் ஸ்ரஹ்ஸ்ரிநாம ஸஹ்ஸ்ரதிப்ரஷ்டீ ।
நதாதிர்ஷ்டம் நஷ்க்ரஹ்ஸ்தெர்ரா நாஸவிம்ஹயதீஷ்டீ ॥ 11

ஷ்க்ரூதீ நஸ்யவிம்ஹ வஷ்டவம்க்ரஜஷ்ட்ரஜ்ஞாஜ-
ஷ்க்ரூதீ நஸ்யவிம்ஹய திராஷ்டூரணாவிர்தெ கயஷ்டீ ।
ஷ்க்ரூதீ நஸ்யவிம்ஹக்ரவி நா ஷ்ஸ்துதிவஷ்டுஸாவா
ஷ்க்ரூதீ நஸ்யவிம்ஹஹ்ரஷ்டுவெ ஸ்ரஷ்டுஸாஷ்டயாதஸ்ர ॥ 12

ஸ்ரீ:

நவரத்நாஜ்ஞிகா

[ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான் இஞ்சிமேடு ராகவாசாரியார், திருப்பதி.]

ஸம்ஸாரஸாகரோத்தாரணாம் ஜீவாத்மநாம் ஹிதாவதாரகம் நரஸிம்ஹதத்த்வம்
யஸ்யாவதாரஸ்தவஸ்ய தாத்பர்யம் ஸ்மரந்தி தத்த்வஜ்ஞாஸ்தம் நமாமி ॥ 1

வேதாந்தவேத்ய விஹாரிணம் ஸ்ரீபதிம் நாதிம் ஸ்ரியாஸஹிதம்
ஸ்ரவஸ்யாதிதக்ஷிணாயநகம் கவிவந்த்யம் ஸ்ரோத்தம் ஸ்ருஷ்டிஹிதம் ।
ஸுஷாஸ்ரிதபரீஷ்டதம் நிஜவந்த்யாம்ருதம் தேஜஸம் தேவம்
ஸ்ரீநாரஸிம்ஹதேஹி ஸரணம் காயாத்தஜோவாஸ்ரிதம் ॥ 2

தாநதிதேவவ்ருகம் நளதீஹரம் யதீஸ்வரம் நாணயம் ।
யிஷணாயிக்ரதயிஷணம் வ்ருகிலடதேஹிந வ்ருஜலவாஸ்ரம்ஹம் ॥ 3

வ்யாவ்ருத ஸ்ரா யதீவ தய்ஸஹி ஸ்ரவ்யம்
ஹந்தாகி நீ வஹகி வ்ருவ்வதேவ யஸ்ய ।
ரூபாவ்ய வொஸ்ரயே ஹக்திவ்ரஸ்ரம் த-
தேதாயம் யியா ஸ்ரஸ்ரஹரா ரத்ரஹி நீரஹீந ॥ 4

ஸ்ரநிவராகயிதா யா ஹதயம் வஸ்து வெகா
நாரவராமணிதாயை தத்ரதா ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹே ।
நஹிவஸ்ர வகுராஸ்ரம் வெவதே தவெக வநகாம
ஸ்ரரவராயதிராஜவ்ஸ்ரக வனவாஷ்டயா தாம் ॥ 5

ராரக்ஸ வ்ருவ்வம் ஹரவாந்ய தீ ஹம்பீ
வெஹாந்ய யயா வெதத்ருஹ்ய தாந்ய விஸொஹி தாந்ய ।
ஸுவெஷா ஜநாந்ய வெஹவிஹ்ருஷவெகஸ்ய
தயா ஸ்ரவ்ரநம் வரிராக்ஷதீஹ்ய ஸாந்ய ॥ 6

உஸுவ்யக்ஷதெ ஸ்ரவெணயம் வ்யவநத-
ஸுஹிதெதய்வ்ய ரவ்ருவெண ஜாதள
ஸ்ரீஸுதள ஹாஷ்யகாரஸ்ர திஸிவர-
ஸ்ரவ்ருத்ருவ்ருத்ருள விஸ்ர தள தள ।

வனகுந வ்யாவ நீயா ஸ்ரீ திஹ்ருதய விஹ:
ஷாத்மி நாதாஸ்தாம் ப்ரவாஸாம்
ஜதர்யாலயைவ்யவஸ்தி நம் யதீவர-
ஸவநள ஜ்ஞாஷாம் நாஸ்தி ஸ்ம்வித் ॥ 7

ஸம்பவெ ராஜதெ ராஜதெ ஸ்ரீ ஹரி:
ஸாஹ்யாஸாது ரக்ஷிதம் வத்யா லெவிதம் ।
ஸாநவெ ஹாவ தாம் ஹரிவராராயிதம்
தாஹ்யாஸம் வாவ-ர்யது ஸ்ரீ ஸ்ரீ-ஜ்ஞ வஹா ॥ 8

ஸுக்ஷீகும்ரீ வாவ்யாஹ்ருஸ்ம்ஜிஜ்ஞ்யதாஸ்ரீ வி ।
ஸ்ரீராஸா நாஜவிஜ்ஞாத ஷ்யாவ நாய ஸ்ஹீதவெ ॥ 9

ஸ்ரீ வய-ர்வஹாஜ்ஜவெவிநா
ஸ்ரீ வய-ர்வ்ய வஹாம்வாஜெஜவி-ர்தா ।
ஸ்ரயிதா நவரத்ன ஸாவிகா
க்ருதிநா கௌளஸிகாராவவெண வா ॥ 10

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரின் புகழ்

[ஸ்ரீ உ. வே. வளயபுத்தூர் தட்டை நரஸிம்மாசார்யர், போஸ்டல் ஆடிட் ஆபீஸ் ஸுப்ரின்டென்டென்ட், மதராஸ்.]

கருங்கடலின் நடுவண் எழுகதிரென விளங்கும் நம் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரின் 84-வது திருநக்ஷத்திர (சதாபிஷேகம்) மகோற்சவத்தின் சம்பந்தமாக பிரசுரிக்கப்படும் இம்மலரில் பெரிய பெரிய மகான்கள், வித்வான்கள் அவரவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் மகிழ்ச்சியை நன்கு அமைத்துள்ளார். அடியேன் ஒரு பெரிய மகானுமன்று, வித்வானுமல்லன். ஆயினும் இது சம்பந்தமாக என் உளங்கொளா மகிழ்ச்சி என்னை ஈர்த்தது. ஏதோ என் சக்திக்கேற்ப நம் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரின் பெருமையைப் பற்றி இரண்டு வரியாவது எழுதுவது அவர் தம் சீடர்களின் ஒருவனாகிய எனது கடமை என்று உணர்ந்து, நான் எழுதப்புகுந்த இரண்டொரு வார்த்தையை இம் மலரைப் போற்றுவோர் அங்கீகரிக்கவேண்டுமாறு மிக்க வணக்கத்துடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நமது ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் அநேக அபூர்வ நித்ய கல்யாண குணங்கள் பொருந்தியவரே யாயினும், அவைகளில் மேம்பட்டு வெள்ளிடை விலங்கலாக விளக்கமெய்தும் அவர் சாந்தமும் அதற்கேற்ப அவர் ஸௌலப்யமும் அபார கருணையும் அவரை அடைவோர்கள் மனதைக் கவரத்தக்கவை. அவர் அவரது சிஷ்ய கோடிகளில் உயர்வு, தாழ்வு என்பது சிறிதேனும் பாராட்டாது, தன்னைத் தஞ்சமென்றடைந்தவர் யாராயிருப்பினும், எத்தகைய குணத்தோராயினும் ஏழையாயினும், தநவந்தராயினும், உயர்தர ஸ்மார்த்தராயினும் உதவியற்ற மக்களாயினும், அனைவரிடத்தும் சம அன்பு பாராட்டி, அவர்களுக்கு நற்புத்தி புகட்டியும், அவரவர் சக்திக்கேற்ப நீதி மொழிகளைப் பகன்றும், எல்லோரும் நன்கு உஜ்ஜீவித்தற் காரணமாக, தன் அழியா நித்ய அருளைத்தந்து உதவி புரிகிறார்.

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்மனிடம் அவருக்கு இருக்கும் அபார ஆஸ்தை மிகவும் புகழத்தக்கது. அஹோபிலத்தில் எழுந்திருந்து நித்ய கர்மானுஷ்டானங்களைச் செவ்வனே முடித்து, ஸன்னிதிக்கு வள்ளி லக்ஷ்மி நரஸிம்மன் ஊரார்தன வகைகளைக் கவனிப்பதில் அவருக்கோர் பேரன்பு இருக்கிறது என்பது எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியதோர் குணம். அவர் ஸ்ரீ

லக்ஷ்மீ நரஸிம்மனுக்குச் செய்யும் திருவாராதனம் பார்ப்போர் மனதைக் கொள்ளை கொள்கிறது. அந்த அழகே அழகு. அதிலிருந்தே ஸ்ரீ அழகிய சிங்கருக்கு ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்மனிடம் ஏற்பட்டிருக்கும் அத்யாச்சரிய மான பக்தியை எல்லோரும் செவ்வனே காணவியலும். ஆராதன முறை களில் சிறிதேனும் சிரமத்தைப் பாராட்டாது, பகவானுக்கு வேண்டியதைத் தனக்கு உவப்பாக இருக்கும்படிச் செய்வார்.

இந்த முதிர்ந்த வயதில் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்மனுக்குச் செய்யும் அவர் கைங்கர்யம் அவரிடம் அவருடைய சீடர்களுக்கு என்றும் மாறாத ஒரு அன்பை ஊட்டுகிறது என்பதிற் சிறிதேனும் சந்தேகமில்லை. அவர் பகவா னுக்குக் கைங்கர்யம் செய்யும் காலத்து அங்கே நின்று அதை அநுபவிப்பார் கள் பரவசமாகிறார்கள். அவர்கள் மனது புளகாங்கிதமடைகிறது.

இப்பேர்ப்பட்ட அபூர்வ குணமுடைய ஸ்ரீ அழகியசிங்கரை வணங்கா தவர் யார்? அவர் புகழைப் போற்றாதவருமுண்டோ? அவர் இப்பொழுது தன்னை வந்தடைந்த சிஷ்யகோடிகளுக்குச் செய்யும் நன்மைபோல் பின்னும் அவரை வந்தடைவோருக்கெல்லாம் நாம் இப்பொழுது பெற்ற பேற்றை அடைவித்துக்கொண்டு நம் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் பல்லாண்டு பல்லாண்டாய் இவ்விதமே எள்ளி இருக்கவேண்டுமென்று பகவானை எல்லோரும் வணங்குவோமாக.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ அழகியசிங்கரும், அடியேன் அநுபவமும்.

[ஸ்ரீ. உ. வே. வி. வி. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார், சென்னை.]

இச் சதாபிஷேகத்தையே ஸஹஸ்ராபிஷேகம் என்பர் சிலர். மலரே ன்? மாலையெனப்படாதோ? தேர்ந்து ஆராய்ந்து எடுத்த மலர்கள் தொடுத்து அழகாகக் கட்டப்படுமாயின் மாலையாகும். அவ்விதமாலையின் அழகைக் கண்டு களிக்கவும் வாஸனையை முகரவும் மதுவை உண்ணவும் வந்தேதார் வண்டு அம்மாலையிலேயே ஒன்றிசேர்த்து விடப்பட்டாற் போலும் ஆயது அடியேன் ஸங்கல்பமும்.

பூமாலை அணியாத துறவிப் பெருமான் திருவடிகளில் இத்தகைய மலர் மாலை ஸமர்ப்பிப்பது மிகவும் பொருத்தமேயாம். இதுவோர் விசித்திர மாலை. வைதிக வித்வந் மாலை. வாடா மாலை. வாஸனை கட்டி வீசும் மாலை. அழியாமாலை. பேரழகு பொருந்திய மாலை. ஸர்வார்த்த மாலை. பதம் பெற்றமாலை. திரு மாலை.

சிங்கர் என்பது ந்ருஸிம்ஹாவதாரத்தின் காரணக்குறிப் பெயராகும். அது பகவானின் பூர்ணவதாரமன்றே! அக்காரணம் பற்றியே அநேகியா யிருந்த ஸந்நிதிகள் பெரும்பாலும் ந்ருஸிம்ஹன் ஸந்நிதிகளாக இருந்த தாகத் தெரியவருகிறது. பக்த பரிரக்ஷணத்திற்கும் பக்த வாக்யபரிபாலநத்திற்கும் ந்ருஸிம்ஹ கர்ப்பமான இந்த ஜகத் முழுவதும் அப்பொழுதுதான் ஈஶாவாஸ்யோபநிஷத்தின் முதல்வாக்யத்திற்கு அத்தாக்ஷியானது போலும். பிற்பாடு கீதையில் உபதேசிக்கப் படப்போகிற பகவதவதார பரித்ராண விநாஶங்களான இரண்டு கார்யத்தையும் ஒரே க்ஷணத்தில் செய்து முடித்த அவதார அதிஶயத்தில் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் அனைவருக்குமே ஆதராதிஶயம் உண்டு.

ஆனால் வெகு காலமாக அழகிய என்கிற பதம் முதலில் சேர்க்கப் பட்டதற்கு எனக்குத் தகுந்த காரணம் தெரியாமலேயே இருந்தது. அப்படியிருக்க சில வருஷங்களுக்கு முன் இப்பொழுது எந்த மஹானின் சதாபிஷேகமானது நம்மால் இவ்விதம் கொண்டாடப்படுகிறதோ அம்மஹானே அடியேனுக்கு ஸ்ரீவண் ஶடகோப யதீந்த்ரர்களால் ஆதிகாலந்தொடங்கிப் பரம்பரையாய் ஒவ்வொரு வைதிக ஸார்வபௌம பண்டித வர்ய ஸ்வாமியாலும் அர்ச்சிக்கப்பட்டு ஆராதிக்கப்பட்டு வருகிற அவ்வர்ச்சா மூர்த்தியை கிட்ட நெருங்கி ஸேவிக்கும்படி அநுக்ரஹித்து அம் மூர்த்தியின் திருமுகமண்டலத்தில் ஒரு பார்ஶ்வத்தில் கோபாவேஶமும், மற்

மிருது பாஷ்வதத்தில புன்னகையுடன் கூடிய கருணைகடாக்ஷமும் உள்ள பாக்யத்தை அடியேனுக்குக் காட்டி அடியேன் ஸேவித்து ஆநந்திக்கும் ப்ராப்தியை அளித்தருளினர். அப்பொழுதுதான் கண்டறிந்தேன் 'அழகிய' என்கிற ஸப்தத்தின் பூர்ணமான ஸ்வாரஸ்யத்தையும் ரஹஸ்யத்தையும். அர்ச்சாவதாரத்திலும் அவ்வவதாரத்தின் பரம ரஹஸ்யம் அமைந்துள்ளதால்தான் அம் மூர்த்திக்கும் இப்போக்கொத்த யதீந்த்ரர்களால் ஆராதிக்கப்படப்பெற்ற அதிர்ஷ்டமென்று ஒரு விதமான அபசாரமின்றி நிர்ணயிக்கலாம். அந்த யோகேஸ்வரத்வம் அப்படியிருக்க அழகியசிங்கர் என்ற அதே திருநாமமானது அதிகாரத்தில் அபிஷிக்தர்களாகும் ஸ்வாமிகளுக்கும் நேராக வழங்கப்பட்டு வருகிறது. தத்க்ரது ந்யாயமோ, ஐகமத்ய அலங்காரமோ, அடியேன், அறிந்திலேன். ஆயினும் ந்ருஸிம்ஹாவதாரத்தில் ஏற்பட்டிருந்த அநேக யோகாதிஸயங்கள் ந்ருஸிம்ஹனிடத்தில் போலவே இம்மஹானிடத்தும் தென்படுகின்றது. ஸித்தாந்த ஸிம்ஹமாயிருந்தும் கருணாநிதியாய் விளங்குகிறார். ராஜயதியாயிருந்தும் யதிராஜரைவே அநுஷ்டித்துக் காட்டுகிறார். ஒருக்கால் ராஜாங்க ஸபையில் மடங்கள் ஸம்பந்தமான மஸோதாவைக் குறித்து நான் ஸாக்ஷி சொன்னபொழுது பின்வருமாறு உத்கோஷித்தேன். அதாவது:—

"மடாதிபதிகள் லக்ஷக்கணக்கான் வரும்படிகளைக் கொண்டு போகங்களை அநுபவிக்கிறார்கள் என்று அநேகர் நினைக்கிறார்கள். அதுசுத்தத் தவறு. நீங்களே நேரில் போய்ப் பாருங்கள். ஸ்ரீ அஹோபில மடத்து ஸ்வாமி குடியிருப்பது ஓர் கூரைக் குடிசையில். அவ்விதக் கூரைக் குடிசையில் தினம் ஒன்றுக்கு ஆறணை கூலி வாங்கிக்கொண்டு கூலி வேலை செய்யும் கூலிக்காரன்கூட குடியிருக்க ஒப்பான். இதை விட வைராக்யம் என்னவாயிருக்கும்?" என்றேன். அதைக் கேட்டதும் அங்கே அப்பொழுது கூடியிருந்த எல்லா அதிகாரிகள் பிரபுக்கள் முதலானவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் மயிர்க் கூச்சலெடுத்த ஆஸ்சர்யத்தையும் நேராகக் கண்டேன். இதற்கு மேலும் சொல்லவேண்டுமோ ?

அடியேன் இம் மஹாநை ஸேவிக்கும் பாக்கியம் பெற்ற ஒவ்வொரு ஸமயத்திலும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ விருத்தத்தில் பழுத்த பழமோ! அல்லது நம் உடையவர் இவ்விதந்தான் எழுந்தருளியிருந்தாரோ ! என்று விவிதமாய் அடியேன் மனதில் யோசனைகள் தோன்றி விசேஷமாய் அனுபவித்துள்ளேன். ஆதலால் இம் மஹாத்ஸவக் கொண்டாட்டத்தில் அந்வயித்திருக்கும் ஸ்ரீவத் வைதிக கோஷ்டியோடு ஸம்ஸர்க்கிக்க நேரிட்ட புண்ய பலத்தைக் கைக் கொண்டு எல்லாருடனும் கூடி கோஷிப்பது ஒன்றே ஸ்ரீ அஹோபில மடத்திற்கும் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கருக்கும் நமது தரிசனத்திற்கும் பல்லாண்டு சொல்வோம், பல்லாண்டு சொல்வோம்.

ஸம்ஜ்ஞை

ஸ்ரீராஜ்யலக்ஷ்மீ விஜ்ரும்பநயக்தி தி
வைராக்ய ஸித்தி கரணா
வாத்ஸல்ய ஸௌபாக்யவாயோநிதி-
விநத தாவத்யைவஸந்நம் ।
ஔவர்ஷிவ்ருந்தஸஹஜோZZதிதயமரம்
கூலீரா ஸ்தள முரவரம்
ஸ்ரீரங்ஹஸ்ரீவிஹஸ்ரவிதெஷி யொமி
உணிஷ-ஸ்ரிவிர்ராஜதிதராழ் ॥

ப்ரஜ்ஞாஸ்யாநகாய ப்ரயித
நிமஸிஷ்ஹாஸ வ்ருஷாவயொZஸ்ரி
ப்ராஹ்லர்திதாயர் ஜாதாஶ்ரதாஸ
நிவஹாஷ்ஹாஹ ஹ்ருஷ்டாங்ஹரம் ।
ஸாதிக்ஷாதி ப்ரஹாவப்ரவர
ஹ்ருணிஷ்ஹாகூலீரா நீஸம்
ஸ்ரீராந்ர முக்ஷீந்ரவிம்ஹாஸிஸ்ரம
யமெநா ஹாதி யொமிப்ரவெஹர்ம் ॥

சுஹிஷிக்தாய லக்ஷ்யஸ்ரீராஜஹம்ஸாய ஸம்மந்ரி ।
ராஜதெ ஸ்ரீந்ரவிம்ஹாவ்ருயதிராஜாய ஸம்மந்ரி ॥
ஸதாஹிஷெகஸம்மந்ர வஸுதாம்மாய ஸம்மந்ரி ।
ஸ்ரீந்ரவிம்ஹ ஸ்மாராதி யதீஸ்வராய ஸம்மந்ரி ॥